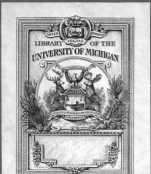
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN

MIT EINER VORREDE

Digitized by Google

Diodorus, Siculus

DIODORI BIBLIOTHECA HISTORICA

EDIDIT

LVDOVICVS DINDORFIVS.

VOL. IV.

LIPSIAE
LIBRARIA WEIDMANNIA
G. REIMER.
MDCCCXXVI.

Digitized by Google

888
D7
D58
1826
v.4
Butler

Digitized by Google

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΕΞ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

489 Πᾶσαν μὲν κακίαν φευκτέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσι, 1
μάλιστα δὲ τὴν πλεονεξίαν. αὕτη γὰρ διὰ τὴν ἐκ τοῦ συμφέροντος ἐλπίδα προκαλουμένη πολλοὺς πρὸς ἀδικίαν μεγίστων κακῶν αἰτία γίνεται τοῖς ἀνθρώποις. διὸ καὶ μητρόπολις οὖσα τῶν ἀδικημάτων πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπεργάζεται συμφορὰς οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ τοῖς μεγίστοις τῶν βασιλέων.

Ὁ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Ἀσίας τέσσαρσι βασιλεῦσιν ὁμονοήσασι πολεμήσας, [οἱ] Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου Αἰγυπτίων ὄντι βασιλεῖ, Σελεύκῳ Βαβυλωνίων, 10
Λυσιμάχῳ Θρᾳκῶν, Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου Μακεδονίας, καὶ μάχην συνάψας, πολλοῖς βέλεσι τρωθεὶς ἀνῃρέθη, καὶ θάπτεται βασιλικῇ τιμῇ· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Δημήτριος σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Στρατονίκῃ διατριβούσῃ περὶ Κιλικίαν σὺν τοῖς χρήμασι πᾶσιν ἔπλευσεν εἰς Σαλαμῖνα τῆς Κύπρου διὰ τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ Δημητρίου.

Ὅτι Κέρκυρα πολιορκουμένη πλοίοις καὶ πεζῇ 2
490 ὑπὸ Κασσάνδρου βασιλέως Μακεδόνων, καὶ ἑτοίμη οὖσα ἁλωθῆναι, ὑπὸ Ἀγαθοκλέους βασιλέως Σικε- 20
λίας ἐρρύσθη, τῶν νεῶν τῶν Μακεδονικῶν ἁπασῶν ἐμπρησθεισῶν.

Digitized by Google

Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου. ἄγνοια γὰρ καὶ ἀπάτη πολλάκις οὐκ ἔλαττον κατεργάζεται τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ἐνεργείας.

3 Ὅτι παραγενηθεὶς ἐπὶ τὸ καταλειφθὲν στρατόπεδον Ἀγαθοκλῆς μετὰ τὴν ἐκ Κερκύρας ὑποστροφήν, καὶ πυθόμενος τούς τε Λίγυας καὶ τοὺς Τυρρηνοὺς ἀπηντηκέναι τοὺς μισθοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρχάγαθον κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, πάντας ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐλάττους τῶν δισχιλίων. τῶν δὲ Βρεττίων ἀλλοτρίως διὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν διατεθέντων, ἐπεχείρησε πολιορκῆσαι πόλιν ὀνομαζομένην Ἤθας. τῶν δὲ βαρβάρων ἀθροισάντων μεγάλην δύναμιν, καὶ νυκτὸς ἀπροσδοκήτως ἐπιθεμένων αὐτῷ, ἀπέβαλε στρατιώτας τετρακισχιλίους, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν εἰς Συρακούσας.

4 Ὅτι Ἀγαθοκλῆς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ἀθροίσας διέπλευσεν εἰς Ἰταλίαν. διανοούμενος ἐπὶ Κρότωνος στρατεύειν, πρὸς Μενέδημον τὸν Κροτωνιάτην τύραννον, ἑαυτοῦ φίλον ὄντα, πέμψας ἀγγελιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι αὐτὸν ψευδῶς, θέλων αὐτὴν πολιορκῆσαι, Λάνασσαν τὴν θυγατέρα λέγει πέμπειν πρὸς τὴν Ἤπειρον ἐπὶ τὸν γάμον, στόλῳ κεκοσμημένην βασιλικῷ. καὶ οὕτως ἀπατήσας εὗρεν ἀνετοίμους. εἶτα πολιορκήσας ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν περιέβαλε τείχη, καὶ διὰ πετροβόλου καὶ διορυχῆς τὸν μέγιστον οἶκον καταρράξας, ὡς εἶδον οἱ Κροτωνιᾶται, φόβῳ τὰς πύλας ἀνοίξαντες ἐδέξαντο τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ τὸ στράτευμα. εἰσπεσόντες δὲ εἴσω τῆς πόλεως, τὰς μὲν οἰκίας διήρπαζον, τοὺς δὲ ἄνδρας κατέσφαξαν. πρὸς δὲ τοὺς ὁμόρους βαρβάρους [καὶ] Ἰάπυγας καὶ Πευκετίους συμμαχίαν ἐποιήσατο, καὶ ναῦς ληστρικὰς χορηγῶν αὐτοῖς τὰ μέρη τῶν λειῶν ἐλάμβανε. καὶ φρουρὰν ἀπολείπων εἰς Κρότωνα εἰς Συράκουσαν ἔπλευσεν.

5 Ὅτι Λίυλλος Ἀθηναῖος συγγραφεὺς τὰς κοινὰς πράξεις συντάξας ἔγραψε βιβλία εἴκοσιν ἕξ· Ψαὼν δὲ ὁ Πλαταιεὺς τὰς ἀπὸ τούτου διαδεξάμενος πράξεις ἔγραψε βιβλία τριάκοντα.

6 Ὅτι ἐπὶ τοῦ πολέμου τῶν Τυρρηνῶν καὶ Γαλα-

τῶν καὶ Σαμνιτῶν καὶ τῶν ἑτέρων συμμάχων ἀνηρέθησαν ὑπὸ Ῥωμαίων Φαβίου ὑπατεύοντος δέκα μυριάδες, ὡς φησι Δοῦρις.

Ὅτι Ἀντίπατρος διὰ φθόνον τὴν ἰδίαν μητέρα ἀνεῖλεν. ὅτι Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς Ἀντιπάτρου προσκαλεσάμενος Δημήτριον βασιλέα εἰς βοήθειαν δολοφο- 491 νεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ Ἀντίπατρον τὸν μητραλοίαν, ἀδελφὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ αὐτὸν ἐδολοφόνησεν, οὐ βουλόμενος σύνεδρον ἔχειν τῇ βασιλείᾳ. 7

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς συναθροίσας δυνάμεις εἰς Ἰταλίαν διεπέρασεν ἔχων πεζοὺς τρισμυρίους, ἱππεῖς τρισχιλίους. τὴν δὲ ναυτικὴν δύναμιν Στίλπωνι παραδοὺς λεηλατεῖν ἐπέταξε τὴν Βρεττίων χώραν. οὗτος πορθῶν τὰς παραθαλασσίους κτήσεις χειμῶνι περιπεσὼν τὰς πλείους τῶν νεῶν ἀπέβαλεν. ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς πολιορκήσας τῶν Ἱππωνιατῶν πόλιν, καὶ διὰ μηχανῶν πετροβόλων τῆς πόλεως ἐκυρίευσε, καὶ ταύτην εἷλε. τῶν δὲ Βρεττίων καταπλαγέντων, πρέσβεις ἀπέστειλαν ὑπὲρ διαλύσεως. καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν ἑξακοσίους ὁμήρους, καὶ φρουρὰν ἀπολιπών, εἰς Συρακούσας ἐπανῆλθεν. οἱ δὲ Βρέττιοι τοῖς ὅρκοις μὴ ἐμμείναντες, ἀλλὰ πανδημεὶ στρατεύσαντες ἐπὶ τοὺς ἀπολειφθέντας στρατιώτας, τούτους κατέκοψαν· τοὺς δὲ ὁμήρους ἀνασώσαντες ἀπελύθησαν τῆς Ἀγαθοκλέους δυναστείας. 8

Συγγνώμη τιμωρίας αἱρετωτέρα.

Ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγόντων στρατόπεδα καθ' οὓς ἂν καιροὺς ἐν ἀτυχήμασιν ὑπάρχωσι μεγάλοις, ἀκολουθοῦσι ταῖς τῶν πολλῶν ὁρμαῖς, φοβούμενοι τὰς ἐναντιώσεις αὐτῶν. 9

Ὅτι Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὸ δεύτερον ἀποστατησάντων Θηβαίων πολιορκίᾳ τὰ τείχη καθελὼν τὴν πόλιν κατὰ κράτος εἷλε, δέκα μόνους ἄνδρας ἀνελὼν τοὺς τὴν ἀποστασίαν κατεργαζομένους. 10

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ἀπέστειλεν Ἀγαθοκλῆ τὸν υἱὸν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα φιλίαν συνθέσθαι καὶ συμμαχίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀσμένως δεξάμενος τὸν νεανίσκον, στολὴν περιτιθεὶς βασιλικὴν καὶ δῶρα 11

δοὺς μεγαλοπρεπῆ, συναπέστειλεν Ὀξύθεμιν τῶν φίλων ἕνα, τῷ μὲν δοκεῖν τὰ πιστὰ λαβεῖν τῆς συμμαχίας, τῷ δὲ ἔργῳ κατασκεψόμενον τὴν Σικελίαν.

12 Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς πολὺν χρόνον εἰρηνεύων πρὸς Καρχηδονίους μεγάλην ἐπεποίητο παρασκεύασιν ναυτικῶν δυνάμεων. διενοεῖτο γὰρ πάλιν εἰς τὴν Λιβύην διαβιβάζειν στρατόπεδα, καὶ ταῖς ναυσὶν εἴργειν τοὺς Φοίνικας τῶν ἀπὸ τῶν Σαρδῶν καὶ Σικελῶν σιτοπομπειῶν. καὶ ἐν τῷ προγεγονότι κατὰ τὴν Λιβύην πολέμῳ θαλαττοκρατοῦντες οἱ Καρχηδόνιοι διέσωσαν ἐκ τῶν κινδύνων τὴν πατρίδα. εἶχε δὲ ναῦς Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς ἐξηρτυμένας διακοσίας τετρήρεις καὶ ἑξήρεις· ὅμως εἰς πέρας τὴν προαίρεσιν οὐκ ἤνεγκε διὰ τοιαύτας αἰτίας. Μαίνων ἦν Ἐγεσταῖος τὸ γένος· ἐν δὲ τῇ καταλήψει τῆς πατρίδος ἠλωκὼς δοῦλος ἐγένετο διὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ σώματος τῷ βασιλεῖ. καὶ μέχρι μέν τινος εὐδοκεῖν προσεποιεῖτο, τῶν ἑρωμένων καὶ φίλων εἷς ἀριθμούμενος. διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος συμφορὰν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὕβριν ὑπούλως ἔχων πρὸς τὸν δυ- 492
νάστην, καιρὸν ἔλαβε τῆς κατὰ αὐτοῦ τιμωρίας. ὁ γὰρ βασιλεὺς ἤδη γεγηρακὼς τὰς ὑπαίθρους δυνάμεις Ἀρχαγάθῳ παραδεδώκει. οὗτος δὲ ἦν Ἀρχαγάθου μὲν υἱὸς τοῦ κατὰ Λιβύην σφαγέντος, υἱωνὸς δὲ τοῦ βασιλέως Ἀγαθοκλέους, ἀνδρείᾳ δὲ καὶ ψυχῆς εὐτολμίᾳ πολὺ τοῦ κατὰ λόγον ὑπεραίρων. στρατοπεδεύοντος δ' αὐτοῦ περὶ τὴν Αἴτνην, ὁ μὲν βασιλεὺς βουλόμενος προάγειν ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς βασιλείας τὸν υἱὸν Ἀγαθοκλῆ, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς Συρακούσαις συνέστησε τὸν νεανίσκον, ἀποφαινόμενος διάδοχον ἀπολείψειν τῆς ἀρχῆς· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξέπεμψεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. γράψας δ' ἐπιστολὴν ἐπὶ τὸν Ἀρχάγαθον προσέταξε τούτῳ παραδιδόναι τὰς πεζικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις. δι' ἃς ὁ μὲν Ἀρχάγαθος ὁρῶν τὴν βασιλείαν εἰς ἕτερον καταντῶσαν, ἀμφοτέροις ἐπιβουλεῦσαι διέγνω. πρὸς Μαίνωνα τὸν Ἐγεσταῖον διαπεμψάμενος ἔπεισεν ἀνελεῖν τὸν βασιλέα διὰ φαρμάκου, αὐτὸς δὲ ἔν τινι νήσῳ θυσίαν

ἐπιτελέσας, καὶ καταπλεύσαντα τὸν νεώτερον Ἀγαθοκλέα παραλαβὼν πρὸς τὴν εὐωχίαν, νυκτὸς καταμεθύσας ἀπέσφαξε. τοῦ δὲ σώματος ῥιφθέντος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος, ἐπιγνόντες τινὲς ἀπεκόμισαν εἰς Συρακούσας. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰωθὼς μετὰ τὸ δεῖπνον ἀεὶ πτερῷ διακαθαίρεσθαι τοὺς ὀδόντας, ἀπολυθεὶς τοῦ πότου τὸν Μαίνωνα τὸ πτερὸν ᾔτησεν. εἶτα ὁ μὲν φαρμάκῳ σηπτικῷ χρίσας ἀπέδωκεν, ὁ δὲ χρησάμενος αὐτῷ φιλοτιμότερον διὰ τὴν ἄγνοιαν ἤψατο πανταχόθεν τῆς περὶ τοὺς ὀδόντας σαρκός. καὶ πρῶτον μὲν πόνοι συνεχεῖς ἐγένοντο καὶ καθ' ἡμέραν ἐπιτάσεις ἀλγηδόνων, ἔπειτα σηπεδόνες ἀνίατοι πάντῃ τοὺς ὀδόντας περιεῖχον. ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς γενόμενος ἐκκλησιάσας τὸν λαὸν κατηγόρησε τῆς ἀσεβείας Ἀρχαγάθου, καὶ τὰ μὲν πλήθη παρώξυνε πρὸς τὴν αὐτοῦ τιμωρίαν, τῷ δὲ δήμῳ τὴν δημοκρατίαν ἔφησεν ἀποδιδόναι. μετὰ δὲ ταῦτα τὸν βασιλέα διακείμενον ἐσχάτως ἤδη κατέθηκεν ἐπὶ τῆς πυρᾶς Ὀξύθεμις ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, καὶ κατέκαυσεν ὄντα μὲν ἔμπνουν ἔτι, διὰ δὲ τὴν ἰδιότητα τῆς περὶ τὴν σηπεδόνα συμφορᾶς οὐ δυνάμενον φωνὴν προΐεσθαι. Ἀγαθοκλῆς μὲν πλείστους καὶ ποικιλωτάτους φόνους ἐπιτελεσάμενος κατὰ τὴν δυναστείαν, καὶ τῇ κατὰ τῶν ὁμοφύλων ὠμότητι προσθεὶς καὶ τὴν εἰς θεοὺς ἀσέβειαν, πρέπουσαν παρέσχε τῇ παρανομίᾳ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν, δυναστεύσας μὲν ἔτη δύο τῶν τριάκοντα λείποντα, βιώσας δὲ δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, καθὼς Τίμαιος ὁ Συρακόσιος συγγράφει, καὶ Καλλίας καὶ αὐτὸς Συρακούσιος εἴκοσι δύο βίβλους συγγράψας, καὶ Ἄντανδρος ὁ ἀδελφὸς Ἀγαθοκλέους καὶ αὐτὸς συγγραφεύς. οἱ δὲ Συρακόσιοι τῆς δημοκρατίας τυχόντες τὴν Ἀγαθοκλέους οὐσίαν ἐδήμευσαν, τὰς δὲ εἰκόνας τὰς ἀνατεθείσας ὑπ' αὐτοῦ κατέσπασαν.

493 Μαίνων δὲ ὁ ἐπιβουλεύσας τῷ βασιλεῖ διέτριβεν ἐν τοῖς περὶ Ἀρχάγαθον, πεφευγὼς ἐκ τῶν Συρακουσῶν· πεφρονηματισμένος δὲ ἐπὶ τῷ δοκεῖν καταλελυ-

κέναι τὴν βασιλείαν, τὸν μὲν Ἀρχάγαθον ἐδολοφόνησε, τοῦ δὲ στρατοπέδου κυριεύσας, καὶ τὰ πλήθη λόγοις φιλανθρώποις ἰδιοποιησάμενος, διέγνω πολεμεῖν τοῖς Συρακοσίοις καὶ δυναστείας ἀντέχεσθαι.

13 Ὅτι Ἱκέταν στρατηγὸν ἀπέλυσαν Συρακόσιοι μετὰ δυνάμεως πρὸς Μαίνωνα πολεμῆσαι. καὶ μέχρι μέν τινος διεπολέμει, φυγομαχούντων τῶν ἐναντίων καὶ εἰς παράταξιν οὐδαμῶς καταβαινόντων. τῶν δὲ Καρχηδονίων συνεπιλαβομένων τοῖς περὶ Μαίνωνα, πολὺ ταῖς δυνάμεσιν ὑπερεχόντων, ἠναγκάσθησαν οἱ Συρακόσιοι δόντες ὁμήρους τοῖς Φοίνιξι τετρακοσίους διαλύσασθαι τὸν πόλεμον καὶ καταγαγεῖν τοὺς φυγάδας. τῶν δὲ μισθοφόρων ἀτιμαζομένων ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις συνέβη στάσεως πληρωθῆναι τὴν πόλιν. διαστάντων οὖν ἐν τοῖς ὅπλοις τῶν τε Συρακοσίων καὶ τῶν μισθοφόρων, οἱ πρεσβῦται διαπρεσβευσάμενοι, καὶ πολλὰ δεηθέντες ἀμφοτέρων, μόγις κατέπαυσαν τὴν ταραχὴν ἐπὶ τῷ τοὺς μισθοφόρους ἐν τακτῷ χρόνῳ τὰς ἑαυτῶν κτήσεις ἀποδομένους ἀπελθεῖν ἐκ Σικελίας. τούτων δὲ κυρωθέντων, οἱ μὲν ξένοι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἐκλιπόντες τὰς Συρακούσας, καὶ παραγενηθέντες ἐπὶ τὸν πορθμόν, ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων ὡς ἂν φίλοι καὶ σύμμαχοι. ὑπὸ γὰρ τῶν πολιτῶν φιλοφρόνως ἀναληφθέντες εἰς τὰς οἰκίας νυκτὸς ἐφόνευσαν τοὺς ὑποδεξαμένους, καὶ τὰς τούτων γυναῖκας γήμαντες κατέσχον τὴν πόλιν. ἐκάλεσαν δὲ ταύτην Μαμερτίνην ἀπὸ τοῦ Ἄρεως διὰ τὸ τοῦτον κατὰ τὴν ἐκείνων διάλεκτον Μάμερτον καλεῖσθαι.

Οἷς γὰρ οὐ μέτεστι τῆς δημαρχίας, τούτους οὐδὲ τῆς ὑπὸ δημάρχου κυρουμένης ψηφου κοινωνεῖν.

14 Ὅτι δεῖ τοῖς μὲν πολεμίοις εἶναι φοβερώτατον, τοῖς δὲ φίλοις διαμένειν βέβαια προσηνέστατον.

15 Ἐπειδὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀγνοήσαντες τὸ συμφέρον τοῖς πρὸς χάριν λόγοις ἐπηκολουθήσατε, νῦν τοῖς ἔργοις ἑωρακότες τὰ κατὰ τὴν χώραν ἀτυχήματα μεταδιδάχθητε.

Τὸ μὲν γὰρ ἀγνοῆσαί ποτε κατὰ τὸν βίον ἐστὶν

ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πράγμασι πλεονάκις ἁμαρτάνειν τέλεον ἐξεστηκότος τοῖς λογισμοῖς. ὅσῳ γὰρ πλείοσιν ἐλάττωμασι περιπεπτώκαμεν, τοσούτῳ μείζονος τιμωρίας ἄξιοι τυχεῖν ὑπάρχομεν.

Ἐπὶ τοσοῦτον γάρ τινες τῶν πολιτῶν προεληλύθασι πλεονεξίας ὥςτε βούλεσθαι τοὺς ἰδίους οἴκους λαμπροὺς κατασκευάζειν ἐκ τῶν τῆς πατρίδος ἀτυχημάτων.

Οἱ δὲ περὶ τοὺς βοηθοῦντας τοῖς ἄλλοις ἀνομήσαντες πῶς ἂν χρήσαιντο περὶ αὐτῶν;

494 Ὅτι δεῖ τοῖς μὲν ἡμαρτημένοις δοῦναι συγγνώμην, εἰς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἔχειν εἰρήνην.

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἁμαρτήσαντας ἐκ παντὸς τρόπου κολάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις μὴ μεταδιδασκομένους.

Ὅτι προτερεῖ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ μὲν ἐπιείκεια τῆς ὀργῆς, ἡ δὲ εὐεργεσία τῆς τιμωρίας.

Ὅτι καλὸν καὶ εὔθετόν ἐστι λύειν μὲν τὴν ἔχθραν, ἀντεισάγειν δὲ φιλίαν. ὅταν γὰρ εἰς ἀπορίαν ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ πρώτην τὴν τῶν φίλων ἁρπαγὴν ὁρμᾶν εἴωθεν.

Ὅτι ἔμφυτος οὖσα τοῖς ἀνθρώποις ἡ τοῦ πλείονος ἐπιθυμία τῆς τοιαύτης ὁρμῆς οὐδ' ὅλως ἀφέξεται.

Δεῖ γὰρ τὸ τῆς ὑπερηφανίας μέγεθος καὶ τὸ τῆς ἐσθῆτος τυραννικὸν οἴκοι φυλάττειν, εἰς δὲ πόλιν ἐλευθέραν εἰςιόντα τοῖς ἐνθάδε νόμοις πείθεσθαι.

Οὗ γάρ τις τὸ γένος καὶ τὴν βασιλείαν κεκληρονόμηκε, τούτου θελήσει καὶ τῆς εὐδοξίας γενέσθαι διάδοχος· αἰσχρὸν γάρ ἐστι τὸ μὲν ὄνομα φέρειν Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως, ταῖς δὲ πράξεσι φαίνεσθαι Θερσίτην.

Ὅσῳ γάρ τις πλείονος κυριεύει δόξης, τοσούτῳ μείζονα χάριν ἕξει τοῖς αἰτίοις τῶν εὐτυχημάτων. ὥςτε ὧν δύναταί τις τυγχάνειν μετὰ δόξης καὶ χάριτος, τούτων οὐκ ἂν ἐπιθυμήσαι μετὰ ἀδικίας καὶ ὀνείδους κυριεῦσαι.

Καλὸν οὖν ἐστιν, ὦ ἄνθρωποι, ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις

ἁμαρτήμασι περὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας λαμβάνειν τὴν πεῖραν.

21 Ὅτι οὐ δεῖ προκρίνειν τινὰ τῆς μὲν συγγενείας τὴν ἀλλοτριότητα, τῆς δὲ τῶν συμμάχων εὐνοίας τὸ τῶν πολεμίων μῖσος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΒ.

1 Ὅτι πάτριόν ἐστι τοῖς Ἠπειρώταις μὴ μόνον ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν φίλων καὶ συμμάχων κινδυνεύειν.

2 Ὅτι Δέκιος ὁ Ῥωμαῖος χιλίαρχος φύλαξ γενόμενος Ῥηγίου διὰ Πύρρον τὸν βασιλέα κατέσφαξεν αὐτούς, καὶ τὰς κτήσεις καὶ τὰς γυναῖκας ἰδιοποιήσατο. Καμπανοὶ δὲ οὗτοι ἦσαν, καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον Μαμερτίνοις, ὥσπερ ἐκεῖνοι Μεσσηνίους σφάξαντες. εἶτα τὴν διαίρεσιν τῆς κτήσεως τῶν ἠτυχηκότων ἄδικον ποιησάμενος ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Ῥηγίου. φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων Καμπανῶν. συνήργησαν δὲ καὶ Μαμέρτινοι, μετὰ τῶν λειφθέντων χρημάτων στρατηγὸν ἐποίησαν. καὶ δὴ ὀφθαλμίας νόσου αὐτὸν περιεχούσης, τῶν ἰατρῶν τὸν δό- 495
κιμον μεταστειλαμένου αὐτοῦ, [οὗτος] τὴν ὕβριν τῆς πατρίδος ἐκδικῶν κανθαρίσιν ὑπήλειψε τὸν Δέκιον, καὶ τῆς ὁράσεως αὐτὸν ἀπεστέρησε, καὶ φεύγει ἐκ Μεσσήνης.

Κατὰ δὲ Σικελίαν ἦσαν τύραννοι Ἱκέτας ἐν Συρακούσῃ, Φιντίας εἰς Ἀκράγαντα, Τυνδαρίων ἐν Ταυρομενίῳ, καὶ ἕτεροι τῶν ἐλαττόνων πόλεων. Φιντίας δὲ καὶ Ἱκέτας πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἐνστησάμενοι παρετάξαντο περὶ τὸν Ὕβλαιον, καὶ τὴν νίκην Ἱκέτας ἀπηνέγκατο. καταδρομὰς δὲ πρὸς ἀλλήλους ποιούμενοι τὰς κτήσεις διήρπασαν, τὴν δὲ χώραν ἀγεώργητον ἐποίησαν. Ἱκέτας δὲ τῇ νίκῃ ἐπαιρόμενος παρετάξατο πρὸς Καρχηδονίους, καὶ λειφθεὶς πολλοὺς στρατιώτας ἀπέβαλε περὶ τὸν Τηρίαν ποταμόν. κτίζει δὲ Φιντίας πόλιν ὀνομάσας αὐτὴν Φιντιάδα, Γελῴους ἀναστάτους ὄντας οἰκίσας ἐν αὐτῇ.

ἐστὶ δὲ αὕτη παραθαλάσσιος. καθαιρῶν τὰ τείχη καὶ τὰς οἰκίας τοὺς λαοὺς τῆς Γέλας εἰς τὴν Φιντιάδα μετήνεγκε, κτίσας τεῖχος καὶ ἀγορὰν ἀξιόλογον καὶ ναοὺς θεῶν.

Ὅθεν μιαιφόνου γεγονότος, ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων ἐμισήθη τῶν οὐσῶν ὑπ' αὐτῷ, καὶ τοὺς πρὸς φρουρὰν ὄντας ἐδίωξαν, ἐν οἷς πρῶτον ἀπέστησαν Ἀγυριναῖοι.

Ὅτι ὑπὸ Γαλατῶν Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐσφάγη καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη καὶ διεφθάρη. 3

Ὅτι ἡ Καδμεία νίκη παροιμία ἐστίν. ἔστι δὲ οὕτω· τὰ τοὺς νικήσαντας συμφορὰν ἔχειν, τοὺς δὲ ἡττημένους μηδὲν κινδυνεύειν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡγεμονίας. 4

Ὅτι Φιντίας ὁ Φιντιάδος κτίστωρ, Ἀκράγαντος τύραννος, εἶδεν ὄναρ δηλοῦν τὴν τοῦ βίου καταστροφήν, ὗν ἄγριον κυνηγοῦντος ὁρμῆσαι κατ' αὐτοῦ τὴν ὖν καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ τοῖς ὀδοῦσι πατάξαι καὶ διελάσαντα τὴν πληγὴν κτεῖναι. 5

Ὅτι Ἰκέτας ἐννέα ἔτη δυναστεύσας Συρακούσης, ὑπὸ Θυνίωνος τοῦ Μαμέως ἐκβάλλεται τῆς τυραννίδος. 6

Ὅτι Θυνίων καὶ Σώστρατος διαδεξάμενοι Ἰκέταν οὕτω πάλιν προκαλοῦνται Πύρρον τὸν βασιλέα εἰς Σικελίαν. 7

Ὅτι Μαμερτῖνοι οἱ Μεσσηνίους δολοφονήσαντες συμμαχίαν μετὰ Καρχηδονίων ποιήσαντες ἔκριναν κοινῇ διακωλύειν Πύρρου τὴν εἰς Σικελίαν διάβασιν· Τυνδαρίων δὲ ὁ Ταυρομενίας τύραννος ἔκλινε πρὸς αὐτόν, καὶ ἕτοιμος ἦν δέξασθαι τῇ πόλει τὰς μετ' αὐτοῦ δυνάμεις. 8

Ὅτι Καρχηδόνιοι συμμαχίαν ποιήσαντες μετὰ Ῥωμαίων πεντακοσίους ἄνδρας ἔλαβον εἰς τὰς ἰδίας
496 ναῦς· καὶ εἰς τὸ Ῥήγιον διαβάντες προσβολὰς μὲν ποιούμενοι τῆς πολιορκίας ἀπέστησαν, τὴν δὲ παρεσκευασμένην ὕλην εἰς ναυπηγίαν ἐνέπρησαν, καὶ διὲ- 9

μειναν φυλάττοντες τὸν πορθμόν, παρατηροῦντες τὴν διάβασιν Πύῤῥου.

10 Ὅτι Θυνίωνος τῆς Νήσου κυριεύοντος, καὶ Σωστράτου τῆς Συρακούσης τυραννοῦντος, ἔχοντες στρατιώτας μυρίους διεπολέμουν ἀλλήλοις· ἀμφότεροι δὲ κάμνοντες ἐν τῷ πολέμῳ διεπρεσβεύοντο πρὸς Πύῤῥον.

11 Ὅτι Πύῤῥος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέτταρας. ὅτι τούτου παρασκευαζομένου πρὸς τὸν ἔκπλουν, τὰς Συρακούσας Καρχηδόνιοι ἐπολιόρκουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἑκατὸν ναυσὶν ἐφορμοῦντες τῷ μεγάλῳ λιμένι· πεζῇ δὲ πέντε μυριάσι πλησίον τῶν τειχῶν στρατεύοντες τειχήρεις συνεῖχον τοὺς Συρακοσίους, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν κατατρέχοντες ἔρημον κατεσκεύασαν. διὸ τῷ πολέμῳ κάμνοντες οἱ Συρακόσιοι τὰς ἐλπίδας εἶχον ἐν τῷ Πύῤῥῳ διὰ Λάνασσαν τὴν γυναῖκα, τὴν θυγατέρα Ἀγαθοκλέους, ἐξ ἧς ἐγέννησεν Ἀλέξανδρον υἱόν, καὶ διὰ τοῦτο καθ' ἡμέραν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις πρέσβεις ἔστελλον πρὸς αὐτόν. ἐμβιβάσας δὲ τὸν λαὸν εἰς τὰς ναῦς καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Τάραντος, καὶ δεκαταῖος εἰς Λοκροὺς κατῆρεν. ἐντεῦθεν καταπλεύσας τὸν πορθμόν, καὶ διάρας Σικελίαν, κατῆρεν εἰς τὴν Ταυρομένιον. ἐκεῖθεν προσλαβόμενος εἰς συμμαχίαν Τυνδαρίωνα τὸν δυνάστην Ταυρομενίας, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ στρατιώτας, κατέπλευσεν εἰς τὴν Κατάνην. καὶ προσδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μεγάλως, καὶ χρυσοῖς στεφάνοις στεφθείς, ἀπεβίβασε τὴν πεζὴν δύναμιν. ταύτης δὲ πορευομένης εἰς Συρακούσας καὶ ὁ στόλος συμπαρέπλει κεκοσμημένος πρὸς ναυμαχίαν. ὡς δὲ πλησίον ἐγένοντο Συρακούσης, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι προαπεστραλκότες τριάκοντα ναῦς διά τινας χρείας ἀναγκαίας ταῖς καταλελειμμέναις οὐκ ἐτόλμησαν πολεμῆσαι. διόπερ Πύῤῥος ἀκινδύνως διέπλευσεν εἰς Συρακούσας, καὶ παραλαβὼν τὴν Νῆσον παρὰ Θυνίωνος, τὴν δὲ ἄλλην πόλιν παρὰ Συρακοσίων καὶ Σωσιστράτου. οὗτος δὲ ἐκυρίευσεν Ἀκρά-

γαντος καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων, ἔχων στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς μυρίους. καὶ τὸν μὲν Θυνίωνα καὶ Σωσίστρατον καὶ τοὺς Συρακοσίους κατήλλαξε καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤγαγεν, ὡς μεγάλης ἀποδοχῆς διὰ τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ βασιλεὺς παραλαβὼν τά τε βέλη καὶ τὰς μηχανὰς καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει παρασκευάς. αἱ δὲ ναῦς ἃς παρέλαβεν ἐν ταῖς Συρακούσαις κατάφρακτοι ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἄφρακτοι εἴκοσι· ἡ μὲν βασιλικὴ ἐννήρης· ὁ δὲ σύμπας στόλος σὺν ταῖς μετ' αὐτοῦ κομισθείσαις πλείους διακοσίων. ἐν τούτῳ δὲ ὄντος αὐτοῦ ἦκον πρέσβεις ἐκ Λεοντίνων ὑπὸ Ἡρα-
497 κλείδου τοῦ δυνάστου, λέγοντος παραδώσειν τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν καὶ τὰ φρούρια καὶ στρατιώτας πεζοὺς τετρακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ πεντακοσίους. ἦκον δὲ καὶ ἕτεροι πλεῖστοι εἰς Συράκουσαν, λέγοντες τὰς πόλεις παραδώσειν καὶ συνεργήσειν τῷ Πύρρῳ. ὁ δὲ πάντας φιλανθρώπως ἀποδεξάμενος ἀπέλυσεν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας, ἐλπίζων καὶ Λιβύης τυχεῖν.

Ὅτι ὁ λιμὴν ὁ Κορινθιακὸς Λέχαιος καλεῖται. 12

Ὅτι Βρέννος ὁ βασιλεὺς Γαλατῶν μετὰ πεντε- 13
καίδεκα μυριάδων θυρεοφόρων καὶ ἱππέων μυρίων καὶ ἑτέρου ἀγοραίου ὄχλου καὶ ἐμπόρων πλείστων καὶ ἁμαξῶν δισχιλίων εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν πόλεμον ἐποίησεν, ἐν ᾧ πολλοὺς στρατιώτας ἀποβαλών, ὡς μὴ ἰσχύσας, ὕστερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν καὶ εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, θέλων ἀποσυλῆσαι αὐτό. καὶ πολλοῦ πολέμου γεγονότος μυριάδας ἐκεῖσε στρατιωτῶν ἀποβαλὼν ἐπλήγη καὶ αὐτὸς Βρέννος τρισὶ πληγαῖς. βαρυνόμενος δὲ καὶ πρὸς θάνατον, συναγαγὼν τὸν λαὸν αὐτοῦ διελάλησε τοῖς Γαλάταις, συμβουλεύσας αὐτοῖς ἑαυτὸν καὶ τοὺς τραυματίας ἅπαντας ἀποκτεῖναι, καὶ τὰς ἁμάξας καύσαντας εὐζώνους εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπανελθεῖν· βασιλέα δὲ καταστῆσαι Κιχώριον. Βρέννος δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορησάμενος ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. Κιχώριος δὲ τοῦτον θάψας τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀπὸ χειμῶνος καὶ πείνης ταλαιπωρήσαντας ἀνεῖλεν, ὄντας περὶ δισμυρίους· καὶ οὕτως τοῖς λοιποῖς διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ

πρὸς οἶκον τὴν πορείαν ἐποιεῖτο. κατὰ δὲ τὰς δυσχωρίας οἱ Ἕλληνες ἐπιτιθέμενοι τὰς οὐραγίας ἀπέκοπτον, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἦραν ἅπασαν. πορευόμενοι δὲ πρὸς Θερμοπύλας, καὶ σπανιζούσης αὐτοῦ τροφῆς, ἀπέλιπον ἄλλους δισμυρίους. διὰ δὲ τῶν Λαρδάνων διερχόμενοι ἅπαντες διεφθάρησαν, καὶ οὐδεὶς ὑπελείφθη ἀπελθεῖν οἶκον.

14 Ὁ Πύῤῥος τὰ κατὰ Συρακούσας καὶ Λεοντίνους καταστησάμενος μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τὴν Ἀκράγαντα προῆλθεν. ὄντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἦκον ἐν ναυσὶ λέγοντες τὴν φρουρὰν τὴν Καρχηδονίων ἐκβεβλῆκέναι, ἣν εἶχον, ὅπως μὴ Φιντίας δυναστεύσῃ αὐτῶν, λέγοντες τὴν πόλιν παραδώσειν καὶ συμμάχους γενέσθαι. αὐτοῦ δὲ ἀναλαβόντος τὴν στρατιάν, εἰς Ἀκράγαντα παραγενόμενος τὴν μὲν πόλιν ἔλαβε παρὰ Σωσιστράτου καὶ τοὺς στρατιώτας, πεζοὺς μὲν ὀκτακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ ὀκτακοσίους, πάντας δὲ ἐπιλέκτους, οὐδὲν ἀπολιπομένους τῶν Ἠπειρωτῶν· παρέλαβε δὲ καὶ τριάκοντα πόλεις ὧν ἦρχε Σωσίστρατος. μετὰ δὲ ταῦτα ἀποστείλας ἐς Συρακούσας ἤγαγεν ὄργανα πολιορκητικὰ καὶ βελῶν πλῆθος. ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν, ἔχων πεζοὺς τρισμυρίους, ἱππεῖς δὲ χιλίους πεντακοσίους καὶ ἐλέφαντας. καὶ πρώτην πόλιν Ἡράκλειαν ὑπηγάγετο, φρουρουμένην ὑπὸ Καρχηδονίων· μετὰ δὲ ταῦτα Ἄξωνας παρέλαβεν. εἶτα Σελινούντιοι 498
τῷ βασιλεῖ προσεχώρησαν, εἶτα Ἁλικυαῖοι καὶ Ἐγεσταῖοι καὶ ἄλλαι πλεῖσται πόλεις. Ἔρυκίνης δὲ ἐχούσης φρουρὰν ἀξιόλογον Καρχηδονίων, καὶ φύσιν ἐχούσης ὀχυρὰν καὶ δυσπολιόρκητον, ἔκρινεν ὁ Πύῤῥος βίᾳ ταύτην ἐξελεῖν διὰ πολιορκίας. διὸ καὶ τοῖς τείχεσι προσαγαγὼν μηχανάς, καὶ πολιορκίας μεγάλης γενομένης καὶ ἰσχυρᾶς ἐπὶ πολὺν χρόνον, βουλόμενος φιλοδοξῆσαι ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν Ἡρακλέους τάξιν ἁμιλλώμενος, πρῶτος τοῖς τείχεσιν ἐπέβαλε, καὶ μάχην ἡρωικὴν συστησάμενος τοὺς ἐπιῤῥάξαντας Καρχηδονίους ἀπέκτεινε· συνεπιλαβομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων φίλων κατὰ κράτος εἷλε τὴν πόλιν. φρουρὰν

δὲ καταστήσας ἐν αὐτῇ ἀπῆρε πρὸς τὴν Ἰετινῶν πάλιν, ὀχυρότητι διαφέρουσαν καὶ κατὰ τοῦ Πανόρμου καλῶς κειμένην· τῶν δὲ Ἰετινῶν ἑκουσίως προσχωρησάντων εὐθὺς ἦκεν ἐπὶ τῶν Πανορμιτῶν πόλιν, ἔχουσαν λιμένα κάλλιστον τῶν κατὰ Σικελίαν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν συμβέβηκε τετευχέναι ταύτης τῆς προσηγορίας. εἶλε δὲ καὶ ταύτην κατὰ κράτος· καὶ τῶν Ἑρκτῶν κατασχὼν τὸ ὀχύρωμα πάσης τῆς Καρχηδόνος ἐπεκράτησε δυνάμεως καὶ κύριος ἐγένετο πλὴν τοῦ Λιλυβαίου· αὕτη γὰρ ἡ πόλις ὑπὸ Καρχηδονίων ἐκτίσθη μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Καρχηδονίων Ματύης ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου· τοὺς γὰρ ἐκ ταύτης ὑπολειφθέντας ἀθροίσαντες κατῴκισαν εἰς τὸ Λιλύβαιον. τοῦ δὲ Πύρρου περὶ τὴν πολιορκίαν ταύτης παρασκευαζομένου διεβίβασαν ἐκ τῆς Λιβύης οἱ Καρχηδόνιοι δύναμιν ἀξιόλογον εἰς τὸ Λιλύβαιον· πολὺν δὲ σῖτον ἐκόμισαν θαλασσοκρατοῦντες, μηχανὰς δὲ καὶ βέλη πλῆθος ἄπιστον. οὔσης δὲ τῆς πόλεως τὸ πλεῖστον μέρος ἐν θαλάσσῃ, τὰς ἀπὸ τῆς γῆς προσόδους ἐτείχισαν καὶ πύργους πυκνοὺς ἐποίησαν, καὶ τάφρον ὀρύξαντες μέγαν διεπρεσβεύσαντο πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ διαλύσεως καὶ εἰρήνης, συνθέσθαι καὶ χρημάτων πλῆθος δοῦναι. τοῦ βασιλέως χρήματα λαβεῖν μὴ προσδεχομένου, πεισθέντος δὲ τὸ Λιλύβαιον συγχωρῆσαι τοῖς Καρχηδονίοις, οἱ μετέχοντες τοῦ συνεδρίου φίλοι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων ἀποκαλοῦντες μηδενὶ τρόπῳ συγχωρεῖν τοῖς βαρβάροις ἐπιβάθραν ἔχειν κατὰ τῆς Σικελίας, ἀλλ' ἐξ ἁπάσης αὐτῆς ἐξελάσαι τοὺς Φοίνικας καὶ διορίσαι τῷ πελάγει τὴν ἐπαρχίαν, εὐθὺς ὁ βασιλεὺς πλησίον τῶν τειχῶν καταστρατοπεδεύσας, τὸ μὲν πρῶτον συνεχεῖς τοῖς τείχεσιν ἐποιεῖτο προσβολὰς ἐκ διαδοχῆς· ἠμύναντο δὲ οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τὸ μέγεθος τῆς παρασκευῆς. τοσοῦτον γὰρ πλῆθος καταπελτῶν ὀξυβελῶν τε καὶ πετροβόλων ἤθροιστο παρὰ Καρχηδονίων ὥστε τὸ τεῖχος μὴ χωρεῖν τὸ πλῆθος τῆς παρασκευῆς. διὸ καὶ βελῶν παντοδαπῶν ἀχθομένων ἐπὶ τοὺς πολιορ-

κοῦντας, πολλῶν πιπτόντων, πολλῶν δὲ τραυματι- 499
ζομένων, ἡλαττοῦτο Πύρρος. ἐπεβάλετο καὶ αὐτὸς μηχανὰς ὁ βασιλεὺς κατασκευάζειν, τῶν ἐκ Συρακούσης ἀναχθεισῶν αὐτῷ. καὶ διὰ τῆς μεταλλείας ἐπεβάλετο τὰ τείχη σαλεῦσαι. τῶν δὲ Καρχηδονίων ἀντιμαχομένων διὰ τὸ πετρώδη εἶναι τὸν τόπον, δύο μῆνας πολιορκήσας, καὶ ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τῆς βίας ἅλωσιν, ἔλυσε τὴν πολιορκίαν. κρίνας οὖν στόλον μέγαν κατασκευάζειν, καὶ διὰ τούτου θαλασσοκρατήσας δυνάμεις πρὸς Λιβύην διαβιβάζειν, ἔτρεπε τὴν ὁρμήν.

Τῶν δὲ τὴν Μεσσήνην οἰκούντων Μαμερτίνων ηὐξημένων * πολλὰ μὲν φρούρια * αὐτοὶ δὲ εὔζωνον ποιήσαντες τὴν δύναμιν ἦκον ἐν τάχει βοηθήσοντες τῇ Μεσσηνίᾳ πολεμουμένῃ. ὁ δὲ Ἱέρων ἀπαλλαγεὶς ἐκ τῆς πολεμίας Μύλας κατὰ κράτος ἑλὼν ἐκυρίευσε στρατιωτῶν χιλίων πεντακοσίων. εὐθὺς δὲ καὶ τἄλλα χωρία χειρούμενος κατήντησεν ἐπὶ τὸ Ἀμήσελον, κείμενον μεταξὺ Κεντοριπίνων καὶ Ἀγυριναίων· ἐχυροῦ δὲ ὄντος καὶ πολλοὺς στρατιώτας ἔχοντος, ἐκπολιορκήσας τὸ χωρίον, τοῦτο μὲν κατέσκαψε, τοὺς δὲ φρουροῦντας ἀπολύσας τῶν ἐγκλημάτων ἔταξεν εἰς τὰς ἰδίας τάξεις. τῆς δὲ χώρας τὴν μὲν τοῖς Κεντοριπίνοις, τὴν δὲ τοῖς Ἀγυριναίοις ἐδωρήσατο. μετὰ δὲ ταῦτα Ἱέρων ἔχων δύναμιν ἀξιόλογον ἐστράτευσεν ἐπὶ Μαμερτίνους, καὶ τὴν μὲν Ἄλεσαν παραδόσει προσηγάγετο, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀβακαινίνων καὶ Τυνδαριτῶν προθύμως προσδεχθεὶς ἐκυρίευσε τῶν πόλεων τούτων, καὶ εἰς στενὴν χώραν συνήλασε τοὺς Μαμερτίνους. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους τὴν ἐγγὺς Μεσσήνης εἶχε πόλιν τὴν τῶν Ἀυξομενιτῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ Τυρρηνικοῦ τὴν Τυνδαριτῶν. ἐμβαλὼν δὲ εἰς Μεσσήνην κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν Λοίτανον ποταμόν, πεζοὺς ἔχων μυρίους, ἱππεῖς δὲ χιλίους πεντακοσίους· ἀντεστράτευσαν δὲ καὶ Μαμερτῖνοι ἔχοντες πεζοὺς ὀκτακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ μ΄· στρατηγὸν δὲ εἶχον Κίων. οὗτος δὲ μάντεις ἀθροίσας ἱεροσκόπους, θύσας ἐπη-

ρώτησε περὶ τῆς μάχης. τῶν δὲ ἀποφηναμένων ὅτι διὰ τῶν ἱερῶν οἱ θεοὶ σημαίνουσι νυκτερεύσειν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν πολεμίων, περιχαρὴς ἦν, ὡς κυριεύσων τῆς τοῦ βασιλέως στρατοπεδείας. εὐθὺς δ' ἐκτάξας τὴν δύναμιν ἐπειρᾶτο διαβαίνειν τὸν ποταμόν. Ἱέρων δ' ἔχων τοὺς φυγάδας Μεσσήνης διακοσίους συστρατευοντας, διαφόρους ταῖς ἀνδρείαις καὶ ἀρεταῖς, προσθεὶς αὐτοῖς ἄλλους τετρακοσίους ἐπιλέκτους προσέταξε τὸν πλησίον λόφον τὸν ὀνομαζόμενον Θώρακα περιελθεῖν, καὶ τοῖς πολεμίοις κατὰ νώτου προσπεσεῖν· αὐτὸς δὲ τὴν δύναμιν ἐκτάξας κατὰ στόμα ἀπήντα. γενομένης δὲ περὶ τὸ ῥεῖθρον ἱππομαχίας, ἅμα καὶ τῶν πεζῶν παρατάξεως τοῦ βασιλέως προκατειληφότων ὀφρύν τινα περὶ τὸν ποταμόν, καὶ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου πλεονεκτοῦντος, μέχρι μέν τινος ἰσόῤῥοπος ἦν ὁ κίνδυνος· ἐπεὶ δὲ οἱ τὸν λόφον διελθόντες ἐπέῤῥαξαν παραδόξως τοῖς Μαμερτίνοις, καὶ νεαλεῖς ὄντες τοὺς κάμνοντας τῇ μάχῃ ῥᾳδίως ἀνῄρουν, τότε δὴ παντα χόθεν κυκλωθέντες πρὸς φυγὴν ὥρμησαν: ἐπικειμένων δὲ τῶν Συρακοσίων δυνάμει, πάντας κατέκοψαν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Μαμερτίνων ἀγωνιζόμενος ἐκθύμως, καὶ περιπεσὼν πολλοῖς τραύμασι καὶ λιποψυχήσας, ἐζωγρήθη. οὗτος ἀνεκομίσθη ἔμπνους εἰς τὴν τοῦ βασιλέως παρεμβολὴν καὶ παρεδόθη ἰατροῖς εἰς θεραπείαν, κατὰ τὴν μαντείαν καὶ τὴν τῶν ἱεροσκόπων πρόῤῥησιν νυκτερεύσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ἐναντίων παρεμβολήν. τοῦ βασιλέως δὲ θέλοντος περὶ πολλοῦ θεραπεῦσαι τὸν Κίωνα, ἦκόν τινες ἵππους φέροντες ἐκ τοῦ πολέμου εἰς τὸν βασιλέα. ὁ Κίωνος δὲ ἐπιγνοὺς τὸν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἵππον, ὑπέλαβεν ἀνῃρῆσθαι τὸν νεανίσκον. περιαλγὴς δὲ γενόμενος τὰς ῥαφὰς τῶν τραυμάτων διέῤῥηξε, τὴν ἀπώλειαν τοῦ τέκνου θανάτῳ τιμησάμενος. οἱ δὲ Μαμερτῖνοι ἀπαγγελίας γενομένης ὅτι σὺν τῷ στρατηγῷ Κίωνι καὶ οἱ λοιποὶ στρατιῶται πάντες ἀπολώλασιν ἔκριναν μεθ' ἱκετηρίας ἅπαντα τῷ βασιλεῖ. οὐ μὴν ἡ τύχη ἔἰασε παντελῶς πεσεῖν τὰ κατὰ Μαμερτίνους πράγματα. Ἀννίβας γὰρ

ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς ἔτυχεν ὁρμῶν ἐν τῇ Λιπάρᾳ νήσῳ. ἀκούσας δὲ τὸ παράδοξον, ἦκε καὶ τάχος εἰς τὸν βασιλέα, τῷ μὲν λόγῳ συγχαίρων, τῷ δὲ ἔργῳ σπεύδων τὸν Ἱέρωνα καταστρατηγῆσαι δι' ἀπάτης. ὁ μὲν βασιλεὺς πεισθεὶς τῷ Φοίνικι τὰς ἡσυχίας ἔσχεν· ὁ δὲ Ἀννίβας παρελθὼν εἰς Μεσσήνην, καὶ καταλαβὼν Μαμερτίνους μέλλοντας παραδιδόναι τὴν πόλιν, ἀνέπεισε, καὶ προσποιησάμενος βοήθειαν εἰσήγαγεν εἰς τὴν πόλιν στρατιώτας μ'. οἱ μὲν οὖν Μαμερτῖνοι ἀπογνόντες ἑαυτῶν διὰ τὴν ἧτταν πάλιν ἀποκατεστάθησαν εἰς ἀσφάλειαν τὸν εἰρημένον τρόπον. ὁ δὲ Ἱέρων καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φοίνικος, τὴν πολιορκίαν ἀπογνοὺς ἐπανῆλθεν εἰς Συρακούσας, περιβόητον εὐημερίαν περιπεποιημένος. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καὶ Ἱέρων, ἀποπεπτωκότες τῆς Μεσσήνης, συνῆλθον εἰς σύλλογον, καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι συνέθεντο κοινῇ πολεμῆσαι Μεσσήνην.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΓ.

1 Ὅτι Σικελία πασῶν τῶν νήσων καλλίστη ὑπάρχει, ὡς μεγάλα δυναμένη συμβάλλεσθαι πρὸς αὔξησιν ἡγεμονίας.

2 Ὅτι Ἄννων ὁ Ἀννίβου εἰς Σικελίαν ἐλθών, καὶ τὰς δυνάμεις ἀθροίσας εἰς τὸ Λιλύβαιον, προῆλθε μέχρι Σολοῦντος, καὶ τὴν πεζὴν στρατιὰν ἀπέλιπε πλησίον τῆς πόλεως παρεμβεβληκυῖαν, αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὴν Ἀκράγαντα τὴν ἄκραν ἐτείχισε, πείσας τὸν δῆμον φίλον ὄντα συμμαχῆσαι Καρχηδονίοις. ἐπανελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν στρατοπεδείαν ἦκον παρὰ Ἱέρωνος πρέσβεις περὶ τοῦ συμφέροντος. ἐποιήσαντο γὰρ κοινῇ συμμαχίαν Ῥωμαίους πολεμῆσαι, ἐὰν μὴ τὴν ταχίστην ἐκ τῆς Σικελίας ἀπαλλάττωνται. ἀμφοτέρων δὲ τὰς δυνάμεις ἀγαγόντων ἐπὶ τὴν Μεσσήνην, Ἱέρων μὲν ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ καλουμένου Χαλκιδικοῦ κατεστρατοπέδευσεν, οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τῇ πεζῇ στρατιᾷ παρενέ-

βαλον εἰς τὰς καλουμένας Εὐνεῖς, τῇ δὲ ναυτικῇ κατέσχον τὴν ἄκραν τὴν καλουμένην Πελωριάδα· συνεχῶς δ' ἐπολιόρκουν τὴν Μεσσήνην. ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος πυθόμενος ἀπέστειλε τὸν ἕτερον ὕπατον καλούμενον Ἄππιον Κλαύδιον μειὰ δυνάμεως ἀξρᾶς, ὃς εὐθὺς ἦλθεν εἰς Ῥήγιον. πρὸς δὲ τὸν Ἱέρωνα καὶ Καρχηδονίους πρέσβεις ἐξέπεμψε περὶ διαλύσεως τῆς πολιορκίας. προσεπηγγέλλετο δημογορεῖν δὲ πρὸς Ἱέρωνα πόλεμον μὴ ἐπιβήσεσθαι. ὁ δὲ Ἱέρων ἀπεκρίνατο διότι Μαμερτῖνοι Καμάριναν καὶ Γέλαν ἀναστάτους πεποιηκότες, Μεσσήνην δὲ ἀσεβέστατα κατειληφότες, δικαίως πολιορκοῦνται, Ῥωμαῖοι δὲ θρυλοῦντες τὸ τῆς πίστεως ὄνομα παντελῶς οὐκ ὀφείλουσι τοὺς μιαιφόνους, μάλιστα πίστεως καταφρονήσαντας, ὑπερασπίζειν· εἰ δὲ ὑπὲρ ἀσεβεστάτων τηλικοῦτον ἐπαναιροῦνται πόλεμον, φανεροὺς ἔσεσθαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι τῆς ἰδίας πλεονεξίας πρόφασιν πορίζονται τὸν τῶν κινδυνευόντων ἔλεον, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἐπιθυμοῦσιν.

Ὅτι Ῥωμαῖοι πρῶτον αὐτίκα στρατηγώνους εἶχον εἰς τὸν πόλεμον· ὕστερον ἰδόντες Τυρρηνοὺς χαλκᾶς ἀσπίδας ἔχοντας, ποιησαντες οὕτως ἐνίκησαν αὐτούς. 3

Ὅτι διαπεράσαντος τοῦ ὑπάτου εἰς Μεσσήνην ὁ Ἱέρων νομίζων προδοθῆναι τὴν διάβασιν ὑπὸ Καρχηδονίων, ἔφυγεν εἰς Συρακούσας. Καρχηδονίων δὲ πολεμησάντων καὶ ἡττηθέντων, τὴν Ἔγεσταν ὁ ὕπατος ἐπολιόρκησε· καὶ στρατιώτας πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Μεσσήνην ἀπέζευξεν. 4

Ὅτι τῶν ὑπάτων ἀμφοτέρων εἰς Σικελίαν ἐλθόντων, καὶ τὴν Ἀδρανιτῶν πόλιν πολιορκησάντων, εἷλον κατὰ κράτος. εἶτα τὴν Κεντοριπίνων πολιορκούντων, καὶ πρὸς ταῖς χαλκαῖς αὐλαῖς καθημένων, ἦκον πρέσβεις πρῶτον παρ' Ἀλαισίνων· εἶτα δειλίας πεσούσης καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ αὐτοὶ πρέσβεις ἀπέστειλαν περὶ εἰρήνης, καὶ ἐπιδώσειν τὰς πόλεις Ῥωμαίοις. ἦσαν δὲ ἑξήκοντα ἑπτά. ὧν παραλαβόντες τὰς δυνάμεις εἰς Συράκουσαν ἦλθον πολιορκήσοντες Ἱέρωνα. ὁρῶν δὲ τοὺς Συρακοσίους 5

Hispaniae, quae Africae est, ad Gaditanum fretum, Mauretaniae Tingitanae oppidum, quod Iulium Traducta dicitur, Iulium Carteia, Iulium Transducta, Iulium Ioza, Iulium Lacobrix, Iulium Ilipula, Iulium Ilurco, Iulium Ilurco, Iulium Ilurco

γρίας δὲ δ'. ἐλέφαντας *η θανεῖν, τριάκοντα τρεῖς δὲ κατατραυματισθῆναι.

503 Ὅτι πόλις ἦν καὶ ἡ Ἐντελλίνα. 9

Ὁ δὲ Ἄννων βουλευσάμενος ἐμφρόνως ἑνὶ στρατηγήματι τοὺς ἐχθροὺς ἅμα καὶ τοὺς πολεμίους ἀνεῖλεν. ἐξ δὲ μῆνας παρακαθίσαντες, οὕτω παρέλαβον Ἀκράγαντα, δούλους δὲ ἅραντες ἅπαντας πλέον τῶν δισμυρίων καὶ πεντακισχιλίων. ἀπέβαλον δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεζοὺς μὲν τρισμυρίους, ἱππεῖς δὲ μφ'. Ἄννωνα δὲ οἱ Καρχηδόνιοι ἐζημίωσαν χρυσοῖς ἑξακισ- 10
χιλίοις ἀτιμάσαντες· ἀντὶ δὲ τούτου στρατηγὸν ἀπέστειλαν εἰς Σικελίαν Ἀμίλκαν. Μύστρατον δὲ πολιορκήσαντες Ῥωμαῖοι, καὶ πολλὰς μηχανὰς ποιήσαντες, μετὰ μῆνας ἐπτὰ ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι, πολλοὺς στρατιώτας ἀποβαλόντες. Ἀμίλκας δὲ τοῖς Ῥωμαίοις συναντήσας εἰς Θέρμας καὶ πολεμήσας, ἐνίκησε, καὶ ἀπέκτεινεν ἑξακισχιλίους, παρ' ὀλίγον δὲ ὅλην τὴν δύναμιν. ἦν δὲ καὶ τὸ Μάξαρον φρούριον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξηνδραποδισμένον. Ἀμίλκας δὲ ὁ Καρχηδόνιος Καμάριναν ὑπὸ προδοσίας παρέλαβε δεύτερον· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας καὶ τῆς Ἔννης ἐκυρίευσεν ὃν τρόπον καὶ Καμαρίνης. τὸ δὲ Δρέπανον τειχίσας καὶ πόλιν καταστήσας, μετῴκισε τοὺς Ἐρυκίνους, καὶ τὸν Ἔρυκα κατέσκαψε πλὴν τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν τόπου. τρίτον δὲ πολιορκήσαντες τὸν Μύστρατον Ῥωμαῖοι εἷλον καὶ κατέσκαψαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα σώματα λαφυροπωλήσαντες. μετὰ ταῦτα δὲ εἰς Καμάριναν ἦλθεν, καὶ ταύτῃ παρακαθίσας ἑλεῖν οὐκ ἐδυνήθη· ὕστερον δὲ παρ' Ἱέρωνος πολεμικὰ ὄργανα μεταστειλάμενος τὴν πόλιν 30
εἷλε, καὶ τὰ σώματα τὰ πλείω Καμαριναίων ἐπώλησεν. εὐθὺς δὲ ὑπὸ προδοτῶν καὶ τὴν Ἔνναν εἷλε· καὶ τῶν φρουρῶν οἱ μὲν ἀνῃρέθησαν, οἱ δὲ ἐξέφυγον πρὸς τοὺς συμμάχους. εἶτα ἐπὶ Σιττάναν ἐλθών, κατὰ κράτος ταύτην εἷλεν. εἶτα ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πόλεσι φρουρὰν καταστήσας ἐπὶ Κάμικον ἦλθε, φρούριον Ἀκραγαντίνων. εἷλε καὶ αὐτὸ προδοσίᾳ· τὸν δὲ τόπον ἔμφρουρον κατέστησεν. ἐξελείφθη δὲ κατὰ τοῦ-

τον τὸν χρόνον καὶ Ἔρβησσος. ἔτι δὲ ποταμὸς Ἄλυκος * καὶ ἄλλαις ἔσχατος.

10 Ὅτι δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἢ νικᾶν ἢ εἴκειν τοῖς ὑπερέχουσιν.

11 Ὅτι κατὰ τὰς ἀτυχίας πάντες ἄνθρωποι μᾶλλον εἰώθασι τοῦ θεοῦ μνημονεύειν· καὶ πολλάκις ἐν [δὲ] ταῖς εὐημερίαις καὶ εὐπραξίαις ὡς μύθων πεπλασμένων τοῦ θεοῦ καταφρονοῦντες κατὰ τὰς ἐλαττώσεις ἀνατρέχουσιν ἐπὶ τὴν φυσικὴν εὐλάβειαν. 504

12 Ὅτι ῥᾴδιόν ἐστί τινα ἐχθροὺς γενέσθαι, ἐὰν μόνον ἀγαθῷ συμβούλῳ χρήσοιτο πειθόμενος. τῇ μὲν τῶν ἡμαρτημένων κατηγορίᾳ διορθοῦσθαι συμβαίνει τοὺς ἐπὶ τὴν ὁμοίαν καταφερομένους ἄγνοιαν, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτηδευμάτων εὐφημίᾳ προτρέπεσθαι πολλῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετήν. τὴν γὰρ εὐτυχίαν ὥσπερ βαρὺ φορτίον ἐνεγκεῖν ἐπιδεξίως οὐ δυνηθείς, ἑαυτὸν μὲν ἀπεστέρησε τῆς μεγίστης δόξης, τὴν δὲ πατρίδα μεγάλοις περιέβαλε συμπτώμασι.

12 Τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐν Λιβύῃ διαβάντων μεγάλῃ δυνάμει σὺν Ἀττιλίῳ ὑπάτῳ, εὐ μὲν πρῶτον Καρχηδονίους ἐνίκησαν, καὶ πόλεις καὶ φρούρια εἷλον πολλά, καὶ δύναμιν πολλὴν κατέκοψαν. ὕστερον δὲ Ξανθίππου Σπαρτιάτου στρατηγοῦ μισθοφόρου ἐλθόντος ἀφ' Ἑλλάδος, ἐνίκησαν κατὰ κράτος Καρχηδόνιοι Ῥωμαίους καὶ κατέκοψαν μεγάλην δύναμιν. ἔκτοτε ναυμαχίαι καὶ πολλῶν σκαφῶν καὶ ἀνδρῶν ἀπώλεια Ῥωμαίοις ἐγένοντο, ὡς εἶναι τὸν τῶν ἀπολωλότων ἀριθμὸν δέκα μυριάδας.

Ἀντὶ μὲν τῆς προϋπαρχούσης αὐτῷ δόξης πολλαπλασίας τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἠλλάξατο, τοῖς δὲ ἰδίοις συμπτώμασι τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε μετριοφρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις, τὸ δὲ μέγιστον, ὧν ὑπερηφάνησε τὴν ἀτυχίαν, τούτων ἠναγκάσθη τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἐξουσίαν φέρειν προαφῃρημένος ἑαυτῷ τὴν συγγνώμην καὶ τὸν συγκεχωρημένον τοῖς ἐπταικόσιν ἔλεον.

Τοὺς γὰρ πᾶσι κρατοῦντας τοῖς πᾶσιν ἠλάττωσε, τοὺς δὲ διὰ τῆς ἥττης προσδοκῶντας τὴν ἀπώλειαν

τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος ἐποίησε καταφρονῆσαι τῶν πολεμίων.

Οὐδὲν γὰρ θαυμαστὸν εἰ στρατηγοῦ σύνεσις καὶ πραγμάτων ἐμπειρία τῶν ἀδυνάτων δοκούντων περιεγένετο. πάντα γὰρ τῇ συνέσει βάσιμα καὶ δυνατά, [ἄγειν] τῆς τέχνης ἐν πᾶσι χειρουμένης τὴν βίαν.

Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἐστι δοῦλον, οὕτως αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῇ τῶν ἡγεμόνων ὑπείκουσι φρονήσει.

Τοῦ πρὸς τὸ συμφέρον βουλευτηρίου παντὸς κατισχύοντος.

505 Φίλιστος δὲ ἱστορικὸς ἦν.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οἱ εἰς τὴν Λιβύην διαπεράσαντες καὶ τὸν πόλεμον μετὰ τῶν Καρχηδονίων νεῶν ποιήσαντες, καὶ νικήσαντες καὶ ναῦς εἴκοσι τέτταρας παραλαβόντες Καρχηδονίας, τοὺς ἀπὸ τοῦ πεζικοῦ πολέμου διασωθέντας Ῥωμαίους ἀναλαβόντες καὶ πρὸς Σικελίαν διαπερῶντες, ἐξ αὐτῆς Καμαρίνας ἐκινδύνευσαν, καὶ ἀπώλεσαν μακρὰς ναῦς τριακοσίας τετταράκοντα, ἱππαγωγοὺς δὲ καὶ πλοῖα ἕτερα τριακόσια. ἀπὸ δὲ Καμαρίνης ἕως Παχύνου τὰ σώματα καὶ τὰ ἄλογα καὶ τὰ ναυάγια ἔκειντο. τοὺς δὲ διασωθέντας Ἱέρων φιλανθρώπως παραλαβών, ἐσθῆτι καὶ τροφῇ καὶ τῇ λοιπῇ χρείᾳ ἀναπαύσας ἕως Μεσσήνης διέσωσε. Καρθάλων μὲν ὁ Καρχηδόνιος μετὰ τὴν ναυαγίαν τῶν Ῥωμαίων πολιορκήσας Ἀκράγαντα, ταύτην εἷλε. καὶ τὴν μὲν πόλιν ἐνέπρησε, τὰ δὲ τείχη καθεῖλεν. οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ Ὀλύμπιον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἕτερον στόλον μετὰ τὸ ναυάγιον ναυπηγήσαντες, καὶ διακοσίαις πεντήκοντα ναυσὶν εἰς τὸ Κεφαλοίδιον ἐλθόντες, τοῦτο διὰ προδοσίαν παρέλαβον. ἐπὶ δὲ τὰ Δρέπανα ἐλθόντες καὶ πολιορκήσαντες, τοῦ Καρθάλωνος βοηθοῦντος ἐξέπεσον, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Πάνορμον. καθορμισθέντες ἐν τῷ λιμένι πλησίον τῶν τειχῶν καὶ τὴν δύναμιν ἐκβιβάσαντες, ἐχαράκουν καὶ ἐτάφρευον τὴν πόλιν. καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας μέχρι τῶν πυλῶν οὔσης ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὰ χώματα ἐχαρακοί-

θησαν καὶ ἐταφρεύθησαν. εἶτα Ῥωμαῖοι συνεχεῖς προσβολὰς ποιούμενοι καὶ μηχανὰς κατέβαλον τὸ τεῖχος, καὶ τῆς ἐκτὸς πόλεως κυριεύσαντες πολλοὺς ἀνεῖλον· οἱ δὲ ἄλλοι ἔφυγον εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν, καὶ πέμψαντες πρέσβεις πρὸς τοὺς ὑπάτους ἠξίουν τοῖς σώμασιν ἀσφάλειαν. τῶν δὲ συμφωνούντων δύο μνᾶς τῷ σώματι διδόντας ἐλευθέρους εἶναι, παρέλαβον τὴν πόλιν οἱ Ῥωμαῖοι. καὶ μύρια τετρακισχίλια σώματα τιμῆς συνεχωρήθη τῷ εὑρεθέντι ἀργυρίῳ καὶ ἀπελύθη. τοὺς δὲ λοιποὺς, μυρίους τρισχιλίους ὄντας, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν ἐλαφυροπώλησαν. Ἰετῖνοι δὲ ἐκβαλόντες τὴν τῶν Φοινίκων φρουρὰν τὴν πόλιν Ῥωμαίοις ἔδωκαν. παραπλησίως δὲ τούτοις ἐποίησαν Σολουντῖνοι καὶ Πετρῖνοι καὶ Ἡνναταρῖνοι καὶ Τυνδαρῖται. οἱ δὲ ὕπατοι φρουρὰν ἐν Πανόρμῳ λιπόντες ἀπῆλθον ἐν Μεσσήνῃ.

Τοῦ δὲ ἐπιγενομένου ἔτους πλεύσαντες οἱ Ῥωμαῖοι δεύτερον εἰς Λιβύην, καὶ τῶν Καρχηδονίων μὴ ἐασάντων αὐτοὺς ὁρμῆσαι, ὑποστρέφοντες ἦλθον εἰς Πάνορμον. ἐκεῖθεν ἀπάραντες ἐν Ῥώμῃ δεύτερον ἐναυάγησαν χειμῶνος αὐτοὺς καταλαβόντος, καὶ ἀπώλεσαν ναῦς μακρὰς ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ τὴν 506
ἄλλην ἅπασαν τῶν ἱππαγωγῶν καὶ λαφύρων. τοῦ δὲ Θερμῶν πυλωροῦ περὶ τὰ ἔξω γενομένου εἰς ἀναγκαίας χρείας, ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ συνελήφθη· καὶ ἐπρέσβευσε πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὅτι ἐὰν ἀπολύσῃ αὐτόν, ἀνοίξειν αὐτῷ τὴν πύλην τῆς πόλεως νυκτός. τοῦ δὲ ἀπολύσαντος, καὶ συνθεμένου καιρόν, ἀπέστειλεν ὁ ἄρχων χιλίους νυκτός. καὶ φθάσαντες. ὁ μὲν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἤνοιξε πύλην· τὴν δὲ οἱ πρώτιστοι καὶ ἐπιφανεῖς εἰσῆλθον. καὶ εἶπον τῷ πυλωρῷ κλεῖσαι, καὶ μηδένα ἄλλον ἐᾶσαι εἰσελθεῖν, θέλοντες μόνως τὸν πλοῦτον τῆς πόλεως ἆραι. οὗτοι πάντες κατεκόπησαν, ἄξιον τῆς πλεονεξίας θάνατον ὑπομείναντες.

Ἐν ἄλλῳ δὲ καιρῷ τὰς Θέρμας καὶ τὴν Λιπάραν Ῥωμαῖοι παρέλαβον ἄμφω. πολιορκήσαντες δὲ Ῥωμαῖοι καὶ Ἔρκτην φρούριον, μυριάσι τέσσαρσι καὶ

χιλίοις ἱππεῦσιν οὐκ ἴσχυσαν. Ἀσδρούβας δὲ ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων βλασφημούμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν, ἀναζεύξας μετὰ πάσης δυνάμεως διὰ τῆς Σελινουντίας δυσχωρίας ἦλθεν εἰς τὸ Πάνορμον. καὶ διαβιβάσας τὸν ποταμὸν τὸν σύνεγγυς περὶ τὰ τείχη ἐστρατοπέδευσε, μήτε χαράκωμα μήτε τάφρον τάξας διὰ τὸ καταφρονεῖν. πάλιν δὲ καὶ τῶν ἐμπόρων πολὺν οἶνον ἐπιφερομένων, οἱ Κέλται μεθυσθέντες, καὶ κραυγῆς καὶ ἀταξίας πληρούμενοι, ἐπιπεσόντος Καικιλίου τοῦ ὑπάτου αὐτοῖς, κατὰ κράτος αὐτοὺς νικήσας, καὶ τῶν ἐλεφάντων ἑξήκοντα κρατήσας, εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε. καὶ θαῦμα Ῥωμαῖοι ἔσχον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΔ.

Τὴν δὲ Σελινουντίων πόλιν Καρχηδόνιοι κατασκάψαντες μετῴκισαν εἰς τὸ Λιλύβαιον. Ῥωμαῖοι δὲ ναυσὶ μακραῖς διακοσίαις τετταράκοντα καὶ κερκούροις ἑξήκοντα καὶ πλοίων πλήθει παντοδαπῶν κατέπλευσαν εἰς τὴν Πάνορμον, ἐκεῖθεν εἰς τὸ Λιλύβαιον, ὃ πολιορκεῖν ἤρξαντο. τὴν μὲν γῆν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τάφρῳ ἀπετείχισαν· καταπέλτας δὲ καὶ κριοὺς καὶ χωστρίδας καὶ χελώνας κατεσκεύασαν, τὸ δὲ στόμιον τοῦ λιμένος πεντεκαίδεκα κερκούρους ναῦς λίθων πληρώσαντες κατέχωσαν. ἦν δὲ ὁ λαὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων ἕνδεκα μυριάδες, τῶν δὲ πολιορκουμένων πεζοὶ ξ', ἱππεῖς δὲ ψ'. πολιορκουμένων δὲ αὐτῶν, ἦλθεν αὐτοῖς βοήθεια ἀπὸ Καρχηδόνος ἄνδρες τετρακισχίλιοι καὶ σῖτος μετὰ τοῦ Ἀτάρ-
507 βου, καὶ ἀνεθάρσησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θεασάμενοι τὴν εἰσβολὴν τῆς δυνάμεως, λίθοις καὶ χώμασιν ἐκ δευτέρου τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ἔχωσαν, καὶ ξύλοις μεγίστοις καὶ ἀγκύραις τὰ βάθη ἐσταύρωσαν. πνεύματος δὲ βιαίου πνεύσαντος, καὶ τῆς θαλάσσης ἀγριωνθείσης, πάντα κατέλυσεν. ἐποίησαν δὲ Ῥωμαῖοι πετροβόλον ὄργανον. ἔκτισαν δὲ ἔνδοθεν ἄλλο τεῖχος Καρχηδόνιοι. τὴν δὲ τάφρον τῆς πόλεως ἔχω-

σαν Ῥωμαῖοι, ἔχουσαν τὸ πλάτος ἑξήκοντα πήχεις, καὶ τὸ βάθος τετταράκοντα. πόλεμον δὲ συνάψαντες εἰς τὸ πρὸς θάλασσαν τεῖχος ἔστησαν κατὰ πρόσωπον ἐνέδρας, καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὸν πρὸς θάλασσαν πόλεμον κενωθέντος οἱ τὰς ἐνέδρας κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες ἀνέβησαν, καὶ τὸ πρῶτον τεῖχος εἷλον. ἀκούσας δὲ ὁ Καρχηδόνιος στρατηγός, ἐπιπεσὼν αὐτοῖς ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐφόνευσε μυρίους, καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκασε φεύγειν. πάντα δὲ πολεμικὰ ὄργανα, χελώνας, πετροβόλους, κριούς, χωστρίδας, πνεύματος μεγάλου ἐπιπνεύσαντος ἐνέπρησαν Ῥωμαίων. ἰδόντες δὲ οἱ Καρχηδόνιοι οὐδὲν ὠφελοῦντας τοὺς ἱππεῖς αὐτῶν ἐν τοῖς στενοῖς τόποις, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς εἰς τὰ Δρέπανα, καὶ πολλὴ βοήθεια Καρχηδονίοις ἐγένετο. ἐξαπορηθέντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τὴν καῦσιν τῶν ὀργάνων καὶ διὰ τὴν σπανίαν τῶν τροφῶν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον, κρεωβοροῦντες γὰρ μόνον Ῥωμαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι, εἰς τὴν νόσον ἔπιπτον, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις μυρίους τεθνάναι. ὅθεν καὶ τὴν πολιορκίαν ἠθέλησαν καταλῦσαι· Ἱέρων δὲ ὁ βασιλεὺς Συρακούσης σῖτον πολὺν ἀποστείλας αὐτοῖς, ἀνεθάρσυνεν αὐτοὺς πρὸς τὴν πολιορκίαν πάλιν. τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸν ὕπατον διαδεξαμένων, τὴν ἀρχὴν παρέδωκαν Κλαυδίῳ ὑπάτῳ τῷ τοῦ Ἀππίου υἱῷ. καὶ παραλαβὼν τὰς δυνάμεις πάλιν τὸν λιμένα ἔχωσεν, ὥσπερ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἡ θάλασσα κατεσκόρπισε. τοῦ δὲ Κλαυδίου μέγα ἐπαρθέντος, τὰς ἀρίστας ναῦς ἐξήρτυσε διακοσίας δέκα, καὶ εἰς τὰ Δρέπανα πρὸς Καρχηδονίους ἀπῆλθε πολεμήσων αὐτούς. καὶ ἡττήθη ἀπολέσας ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα καὶ ἄνδρας δισμυρίους. ναυμαχίαν δὲ κρατερὰν καὶ νίκην λαμπροτέραν οὐχὶ Καρχηδονίοις, ἀλλ' οὐδ' ἄλλοις τοιαύτην γεγενημένην ῥᾳδίως περὶ τούτους τοὺς χρόνους, καὶ τὸ παράδοξον, ἐν τηλικούτῳ κινδύνῳ ὄντας Καρχηδονίους καὶ μετὰ νεῶν δέκα, οὐ μόνον ἀνηρέθη μὲν οὐδείς, ἐτραυματίσθησαν δὲ ὀλίγοι. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστειλεν Ἀννίβας τριηράρχην εἰς Πάνορμον μετὰ τρια

κοντα νεῶν, αἳ τὴν ἀγορὰν τῶν Ῥωμαίων τοῦ σίτου ἔφερον εἰς Δρέπανα. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγορᾶς τὴν χρείαν ἐκ τῆς Δρεπάνης λαβόντες εἰς τὸ Λιλύβαιον ἦλθον, καὶ τοὺς πολιορκουμένους ἐνέπλησαν παντοίων ἀγαθῶν. ἔφθασε δὲ καὶ Καρθάλων στρατηγὸς ἐκ Καρχηδόνος μετὰ νεῶν μακρῶν ἑβδομήκοντα καὶ σιτηγῶν ἴσων. ἐπιθεμένων δὲ καὶ αὐτῶν Ῥωμαίοις, τινὰς μὲν ναῦς ἐβύθισε, τῶν δὲ νεῶν τῶν ὁρμουσῶν εἰς γῆν ἀπέσπασε πέντε. ἀκούσας δὲ τὸν στόλον τῶν Ῥωμαίων ἐκ Συρακουσῶν ἀφωρμηκέναι, πείσας τοὺς συνάρχοντας ἀνήχθη ναυσὶν ἑκατὸν εἴκοσι ταῖς ἀρίσταις. τῶν δὲ στόλων εἰς σύνοψιν ἐλθόντων κατὰ τὴν Ἑλώαν χώραν, οἱ Ῥωμαῖοι φοβηθέντες κατέπλευσαν εἰς τὴν Φιντιάδα, καὶ τὰ πλοῖα τὰ τὴν ἀγορὰν κομίζοντα καὶ τὰς λοιπὰς ναῦς ἀπέλιπον ὑπὸ τὴν γῆν· τῶν δὲ Καρχηδονίων καταπλευσάντων, συνέστη καρτερὸς ἀγών. τέλος δὲ οἱ Καρχηδόνιοι τῶν σκαφῶν τῶν μεγάλων κατέδυσαν πεντήκοντα, τῶν δὲ μακρῶν ἐβύθισαν ἑπτακαίδεκα, συντρίψαντες δὲ τριςκαίδεκα ἀχρήστους ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Καρχηδόνιοι ἐπὶ τὸν Ἄλυκον ποταμὸν παραγενόμενοι τοὺς τραυματίας ἀνέπαυσαν. ὁ δὲ ὕπατος Ἰούνιος, οὐδὲν τῶν γεγενημένων εἰδώς, ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀνήχθη ναυσὶ μακραῖς τριάκοντα ἕξ, φορτηγοῖς οὐκ ὀλίγοις. περιπλεύσας δὲ τὸν Πάχυνον καὶ καθορμισθεὶς πλησίον Φιντιάδος, κατεπλάγη τὸ γεγενημένον. μετὰ δὲ ταῦτα Καρχηδονίων παντὶ στόλῳ πρὸς αὐτοὺς ἐλθόντων, φοβηθεὶς ὁ ὕπατος τὰς μὲν τριςκαίδεκα τὰς ἀχρήστους ἐνέπρησεν, ἐπὶ δὲ Συρακούσας τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο, νομίζων Ἱέρωνα παρέξεσθαι τὴν ἀσφάλειαν. κατάληπτος δὲ γενόμενος πρὸς τὴν γῆν τῆς Καμαρίνας εἰς τὴν γῆν κατέφυγε πρὸς τόπους τραχεῖς καὶ ὑφαλώδεις. τοῦ δὲ πνεύματος βιαιότερον ἐπιπνέοντος, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι κάμψαντες τὸν Πάχυνον εἰς ὑπεύδιον τόπον καθωρμίσθησαν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κινδύνου μεγάλου γεγενημένου, τὰ μὲν σιτηγὰ πλοῖα ἀπώλεσαν πάντα, τὰς δὲ μακρὰς ναῦς οὔσας ἑκατὸν πέντε ὁμοίως,

ὥστε δύο μόνας σωθῆναι, τὰ δὲ πλείω σώματα ἀπολωλέναι. ὁ δὲ Ἰούνιος τὰς δύο ναῦς ἀπολαβὼν καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἄνδρας εἰς τὸ στρατόπεδον ἦλθε τὸ Λιλύβαιον. νυκτὸς δὲ οὗτος ἐπιπεσὼν τὸν Ἔρυκα παρέλαβε· καὶ τὸν Αἰγίθαλλον ἐτείχισεν, ὅνπερ νῦν Ἀκιλλον καλοῦσι, καὶ στρατιώτας ὀκτακοσίους εἰς φυλακὴν κατέλιπε. Καρθάλων δὲ πυθόμενος τοὺς περὶ τὸν Ἔρυκα τόπους προκατειλῆφθαι, νυκτὸς ἐν ταῖς ναυσὶ παρεκόμισε δύναμιν· ἐπιπεσὼν δὲ τοῖς φρουροῖς τοῦ Αἰγιθάλλου ἐκυρίευσε τοῦ χωρίου, καὶ περιγενόμενος οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν εἰς τὸν Ἔρυκα· καὶ τὸ μὲν φρούριον τρισχίλιοι στρατιῶται ἐφύλαξαν. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ναυμαχίᾳ Ῥωμαῖοι ἔπεσον τρισμύριοι καὶ πεντακισχίλιοι, τῶν δὲ ἁλωκότων οὐκ ἔλαττον τούτων.

2 Εἰς δὲ τὸν Λόγγωνα Κατάνης φρούριον ὑπῆρχε, καλούμειον Ἰτάλιον· ὅπερ πολεμήσας Βάρκας ὁ Καρχηδόνιος *

Τὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν βουλεύματα καὶ στρατηγήματα διαδιδόμενα τοῖς φίλοις τοῖς πολεμίοις γνώριμα γίνεται διὰ τῶν αὐτομόλων, καὶ τοῖς στρατιώταις δειλίαν ἐντίκτοντα προσδοκίαν μεγάλου κινδύνου ἐντίθησι. 50

Βάρκας δὲ νυκτὸς καταπλεύσας καὶ τὴν δύναμιν ἀποβιβάσας, αὐτὸς πρῶτος ἡγησάμενος τῆς ἀναβάσεως τῆς πρὸς Ἔρυκα οὔσης σταδίων τριάκοντα παρέλαβε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀνεῖλε. μετῴκισε δὲ τοὺς λοιποὺς εἰς τὰ Δρέπανα.

Ἐν παντὶ γὰρ καιρῷ καὶ πράγματι συμβαίνει τὴν εὐταξίαν γίνεσθαι μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίαν.

3 Λυτάτιος δὲ ὁ ὕπατος ναυσὶ μακραῖς τριακοσίαις καὶ πλοίοις καὶ πορείοις ἑπτακοσίοις, ὁμοῦ χιλίοις, εἰς Σικελίαν ἔπλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἐρυκίνων ἐμπόριον καθωρμίσθη. Ἄννων δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ Καρχηδόνος ναυσὶ διακοσίαις πεντήκοντα μακραῖς καὶ τοῖς φορτηγοῖς εἰς τὴν νῆσον τὴν Ἱέραν ἦλθεν. εἶτα δὲ ἐξ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἔρυκα ἐρχόμενος, καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπαντησάντων, παρ' ἀμφοτέρων πόλεμος

ἐγένετο μέγας. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον ἀπέβαλον Καρχηδόνιοι ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα, αὐτάνδρους μὲν τούτων εἴκοσι, Ῥωμαῖοι δὲ ὀγδοήκοντα, τριάκοντα μὲν εἰς τέλος, πεντήκοντα δὲ εἰς ἐπιμερισμόν, αἰχμαλώτους δέ, ὡς Φιλῖνος ἀνέγραψε, Καρχηδονίων ἑξακισχιλίους, ὡς δὲ ἕτεροι, τετρακισχιλίους τετταράκοντα. αἱ δὲ ἄλλαι νῆες πνεύματος ἐπιπνεύσαντος οὐρίου εἰς Καρχηδόνα ἔφυγον.

Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀνδρείας, ὅταν τοῦ σκάφους βυθισθέντος τὸ σῶμα τῆς βάσεως ἀποστερηθὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τοῖς πολεμίοις ἐγχειρίζηται.

Εἴκοσι τέτταρα ἔτη πολεμήσαντες οἱ Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους, Λιλύβαιον δὲ δεκαετῆ χρόνον πολιορκήσαντες, πρὸς ἀλλήλους διελύθησαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΕ.

Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος ἐπὶ ταῖς ἐπιγεγραμμέναις 1
ὑπ' αὐτοῦ κυρίαις δόξαις ἀπεφήνατο τὸν μὲν δίκαιον βίον ἀτάραχον ὑπάρχειν, τὸν δὲ ἄδικον πλείστης ταραχῆς γέμειν, βραχεῖ παντελῶς λόγῳ πολὺν ἀληθῆ νοῦν περιλαβὼν καὶ τὸ σύνολον δυνάμενον τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων διορθοῦσθαι. ἡ γὰρ ἀδικία μητρόπολις οὖσα τῶν κακῶν οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ συλλήβδην ἔθνεσι καὶ δήμοις καὶ βασιλεῦσι τὰς μεγίστας ἀπεργάζεται συμφοράς.

Ὑπῆρχον γὰρ οἱ μετὰ Καρχηδονίων στρατευσάμενοι Ἴβηρες, Κέλτοι, Βαλεαρεῖς, Λίβυες, Φοίνικες, Λιγυστῖνοι καὶ μιξέλληνες δοῦλοι· οἳ καὶ ἐστασίασαν.

510 Τότε συνιδεῖν ἔστιν ἐπ' αὐτῆς τῆς πείρας ἡλίκην ὑπεροχὴν ἔχει στρατηγικὴ σύνεσις ἰδιωτικῆς ἀπειρίας καὶ τριβῆς ἀλόγου καὶ στρατιωτικῆς.

Οὕτω τῶν κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὄντων μεγάλην ἔχει διαφορὰν ἡ μετριότης καὶ μηδὲν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπιτηδεύειν.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκ Σικελίας ἐπαναχώρησιν οἱ μισθοφόροι Καρχηδονίων ἐπανέστησαν αὐτοῖς διὰ τοιού-

τας αἰτίας. ὑπὲρ τῶν ἵππων τῶν θανόντων ἐν Σικελίᾳ καὶ τῶν σφαγέντων ἀνδρῶν τιμὰς ὑπερβαλλούσας [ἀπήτουν.] καὶ ἐπολέμησαν ἔτη τέτταρα καὶ μῆνας τέτταρας. σφάζονται δὲ ὑπὸ [Ἀμίλκα] τοῦ Βάρκα στρατηγοῦ, ὃς καὶ ἐν Σικελίᾳ εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἀνδρικῶς ἐκρατύνατο.

2 Ἀμίλκας δὲ στρατηγήσας κατὰ Καρχηδόνα ταχὺ τὴν πατρίδα ηὔξησε, καὶ εἰς τὰς Ἡρακλείους στήλας καὶ εἰς τὰ Γάδειρα καὶ εἰς τὸν Ὠκεανὸν κατέπλευσεν. ἔστι δὲ τὰ Γάδειρα πόλις ἄποικος Φοινίκων· κεῖται μὲν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης κατὰ αὐτὸν τὸν Ὠκεανόν, ὅρμον ἔχουσα. πολεμήσας δὲ Ἴβηρας καὶ Ταρτησίους μετὰ Ἰστολατίου στρατηγοῦ τῶν Κελτῶν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πάντας κατέκοψεν, ἐν οἷς καὶ τοὺς δύο ἀδελφοὺς σὺν ἄλλοις ἐπιφανεστάτοις ἡγεμόσι· καὶ τρισχιλίους ζῶντας παραλαβὼν ἔταξεν εἰς τὰς ἰδίας στρατιάς. Ἰνδόρτης δὲ πάλιν ἀθροίσας πεντακισμυρίους, καὶ πρὶν πολέμου τραπεὶς καὶ φυγὼν εἰς λόφον τινά, καὶ πολιορκηθεὶς ὑπ' Ἀμίλκα, καὶ νυκτὸς πάλιν φυγών, τὸ πλεῖστον αὐτοῦ κατεκόπη, αὐτὸς δὲ Ἰνδόρτης καὶ ζωγρίας ἑλήφθη. ὃν τυφλώσας Ἀμίλκας καὶ τὸ σῶμα αἰκισάμενος ἀνεσταύρωσε· τοὺς δὲ ἄλλους αἰχμαλώτους, ὄντας μυρίων πλείους, ἀπέλυσε. πολλὰς δὲ πόλεις τῇ πειθοῖ προσηγάγετο, πολλὰς δὲ καὶ καταπολεμήσας. Ἀσδρούβας δὲ ὁ γαμβρὸς Ἀμίλκου, πεμφθεὶς παρὰ τοῦ κηδεστοῦ εἰς Καρχηδόνα εἰς πόλεμον τῶν Νομάδων τῶν ἐπαναστάντων Καρχηδονίοις, κατέκοψεν ὀκτακισχιλίους, ζωγρίας δὲ ἔλαβε δισχιλίους, οἱ δὲ λοιποὶ ἐδουλώθησαν φόρους τελέσοντες. ὁ δὲ Ἀμίλκας περὶ τὴν Ἰβηρίαν πόλεις πολλὰς ὑποτάξας ἔκτισε πόλιν μεγίστην, καλέσας αὐτὴν ἐκ τῆς τοῦ τόπου θέσεως Ἄκραν λευκήν. Ἀμίλκας δὲ Ἑλικῇ τῇ πόλει παρακαθήμενος καὶ πολιορκῶν, τὸ πλεῖστον στράτευμα καὶ τοὺς ἐλέφαντας εἰς παραχειμασίας ἐν τῇ ὑπ' 511
αὐτοῦ κτισθείσῃ πόλει λευκῇ Ἄκρᾳ ἀποστείλας, μετὰ τῶν λοιπῶν παρέμεινε. συνεκβοηθήσαντος δὲ τοῦ Ὁρισσὼν βασιλέως τοῖς πολιορκουμένοις, δόλῳ φι-

λίαν συνεπιθέμενος καὶ συμμαχήσας ἔτρεψεν Ἀμίλκαν. τούτου δὲ φεύγοντος τοῖς υἱοῖς καὶ τοῖς φίλοις τὴν σωτηρίαν κατεσκεύασε δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐκκλίνας· καταδιωκόμενος γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἰς ποταμὸν μέγαν σὺν τῷ ἵππῳ ἐμβὰς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος διεφθάρη ὑπὸ τοῦ ἵππου. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀννίβαν καὶ Ἀσδρούβαν τοὺς υἱοὺς διεσώθησαν εἰς τὴν λευκὴν Ἄκραν.

Ἀμίλκας μὲν οὖν, καίπερ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον τῆς ἡμετέρας ἡλικίας τετελευτηκώς, ἐχέτω παρὰ τῆς ἱστορίας ὥσπερ ἐπιτάφιον τὸν ἴδιον ἔπαινον.

Ἀσδρούβας δὲ ὁ χαμβρὸς Ἀμίλκα μαθὼν τοῦ κηδεστοῦ τὸ ἀκλήρημα, ταχέως ἀναζεύξας πρὸς τὴν λευκὴν Ἄκραν ἦλθεν, ἔχων θηρία πλέον τῶν ἑκατόν. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἀναγορευθεὶς ὑπό τε τοῦ λαοῦ καὶ Καρχηδονίων πεντακισμυρίους ἐμπείρους πεζοὺς συνέλεξε καὶ ἱππεῖς ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ διακοσίους. πολεμήσας δὲ πρῶτον τὸν Ὀρισσὼν βασιλέα κατέσφαξε πάντας τοὺς αἰτίους τῆς Ἀμίλκα φυγῆς. παρέλαβε δὲ τὰς πόλεις αὐτῶν, οὔσας δυοκαίδεκα, καὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰβηρίας. γήμας δὲ γυναῖκα ἔσχε θυγατέρα βασιλέως Ἰβήρου, ὑπὸ πάντων τῶν Ἰβήρων ἀνηγορεύθη στρατηγὸς αὐτοκράτωρ. ὅθεν ἔκτισε παραθαλασσίαν πόλιν, ἣν προσηγόρευσε Νέαν Καρχηδόνα, καὶ ἑτέραν πόλιν ὕστερον, θέλων τὴν Ἀμίλκα δύναμιν ὑπερβῆναι. καὶ ἐστράτευσεν [ἄγων πεζοὺς] ἑξακισμυρίους, ἱππεῖς ὀκτακισχιλίους, ἐλέφαντας διακοσίους. ὑπὸ δὲ οἰκέτου ἐπιβουλευθεὶς ἐσφάγη, στρατηγήσας ἔτη ἐννέα.

Κελτοὶ δὲ μετὰ Γαλατῶν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἀθροίσαντες συνῆξαν λαὸν μυριάδας εἴκοσι, καὶ πρῶτον μὲν πόλεμον ἐνίκησαν· καὶ δεύτερον προσβαλόντες ἐνίκησαν, ἀνεῖλον δὲ καὶ τὸν ἕνα Ῥωμαίων ὕπατον. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔχοντες πεζῶν μυριάδας ὁ, ἱππέων δὲ ἑπτακισμυρίους, τῶν δύο πολέμων ἡττημένων Ῥωμαίων, τῷ τρίτῳ πολέμῳ κατὰ κράτος ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι, καὶ ἀνεῖλον μυριάδας τέτταρας, καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἐζώγρησαν.

ὥστε καὶ τὸν μέγιστον αὐτῶν βασιλέα ἑαυτοῦ θερί-
σαι τὸν τράχηλον, τὸν δὲ δεύτερον αὐτοῦ ζῶντα ποιη- 512
σαι. ἐκ δὲ τούτου τοῦ ἀνδραγαθήματος ἀνθύπατος
γενόμενος Αἰμίλιος κατέδραμε τὴν χώραν τῶν Γα-
λατῶν καὶ Κελτῶν, καὶ πολλὰς πόλεις καὶ φρούρια
εἶλε, καὶ ὠφελείας πολλῆς ἐπλήρωσε τὴν Ῥώμην.

4 Ἱέρων δὲ ὁ βασιλεὺς Συρακούσης εἰς τὸν Κελτι-
κὸν πόλεμον Ῥωμαίοις σῖτον ἀπέστειλε, βοηθῶν Ῥω-
μαίοις, οὗ καὶ τὴν τιμὴν ἔλαβε μετὰ τὴν τοῦ πολέ-
μου κατάλυσιν.

5 Μετὰ δὲ τὴν σφαγὴν Ἀσδρούβα τοῦ Καρχηδονίου
ἀναρχίας οὔσης, τὸν μείζονα υἱὸν Ἀμίλκα Ἀννίβαν
στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν. Ζακανθαίων δὲ ἡ πόλις
πολιορκουμένη ὑπὸ Ἀννίβα. συναγαγόντες τὰ ἱερὰ
καὶ τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον τὸν ἐν τοῖς οἴκοις καὶ
τὰ τῶν γυναικῶν κόσμια καὶ ἐνώτια καὶ ἀργύρια
χωνεύσαντες ἔμιξαν χαλκὸν καὶ μόλιβδον, καὶ ἄχρη-
στον ποιήσαντες τὸν χρυσὸν ἐξῆλθον, καὶ ἡρωϊκῶς
ἀγωνισάμενοι πάντες κατεκόπησαν, πολλοὺς δὲ καὶ
αὐτοὶ φονεύσαντες. αἱ δὲ γυναῖκες τὰ τέκνα φονεύ-
σασαι ἑαυτὰς δι' ἀγχόνης ἀπέπνιξαν. οὕτως ἀκερδῆ
τὴν πόλιν παρέλαβεν Ἀννίβας. τὸν δὲ Ἀννίβαν Ῥω-
μαῖοι πρὸς δίκην αἰτήσαντες δι' ὧν παρηνόμησε, καὶ
μὴ λαβόντες, πόλεμον τὸν Ἀννιβαϊκὸν καλούμενον
ἔστησαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Κς.

1. Οὔτε ποιητὴς οὔτε συγγραφεὺς οὔτε ἄλλος τεχνί-
της οὐδεὶς παραγγελίας τινὸς λογικῆς δύναται πᾶσι
τοῖς ἀναγινώσκουσι κατὰ πᾶν εὐαρεστῆσαι· θνητῇ δὲ
φύσει, κἂν ὅλως ἐπιτετευγμένη γένηται, οὐ δυνατὸν
ἐφικέσθαι τῆς ἀμέμπτου πάντων εὐαρεστήσεως. οὔτε
γὰρ Φειδίας μάλιστα τεθαυμασμένος ἐπὶ τὴν τῶν
ἐλεφαντίνων ἀγαλμάτων κατασκευήν, οὔτε Πραξιτέ-
λης ὁ καταμίξας ἄκρως τοῖς λιθίνοις ἔργοις τὰ τῆς
ψυχῆς πάθη, οὔτε Ἀπελλῆς ἢ Παῤῥάσιος οἱ τοῖς
ἐμπειρικῶς κεκραμένοις χρώμασι προαγαγόντες εἰς

ἀκρότατον τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, οὕτως ἐπέτυχον ἐν τοῖς ἔργοις ὥστε κατὰ πᾶν ἄμεμπτον ἐπιδείξασθαι τὸ τῆς ἐμπειρίας ἀποτέλεσμα. τίς γὰρ ἐπιφανέστερος τῶν μὲν ποιητῶν Ὁμήρου, τῶν δὲ ῥητόρων Δημοσθένους, τῶν δὲ εὖ βεβιωκότων Ἀριστείδου καὶ Σόλωνος; ἀλλ' ὅμως ταῖς τούτων εὐφημίαις καὶ δυνάμεσι προσῆλθεν ὁ μεμφόμενος καὶ τὰς ἀγνοίας ἐλέγχων λόγος. ἄνθρωποι γὰρ ὄντες καὶ ταῖς τῶν
513 ἐγχειρουμένων ὑπεροχαῖς ἐπιτυγχάνοντες, ὅμως διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν διέπιπτον ἐν πολλοῖς. ἔστι γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων φιλόφθονα καὶ μικρόσοφα τὰ παραπέμποντα μὲν τὰ καλῶς ἔχοντα τῶν ἐπιτελεσθέντων, προσπλεκόμενα δὲ τοῖς ἐπιδεχομένοις διαστροφήν τινα καὶ πιθανὴν μέμψιν, ἐξ ὧν φιλοτιμοῦνται διὰ τῆς τῶν ἄλλων κατηγορίας τὴν ἰδίαν αὐξήσειν ἐμπειρίαν, ἀγνοοῦντες ὅτι πᾶσα δύναμις οὐκ ἐκ τῆς ἀλλοπαθείας ἀσθενεῖ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδίας ἕξεως θεωρεῖται. θαυμάσειε δὲ ἄν τις τῆς τοιαύτης ἀβελτηρίας τὴν εἰς τὰ φαῦλα φιλοπονίαν, δι' ἧς τινες πειρῶνται ταῖς κατὰ τῶν ἄλλων βλασφημίαις ἰδίαν εὐδοξίαν ἀποφέρεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες, οἶμαι, φύσεις σκαιότητι βλάπτουσαι, καθάπερ ἐκκαίουσαι τὰ καλὰ τῶν γεννημάτων πάχναι καὶ χιόνες. καὶ γὰρ διὰ μὲν τὴν ἀπαύγειαν τῆς κατὰ τὴν χιόνα λευκότητος ἀμαυρουμένη ἡ ὄψις τῆς ἀκριβοῦς θεωρίας ἀποστερεῖται, καὶ προαιρέσεις ἀνθρώπων ἀξιόλογον μὲν ἔργον οὔτε βουλόμεναι ὁρᾶν οὔτε δυνάμεναι, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων πεποιημένα διασύρουσι. διὸ [χρὴ] τοὺς εὖ φρονοῦντας τοῖς μὲν διὰ ἐπιμέλειαν κατωρθωκόσιν ἀρετὴν ἀπομερίζειν τὸν ἔπαινον, τοῖς δὲ σπανίως κατορθοῦσι μὴ συκοφαντεῖν ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀσθένειαν. περὶ μὲν οὖν τῶν βασκαίνειν ἐπιτηδευόντων ἱκανὸν ἡμῖν εἰρήσθω.

Καθάπερ γὰρ ἀθλητὴς ἀγαθὸς πολὺν χρόνον χειραλειπτήσας ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καταντᾷ, ἐμπειρίαν μεγάλην καὶ δύναμιν πεποιημένος. 2

Μηνόδοτος δὲ ὁ Περίνθιος τὰς Ἑλληνικὰς πραγματείας ἔγραψεν ἐν βιβλίοις πεντεκαίδεκα, Σώσιλος 3

δὲ ὁ Ἴλιος τὰ περὶ Ἀννίβαν ἔγραψεν ἐν βιβλίοις ἑπτά.

4 Κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἡ λεγεὼν πεντακισχίλιοι εἰσίν.

5 Φύσει μὲν ἄνθρωποι ταῖς εὐημερίαις προστρέχουσι, τῇ δὲ τῶν πταισάντων τύχῃ συνεπιτίθενται.

Τὴν γὰρ τύχην εὐμετάβολον οὖσαν φύσει ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰςάξειν μεταβολήν.

6 Ῥόδου γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ μεγάλου καταπτωθείσης Ἱέρων ὁ Συρακούσιος ἔδωκεν εἰς οἰκοδομὴν τοῦ τείχους ἀργυρίου ς τάλαντα καὶ ἀργυρίους λέβητας ἀξιολόγους χωρὶς τοῦ νομίσματος καὶ ἀτέλειαν τοῖς σιτηγοῖς πλοίοις.

7 Ἡ νῦν δὲ καλουμένη Φιλιππόπολις κατὰ τὴν Θετταλίαν Φθιώτιδες Θῆβαι ἐκαλοῦντο.

8 Τρυφῆς γὰρ συνεχοῦς καὶ μαλακῆς εὐνῆς καὶ 514
μύρων παντοίων καὶ παντοίας τροφῆς πολυτέλεια τὴν μὲν ἀλκὴν καὶ συνήθη τῶν δεινῶν ὑπομονὴν ἐξέλυσε, τὰ δὲ σώματα καὶ ψυχὰς εἰς γυναικώδη καὶ τρυφερὰν διάθεσιν μετέστησεν. ἡ μὲν γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις τὴν ἀσυνήθη τῶν πόνων ἄσκησιν καὶ δίαιταν εὐτελῆ δυσχερῶς προσίεται, τὴν δὲ ῥαστώνην καὶ τρυφὴν ὁμοίως διώκει. Ἀννίβας γὰρ κακουχίᾳ πολλῇ καὶ τὰς πόλεις τῆς Ῥώμης Βρεττίας παραλαβών, ὕστερον καὶ τὴν Κρότωνα εἶλε καὶ τὸ Ῥήγιον πολιορκήσων. ἀπὸ δυσμῶν γὰρ ἀρξάμενος τῶν Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν πᾶσαν τῶν Ῥωμαίων χώραν ὑπέταξε πλὴν Ῥώμης καὶ Νεαπόλεως, πολεμήσας ἕως Κροτώνης.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΦΩΤΙΟΥ.

ΕΚ ΤΩΝ ΛΑ ΛΒ ΛΔ Λς ΛΖ ΛΗ Μ.

515 Ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις εἰς Ῥώμην παρεγέ- 1
νοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων τὰς γεγενημένας διαβολὰς
κατ' αὐτῶν ἀπολύσασθαι. ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς
Περσέα πολέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φι-
λίαν. μηδὲν δὲ ἀνύοντες ὧν ἐπρέσβευον εἰς ἀθυμίαν
ἐνέπιπτον, καὶ μετὰ δακρύων ἐποιοῦντο τὰς ἐντεύξεις.
εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἑνὸς τῶν
δημάρχων Ἀντωνίου πρῶτος μὲν ἐποιεῖτο τὸν ὑπὲρ
τῆς πρεσβείας λόγον Φιλόφρων, μετὰ δὲ τοῦτον 10
Ἀστυμήδης. πολλὰ δὲ πρὸς δέησιν καὶ παραίτησιν
εἰπόντες, καὶ τὸ τελευταῖον κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ
κύκνειον ᾄσαντες, μόλις ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν
τοῦ μὲν ὀλοσχεροῦς φόβου παρελύθησαν, περὶ δὲ τῶν
ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

Διόπερ ἰδεῖν ἔστι παρὰ Ῥωμαίοις τοὺς ἐπιφα-
νεστάτους ἄνδρας ὑπὲρ δόξης ἁμιλλωμένους, δι' ὧν
ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέγιστα τῷ δήμῳ κατορθοῦνται.
ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις πολιτεύμασι ζηλοτυποῦσιν ἀλ-
λήλους, Ῥωμαῖοι δὲ ἐπαινοῦσιν. ἐξ οὗ συμβαίνει 20
μάλιστα τοὺς μὲν πράσσειν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων,
ἁμιλλωμένους αὔξειν τὸ κοινῇ συμφέρον, τοὺς δ' ἄλ-
λους ἀδικοδοξοῦντας καὶ τὰς ἀλλήλων ἐπιβολὰς λυ-
μαινομένους βλάπτειν τὴν πατρίδα.

Ὅτι Περσέα τὸν τελευταῖον Μακεδονίας βασιλέα, πολλάκις Ῥωμαίοις διὰ φιλίας ἰόντα, πολλάκις δὲ 516
καὶ στρατιᾷ οὐκ ἀναξιολόγῳ πολεμήσαντα, τέλος Αἰμίλιος καταπολεμήσας εἷλε, καὶ λαμπρὸν θριαμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ κατήγαγε. Περσεὺς δὲ τηλικαύταις περιπεσὼν συμφοραῖς ὥστε δοκεῖν ὅμοια μύθοις ἀγενήτοις εἶναι τὰ πάθη τὰ περὶ αὐτόν, οὐδ' ἀπολυθῆναι τοῦ ζῆν ἤθελε. πρὶν γὰρ ἢ τὴν σύγκλητον ὑπὲρ αὐτοῦ διαλαβεῖν ὃ χρὴ παθεῖν, τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν εἷς ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν ἐν Ἄλβαις κάρκαρον μετὰ τῶν τέκνων. ἔστι δὲ ὁ κάρκαρος ὄρυγμα κατάγειον βαθύ, τὸ μὲν μέγεθος ἔχον οἴκου μάλιστά πως ἐννεακλίνου, σκότου δὲ πλῆρες καὶ δυσοσμίας διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραδεδομένων εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ θανατικοῖς ἐγκλήμασι καταδικαζομένων, ὧν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις οἱ πλείους ἐνταῦθα καθείργνυντο· ἐν οὕτω γὰρ στενωπῷ συγκεκλεισμένων πολλῶν ἀνδρῶν ἀπεθηριοῦτο τὰ τῶν ἀτυχῶν σώματα, τῶν τε πρὸς τροφὴν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν χρείαν ἀνηκόντων πάντων ἐν ταὐτῷ πεφυρμένων τοσαύτην προσπίπτειν δυσωδίαν συνέβαινεν ὥστε μηδένα τῶν προσιόντων ῥᾳδίως δύνασθαι καρτερῆσαι. ἐφ' ἡμέρας μὲν οὖν ἑπτὰ διετέλεσεν ἐνταῦθα κακουχούμενος, ὥστε καὶ παρὰ τῶν ἐσχάτων καὶ τακτὰ σιτουμένων ἐπικουρίας δεηθῆναι· συμπαθεῖς γὰρ οὗτοι γινόμενοι διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀκληρημάτων, ὧν μετελάμβανον, φιλανθρώπως τούτων ἐκείνῳ μετεδίδοσαν δακρύοντες. ἔρριπτο δ' αὐτῷ καὶ ξίφος πρὸς ἀναίρεσιν καὶ κάλως πρὸς ἀγχόνην, ἐξουσίας διδομένης ὡς βούλοιτο χρήσασθαι. ἀλλ' οὐδὲν οὕτω γλυκὺ φαίνεται τοῖς ἠτυχηκόσιν ὡς τὸ ζῆν, καίπερ αὐτῶν ἄξια θανάτου πασχόντων. καὶ πέρας ἐν ταύταις ἂν ταῖς ἀνάγκαις κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ Μάρκος Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, τηρῶν τό τε περὶ αὐτὸν ἀξίωμα καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικές, παρήνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων, εἰ μὴ τὸν ἀνθρώπινον φόβον εὐλαβοῦνται, τήν γε τοὺς ὑπερηφάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους με-

τερχομένην νέμεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεὶς φυλακήν, καὶ κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων, ὁμοίαν τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας, καὶ προσκόψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ' ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν ἐτελεύτησεν.

517 Ὅτι λέγουσιν ἑαυτοὺς οἱ τῆς Καππαδοκίας βασιλεῖς εἰς Κῦρον ἀναφέρειν τὸ γένος τὸν ἐν Πέρσαις, διαβεβαιοῦνται δὲ καὶ τῶν ἑπτὰ Περσῶν τῶν τὸν μάγον ἐπανελομένων ἑνὸς ὑπάρχειν ἀπόγονοι. καὶ τὴν μὲν ἀπὸ Κύρου συγγένειαν οὕτω καταριθμοῦνται. Καμβύσου τοῦ Κύρου πατρὸς ἀδελφὴν ὑπάρξαι γνησίαν Ἄτοσσαν· ταύτης δὲ καὶ Φαρνάκου τοῦ Καππαδοκίας βασιλέως γενέσθαι παῖδα Γάλλον, καὶ τούτου γενέσθαι Σμέρδιν, οὗ Ἀρτάμνην, τοῦ δὲ Ἀναφᾶν, ὃν καὶ διενεγκεῖν μὲν ἀνδρείᾳ καὶ τόλμῃ, γενέσθαι δ' ἕνα τῶν ἑπτὰ Περσῶν. τὴν μὲν οὖν εἰς Κῦρον συγγένειαν οὕτω γενεαλογοῦσι καὶ τὴν εἰς Ἀναφᾶν, ᾧ φασι δι' ἀνδρείαν συγχωρηθῆναι τὴν Καππαδοκίας δυναστείαν, ὥστε μὴ τελεῖν φόρους Πέρσαις. οὗ τελευτήσαντος ὁμώνυμος υἱὸς ἄρχει. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ἀπολειφθέντων δυεῖν υἱοῖν, Δατάμου καὶ Ἀριμναίου, διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν Δατάμην, ἄνδρα καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατ' ἄλλα μέρη τῆς βασιλείας ἐπαινούμενον, ὃς Πέρσαις διὰ μάχης ἐλθών, καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν μάχην ἀγωνισάμενος, ἐν αὐτῇ τελευτᾷ. διεδέξατο δὲ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ἀριάμνης, οὗ γίνονται παῖδες Ἀριαράθης καὶ Ὀλοφέρνης· οὗτος δὲ ἔτη πεντήκοντα δυναστεύσας καὶ μηδὲν ἔργον ἄξιον μνήμης πράξας τελευτᾷ. τὴν δὲ ἀρχὴν διεδέξατο ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν Ἀριαράθης, ὃς φιλοστοργῆσαι διαφερόντως λέγεται τὸν ἀδελφόν, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὰς ἐπιφανεστάτας τάξεις· ὃν καὶ Πέρσαις κατ' Αἰγυπτίων ἀποσταλέντα συμμαχῆσαι μετὰ μεγάλων τιμῶν ἐπανελθεῖν, ἃς Ὦχος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὲρ ἀνδρείας ἐδίδου, καὶ τὸν βίον ἐν τῇ πατρίδι λιπεῖν, υἱοὺς ἐγκαταλιπόντα Ἀριαράθην καὶ Ἀρσην. ὁ δὲ ἀδελφὸς καὶ τῆς Καππαδοκίας ἔχων 3

τὴν ἀρχήν, οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ γονὴ γνησία, τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων τἀδελφοῦ Ἀριαράθην υἱοποιεῖται. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπολεμεῖ μὲν Πέρσας, εἶτα καὶ τελευτᾷ, καὶ Περδίκκας ὁ τῶν ὅλων τότε ἡγούμενος Εὐμένη πέμπει Καππαδοκίας στρατηγόν. καὶ καταπολεμηθέντος Ἀριαράθου πεσόντος τε ἐν τῇ μάχῃ, αὐτή τε ἡ Καππαδοκία καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῆς ἔπεσεν ὑπὸ Μακεδόνας. Ἀριαράθης δὲ ὁ τοῦ προβεβασιλευκότος υἱὸς ἀπελπίσας κατὰ τὸ παρὸν ἀποχωρεῖ μετ' ὀλίγων πρὸς τὴν Ἀρμενίαν. μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τῶν περὶ τὸν Εὐμένη καὶ Περδίκκαν τελευτησάντων, Ἀντιγόνου δὲ καὶ Σελεύκου περισπωμένων, λαβὼν δύναμιν παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν 518
Ἀρμενίων Ἀρδοάτου τὸν μὲν τῶν Μακεδόνων στρατηγὸν Ἀμύνταν ἀπέκτεινεν, ἐξέβαλε δὲ καὶ Μακεδόνας ταχέως τῆς χώρας, καὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο. τούτῳ δὲ τριῶν παίδων γενομένων παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ πρεσβύτατος Ἀριάμνης· ὃς ἐπιγαμίαν πρὸς Ἀντίοχον ποιησάμενος τὸν ἐπονομασθέντα θεόν, τὴν τούτου θυγατέρα Στρατονίκην συνῴκισε τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν υἱῶν Ἀριαράθῃ. ὑπάρχων δὲ φιλότεκνος διαφερόντως περιέθετο τῷ παιδὶ διάθημα, καὶ συνάρχειν πάντων τῶν τῆς βασιλείας προτερημάτων ἐπ' ἴσης μεταδίδωσι. τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος Ἀριαράθης βασιλεύει καθ' ἑαυτόν, καὶ μεταλλάσσων τὸν βίον κατέλιπε τὴν βασιλείαν Ἀριαράθῃ τῷ υἱῷ, νηπίῳ παντελῶς ὄντι τὴν ἡλικίαν. οὗτος δὲ ἔγημε θυγατέρα τοῦ μεγάλου κληθέντος Ἀντιόχου, ὀνομαζομένην Ἀντιοχίδα, πανοῦργον μάλιστα. ταύτην δὲ μὴ γινομένων τέκνων ὑποβαλέσθαι δύο παῖδας ἀγνοοῦντος τοῦ ἀνδρός, Ἀριαράθην καὶ Ὀλοφέρνην. μετὰ δέ τινα χρόνον τῆς φύσεως ἐπιδεξαμένης ἀνελπίστως τεκεῖν αὐτὴν δύο μὲν θυγατέρας, υἱὸν δὲ ἕνα τὸν ὀνομασθέντα Μιθριδάτην. ἐξ οὗ τοὺς ὑποβολιμαίους ἀναδιδαξαμένην τἀνδρί, τὸν μὲν πρεσβύτερον μετὰ συμμέτρου χρείας εἰς Ῥώμην ἀποσταλῆναι παρασκευάσαι, τὸν δὲ νεώτερον εἰς τὴν

Ἰωνίαν χάριν τοῦ μὴ διαμφισβητεῖν ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῷ γνησίῳ. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα καὶ Ἀριαράθην φασὶ μετονομασθῆναι, παιδείας τε Ἑλληνικῆς μετασχεῖν, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπαινεῖσθαι ἀρετήν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ φιλοπάτορι ὄντι τῷ υἱῷ ἔσπευδεν ἀποδοῦναι τὴν τοῦ φιλοτέκνου σπουδήν, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῖς προέβη τὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας ὥστε ὁ μὲν πατὴρ ἐξίστασθαι τῆς ὅλης ἀρχῆς ἠγωνίζετο τῷ παιδί, ὁ δὲ ἀδύνατον ἐδείκνυ δέξασθαι αὐτὸν παρὰ γονέων ἔτι ζώντων τὴν τοιαύτην χάριτα. οὗτος τὸν πατέρα τοῦ πεπρωμένου κατα-
λαβόντος διεδέξατο τὴν βασιλείαν, τήν τε ἄλλην ἀγωγὴν τοῦ βίου ἀξιολογωτάτην ἐνδεικνύμενος καὶ φιλοσοφίᾳ προσανέχων, ἐξ οὗ καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένη πάλαι Καππαδοκία τότε τοῖς πεπαιδευμένοις ἐμβιωτήριον ὑπῆρχεν. ἀνενεώσατο δ' οὗτος καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τῆς εἰς Κῦρον ἀναφορᾶς τῶν μέχρι τοῦδε τῆς Καππαδοκίας βασιλευσάντων ἐν τούτοις.

Τῶν γὰρ Ῥωμαίων οἱ ταῖς εὐγενείαις καὶ προγό- 4
519 νων δόξῃ διαφέροντες μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται κατά τε τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα καὶ κατὰ τὴν ὅλην τοῦ σώματος περιγραφήν, μιμητὰς ἔχοντες ἐκ παντὸς τοῦ βίου παρατετηρηκότας τήν τε πορείαν καὶ τὰς κατὰ μέρος ἰδιότητας τῆς ἐμφάσεως. παραπλησίως δὲ καὶ τῶν προγόνων ἕκαστος προηγεῖται τοιαύτην ἔχων διασκευὴν καὶ κόσμον, ὥστε τοὺς θεωμένους διὰ τῆς ἐκ τούτων ἐμφάσεως γινώσκειν ἐφ' ὅσον ἕκαστοι τιμῆς προήχθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καλῶν. 30

Ὡς Μέμμιος ἐξαπέλευς στρατηγὸς εἰς τὴν Ἰβηρίαν ἐξαπέστειλτο μετὰ δυνάμεως, οἱ δὲ Λυσιτανοὶ συστραφέντες πρὸς αὐτόν, καὶ λαβόντες ἀπαράσκευον ἐκ καταπλου, μάχῃ τε ἐνίκησαν καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ διέφθειραν. περιβοήτου δὲ γενομένης τῆς τῶν Ἰβήρων εὐημερίας, οἱ μὲν Ἀρουακοί, νομίσαντες πολὺ κρείττους εἶναι τῶν Ἰβήρων, κατεφρόνησαν τῶν πολεμίων, καὶ τὸ πλῆθος τὸ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν διὰ

ταύτην μάλιστα τὴν αἰτίαν εἴλετο τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΒ.

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀπὸ μὲν τῆς μάχης μετὰ πεν-
1 τακοσίων τὴν φυγὴν ἐποιήσατο τῆς Ἀραβίας εἰς τὰς καλουμένας Ἄβας πρὸς Διοκλέα τὸν δυνάστην, πρὸς ὃν ἦν καὶ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον προεκτεθειμένος ὄντα νήπιον. εἶτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἡλιάδην ἡγεμόνες, οἳ συνῆσαν Ἀλεξάνδρῳ, λάθρᾳ διεπρεσβεύσαντο περὶ τῆς ἰδίας ἡγεμονίας, ἐπαγγελλόμενοι δολοφονήσειν τὸν Ἀλέξανδρον· συγχωρήσαντος δὲ τοῦ Δημητρίου περὶ ὧν ἠξίουν, οὐ μόνον προδόται τοῦ βασιλέως ἀλλὰ καὶ φονεῖς ἐγενήθησαν. οὐκ ἄξιον δὲ παρελθεῖν τὴν γενομένην περιπέτειαν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, διὰ δὲ τὸ παράδοξον ἴσως ἀπιστηθησομένην. Ἀλεξάνδρου γὰρ τοῦ βασιλέως βραχὺ πρὸ τῶν ἐνεστώτων χρόνων χρηστηριαζομένου κατὰ τὴν Κιλικίαν ἔνθα φασὶν Ἀπόλλωνος Σαρπηδονίου ἱερὸν εἶναι, ἀνελεῖν αὐτῷ λέγεται τὸν θεὸν φυλάξασθαι τὸν τόπον τὸν ἐνεγκόντα τὸν δίμορφον. καὶ τότε μὲν αἰνιγματώδη τὸν χρησμὸν εἶναι δόξαι, ὕστερον μέντοι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ βασιλέως ἐπιγνωσθῆναι τὸ λόγιον διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῆς Ἀραβίας ἐν ταῖς καλουμέναις Ἄβαις ᾤκει τις Διόφαντος ὄνομα, τὸ δὲ γένος Μακεδών. οὗτος ἐγχώριον Ἀραβίαν γυναῖκα γήμας ἐγέννησεν υἱὸν μὲν ὁμώνυμον ἑαυτῷ, θυ- 520
γατέρα δὲ τὴν προσαγορευθεῖσαν Ἡραΐδα. τὸν μὲν οὖν υἱὸν πρὸ τῆς ἀκμῆς ἐπείδε τελευτήσαντα, τὴν δὲ θυγατέρα γάμου ἔχουσαν ὥραν προικίσας συγκατῴκισέ τινι ὄνομα Σαμιάδῃ. οὗτος μὲν οὖν συμβιώσας τῇ γαμηθείσῃ χρόνον ἐνιαύσιον ἀπεδήμησε μακρὰν ἀποδημίαν. τὴν δ' Ἡραΐδα φασὶν ἀῤῥωστίᾳ περιπεσεῖν παραδόξῳ καὶ παντελῶς ἀπιστουμένῃ· φλεγμονὴν γὰρ ἰσχυρὰν γενέσθαι περὶ τὸ ἧτρον αὐτῆς. ἐπὶ πλέον δὲ οἰδησάντος τοῦ τόπου, ἔπειτα τῶν πυρετῶν μεγάλων συνεπιγινομένων, καταδοξάσαι τοὺς ἰατροὺς ἕλκωσιν γεγονέναι περὶ τὸν τράχηλον τῆς μή-

τρας χρωμένων δὲ αὐτῶν θεραπείαις αἷς ὑπελάμβανον καταστέλλειν τὰς φλεγμονάς, ἑβδομαίας δ' οὔσης, ῥῆξιν ἐπιγενέσθαι τῆς ἐπιφανείας, καὶ προπεσεῖν ἐκ τῶν τῆς Ἡραΐδος γυναικείων αἰδοῖον ἀνδρεῖον, ἔχον διδύμους προσκειμένους. τὴν δὲ ῥῆξιν τούτων καὶ τὸ πάθος γενέσθαι μήτε ἰατροῦ μήτ' ἄλλων τῶν ἔξωθεν παρόντων πλὴν μητρὸς καὶ δύο θεραπαινίδων. τότε μὲν οὖν ἀχανεῖς γενομένας διὰ τὸ παράδοξον τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τῆς Ἡραΐδος, καὶ κατασιωπῆσαι τὸ γεγονός. τὴν δὲ ἀπολυθεῖσαν τῆς νόσου τὴν ἐσθῆτα φορεῖν γυναικείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀγωγὴν οἴκουρον καὶ ὕπανδρον διαφυλάττειν. καταδοξάζεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν συνειδότων τὴν περιπέτειαν ἑρμαφρόδιτον εἶναι, καὶ κατὰ τὴν γεγενημένην μετ' ἀνδρὸς συμβίωσιν τῆς κατὰ φύσιν ἐπιπλοκῆς ἀντιπραττούσης δοκεῖν αὐτὴν ταῖς ἀρρένικαῖς συμπεριφοραῖς καθωμιλῆσθαι. λανθανούσης δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς διαθέσεως ταύτης ἐπανελθεῖν τὸν Σαμιάδην, καὶ καθάπερ ἦν ἐπιβάλλον τὴν γαμηθεῖσαν ἐπιζητεῖν. οὐ τολμώσης δ' ἐκείνης εἰς ὄψιν ἐλθεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην, τὸν Σαμιάδην φασὶ βαρέως ἐνεγκεῖν. ἐπικειμένου δὲ συνεχέστερον καὶ ἀπαιτοῦντος τὴν σύμβιον, καὶ τοῦ πατρὸς μὴ συγχωροῦντος μέν, αἰσχυνομένου δὲ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, εἰς μέγα ηὔξετο ἡ διαφορά. ἐπενεγκεῖν τε διὰ τοῦτο δίκην τῷ πατρὶ περὶ τῆς ἰδίας γυναικός, τῆς τύχης ὥσπερ ἐν δράμασι τὸ παράδοξον τῆς περιπετείας ἀγούσης εἰς ἔγκλημα. συνεδρευσάντων δὲ τῶν κριτῶν καὶ λόγων ῥηθέντων συμπαρεῖναι μὲν τῇ κρίσει τὸ ἀμφισβητούμενον σῶμα, διαπορεῖν δὲ τοὺς δικασταὶς πότερον προσήκει τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἢ τὸν πατέρα τῆς θυγατρὸς κυριεύειν. πέρας τῶν κριτῶν οἰομένων δεῖν ἀκολουθεῖν τὰνδρὶ τὴν γαμηθεῖσαν, τὴν ἀλήθειαν διασαφῆσαι τὸ τῆς φύσεως ἄῤῥεν, καὶ θυμῷ τετολμηκότι τὴν καθυποκρινομένην ἐσθῆτα λύσασαν δεῖξαι πᾶσι, ῥῆξαί τε φωνὴν δεινοπαθοῦσαν, εἴ τινες ἀναγκάζουσι συνοικεῖν ἀνδρὶ τὸν ἄνδρα. πάντων δὲ καταπλαγέντων καὶ φωνῇ θαυμαζούσῃ τὸ πα-

ράδοξον ἐπισημαινομένων, τὴν μὲν Ἡραΐδα φασὶν ἀποκαλυφθείσης τῆς αἰσχύνης μεταμφιάσασθαι τὸν γυναικεῖον κόσμον εἰς νεανίσκου διάθεσιν, τοὺς δὲ 521
ἰατροὺς, ἐπιδειχθέντων αὐτοῖς τῶν φανέντων, γνῶναι ὅτι κατεκέκρυπτο φύσις ἄῤῥενος ἐν ὑποειδεῖ τόπῳ φύσεως θηλείας, καὶ δέρματος περιειληφότος παρὰ τὸ σύνηθες τὴν φύσιν, σύντρησις ἐγεγέννητο, δι' ὧν ἐξωδεύοντο τὰ περιττώματα· διόπερ τὸν προσεσυριγγωμένον τόπον ἑλκώσαντας δεῖν κατουλῶσαι, τὴν δὲ ἀνδρὸς φύσιν εὔκοσμον ποιήσαντας σὺν ἐνδεχομένῃ δόξαι κεχρῆσθαι θεραπείᾳ. τὴν δ' Ἡραΐδα μετονομασθεῖσαν Διόφαντον εἰς τοὺς ἱππεῖς καταλεχθῆναι, καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ παραταξάμενον εἰς τὰς Ἄβας συναναχωρῆσαι. διὸ καὶ τὸν πρότερον ἀγνοούμενον χρησμὸν τότε γνωσθῆναι, φανέντος τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς Ἄβαις καθ' ὃν τόπον ὁ δίμορφος ἐγεγέννητο. τὸν δὲ Σαμιάδην λέγουσιν, ἔρωτι καὶ τῇ προγεγενημένῃ συνηθείᾳ δεδουλωμένον, αἰσχύνῃ τε τοῦ παρὰ φύσιν γάμου συνεχόμενον, τῆς μὲν οὐσίας τὸν Διόφαντον ἀναδεῖξαι διαθήκῃ κληρονόμον, ἑαυτὸν δὲ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, ὥςτε τὴν μὲν γυναῖκα γεγενημένην ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν δόξαν καὶ τόλμαν, τὸν δ' ἄνδρα γυναικείας ψυχῆς ἀσθενέστερον γενέσθαι.

Παραπλησία δὲ ταύτῃ τῇ διαθέσει συνετελέσθη περιπέτεια τριάκοντα ἔτεσιν ὕστερον ἐν τῇ πόλει τῶν Ἐπιδαυρίων. ἦν γάρ τις Ἐπιδαυρία, κόρη μὲν εἶναι δοκοῦσα, γονέων δὲ ὀρφανή, Καλλὼ δ' ὄνομα. αὕτη τὸν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδεδειγμένον ταῖς γυναιξὶ πόρον ἄτρητον εἶχε, παρὰ δὲ τὸν καλούμενον κτένα τόπου συριγγωθέντος ἐκ γενετῆς τὰς περιττώσεις τῶν ὑγρῶν ἐξέκρινεν. εἰς δὲ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας παραγενομένη συνῳκίσθη τινὶ τῶν πολιτῶν. διετῆ μὲν οὖν χρόνον συνεβίωσε τἀνδρί, τὴν μὲν γυναικείαν ἐπιπλοκὴν οὐκ ἐπιδεχομένη, τὴν δὲ παρὰ φύσιν ὁμιλίαν ὑπομένειν ἀναγκαζομένη. μετὰ δὲ ταῦτα φλεγμονῆς αὐτῇ συμβάσης περὶ τὸν κτένα καὶ δεινῶν ἀλγηδόνων ἐπιγενομένων συνεκλήθη πλῆθος ἰατρῶν. καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐδεὶς ὑπισχνεῖτο θεραπεύειν,

φαρμακοπώλης δέ τις ἐπαγγελλόμενος ὑγιάζειν ἕτεμε τὸν ἐπηρμένον τόπον, ἐξ οὗπερ ἐξέπεσεν ἀνδρὸς αἰδοῖα, διδυμοι καὶ καυλὸς ἄτρητος. πάντων δὲ τὸ παράδοξον καταπλαγέντων ὁ φαρμακοπώλης ἐβοήθει τοῖς λειπομένοις μέρεσι τῆς πηρώσεως. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τὸ αἰδοῖον ἄκρον ἐπιτεμὼν συνέτρησεν εἰς τὸν οὐρητῆρα, καὶ καθεὶς ἀργυροῦν καυλίσκον ταύτῃ τὰ περιττώματα τῶν ὑγρῶν ἐξεκόμιζε, τὸν δὲ σεσυριγγωμένον τόπον ἑλκώσας ἐνέφυσε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ὑγιοποιήσας διπλοῦν ἀπήτει τὸν μισθόν· ἔφη γὰρ αὐτὸν παρειληφέναι γυναῖκα νοσοῦσαν, καθεστακέναι δὲ νεανίσκον ὑγιαίνοντα. ἡ δὲ Καλλὼ τὰς μὲν ἐκ τῶν ἱστῶν κερκίδας καὶ τὴν ἄλλην τῶν γυναικῶν ταλασιουργίαν ἀπέθετο, μεταλαβοῦσα δὲ ἀν-
522 δρὸς ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην διάθεσιν μετωνομάσθη Κάλλων, ἑνὸς στοιχείου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ν προστεθέντος. λέγεται δ' ὑπό τινων ὅτι πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν τὴν εἰς ἄνδρα μορφὴν ἱέρεια τῆς Δήμητρος ἐγεγένητο, καὶ τὰ τοῖς ἄρρεσιν ἀόρατα ἰδοῦσα κρίσιν ἔσχεν ἀσεβείας.

Ὁμοίως δ' ἐν τῇ Νεαπόλει καὶ κατ' ἄλλους τόπους πλείονας ἱστοροῦνται γεγονέναι τοιαῦται περιπέτειαι, οὐκ ἄρρενος καὶ θηλείας φύσεως εἰς δίμορφον τύπον δημιουργηθείσης, ἀδύνατον γὰρ τοῦτο, ἀλλὰ τῆς φύσεως διὰ τῶν τοῦ σώματος μερῶν ψευδογραφούσης εἰς ἔκπληξιν καὶ ἀπάτην τῶν ἀνθρώπων. διόπερ καὶ ἡμεῖς τὰς περιπετείας ταύτας ἀναγραφῆς ἠξιώσαμεν, οὐ ψυχαγωγίας ἀλλ' ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἀναγινωσκόντων. πολλαὶ γὰρ τέρατα τὰ τοιαῦτα νομίζοντες εἶναι δεισιδαιμονοῦσιν, οὐκ ἰδιῶται μόνον ἀλλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις. κατ' ἀρχὰς γοῦν τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου πλησίον τῆς Ῥώμης οἰκοῦντά φασιν Ἰταλικόν, γεγαμηκότα παραπλησίου τοῖς εἰρημένοις ἀνδρόγυνον, προαγγεῖλαι τῇ συγκλήτῳ, τὴν δὲ δεισιδαιμονήσασαν καὶ τοῖς ἀπὸ Τυρρηνίας ἱεροσκόποις πεισθεῖσαν ζῶντα προστάξαι καῦσαι. τοῦτον μὲν οὖν ὁμοίας κεκοινωνηκότα φύσεως, ἀλλ' οὐ πρὸς ἀλήθειαν τέρας γεγενημένον, φασὶν

ἀγνοίᾳ τῆς νόσου παρὰ τὸ προσῆκον ἀπολωλέναι. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τοῦ τοιούτου γενομένου διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ πάθους ζῶντά φασι κατακαῆναι. καὶ γὰρ τὰς λεγομένας ὑαίνας τινὲς μυθολογοῦσιν ἄῤῥενας ἅμα καὶ θηλείας ὑπάρχειν, καὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλήλας ὀχεύειν, τῆς ἀληθείας οὐχ οὕτως ἐχούσης. ἑκατέρου γὰρ τοῦ γένους ἁπλῆν ἔχοντος καὶ ἀνεπίμικτον τὴν φύσιν, προσώρισται τὸ ψευδογραφοῦν καὶ παρακρουόμενον τοὺς εἰκῇ θεωροῦντας· τῇ μὲν γὰρ θηλείᾳ πρόσκειταί τι κατὰ τὴν φύσιν παρεμφερὲς ἄῤῥενι μορίῳ, τῷ δὲ ἄῤῥενι καιὰ τὸ ἐναντίον ἔμφασις θηλείας φύσεως. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ζῴων, γινομένων μὲν πρὸς ἀλήθειαν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τεράτων, μὴ τρεφομένων δὲ καὶ εἰς τελείαν αὔξησιν ἐλθεῖν οὐ δυναμένων. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας.

2 Ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Καρχηδονίων τῆς πόλεώς φησιν ὕψος μέν εἶναι πηχῶν τεσσαράκοντα, πλάτος δὲ εἰκοσιδύο· ὅμως καὶ τοιούτων ὄντων αἱ Ῥωμαίων μηχαναὶ καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθήματα κρείττους ὤφθησαν τῆς ἐκείνων ἀσφαλείας, καὶ ἑάλω ἡ πόλις καὶ κατηρειπώθη.

3 Ὅτι Μασανάσσης ὁ Λιβύων βεβασιλευκὼς καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τετηρηκὼς ἐνενήκοντα μὲν ἐβίω ἔτη ἐν δυνάμει, παῖδας δέκα ἐν τῷ ἀπαλλάττεσθαι καταλιπών, οὓς καὶ Ῥωμαίοις ἐπιτροπεύεσθαι παρακατέθετο. ἦν δὲ καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐτονίαν διαφέρων καὶ καρτερίᾳ καὶ πόνοις συνήθης ἐκ παιδός, ὅς γε στὰς ἐν τοῖς ἴχνεσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἀκίνητος ἔμενε, καθεζόμενος δὲ οὐκ ἠγείρετο, μέχρι νυκτὸς ἐνημερεύων ταῖς τῶν πόνων μελέταις, ἐπὶ δὲ τὸν ἵππον ἐπιβαίνων συνεχῶς ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ταῖς ἱππασίαις χρώμενος οὐκ ἐξελύετο. σημεῖον δὲ τῆς περὶ αὐτὸν εὐεξίας τε καὶ δυνάμεως μέγιστον· ἐνενήκοντα γὰρ σχεδὸν ἔχων ἔτη υἱὸν εἶχε τετραετῆ διαφέροντα τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ. ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγρῶν ἐπιμελείαις τοσοῦτον διήνεγκεν ὡς

ἑκάστῳ τῶν υἱῶν ἀπολιπεῖν ἀγρὸν μυριόπλεθρον, κεκοσμημένον πάσαις ταῖς κατασκευαῖς. ἐβασίλευσε δ' ἐπιφανῶς ἔτη ἑξήκοντα.

Ὅτι Νικομήδης Προυσίαν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καταπολεμήσας, καὶ καταφυγόντα εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν ἀνελών, παρέλαβε τὴν βασιλείαν τῆς Βιθυνίας, ἀσεβεστάτῳ φόνῳ κτησάμενος τὴν ἀρχήν.

Ὅτι Λυσιτανοί, φησί, τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔχοντες ἀξιόχρεων ἡγεμόνα εὐάλωτοι καθίσταντο Ῥωμαίοις πολεμοῦντες, ὕστερον δὲ Οὐιριάθου κυρήσαντες μεγάλα Ῥωμαίους ἔβλαψαν. ἦν μὲν οὖν οὗτος τῶν παρὰ τὸν Ὠκεανὸν οἰκούντων Λυσιτανῶν, ποιμαίνων δ' ἐκ παιδὸς ὀρείῳ βίῳ κατέστη συνήθης, συνεργὸν ἔχων καὶ τὴν τοῦ σώματος φύσιν· καὶ γὰρ ῥώμῃ καὶ τάχει καὶ τῇ τῶν λοιπῶν μερῶν εὐκινησίᾳ πολὺ διήνεγκε τῶν Ἰβήρων. συνεθίσας δὲ αὐτὸν τροφῇ μὲν ὀλίγῃ γυμνασίοις δὲ πολλοῖς χρῆσθαι, καὶ ὕπνῳ μέχρι μόνου τοῦ ἀναγκαίου, καθόλου δὲ σιδηροφορῶν συνεχῶς καὶ θηρίοις καὶ λῃσταῖς εἰς ἀγῶνας καθιστάμενος, περιβόητος ἐγένετο παρὰ τοῖς πλήθεσι, καὶ ἡγεμὼν αὐτοῖς ἡρέθη, καὶ ταχὺ σύστημα περὶ ἑαυτὸν λῃστῶν ἤθροισε. καὶ προκόπτων ἐν τοῖς πολέμοις οὐ μόνον ἐθαυμαστώθη δι' ἀλκήν, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν ἔδοξε διαφερόντως. ἦν δὲ καὶ δίκαιος
524 ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων καὶ κατ' ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις δώροις. προϊὼν δὲ οὐκέτι λῃστὴν ἀλλὰ δυνάστην αὐτὸν ἀναδείξας ἐπολέμησε Ῥωμαίοις, καὶ πολλαῖς ἐκράτησε μάχαις, ὡς καὶ στρατηγὸν Ῥωμαίων Οὐιτέλλιον αὐτῷ καταπολεμῆσαι στρατῷ καὶ αἰχμάλωτον λαβεῖν καὶ ξίφει ἀνελεῖν, καὶ πολλὰ ἕτερα εὐημερῆσαι κατὰ πόλεμον, ἕως Φάβιος στρατηγὸς τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου κεχειροτόνητο. ἐκεῖθεν δ' ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο ἐπ' οὐκ ὀλίγον. εἶτα ἀναλαβών, καὶ κατευδοκιμήσας Φαβίου, εἰς συνθήκας αὐτὸν ἐλθεῖν ἀναξίους Ῥωμαίων ἠνάγκασεν· ἀλλ' ὅ γε Καιπίων στρατηγεῖν κατ' Οὐιριάθου αἱρεθεὶς τάς τε συνθήκας ἠκύρωσε, καὶ πολλάκις Οὐιριάθον ἐλαττώσας, εἶτα εἰς ἔσχατον ἥττης

συνελάσας, ὥστε καὶ πρὸς σπονδὰς ὁρᾶν, διὰ τῶν οἰκείων ἐδολοφόνησε· καὶ τὸν διαδεξάμενον αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν Ταύριαμον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καταπληξάμενος, καὶ σπονδὰς οἵας ἐβούλετο θέσθαι παρασκευασάμενος, ἔδωκε χώραν καὶ πόλιν εἰς κατοίκησιν.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΔ.

1 Ὡς Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς, φησίν, ἐπολιόρκει τὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μέχρι μέν τινος ἀντέσχον, ἐξαναλωθέντων δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἁπάντων ἠναγκάσθησαν περὶ διαλύσεως διαπρεσβεύσασθαι. οἱ δὲ πλείους αὐτῷ τῶν φίλων συνεβούλευον κατὰ κράτος αἱρήσειν τὴν πόλιν καὶ τὸ γένος ἄρδην ἀνελεῖν τῶν Ἰουδαίων. μόνους γὰρ ἁπάντων ἐθνῶν ἀκοινωνήτους εἶναι τῆς πρὸς ἄλλο ἔθνος ἐπιμιξίας καὶ πολεμίους ὑπολαμβάνειν πάντας. ἀπεδείκνυον δὲ καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν ὡς ἀσεβεῖς καὶ μισουμένους ὑπὸ τῶν θεῶν ἐξ ἁπάσης τῆς Αἰγύπτου πεφυγαδευμένους. τοὺς γὰρ ἀλφοὺς ἢ λέπρας ἔχοντας ἐν τοῖς σώμασι καθαρμοῦ χάριν ὡς ἐναγεῖς συναθροισθέντας ὑπερορίους ἐκβεβλῆσθαι· τοὺς δὲ ἐξορισθέντας καταλαβέσθαι μὲν τοὺς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα τόπους, συστησαμένους δὲ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος παραδόσιμον ποιῆσαι τὸ μῖσος τὸ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· διὰ τοῦτο δὲ καὶ νόμιμα παντελῶς ἐξηλλαγμένα καταδεῖξαι, τὸ μηδενὶ ἄλλῳ ἔθνει τραπέζης κοινωνεῖν μηδ' εὐνοεῖν τὸ παράπαν. ὑπέμνησαν δὲ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ προγενο- 525
μένου μίσους τοῖς προγόνοις πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος. Ἀντίοχος γὰρ ὁ προσαγορευθεὶς Ἐπιφανὴς καταπολεμήσας τοὺς Ἰουδαίους εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἄδυτον τοῦ θεοῦ σηκόν, οὗ νόμιμον εἰσιέναι μόνον τὸν ἱερέα· εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῷ λίθινον ἄγαλμα ἀνδρὸς βαθυπώγωνος καθήμενον ἐπ' ὄνου μετὰ χεῖρας ἔχον βιβλίον, τοῦτο μὲν ὑπέλαβε Μωυσέως εἶναι τοῦ κτίσαντος τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ συστησαμένου τὸ ἔθνος, πρὸς δὲ τούτοις νομοθετήσαντος τὰ μισάνθρωπα καὶ παρά-

νομα ἔθη τοῖς Ἰουδαίοις, αὐτὸς δὲ στυγήσας τὴν μισανθρωπίαν πάντων ἐθνῶν ἐφιλοτιμήθη καταλῦσαι τὰ νόμιμα. διὸ τῷ ἀγάλματι τοῦ κτίστου καὶ τῷ ὑπαίθρῳ βωμῷ τοῦ θεοῦ μεγάλην ὗν θύσας τό τε αἷμα προσέχεεν αὐτοῖς, καὶ τὰ κρέα σκευάσας προσέταξε τῷ μὲν ἀπὸ τούτων ζωμῷ τὰς ἱερὰς αὐτῶν βίβλους καὶ περιεχούσας τὰ μισόξενα νόμιμα καταῤῥᾶναι, τὸν δὲ ἀθάνατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς λύχνον καὶ καιόμενον ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ναῷ καταβρέσαι, τῶν τε κρεῶν ἀναγκάσας προσενέγκασθαι τὸν ἀρχιερέα καὶ τοὺς ἄλλους Ἰουδαίους. ταῦτα δὴ διεξιόντες οἱ φίλοι τὸν Ἀντίοχον παρεκάλουν μάλιστα μὲν ἄρδην ἀνελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μή, καταλῦσαι τὰ νόμιμα καὶ συναναγκάσαι τὰς ἀγωγὰς μεταθέσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεγαλόψυχος ὢν καὶ τὸ ἦθος ἥμερος, λαβὼν ὁμήρους ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων τοὺς Ἰουδαίους, φόρους τε τοὺς ὀφειλομένους πραξάμενος καὶ τὰ τείχη περιελὼν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδονίων κατάλυσιν ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτεσι τῶν Σικελῶν εὐροούντων ἐν πᾶσιν, ὁ δουλικὸς αὐτοῖς ἐπανέστη πόλεμος ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ἐπὶ πολὺ τοῖς βίοις ἀναδραμόντες καὶ μεγάλους περιποιησάμενοι πλούτους συνηγόραζον οἰκετῶν πλῆθος· οἷς ἐκ τῶν σωματοτροφείων ἀγεληδὸν ἀπαχθεῖσιν εὐθὺς χαρακτῆρα ἐπέβαλλον καὶ στιγμὰς τοῖς σώμασιν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῶν τοῖς μὲν νέοις νομεῦσι, τοῖς δ' ἄλλοις ὡς πῃ ἑκάστῳ ἡ χρεία ἐπέβαλλε. 526 βαρέως δ' αὐτοῖς κατά τε τὰς ὑπηρεσίας ἐχρῶντο, καὶ ἐπιμελείας παντελῶς ὀλίγης ἠξίουν, ὅσα τε ἐντρέφεσθαι καὶ ὅσα ἐνδύσασθαι. ἐξ ὧν οἱ πλείους ἀπὸ λῃστείας τὸ ζῆν ἐπορίζοντο, καὶ μεστὰ φόνων ἦν ἅπαντα, καθάπερ στρατευμάτων διεσπαρμένων τῶν λῃστῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν μὲν ἐπεχείρουν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν κυρίων οἳ ἐδέσποζον τῶν λῃστῶν ἠναγκάζοντο περιορᾶν λῃστευομένην τὴν ἐπαρχίαν· οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἱππεῖς ὄντες τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρ-

2

χιῶν κατηγορουμένοις στρατηγοῖς γινόμενοι, φοβεροὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑπῆρχον. πιεζόμενοι δὲ οἱ δοῦλοι ταῖς ταλαιπωρίαις, καὶ πληγαῖς τὰ πολλὰ παραλόγως ὑβριζόμενοι, οὐχ ὑπέμενον. συνιόντες οὖν ἀλλήλοις κατὰ τὰς εὐκαιρίας συνελάλουν περὶ ἀποστάσεως, ἕως εἰς ἔργον τὴν βουλὴν ἤγαγον. ἦν δέ τις οἰκέτης Σύρος Ἀντιγένους Ἐνναίου τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀπαμείας, ἄνθρωπος μάγος καὶ τερατουργὸς τὸν τρόπον. οὗτος προσεποιεῖτο θεῶν ἐπιτάγμασι καθ' ὕπνον προλέγειν τὰ μέλλοντα, καὶ πολλοὺς διὰ τὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐφυΐαν ἐξηπάτα. ἐντεῦθεν προϊὼν οὐ μόνον ἐξ ὀνείρων ἐμαντεύετο, ἀλλὰ καὶ ἐγρηγορότως θεοὺς ὁρᾶν ὑπεκρίνετο καὶ ἐξ αὐτῶν ἀκούειν τὰ μέλλοντα. πολλῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ σχεδιαζομένων ἀπὸ τύχης ἔνια πρὸς ἀλήθειαν ἐξέβαινε· καὶ τῶν μὲν μὴ γινομένων ὑπ' οὐδενὸς ἐλεγχομένων, τῶν δὲ συντελουμένων ἐπισημασίας τυγχανόντων, προκοπὴν ἐλάμβανεν ἡ περὶ αὐτὸν δόξα. τελευταῖον διά τινος μηχανῆς πῦρ μετά τινος ἐνθουσιασμοῦ καὶ φλόγα διὰ τοῦ στόματος ἠφίει, καὶ οὕτω τὰ μέλλοντα ἀπεφοίβαζεν. εἰς γὰρ κάρυον ἤ τι τοιοῦτο τετρημένον ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐνετίθει πῦρ καὶ τὴν συνέχειν αὐτὸ δυναμένην ὕλην· εἶτα ἐντιθεὶς τῷ στόματι καὶ προσπνέων ποτὲ μὲν σπινθῆρας ποτὲ δὲ φλόγα ἐξέκαεν. οὗτος πρὸ τῆς ἀποστάσεως ἔλεγε τὴν Συρίαν θεὸν ἐπιφαινομένην αὐτῷ λέγειν ὅτι βασιλεύσει· καὶ τοῦτο οὐ πρὸς ἄλλους μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κύριον αὐτοῦ διετέλει λέγων. εἰς δὲ γέλωτα τρεπομένου τοῦ πράγματος, ὁ μὲν Ἀντιγένης ψυχαγωγούμενος ἐπὶ τῇ τερατείᾳ παρῆγε τὸν Εὔνουν εἰς τὰ σύνδειπνα, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ τερατίᾳ, καὶ διηρώτα περὶ τῆς βασιλείας καὶ πῶς ἑκάστῳ χρήσεται τῶν παρόντων· τοῦ δὲ ἀτρέπτως πάντα διηγουμένου, καὶ ὡς μετρίως χρήσεται τοῖς κυρίοις, καὶ τὸ σύνολον ποικίλως τερατευομένου, γέλωτες ἐγίνοντο τοῖς παρακεκλημένοις, καί τινες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀξιολόγους μερίδας αἴροντες ἐδωροῦντο, ἐπιλέγοντες ὅπως ὅταν γένηται βασιλεὺς τῆς χάριτος μνημονεύοι. οὐ

μὴν ἀλλ' ἡ τερατεία προῆλθεν εἰς ἀληθινὸν ἀποτέλεσμα βασιλείας, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τοῖς παρὰ τὰ δεῖπνα δεξιωσαμένοις ἐν γέλωτι οὐ χωρὶς σπουδῆς
527 ἐποιήσατο τῆς χάριτος. ἀρχὴ δὲ τῆς ὅλης ἀποστάσεως ἐγένετο τοιαύτη. Δαμόφιλός τις ἦν Ἐνναῖος, τὴν δ' οὐσίαν μεγαλόπλουτος, ὑπερήφανος δὲ τὸν τρόπον. οὗτος κακῶς εἰς ὑπερβολὴν ἐκέχρητο τοῖς δούλοις, καὶ ἡ γυνὴ δὲ Μεγαλλὶς ἀντεφιλονείκει τῷ ἀνδρὶ πρὸς τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀπανθρωπίαν τὴν περὶ τοὺς δούλους. ἐξ ὧν ἀποθηριωθέντες οἱ προπηλακιζόμενοι συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων. καὶ πρὸς τὸν Εὔνουν ἐλθόντες ἠρώτων εἰ συγχωρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ βεβουλευμένον. ὁ δὲ μετὰ τερατείας, ὡς εἰώθει, συνθέμενος ὅτι συγχωροῦσι, παραχρῆμα πείθει ἔχεσθαι τῆς ἐγχειρήσεως. εὐθὺς οὖν τετρακοσίους τῶν ὁμοδούλων συνήθροισαν, καὶ ὡς ἂν ὁ καιρὸς ἐδίδου καθοπλισθέντες εἰς τὴν Ἔνναν τὴν πόλιν εἰσπίπτουσιν, ἀφηγουμένου αὐτῶν καὶ τοῦ πυρὸς τὰς φλόγας τερατευομένου τούτοις τοῦ Εὔνου. ταῖς δ' οἰκίαις ἐπεισελθόντες πλεῖστον φόνον εἰργάζοντο, μηδ' αὐτῶν τῶν ὑπομαζίων φειδόμενοι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῆς θηλῆς ἀποσπῶντες προσήρασσον τῇ γῇ· εἰς δὲ τὰς γυναῖκας οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν, καὶ τότε βλεπόντων τῶν ἀνδρῶν, ὅσα ἐνύβριζόν τε καὶ ἐνησέλγαινον, πολλοῦ αὐτοῖς πλήθους τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως δούλων προστεθέντος, οἳ καὶ κατὰ τῶν κυρίων πρότερον τὰ ἔσχατα ἐνδεικνύμενοι οὕτω πρὸς τὸν τῶν ἄλλων φόνον ἐτρέποντο. οἱ δὲ περὶ τὸν Εὔνουν πυθόμενοι τὸν Δαμόφιλον ὅτι κατὰ τὸν πλησίον τῆς πόλεως περίκηπον διατρίβει μετὰ τῆς γυναικός, εἶλκον ἐκεῖθεν διά τινων ἐξ αὐτῶν σταλέντων αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα δεδεμένους ἐξαγωνισάντες, πολλὰς κατὰ τὴν ὁδὸν ὕβρεις ὑποσχόντας. μόνης δὲ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν οἱ δοῦλοι ὤφθησαν εἰς πάντα φεισάμενοι διὰ τὸ φιλάνθρωπον αὐτῆς ἦθος καὶ περὶ τοὺς δούλους συμπαθὲς καὶ βοηθητικὸν κατὰ δύναμιν. ἐξ ὧν ἐδείκνυτο τῶν δούλων οὐχὶ ὠμότης εἶναι

φύσεως τὰ γινόμενα εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τῶν προυπηργμένων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἀνταπόδοσις. τὸν δὲ Δαμόφιλον καὶ τὴν Μεγαλλίδα εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπεστιλμένοι ἑλκύσαντες, ὥσπερ ἔφημεν, εἰς τὸ θέατρον εἰσήγαγον, συνεληλυθότος ἐνταῦθα τοῦ πλήθους τῶν ἀποστατῶν. καὶ τοῦ Δαμοφίλου τεχνάσασθαί τι πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐγχειρήσαντος, καὶ πολλοὺς τοῦ πλήθους τοῖς λόγοις ἐπαγομένου, Ἑρμείας καὶ Ζεῦξις πικρῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι πλάνον τε ἀπεκάλουν, καὶ οὐκ ἀναμείναντες τὴν ἀκριβῆ τοῦ δήμου κρίσιν ὁ μὲν διὰ τῶν πλευρῶν τὸ ξίφος ὠθεῖ, ὁ δὲ πελέκει τὸν τράχηλον ἔκοψεν. ἐκεῖθεν αἱρεῖται βασιλεὺς ὁ Εὔνους οὔτε δι' ἀνδρείαν οὔτε διὰ στρατηγίαν, διὰ δὲ μόνην τερατείαν καὶ τὸ τῆς ἀποστάσεως ἄρξαι, ἅμα δὲ καὶ τῆς προσηγορίας οἱονεί τινα καλὸν οἰωνὸν ἐχούσης πρὸς τὴν τῶν ὑποταττομένων εὔνοιαν. τῶν ὅλων δὲ τοῖς ἀποστάταις καταστὰς 528
κύριος, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀνεῖλε μὲν τοὺς ἐξωγρημένους τῶν Ἐνναίων, ὅσοις οὐκ ἦν ἡ τέχνη ὅπλα ἐργάζεσθαι, ἐκείνους δὲ δεδεμένους τοῖς ἔργοις ὑπέβαλεν. ἔδωκε δὲ καὶ ταῖς θεραπαίναις τὴν Μεγαλλίδα χρήσασθαι ὡς ἂν βούλοιντο· καὶ αὗται κατεκρήμνισαν αἰκισάμεναι. καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἰδίους ἀνεῖλε κυρίους Ἀντιγένη καὶ Πύθωνα. περιθέμενος δὲ διάθημα καὶ πάντα τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτὸν βασιλικῶς διακοσμήσας, τήν τε συμβιοῦσαν αὐτῷ, Σύραν καὶ συμπολῖτιν οὖσαν, βασίλισσαν ἀποδείξας, συνέδρους τε τοὺς συνέσει δοκοῦντας διαφέρειν ποιησάμενος, ὧν ἦν Ἀχαιὸς καὶ τοὔνομα καὶ τὸ γένος, ἀνὴρ καὶ βουλῇ καὶ χειρὶ διαφέρων, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις πλείους τῶν ἑξακισχιλίων τὸν δυνατὸν καθοπλίσας τρόπον, καὶ ἑτέρους συνεπαγόμενος ἀξίναις καὶ πελέκεσι χρωμένους ἢ σφενδόναις ἢ δρεπάνοις ἢ ξύλοις πεπυρακτωμένοις ἢ καὶ μαγείρων ὀβελοῖς, ἐπεὶ πᾶσαν λεηλατῶν τὴν χώραν, καὶ πλῆθος ἄπειρον οἰκετῶν προσλαμβάνων ἐθάρρησε καὶ στρατηγοῖς Ῥωμαίων πολεμῆσαι, καὶ συμπλακεὶς τῷ πλήθει πολλάκις ἐκράτησεν, ἔχων ἤδη στρατιώτας

ὑπὲρ τοὺς μυρίους. ἐν τούτῳ δὲ Κλέων τις Κίλιξ ἄλλων δούλων ἀποστάσεως ἦρξε. καὶ πάντων ταῖς ἐλπίσι μετεωρισθέντων ὡς ἀντιπολεμήσει τὰ στασιάσαντα πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς οἱ ἀποστάται διαφθείροντες ἐλευθερώσουσι τὴν Σικελίαν τῆς στάσεως, παρὰ δύξαν ἀλλήλοις συνέβησαν, τοῦ Κλέωνος ὑποταγέντος ψιλῷ τοῦ Εὔνου προστάγματι καὶ τὴν τοῦ στρατηγοῦ οἷα δὴ βασιλεῖ χρείαν ἀποπληροῦντος, ἔχοντος οἰκεῖον πλῆθος στρατιωτῶν πεντακισχιλίων· ἡμέραι δ' ἐγγὺς ἦσαν ἀπὸ τῆς ἀποσιάσεως τριάκοντα. καὶ μετὰ βραχὺ ἐκ Ῥώμης ἥκοντι στρατηγῷ Λευκίῳ Ὑψαίῳ, ἔχοντι στρατιώτας ἐκ Σικελίας ὀκτακισχιλίους, εἰς πόλεμον καταστάντες οἱ ἀποστάται ἐνίκησαν, πλῆθος ὄντες δισμύριοι. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀθροίζεται τὸ σύστημα αὐτῶν εἰς μυριάδας εἴκοσι, καὶ πολλοῖς τοῖς πρὸς Ῥωμαίους πολέμοις ἐνευδοκιμήσαντες ἔλαττον αὐτοὶ ἔπταιον. οὗ διαβοηθέντος καιά τε Ῥώμην δούλων ἀπόστασις ἑκατὸν πεντήκοντα συνομοσάντων ἀνήπτετο, καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπὲρ χιλίων, ἔν τε Δήλῳ καὶ κατ' ἄλλους πολλοὺς τόπους· οὓς τάχει τε τῆς βοηθείας καὶ τῇ σφοδρᾷ κολάσει τῆς τιμωρίας οἱ καθ' ἕκαστον ἐπιμεληταὶ τῶν κοινῶν θᾶττον ἠφάνισαν, σωφρονίσαντες καὶ τὸ ἄλλο ὅσον ἦν ἐπὶ ἀποστάσει μετέωρον. κατὰ δὲ Σικελίαν ηὔξετο τὸ κακόν, καὶ πόλεις ἡλίσκοντο αὔτανδροι καὶ πολλὰ στρατόπεδα ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν κατεκόπησαν, ἕως Ῥουπίλιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸ Ταυρομένιον ἀνεσώσατο Ῥωμαίοις, καρτερῶς μὲν αὐτὸ πολιορκήσας, καὶ εἰς ἄφατον ἀνάγκην καὶ λιμὸν τοὺς ἀποστάτας συγκλεί-
529 σας, ὥστε ἀρξαμένους ἐκ παίδων βορᾶς καὶ διελθόντας διὰ γυναικῶν μηδὲ τῆς αὐτῶν ἀλληλοφαγίας μηδ' ὅλως φείσασθαι· ὅτε καὶ Κομανὸν τὸν ἀδελφὸν Κλέωνος φεύγοντα τῆς πολιορκουμένης πόλεως εἷλε. καὶ τὸ τελευταῖον Σαραπίωνος Σύρου τὴν ἄκραν προδόντος συμπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δραπετῶν ὁ στρατηγὸς ἐκυρίευσεν· οὓς καὶ αἰκισάμενος κατεκρήμνισεν. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν Ἔνναν ἐλθὼν παρα-

πλησίως ἐπολιόρκει, εἰς ἐσχάτην ἀνάγκην συγκλείων τὰς τῶν ἀποστατῶν ἐλπίδας. καὶ Κλέωνα τὸν στρατηγὸν ἐξελθόντα τῆς πόλεως καὶ ἡρωικῶς ἀγωνισάμενον μετ' ὀλίγων ὑπὸ τῶν τραυμάτων δείξας νεκρόν, εἶλε καὶ ταύτην προδοσίᾳ τὴν πόλιν, ἐπεὶ οὐδ' ἦν ἁλώσιμος διὰ τὴν ὀχυρότητα βίᾳ χειρός. ὁ δὲ Εὔνους ἀναλαβὼν τοὺς σωματοφύλακας ὄντας χιλίους ἔφυγεν ἀνάνδρως εἴς τινας παρακρήμνους τόπους. ἀλλ' οἱ μὲν σὺν αὐτῷ ἄφυκτον τὸ περὶ αὐτοὺς δεινὸν ἐπιστάμενοι, ἤδη γὰρ καὶ ὁ στρατηγὸς Ῥουπίλιος ἐπ' αὐτοὺς ἤλαυνεν, ἀλλήλους τοῖς ξίφεσιν ἔσφαξον ἀπαυχενίσαντας· ὁ δὲ τερατίας Εὔνους καὶ βασιλεύς, καταφυγὼν διὰ δειλίαν ἔν τισι κοιλάσιν, ἐξειλκύσθη ἅμα τεττάρων, μαγείρου καὶ ἀρτοποιοῦ καὶ τοῦ τρίβοντος αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ καὶ τετάρτου τοῦ παρὰ τοὺς πότους εἰωθότος ψυχαγωγεῖν αὐτόν. καὶ παραδοθεὶς εἰς φυλακήν, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαλυθέντος εἰς φθειρῶν πλῆθος, οἰκείως τῆς περὶ αὐτὸν ῥᾳδιουργίας κατέστρεψε τὸν βίον ἐν τῇ Μοργαντίνῃ. ἐντεῦθεν Ῥουπίλιος ἐπιτρέχων ὅλην τὴν Σικελίαν ἅμα λογάσιν ὀλίγοις θᾶττον ἢ περ τις ἤλπισε παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε ληστηρίου.

Ὅτι ὁ τῶν ἀποστατῶν βασιλεὺς Εὔνους ἑαυτὸν μὲν Ἀντίοχον, Σύρους δὲ τῶν ἀποστατῶν τὸ πλῆθος ἐπωνόμασεν.

ΕΚ ΤΟΥ Λς.

1 Ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Ῥώμῃ, καθ' οὓς Μάριος μὲν τοὺς κατὰ Λιβύην βασιλεῖς Βόκχον καὶ Ἰουγούρθαν κατεπολέμησε μεγάλῃ παρατάξει, καὶ πολλὰς μὲν τῶν Λιβύων μυριάδας ἀνεῖλεν, ὕστερον δὲ αὐτὸν Ἰουγούρθαν συλληφθέντα ὑπὸ Βόκχου, ὥστε τυχεῖν συγγνώμης παρὰ Ῥωμαίων ὑπὲρ ὧν αὐτοῖς κατέστη πρὸς πόλεμον, λαβὼν ἐκεῖθεν αἰχμάλωτον εἶχε, μεγίστοις δὲ πταίσμασι τοῖς κατὰ Γαλατίαν τῶν Κίμβρων πολεμούντων Ῥωμαῖοι περιπεσόντες ἠθύμουν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἦκόν τινες ἀπὸ

Σικελίας ἀπόστασιν ἀγγέλλοντες οἰκετῶν εἰς πολλὰς ἀριθμουμένων μυριάδας. οὗ προσαγγελθέντος ἐν πολλῇ περιστάσει τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν συνεχόμενον διετέλει, ὡς ἂν στρατιωτῶν ἐπιλέκτων σχεδὸν ἑξακισμυρίων ἐν τῷ πρὸς Κίμβρους κατὰ Γαλατίαν πολέμῳ διολωλότων, καὶ ἀπόρων ὄντων εἰς ἀποστολὴν στρατιωτῶν λογάδων.

Πρὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν τῶν δούλων ἐπαναστάσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν Ἰταλίαν πλείους ἀποστάσεις ὀλιγοχρόνιοι καὶ μικραί, καθάπερ τοῦ δαιμονίου προσημαίνοντος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης κατὰ τὴν Σικελίαν ἐπαναστάσεως, πρώτη μὲν ἡ περὶ Νουκερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν συνωμοσίαν ποιησαμένων καὶ ταχὺ κολασθέντων, δευτέρα ἡ περὶ τὴν Καπύην, διακοσίων οἰκετῶν ἐπαναστάντων καὶ ταχὺ καταλυθέντων. τρίτη δὲ παράδοξος γέγονέ τις. ἦν Τίτος Μενουίτιος, ἱππεὺς μὲν Ῥωμαίων, μεγαλοπλούτου δὲ πατρὸς παῖς. οὗτος ἠράσθη θεραπαινίδος ἀλλοτρίας κάλλει διαφερούσης. συμπλακεὶς δ' αὐτῇ καὶ εἰς ἔρωτα παράδοξον αὐτῆς ἐμπεσὼν ἐξηγόρασεν αὐτήν, οὕτω τοῦ τε μανιώδους ἔρωτος βιαζομένου καὶ τοῦ κυρίου τῆς κόρης τὴν πρᾶσιν μόλις κατανεύσαντος, ταλάντων Ἀττικῶν ἑπτά, καὶ χρόνον ὥρισε καθ' ὃν ἀποτίσει τὸ χρέος· ἐπιστεύετο δὲ διὰ τὴν πατρῴαν περιουσίαν. ἐνστάντος δὲ τοῦ ὁρισθέντος, καὶ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, πάλιν ἔταξε τριάκοντα ἡμερῶν προθεσμίαν. ὡς δὲ καὶ ταύτης ἐπιστάσης οἱ μὲν ἀπῄτουν, ὁ δὲ οὐδὲν πλέον εἶχεν ἀνύειν, ὁ δ' ἔρως ἤκμαζεν, ἐπεχείρησε πράξει παραλογωτάτῃ. ἐπιβουλεύει μὲν γὰρ τοὺς ἀπαιτοῦντας, ἑαυτῷ δὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν περιέθηκε. συναγοράσας γὰρ πεντακοσίας πανοπλίας, καὶ χρόνον τῆς τιμῆς συντάξας, καὶ πιστευθείς, λάθρᾳ πρὸς ἀγρόν τινα παρακομίσας τοὺς ἰδίους ἀνέσεισε πρὸς ἀπόστασιν οἰκέτας, τετρακοσίους ὄντας. εἶτα ἀναλαβὼν διάδημα καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν καὶ ῥαβδούχους καὶ τὰ ἄλλα εὔσημα τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλέα ἑαυτὸν συνεργίᾳ τῶν δούλων ἀναδείξας, τοὺς μὲν ἀπαιτοῦντας τὴν τιμὴν τῆς κόρης ῥαβδίσας ἐπε-

λέκισεν; ἐξοπλίσας δὲ τοὺς οἰκέτας ἐπῆλθε τὰς σύνεγγυς ἐπαύλεις, καὶ τοὺς μὲν προθύμως συναφισταμένους καθωπλιζε, τοὺς δ' ἀντιπράττοντας ἀνῄρει. ταχὺ δὲ συναγαγὼν στρατιώτας πλείους τῶν ἑπτακοσίων, καὶ τούτους εἰς ἑκατονταρχίας καταλέξας, ἐνεβάλετο χάρακα καὶ τοὺς ἀφισταμένους ὑπεδέχετο. τῆς δ' ἀποστάσεως εἰς Ῥώμην ἀπαγγελθείσης, ἡ σύγκλητος ἐμφρόνως περὶ αὐτῆς ἐβουλεύσατο καὶ κατώρθωσε. τῶν γὰρ κατὰ πόλιν στρατηγῶν ἀπέδειξεν ἕνα πρὸς τὴν τῶν δραπετῶν σύλληψιν, Λεύκιον Λούκουλλον. οὗτος δὲ αὐθημερὸν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπιλέξας στρατιώτας ἑξακοσίους, εἰς τὴν Καπύην ἦλθε συναθροίσας πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τετρακοσίους. ὁ δὲ Οὐέττιος τὴν ὁρμὴν τοῦ Λουκούλλου πυθόμενος κατελάβετο λόφον καρτερόν, ἔχων τοὺς πάντας πλέον τῶν τρισχιλίων καὶ πεντακοσίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον συμβολῆς γενομένης ἐπλεονέκτησαν οἱ δραπέται ἐκ τόπων ὑπερδεξίων μαχόμενοι· μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν στρατηγὸν τοῦ Οὐεττίου Ἀπολλώνιον διαφθείρας ὁ Λούκουλλος, καὶ τῇ δημοσίᾳ πίστει τὴν ἄφεσιν τῆς τιμωρίας βεβαιώσας, ἔπεισεν αὐτὸν προδότην γενέσθαι τῶν συναποστατῶν. διὸ καὶ τούτου συνεργοῦντος τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τὰς χεῖρας προσφέροντος τῷ Οὐεττίῳ, φοβηθεὶς τὴν ἐκ τῆς ἁλώσεως τιμωρίαν ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν, αὐτίκα συναπολωλότων καὶ τῶν τῆς ἀποστάσεως κεκοινωνηκότων πλὴν τοῦ προδόντος Ἀπολλωνίου. καὶ ταῦτα μὲν πρὸ τῆς κατὰ Σικελίαν, ὥσπερ προοιμιαζόμενα ταύτῃ, μεγίστης ἀποστάσεως· ἥτις ἀρχὴν ἔλαβε τοιαύτην. 531

Κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κίμβρους τοῦ Μαρίου στρατείαν ἔδωκεν ἡ σύγκλητος ἐξουσίαν τῷ Μαρίῳ ἐκ τῶν πέραν θαλάττης ἐθνῶν μεταπέμπεσθαι συμμαχίαν. ὁ μὲν οὖν Μάριος ἐξέπεμψε πρὸς Νικομήδην τὸν τῆς Βιθυνίας βασιλέα περὶ βοηθείας· ὁ δὲ ἀπόκρισιν ἔδωκε τοὺς πλείους τῶν Βιθυνῶν ὑπὸ τῶν δημοσιωνῶν διαρπαγέντας δουλεύειν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. τῆς δὲ συγκλήτου ψηφισαμένης ὅπως μηδεὶς

σύμμαχος ἐλεύθερος ἐν ἐπαρχίᾳ δουλεύῃ καὶ τῆς τούτων ἐλευθερώσεως οἱ στρατηγοὶ πρόνοιαν ποιῶνται, τότε κατὰ τὴν Σικελίαν ὢν στρατηγὸς Λικίνιος Νερούας ἀκολούθως τῷ δόγματι συχνοὺς τῶν δούλων ἠλευθέρωσε, κρίσεις προθείς, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πλείους τῶν ὀκτακοσίων τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας. καὶ ἦσαν πάντες οἱ κατὰ τὴν νῆσον δουλεύοντες μετέωροι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. οἱ δ' ἐν ἀξιώμασι συνδραμόντες παρεκάλουν τὸν στρατηγὸν ἀποστῆναι ταύτης τῆς ἐπιβολῆς. ὁ δ' εἴτε χρήμασι πεισθεὶς εἴτε χάρισι δουλεύσας, τῆς μὲν τῶν κριτηρίων τούτων σπουδῆς ἀπέστη, καὶ τοὺς προσιόντας ἐπὶ τῷ τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας ἐπιπλήττων εἰς τοὺς ἰδίους κυρίους προσέταττεν ἐπαναστρέφειν. οἱ δὲ δοῦλοι συστραφέντες, καὶ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλαγέντες, καὶ καταφυγόντες εἰς τὸ τῶν Παλικῶν τέμενος, διελάλουν πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως. ἐκεῖθεν ἐν πολλοῖς τόποις τῆς τῶν οἰκειῶν τόλμης ἐκδήλου γινομένης πρῶτοι τῆς ἐλευθερίας ἀντεποιήσαντο κατὰ τὴν Ἀγκυλίων χώραν ἀδελφῶν δυεῖν μεγαλοπλούτων οἰκέται τριάκοντα, ὧν ἡγεῖτο Ὀάριος ὄνομα· οἳ πρῶτον μὲν νυκτὸς κοιμωμένους τοὺς ἰδίους δεσπότας ἀπέσφαξαν, εἶτα ἐπὶ τὰς γειτνιώσας ἐπαύλεις παρελθόντες παρεκάλουν ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν τοὺς δούλους· καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ συνέδραμον πλείους τῶν ἑκατὸν εἴκοσι. καὶ καταλαβόμενοι χωρίον φύσει ὀχυρόν, τοῦτο μᾶλλον ἐπωχύρωσαν, προσδεξάμενοι καὶ ἑτέρους δούλους ὡπλισμένους ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ στρατηγὸς τῆς ἐπαρχίας Λικίνιος Νερούας κατὰ τάχος αὐτοῖς ἐπελθὼν καὶ πολιορκῶν ἄπρακτον ἔσχε τὴν σπουδήν. ἐπεὶ δὲ βίᾳ ἀνάλωτον τὸ φρούριον ὥρα, ἐπὶ τὴν προδοσίαν ὁρᾷ, καὶ σωτηρίας ὑποτχέσεσι Γάϊον Τιτίνιον ἐπικαλούμενον Γαδαῖον ἀναπείσας, ἦν δ' οὗτος πρὸ δυεῖν ἐτῶν καταδικασθεὶς ἐν θανάτῳ, τὴν τιμωρίαν δ' ἐκφυγὼν καὶ πολλοὺς τῶν κατὰ τὴν χώραν ἐλευθέρων κατὰ λῃστείαν ναιρῶν, οὐδένα δὲ τῶν οἰκετῶν παραλυπῶν, εἶχεν πηρέτην τοῦ σκοποῦ. οὗτος ἔχων αὐτῷ πιστοὺς οἰ-

κέτας ἱκανοὺς πρόσεισι τῷ φρουρίῳ τῶν ἀποστατῶν, ὡς δὴ συμμεθέξων τοῦ κατὰ Ῥωμαίων πολέμου· εὐμενῶς δὲ καὶ φιλοφρόνως προσδεχθεὶς ἠρέθη διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ στρατηγός, καὶ προὔδωκε τὸ φρούριον. τῶν δ' ἀποστατῶν οἱ μὲν μαχόμενοι κατεκόπησαν, οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως δεδιότες τιμωρίαν ἑαυτοὺς κατεκρήμνισαν. ἡ μὲν οὖν πρώτη τῶν θραπετῶν στάσις κατελύθη τὸν εἰρημένον τρόπον.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἀπολυθέντων, ἦκόν τινες ἀπαγγέλλοντες ὅτι Πόπλιον Κλόνιον, γενόμενον ἱππέα Ῥωμαίων, ἐπαναστάντες οἱ δοῦλοι κατέσφαξαν ὀγδοήκοντα ὄντες, καὶ ὅτι πλῆθος ἀγείρουσι. καὶ ὁ μὲν στρατηγὸς ἑτέρων βουλαῖς παρακρουσθείς, ἤδη καὶ τῶν πλείστων στρατιωτῶν ἀπολελυμένων, καιρὸν παρεῖχε διὰ τῆς ἀναβολῆς τοῖς ἀποστάταις βέλτιον αὑτοὺς ἀσφαλίσασθαι. προῆγε δὲ μετὰ τῶν ἐνόντων στρατιωτῶν, καὶ διαβὰς τὸν Ἄλβαν ποταμὸν παρῆλθε τοὺς ἀποστάτας διατρίβοντας ἐν ὄρει καλουμένῳ Καπριανῷ, καὶ κατήντησεν εἰς πόλιν Ἡράκλειαν. ἐκ δ' οὖν τοῦ μὴ προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν στρατηγὸν ἀτολμίαν αὐτοῦ διαφημίσαντες συχνοὺς ἀνέσειον τῶν οἰκετῶν. καὶ πολλῶν συῤῥεόντων καὶ τὸν δυνατὸν τρόπον εἰς μάχην παρασκευαζομένων, ἓν ἑπτὰ ταῖς πρώταις ἡμέραις καθωπλίσθησαν πλείους τῶν ὀκτακοσίων, ἐφεξῆς δ' ἐγένοντο τῶν δισχιλίων οὐκ ἐλάττους. πυθόμενος δ' ἐν Ἡρακλείᾳ τὴν αὔξησιν αὐτῶν ὁ στρατηγὸς ἡγεμόνα προεχειρίσατο Μάρκον Τιτίνιον, δοὺς αὐτῷ στρατιώτας τοὺς ἐκ τῆς Ἐννης φρουροὺς ἑξακοσίους. οὗτος δὲ μάχῃ προσβαλὼν τοῖς ἀποστάταις, ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς δυσχωρίαις ἐπλεονέκτουν ἐκεῖνοι, ἐτράπη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, πολλῶν μὲν ἀναιρεθέντων, τῶν δὲ λοιπῶν ῥιψάντων τὰ ὅπλα καὶ φυγῇ μόλις διασωθέντων. καὶ οἱ ἀποστάται ὅπλων τε εὐπορήσαντες τοσούτων ἀθρόον καὶ νίκης θρασύτερον εἴχοντο τῶν ἔργων, καὶ πάντες τῶν δούλων ἐμετεωρίζοντο πρὸς ἀπόστασιν. καὶ πολλῶν καθ' ἡμέραν 533
ἀφισταμένων σύντομον καὶ παράδοξον ἐλάμβανον

αὔξησιν, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πλείους γενέσθαι τῶν ἑξακισχιλίων. ὅτε δὴ καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντες καὶ βουλῆς προτεθείσης πρῶτον μὲν εἵλοντο βασιλέα τὸν ὀνομαζόμενον Σαλούιον, δοκοῦντα τῆς ἱεροσκοπίας ἔμπειρον εἶναι καὶ ταῖς γυναικείαις θέαις ὑλομανοῦντα. οὗτος βασιλεύσας τὰς μὲν πόλεις ἀργίας καὶ τρυφῆς νομίζων ἐξέκλινεν, εἰς τρία δὲ μερίσας τοὺς ἀποστάτας καὶ ἴσους ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας ταῖς μερίσι, προσέταξεν ἐπιέναι τὴν χώραν καὶ πρὸς ἕνα τόπον καὶ καιρὸν ἅπαντας ἀπαντᾶν. διὸ πολλῶν ἐκ τῆς ἐπελασίας ἄλλων τε ζῴων καὶ ἵππων εὐπορήσαντες, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκευάσθησαν ἱππεῖς μὲν πλείους τῶν διςχιλίων, πεζοὶ δὲ οὐκ ἐλάττους τῶν δισμυρίων, ἤδη καὶ γυμνασίαις πολεμικαῖς ἐνδιαπρέποντες. προσπεσόντες οὖν ἄφνω πόλει ὀχυρᾷ Μοργαντίνῃ προσβολὰς ἐνεργεῖς καὶ συνεχεῖς ἐποιοῦντο. ὁ δὲ στρατηγὸς ὡς βοηθήσων τῇ πόλει ἐπελθών, νυκτοπορίᾳ χρησάμενος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἰταλιώτας τε καὶ ἐκ Σικελίας σχεδὸν στρατιώτας μυρίους, κατέλαβε τοὺς ἀποστάτας ἀσχολουμένους περὶ τὴν πολιορκίαν, καὶ ἐπιθέμενος αὐτῶν τῇ παρεμβολῇ, καὶ εὑρὼν ὀλίγους μὲν τοὺς φυλάττοντας, πλῆθος δὲ γυναικῶν αἰχμαλώτων καὶ λείας ἄλλης παντοδαποῦς, ῥᾳδίως ἐξεῖλε τὴν στρατοπεδείαν. καὶ ταύτην μὲν διήρπασεν, ἐπὶ δὲ τὴν Μοργαντίνην ἦγεν. οἱ δ' ἀποστάται ἐξαίφνης ἀντεπιθέμενοι, καὶ ὑπερδέξιον τὴν στάσιν ἔχοντες, βιαίως τε ἐπιῤῥάξαντες, εὐθὺς ἐπὶ προτερήματος ἦσαν· οἱ δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐτράπησαν πρὸς φυγήν. τοῦ δὲ βασιλέως τῶν ἀποσταιῶν κήρυγμα ποιησαμένου μηδένα κτείνειν τῶν τὰ ὅπλα ῥιπτούντων, οἱ πλεῖστοι ῥιπτοῦντες ἔφευγον. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ καταστρατηγήσας τοὺς πολεμίους ὁ Σαλούιος τήν τε παρεμβολὴν ἀνεκτήσατο καὶ περιβόητον νίκην ἀπενεγκάμενος πολλῶν ὅπλων ἐκυρίευσεν. ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελῶν οὐ πλείους ἑξακοσίων διὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φιλανθρωπίαν, ἑάλωσαν δὲ περὶ τετρακισχιλίους. ὁ δὲ Σαλούιος, πολλῶν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ

κατορθώματος συρρεόντων διπλασιάσας τὴν ἰδίαν δύναμιν, ἐκράτει τῶν ὑπαίθρων. καὶ πολιορκεῖν πάλιν ἐπεχείρει τὴν Μοργαντῖναν, κήρυγμα δοὺς τοῖς ἐν αὐτῇ δούλοις τὴν ἐλευθερίαν. τῶν δὲ κυρίων ἀντιπροτεινόντων αὐτοῖς ταύτην, εἰ σφίσι συναγωνίσαιντο, εἵλοντο μᾶλλον τὴν ἀπὸ τῶν κυρίων, καὶ προθύμως ἀγωνισάμενοι ἀπετρίψαντο τὴν πολιορκίαν. ὁ δὲ στρατηγὸς μετὰ ταῦτα τὴν ἐλευθερίαν ἀνατρέψας αὐτομολῆσαι τοὺς πλείστους παρεσκεύασε τοῖς ἀποστάταις. 534

Περὶ δὲ τὴν Αἰγεσταίων καὶ Λιλυβαϊτῶν χώραν, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν πλησιοχώρων, ἐνόσει πρὸς ἀπόστασιν τὰ πλήθη τῶν οἰκετῶν. γίνεται δὲ τούτων ἀρχηγὸς Ἀθηνίων ὄνομα, ἀνὴρ ἀνδρείᾳ διαφέρων, Κίλιξ τὸ γένος. οὗτος οἰκονόμος ὢν δυοῖν ἀδελφῶν μεγαλοπλούτων, καὶ τῆς ἀστρομαντικῆς πολλὴν ἔχων ἐμπειρίαν, ἔπεισε τῶν οἰκετῶν πρῶτον μὲν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τεταγμένους περὶ διακοσίους ὄντας, ἔπειτα τοὺς γειτνιῶντας, ὥστε ἐν πέντε ἡμέραις συναχθῆναι πλείους τῶν χιλίων. ὑπὸ δὲ τούτων αἱρεθεὶς βασιλεὺς καὶ διάδημα περιθέμενος ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀποστάταις τὴν διάθεσιν ἐποιεῖτο. οὐ γὰρ προσεδέχετο πάντας τοὺς ἀφισταμένους ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους ποιούμενος στρατιώτας, τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζε μένοντας ἐπὶ τῶν προγεγενημένων ἐργασιῶν ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἰδίας ἕκαστον οἰκονομίας καὶ τάξεως· ἐξ ὧν καὶ τροφὰς ἀφθόνους τῶν στρατιωτῶν ἐχορηγεῖτο. προσεποιεῖτο δὲ τοὺς θεοὺς αὐτῷ διὰ τῶν ἄστρων προσημαίνειν ὡς ἔσοιτο τῆς Σικελίας συμπάσης βασιλεύς· διὸ δεῖν αὐτῆς τε τῆς χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζῴων τε καὶ καρπῶν ὡς ἰδίων φείδεσθαι. τέλος ἀθροίσας ὑπὲρ τοὺς μυρίους ἐτόλμησε πόλιν ἀπόρθητον τὸ Λιλύβαιον πολιορκεῖν. μηδὲν δὲ ἀνύων μετανίστατο αὐτῆς, εἰπὼν αὐτῷ τοὺς θεοὺς τοῦτο ἐπιτάττειν· ἐπιμένοντας γὰρ τῇ πολιορκίᾳ δυστυχήματος πειραθῆναι. παρασκευαζομένου δὲ αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀναχώρησιν κατέπλευσάν τινες ἐν ταῖς ναυσὶ νομίζοντες ἐπιλέκτους Μαυρουσίους, οἳ

ἐπὶ βοήθειαν ἦσαν ἀπεσταλμένοι τοῖς Λιλυβαίταις, ἔχοντες ἡγούμενον ὃς ὠνομάζετο Γόμων. οὗτος σὺν τοῖς ἅμ' αὐτῷ κατὰ νύκτα καὶ ἀνελπίστως ἐπιθέμενος τοὺς περὶ Ἀθηνίωνα ὁδοιποροῦντας, πολλοὺς καταβαλόντες, οὐκ ὀλίγους δὲ τραυματίσαντες, εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆλθον. διόπερ οἱ ἀποστάται τὴν ἐκ τῆς ἀστρομαντείας πρόρρησιν ἐθαύμαζον.

Εἶχε δὲ τὴν Σικελίαν πᾶσαν σύγχυσις καὶ κακῶν Ἰλιάς. οὐ γὰρ οἱ δοῦλοι μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ ἄποροι πᾶσαν ἁρπαγὴν καὶ παρανομίαν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας δούλους τε καὶ ἐλευθέρους, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγέλλοι τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιαν, ἐφόνευον ἀναιδῶς. διὸ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὰς πόλεις ὑπελάμβανον τὰ μὲν ἐντὸς τειχῶν πόλις εἶναι ἴδια, τὰ δ' ἐκτὸς ἀλλότρια καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρασίας. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ πολλοῖς ἄτοπα κατὰ τὴν Σικελίαν ἐτολμᾶτο.

Ὁ δὲ τὴν Μοργαντίνην πολιορκήσας Σαλούιος, ἐπιδραμὼν τὴν χώραν μέχρι τοῦ Λεοντίνου πεδίου, ἠθροισεν αὐτοῦ τὸ σύμπαν στράτευμα, ἐπιλέκτους ἄνδρας οὐκ ἐλάττους τῶν τρισμυρίων, καὶ θύσας
535 τοῖς Παλικοῖς ἥρωσι, τούτοις μὲν ἀνέθηκε μίαν τῶν ἁλουργῶν περιπορφύρων στολὴν χριστήρια τῆς νίκης, αὐτὸς δ' ἀναγορεύσας ἑαυτὸν βασιλέα Τρύφων μὲν ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν προσηγορεύετο. διανοούμενος δὲ τὰ Τριόκαλα καταλαβέσθαι καὶ κατασκευάσαι βασίλεια, πέμπει καὶ πρὸς Ἀθηνίωνα, μεταπεμπόμενος αὐτὸν ὡς στρατηγὸν βασιλεύς. πάντες μὲν οὖν ὑπελάμβανον τὸν Ἀθηνίωνα τῶν πρωτείων ἀντιποιήσεσθαι, καὶ διὰ τὴν στάσιν τῶν ἀποστατῶν ῥᾳδίως καταλυθήσεσθαι τὸν πόλεμον· ἡ δὲ τύχη καθάπερ ἐπίτηδες αὔξουσα τὰς τῶν δραπετῶν δυνάμεις, ὁμονοῆσαι τοὺς τούτων ἡγεμόνας ἐποίησεν. ἦκε μὲν γὰρ συντόμως μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὰ Τριόκαλα ὁ Τρύφων, ἦκε δὲ καὶ Ἀθηνίων μετὰ τρισχιλίων, ὑπακούων ὡς στρατηγὸς βασιλεῖ τῷ Τρύφωνι, τὴν ἄλλην αὐτοῦ δύναμιν κατατρέχειν τὴν χώραν καὶ ἀνασείειν πρὸς ἀπόστασιν τοὺς οἰκέτας ἀπεστα-

κώς. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπονοήσας ὁ Τρύφων τὸν Ἀθηνίωνα ἐπιθήσεσθαι ἐν καιρῷ παρέδωκεν εἰς φυλακήν. τὸ δὲ φρούριον ὀχυρώτατον ὂν κατεσκεύαζε πολυτελέσι κατασκευαῖς καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὠχύρου. Τριόκαλα δὲ αὐτό φασιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ τρία καλὰ ἔχειν, πρῶτον μὲν ναματιαίων ὑδάτων πλῆθος διαφόρων τῇ γλυκύτητι, δεύτερον παρακειμένην χώραν ἀμπελόφυτόν τε καὶ ἐλαιόφυτον καὶ γεωργεῖσθαι δυναμένην θαυμαστῶς, τρίτον ὑπερβάλλουσαν ὀχυρότητα, ὡς ἂν οὔσης μεγάλης πέτρας ἀναλώτου· ἣν καὶ περιβόλῳ πόλεως σταδίων ὀκτὼ προσπεριβαλών, καὶ ταφρεύσας βαθείᾳ τάφρῳ, βασιλείοις ἐχρῆτο, πάσῃ ἀφθονίᾳ τῶν κατὰ τὸν βίον ἁπάντων πεπληρωμένην. κατεσκεύασε δὲ καὶ βασιλικὴν οἰκίαν καὶ ἀγορὰν δυναμένην δέξασθαι πλῆθος ἀνθρώπων. ἐξελέξατο δὲ καὶ τῶν φρονήσει διαφερόντων ἀνδρῶν τοὺς ἱκανούς, οὓς ἀποδείξας συμβούλους ἐχρῆτο συνέδροις αὐτοῖς· τήβεννάν τε περιπόρφυρον περιεβάλλετο καὶ πλατύσημον ἔδυ χιτῶνα κατὰ τοὺς χρηματισμούς, καὶ ῥαβδούχους εἶχε μετὰ πελέκεων τοὺς προηγουμένους, καὶ τἆλλα πάντα ὅσα ποιοῦσί τε καὶ ἐπικοσμοῦσι βασιλείαν ἐπετήδευε.

Προχειρίζεται δὲ κατὰ τῶν ἀποστατῶν ἡ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων Λεύκιον Λικίνιον Λούκουλλον, ἔχοντα στρατιώτας μυρίους μὲν καὶ τετρακισχιλίους Ῥωμαίους καὶ Ἰταλούς, Βιθυνοὺς δὲ καὶ Θετταλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας ὀκτακοσίους, ἐκ δὲ τῆς Λευκανίας ἑξακοσίους, ὧν ἡγεῖτο Κλέπτιος, ἀνὴρ στρατηγικὸς καὶ ἐπ' ἀνδρείᾳ περιβόητος, ἔτι δὲ καὶ ἑτέρους ἑξακοσίους, ὡς γενέσθαι σύμπαντας ἑπτακισχιλίους καὶ μυρίους, οὓς ἔχων κατέλαβε τὴν Σικελίαν. ὁ δὲ Τρύφων ἀπολύσας Ἀθηνίωνα τῆς αἰτίας ἐβουλεύετο περὶ τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. καὶ τῷ μὲν ἤρεσκεν ἐν τοῖς Τριοκάλοις ἀγωνίζεσθαι, Ἀθηνίων δὲ 536
συνεβούλευε μὴ συγκλείειν ἑαυτοὺς εἰς πολιορκίαν, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ διαγωνίζεσθαι. κρατησάσης δὲ ταύτης τῆς βουλῆς κατεστρατοπέδευσαν πλησίον Σκιρθαίας, ὄντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισμυρίων·

ἀπεῖχε δ' αὐτῶν ἡ Ῥωμαίων παρεμβολὴ στάδια δυοκαίδεκα. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐγίνοντο συνεχεῖς ἀκροβολισμοί· εἶτα παραταξαμένων ἑκατέρων, καὶ τῆς μάχης ὧδε κἀκεῖσε ῥεπούσης, καὶ πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων, ὁ μὲν Ἀθηνίων ἔχων συναγωνιζομένους διακοσίους ἱππεῖς ἐπιλέκτων πάντα τὸν περὶ αὐτὸν τόπον νεκρῶν ἐπλήρωσε, τρωθεὶς δ' εἰς ἀμφότερα τὰ γόνατα καὶ τρίτην λαβὼν ἄχρηστος ἐγένετο πρὸς τὴν μάχην· ἐξ οὗ οἱ δραπέται ταῖς ψυχαῖς πεσόντες πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ἀθηνίων ὡς νεκρὸς ὢν ἔλαθε, καὶ προσποιηθεὶς τετελευτηκέναι τῆς νυκτὸς ἐπιλαβούσης διεσώθη. ἐπεκράτησαν δὲ λαμπρῶς οἱ Ῥωμαῖοι, φυγόντων καὶ τῶν μετὰ Τρύφωνος καὶ αὐτοῦ ἐκείνου· καὶ πολλῶν κατὰ τὴν φυγὴν κοπέντων τέλος οὐκ ἐλάττους τῶν δισμυρίων ἀνηρέθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς νυκτὸς συνεργούσης διέφυγον εἰς τὰ Τριόκαλα· καίτοι ῥᾷον ἦν ἐπιδιώξαντι τῷ στρατηγῷ καὶ τούτους ἀνελεῖν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τεταπείνωτο τὸ οἰκετικὸν ὥστε καὶ ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τοὺς κυρίους ἐπαναδραμεῖν καὶ σφᾶς αὐτοῖς ἐγχειρίσαι· πλὴν ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τῶν μέχρι τελευτῆς ὑποθεμένων ἀγωνίσασθαι καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἑαυτοὺς καταπροδοῦναι. μετὰ δ' ἐνάτην ἡμέραν ὁ στρατηγὸς ἦκε πολιορκήσων τὰ Τριόκαλα. καὶ τὰ μὲν ἀναιρῶν τὰ δὲ ἀναιρούμενος, ἔλαττον ἔχων ἀπηλλάγη, καὶ οἱ ἀποστάται αὖθις ἐφρονηματίζοντο. ἤνυε δὲ τῶν δεόντων ὁ στρατηγὸς εἴτε διὰ ῥᾳστώνην εἴτε διὰ δωροδοκίαν οὐδέν· ἀνθ' ὧν καὶ δίκην ὕστερον κριθεὶς Ῥωμαίοις ἔδωκε.

Γάϊος δὲ Σερουίλιος καταπεμφθεὶς στρατηγὸς διάδοχος Λουκούλλου οὐδ' αὐτός τι ἄξιον μνήμης ἔπραξε· διὸ καὶ ὁμοίως Λουκούλλῳ ὕστερον φυγῇ κατεδικάσθη. τελευτήσαντος δὲ Τρύφωνος διάδοχος τῆς ἀρχῆς ὁ Ἀθηνίων καθίσταται, καὶ τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν ἀδεῶς κατέτρεχε καὶ πολλῶν ἐκυρίευσε, τοῦ Σερουιλίου μηδὲν ἀντιπράττοντος.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος ὕπατος ἐν

Ῥώμῃ Γάϊος Μάριος ἡρέθη τὸ πέμπτον καὶ Γάϊος Ἀκύλλιος· ὧν ὁ Ἀκύλλιος στρατηγὸς κατὰ τῶν ἀποστατῶν σταλεὶς διὰ τῆς ἰδίας ἀνδρείας ἐπιφανεῖ μάχῃ τοὺς ἀποστάτας ἐνίκησε. καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τῶν ἀποστατῶν Ἀθηνίωνα συμβαλὼν ἡρωικὸν ἀγῶνα συνεστήσατο. καὶ τοῦτον μὲν ἀνεῖλεν, αὐτὸς δ' εἰς τὴν κεφαλὴν τρωθεὶς ἐθεραπεύθη. καὶ στρατεύει ἐπὶ τοὺς ὑπολειπομένους τῶν ἀποστατῶν, ὄντας μυρίους. οὐχ ὑπομεινάντων δὲ τὴν ἔφοδον, ἀλλ' εἰς τὰ ὀχυρώματα καταφυγόντων, ὅμως Ἀκύλλιος 537
οὐκ ἐνεδίδου πάντα πράττων, ἕως αὐτοὺς ἐκπολιορκήσας ἐχειρώσατο. ἔτι δ' ὑπολειπομένων χιλίων, καὶ στρατηγὸν ἐχόντων τὸν Σάτυρον, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο διὰ τῶν ὅπλων αὐτοὺς χειρώσασθαι, μετὰ δὲ ταῦτα διαπρεσβευόντων καὶ παραδόντων ἑαυτοὺς τῆς μὲν παραυτίκα τιμωρίας ἀπέλυσεν, ἀπαγαγὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην θηριομάχας αὐτοὺς ἐποίησε. τοὺς δέ φασί τινες ἐπιφανεστάτην ποιήσασθαι τοῦ βίου καταστροφήν· τῆς μὲν γὰρ πρὸς τὰ θηρία μάχης ἀποστῆναι, ἀλλήλους δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων βωμῶν κατασφάξαι, καὶ τὸν τελευταῖον αὐτὸν τὸν Σάτυρον ἀνελόντα, τοῦτον δ' ἐπὶ πᾶσιν αὐτοχειρίᾳ ἡρωικῶς καταστρέψαι. ὁ μὲν οὖν κατὰ Σικελίαν τῶν οἰκετῶν πόλεμος, διαμείνας ἔτη σχεδόν που τέτταρα, τραγικὴν ἔσχε τὴν καταστροφήν.

2 Ὅτι Βαττάκης τις ὄνομα ἦκε, φησίν, ἐκ Πεσσινοῦντος τῆς Φρυγίας, ἱερεὺς ὑπάρχων τῆς μεγάλης τῶν θεῶν μητρός. οὗτος κατὰ πρόσταγμα τῆς θεοῦ παρεῖναι φήσας τοῖς ἄρχουσιν ἐνέτυχε καὶ τῇ συγκλήτῳ, λέγων τὸ ἱερὸν τῆς θεοῦ μεμιάνθαι, καὶ δεῖν αὐτῇ δημοσίᾳ καθαρμοὺς ἐπὶ τῆς Ῥώμης συντελεσθῆναι. ἐφόρει δὲ ἐσθῆτα καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἄλλην κατασκευὴν ἐξηλλαγμένην καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐθῶν οὐκ ἐπιχωρουμένην· χρυσοῦν τε γὰρ στέφανον εἶχεν ὑπερμεγέθη καὶ στολὴν ἀνθίνην διάχρυσον, βασιλικὴν ἀξίαν ἐπιφαίνουσαν. παιησάμενος δὲ λόγους ἐπὶ τῶν ἐμβόλων ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὸ πλῆθος εἰς δεισιδαιμονίαν ἐμβαλών, καταλύματος μὲν

δημοσίου καὶ ξενίων ἠξιώθη, τὸν δὲ στέφανον ἐκωλύθη φορεῖν ὑφ' ἑνὸς τῶν δημάρχων Λύλου Πομπηίου. διά τινος δ' ἑτέρου δημάρχου προαχθεὶς ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ περὶ τῆς εἰς τὸ ἱερὸν ἁγνείας ἐπερωτώμενος, ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο δεισιδαιμονίαν περιεχούσας. καταστασιασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Πομπηίου, καὶ μεθ' ὕβρεως ἀπαλλαγεὶς ἐπὶ τὴν κατάλυσιν, οὐκέτι προεπορεύετο, λέγων μὴ μόνον ἑαυτὸν ἀσεβῶς προπεπηλακίσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν θεόν. ὁ δὲ Πομπήιος παραχρῆμα μὲν λάβρῳ πυρετῷ συνεσχέθη, μετὰ δὲ ταῦτα ἄφωνος γενόμενος καὶ καταληφθεὶς κυναγχικῷ πάθει τριταῖος κατέστρεψε τὸν βίον, παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑποληφθεὶς θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἀνθ' ὧν εἰς τὸν ἱερέα καὶ τὴν θεὸν ἐπλημμέλησε τοῦ ζῆν ἐστερῆσθαι· σφόδρα γὰρ Ῥωμαῖοι δεισιδαιμονοῦσι. διόπερ ὁ Βαττάκης λαβὼν τὴν συγχώρησιν τῆς κατὰ τὴν ἱερὰν στολὴν κατασκευῆς, καὶ τιμηθεὶς ἀξιολόγοις ξενίοις, ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν προεπέμφθη τὴν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπάνοδον ποιούμενος. 3

538 Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Ῥωμαίων στρατιώταις, ἡνίκα ὁ στρατηγὸς αὐτῶν σὺν αὐτοῖς μάχῃ πρός τινας τῶν πολεμίων συμπλακεὶς ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους τῶν ἐχθρῶν ἐφαίνετο ἀνελών, ἐμπεράτορα αὐτὸν ἀναγορεύειν καὶ ἀποκαλεῖν, ὅ ἐστι βασιλέα.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΖ.

Ὠνομάσθαι δέ φησι Μαρσικὸν ἐκ τῶν ἀρξάντων τῆς ἀποστάσεως, ἐπεὶ σύμπαντές γε Ἰταλοὶ κατὰ Ῥωμαίων τοῦτον ἐξήνεγκαν τὸν πόλεμον. αἰτίαν δὲ πρώτην γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ μεταπεσεῖν τοὺς Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς εὐτάκτου καὶ λιτῆς ἀγωγῆς καὶ ἐγκρατοῦς, δι' ἧς ἐπὶ τοσοῦτον ηὐξήθησαν, εἰς ὀλέθριον ζῆλον τρυφῆς καὶ ἀκολασίας. ἐκ γὰρ τῆς διαφθορᾶς ταύτης στασιάσαντος τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἶτα ἐκείνης ἐπικαλεσαμένης τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπικουρῆσαι, καὶ ὑποσχομένης τῆς πο- 1

λυεράστου Ῥωμαϊκῆς πολιτείας μεταδοῦναι καὶ νόμῳ κυρῶσαι, ἐπεὶ οὐδὲν τῶν ὑπεσχημένων τοῖς Ἰταλιώταις ἐγένετο, ὁ ἐξ αὐτῶν πόλεμος πρὸς Ῥωμαίους ἐξεκαύθη, ὑπατευόντων ἐν τῇ Ῥώμῃ Λευκίου Μάρκου Φιλίππου καὶ Σέξτου Ἰουλίου· Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη [δευτέρα] πρὸς ταῖς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ποικίλα καὶ πολύτροπα πάθη καὶ πόλεων ἁλώσεις ἑκατέρῳ μέρει τῶν διαπολεμησάντων συνέβη, ταλαντευομένης ὥσπερ ἐπίτηδες παρὰ μέρος τῆς νίκης καὶ μηδετέροις ἐν βεβαίῳ διαμενούσης· ὅμως ἀπείρου πλήθους ἑκατέρωθεν πεσόντος, ὀψὲ καὶ μόλις Ῥωμαίοις ἐξενίκησε βεβαιωθῆναι τὸ κράτος. ἐπολέμουν δὲ Ῥωμαίοις Σαυνῖται, Ἀσκολανοί, Λευκανοί, Πικεντηνοί, Νωλανοί, καὶ ἕτεραι πόλεις καὶ ἔθνη, ἐν οἷς ἐπισημοτάτη καὶ μεγίστη καὶ κοινὴ πόλις ἄρτι συντετελεσμένη τοῖς Ἰταλιώταις τὸ Κορφίνιον ἦν, ἐν ᾗ τά τε ἄλλα ὅσα μεγάλην πόλιν καὶ ἀρχὴν κρατύνουσι συνεστήσαντο καὶ ἀγορὰν εὐμεγέθη καὶ βουλευτήριον, καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς πόλεμον ἀφθόνως ἅπαντα, καὶ χρημάτων πλῆθος, καὶ τροφῆς δαψιλῆ χορηγίαν. συνεστήσαντο δὲ καὶ σύγκλητον κοινὴν πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν οἵ τε τῆς πατρίδος ἄρχειν ἄξιοι προαχθήσεσθαι ἔμελλον καὶ οἱ προβουλεύεσθαι δυναμενοι περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. καὶ τούτοις ἐπέτρεψαν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον διοικεῖν, αὐτοκράτορας ποιήσαντες τοὺς συνέδρους. οὗτοι δ' ἐνομοθέτησαν 539
δύο μὲν ὑπάτους κατ' ἐνιαυτὸν αἱρεῖσθαι, δώδεκα δὲ στρατηγούς. καὶ κατεστάθησαν ὕπατοι μὲν Κόϊντος Πομπαίδιος Σίλων, Μάρσος μὲν τὸ γένος, πρωτεύων δὲ τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ δεύτερος ἐκ τοῦ Σαυνιτῶν γένους Γάϊος Ἀπώνιος Μότυλος, καὶ αὐτὸς δόξῃ καὶ πράξεσι τοῦ ἔθνους προέχων. τὴν δ' ὅλην Ἰταλίαν εἰς δύο μέρη διελόντες ὑπατικὰς ἐπαρχίας ταύτας καὶ μερίδας ἀπέδειξαν. καὶ τῷ μὲν Πομπαιδίῳ προσώρισαν χώραν ἀπὸ τῶν Κερκώλων καλουμένων μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, τὰ πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν ἄρκτον νεύοντα μέρη, καὶ στρατη-

γους ἔταξαν αὐτῷ ἕξ· τὸ δὲ λοιπὸν τῆς Ἰταλίας, τὴν πρὸς ἕω καὶ μεσημβρίαν νεύουσαν, προσῴρισαν Γαΐῳ Μοτύλῳ, στρατηγοὺς ὁμοίως συζεύξαντες ἕξ. οὕτω πάντα δεξιῶς καὶ κατὰ μίμησιν, τὸ σύνολον φάναι, τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ ἐκ παλαιοῦ τάξεως τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν διαθέμενοι, κατὰ τὸ σφοδρότερον λοιπὸν εἴχοντο καὶ τοῦ ἐφεξῆς πολέμου, τὴν κοινὴν πάλιν Ἰταλικὴν ἐπονομάσαντες. καὶ διεπολέμησαν Ῥωμαίοις τὰ πλεῖστα κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον, ἕως Γναῖος Πομπήιος ὕπατος αἱρεθεὶς καὶ στρατηγὸς τοῦ πολέμου, καὶ Σύλλας στρατηγὸς ὑπὸ τῷ ἑτέρῳ ὑπάτῳ Κάτωνι, ἐπιφανεστάταις μάχαις τοὺς Ἰταλιώτας οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ πολλάκις νικήσαντες, τὰ πράγματα αὐτῶν εἰς τὸ συντρίβεσθαι περιέστησαν. ἐπολέμησαν δ' οὖν καὶ ἔτι· ἀλλὰ Γαΐου Κοσκωνίου σταλέντος εἰς Ἰαπυγίαν στρατηγοῦ πολλάκις ἡττήθησαν. εἶτα ἐλαττωθέντες καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγοι καταλειφθέντες κοινῇ γνώμῃ τὴν κοινὴν ἐκλείπουσι πόλιν, τὸ Κορφίνιον, διὰ τὸ τοὺς Μάρσους καὶ πάντα τὰ γειτνιῶντα τῶν ἐθνῶν προσκεχωρηκέναι τοῖς Ῥωμαίοις. εἰς δὲ τὴν ἐν Σαυνίταις Αἰσερνίαν καθιδρύθησαν, πέντε στρατηγοὺς αὐτοῖς ἐπισιτήσαντες. ὧν ἑνὶ μάλιστα Κοΐντῳ Πομπαιδίῳ Σίλωνι τὴν πάντων ἡγεμονίαν ἐπίστευσαν δια τὴν περὶ αὐτὸν ἐν τῷ στρατηγεῖν ἀρετήν τε καὶ δόξαν. οὗτος δὲ μετὰ τῆς κοινῆς τῶν στρατηγῶν γνώμης κατεσκεύασε μεγάλην δύναμιν, ὡς τοὺς σύμπαντας μετὰ τῶν προϋπαρχόντων περὶ τρισμυρίους γενέσθαι. χωρὶς δὲ τούτων τοὺς δούλους ἐλευθερώσας καὶ ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου καθοπλίσας, συνῆγεν οὐ πολὺ λείποντας τῶν δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ χιλίους. συμβαλὼν δὲ Ῥωμαίοις Μαμέρκου στρατηγοῦντος αὐτῶν, Ῥωμαίους μὲν ἀναιρεῖ ὀλίγους, τῶν δ' οἰκείων ὑπὲρ ἑξακισχιλίους ἀποβάλλει. καὶ Μέτελλος κατὰ τὴν Ἀπουλίαν τὴν Οὐενουσίαν, πόλιν ἀξιόλογον οὖσαν καὶ στρατιώτας πολλοὺς ἔχουσαν, ἐξεπολιόρκησε κατὰ καιρὸν τὸν αὐτόν, καὶ πλείους τῶν τρισχιλίων αἰχμαλώτους εἷλεν. ἐπικρατούντων δ' ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων,

πέμπουσιν οἱ Ἰταλοὶ πρὸς Μιθριδάτην τὸν βασιλέα Πόντου, ἀκμάζοντα τότε πολεμικῇ χειρὶ καὶ παρασκευῇ, ἀξιοῦντες ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν κατὰ Ῥωμαίων ἄγειν τὰς δυνάμεις· οὕτω γὰρ ῥᾳδίως ἂν συναφθέντων τὸ Ῥωμαϊκὸν καταβληθήσεσθαι κράτος. ὁ δὲ Μιθριδάτης ἀπόκρισιν δίδωσιν ἄξειν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπειδὰν αὐτῷ καταστήσῃ τὴν Ἀσίαν· τοῦτο γὰρ καὶ ἔπραττε. διὸ παντελῶς οἱ ἀποστάται τεταπεινωμένοι ἀπεγίνωσκον· λοιποὶ γὰρ ὑπῆρχον Σαυνιτῶν ὀλίγοι καὶ Σάβελλοι διατρίβοντες ἐν τῇ Νώλᾳ, καὶ πρός γε τούτοις οἱ περὶ Λαμπώνιον καὶ Κλεπίτιον, ἔχοντες λείψανα τῶν Λευκανῶν. διὰ καὶ τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου σχεδὸν ἤδη διαλυομένου πάλιν αἱ προγεγενημέναι στάσεις ἐμφύλιοι κατὰ τὴν Ῥώμην κινήσεις ἐλάμβανον, ἀντιποιουμένων πολλῶν ἐνδόξων τὸ τυχεῖν τῆς κατὰ Μιθριδάτου στρατηγίας διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐπάθλων· Γάϊός τε γὰρ Ἰούλιος καὶ Γάϊος Μάριος ὁ ἑξάκις ὑπατεύσας ἀντεφιλονείκουν, καὶ τὸ πλῆθος ἦν ἑκατέροις συμιεριζόμενον ταῖς γνώμαις. συνέβησαν δὲ καὶ ἕτεραι ταραχαί. ὁ μέντοι Σύλλας ὕπατος ὤν, χωρισθεὶς τῆς Ῥώμης πρὸς τὰς περὶ Νῶλαν ἠθροισμένας παρεγένετο δυνάμεις, καὶ πολλοὺς τῶν πλησιοχώρων καταπληξάμενος ἠνάγκασε παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις. τοῦ δὲ Σύλλα στρατεύσαντος μὲν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατὰ Μιθριδάτου, τῆς δὲ Ῥώμης μεγάλαις ταραχαῖς καὶ φόνοις ἐμφυλίοις περισπωμένης, Μάρκος Ἀπώνιος καὶ Τιβέριος Κλεπίτιος, ἔτι δὲ Πομπήιος, οἱ τῶν ὑπολοίπων Ἰταλιωτῶν στρατηγοί, διατρίβοντες ἐν τῇ Βρεττίᾳ, Ἰσίας μὲν πόλιν ὀχυρὰν ἐπὶ πολὺν χρόνον πολιορκήσαντες οὐκ ἴσχυσαν ἑλεῖν, μέρος δ' ἐπὶ τῆς πολιορκίας τοῦ στρατεύματος καταλιπόντες τῇ λοιπῇ τὸ Ῥήγιον ἰσχυρῶς ἐπολιόρκουν, ἐλπίζοντες, εἰ ταύτης κρατήσαιεν, ῥᾳδίως εἰς τὴν Σικελίαν διαβιβάσειν τὰς δυνάμεις καὶ κρατήσειν τῆς εὐδαιμονεστάτης τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον νήσων. ἀλλ' ὁ ταύτης στρατηγὸς Γάϊος Ὀρβανός, πολλῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ καὶ προθυμίᾳ χρησάμενος,

καὶ καταπληξάμενος τοὺς Ἰταλιώτας τῷ μεγέθει τῆς παρασκευῆς, ἐξήρπασε τοὺς Ῥηγίνους. εἶτα τῆς περὶ Σύλλαν καὶ Μάριον ἐμφυλίου στάσεως ἀναῤῥιπισθείσης Ῥωμαίοις, οἱ μὲν Σύλλᾳ οἱ δὲ Μαρίῳ συνεμάχησαν. καὶ τὸ μὲν πλέον αὐτῶν ἔπεσε τοῖς πολέ-
541 μοις, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἐπικρατήσαντι Σύλλᾳ προσεχώρησε. καὶ οὕτω τέλεον τῇ ἐμφυλίῳ συναπέσβη στάσει μέγιστος γεγονὼς καὶ ὁ Μαρσικὸς ἐπικληθεὶς πόλεμος.

Ὅτι μεγάλη στάσις ἐμφύλιος ἤδη διαλυομένου τοῦ 2
Μαρσικοῦ γέγονε πολέμου, ἧς ἡγοῦντο Σύλλας καὶ Γάϊος Μάριος, νέος ὤν, ὁ Μαρίου τοῦ πολλάκις ὑπατευκότος, ἑπτάκις γὰρ ὑπάτευσε, παῖς. ἐν δὲ τῇ στάσει πολλαὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἀνηρέθησαν. ἐκράτησε δ' ὁ Σύλλας, καὶ δικτάτωρ γεγονώς, ἐπαφρόδιτόν τε ὀνομάσας ἑαυτόν, οὐκ ἐψεύσθη τῆς ἀλαζονείας· κρατῶν γὰρ τοῖς πολέμοις ἰδίῳ ἀπεβίω θανάτῳ. ὁ δὲ Μάριος μάχῃ τῇ πρὸς Σύλλαν γενναίως ἀγωνισάμενος, ὅμως ἡττηθεὶς κατέφυγεν εἰς Πραίνεστον ἅμα μυρίοις πενταχισχιλίοις. συγκλεισθεὶς δ' ἐν αὐτῇ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον πολιορκηθεὶς ἠναγκάσθη, πάντων αὐτὸν ἐγκαταλιπόντων, καὶ μηδεμίαν σωτηρίας ὁδὸν καθορῶν, τὴν ἑνὸς οἰκέτου τῶν πιστῶν χεῖρα εἰς λύσιν τῶν δεινῶν παρακαλέσαι. καὶ ὅ γε πεισθείς, καὶ μιᾷ πληγῇ τοῦ βίου τὸν δεσπότην ἀπαλλάξας, ἑαυτὸν ἐπικατέσφαξε. καὶ παύεται μὲν αὕτη ἡ στάσις, λείψανα μέντοι τοῦ πολέμου ὑπολειφθέντα τῆς Μαρίου μοίρας ἐπὶ χρόνον Σύλλᾳ διεμαχέσαντο, ἕως καὶ αὐτὰ συνδιέφθορε τοῖς ἄλλοις.

Μετὰ μέντοι τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν Πομπηίῳ τῷ ἐπι- 30
κληθέντι Μάγνῳ διὰ τὰς πράξεις ἃς κατώρθωσε Σύλλᾳ τε συμπράττων καὶ καθ' ἑαυτὸν Ῥωμαίοις, τούτῳ δὴ καὶ Ἰουλίῳ Καίσαρι ἔρις ἐκκαεῖσα εἰς ἐμφυλίους σφαγὰς τοὺς Ῥωμαίους πάλιν ἠνάγκασε συστρωφῆναι. Πομπηίου δὲ λαμπρῶς τοῖς ὅλοις ἡττηθέντος καὶ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀναιρεθέντος, συστέλλεται μὲν ἡ τῶν ὑπάτων ἀρχὴ εἰς μοναρχίαν Καίσαρι τῷ Ἰουλίῳ, παύει δὲ τέλεον καὶ ἡ στάσις. ἐκείνου δὲ ἀνηρη-

μένου κατὰ Βρούτου καὶ Κασσίου τῶν ἀνελόντων πόλεμος ἐμφύλιος κινεῖται, χειριζομένων Λεπίδου τε καὶ Ἀντωνίου καὶ Ὀκταβιανοῦ τοῦ Αὐγούστου τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἐχόντων. οὐ βραδέως δὲ τοῦ πολέμου κρίσιν τοῖς ὅπλοις λαβόντος, καὶ νικηθέντων καὶ ἀναιρεθέντων τῶν περὶ Κάσσιον καὶ Βροῦτον, 542 μετ' οὐ πολὺ ῥήγνυται εἰς τὸ φανερὸν ἡ ἐνδομυχοῦσα Αὐγούστου καὶ Ἀντωνίου ὑπὲρ τῆς φιλοπρωτίας ἅμιλλα. καὶ πολλῶν συγγενῶν αἱμάτων ἑκατέρωθεν ῥυέντων τὸ κράτος Αὐγούστῳ βεβαιοῦται, καὶ τῶν ὅλων ἡ ἐξουσία αὐτῷ παραμένει διὰ βίου, τῆς τῶν ὑπάτων λοιπὸν ἀρχῆς τὴν ἰδίαν τάξιν καὶ δυναστείαν ἀποβεβληκυίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΗ.

1 Ὅτι οἱ περὶ τὸν Κίνναν καὶ Μάριον συνεδρεύσαντες μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων ἐβουλεύοντο ὅπως βεβαίως καταστήσωσι τὴν εἰρήνην· τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐχθρῶν καὶ δυναμένους ἀμφισβητῆσαι πραγμάτων πάντας ἀποκτεῖναι, ὅπως καθαρᾶς γενομένης τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ μερίδος ἀδεῶς τὸ λοιπὸν καὶ ὡς ἂν βούλωνται μετὰ τῶν φίλων διοικῶσι τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν. εὐθὺς οὖν τῶν μὲν γεγενημένων συνθέσεων καὶ πίστεων ἠμέλησαν, σφαγαὶ δὲ τῶν καταψηφισθέντων αὐτοῖς ἄκριτοι καὶ πανταχοῦ ἐγίνοντο. Κόϊντος δὲ Λουτάτιος ὁ Κάτλος, τεθριαμβευκὼς μὲν ἐπισήμως ἀπὸ Κίμβρων, ἀγαπώμενος δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν περιττότερον, ὑπό τινος δημάρχου κατηγορίας ἐτύγχανεν ἐν τῷ δήμῳ θανάτου. φοβούμενος δὲ τὸν ἐκ τῆς συκοφαντίας κίνδυνον ἦκεν εἰς τὸν Μάριον, δεόμενος τυχεῖν βοηθείας. ὁ δὲ τὸ μὲν ἔμπροσθεν ἐγεγόνει φίλος, τότε δ' ἔκ τινος ὑποψίας ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς αὐτὸν τοῦτο μόνον ἀπεκρίθη, Θανεῖν δεῖ. καὶ ὁ Κάτλος ἀπογνοὺς μὲν τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, σπεύδων δὲ χωρὶς ὕβρεως καταστρέψαι τὸν βίον, ἑαυτὸν τοῦ ζῆν μετέστησεν ἰδίῳ τινὶ καὶ παρηλλαγμένῳ τρόπῳ. συγκλείσας ἑαυτὸν εἰς οἶκον νεόχριστον καὶ τὴν ἐκ τῆς κονίας ἀναφορὰν πυρὶ καὶ

καπνῷ συναυξήσας, τῇ τῆς ἀναπνοῆς φθορᾷ περιπνιγὴς γενόμενος ἀπήλλαξεν.

ΕΚ ΤΟΥ Μ.

Ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον, οἰκεῖον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελθεῖν ἐν κεφαλαίοις τήν τε τοῦ ἔθνους τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα. κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ παλαιὸν λοιμικῆς περιστάσεως γενομένης ἀνέπεμπον οἱ πολλοὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐπὶ τὸ δαιμόνιον· πολλῶν γὰρ καὶ παντοδαπῶν κατοικούν-
543 των ξένων καὶ διηλλαγμένοις ἔθεσι χρωμένων περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς θυσίας, καταλελύσθαι συνέβαινε παρ' αὐτοῖς τὰς πατρίους τῶν θεῶν τιμάς. ὅπερ οἱ τῆς χώρας ἐγγενεῖς ὑπέλαβον, ἐὰν μὴ τοὺς ἀλλοφύλους μεταστήσωνται, κρίσιν οὐκ ἔσεσθαι τῶν κακῶν. εὐθὺς οὖν ξενηλατουμένων τῶν ἀλλοεθνῶν, οἱ μὲν ἐπιφανέστατοι καὶ δραστικώτατοι συστραφέντες ἐξῳκίσθησαν, ὥς τινές φασιν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τινας ἑτέρους τόπους, ἔχοντες ἀξιολόγους ἡγεμόνας, ὧν ἡγοῦντο Δαναὸς καὶ Κάδμος τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατοι· ὁ δὲ πολὺς λεὼς ἐξέπεσεν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἰουδαίαν, οὐ πόρρω μὲν κειμένην τῆς Αἰγύπτου, παντελῶς δὲ ἔρημον οὖσαν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἀποικίας ὁ προσαγορευόμενος Μωσῆς, φρονήσει τε καὶ ἀνδρείᾳ πολὺ διαφέρων. οὗτος δὲ καταλαβόμενος τὴν χώραν ἄλλας τε πόλεις ἔκτισε καὶ τὴν νῦν οὖσαν ἐπιφανεστάτην, ὀνομαζομένην Ἱεροσόλυμα. ἱδρύσατο δὲ καὶ τὸ μάλιστα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον ἱερόν, καὶ τὰς τιμὰς καὶ ἁγιστείας τοῦ θείου κατέδειξε, καὶ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἐνομοθέτησέ τε καὶ διέταξε. διεῖλε δὲ τὸ πλῆθος εἰς δώδεκα φυλὰς διὰ τὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τελειότατον νομίζεσθαι καὶ σύμφωνον εἶναι τῷ πλήθει τῶν μηνῶν τῶν τὸν ἐνιαυτὸν συμπληρούντων. ἄγαλμα δὲ θεῶν τὸ σύνολον οὐ κατεσκεύασε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀνθρωπόμορφον εἶναι τὸν θεόν, ἀλλὰ

τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι θεὸν καὶ τῶν ὅλων κύριον. τὰς δὲ θυσίας ἐξηλλαγμένας συνεστήσατο τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ τὰς κατὰ τὸν βίον ἀγωγάς· διὰ γὰρ τὴν ἰδίαν ξενηλασίαν ἀπάνθρωπόν τινα καὶ μισόξενον βίον εἰσηγήσατο. ἐπιλέξας δὲ τῶν ἀνδρῶν τοὺς χαριεστάτους καὶ μάλιστα δυνησομένους τοῦ σύμπαντος ἔθνους προϊστασθαι, τούτους ἱερεῖς ἀπέδειξε· τὴν δὲ διατριβὴν ἔταξεν αὐτῶν γίνεσθαι περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς τοῦ θεοῦ τιμάς τε καὶ θυσίας. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ δικαστὰς ἀπέδειξε τῶν μεγίστων κρίσεων, καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθῶν φυλακὴν τούτοις ἐπέτρεψε· διὸ καὶ βασιλέα μὲν μηδέποτε τῶν Ἰουδαίων, τὴν δὲ τοῦ πλήθους προστασίαν δίδοσθαι διὰ παντὸς τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονήσει καὶ ἀρετῇ προέχειν. τοῦτον δὲ προσαγορεύουσιν ἀρχιερέα, καὶ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄγγελον γίνεσθαι τῶν τοῦ θεοῦ προσταγμάτων. τοῦτον δὲ κατὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας συνόδους φησὶν ἐκφέρειν τὰ παραγγελλόμενα, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οὕτως εὐπιθεῖς γίνεσθαι τοὺς Ἰουδαίους ὥστε παραχρῆμα πίπτοντας ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνεῖν τὸν τούτοις ἑρμηνεύοντα ἀρχιερέα. προσγέγραπται δὲ καὶ τοῖς νόμοις ἐπὶ τῆς τελευτῆς ὅτι Μωσῆς ἀκούσας τοῦ 544
θεοῦ τάδε λέγει τοῖς Ἰουδαίοις. ἐποιήσατο δ' ὁ νομοθέτης τῶν τε πολεμικῶν ἔργων πολλὴν πρόνοιαν καὶ τοὺς νέους ἠνάγκαζεν ἀσκεῖν ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν καὶ τὸ σύνολον ὑπομονὴν πάσης κακοπαθείας. ἐποιεῖτο δὲ καὶ στρατείας εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν ἐθνῶν, καὶ πολλὴν κατακτησάμενος χώραν κατεκληρούχησε, τοῖς μὲν ἰδιώταις ἴσους ποιήσας κλήρους, τοῖς δ' ἱερεῦσι μείζονας, ἵνα λαμβάνοντες ἀξιολογωτέρας προσόδους ἀπερίσπαστοι συνεχῶς προσεδρεύωσι ταῖς τοῦ θεοῦ τιμαῖς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἰδιώταις τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν, ὅπως μή τινες διὰ πλεονεξίαν ἀγοράζοντες τοὺς κλήρους ἐκθλίβωσι τοὺς ἀπορωτέρους καὶ κατασκευάζωσιν ὀλιγανδρίαν. τεκνοτροφεῖν τε ἠνάγκαζε τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας· καὶ δὶ ὀλίγης δαπάνης ἐκτρεφομένων τῶν βρεφῶν ἀεὶ τὸ

γένος τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρχε πολυάνθρωπον. καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους δὲ καὶ τὰς τῶν τελευτώντων ταφὰς πολὺ τὸ παρηλλαγμένον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. κατὰ δὲ τὰς ὕστερον γενομένας ἐπικρατείας ἐκ τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπιμιξίας, ἐπὶ τετάρτης τῶν Περσῶν ἡγεμονίας καὶ τῶν ταύτην καταλυσάντων Μακεδόνων, πολλὰ τῶν πατρίων τοῖς Ἰουδαίοις νομίμων ἐκινήθη.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ
ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΣ.

"Οτι παραδέδονται Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ καὶ Διόσκουροι, πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῇ διενεγκεῖν, καὶ συστρατεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιφανέστατα· πολλοῖς δὲ δεομένοις ἐπικουρίας βεβοηθηκέναι. καθόλου δὲ ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, πρὸς δὲ τούτοις στρατηγίᾳ καὶ εὐσεβείᾳ παρὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθρώποις ἔσχον δόξαν, ἐπιφανεῖς βοηθοὶ τοῖς παρὰ λόγον κινδυνεύουσι γινόμενοι. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς Διὸς υἱοὺς νενομίσθαι, καὶ ἐξ ἀνθρώπων μεταστάντας τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. 545

"Οτι Ἔπωπεὺς βασιλεὺς Σικυῶνος τοὺς θεοὺς εἰς μάχην προκαλούμενος, τὰ τεμένη καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν ἐλυμαίνετο.

"Οτι φασὶ τὸν Σίσυφον πανουργίᾳ καὶ φιλοτεχνίᾳ διενεγκεῖν τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τῆς ἱεροσκοπίας ἅπαντα εὑρίσκειν καὶ προλέγειν τοῖς ἀνθρώποις. 546

"Οτι ὁ Σαλμωνεὺς ἀσεβὴς καὶ ὑπερήφανος ἦν, καὶ τὸ θεῖον διέσυρε, τὰς δὲ αὐτοῦ πράξεις ὑπερέχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο· διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανῆς ψόφον ἐξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βροντὰς ἐβρόντα, καὶ οὔτε θυσίας οὔτε πανηγύρεις ἐτέλει.

"Οτι ὁ αὐτὸς Σαλμωνεὺς ἔσχε θυγατέρα Τυρώ, ἥτις διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα ταύτης τῆς προσηγορίας τέτευχεν.

Ὅτι Ἄδμητος ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ εὐσεβείᾳ διενέγκας προσφιλὴς θεοῖς ἐγένετο· ἐπὶ τοσοῦτο δὲ δι' ἀρετὴν τιμηθῆναι ὥστε τὸν Ἀπόλλωνα προσκόψαντα Διὶ δοθῆναι θητεύειν παρὰ τὸν Ἄδμητον. φασὶ δὲ Ἄλκηστιν τὴν Πελίου θυγατέρα, μόνην τῆς κατὰ τὸν πατέρα ἀσεβείας οὐ μετασχοῦσαν, δοθῆναι γυναῖκα δι' εὐσέβειαν Ἀδμήτῳ.

Ὅτι Μελάμπους εὐσεβείᾳ διενεγκὼν φίλος ἐγένετο τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὅτι τῆς Τροίας ἁλούσης Αἰνείας μετά τινων καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἠμύνετο. τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἑκάστῳ λαβεῖν ὅσα δύναιτο τῶν ἰδίων, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἤ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἔλαβον, Αἰνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηρακότα τελείως ἀράμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐξήνεγκεν. ἐφ' ᾧ θαυμασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔλαβεν ἐξουσίαν πάλιν ὃ βούλοιτο τῶν οἴκοθεν ἐκλέξασθαι. ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα, πολὺ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι συνέβη τὴν ἀρετήν, καίπερ ὑπὸ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσαν. ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὺς εὐσεβείας. διόπερ φασὶν αὐτῷ συγχωρηθῆναι μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων Τρώων ἐκχωρῆσαι τῆς Τρῳάδος μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ὅπου βούλεται.

Ὅτι Ῥωμύλος Σιλούιος παρ' ὅλον τὸν βίον ὑπερήφανος γενόμενος ἠμιλλᾶτο πρὸς τὸν θεόν. βροντῶντος γὰρ αὐτοῦ ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας ταῖς σπάθαις τύπτειν τὰς ἀσπίδας ὑφ' ἑνὸς συνθήματος, καὶ λέγειν ὡς ὁ παρ' αὐτῶν γινόμενος ψόφος εἴη μείζων. διὸ ἐκεραυνώθη.

Ὅτι ἐγένετο τύραννος κατὰ τὴν Κύμην τὴν πόλιν
547 ὄνομα Μάλακος, ὃς εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πλήθεσι καὶ τοὺς δυνατωτάτους ἀεὶ διαβάλλων περιεποιήσατο τὴν δυναστείαν. καὶ τοὺς μὲν εὐπορωτάτους τῶν πο-

λιτῶν ἀπέσφαξε, τὰς δὲ οὐσίας ἀναλαβὼν μισθοφόρους ἔτρεφε καὶ φοβερὸς ἦν τοῖς Κυμαίοις.

Ὅτι τηλικοῦτον περὶ τὸν Λυκοῦργον ἦν τῆς ἀρετῆς τὸ μέγεθος ὥςτε παραγενηθέντος εἰς Δελφοὺς αὐτοῦ τὴν Πυθίαν ἀποφθέγξασθαι ἔπη τάδε.

ΖΗΤΕΙ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς τοῦ Λυκούργου νόμοις ἐκ ταπεινῶν δυνατώτατοι ἐγένοντο τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ ἡγεμονίαν διεφύλαξαν ἐπὶ ἔτη πλείω τῶν υ'. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καταλύοντες ἕκαστον τῶν νομίμων, καὶ πρὸς τρυφὴν καὶ ῥᾳθυμίαν ἀποκλίνοντες, ἔτι δὲ διαφθαρέντες νομίσματι χρῆσθαι καὶ πλούτους ἀθροίζειν, ἀπέβαλον τὴν ἡγεμονίαν.

Ὅτι τῶν Ἠλείων πολυανδρουμένων καὶ νομίμως πολιτευομένων ὑφορᾶσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν τούτων αὔξησιν, συγκατασκευάσαι τὸν κοινὸν βίον, ἵν' εἰρήνης ἀπολαύοντες μηδεμίαν ἔχωσιν ἐμπειρίαν τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς τῷ θεῷ συγχωρησάντων σχεδὸν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. καὶ οὔτε ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας συνεστράτεύθησαν, ἀλλὰ ἀφείθησαν διὰ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἔτι δὲ καὶ κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐμφυλίοις πολέμοις οὐδεὶς αὐτοὺς παρηνόχλει διὰ τὸ πάντας τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν σπεύδειν ἱερὰν καὶ ἄσυλον φυλάττειν. ὕστερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς καὶ στρατεῦσαι τούτους καὶ ἰδίᾳ πολέμους ἐπανελέσθαι.

Ὅτι τούτων ἐκτεθέντων, ἐπειδὴ τοῦ χρόνου προϊόντος ἠνδρώθησαν, πολὺ διέφερον τῶν ἄλλων κάλλει καὶ ῥώμῃ. διὸ καὶ πᾶσι τοῖς ποιμνίοις ἀσφάλειαν παρείχοντο, ῥᾳδίως τοὺς λῃστεύειν εἰωθότας ἀποκρουόμενοι, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιροῦντες τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας συλλαμβάνοντες. χωρὶς δὲ τῆς ἐν τούτῳ φιλοτιμίας ὑπῆρχον ἅπασι τοῖς πλησίον νομεῦσι προσφιλεῖς, ταῖς τε ὁμιλίαις συνόντες καὶ τὸν ἑαυτῶν τρόπον μέτριον καὶ κοινὸν τοῖς δεομένοις ἀναδεικνύντες. διὸ καὶ τῆς πάντων ἀσφαλείας ἐν τούτοις κειμένης, οἱ πλεῖστοι τούτοις

ὑπετάττοντο καὶ τὸ παραγγελλόμενον ἐποίουν συντρέχοντες εἰς οὓς προστάξαιεν τόπους.

Ὅτι Πολυχάρη Μεσσήνιον πλούτῳ καὶ γένει διαφέροντα συνθέσθαι μεθὼν κοινωνίαν πρὸς Εὔαιφνον Σπαρτιάτην. οὗ εἰς ἐπιμέλειαν καὶ φυλακὴν παραλαβόντα τάς τε ἀγέλας καὶ τοὺς νομεῖς ἐπιχειρῆσαι μὲν πλεονεκτεῖν, καταφανῆ δὲ γενέσθαι. πωλήσαντα γὰρ ἐμπόροις τῶν τε βοῶν καὶ τῶν νομέων τινὰς ἐπ' ἐξαγωγῇ προσποιηθῆναι τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν ὑπὸ λῃστῶν γεγονέναι βιαίως. τοὺς δὲ ἐμπόρους εἰς Σικελίαν πλέοντας κομίζεσθαι παρὰ τὴν Πελοπόννησον. γενομένου δὲ χειμῶνος προορμισθῆναι τῇ γῇ, καὶ τοὺς νομεῖς νυκτὸς ἀποβάντας διαδρᾶναι τῇ τῶν τόπων ἐμπειρίᾳ πιστεύσαντας. παραγενηθέντων δὲ αὐτῶν εἰς Μεσσήνην, καὶ τῷ κυρίῳ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν εἰπόντων, τὸν Πολυχάρη τούτους μὲν κρύψαι, τὸν δὲ κοινωνὸν ἐκ τῆς Σπάρτης μεταπέμψασθαι. διαβεβαιουμένου δὲ αὐτοῦ καὶ λέγοντος τῶν νομέων τοὺς μὲν ὑπὸ λῃστῶν ἁφηρπάσθαι, τοὺς δὲ τετελευτηκέναι, τὸν [δὲ] Πολυχάρη προάγειν τοὺς ἄνδρας. οὓς ἰδόντα τὸν Εὔαιφνον καταπλαγῆναι, καὶ φανερῶς ἐλεγχόμενον τραπῆναι πρὸς δέησιν, καὶ τάς τε βοῦς ἀποκαταστήσειν ἐπαγγελέσθαι καὶ πᾶσαν προέσθαι φωνὴν εἰς τὸ σωθῆναι. τὸν δὲ Πολυχάρη ἐντραπέντα τὴν ξενίαν κρύψαι τὴν πρᾶξιν, καὶ τὸν υἱὸν συναποστεῖλαι τῷ Σπαρτιάτῃ πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν δικαίων. Εὔαιφνον δὲ καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιλαθέσθαι τόν τε εἰς Σπάρτην συνεκπεμφθέντα νεανίσκον ἀνελεῖν. οὗ συντελεσθέντος τὸν Πολυχάρη ὡς ἐπὶ τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἀγανακτεῖν, καὶ τὸν αἴτιον ἐξαιτεῖν. τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τούτῳ μὴ προσέχειν, τὸν δὲ υἱὸν Εὐαίφνου μετ' ἐπιστολῆς εἰς Μεσσήνην ἀποστεῖλαι δηλοῦντα διότι Πολυχάρης εἰς Σπάρτην κατηγορεῖται περὶ ὧν ἔπαθεν ἐπί τε τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων. τὸν δὲ Πολυχάρη τυχόντα τῶν ἴσων τόν τε νεανίσκον ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν.

548 Ὅτι Ἀρχίας ὁ Κορίνθιος ἐραστὴς ὢν Ἀνταίωνος,

τὸ μὲν πρῶτον προέπεμπέ τινα τῷ παιδί, θαυμαστὰς ἐπαγγελίας ποιούμενος· οὐ δυνάμενος δὲ αὐτὸν ἀναλαβεῖν παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς καλοκἀγαθίαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ παιδὸς σωφροσύνην, ἤθροισε τῶν 549
συνήθων τοὺς πλείστους, ὡς βιασόμενος τὸν ἐν χάριτι καὶ δέήσει μὴ ὑπακούοντα. τέλος δὲ μεθυσθεὶς μετὰ τῶν συμπαρακληθέντων ἐπὶ τοσοῦτον ἀνοίας προσέπεσεν ὑπὸ τοῦ πάθους ὥστε εἰς τὴν οἰκίαν ἐμπεσὼν τοῦ Μελίσσου τὸν παῖδα βιαίως ἀπήγαγεν. ἀντεχομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, παρ' ἀμφοτέροις φιλοτιμίας βιαιοτέρας γενομένης ἔλαθεν ὁ παῖς ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀντεχομένων ἀφεὶς τὴν ψυχήν· ὥστε τὸ παράδοξον τῆς πράξεως ἀναλογιζομένους ἐλεεῖν ἅμα τὴν τοῦ παθόντος συμφορὰν καὶ θαυμάζειν τὴν τῆς τύχης περιπέτειαν. ᾧ γὰρ ὁ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκείνης ἔτυχε προσηγορίας, τούτῳ τὴν ὁμοίαν τοῦ βίου καταστροφὴν ἔσχεν, ἑκατέρων ὑπὸ τῶν μάλιστα ἂν βοηθησόντων τοῦ ζῆν παραπλησίῳ τρόπῳ στερηθέντων.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ἐπιστάτης αἱρεθεὶς τῆς περὶ τὸν νεὼν τῆς Ἀθηνᾶς οἰκοδομίας τοὺς καλλίστους τῶν τεμνομένων λίθων ἐπιλεγόμενος τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ λίθοις παταχρησάμενος οἰκίαν ᾠκοδόμησε πολυτελῆ. ἐφ' οἷς πᾶσιν ἐπισημῆναι τὸ δαιμόνιον· κεραυνωθέντα γὰρ τὸν Ἀγαθοκλέα μετὰ τῆς οἰκίας καταφλεχθῆναι. οἱ δὲ Γεωμόροι ἔκριναν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δημοσίαν εἶναι, καίπερ τῶν κληρονόμων δεικνύντων μηδὲν εἰληφότα τῶν ἱερῶν δημοσίων χρημάτων. τὴν δὲ οἰκίαν καθιερώσαντες ἄβατον τοῖς εἰσιοῦσιν ἐποίησαν· ὃς ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται Ἐμβρονταῖον.

Ὅτι Πομπήλιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐν εἰρήνῃ διετέλεσε. λέγουσι δέ τινες ἀκουστὴν γενόμενον Πυθαγόρου παρ' ἐκείνου λαβεῖν τά τε περὶ θεῶν νομοθετήματα, καὶ πολλὰ διδαχθῆναι, δι' ὧν ἐπιφανὴς ἀνὴρ ἐγένετο καὶ βασιλεὺς ἡρέθη μετάπεμπτος.

Ὅτι Δηιόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς πολλῶν ἀνο-

μημάτων γενομένων ἤσκει δικαιοσύνην καὶ ἄλλας ἀρετάς.

Ὅτι οἱ Συβαρῖται γαστρίδουλοί εἰσι καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς ὥςτε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυρρήνους, ὅτι συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ.

Ὅτι Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ παρὰ Συβαρίταις. οὗτος γάρ, Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἅρματι καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως ἐν πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐρέτας ἔχοντα ἰδίους οἰκέτας· ὧν εἶναι τοὺς μὲν ἁλιεῖς, τοὺς δὲ ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενον δὲ εἰς Σικυῶνα ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύσαντας ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ προσιόντος τινός, ὅπως κατακλιθῇ πρὸς αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ τῆς γυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

Ὅτι Ἱππομένης ὁ τῶν Ἀθηναίων ἄρχων, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ φθαρείσης ὑπό τινος, τιμωρίαν ἔλαβε παρ' αὐτῆς ἀνήκεστον καὶ παρηλλαγμένην· μεθ' ἵππου γὰρ αὐτὴν εἰς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσας, καὶ τὴν τροφὴν παρελόμενος ἐπί τινας ἡμέρας, ἠνάγκασε τὸ ζῷον διὰ τὴν ἔνδειαν ἀναλῶσαι τὸ σῶμα τῆς παραβληθείσης.

Ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ τῶν Κυρηναίων βασιλεὺς δεινοπαθήσας ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπηρώτα εἰς Δελφούς. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ὅτι θεῶν ἐστι μῆνις· τοὺς γὰρ ὕστερον βασιλεῖς οὐχ ὁμοίως ἄρχειν τῷ πρώτῳ Βάττῳ. ἐκεῖνον μὲν γὰρ αὐτῇ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ βασιλέως ἀρκούμενον ἐπιεικῶς ἄρξαι καὶ δημοτικῶς, καὶ τὸ μέγιστον, τηροῦντα τὰς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμάς· τοὺς δὲ ὕστερον ἀεὶ τυραννικώτερον δυναστεύ-

οντας ἐξιδιοποιήσασθαι μὲν τὰς δημοσίας προσόδους, ὀλιγωρῆσαι δὲ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας.

Ὅτι τῆς τῶν Κυρηναίων στάσεως διαιτητὴς ἐγένετο Δημῶναξ Μαντινεύς, συνέσει καὶ δικαιοσύνῃ δοκῶν διαφέρειν. οὗτος οὖν πλεύσας εἰς Κυρήνην, 551
καὶ παρὰ πάντων λαβὼν τὴν ἐπιτροπήν, διέλυσε τὰς πόλεις ἐπὶ τούτοις.

Ὅτι Λεύκιος Ταρκύνιος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς σπουδαίας ἔτυχεν ἀγωγῆς, καὶ γενόμενος ζηλωτὴς παιδείας οὐ μετρίως δι' ἀρετὴν ἐθαυμάζετο. ἀνδρωθεὶς γὰρ συνεστάθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων Ἄγκῳ Μαρκίῳ, καὶ φίλος αὐτοῦ μέγιστος ἐγένετο, καὶ πολλὰ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν συνδιῴκει τῷ βασιλεῖ. καὶ μεγαλόπλουτος ὢν πολλοῖς τῶν ἀπόρων ἐβοήθει χρήματα διδούς, καὶ πᾶσι προσφιλῶς ὁμιλῶν, ἄμεμπτος ἦν καὶ ἔνδοξος ἐπὶ σοφίᾳ.

Ἦν δὲ [Σόλων] πατρὸς μὲν Ἐξηκεστίδου, τὸ γένος ἐκ Σαλαμῖνος τῆς Ἀττικῆς, σοφίᾳ δὲ καὶ παιδείᾳ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβεβηκώς. φύσει δὲ πρὸς ἀρετὴν τῶν ἄλλων πολὺ διαφέρων, ἐζήλωσεν ἀρετὴν ἐπαινουμένην· πᾶσι γὰρ τοῖς μαθήμασι πολὺν χρόνον ἐνδιατρίψας ἀθλητὴς ἐγένετο πάσης ἀρετῆς. κατὰ μὲν γὰρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν παιδευταῖς ἐχρήσατο τοῖς ἀρίστοις, ἀνδρωθεὶς δὲ συνδιέτριψε τοῖς μεγίστην ἔχουσι δύναμιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. διὸ καὶ τούτοις ὁμιλῶν καὶ συνδιατρίβων ὠνομάσθη μὲν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸ πρωτεῖον τῆς συνέσεως οὐ μόνον παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις ἀπηνέγκατο.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Σόλων, ἐν τῇ νομοθεσίᾳ μεγάλην δόξαν περιποιησάμενος, ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ὁμιλίαις καὶ ἀποκρίσεσιν ἔτι δὲ συμβουλίαις θαυμαστὸς ἐτύγχανε διὰ τὴν ἐν παιδείᾳ προκοπήν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Σόλων τὴν ὅλην ἀγωγὴν τῆς πόλεως ἐχούσης Ἰωνικήν, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν καὶ τὴν ῥᾳστώνην ἐκτεθηλυμένων τῶν Ἀθηναίων, μετέθηκε τῇ συνηθείᾳ πρὸς ἀρετὴν καὶ ζῆλον τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. διὸ τῇ τούτου νομοθεσίᾳ καθοπλι-

σθέντες τὰς ψυχὰς Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων καταλύειν ἐπεχείρησαν τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχήν.

Ὅτι Μύσων τις ἦν Μαλιεύς, ὃς ᾤκει ἐν κώμῃ
552 Χηνὰς καλουμένῃ, τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν ἀγρῷ διατρίβων καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοούμενος. οὗ ἀντείσῃξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον τὸν Κορίνθιον διὰ τὸ τύραννον γεγονέναι πικρόν.

Ὅτι Χίλων τῷ λόγῳ σύμφωνον ἔσχε τὸν βίον, ὅπερ σπανίως εὕροι τις ἂν γινόμενον. τῶν γὰρ καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων τοὺς πλείστους ἰδεῖν ἔστι λέγοντας μὲν τὰ κάλλιστα, πράττοντας δὲ τὰ χείριστα, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἀπαγγελίαις αὐτῶν σεμνότητα καὶ σύνεσιν διὰ τῆς πείρας ἐλεγχομένην. ὁ δὲ Χίλων χωρὶς τῆς κατὰ τὸν βίον ἐν ἅπασι τοῖς πραττομένοις ἀρετῆς πολλὰ διενοήθη καὶ ἀπεφθέγξατο μνήμης ἄξια.

Ὅτι Πιττακὸς ὁ Μυτιληναῖος οὐ μόναν ἐν σοφίᾳ θαυμαστὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πολίτης ἐγένετο τοιοῦτος οἷον ἕτερον οὐκ ἤνεγκεν ἡ νῆσος· δοκῶ δ' οὐδ' ἂν ὕστερον ἐνέγκαι, μέχρι ἂν τὸν οἶνον φέρῃ πλείω τε καὶ ἡδίω. νομοθέτης τε γὰρ ἀγαθὸς ὑπῆρχε κἀν τοῖς κατὰ μέρος πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ τὴν πατρίδα πολλῶν τῶν μεγίστων συμφορῶν ἀπέλυσε, τυραννίδος, στάσεως, πολέμου.

Ὅτι Πιττακὸς βαθὺς ἦν καὶ ἥμερος καὶ τὴν παραίτησιν ἔχων αὐτὸς ἐν αὑτῷ. διὸ δὴ πᾶσιν ἐδόκει τέλειος ἀνὴρ εἶναι πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ὁμολογουμένως. κατὰ μὲν γὰρ τὴν νομοθεσίαν ἐφαίνετο πολιτικὸς καὶ φρόνιμος, κατὰ δὲ τὴν πίστιν δίκαιος, κατὰ δὲ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ὑπεροχὴν ἀνδρεῖος, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ κέρδος μεγαλοψυχίαν ἀφιλάργυρος.

Ὅτι φασὶν οἱ Πριηνεῖς ὅτι Μεσσηνίας τὸ γένος ἐπισήμους παρθένους λυτρωσάμενος ὁ Βίας παρὰ ληστῶν ἦγεν ὡς ἰδίας θυγατέρας ἐντίμως. μετὰ δέ τινας χρόνους παραγενομένων τῶν συγγενῶν κατὰ ζήτησιν, ἀπέδωκεν αὐτὰς οὔτε τροφεῖα πραξάμενος οὔτε λύτρα, τοὐναντίον δὲ τῶν ἰδίων πολλὰ δωρησάμενος. εἶχον οὖν πρὸς αὐτὸν αἱ κόραι πατρικὴν

εὔνοιαν διά τε τὴν συντροφίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας, ὥστε καὶ χωρισθεῖσαι μετὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πατρίδα τῆς ὑπερορίου χάριτος οὐκ ἐπελάθοντο.

Ὅτι σαγηνεῖς Μεσσήνιοι κατὰ τὸν βόλον ἕτερον μὲν οὐδὲν ἀνείλκυσαν, χαλκοῦν δὲ τρίποδα μόνον ἐπιγραφὴν ἔχοντα ΤΩΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩΙ. ἀναχθέντος δὲ τοῦ κατασκευάσματος δοθῆναι τῷ Βίαντι.

Ὅτι Βίας ἦν δεινότατος καὶ τῷ λόγῳ πρωτεύων τῶν καθ' ἑαυτόν. κατεχρήσατο δὲ τῇ τοῦ λέγειν δυνάμει πολλοῖς ἀνάπαλιν· οὐ γὰρ εἰς μισθαρνίαν οὐδὲ εἰς προςόδους, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἀδικουμένων κατετίθετο βοήθειαν. ἅπερ ἂν σπανιώτατον ἄν τις εὕροι.

Ὅτι Κῦρος ὁ Καμβύσου μὲν υἱὸς καὶ Μανδάνης τῆς θυγατρὸς Ἀστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως ἀνδρείᾳ καὶ συνέσει καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐπρώτευε τῶν καθ' αὑτόν. βασιλικῶς γὰρ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἦγε παιδεύων, ζῆλον ἐμποιῶν τῶν κρατίστων. καὶ ἔκδη- 553.
λος ἦν ἅδρων ἀψόμενος πραγμάτων διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν προφαίνειν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν.

Ὅτι Ἀστυάγης ὁ τῶν Μήδων βασιλεὺς ἡττηθεὶς καὶ φυγὼν αἰσχρῶς, δι' ὀργῆς εἶχε τοὺς στρατιώτας· καὶ τοὺς μὲν ἐφ' ἡγεμονιῶν τεταγμένους ἅπαντας ἀπαλλάξας ἑτέρους ἀντ' ἐκείνων κατέστησε, τοὺς δὲ τῆς φυγῆς αἰτίους ἅπαντας ἐπιλέξας ἀπέσφαξε, νομίζων τῇ τούτων τιμωρίᾳ τοὺς ἄλλους ἀναγκάσειν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις γενέσθαι· ὠμὸς γὰρ ἦν καὶ φύσει ἀπηνής. οὐ μὴν τὰ πλήθη κατεπλάγη αὐτοῦ τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ἕκαστος μισήσας τὸ βίαιον καὶ παράνομον τῆς πράξεως μεταβολῆς ὠρέγετο. διὰ καὶ κατὰ λόγους ἐγίνοντο συνδρομαὶ καὶ λόγοι ταραχώδεις, παρακαλούντων ἀλλήλους τῶν πλείστων πρὸς τὴν κατὰ τούτων τιμωρίαν.

Ὅτι Κῦρος, ὡς φασιν, οὐ μόνον ἦν κατὰ τὸν πόλεμον ἀνδρεῖος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους εὐγνώμων καὶ φιλάνθρωπος. διόπερ αὐτὸν οἱ Πέρσαι προςηγόρευσαν πατέρα.

Ὅτι Ἄδραστός τις Φρὺξ τὸν τοῦ βασιλέως Κροίσου τοῦ Λυδίου υἱὸν προς κυνηγίαν ἀκουσίως, ἑξακοντίσας κατὰ συός, Ἄτυν καλούμενον πλήξας ἀπέκτεινε. καὶ ὁ μὲν καὶ ἀκουσίως ἀνηρηκὼς οὐκ ἔφησεν ἑαυτὸν ἔτι ζῆν ἄξιον εἶναι. διὸ καὶ παρεκάλει τὸν βασιλέα μὴ φείσασθαι, τὴν ταχίστην δὲ ἐπικατασφάττειν τῷ τοῦ τετελευτηκότος τάφῳ. ὁ δὲ Κροῖσος τὴν μὲν ἀρχὴν ὡς ἂν ἐπὶ φόνῳ τέκνου θ' ὀργῆς εἶχε τὸν Ἄδραστον, ἀπειλῶν ζῶντα κατακαύσειν. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἑώρα προθυμούμενον, καὶ εἰς τὴν τοῦ τετελευτηκότος τιμὴν τὸ ζῆν ἐπιδιδόντα, τὸ τηνικαῦτα λήξας τῆς ὀργῆς ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τὸν ἀνελόντα, τὴν ἰδίαν τύχην ἀλλ' οὐ τὴν ἐκείνου προαίρεσιν αἰτιώμενος. ὁ δὲ Ἄδραστος οὐδὲν ἧττον κατ' ἰδίαν ἐπὶ τὸν Ἄτυος τάφον πορευθεὶς ἑαυτὸν κατέσφαξεν.

Ὅτι Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιησάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ.

Ὅτι Κῦρος εὐσεβῆ νομίσας εἶναι τὸν Κροῖσον διὰ τὸ καταῤῥαγῆναι ὄμβρον καὶ σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ διὰ μνήμης ἔχων τὴν Σόλωνος ἀπόκρισιν, μεθ' ἑαυτοῦ περιῆγε τὸν Κροῖσον ἐντίμως. μετέδωκε δὲ αὐτῷ καὶ τοῦ συνεδρίου, διαλαμβάνων ὑπάρχειν συνετόν, ὡς ἂν πολλοῖς καὶ πεπαιδευμένοις καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συμβεβιωκότα.

Ὅτι Σερούιος Τύλλιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐβασίλευσεν ἔτη μδ', διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς κατωρθωκὼς οὐκ ὀλίγα τῶν κοινῶν.

Ὅτι ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Θηρικλέους κατὰ τὴν ξα' Ὀλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, προκεκοφὼς ἤδη ἐν παιδείᾳ. γέγονε γὰρ ἱστορίας ἄξιος εἰ καί τις ἕτερος τῶν περὶ παιδείαν δια-

τριψάντων. γέγονε δὲ Σάμιος τὸ γένος· οἱ δέ φασιν ὅτι Τυρρηνός. τοσαύτη δ' ἦν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις πειθὼ καὶ χάρις ὡς καὶ τῆς πόλεως σχεδὸν ὅλης ἐπ' αὐτὸν ἐπιστρεφούσης καθ' ἡμέραν ὥσπερεί πρός τινος θεοῦ παρουσίαν ἅπαντας συντρέχειν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. οὐ μόνον δὲ περὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν δύναμιν ἐφαίνετο μέγας, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς ἐνέφαινεν ἦθος κατεσταλμένον καὶ πρὸς μίμησιν βίου σώφρονος τοῖς νέοις θαυμαστὸν ἀρχέτυπον, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπέτρεπεν ἀπὸ τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς, ἁπάντων διὰ τὴν εὐπορίαν ἐκκεχυμένων εἰς ἄνεσιν καὶ διαφθορὰν ἀγεννῆ τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς.

Ὅτι Πυθαγόρας πυθόμενος τὸν Φερεκύδην τὸν ἐπιστάτην αὐτοῦ γεγενημένον ἐν Δήλῳ νοσεῖν καὶ τελέως ἐσχάτως ἔχειν, ἔπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δῆλον. ἐκεῖ δὲ χρόνον ἱκανὸν τὸν ἄνδρα θεραπεύσας πᾶσαν εἰσηνέγκατο σπουδὴν ὥστε τὸν πρεσβύτην ἐκ τῆς νόσου διασῶσαι. κατισχυθέντος δὲ τοῦ Φερεκύδου διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς νόσου, περιέστειλεν αὐτὸν κηδεμονικῶς, καὶ τῶν νομιζομένων ἀξιώσας ὥσανεί τις υἱὸς πατέρα, πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ὅτι ἐπειδάν τινες τῶν συνήθων ἐκ τῆς οὐσίας ἐπίσοιεν, διηροῦντο τὰ χρήματα αὐτῶν ὡς πρὸς ἀδελφούς. οὐ μόνον δὲ πρὸς τοὺς καθ' ἡμέραν συμβιοῦντας τῶν γνωρίμων τοιαύτην εἶχον τὴν διάθεσιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς τῶν πραγμάτων τούτων μετασχόντας.

Ὅτι Κλινίας, Ταραντῖνος τὸ γένος, εἷς δὲ τῶν ἐκ τοῦ προειρημένου συστήματος ὤν, πυθόμενος Πρώρου τὸν Κυρηναῖον διά τινα πολιτικὴν περίστασιν ἀπολωλεκότα τὴν οὐσίαν καὶ τελέως ἀπορούμενον, ἐξεδήμησεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς Κυρήνην μετὰ χρημάτων ἱκανῶν, καὶ τὴν οὐσίαν ἀποκατέστησε τῷ προειρημένῳ, οὐδέποτε τοῦτον ἑωρακώς, ἀκούων δὲ μόνον ὅτι Πυθαγόρειος ἦν. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τὸ παραπλήσιον πεποιηκότες διαμνημονεύονται. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ τῶν χρημάτων ἐπιδόσει τοιούτους αὑτοὺς παρεί-

χοντο τοῖς γνωρίμοις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ἐπισφαλεστάτους καιροὺς συνεκινδύνευον. καὶ γὰρ Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπιβεβουλευκὼς τῷ τυράννῳ, μέλλων δὲ τῆς τιμωρίας τυγχάνειν, ἠτήσατο παρὰ τοῦ Διονυσίου χρόνον εἰς τὰ περὶ τῶν ἰδίων πρότερον ἃ βούλεται διοικῆσαι· δώσειν δ' ἔφησεν ἐγγυητὴν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ἕνα. τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος εἰ τοιοῦτός ἐστι φίλος ὃς ἑαυτὸν εἰς τὴν εἱρκτὴν ἀντ' ἐκείνου παραδώσει, προεκαλέσατό τινα τῶν γνωρίμων ὁ Φιντίας, Δάμωνα ὄνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον, ὃς οὐδὲ διστάσας ἔγγυος εὐθὺς ἐγενήθη θανάτου. τινὲς μὲν οὖν ἐπῄνουν τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας, τινὲς δὲ τοῦ ἐγγύου προπέτειαν καὶ μανίαν κατεγίνωσκον. πρὸς δὲ τὴν τεταγμένην ὥραν ἅπας ὁ δῆμος συνέδραμεν, καραδοκῶν εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ καταστήσας. ἤδη δὲ τῆς ὥρας συγκλειούσης, πάντες μὲν ἀπεγίγνωσκον, ὁ δὲ Φιντίας ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ῥοπῆς δρομαῖος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην. θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἅπασιν, ἀπέλυσεν ὁ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.

Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι καὶ τῆς μνήμης μεγίστην γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. οὐ πρότερον ἐκ τῆς εὐνῆς ἠγείροντο πρὶν ἂν πρὸς ἑαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν προτέραν ἡμέραν αὐτοῖς πραχθέντα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς πρωίας, τὴν δὲ τελευτὴν ἕως ἑσπέρας ποιούμενοι. εἰ δ' ἀναστροφὴν ἔχοιεν καὶ πλείονα σχολὴν ἄγοιεν, καὶ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ καὶ ταῖς ἔτι πρότερον ἡμέραις πραχθέντα προσανελάμβανον· τοῦτο πρὸς ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν ἔτι δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ μνημονεύειν.

Ὅτι ἐποιοῦντο καὶ τῆς ἐγκρατείας γυμνασίαν τόνδε τὸν τρόπον· παρασκευασάμενοι πάντα τὰ κατὰ

τὰς λαμπροτάτας ἑστιάσεις παρατιθέμενα, πολὺν αὐτοῖς ἐνέβλεπον χρόνον· εἶτα διὰ τῆς θέας τὰς τῆς φύσεως ἐπιθυμίας πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἐκκαλεσάμενοι, τὰς τραπέζας ἐκέλευον αἴρειν τοὺς παῖδας, καὶ παραχρῆμα ἄγευστοι τῶν παρατεθέντων ἐχωρίζοντο.

Ὅτι Πυθαγόρας παρήγγελλε τοῖς μανθάνουσι σπανίως μὲν ὀμνύναι, χρησαμένους δὲ τοῖς ὅρκοις πάντως ἐμμένειν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων ἐκλογιζόμενος τὸ συμφέρον, παρήγγελλε κατὰ μὲν τὸ θέρος μὴ πλησιάζειν γυναιξί, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα προσιέναι τεταμιευμένως. καθόλου γὰρ τὸ γένος τῶν ἀφροδισίων ὑπελάμβανεν εἶναι βλαβερόν, τὴν δὲ συνέχειαν αὐτῶν τελέως ἀσθενείας καὶ ὀλέθρου ποιητικὴν ἐνόμιζε.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας παρήγγελλε πρὸς τοὺς θεοὺς προσιέναι τοὺς θύοντας μὴ πολυτελεῖς ἀλλὰ λαμπρὰς καὶ καθαρὰς ἔχοντας ἐσθῆτας, ὁμοίως δὲ μὴ μόνον τὸ σῶμα καθαρὸν παρεχομένους πάσης ἀδίκου πράξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἁγνεύουσαν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς πολλὰ καὶ ἄλλα διαλεγόμενος πρὸς βίου σώφρονος ζῆλον καὶ πρὸς ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν ἔτι δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἴσα θεοῖς παρὰ τοῖς Κροτωνιάταις ἐτιμᾶτο.

Ὅτι Κροτωνιάτης τις Κύλων ὄνομα, τῇ οὐσίᾳ καὶ δόξῃ πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἐπεθύμησε Πυθαγόρειος γενέσθαι. ὧν δὲ χαλεπὸς καὶ βίαιος τὸν τρόπον ἔτι δὲ στασιαστὴς καὶ τυραννικός, ἀπεδοκιμάσθη. παροξυνθεὶς οὖν τῷ συστήματι τῶν Πυθαγορείων, ἑταιρείαν μεγάλην συνεστήσατο, καὶ διετέλει πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων κατ᾽ αὐτῶν. 556

Ὅτι Λύσις ὁ Πυθαγόρειος εἰς Θήβας τῆς Βοιωτίας γενόμενος διδάσκαλος Ἐπαμινώνδου, τοῦτον μὲν τέλειον ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν κατέστησε, καὶ πατὴρ αὐτοῦ θετὸς ἐγένετο δι᾽ εὔνοιαν. ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας τῆς τε καρτερίας καὶ λιτότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκ τῆς Πυθαγορείου φιλοσοφίας ἐναύσματα

The fig. 1 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the eye, and the fig. 2 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the auditory capsule. The fig. 3 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 4 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 5 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 6 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 7 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 8 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 9 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 10 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 11 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 12 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 13 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 14 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 15 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 16 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 17 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 18 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 19 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 20 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 21 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 22 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 23 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 24 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 25 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 26 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 27 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 28 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 29 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 30 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 31 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 32 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 33 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 34 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 35 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 36 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 37 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 38 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 39 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 40 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 41 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 42 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 43 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 44 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 45 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 46 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 47 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 48 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 49 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 50 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 51 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 52 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 53 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 54 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 55 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 56 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 57 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 58 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 59 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 60 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 61 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 62 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 63 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 64 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 65 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 66 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 67 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 68 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 69 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 70 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 71 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 72 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 73 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 74 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 75 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 76 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 77 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 78 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 79 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 80 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 81 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 82 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 83 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 84 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 85 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 86 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 87 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 88 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 89 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 90 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 91 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 92 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 93 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 94 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 95 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 96 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 97 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 98 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 99 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule. The fig. 100 is a transverse section of the head of the Lamprey, taken through the middle of the olfactory capsule.

τάξας τοῖς ἡγεμόσι τὸ μαντεῖον συλήσαντας ἐμπρῆσαι, τούς τε περιοικοῦντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας ἐξανδραποδίσασθαι.

Ὅτι Λυδοί τινες φεύγοντες τὴν Ὀροίτου τοῦ σατράπου δυναστείαν κατέπλευσαν εἰς Σάμον μετὰ πολλῶν χρημάτων, καὶ τοῦ Πολυκράτους ἑκέται ἐγένοντο. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, μετ' ὀλίγον δὲ πάντας ἀποσφάξας τῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο.

Ὅτι Θέτταλος ὁ Πεισιστράτου υἱὸς σοφὸς ὑπάρχων ἀπείπατο τὴν τυραννίδα, καὶ τὴν ἰσότητα ζηλώσας μεγάλης ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο παρὰ τοῖς πολίταις· οἱ δὲ ἄλλοι, Ἵππαρχος καὶ Ἱππίας, βίαιοι καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυράννουν τῆς πόλεως. πολλὰ δὲ παρανομοῦντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους, καί τινος μειρακίου διαφόρου τὴν ὄψιν Ἵππαρχος ἐρασθείς, διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσεν. ἡ μὲν οὖν ἐπὶ τοὺς τυράννους ἐπίθεσις καὶ ἡ πρὸς τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν σπουδὴ κοινὴ τῶν προειρημένων ὑπῆρξεν ἀνδρῶν· ἡ δὲ ἐν ταῖς βασάνοις παράστασις τῆς ψυχῆς καὶ τὸ καρτερικὸν τῆς τῶν δεινῶν ὑπομονῆς περὶ μόνον ἐγενήθη τὸν Ἀριστογείτονα, ὃς ἐν τοῖς φοβερωτάτοις καιροῖς δύο μέγιστα διετήρησε, τήν τε πρὸς τοὺς φίλους πίστιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρίαν.

Ὅτι τυραννουμένης τῆς πατρίδος ὑπὸ Νεάρχου σκληρῶς, ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τυράννου [Ζήνων] κατεστήσατο. καταφανὴς δὲ γενόμενος, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς βασάνοις ἀνάγκας διερωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νεάρχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, Ὤφελον γάρ, ἔφησεν, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτως ὑπῆρχον καὶ τοῦ σώματος. τοῦ δὲ τυράννου πολὺ μᾶλλον ταῖς βασάνοις προσεπιτείνοντος, ὁ Ζήνων μέχρι μέν τινος διεκαρτέρει· μετὰ δὲ ταῦτα σπεύδων ἀπολυθῆναί ποτε τῆς ἀνάγκης καὶ ἅμα τιμωρήσασθαι τὸν Νέαρχον, ἐπενοήσατό τι τοιοῦτον. κατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου προσποιηθεὶς ἐνδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀλγηδόσιν ἀνέκραγεν

"Αγετε, ἐρῶ γὰρ πᾶσαν ἀλήθειαν. ὡς δ' ἀνῆκεν, ἠξίωσεν αὐτὸν ἀκοῦσαι κατ' ἰδίαν προσελθόντα· πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν λέγεσθαι μελλόντων ἃ συνοίσει τηρεῖν ἐν ἀπορρήτῳ. τοῦ δὲ τυράννου προσελθόντος ἀσμένως, καὶ τὴν ἀκοὴν τῷ στόματι παραβαλόντος, 558 ὁ Ζήνων τοῦ τε δυνάστου περιχανὼν τὰ οὖς ἐνέπρισε τοῖς ὀδοῦσι. τῶν δὲ ὑπηρετῶν ταχὺ προσδραμόντων, καὶ πᾶσαν τῷ βασανιζομένῳ προσφερόντων τιμωρίαν εἰς τὸ χαλάσαι τὰ δῆγμα, πολὺ μᾶλλον προσενεφύετο. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι τἀνδρὸς νικῆσαι τὴν εὐψυχίαν, παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα διίῃ τοὺς ὀδόντας. καὶ τοιούτῳ τεχνήματι τῶν ἀλγηδόνων ἀπελύθη καὶ παρὰ τοῦ τυράννου τὴν ἐνδεχομένην ἔλαβε τιμωρίαν.

Ὅτι Λευκίου Ταρκυνίου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως ὁ υἱὸς Σέξτος ἐξεδήμησεν εἰς πόλιν Κολλατίαν καλουμένην, καὶ κατέλυσε πρὸς Λεύκιον Ταρκύνιον ἀνεψιὸν τοῦ βασιλέως, ἔχοντα γυναῖκα Λουκρητίαν, ἥτις ἦν εὐπρεπὴς μὲν τὴν ὄψιν, σώφρων δὲ τὸν τρόπον. ἐπὶ στρατοπέδου γὰρ ὄντος τἀνδρός, ὁ ξένος νυκτὸς ἐγερθεὶς ἐκ τοῦ κοιτῶνος ὥρμησεν ἐπὶ τὴν γυναῖκα κοιμωμένην ἔν τινι θαλάμῳ. ἐπιστὰς δὲ ταῖς θύραις ἄφνω, καὶ σπασάμενος τὸ ξίφος, παρασκευάσασθαι μὲν ἔφησεν οἰκείᾳ ἐπιτηδείῳ εἰς αἵρεσιν, συγκατασημῆξαι δὲ κἀκείνην, ὡς ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ τετευχυῖαν τῆς προσηκούσης τιμωρίας ὑπὸ τοῦ συγγενεστάτου τῷ συναικοῦντι. διόπερ αἱρετώτερον ὑπάρχειν ὑπουργῆσαι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ σιωπῶσαν· λήψεσθαι δὲ ἔπαθλον τῆς χάριτος δωρεάς τε μεγάλας καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ συμβίωσιν καὶ γενέσθαι βασίλισσαν, ἰδιωτικῆς ἑστίας ἐξηλλαγμένην ἡγεμονίαν. ἡ δὲ Λουκρητία διὰ τὸ παράδοξον ἐκπλαγὴς γενομένη, καὶ φοβηθεῖσα μήποτε ταῖς ἀληθείαις δόξῃ διὰ τὴν μοιχείαν ἀνηρῆσθαι, τότε μὲν ἡσυχίαν ἔσχεν. ἡμέρας δὲ γενομένης ὁ Σέξτος ἐχωρίσθη· ἡ δὲ ἐκάλεσε τοὺς οἰκείους, καὶ ἠξίου μὴ περιιδεῖν ἀτιμώρητον τὸν ἀσεβήσαντα εἰς ξενίαν ἅμα καὶ συγγένειαν. ἑαυτῇ δὲ φήσασα μὴ

προσήκειν ἑφορᾶν τὸν ἥλιον τηλικαύτης ὕβρεως πεπειραμένην, ξιφιδίῳ παιάξασα τὸ στῆθος ἑαυτῆς ἐτελεύτησεν.

Ὅτι Ἱπποκράτης ὁ Γέλῳος τύραννος τοὺς Συρακουσίους νενικηκὼς κατεστρατοπέδευσεν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν. κατέλαβε δὲ αὐτὸν τὸν ἱερέα καὶ τῶν Συρακουσίων τινὰς καθαιροῦντας ἀναθήματα χρυσᾶ, καὶ μάλιστα ἱμάτιον τοῦ Διὸς περιαιρουμένους ἐκ πολλοῦ κατεσκευασμένον χρυσίου. καὶ τούτοις μὲν ἐπιπλήξας ὡς ἱεροσύλοις ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ τῶν ἀναθημάτων ἀπέσχετο, φιλοδοξῆσαι θέλων, καὶ νομίζων δεῖν τὸν τηλικοῦτον ἐπαναιρούμενον πόλεμον μηδὲν ἐξαμαρτάνειν εἰς τὸ θεῖον, ἅμα δὲ νομίζων διαβάλλειν τοὺς προεστῶτας τῶν ἐν Συρακούσαις πραγμάτων πρὸς τὰ πλήθη διὰ τὸ δοκεῖν αὐτοὺς πλεονεκτικῶς ἀλλ' οὐ δημοτικῶς οὐδ' ἴσως ἄρχειν.

Ὅτι Θήρων ὁ Ἀκραγαντῖνος γένει καὶ πλούτῳ καὶ τῇ πρὸς τὸ πλῆθος φιλανθρωπίᾳ πολὺ προεῖχεν οὐ μόνον τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Σικελιωτῶν.

Ὅτι τοῦ Μιλτιάδου υἱὸς ὁ Κίμων, τελευτήσαντος 559
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ δημοσίᾳ φυλακῇ διὰ τὸ μὴ ἰσχῦσαι ἐκτῖσαι τὸ ὄφλημα, ἵνα λάβῃ τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς εἰς ταφήν, ἑαυτὸν εἰς τὴν φυλακὴν παρέδωκε καὶ διεδέξατο τὸ ὄφλημα.

Ὅτι ὁ Κίμων φιλότιμος ὢν εἰς τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν, ἐξ ὑστέρου ἀγαθὸς στρατηγὸς ἐγενήθη, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἐνδόξους πράξεις κατειργάσατο.

Ὅτι οἱ ἐν Θερμοπύλαις ἀνδρείως ἀγωνισάμενοι ἀπέθανον. ὧν τὰς ἀρετὰς etc. V. l XI c. 11.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΑ.

Ὅτι Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐξ ἰδιώτου γενόμενος δυνάστης, καὶ πλεῖστον ἰσχύσας τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων, οὐκ ἠρκέσθη ταῖς παρὰ τῆς τύχης δωρεαῖς,

ἀλλ' ἐπιβαλόμενος τὰς τῶν ἄλλων βασιλείας εἰς αὐτὸν ἀδίκως περιστῆσαι τὴν ἰδίαν ἀπέβαλεν ἀρχὴν ἅμα καὶ τοῦ ζῆν ἐστερήθη.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς πυθόμενος τούς τε Λίγυας καὶ Τυρρηνοὺς ταραχωδῶς ἀπῃτηκέναι τοὺς μισθοὺς τὸν υἱὸν Ἀγάθαρχον κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, πάντας ἀπέσφαξεν οὐκ ἐλάττους ὄντας τῶν δισχιλίων.

Ὅτι οἱ Θρᾷκες τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν Ἀγαθοκλέα λαβόντες αἰχμάλωτον ἀπέστειλαν μετὰ δώρων, ἅμα μὲν πρὸς τὰ παράδοξα τῆς τύχης ἑαυτοῖς παρασκευάζοντες καταφυγάς, ἅμα δὲ διὰ τῆς φιλανθρωπίας ταύτης ἐλπίζοντες ἀπολήψεσθαι τὴν ἀφῃρημένην αὐτῶν χώραν ὑπὸ Λυσιμάχου. οὐκέτι γὰρ ἤλπιζον αὐτοὺς δύνασθαι κρατῆσαι τῷ πολέμῳ, συμπεφρονηκότων ἁπάντων σχεδὸν τῶν δυνατωτάτων βασιλέων καὶ συμμαχούντων ἀλλήλοις.

Ὅτι ὁ Δρομιχαίτης ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς κατὰ πάντα τὸν Λυσίμαχον τὸν βασιλέα δεξιωσάμενος καὶ φιλήσας, ἔτι δὲ πατέρα προσαγορεύσας, ἀπήγαγε μετὰ τῶν τέκνων εἰς πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Ἥλιν.

Ὅτι μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Λυσιμάχου δυνάμεως συνδραμόντων τῶν Θρᾳκῶν καὶ βοώντων ἄγειν εἰς τὸ μέσον τὸν ἡλωκότα βασιλέα πρὸς τὴν κόλασιν, δεῖν γὰρ τὴν ἐξουσίαν ἔχειν τὸ τῶν κινδύνων μετεσχηκὸς πλῆθος βουλεύσασθαι πῶς χρηστέον ἐστὶ τοῖς ἡλωκόσιν, ὁ μὲν Δρομιχαίτης περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ βασιλέως ἀντειπὼν ἐδίδαξε τοὺς στρατιώτας ὅτι συμφέρει σῶσαι τὸν ἄνδρα. ἀναιρεθέντος μὲν γὰρ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄλλους καταλήψεσθαι τὴν Λυσιμάχου δυναστείαν, φοβερωτέραν οὖσαν, ἂν τύχῃ, τοῦ προϋπάρξαντος· διαφυλαχθέντος δὲ χάριν ἕξειν ὀφειλομένην τοῖς Θρᾳξὶ παρὰ τοῦ σωθέντος, καὶ τὰ φρούρια τὰ πρότερον ὑπάρξαντα Θρᾳκῶν ἀπολήψεσθαι χωρὶς κινδύνων. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ πλήθους ὁ Δρομιχαίτης ἀναζητήσας ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς φίλους τοῦ Λυσιμάχου καὶ τοὺς περὶ τὴν θεραπείαν εἰωθότας διατρίβειν, ἀπήγαγε πρὸς τὸν ἡλω-

κότα βασιλέα. μετὰ δὲ ταῦτα συντελέσας θυσίαν παρέλαβεν ἐπὶ τὴν ἑστίασιν τόν τε Λυσίμαχον μετὰ τῶν αὐτοῦ φίλων καὶ τῶν Θρᾳκῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους. διττὰς δὲ κλισίας παρασκευάσας, τοῖς μὲν περὶ τὸν Λυσίμαχον ἔστρωσε τὴν ἁλοῦσαν βασιλικὴν στρωμνήν, ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς φίλοις εὐτελῆ στιβάδα. ὁμοίως δὲ διττῶν ἑτοιμασθέντων δείπνων, ἐκείνοις μὲν παντοδαπῶν πολυτέλειαν βρωμάτων παρέθηκεν ἐπὶ τραπέζης ἀργυρᾶς, τοῖς δὲ Θραξὶ λάχανα καὶ κρέα μετρίως ἐσκευασμένα, ἐπὶ σανίδος εὐτελοῦς ἐπικειμένης αὐτῆς τῆς τραπέζης. τὸ δὲ τελευταῖον τοῖς μὲν ἐνέχει τὸν οἶνον ἐν ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς ποτηρίοις, τοῖς δὲ μεθ' ἑαυτοῦ κερατίνοις καὶ ξυλίνοις, καθάπερ ἦν ἔθος τοῖς Γέταις. προβαίνοντος δὲ τοῦ πότου πληρώσας τὸ μέγιστον τῶν κεράτων, καὶ προσαγορεύσας πατέρα τὸν Λυσίμαχον ἠρώτησε πότερόν αὐτῷ δοκεῖ τὸ δεῖπνον βασιλικώτερον, τὸ Μακεδονικὸν ἢ τὸ Θρᾴκιον. τοῦ δὲ Λυσιμάχου τὸ Μακεδονικὸν εἰπόντος.... ΖΙΤΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς Δημήτριος παραλαβὼν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις προσηνέχθη τοῖς Βοιωτοῖς μεγαλοψύχως. πλὴν γὰρ ἀνδρῶν δέκα καὶ τεττάρων τῶν αἰτιωτάτων τῆς ἀποστάσεως ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων ἅπαντας.

Ὅτι Ἀγάθαρχος ἀνδρείᾳ καὶ ψυχῆς εὐτολμίᾳ πολὺ τοῦ κατὰ λόγον ὑπεραίρων τῆς ἰδίας ἡλικίας· ἦν γὰρ παντελῶς νέος.

Ὅτι οὗτος ἱστορικὸς [Τίμαιος] τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐλέγξας, κατὰ μὲν τἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας, ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἔβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ-

ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν μόνον γενομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτόντα. γενομένου δὲ
561 ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν ἐξ ὑστέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας σχεδὸν ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ πολλὴν τῆς Ἰταλίας τε καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἔστιν τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν· παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλαληθὲς τῆς ἱστορικῆς παρρησίας προδεδωκὼς ἰδίας ἕνεκεν ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως πέντε βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιείληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις δικαίως ἀποδέξαιτο.

Ὅτι καὶ Καλλίας ὁ Συρακούσιος δικαίως καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιωθείη. ἀναληφθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφῆτιν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν, οὐκ ἀπολέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐτὸν εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερβεβληκέναι. καθόλου δὲ καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσηκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τἀγαθὰ τῇ δυνάστῃ. ῥᾴδιον δ' ἦν, οἶμαι,

πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας.

Ὅτι οἱ μισθοφόροι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἐκλιπόντες τὰς Συρακούσας προσεδέχθησαν ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων, ὡς ἂν φίλοι καὶ σύμμαχοι. ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν φιλοφρόνως ἀναληφθέντες εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, νυκτὸς ἐφόνευσαν τοὺς ὑποδεξαμένους, καὶ τὰς τῶν παρανομηθέντων γυναῖκας γήμαντες κατέσχον τὴν πόλιν.

Ὅτι τοῦ Δημητρίου φυλαττομένου εἰς Πέλλαν Λυσίμαχος πρέσβεις ἀποστείλας ἠξίου τὸν Σέλευκον μηδενὶ τρόπῳ τὸν Δημήτριον ἐκ τῶν χειρῶν ἀφεῖναι, πλεονέκτην ἄνδρα καὶ πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιβεβουλευκότα· ἐπηγγέλλετο δὲ αὐτῷ δώσειν ὑπὲρ τῆς ἀναιρέσεως τῆς τούτου τάλαντα δισχίλια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἐπετίμησε παρακαλοῦσιν αὐτὸν μὴ μόνον ἀθετῆσαι πίστιν, ἀλλὰ καὶ συνωμοσιωμένον αὐτῷ μύσος ἐκεῖνο ἐπανελέσθαι· πρὸς δὲ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον ἐν τῇ Μηδίᾳ διατρίβοντα γράψας συνεβούλευσε πῶς χρηστέον ἐστὶ τῷ Δημητρίῳ. κεκρικὼς γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπολύειν καὶ κατάγειν ἐπὶ τὴν βασιλείαν μεγαλοπρεπῶς· ἔσπευδε δὲ καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ χάριν συνεπιγράψαι ταῖς εὐεργεσίαις, ὡς ἂν γεγαμηκότος αὐτοῦ Στρατονίκην τὴν Δημητρίου, καὶ τέκνα γεγεννηκότος ἐξ αὐτῆς. 562

ΕΚ ΤΗΣ ΚΒ.

Ὅτι εἰς τὸ Ῥήγιον ἀπεστάλη φρουρὰ ὑπὸ Ῥωμαίων. ὁ δὲ χιλίαρχος Δέκιος, τὸ γένος Καμπανός, πλεονεξίᾳ καὶ τόλμῃ διαφέρων, ἐμιμήσατο τὴν τῶν Μαμερτίνων παρανομίαν. ἐκεῖνοι γὰρ προσδεχθέντες ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς φίλοι τὴν μὲν πόλιν κατελάβοντο, τοὺς δὲ Μεσσηνίους ἐπὶ τῆς ἰδίας ἑστίας ἕκαστους σφάξαντες ἔγημαν τὰς τῶν ἰδιοξένων γυναῖκας, καὶ τὰς τῶν σφαγέντων κτήσεις κατέσχον. οἱ δὲ περὶ τὸν Δέκιον Καμπανοί, δοθέντες ὑπὸ Ῥωμαίων φύλακες τῶν Ῥηγίνων, ἐζήλωσαν τὴν τούτων

ὠμότητα· τοὺς γὰρ Ῥηγίνους σφάξαντες καὶ τὰς κτήσεις διελόμενοι, κατέσχον τὴν πόλιν ὡς δορίκτητον. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τεταγμένος Δέκιος ἐξαργυρισάμενος τὰς τῶν ἠτυχηκότων κτήσεις, καὶ τὴν διαίρεσιν τῆς ὠφελείας ἄδικον ποιησάμενος, ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Ῥηγίου, φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν συνασεβησάντων Καμπανῶν. οὐ μὴν ἐξέφυγον τὴν τιμωρίαν οἱ παρανομήσαντες, ἀλλ' ὁ μὲν Δέκιος εἰς ὀφθαλμίαν χαλεπὴν ἐμπεσὼν μετεπέμψατο τῶν ἰατρῶν τὸν ἄριστον· οὗτος δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τιμωρίαν λαμβάνων ἱκανῶς καινθαρίσιν ὑπήλειψε τὸν Δέκιον, καὶ τῆς ὁράσεως αὐτὸν στερήσας ἔφυγεν ἐκ τῆς Μεσσήνης.

Ὅτι Φιντίας ὁ τῶν πόλεων βιαίως ἄρχων καὶ πολλοὺς τῶν εὐπόρων ἀναιρῶν, ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων διὰ τὴν παρανομίαν ἐμισεῖτο. διόπερ ἁπάντων ὄντων πρὸς ἀπόστασιν, ταχὺ ταπεινωθεὶς μετεβάλετο τὸν τρόπον, καὶ φιλανθρωπότερον ἄρχων διακατέσχε τοὺς ὑπὸ χεῖρα.

Ὅτι Πτολεμαῖος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς τὴν μὲν ἡλικίαν νέος ὢν παντελῶς, πραγμάτων δὲ πολεμικῶν ἄπειρος, φύσει δὲ θρασὺς καὶ προπετής, οὐδὲν τῶν χρησίμων προενοεῖτο· τῶν γὰρ φίλων αὐτῷ συμβουλευόντων ἀναδέξασθαι τοὺς ἀφυστερουῦντας, οὐ προσέσχεν.

Ὅτι Ἀπολλόδωρος ἐπιθέμενος τυραννίδι, καὶ βεβαιῶσαι κρίνας τὴν συνωμοσίαν, μειρακίσκον τινὰ
563 φίλον αὐτοῦ καλέσας ὡς ἐπὶ θυσίαν, καὶ σφαγιάσας τοῖς θεοῖς, τά τε σπλάγχνα τοῖς συνομόσασιν ἔδωκε φαγεῖν καὶ τὰ αἵματα κεράσας οἴνῳ πιεῖν παρεκελεύσατο.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος Γαλάτας εὑρών, καὶ τούτοις ὅπλα διδοὺς καὶ δωρεαῖς τιμήσας, δορυφόροις ἐχρῆτο πιστοῖς καὶ πρὸς τὰς κολάσεις εὐθέτοις διὰ τὴν ὠμότητα. τὰς δὲ τῶν εὐπόρων οὐσίας δημεύων πλῆθος χρημάτων ἤθροιζεν, ἀναβιβάσας δὲ τοὺς στρατιωτικοὺς μισθούς, καὶ μεταδιδοὺς τοῖς πένησι τῆς εὐπορίας, δύναμιν ἀξιόλογον περιεποιήσατο. ἐκτραπεὶς δὲ εἰς ὠμότητα καὶ πλεονεξίαν, εἰσεπράττετο

τοὺς πολιτικοὺς χρήματα. καὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας, οὐκ ὀλίγας δὲ γυναῖκας τῇ διὰ τῶν βασάνων τιμωρίᾳ βιαζόμενος, ἠνάγκασε πάντα ἄργυρον καὶ χρυσὸν παραδιδόναι. εἶχε δὲ τυραννίδος εἰσηγητὴν καὶ διδάσκαλον Καλλιφῶντα τὸν Σικελόν, συνδιατετριφότα πολλοῖς τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τυράννοις.

Ὅτι τὰς Αἰγέας διαρπάσας ὁ Πύῤῥος, ἥτις ἦν ἑστία τῆς Μακεδονικῆς βασιλείας, τοὺς Γαλάτας ἐκεῖσε κατέλιπεν. οἱ δὲ πυθόμενοί τινων ὅτι κατὰ τοὺς βασιλικοὺς τάφους τοῖς τετελευτηκόσι συγκατωρύχθη χρήματα πολλὰ κατά τινα παλαιὰν συνήθειαν, ἅπαντας ἀνέσκαψαν, καὶ τυμβωρυχήσαντες τὰ μὲν χρήματα διείλαντο, τὰ δὲ ὀστᾶ τῶν τετελευτηκότων διέῤῥιψαν. ὁ δὲ Πύῤῥος ἐπὶ τούτοις βλασφημούμενος οὐκ ἐκόλαζε τοὺς βαρβάρους διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις χρείας.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΓ.

Ἡμεῖς δὲ τῆς ἱστορίας οἰκεῖον ὑπολαμβάνομεν εἶναι τὸ μὴ παραλιπεῖν ἀνεπισημάντους τὰς τῶν ἡγεμόνων προαιρέσεις ἐπ' ἀμφότερα. τῇ μὲν γὰρ τῶν ἡμαρτημένων κατηγορίᾳ διορθοῦσθαι συμβαίνει τοὺς ἐπὶ τὴν ὁμοίαν καταφερομένους ἄγνοιαν, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων εὐφημίᾳ προτρέπεσθαι πολλῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετήν. τίς οὖν οὐκ ἂν δικαίως μέμψαιτο τὴν ἀφροσύνην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τὴν Ἀττιλίου; τὴν γὰρ εὐτυχίαν ὥσπερ βαρὺ φορτίον ἐνεγκεῖν ἐπιδεξίως οὐ δυνηθεὶς ἑαυτὸν ἀπέστέρησε τῆς μεγίστης δόξης, τὴν δὲ πατρίδα μεγάλοις περιέβαλε κακοῖς. δυνάμενος γὰρ θέσθαι τὴν εἰρήνην συμφέρουσαν μὲν τῇ Ῥώμῃ, ταπεινὴν δὲ καὶ παντελῶς αἰσχρὰν τῇ Καρχηδόνι, πρὸς δὲ τούτοις ἀπενέγκασθαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις αἰώνιον μνήμην ἡμερότητος καὶ φιλανθρωπίας, τούτων μὲν οὐδ' ὁντινοῦν ἐποιήσατο λόγον, τοῖς δὲ τῶν ἠτυχηκότων παίσμασιν ὑπερηφάνως προσενεχθεὶς τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα προσέταττεν ὥστε τὸ μὲν δαιμόνιον νεμεσῆσαι, τοὺς δὲ ἡττημένους διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐκείνου βαρύτητος ἐπαναγκάσαι τραπέσθαι πρὸς ἀλκήν. τοιγαροῦν 564

εὐθὺς τηλικαύτη τῶν πραγμάτων ἐγένετο παλίρροια δι' ἐκεῖνον ὥστε τοὺς μὲν Καρχηδονίους, τοὺς διὰ τὴν ἧτταν καὶ τὴν κατάπληξιν ἀπεγνωκότας τὸ πρότερον τὴν σωτηρίαν, ἐκ μεταβολῆς τότε θαρσήσαντας κατακόψαι τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν, τὸ δὲ σύνολον τηλικαύτῃ πληγῇ καὶ συμφορᾷ περιπεσεῖν τὴν Ῥώμην ὥστε τοὺς ἐν τῷ πεζομαχεῖν ἁπάντων ἀνθρώπων δοκοῦντας προτεύειν μηκέτι τολμᾶν ἐκ τοῦ προχείρου συγκαταβαίνειν εἰς παράταξιν. διὸ καὶ συνέβη τὸν πόλεμον μακρότατον μὲν γενέσθαι τῶν μνημονευομένων, τοὺς δὲ ἀγῶνας μεταπεσεῖν εἰς ναυμαχίας, ἐν αἷς τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων διεφθάρησαν ναῦς παμπληθεῖς, ἄνδρες δ' οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυριάδων σὺν τοῖς ἐν ταῖς ναυαγίαις ἀπολομένοις· χρημάτων δὲ ἐδαπανήθη τοσοῦτος ἀριθμὸς ὅσον εἰκός ἐστιν ἀναλῶσαι τοὺς στόλους μὲν πλέοντας ἐκ τῶν νεῶν συνεστηκότας, διαπολεμήσαντας δὲ ἀπὸ τούτων τῶν χρόνων ἔιη ιέ. οὐ μὴν ὅ γε τούτων αἴτιος ἐλαχίστην μερίδα τῆς συμφορᾶς ἀπηνέγκατο. τῆς γὰρ προϋπαρχούσης αὐτῷ δόξης πολλαπλασίαν τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἠλλάξατο, τοῖς δὲ ἰδίοις συμπτώμασι τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε μέτρια φρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις, τὸ δὲ μέγιστον, ὧν ὑπερηφάνησε τὴν ἀτυχίαν, τούτων ἠναγκάσθη τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἐξουσίαν φέρειν, προαφῃρημένος [δὲ] αὐτοῦ τὴν συγγνώμην καὶ τὸν συγκεχωρημένον τοῖς ἑπταικόσιν ἔλεον. Ξάνθιππος δὲ τῇ καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τοὺς Καρχηδονίους οὐ μόνον ἐξ αὐτῶν τῶν δεινῶν ἐξήρπασεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαντα πόλεμον εἰς τοὐναντίον περιέστησε. τοὺς μὲν γὰρ ἅπασι κρατοῦντας τοῖς ὅλοις ἠλάττωσε, τοὺς δὲ διὰ τῆς ἥττης προσδοκῶντας τὴν ἀπώλειαν τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος ἐποίησε καταφρονῆσαι τῶν πολεμίων. διὸ καὶ τῆς τῶν πραχθέντων ἐπιφανείας εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην διαδοθείσης, ἕκαστος γὰρ ἐθαύμαζε τὴν τἀνδρὸς ἀρετὴν εἰκότως, παράδοξον ἐφαίνετο πᾶσιν εἰ προγενομένου τοῖς Καρχηδονίοις ἑνὸς μόνου ἀνδρὸς τηλικαύτη τῶν ὅλων ἐγένετο μεταβολή,

ὥστε τοὺς μὲν εἰς πολιορκίαν ἄρτι συγκεκλεισμένους ἐκ μεταβολῆς τοὺς ἐναντίους πολιορκεῖν, τοὺς δὲ πρότερον γῆς καὶ θαλάττης δι' ἀνδρείαν κρατοῦντας ἐν πόλει μικρᾷ συμπεφευγότας προσδέχεσθαι τὴν ἅλωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ στρατηγοῦ σύνεσις καὶ πραγμάτων ἐμπειρία τῶν ἀδυνάτων δοκούντων εἶναι περιεγένετο.

Ὅτι Ἀμίλκας ὁ Βάρκας καλούμενος ὁ Καρχηδόνιος καὶ Ἀννίβας ὁ υἱὸς αὐτοῦ μέγιστοι στρατηγοὶ Καρχηδονίων ὄντες, οὐ μόνον τῶν προτέρων ἀλλὰ 565 καὶ τῶν μεταγενεστέρων ὁμολογουμένως οὗτοι διελήφθησαν, καὶ ἰδίαις πράξεσιν ηὔξησαν μάλιστα τὴν πατρίδα.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΔ.

Ὅτι Κλώδιος παραγενόμενος εἰς τὴν Σικελίαν παρέλαβε τὰς πρὸς τῷ Λιλυβαίῳ δυνάμεις, καὶ τὰ πλήθη συναγαγὼν κατηγόρησε πικρῶς τῶν παραδόντων αὐτῷ τὸ στρατόπεδον ὑπάτων, φάσκων αὐτοὺς ῥᾳθύμως κεχειρικέναι τὸν πόλεμον, μεθυσκομένους καὶ ζῶντας ἐν ἀνέσει καὶ τρυφῇ, καὶ τὸ σύνολον πεπολιορκῆσθαι μᾶλλον ἢ πεπολιορκηκέναι. ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ τῇ διανοίᾳ παρακεκινηκώς, πολλὰ διῴκει μανίᾳ προσεμφερῶς. πρῶτον μὲν γάρ, ὧν τῆς στρατηγίας κατηγόρησε, τούτων τὴν ἄνοιαν μιμησάμενος παραπλησίως ἐν τῇ θαλάσσῃ τά τε χώσματα καὶ τὰ κλεῖθρα κατεσκεύαζε, τοσοῦτον ἀφροσύνῃ διενέγκας ἐκείνων ὅσῳ μεῖζόν ἐστιν ἁμάρτημα τὸ μηδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι μεταδιδαχθῆναι τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι. τιμωρητικὸς δὲ ὢν φύσει, τοὺς μὲν πολιτικοὺς τοῖς πατρίοις ἔθεσιν ἐκόλαζεν ἀπαραιτήτως, τοὺς δὲ συμμάχους ῥαβδίοις ἐμαστίγου. καθόλου δὲ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ γένους καὶ τὴν τῆς οἰκίας δόξαν διεφθαρμένος, ὑπεροπτικὸς ἦν καὶ κατεφρόνει πάντων.

Ὅτι Ἀμίλκας καὶ πρὸ τῆς στρατηγίας φανερὰν ἔσχε τὴν λαμπρότητα τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν ἀρχὴν

παρειληφὼς ἄξιός ἐφαίνετο τῆς πατρίδος, ἀντεχόμενος μὲν τῆς δόξης, καταφρονῶν δὲ τῶν κινδύνων.

Ὅτι οὗτος συνέσει διαφέρειν ἐδόκει, καὶ τόλμαν καὶ πρᾶξιν τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ἔχων ὑπὲρ ἅπαντας τοὺς πολίτας, ὑπῆρχεν ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

Ὅτι ὁ Ἄννων μεγαλεπίβολος ὢν καὶ δόξης ὀρεγόμενος, καὶ τὸ μέγιστον, ἔχων δύναμιν σχολάζουσαν, ἅμα μὲν ταύτην γυμνάσειν ἤλπιζεν ἐν ταύτῃ τῇ στρατείᾳ, τρέφων ἐκ τῆς πολεμίας καὶ τὴν πόλιν κουφίζων τῶν δαπανημάτων, ἅμα δὲ πολλὰ καταπράξασθαι τῇ πατρίδι καὶ πρὸς δόξαν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον.

Ὅτι Ἄννωνος τὴν Ἑκατόμπυλον ἐκπολιορκήσαντος, καὶ τῶν πρεσβυτέρων προσελθόντων μετ' ἱκετηριῶν καὶ δεομένων ἀνθρωπίνως ἑαυτοῖς χρήσασθαι, φιλόδοξος ὢν ὁ στρατηγὸς καὶ προκρίνας εὐεργεσίαν τῆς τιμωρίας, τρισχιλίους μὲν ὁμήρους ἔλαβε, τὴν δὲ πόλιν καὶ τὰς κτήσεις ἀκεραίους ἐάσας ἔτυχε στεφάνων καὶ τιμῶν μεγάλων παρὰ τῶν εὖ παθόντων. οἱ δὲ στρατιῶται, τῶν ἐγχωρίων αὐτοὺς ὑποδε-
566 χομένων λαμπρῶς μετὰ πάσης προθυμίας, εἱστιῶντο πάντων ὄντων δαψιλῶν πρὸς ἀπόλαυσιν.

Ὅτι ἡ μήτηρ τῶν νεανίσκων βαρέως φέρουσα τὴν τἀνδρὸς τελευτήν, καὶ νομίσασα δι' ἀμέλειαν αὐτὸν ἐκλελοιπέναι τὸ ζῆν, ἔπεισε τοὺς υἱοὺς κακουχεῖν τοὺς αἰχμαλώτους. συγκλεισθέντων οὖν αὐτῶν εἰς οἴκημα στενὸν παντελῶς, τὰ σώματα καθάπερ τῶν θηρίων ἠναγκάζετο συνεσπειραμένα καρτερεῖν διὰ τὴν στενοχωρίαν. ἔπειτα τῆς τροφῆς παραιρεθείσης ἐφ' ἡμέρας πέντε, Βοδόστωρ μὲν διὰ τὴν ἀθυμίαν καὶ τὴν ἔνδειαν ἐτελεύτησεν, Ἀμίλκας δέ, διαφέρων εὐψυχίᾳ, διεκαρτέρει καίπερ ἀπεγνωσμένης ἐλπίδος ἀντεχόμενος. πολλάκις δὲ αὐτοῦ δεομένου τῆς γυναικός, καὶ μετὰ δακρύων τὴν ἐπιμέλειαν τὴν εἰς τὸν ἄνδρα διεξιόντος, τοσοῦτον ἀπέσχεν ἐκείνη φιλανθρωπίας καὶ λογισμῶν ἀνθρωπίνων, ὥστε τὸν μὲν νεκρὸν αὐτῷ συγκαταικλεῖσαι πέντε ἡμέρας, τροφὴν

δὲ ὀλίγην χορηγῆσαι, πρὸς αὐτὸ μόνον στοχαζομένην τὸ δύνασθαι τὴν ἀτυχίαν ἐνεγκεῖν. ὁ δὲ Ἀμίλκας ἀπογνοὺς τὸν ἐκ τῆς ἱκεσίας ἔλεον ἀνεβόησεν ἐπιμαρτυρόμενος Δία ξένιον καὶ θεοὺς τοὺς ἐποπτεύοντας τὰ κατ' ἀνθρώπους, ὡς ἀντὶ καλῆς χάριτος τῆς ὀφειλομένης ἀπολαμβάνει τιμωρίας ὑπὲρ ἄνθρωπον. οὐ μὴν ἐξέλιπε τὸ ζῆν, εἴτε δαιμονίου τινὸς ἐλεήσαντος εἴτε καὶ ταὐτομάτου παράδοξον ἐνεγκόντος βοήθειαν. ἐσχάτως γὰρ αὐτοῦ διακειμένου διά τε τὴν ἀποφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ καὶ τὴν ὅλην κακουχίαν, τῶν οἰκετῶν τινες τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν διηγήσαντό τισι τὸ γινόμενον. οἱ δὲ μισοπονηρήσαντες τοῖς δημάρχοις προσήγγειλαν. δεινῆς δ' οὖν τῆς ὠμότητος φανείσης, οἱ ἄρχοντες ἀνεκαλέσαντο τοὺς Ἀτιλίους, καὶ παρ' ὀλίγον θανάτου κρίσιν προσέθηκαν, ὡς καταισχύνουσι τὴν Ῥώμην· διηπειλήσαντο δὲ τὴν ἁρμόττουσαν παρ' αὐτῶν λήψεσθαι τιμωρίαν, εἰ μὴ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιήσονται τῶν αἰχμαλώτων. οἱ δὲ τῇ μητρὶ πολλὰ καταμεμψάμενοι, τὸν μὲν Βοδόστορα καύσαντες ἀπέστειλαν τὴν τέφραν τοῖς συγγενέσι, τὸν δὲ Ἀμίλκαν ἐκ τῆς κακουχίας ἀνέλαβον.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΕ.

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι περὶ τῆς Σικελίας μεγάλους ἀγῶνας καὶ κινδύνους ὑπομείναντες, καὶ πρὸς Ῥωμαίους κδ' ἔτη συνεχῶς διαπολεμήσαντες, οὐ τηλικούτων ἐπειράθησαν ἀτυχημάτων ὅσων ὁ πόλεμος αὐτοῖς αἴτιος ὑπῆρξεν ὁ πρὸς τοὺς ἀδικηθέντας ὑπ' 567
αὐτῶν μισθοφόρους. ἀποστερήσαντες γὰρ τοὺς ὀφειλομένους μισθοὺς τοῖς ἀλλοεθνέσι, παρ' ὀλίγον αὐτῆς τῆς ἡγεμονίας ἅμα καὶ τῆς πατρίδος ἐστερήθησαν. οἱ γὰρ ἀδικηθέντες μισθοφόροι παραχρῆμα ἀποστάντες ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιέβαλον τὴν Καρχηδόνα.

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι ἐξαπέστειλαν πρὸς τοὺς ἀποστάντας κήρυκα, τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν αἰτού-

μενοι. οἱ δὲ περὶ τὸν Σπόνδιον ἡγεμόνες ἐπιτείνοντες τὴν ἀποθηρίωσιν οὐ μόνον ἀντεῖπον περὶ τῆς ταφῆς, ἀλλὰ καὶ διηπειλήσαντο μηκέτι πέμπειν μηδένα κήρυκα περὶ μηδενὸς πρὸς αὐτούς, ὡς τῆς αὐτῆς κολάσεως γενομένης τῷ παραγενομένῳ. εἰς δὲ τὸ λοιπὸν ἐνομοθέτησαν τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν Καρχηδονίους τῆς αὐτῆς τούτοις ἀξιοῦν τιμωρίας, τοὺς δὲ συμμαχοῦντας τοῖς Φοίνιξι χειροκοπεῖν καὶ πέμπειν ἠκρωτηριασμένους εἰς τὴν Καρχηδόνα. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Σπόνδιον ἡγεμόνες διὰ τῆς εἰρημένης ἀσεβείας καὶ ὠμότητος ὑπετέμοντο τὴν διὰ τῆς φιλανθρωπίας στρατηγίαν τοῦ Βάρκα. τοῦτον τὸν τρόπον Ἀμίλκας δυσχρηστούμενος τῇ ὠμότητι καὶ αὐτὸς ἠναγκάζετο τῆς φιλανθρωπίας μὲν τῆς εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀποστῆναι, τὴν δὲ τιμωρίαν παραπλησίαν ἐπιτιθέναι τοῖς ὑποπεσοῦσι. διόπερ τοὺς ἁλισκομένους αἰκιζόμενος παρερρίπτει τοῖς θηρίοις, ὑφ' ὧν καταπατούμενοι πικραῖς τιμωρίαις περιέπιπτον.

Ὅτι οἱ Ἱππακρῖνοι καὶ οἱ Ἰτυκαῖοι ἀπέστησαν καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὰς πόλεις ἔρριψαν ἀτάφους κατὰ τῶν τειχῶν, καὶ τοῖς παρὰ Καρχηδονίων πρεσβεύσασι περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ἀναιρέσεως ἀντέπιπτον περὶ τῆς ταφῆς.

Ὅτι Ἀμίλκας ὁ καὶ Βάρκας πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρασχόμενος τῇ πατρίδι, κατὰ μὲν τὴν Σικελίαν ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους πολέμῳ, κατὰ δὲ τὴν Λιβύην, ὅτε τὴν ἀπόστασιν οἱ μισθοφόροι καὶ Λίβυες ποιησάμενοι συνεῖχον ἐν πολιορκίᾳ τὴν Καρχηδόνα. ἐπ' ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς πολέμοις τούτοις ἐπιφανεστάτας πράξεις κατεργασάμενος, καὶ πολιτευόμενος ἐμφρόνως, δικαίας ἀποδοχῆς ἐτύγχανε παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις. ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ κατὰ τὴν Λιβύην πολέμου συστησάμενος ἑταιρείαν τῶν πονηροτάτων ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τούτων ἀθροίζων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων ὠφελείας, ἔτι δὲ αὐτὸν ὁρῶν ταῖς πράξεσιν αὐξανόμενον, καὶ δοὺς εἰς δημοκοπίαν καὶ πλήθους ἀρέσκειαν, παρεστή-

σατο τὸν δῆμον ἑαυτῷ παραδοῦναι τὴν στρατηγίαν ὅλης τῆς Λιβύης εἰς χρόνον ὀλίγιστον.

ΕΚ ΤΗΣ Κς. 563

Ὅτι Ἀννίβας ἦν φύσει μάχιμος, καὶ τῇ τῶν πολεμικῶν ἔργων ἐκ παιδὸς πείρᾳ πεπονημένος καὶ συνεστρατευκὼς ἔτη πλείοι μεγάλοις ἡγεμόσι πολλὴν εἶχε τριβὴν τῶν πολεμικῶν ἀγώνων. κεχορηγημένος δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀγχινοίᾳ, καὶ πεπονημένος στρατηγικὴν ἀρετὴν διὰ τῆς πολυχρονίου περὶ τὸν πόλεμον ἀσκήσεως, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἐν ἑαυτῷ.

Ὅτι τοῦ Μινυκίου ἡττηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀννίβου ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ πάντων ἐκρίθη Μινύκιος μὲν ἀφροσύνῃ καὶ ἀπειρίᾳ τοῖς ὅλοις ἐπταικώς, Φάβιος δὲ ἀγχινοίᾳ καὶ ἀρετῇ στρατηγικῇ διὰ παντὸς προνενοημένος τῆς ἀσφαλείας.

Ὅτι Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς ἀσεβῆ συνετελέσατο πρᾶξιν· τὸ γὰρ περὶ Δωδώνην μαντεῖον συλήσας ἐνέπρησε τὸ ἱερὸν πλὴν τοῦ σηκοῦ.

Ὅτι ἡ τοῦ Ἀννίβου δύναμις πολὺν χρόνον τῆς τῶν Καμπανῶν εὐδαιμονίας ἀπλήστως ἐμπλησθεῖσα μετέβαλε ταῖς ἀγωγαῖς εἰς τοὐναντίον. τρυφῆς γὰρ συνεχοῦς καὶ μαλακῆς εὐνῆς καὶ μύρων παντοίων καὶ παντοίας τροφῆς πολυτέλεια τὴν μὲν ἀλκὴν καὶ συνήθη τῶν δεινῶν ἐξέλυσεν ὑπομονήν, τὰ δὲ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς εἰς γυναικώδη καὶ τρυφερὰν διάθεσιν μετέστησεν.

Ὅτι τῶν Ῥωμαίων ὁ Ἀννίβας πολλὰ κατηγορήσας εἰς ὠμότητα καὶ πονηρίαν, μᾶλλον ὑπερηφανείαν, τοὺς τῶν συγκλητικῶν υἱοὺς καὶ συγγενεῖς ἐκλέξας ἀπέσφαξε, ταύτην παρὰ τοῦ συνεδρίου λαμβάνων τιμωρίαν.

Ὅτι ὁ Ἀννίβας ἀλλοτριώτατα διακείμενος πρὸς Ῥωμαίους ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους εἰς μονομαχίαν συνέζευξεν. ἀδελφοὺς μὲν ἀδελφοῖς, πατέρας δὲ υἱοῖς, συγγενεῖς δὲ συγγενέσι μονομαχεῖν ἠνάγκαζεν. ἔνθα δὴ δικαίως ἄν τις τοῦ

μὲν Φοίνικος ἐμίσησε τὴν ὠμότητα, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐθαύμασε τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς ὑπομονήν τε καὶ καρτερίαν. πυρὸς γὰρ αὐτοῖς προσαγομένου καὶ κέντρων, ἔτι δὲ χαλεπωτάτων πληγῶν, οὐδεὶς ὑπήκουσε προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας τοῖς ἀναγκαιοτάτοις· πάντες γὰρ εὐγενῆ παραστήματα λαβόντες ἐναπέπνευσαν ταῖς ἀνάγκαις, ἀθίκτους ἑαυτοὺς τηρήσαντες τῆς πρὸς ἀλλήλους μιαιφονίας.

Ὅτι Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος τῶν βασιλέων κατὰ τὴν Σικελίαν τετελευτηκότων ἐν Συρακούσαις, Ἱερωνύμου δὲ τὴν ἀρχὴν διαδεδεγμένου, καὶ τὴν ἡλικίαν ὄντος ἀντίπαιδος, οὐκ εἶχεν ἡ βασιλεία τὸν προστησόμενον ἀξιόχρεων. διὸ καὶ τὸ μειράκιον ταῖς τῶν κολάκων πρὸς χάριν ὁμιλίαις ἐξετράπη πρὸς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν καὶ τυραννικὴν ὠμότητα. ἐπετελεῖτο γὰρ γυναικῶν ὕβρεις, καὶ τοὺς παρρησίᾳ χρωμένους τῶν φίλων ἀπέκτεινε, καὶ πολλῶν ἀκρίτως οὐσίας ἐδήμευσε καὶ τοῖς πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν ἐδωρεῖτο. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπηκολούθει ἐκ τῶν ὄχλων μῖσος, εἶτα καὶ ἐπιβουλία καὶ ὁ τοῖς πονηροῖς δυνάσταις εἰωθὼς ἐπακολουθεῖν ὄλεθρος.

Ὅτι μετὰ τὴν Ἱερωνύμου τελευτὴν οἱ Συρακούσιοι ἐλθόντες εἰς ἐκκλησίαν ἐψηφίσαντο τοὺς συγγενεῖς τοῦ τυράννου κολάσαι, καὶ τὰς γυναῖκας ὁμοίως τοῖς ἀνδράσιν ἀνελεῖν, καὶ μηδὲ ῥίζαν ἀπολιπεῖν τυραννικῆς συγγενείας.

Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Σεμπρωνίου Μάγωνος ἀποστείλαντος πρὸς Ἀννίβαν, οἱ μὲν στρατιῶται κείμενον ὁρῶντες ἐβόων κατατέμνειν καὶ κατὰ μέρη διασφενδονῆσαι· ὁ δὲ Ἀννίβας φήσας οὐ προσήκειν τὴν ὀργὴν εἰς ἀναίσθητον σῶμα ἐναποτίθεσθαι, καὶ λαβὼν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ τῆς τύχης ἄδηλον, ἅμα δὲ καὶ θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, πολυτελοῦς ταφῆς ἠξίωσε τὸν τετελευτηκότα. ἀναλέξας δὲ τὰ τοῦ σώματος ὀστᾶ καὶ φιλανθρώπως περιστείλας ἀπέστειλεν εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον.

Ὅτι τῶν Συρακουσίων μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ἀπαντησάντων Μαρκέλλῳ μεθ' ἱκετηρίας, τῶν

μὲν ἐλευθέρων ἔφη σωμάτων φείσασθαι, τὰς δὲ κτήσεις ἁπάσας διαρπάσαι.

Ὅτι Καρχηδόνιοι καταλύσαντες τὸν Λιβυκὸν πόλεμον τὸ τῶν Μικατανῶν Νομάδων ἔθνος σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις τιμωρησάμενοι πάντας τοὺς συλληφθέντας ἀνεσταύρωσαν. διόπερ οἱ τούτων ἀπόγονοι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ὠμότητος ἀναμιμνησκόμενοι χαλεπώτατοι τοῖς Καρχηδονίοις πολέμιοι καθεστήκεισαν.

Ὅτι οὐκ εἴασε τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν, φημὶ δὴ τοῦ Ἀσδρούβου, ἀνεπισήμαντον, ἀλλά φησιν, ἦν γὰρ υἱὸς Ἀμίλκου τοῦ Βάρκα μὲν ἐπικαλουμένου, μεγίστην δὲ δόξαν ἐσχηκότος τῶν καθ' ἑαυτόν. καὶ γὰρ ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ μόνος τῶν ἡγεμόνων πολλάκις ἐνίκησε Ῥωμαίους, καὶ τὸν ἐμφύλιον καθελὼν πόλεμον πρῶτος διεβίβασε δύναμιν εἰς Ἰβηρίαν. τοιούτου δ' ὢν πατρὸς οὐκ ἀνάξιον ἑαυτὸν παρεῖχετο τῆς ἐκείνου δόξης. ὁμολογουμένως γὰρ ἄριστος ἦν στρατηλάτης ἁπάντων Καρχηδονίων μετὰ τὸν ἀδελφὸν Ἀννίβαν· διὸ καὶ τῶν ἐν Ἰβηρίᾳ δυνάμεων Ἀσδρούβαν κατέλιπεν ἡγεμόνα. πολλὰς δὲ μάχας ἀγωνισαμένος κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων ἀναλαμβάνων τὰς δυνάμεις· πολλοὺς καὶ παντοίους ὑπέμεινε κινδύνους. καὶ εἰς τὴν μεσόγειον ἀποδιωχθεὶς διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν μεγάλην ἤθροισε δύναμιν, καὶ παρεγενήθη παρ' ἐλπίδας εἰς Ἰταλίαν.

Ὅτι Νάβις ὁ τύραννος τῶν Λακεδαιμονίων ἀνεῖλε 570
Πέλοπα τὸν Λυκούργου μὲν τοῦ βασιλεύσαντος υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα· εὐλαβεῖτο γὰρ μήποτε ὁ παῖς παραγενόμενος εἰς ἡλικίαν ἀποκαταστήσῃ τῇ πατρίδι τὴν ἐλευθερίαν, πεφρονηματισμένος διὰ τὴν εὐγένειαν. αὐτὸς δὲ τοὺς χαριεστάτους τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιλεγόμενος ἀνῄρει, καὶ μισθοφόρους πανταχόθεν τοὺς χειρίστους συνήγαγε φύλακας τῆς δυναστείας. διόπερ ἐκ παντὸς τόπου συνέῤῥεον εἰς τὴν Σπάρτην ἱερόσυλοι, φῶρες, λῃσταί, κατάδικοι θανάτου. ἀσεβῶς γὰρ τὴν τυραννίδα περιποιησάμε-

νος ὑπὸ μόνων τούτων ἤλπιζε βεβαιότατα τηρηθήσεσθαι.

Ὅτι Κρῆτες ναυσὶν ἑπτὰ πειρατεύειν ἐπιβαλόμενοι τῶν πλεόντων ἐλῄστευον οὐκ ὀλίγους. διὸ καὶ τῶν ἐμπόρων ἀθυμούντων, Ῥόδιοι πρὸς αὐτοὺς τἀδικήματα νομίσαντες ἥξειν, πρὸς τοὺς Κρῆτας πόλεμον ἐξήνεγκαν.

Ὅτι Πλημήνιος ὁ κατασταθεὶς Λοκρῶν ἡγεμὼν παρὰ Σκιπίωνος ἀσεβὴς ὢν τοὺς τῆς Περσεφόνης θησαυροὺς ἀνασπάσας καὶ τὰ χρήματα συλήσας ἀπήνεγκε. τῶν δὲ Λοκρῶν ἀγανακτούντων ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀνακαλουμένων πίστιν, δύο τῶν χιλιάρχων μισοπονηρεῖν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι προςεποιήθησαν. τοῦτο δὲ ἔπραττον οὐκ ἐπὶ τοῖς γινομένοις ἀγανακτοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τὸ μέρος μὴ εἰληφέναι τῶν σεσυλημένων χρημάτων ἐγκαλοῦντες τῷ Πλημηνίῳ. ταχὺ δ' αὐτοῖς ἅπασιν ἀξίαν τῆς πονηρίας ἐπέθηκε τὸ δαιμόνιον. καὶ γὰρ ἐπιφανέστατον τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἱερῶν τοῦτ' εἶναι λέγεται καὶ διὰ παντὸς ἁγνὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τετηρῆσθαι. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν Πύῤῥος ἐκ τῆς Σικελίας διεβίβαζε τὰς δυνάμεις εἰς Λοκρούς, καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπαιτούμενος τοὺς μισθοὺς ἠναγκάσθη δι' ἀπορίαν ἅψασθαι τῶν χρημάτων, κατὰ τὸν ἔκπλουν ἐπιγενηθῆναι πνεύματά φασιν, ὥςτε στόλῳ παντὶ ναυαγῆσαι τοῦτον. τὸν δὲ Πύῤῥον δεισιδαιμονήσαντα τὴν θεὸν ἐξιλάσασθαι, καὶ μὴ πρότερον ἀπελθεῖν ἕως ἀποκατέστησε τὰ χρήματα. οἱ δὲ χιλίαρχοι προςποιούμενοι μισοπονηρεῖν προΐσταντο τῶν Λοκρῶν, καὶ τὸν Πλημήνιον κακῶς ἔλεγον καὶ δίκην ἐπιθήσειν ἠπείλουν. τέλος ἐπὶ πλεῖον τῆς λοιδορίας προβαινούσης εἰς χεῖρας ἦλθον. οἱ δὲ χιλίαρχοι τοῦτον δόντες ἐπὶ γῆν τά τε ὦτα περιέτρωγον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥῖνα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ χείλη διέσχισαν. ὁ δὲ Πλημήνιος συλλαβὼν τοὺς χιλιάρχους καὶ δειναῖς αἰκίαις περιβαλὼν διέφθειρεν. ἡ δὲ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων διὰ τὴν ἱεροσυλίαν οὐ μετρίως ἐδεισιδαιμόνει· οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι τῷ Σκιπίωνι καιρὸν

εὑρόντες οἰκεῖον διαβολῆς κατηγόρουν αὐτοῦ λέγοντες ὡς ἀπὸ τῆς ἐκείνου γνώμης ἅπαντα πεπραχέναι 571
Πλημμήνιος. ἡ δὲ σύγκλητος ἀπέστειλε πρεσβευιὰς ἀγορανόμον καὶ δύο δημάρχους, εἰ μὲν εὕρωσιν ἀπὸ τῆς Σκιπίωνος γνώμης γεγενημένην ἱεροσυλίαν, κατὰ τάχος ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν Ῥώμην· εἰ δὲ μή, ἐᾶν αὐτὸν διαβιβάζειν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν Λιβύην. τούτων δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ὄντων ὁ Σκιπίων μεταπεμψάμενος τὸν Πλημμήνιον ἔδησεν εἰς ἄλυσιν καὶ περὶ τὴν γυμνασίαν ἦν τῶν δυνάμεων. οἱ δὲ δήμαρχοι ταῦτα θαυμάσαντες, ἐπήνεσαν τὸν Σκιπίωνα. εἰς δὲ Ῥώμην ἀπαχθέντος τοῦ Πλημμηνίου, τοῦτον ἡ σύγκλητος εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, καθ' ἣν αὐτὸν τελευτῆσαι συνέβη· τὴν δὲ οὐσίαν αὐτοῦ καθιέρωσε, καὶ τὰ προσελλείποντα τῶν ἱεροσυληθέντων χρημάτων ἐκ τοῦ δημοσίου προσθεῖσα τῇ θεῷ καθιέρωσεν. ἐψηφίσαιτο δὲ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἐλευθέρους εἶναι, καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἔχοντάς τι τῶν Φέρσεως χρημάτων, ἐὰν μὴ καταθῶσιν, ἐνόχους εἶναι θανάτου.

Ὅτι ὁ Σκιπίων παραγενηθέντων πρὸς αὐτὸν τῶν περὶ Σύφακα τὸ μὲν πρῶτον ἰδὼν τὸν ἄνδρα δεδεμένον ἐδάκρυσε, λογιζόμενος τὴν πάλαι ποτὲ μακαριζομένην αὐτοῦ βασιλείαν· μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον κρίνας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἐν τοῖς εὐτυχήμασιν ἐπέταξεν αὐτὸν λῦσαι, καὶ τὴν ἰδίαν σκηνὴν ἀπέδωκε καὶ τὴν ἄλλην ἀκολουθίαν ἔχειν συνεχώρησε. τηρῶν δὲ αὐτὸν ἐν ἐλευθερίᾳ φυλακῇ φιλανθρώπως ὡμίλει, καὶ πολλάκις ἐπὶ δεῖπνα παρελαμβάνετο.

Ὅτι Σοφονίσβα ἡ πρότερον μὲν Μασσανάσσῃ, μετὰ δὲ ταῦτα συνοικήσασα Σύφακι, τὸ δὲ τελευταῖον πάλιν εἰς συμβίωσιν ἐλθοῦσα διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῷ Μασσανάσσῃ, τήν τε ὄψιν ἦν εὐπρεπὴς καὶ τοῖς νόμοις ποικίλη καὶ πᾶν ἐξομηρεύσασθαι δυναμένη. οὖσα δὲ Καρχηδονίων συμμαχὶς προσέκειτο λιπαροῦσα καὶ δεομένη καθ' ἡμέραν τἀνδρὸς ὅπως ἀποστῇ Ῥώμης· ἦν γὰρ ἡ γυνὴ δεινῶς φιλόπατρις. ἃ δὴ γινώσκων ὁ Σύφαξ, ἐδήλωσε τῷ Σκιπίωνι περὶ

τῆς γυναικός, καὶ παρεκελεύσατο φυλάττειν. τούτοις δὲ σύμφωνα καὶ Λαιλίου λέγοντος, ὁ Σκιπίων ἐκέλευσεν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν τὴν γυναῖκα. παραιτουμένου δὲ τοῦ Μασσανάσσου, πικρότερον ἐπέπληξεν. ὁ δὲ εὐλαβηθεὶς ἐκέλευσεν ἀποστέλλειν τοὺς παραληψομένους· αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν φάρμακον θανάσιμον τῇ γυναικὶ [δεδοὺς] πιεῖν ἠνάγκασε.

Ὅτι Σκιπίων διὰ τὸν πρὸς τοὺς ἑπταικότας ἔλεον βεβαίαν ἔσχε τὴν Μασσανάσσου συμμαχίαν εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον.

Ὅτι Ἀννίβας συγκαλεσάμενος τοὺς συμμάχους ἐδήλωσεν αὐτοῖς ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτὸν διαβῆναι εἰς
572 Λιβύην, καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῶν τοῖς βουλομένοις αὐτῷ συστρατεύειν. ἔνιοι μὲν εἵλαντο τὴν μετ' Ἀννίβου διάβασιν, τοῖς δὲ ἡδομένοις τῆς ἐν Ἰταλίᾳ μονῆς περιστήσας τὴν δύναμιν τὸ μὲν πρῶτον τοῖς στρατιώταις ἔδωκεν ἐξουσίαν, εἴ τινα βούλοιντο λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν δοῦλον· τοὺς δὲ λοιποὺς κατέσφαξεν, ἄνδρας μὲν περὶ δισμυρίους, ἱππεῖς δὲ περὶ τρισχιλίους, καὶ τῶν ὑποζυγίων ἀναρίθμητον πλῆθος.

Ὅτι αὐτόμολοι ἦλθον πρὸς Ἀννίβαν ἱππεῖς τετρακισχίλιοι. οὗτοι δὲ τοῦ Σύφακος πταίσαντος πρὸς Μασσανάσσην ἦσαν ἀφεστηκότες. ὁ δὲ ὀργισθεὶς αὐτοῖς περιέστησε τὴν δύναμιν, καὶ πάντας κατακοντίσας διέδωκε τοὺς ἵππους τοῖς μετ' αὐτοῦ στρατιώταις.

Ὅτι Σκιπίων ἀπέστειλε πρὸς Καρχηδονίους πρέσβεις, οἱ δὲ ὄχλοι παρ' ὀλίγον αὐτοὺς ἀνεῖλον. οἱ δὲ συνέσει διαφέροντες τούτους ἐξήρπασαν καὶ μετὰ τριήρων ἐξέπεμψαν. οἱ δὲ δημοκρατοῦντες ἐν Καρχηδόνι τὸν ναύαρχον παρεκελεύσαντο, ὅταν αἱ παραπέμψασαι τριήρεις ἀναστρέψωσιν, ἐπιπλεῦσαι τοῖς πρεσβευταῖς καὶ πάντας κατασφάξαι· ὃ καὶ γέγονεν. οἱ δὲ καταφυγόντες ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν πρὸς τὸν Σκιπίωνα. τὸ δὲ θεῖον τοῖς ἀσεβῆσαι βουλομένοις ταχέως ἐνεδείξατο τὴν αὐτοῦ δύναμιν. οἱ γὰρ εἰς Ῥώμην ἀποσταλέντες πρεσβευταὶ τῶν Καρχηδονίων ἀνασιρέφοντες ὑπὸ χειμῶνος κατηνέχθησαν

εἰς τὸν τῶν Ῥωμαίων ναύσταθμον. ὧν ἀναχθέντων ἐπὶ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πάντων βοώντων ἀμύνασθαι τοὺς ἀσεβεῖς, ὁ Σκιπίων οὐκ ἔφη δεῖν πράττειν ἃ τοῖς Καρχηδονίοις ἐγκαλοῦσιν. οὗτοι μὲν οὖν ἀφεθέντες διεσώθησαν εἰς τὴν Καρχηδόνα, θαυμάζοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων εὐσέβειαν.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Διναίαρχον τὸν Αἰτωλόν, ἄνδρα τολμηρόν, πείσας πειρατεύειν, ἔδωκεν αὐτῷ ναῦς εἴκοσι· προσέταξε δὲ τὰς μὲν νήσους φορολογεῖν, τοῖς δὲ Κρησὶ παραβοηθεῖν ἐν τῷ πρὸς Ῥοδίους πολέμῳ. οὗτος δὲ κατὰ τὰς ἐντολὰς τοὺς μὲν ἐμπόρους ἐλήστευε, τὰς δὲ νήσους λεηλατῶν ἀργύριον εἰσεπράττετο.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Ἡρακλείδην τινὰ Ταραντῖνον εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, πονηρὸν ἄνθρωπον, ὃς κατ' ἰδίαν αὐτῷ λαλῶν πολλὰς καὶ ψευδεῖς διαβολὰς τῶν ἐν ἀξιώματι κειμένων φίλων ἔλεγε· τέλος δὲ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀσεβείας ὥστε τοὺς πρώτους τοῦ συνεδρίου πέντε ἄνδρας ἀπέσφαξε. διὸ καὶ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτῷ τὰ πράγματα προήγετο. πολέμους γὰρ οὐκ ἀναγκαίους ἐπαναιρούμενος ἐκινδύνευσεν ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐκέτι γὰρ οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν φίλων ἔχειν παῤῥησίαν οὐδὲ ἐπιπλήττειν τῇ τοῦ βασιλέως ἀνοίᾳ, περφρικὼς αὐτοῦ τὴν προπέτειαν. ἐστράτευσε δὲ ἐπὶ Δαρδανοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας, καὶ τούτους παρατάξει νικήσας ἀνεῖλεν ὑπὲρ μυρίους.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς χωρὶς 573
τῆς πλεονεξίας οὕτως ὑπερήφανος ἦν ἐν ταῖς εὐτυχίαις ὥστε τοὺς μὲν φίλους ἀκρίτως ἀποσφάξαι, τοὺς δὲ τάφους τῶν προτετελευτηκότων καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν κατασκάπτειν. Ἀντίοχος δὲ τὸ κατὰ τὴν Ἐλυμαΐδα τέμενος τοῦ Διὸς συλᾶν ἐπιβαλόμενος, πρέπουσαν τὴν καταστροφὴν εὗρε τοῦ βίου, μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἀπολόμενος. ἀμφότεροι δὲ τὰς αὐτῶν δυνάμεις ἀνυποστάτους εἶναι νομίσαντες, μιᾷ παρατάξει συνηναγκάσθησαν ἑτέροις ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. διὸ καὶ τῆς μὲν περὶ αὐτοὺς γενομένης

ἀτυχίας τὰς ἰδίας ἁμαρτίας ἠτιῶντο, τῶν δὲ συγχωρηθέντων φιλανθρώπων τὰς χάριτας εἶχον τοῖς ἐν τῷ κρατεῖν ἐπιεικῶς αὐτοῖς χρησαμένοις. τοιγαροῦν ὥσπερ ἀπὸ παραγραφῆς τῶν ἰδίων πράξεων ἐπὶ τὸ χεῖρον ἑώρων τὰς αὐτῶν βασιλείας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου προαγομένας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καὶ τότε καὶ μετὰ ταῦτα δικαίους ἐνιστάμενοι πολέμους, καὶ πλεῖστον ὅρκων καὶ σπονδῶν ποιούμενοι λόγον, οὐκ ἀλόγως συμμάχους εἶχον τοὺς θεοὺς ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς σπανίζων τροφῆς οὐ διέλιπε τὴν ὑπ᾽ Ἄτταλον χώραν λεηλατῶν μέχρι τῆς τῶν Περγαμηνῶν πόλεως. κατέσκαψε δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερὰ τό τε Νικηφόριον πολυτελῶς κατεσκευασμένον καὶ τἄλλα γλυφὰς ἔχοντα θαυμαζομένας εἰς τέλος παρώνησε. δι᾽ ὀργῆς γὰρ ἔχων τὸν Ἄτταλον, ἐπεὶ τοῦτον οὐ κατέλαβε περὶ τούτους τοὺς τόπους, τὸν θυμὸν εἰς ταῦτα κατετίθετο.

Ὅτι Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθὼν κατεστρατοπέδευσεν ἐπὶ τὸ Κυνόσαργες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Ἀκαδημίαν ἐνέπρησε καὶ τοὺς τάφους κατέσκαψεν, ἔτι δὲ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐλυμήνατο. χαρισάμενος δὲ τῷ θυμῷ, καθάπερ εἰς Ἀθήνας ἀλλ᾽ οὐκ εἰς τὸ θεῖον ἐξαμαρτάνων, ὑπὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων καὶ πάλαι βλασφημούμενος τότε τελέως ἐμισήθη, ὑπὸ δὲ θεῶν ταχὺ τῆς προσηκούσης ἐπιτιμήσεως ἔτυχε, διὰ μὲν τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν τοῖς ὅλοις σφαλείς, διὰ δὲ τὴν Ῥωμαίων ἐπιείκειαν τυχὼν συγγνώμης.

Ὅτι Φίλιππος θεωρῶν τῶν Μακεδόνων τοὺς πλείστους ἑαυτῷ χαλεπῶς ἔχοντας ἐπὶ τῷ τὸν Ἡρακλείδην ἔχειν φίλον, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακήν. ἦν δὲ οὗτος Ταραντῖνος μὲν τὸ γένος, πονηρίᾳ δὲ ὑπερβαλλούσῃ χρώμενος, καὶ τὸν Φίλιππον ἐξ ἐπιεικοῦς βασιλέως πεποιηκὼς πικρὸν καὶ ἀσεβῆ τύραννον. διὸ δὴ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Μακεδόσι καὶ

τοῖς Ἕλλησιν ὑπερβαλλόντως συνέβαινε μισεῖσθαι τὸν Ἡρακλείδην.

Ὅτι Ἀννίβας διὰ μόνης τῆς περὶ αὐτὸν φήμης καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην περίβλεπτος ἐγίνετο, κατὰ πᾶσαν πόλιν ἑκάστου σπεύδοντος θεάσασθαι τὸν ἄνδρα.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς μέχρι μέν τινος ἐπηνεῖτο Ἀριστομένη δὲ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ γεγενημένον καὶ πάντα καλῶς διοικήσοντα 574
τὴν μὲν ἀρχὴν ἠγάπα καθαπερεὶ πατέρα, καὶ πάντα ἔπραττεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου γνώμης· μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν κολακευόντων διαφθαρεὶς τὴν ψυχὴν τόν τε Ἀριστομένη παῤῥησιαζόμενον ἐμίσησε καὶ τέλος συνηνάγκασεν αὐτὸν πιόντα κώνειον τελευτῆσαι. ἀεὶ δὲ μᾶλλον θηριούμενος καὶ τυραννικὴν παρανομίαν ἀλλ' οὐ βασιλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσας, ἐμισήθη μὲν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ἐκινδύνευσε δὲ ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν.

Ὅτι τὸ Δήλιον ἱερὸν ἦν οὐ μακρὰν ἀπέχον τῆς Χαλκίδος. διόπερ ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐβλασφημεῖτο, τὴν ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου πεποιημένος ἐξ ἀσεβείας. οὗ συνελθόντος Φλαμίνιος περὶ Κόρινθον διατρίβων ἐπεμαρτύρατο πάντας ἀνθρώπους τε καὶ θεοὺς ἐπὶ τῷ προκαιῆρχθαι τοῦ πολέμου τὸν βασιλέα.

Ὅτι Ἀντίοχος ἐν Δημητριάδι τὴν παραχείμασίαν ποιούμενος, καὶ πλείω τῶν πεντήκοντα ἐτῶν βεβιωκώς, τῆς μὲν περὶ τὸν πόλεμον παρασκευῆς ἠμέλησε, παρθένου δὲ εὐπρεποῦς ἐρασθεὶς ἐκάθητο
τοὺς ταύτης ἐπιτελῶν γάμους καὶ πανηγύρεις λαμπρὰς συνήγαγε. ταῦτα δὲ πράττων οὐ μόνον ἑαυτοῦ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διέφθειρεν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμὰς ἐξέλυσε. καὶ οἱ στρατιῶται τὸν χειμῶνα κατατετριφότες ἐν ἀνέσει καὶ τρυφῇ, κακῶς ἀπήλλαττον ἐν ταῖς ἀπορίαις, οὔτε δίψαν οὔτε ἄλλην κακοπάθειαν φέρειν δυνάμενοι. διόπερ αὐτῶν οἱ μὲν εἰς νόσους ἐνέπιπτον, οἱ δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπολειπόμενοι πολὺ τῶν τάξεων ἀπεσπῶντο.

Ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν Θετταλίᾳ πόλεις πυνθανόμενος πρὸς Ῥωμαίους μετατεθεῖσθαι, τὰς δὲ ἐκ τῆς Ἀσίας δυνάμεις ὑστερούσας, καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς καταμελοῦντας καὶ προφάσεις ἀεὶ πορίζομένους, ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ καθειστήκει. διὸ καὶ τοὺς πεποιηκότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πείσαντας ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν τὸν πόλεμον ἐπανελέσθαι δι' ὀργῆς εἶχε· τὸν δὲ Ἀννίβαν τὴν ἐναντίαν γνώμην ἐσχηκότα τότε ἐθαύμαζε καὶ τὰς ἐλπίδας εἶχεν ἐν τούτῳ· τὸν δὲ πρὸ τούτου χρόνον ὑπόπτως πρὸς αὐτὸν διακείμενος τότε πιστότατον αὐτὸν εἶχε φίλον καὶ ἀπὸ τῆς τούτου γνώμης πάντα ἔπραττε.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος διὰ τὴν ἥτταν ταπεινωθεὶς ἔκρινε τῆς μὲν Εὐρώπης ἐξίστασθαι, περὶ δὲ τῆς Ἀσίας διαγωνίζεσθαι. καὶ προσέταξε τοῖς Λυσιμαχεῦσι παντὶ μηχανῇ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, εἰς δὲ τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεις μετοικῆσαι. καὶ ἔδοξε πᾶσιν ἀφρόνως βεβουλεῦσθαι, καὶ πόλιν ἐπικαιρότατα κειμένην πρὸς τὸ διακωλῦσαι τοὺς πολεμίους ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν περαιοῦν τὰς δυνάμεις ἀκονιτὶ προέσθαι τοῖς πολεμίοις. ἀκολούθως δὲ τῇ διαλήψει ταύτῃ καὶ τὸ τῶν ἀποτελεσμάτων ἔργον ἐπληρώθη. ὁ γὰρ Σκιπίων τὴν πόλιν καταλαβὼν ἔρημον αὐτομάτως εὐημέρησε ταύτην καταλαβών.

Ὅτι Μάρκος Φολούϊος στρατηγὸς ὢν παρανομήσας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λιγυστικὴν συμμάχους ἔτυχε τῆς προσηκούσης κολάσεως. παρελθὼν γὰρ εἰς τοὺς ὀνομαζομένους Κενομανοὺς ὡς φίλος παρείλετο τὰ ὅπλα, μηδὲν ἔχων ἔγκλημα. ὁ δὲ ὕπατος πυθόμενος τὸ γεγονὸς, τούτοις μὲν ἀπέδωκε τὰ ὅπλα, τὸν δὲ Μάρκον ἐζημίωσε χρήμασι.

Ὅτι Ἀντίοχος ἀπορῶν χρημάτων, ἀκούων δὲ κατὰ τὴν Ἐλυμαΐδα τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Βήλου πολὺν ἐκ τῶν ἀναθημάτων ἔχειν ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν, ἔγνω τοῦτο συλῆσαι. καὶ ἦκεν εἰς τὴν Ἐλυμαΐδα, καὶ καταιτιασάμενος τοὺς ἐγχωρίους πολέμου κατάρχεσθαι, τὸ μὲν ἱερὸν ἔσύλησε, χρημάτων δὲ πλῆθος

ἀθροίσας ταχὺ τῆς προσηκούσης ἐκ θεῶν ἔτυχε κολάσεως.

Ὅτι ὁ Φιλοποίμην ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς ἀνὴρ ἐγεγόνει φρονήσει καὶ στρατηγίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέρων, πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον πεπολιτευμένος ἀμέμπτως. καὶ πολλάκις μὲν στρατηγίας ἠξιώθη, τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ πολιτεύματος ἡγούμενος, μάλιστα δὲ τῶν ἄλλων εἰς κοινὸν ηὔξησε τὴν Ἀχαιῶν συμπολιτείαν, πρός τε τοὺς ἰδιώτας ἡμερώτατα πολιτευόμενος, καὶ δι' ἀρετὴν παρὰ Ῥωμαίων ἀποδοχῆς τετευχώς, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς ἀγωμόνι τύχῃ συγκεχρημένος. ἀλλ' ὅμως μετὰ τὴν τελευτὴν ὥσπερεί τινι θείᾳ προνοίᾳ τὰς ἰσοθέους τιμὰς ἠλλάξατο τῶν κατὰ τὴν τελευτὴν ἀπηντηκότων ἀκληρημάτων. χωρὶς δὲ τῶν κοινῇ τοῖς Ἀχαιοῖς καταψηφισθέντων εἰς τιμὴν ἀνδρὸς ἡ πατρὶς ἱδρύσατο, καὶ τοῦ βουθυτεῖν αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν καὶ τῆς ἀρετῆς ἐγκώμιά τε καὶ ὕμνους κατέδειξεν ᾄδειν τοὺς νέους.

Ὅτι ὁ Ἀννίβας στρατηγικῇ συνέσει καὶ μεγέθει πράξεων πάντων Καρχηδονίων πεπρωτευκὼς οὐδέποτε στάσιν ἔσχεν ἐν τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ τῇ φύσει πλεῖστον διεστῶτα καὶ διαλέκτοις πολυφώνοις διειλημμένα διὰ τῆς ἰδίας προνοίας ἐν ὁμονοίᾳ καὶ συμφωνίᾳ διετήρησεν. ὁμοίως δὲ τῶν ὁμοεθνῶν εἰωθότων διὰ τὰς τυχούσας αἰτίας ἀφίστασθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους, οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦτο ἐτόλμησε. μεγάλας δὲ δυνάμεις ἀεὶ τρέφων οὐδέποτε χρημάτων οὐδὲ τροφῆς ἠπόρησε, καὶ τὸ πάντων παραδοξότατον, οἱ μετ' αὐτοῦ στρατευόμενοι τῶν ἀλλοεθνῶν τῆς πολιτικῆς εὐνοίας οὐκ ἀπελείφθησαν, ἀλλὰ πολὺ διήνεγκαν. ταιγαροῦν καλῶς ἄρχων τῶν στρατιωτῶν καλὰς καὶ τὰς πράξεις ἐπετελέσατο. πρὸς γὰρ τοὺς δυνατωτάτους πόλεμον ἐξενέγκας ἑπτακαίδεκα ἔτη σχεδὸν τὴν Ἰταλίαν ἐπόρθησεν, ἀήττητος δὲ ἐν πάσαις ταῖς μάχαις ἐγένετο· τηλικαύταις δὲ καὶ τοσαύταις πράξεσι τοὺς τῆς οἰκουμένης ἡγεμόνας ἐνίκησεν ὥςτε διὰ τὸ πλῆθος τῶν κατακοπιομένων ὑπ'

αὐτοῦ μηδένα ποτὲ τολμᾶν ἔτι κατὰ στόμα μάχεσθαι πρὸς αὐτόν. πολλὰς μὲν πόλεις δοριαλώτους κα-
576 τέκαιε, τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἔθνη πολυανθρωπίᾳ διαφέροντα σπανίζειν ἐποίησεν ἀνδρῶν. καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμεγεθέσι, καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν δυσυποστάτων περιεγένετο διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ στρατηγικῆς ἀρετῆς, καὶ πᾶσιν ἔδειξεν ὅτι καθάπερ ἐπὶ τοῦ σώματος ὁ νοῦς, οὕτως ἐπὶ στρατεύματος ὁ τὴν ἡγεμονίαν ἔχων ποιεῖ τὰ κατορθώματα.

Ὅτι ὁ Σκιπίων νέος ὢν παντελῶς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀνελπίστως ἐχρήσατο, καταπολεμήσας τοὺς Καρχηδονίους, τὴν δὲ πατρίδα κινδυνεύουσαν ἐξείλετο τῶν μεγίστων κινδύνων. τὸν γὰρ ἀήττητον Ἀννίβαν διὰ τῆς ἐπινοίας ἠνάγκασεν ἄνευ μάχης καὶ κινδύνων ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐκχωρῆσαι. τὸ δὲ τελευταῖον ἐκ τῆς ἀνδρείας τε καὶ στρατηγίας μεγάλη παρατάξει τὸν ἀνίκητον γεγενημένον Ἀννίβαν καταπολεμήσας ἥττησε τὴν Καρχηδόνα.

Ὅτι Λεώκριτος ὁ τοῦ Φαρνάκου στρατηγὸς συνεχεῖς προσβολὰς ποιούμενος ἠνάγκασε τοὺς ἐν τῷ Ἰλίῳ μισθοφόρους τὴν μὲν πόλιν παραδοῦναι, αὐτοὺς δὲ ὑποσπόνδους προπεμφθῆναι μετὰ ἀσφαλείας. τῶν δὲ μισθοφόρων τότε μὲν ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὰς συνθήκας προπεμπομένων, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω χρόνοις ἠδικηκότων τὸν Φαρνάκην, ὁ Λεώκριτος ἐντολὰς ἔχων παρὰ τοῦ Φαρνάκου πάντας ἀνελεῖν, παρεσπόνδησε τοὺς μισθοφόρους· κατὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ Ἰλίου μετάστασιν αὐτοῖς ἐπέθετο κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ πάντας κατηκόντισεν.

Ὅτι ὁ Σέλευκος ἀξιόλογον δύναμιν ἀναλαβὼν προῆγεν ὡς ὑπερβησόμενος τὸν Ταῦρον ἐπὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Φαρνάκου· ἔννοιαν δὲ λαβὼν τῶν πρὸς Ῥωμαίους τῷ πατρὶ γενομένων συνθηκῶν, καθ' ἃς οὐκ ἐξῆν

Ὅτι οἱ τὰ δεινὰ τολμήσαντες καὶ τὸν Δημήτριον ἀνελόντες οὐκ ἐξέφυγον τὴν τοῦ δικαίου δαιμονίου

τιμωρίαν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐκ Ῥώμης τὰς ψευδεῖς διαβολὰς πλασάμενοι μετ' ὀλίγον χρόνον τῷ βασιλεῖ προσκόψαντες ἀνηρέθησαν, ὁ δὲ Φίλιππος τὸν λοιπὸν τοῦ ζῆν χρόνον ὀνειροπολούμενος καὶ διὰ τὴν συνείδησιν τῆς εἰς τὸν εὐγενέστατον υἱὸν ἀσεβείας ταραττόμενος, οὐδὲ διετῆ χρόνον ἐπεβίωσε, τῇ δὲ λύπῃ ἀδιορθώτως συνεχόμενος κατέστρεψε τὸν βίον. ὁ δὲ πάντων τῶν κακῶν ἀρχιτέκτων Περσεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων καταπολεμηθείς, καὶ φυγὼν εἰς Σαμοθράκην, ἄκυρον ἔσχε τὴν τῶν ἁγνοτάτων θεῶν ἱκεσίαν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν τετολμημένης ἀσεβείας.

Ὅτι Τιβέριος Γράκχος ἐξαπέλεκυς ὢν στρατηγὸς ἐνεργῶς διῴκει τὰ κατὰ τὸν πόλεμον. οὗτος γὰρ νέος ὢν τὴν ἡλικίαν πάντων ἡλικιωτῶν διέφερεν ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει· θαυμαζόμενος δὲ ἐπ' ἀρετῇ καὶ μεγάλας τοῦ μέλλοντος ὑποφαίνων ἐλπίδας πολὺ τῶν ἡλικιωτῶν προεῖχε δόξῃ. 577

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος ὁ καὶ πάτρων γεγονὼς ἦν εὐγενής τε καὶ κατὰ τὴν ὄψιν εὐπρεπής, ἔτι δὲ συνέσει πολὺ διαφέρων τῶν ἄλλων. διόπερ ἡ μὲν πατρὶς αὐτὸν ἁπάσαις ταῖς ἐπιδόξοις ἀρχαῖς ἐτίμησεν, αὐτὸς δὲ ἔν τε τῷ ζῆν διετέλεσεν ἐπαινούμενος καὶ τῆς μετὰ θάνατον εὐφημίας προενοήθη μετὰ τοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος.

Ὅτι Ἀντίοχος προσφάτως παρειληφὼς τὴν βασιλείαν ἐνεστήσατο βίον παράλογον καὶ ἀσυνήθη τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκ τῶν βασιλείων ὑπάγων λάθρᾳ τῆς θεραπείας περιῄει τὴν πόλιν ἀλύων ὅπου τύχοι δεύτερος ἢ τρίτος· μετὰ δὲ ταῦτα ἐφιλοτιμεῖτο μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταρρίπτειν οἱ τύχοι καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων εὐτελεστάτων συμπίνειν. καθόλου δ' εἴ τινας τῶν νέων αἴσθοιτο ἀφ' ἡμέρας μετ' ἀλλήλων γενομένους, ἐξαίφνης ἐπὶ κῶμον παρεγένετο μειὰ κεραυλίου καὶ συμφωνίας, ὥστε διὰ τὸ παράδοξον τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μὲν φεύγειν, τοὺς δὲ διὰ τὸν φόβον σιωπᾶν. τὸ δὲ τελευταῖον τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καταθέμενος

περιεβάλλετο τήβενναν, καθάπερ ἦν ἑωρακὼς ἐν Ῥώμῃ τοὺς μεταπορευομένους τὰς ἀρχάς, ἐνειύγχανέ τε τοῖς ἰδιώταις ἀσπαζόμενος καὶ περιπτύσσων ἕκαστον, καὶ ποτὲ μὲν παρακαλῶν φέρειν ἑαυτῷ τὴν ψῆφον ὡς ἀγορανόμῳ, ποτὲ δὲ ὡς δημάρχῳ· τυχὼν δὲ ἀρχῆς, ἐκάθιζεν ἐπὶ δίφρου ἐλεφαντίνου, καὶ καθώς ἐστι Ῥωμαίοις ἔθιμον, διηκούετο τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητούντων περὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ συμβολαίων. καὶ ταῦτ' ἔπραττε μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως καὶ φιλοτιμίας, ὥστε τοὺς χαριεστάτους ἄνδρας ἀπορεῖν περὶ αὐτοῦ· οἱ μὲν γὰρ ἀφέλειαν, οἱ δὲ ἀλογίαν, τινὲς δὲ μανίαν αὐτοῦ κατεγίνωσκον.

Ὅτι μετὰ τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ Εὐμένους εἰς τὸ Πέργαμον διαδοθείσης φήμης ὅτι τετελεύτηκεν Εὐμένης Ἄτταλος ἐπεπλάκη τῇ βασιλίσσῃ προχειρότερον. οὐ μὴν Εὐμένης γε προσεποιήθη μετὰ ταῦτ' ἀνακάμψας, ἀλλὰ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος τὸν ἀδελφὸν διέμεινεν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν εὐνοίᾳ.

Ὅτι ὁ Κότυς ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς ἦν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνὴρ ἔμπρακτος ἐμφερόμενος καὶ γνώμῃ
578 διαφέρων, ἔν τε τοῖς ἄλλοις σπουδαῖος καὶ φιλίας ἄξιος. ἦν δὲ καὶ νήπτης καὶ σώφρων καθ' ὑπερβολήν, ἔτι δὲ τὸ μέγιστον, πάντων τοῖς Θραξὶ παρακολουθούντων κακῶν ἀλλοτριώτατος.

Ὅτι τὸ Χάλεστρον τὸ πολισμάτιον πολιορκήσας ὁ Περσεύς, καὶ πάντας ἀποσφάξας, περὶ πεντακοσίους δὲ συμφυγόντων εἴς τινα τόπον ὀχυρὸν μετὰ τῶν ὅπλων καὶ αἰτησαμένων ἀσφάλειαν, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν ἀποθεμένοις τὰ ὅπλα σώζεσθαι. τῶν δὲ ποιησαμένων τὸ συγχωρηθέν, οἱ Μακεδόνες εἴτ' ἀφ' ἑαυτῶν εἴτε καὶ τοῦ βασιλέως προστάξαντος ἐπηκολούθησαν τοῖς λαβοῦσι τὴν πίστιν καὶ πάντας ἀπέσφαξαν.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἤπειρον Χάροψ υἱὸς τοῦ τὴν αὐτὴν ἔχοντος προσηγορίαν κατὰ τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον ἐξαπεσταλκότος Φλαμενίνῳ τὸν ἡγησόμενον τῆς ἀνελπίστου διὰ τῶν ὀρῶν ἀτραποῦ, δι' ὧν οἱ Ῥωμαῖοι παραδόξως πορευθέντες τῶν σιενῶν ἐκρά-

τησαν. τραφεὶς δὲ ἐν Ῥώμῃ διὰ τὴν τοῦ πάππου πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν πολλοῖς τῶν ἐπισήμων ἐπεξενώθη. ὢν δὲ τολμηρὸς καὶ πονηρίᾳ διαφέρων, τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν Ἠπειρωτῶν διέβαλλε πρὸς Ῥωμαίους, ψευδεῖς ἐπιῤῥίπτων αἰτίας, ὅπως ἅπαντας καταπληξάμενος τοὺς δυναμένους ἀντιπολιτεύεσθαι καθαπερεὶ κύριος ἁπάσης τῆς Ἠπείρου. διόπερ πρὸς Περσέα ἐξαπέστειλαν εἰς Μακεδονίαν, ἐπαγγελόμενοι παραδώσειν τὴν Ἤπειρον.

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Εὐμένη τὴν τῶν Ἀβδηριτῶν πόλιν πολιορκοῦντες, καὶ τὴν ἐκ τῆς βίας ἅλωσιν ἀπογνόντες, διεπέμψαντο λάθρᾳ πρός τινα Πύθωνα τῇ δόξῃ πρωτεύοντα τῶν Ἀβδηριτῶν καὶ τὸ κυριεῦον μέρος διαφυλάττοντα διὰ δούλων ἰδίων καὶ ἀπελευθέρων διακοσίων. ψυχαγωγήσαντες οὖν αὐτὸν ἐπαγγελίαις διὰ τούτου παρεισῆλθησαν ἐντὸς τοῦ τείχους καὶ τῆς πόλεως ἐκυρίευσαν. ὁ δὲ τὴν πόλιν προδοὺς Πύθων μετρίας τυχὼν εὐεργεσίας, πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνων τὴν τῆς πατρίδος κατασκαφήν, ἐν ἀθυμίᾳ καὶ μεταμελείᾳ τὸν καταλειπόμενον ἐβίωσε χρόνον.

Ὅτι ὁ Περσεὺς κάλλιστον εἰληφὼς παρὰ τῆς τύχης καιρὸν εἰς τὸ διαφθεῖραι τὴν δύναμιν ἄρδην τῶν Ῥωμαίων, διέτριβε περὶ Δῖον τῆς Μακεδονίας, ἀπέχων μὲν οὐ πολὺ τῶν τόπων, ῥᾳθυμῶν δὲ περὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων. κραυγῆς γὰρ μόνον ἦν χρεία καὶ σάλπιγγος εἰς τὸ τὴν στρατιὰν τῶν πολεμίων 579
λαβεῖν αἰχμάλωτον, περικεκλεισμένην ἐν χρημνοῖς καὶ φάραγξι δυσεξιτήτοις. διόπερ ἐκείνου περὶ τούτων ἠμεληκότος, καὶ οἱ τὴν παρεμβολὴν ἔχοντες ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας Μακεδόνες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ τὰς ἐκκοιτίας ἐῤῥᾳθύμουν.

Ὅτι τελέως ὁ Περσεὺς νομίσας ἐπταικέναι τοῖς ὅλοις κατὰ πᾶν συντριβεὶς τῇ ψυχῇ Νίκωνα μὲν τὸν θησαυροφύλακα ἐξέπεμψε, συντάξας τὴν ἐν τῷ Φάκῳ γάζαν καὶ τὰ χρήματα καταποντίσαι, Ἀνδρόνικον δὲ τὸν σωματοφύλακα εἰς Θεσσαλονίκην, συντάξας ἐμπρῆσαι τὰ νεώρια τὴν ταχίστην. ὃς γενηθεὶς τούτου φρονιμώτερος ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, οὐ

μὴν ἐποίησε τὸ προσταχθέν, νομίζων φίλιον τοῖς ὅλοις κρατεῖν Ῥωμαίοις.

Ὅτι ὁ αὐτὸς τοὺς χρυσοῦς ἀνδριάντας ἀνασπάσας ἐκ Δίου, πάντας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀναλαβὼν μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἀνεχώρησεν εἰς Πύδναν. οὐ μεῖζον ἁμάρτημα τῷ Περσεῖ πεπραγμένον οὐκ ἄν τις εὕροι.

Ὅτι οἱ Κυδωνιᾶται ἐπετελέσαντο πρᾶξιν ἔκνομον καὶ τελέως ἀλλοτριωτάτην τῶν Ἑλληνικῶν νομίμων. ἐν εἰρήνῃ γὰρ ὡς φίλοι πιστευόμενοι καταλαβόντες τὴν τῶν Ἀπολλωνιατῶν πόλιν τοὺς μὲν ἄνδρας ἠβηδὸν ἀνεῖλον, τέκνα δὲ καὶ γυναῖκας διανειμάμενοι κατεῖχον τὴν πόλιν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος δυνάμενος ἐλασσωθέντας τοὺς Αἰγυπτίους ἀποκτεῖναι, παριππεύων ἐβόα μὴ κτείνειν αὐτούς, ἀλλὰ ζῶντας συλλαμβάνειν. ταχὺ δὲ τοὺς καρποὺς ταύτης ἀγχινοίας ἐκομίσατο, καὶ περὶ τὴν τοῦ Πηλουσίου κατάληψιν καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κατάκτησιν τῆς Αἰγύπτου ταύτης τῆς φιλανθρωπίας μέγιστα συμβαλομένης.

Ἡμεῖς δὲ τοῦ Πτολεμαίου τὴν οὕτως ἀγενῆ φύσιν οὐκ ἂν προηγουμένως ἀνεπισήμαντον ἐάσαιμεν. τὸ γὰρ ἐκτὸς γενόμενον τῶν δεινῶν καὶ τοσαῦτα ἀφεστηκότα τῶν πολεμίων αὐτόθεν καθάπερ ἀκονιτὶ παραχωρῆσαι βασιλείας μεγίστης καὶ μακαριωτάτης πῶς οὐκ ἄν τις ἡγήσαιτο ψυχῆς τελείως ἐκτεθηλυμένης εἶναι; ἦν εἰ μὲν συνέβαινε φυσικῶς ὑπάρχειν Πτολεμαίῳ τοιαύτην, ἴσως ἄν τις ἐκείνην καταμέμψαιτο· ὅτε δὲ διὰ τῶν ὕστερον πράξεων ἡ φύσις ἱκανῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἀπελογήθη, δείξασα τὸν βασιλέα καὶ στάσιμον ὄντα καὶ δραστικὸν οὐδενὸς ἧττον, ἀναγκαῖόν ἐστι τὰς αἰτίας ἀνατιθέναι τῆς τότε δειλίας καὶ ἀγεννείας εἰς τὸν σπάδωνα καὶ τὴν ἐκείνου συστροφίαν· ὃς ἐκ παιδὸς τὸ μειράκιον ἐν τρυφῇ καὶ γυναικείοις ἐπιτηδεύμασι συνέχων διέφθειρεν αὐτοῦ τὴν ψυχήν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἀνὴρ ἐφάνη πραγματικὸς καὶ

τοῦ προσχήματος τῆς βασιλείας ἄξιος πλὴν τοῦ κατὰ τὸ Πηλούσιον στρατηγήματος.

Ὅτι ὁ Περσεὺς πυθόμενος ἐπιλέκτους Γαλάτας πεπερακέναι τὸν Ἴστρον ἐπὶ συμμαχίᾳ, περιχαρὴς γενόμενος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μαιδικήν, προτρεπόμενος ἥκειν τὴν ταχίστην. ὁ δὲ τῶν Γαλατῶν ἡγούμενος συμφωνήσας μισθὸν ἤτει τακτόν, τοῦ σύμπαντος χρήματος εἰς φ' τάλαντα γινομένου. τοῦ δὲ Περσέως ὁμολογήσαντος μὲν δώσειν, οὐ ποιοῦντος δὲ τὸ συμφωνηθὲν διὰ φιλαργυρίαν, ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκείαν πάλιν οἱ Γαλάται.

Ὅτι Αἰμίλιος ὁ Ῥωμαῖος παραλαβὼν τὰς δυνάμεις καὶ συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν προετρέψατο τῶν στρατιωτῶν τὰς ψυχὰς εἰς τὸ θαρρεῖν. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος περὶ ἑξήκοντα ἔτη, καὶ διὰ τὰς προκατεργασθείσας πράξεις μέγιστον ἔχων τότε Ῥωμαίων ἀξίωμα. πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐπενοήσατο ξένα καὶ τοῖς ἄλλοις δυσεξεύρετα, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ τόλμης κατεπολέμησε τοὺς Μακεδόνας.

Ὅτι ὁ Περσεὺς βουλόμενος κατὰ τὴν φυγὴν προτρέψασθαι πλείους αὐτῷ συνεκπλεῦσαι, τῶν χρημάτων εἰς ξ τάλαντα προθεὶς ἔδωκε τοῖς βουλομένοις διαρπάσαι. ἐκπλεύσας δὲ καὶ κατενεχθεὶς εἰς Γαληψὸν ἔφησε πρὸς τοὺς διαρπάσαντας τὰ χρήματα ζητεῖν τὰ διὰ τῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταληφθέντων κατασκευασθέντα. ἐπαγγειλάμενος οὖν ἀντιστήσειν τοῖς ἀποδοῦσι τιμήν, ἠξίου ταχέως ἀνενεγκεῖν ταῦτα· πάντων δὲ προθύμως ποιησάντων ἀπολαβὼν τὰ διαρπασθέντα τοὺς δόντας ἀπεστέρησε τῆς ἐπαγγελίας.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὐχ ὁμοίαν ἔσχε τῷ Περσεῖ τῆς ψυχῆς διάθεσιν, ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν ἁρμόζουσαν ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς ἐκτήσατο βασιλείαν, ὁ δὲ διὰ τὴν σμικρολογίαν τούς τε Κελτοὺς ἀποτριψάμενος καὶ τἆλλα τούτοις ἀκόλουθα πράξας κατέλυσε πολυχρόνιον καὶ μεγάλην βασιλείαν.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος μετὰ τὴν φυγὴν Περσέως ἐπεζήτει τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν Πόπλιον Ἀφρικανόν,

ὃς ἦν Αἰμιλίου κατὰ φύσιν υἱός, Σκιπίωνος δὲ τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀννίβαν κατὰ θέσιν υἱὸς, κομιδῇ νέος, ὡς ἂν περὶ τὸ ἑπτακαιδέκατον γεγονὼς ἔτος. ὃς ἐκ νέου τηλικούτοις ἀγῶσι συμπαρὼν καὶ
581 τριβὴν λαμβάνων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, οὐχ ἥττων ἐγένετο τοῦ πάππου. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου εὑρεθέντος εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπελύθη τῆς ἀγωνίας ὁ ὕπατος, ἔχων οὐ πρὸς υἱὸν ἀλλὰ καθάπερ ἐρωμανῆ τινα διάθεσιν πρὸς τὸ μειράκιον.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος φιλανθρώπως προσενεχθεὶς τῷ Περσεῖ, καὶ πρὸς τὰ σύνδειπνα παραλαβὼν καὶ τοῦ συνεδρίου μεταδιδούς, πᾶσιν ἐνεδείξατο πρὸς μὲν τοὺς ὑφισταμένους ὄντα βαρὺν ἑαυτόν, πρὸς δὲ τοὺς κρατηθέντας ἐπιεικῆ. τὴν παραπλησίαν δὲ διάθεσιν καὶ τῶν ἄλλων ζηλούντων, τὴν τῆς οἰκουμένης ἡγεμονίαν οὐκ ἐπίφθονον εἶχεν ἡ Ῥώμη, τοιούτοις χρωμένη τῶν ὅλων προστάταις.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῶν μεγίστων βασιλέων Ἀντιόχου καὶ Φιλίππου πολέμῳ περιγενόμενοι τοσοῦτον ἀπέσχοντο τοῦ τιμωρίαν λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, ὥστε μὴ μόνον συγχωρῆσαι τὰς βασιλείας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς ποιήσασθαι. ἐν δὲ τούτοις τοῖς χρόνοις, προδιηγωνισμένοι πολλάκις πρὸς Περσέα καὶ κινδύνους μεγάλους ὑπομεμενηκότες, ἐπειδὴ τῆς Μακεδόνων βασιλείας ἐκράτησαν, ἐλευθέρας ἀφῆκαν τὰς ἁλούσας πόλεις παρὰ τὴν ἁπάντων προσδοκίαν. οὐ γὰρ οἷον τῶν ἄλλων ὑπέλαβεν ἄν τις, ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ Μακεδόνες ἤλπιζον ἀξιωθήσεσθαι τηλικαύτης φιλανθρωπίας, συνειδότες αὑτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα παρανενομηκόσιν εἰς Ῥωμαίους. τετυχηκότες γὰρ ἐπὶ τοῖς πρότερον ἀγνοήμασι συγγνώμης, εἰκότως ἂν τοῖς ὕστερον ἁμαρτήμασιν ὑπελάμβανον ἑαυτοὺς μηδένα λόγον δίκαιον εἰς ἔλεον καὶ παραίτησιν ἀπολελεῖφθαι. οὐ μὴν ἡ σύγκλητος ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐμνησικάκησεν, ἀλλὰ μεγαλοψύχως καὶ προηκόντως ἑκάστοις προσηνέχθη. Περσέα μὲν γὰρ ἐκ προγόνων ὀφείλοντα χάριτας, ἐπειδὴ παρὰ τὰς συνθήκας ἄδικον ἐξήνεγκε πόλεμον,

λαβόντες αἰχμάλωτον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθεντο φυλακήν, ἐλάττονά γε τῶν παρανομημάτων λαμβάνοντες τιμωρίαν· τὸ δὲ τῶν Μακεδόνων ἔθνος εἰς δουλείαν δικαίως ἂν ἄγοντες, ἠλευθέρωσαν, οὕτως εὐγενῶς καὶ ταχέως προέμενοι τὴν εὐεργεσίαν ὥστε μηδὲ παρὰ τῶν ἐπταικότων δέησιν ἀναμεῖναι. ὁμοίως καὶ τῶν Ἰλλυριῶν πολέμῳ κρατήσαντες αὐτονόμους ἀφῆκαν, οὐχ οὕτως ἀξίους ἡγούμενοι χάριτος τοὺς βαρβάρους ὡς ἑαυτοῖς προσήκειν νομίζοντες κατάρχειν εὐεργεσίας καὶ μὴ μεγάλα φρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις.

Ὅτι ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ τούς τε Μακεδόνας καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐλευθέρους ἀφεῖναι τὰ ἡμίση διδόντας ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν.

ΕΚ ΤΗΣ ΛΑ. 582

Ὅτι ὁ Περσεὺς εἰς τὸ κατάγειον ἐμβληθεὶς οἴκημα, ἐκεῖ ἂν κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ ὁ Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τηρῶν τὸ τῆς βουλῆς ἀξίωμα καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικές, παρήνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων, εἰ μὴ τὸν ἀνθρώπινον φόβον εὐλαβοῦνται, τήν γε τοὺς ὑπερηφάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους μετερχομένην νέμεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεὶς φυλακήν, καὶ κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων, ὁμοίαν τοῖς προηυτυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας, καὶ προσκόψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ' ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν ἐτελεύτησεν.

Ὅτι ὁ τῶν βαρβάρων Γαλατῶν στρατηγὸς ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ γενόμενος, καὶ συναθροίσας τοὺς αἰχμαλώτους, πρᾶξιν ἐπετελέσατο βαρβαρικὴν καὶ παντελῶς ὑπερήφανον. τούς τε γὰρ τοῖς εἴδεσι καλλίστους καὶ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιοτάτους καταστέψας ἔθυσε τοῖς θεοῖς, εἴ γέ τις τῶν θεῶν δέχεται τὰς τοιαύτας τιμάς· τοὺς δὲ ἄλλους πάντας κατηκόντισε, πολλῶν μὲν ἐν αὐτοῖς γνωριζομένων διὰ τὰς προγεγενημένας

ἐπιξενώσεις, οὐδενὸς δὲ διὰ τὴν φιλίαν ἐλεουμένου. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ βάρβαροι παρ' ἐλπίδας κατορθώσαντες ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐχρήσαντο τοῖς εὐτυχήμασιν.

Ὅτι ὁ Εὐμένης ξενολογήσας τά τε ὀψώνια ἅπασιν ἀπέδωκε καὶ δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ ἐπαγγελίαις ἐψυχαγώγει πάντας, ἐκκαλούμενος τὴν εὔνοιαν, οὐχ ὁμοίως τῷ Περσεῖ. ἐκεῖνος γὰρ δισμυρίων Γαλατῶν παραγενομένων εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, ἀπετρίψατο τὴν τηλικαύτην συμμαχίαν, ἵνα φείσηται τῶν χρημάτων· ὁ δ' Εὐμένης οὐ λίαν εὐπορούμενος ξενολογῶν δωρεαῖς ἐτίμα τοὺς δυναμένους μάλιστα χρείας παρέχεσθαι. τοιγαροῦν ἐκεῖνος μὲν οὐ βασιλικὴν μεγαλοφροσύνην ἀλλ' ἰδιωτικὴν τοῦ τυχόντος ἀναλαβὼν μικροψυχίαν ἅμα τῇ βασιλείᾳ πάσῃ καὶ τὸν τηρηθέντα πλοῦτον ἐπεῖδεν αἰχμάλωτον, οὗτος δὲ τῆς νίκης πάντα δεύτερα τιθέμενος οὐ μόνον ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐρρύσατο τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ τῶν Γαλατῶν ἔθνος ὑποχείριον ἐποιήσατο.

Ὅτι ἔνιαι τῶν ἐπιβολῶν τοῦ Ἀντιόχου καὶ τῶν πράξεων βασιλικαὶ καὶ θαυμάσιαι τελέως ἦσαν, τινὲς δὲ πάλιν οὕτως εὐτελεῖς καὶ ληρώδεις ὥσθ' ὁλοσχερῶς ὑπὸ πάντων καταφρονεῖσθαι. συντελῶν γὰρ τοὺς ἀγῶνας πρῶτον μὲν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσιν ἔσχε προαίρεσιν. ἐκεῖνοι γὰρ· αὔξοντες τὴν ἰδίαν βασιλείαν καὶ δυνάμεσι καὶ χρημάτων πλήθεσι, καθὸ οἷοί τ' ἦσαν ἐπεκρύπτοντο τὴν διαίρεσιν διὰ τὴν Ῥωμαίων ὑπεροχήν· οὗτος δὲ τὴν ἐναντίαν λαβὼν διάθεσιν συνήγαγε σχεδὸν ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας εἰς τὴν πα-
583 νήγυριν, πάντα τὰ τοῦ βασιλείου μέρη διαφερόντως ἐκόσμησε, εἰς ἕνα δὲ τόπον ἀθροίσας καὶ καθάπερ ἐπὶ σκηνὴν ἀναβιβάσας τὴν βασιλείαν ἅπασαν ἐποίησε μηδὲν ἀγνοεῖν τῶν περὶ αὐτόν.

Ὅτι τοὺς πολυτελεῖς ἀγῶνας καὶ τὴν θαυμαστὴν πανήγυριν ἐκτελέσας ὁ Ἀντίοχος πάντας τοὺς πρὶν ὑπερέβαλεν· ὁ δὲ δι' αὐτοῦ χειρισμὸς πολλῆς εὐτελείας καὶ καταφρονήσεως ἦν οἰκεῖος. παρέτρεχε γὰρ

παρὰ τὴν πομπὴν ἱππάριον ἔχων εὐτελές, καὶ τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν, ἄλλους δὲ ὡς ἔτυχε διατάττων· ὥστε εἴ τις ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ διάδημα, μηδένα τῶν ἀγνοούντων πιστεῦσαι τοῦτον εἶναι τὸν βασιλέα τὸν τῶν ὅλων κύριον, ὁρῶντα μηδ' ὑπηρέτου μετρίου φαντασίαν ἔχοντα. ἐν δὲ τοῖς πότοις αὐτὸς ἐφιστάμενος ταῖς εἰσόδοις οὓς μὲν εἰσῆγεν οὓς δὲ ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας διέταττεν. ἀκολούθως δὲ τούτοις προσιὼν τοῖς εὐωχουμένοις οἷ τύχοι ποτὲ μὲν ἐκάθιζε, ποτὲ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποτιθέμενος τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ νίπτων τὸ ποτήριον, ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο, καὶ περιῄει πάντα τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ δή ποτε προκοπτούσης ἐπὶ πολὺ τῆς ἑστιάσεως, καὶ τῶν πλειόνων ἤδη κεχωρισμένων, ἦκεν ὑπὸ τῶν μίμων ἐκφερόμενος περικεκαλυμμένος. τεθεὶς δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῶν συμπαιζόντων, μετὰ ταῦτα τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ἀνεπήδα γυμνός, καὶ τοῖς μίμοις προσπαίζων ὠρχεῖτο τῶν ὀρχήσεων τὰς γέλωτα καὶ χλευασμὸν εἰωθυίας ἐπισπᾶσθαι, ὡς πάντας αἰσχυνθέντας ἐπὶ τοῖς πραττομένοις φεύγειν ἐκ τοῦ πότου, καὶ ἕκαστον τῶν ἀπηντηκότων ἐπὶ τὴν πανήγυριν, ὅτε μὲν εἰς τὴν ὑπερβολὴν τῆς χορηγίας ἐμβλέψαι καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ πομπείαις οἰκονομίαν καὶ διάταξιν τῶν ὅλων, καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλείαν, ὅτε δὲ εἰς αὐτὸν ἀτενίσαι καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων κατεγνωσμένον, ἀπιστεῖν εἰ περὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν τοσαύτην ἀρετὴν καὶ κακίαν ὑπάρξαι δυνατόν ἐστιν.

Ὅτι τούτων συνελθόντων ἦκον οἱ τοῦ Γράκχου πρεσβευταὶ κατασκεψόμενοι τὴν βασιλείαν. οἷς ὁ βασιλεὺς ὡμίλησε φιλοφρόνως, ὥστε μηδὲν ὑποπτεῦσαι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν ἢ διαφορᾶς ἔμφασιν ἔχον τῆς δοκούσης ὑποικουρεῖν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Αἴγυπτον γενομένης προσκοπῆς. οὐκ ἦν δὲ τῇ προαιρέσει τοι-

οἵτος, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἀλλοτριώτατα διέκειτο πρὸς Ῥωμαίους.

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐκπεσόντος
584 καὶ πεζῇ ἀπερχομένου εἰς Ῥώμην, ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ Δημήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου, καὶ θαυμάσας τὸ παράδοξον, ἐποίησέ τι βασιλικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως. παραχρῆμα γὰρ προχειρισάμενος βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ διάδημα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἵππον πολυτελῆ χρυσοφάλαρον, μετὰ τῶν ἰδίων παίδων ἀπήντησε τῷ Πτολεμαίῳ. συμμίξας δὲ αὐτῷ τῆς πόλεως ἀπὸ διακοσίων σταδίων καὶ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος, παρεκάλει κοσμηθέντα τοῖς τῆς βασιλείας παρασήμοις ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιήσασθαι τὴν εἰς τὴν Ῥώμην εἴσοδον, ἵνα μὴ τελέως εὐκαταφρόνητος εἶναι δόξῃ. ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὴν μὲν προθυμίαν ἀπεδέξατο, τοσοῦτον δὲ ἀπέσχε τοῦ δέξασθαί τι τῶν διδομένων ὥστε καὶ τὸν Δημήτριον ἠξίωσεν ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν πόλεων καταμεῖναι καὶ τοὺς περὶ τὸν Ἀρχίαν μετ' αὐτοῦ.

Ὅτι τοῦ Ἀντιπάτρου ταῖς ἀνάγκαις ἐναποθανόντος Ἀσκληπιάδην τὸν ἐπὶ τῆς πόλεως τεταγμένον ἤγαγον βοῶντα διότι Τιμόθεος τοῦτο τὸ δρᾶμα συντέθεικε, καὶ τὸ μειράκιον προκεκλημένος εἴη πρὸς ἄδικον καὶ ἀσεβῆ τιμωρίαν τἀδελφοῦ. τοῦ δὲ πλήθους τῶν ἡγεμόνων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ἔννοιαν λαμβάνοντος τῆς ὅλης ῥᾳδιουργίας, καὶ τοὺς ἀνήκεστα πάσχοντας ἐλεοῦντος, φοβηθέντες οἱ περὶ Τιμόθεον τοὺς λοιποὺς τῶν καταιτιαθέντων ἀπολύσαντες τῶν βασάνων κατ' ἰδίαν ἐπανείλαντο.

Ὅτι ὁ Φιλοπάτωρ κληθεὶς Ἀριαράθης διαδεξάμενος τὴν πατρῴαν βασιλείαν πρῶτον μὲν τὸν πατέρα μ[illegible]λοπρεπῶς ἔθαψεν· ἔπειτα τῶν τε φίλων καὶ τῶν [illegible] ἡγεμονίας τεταγμένων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑποτεταγμένων τὴν καθήκουσαν ἐπιμέλειαν ποιησάμενος μεγάλην εὔνοιαν παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἀπηνέγκατο.

Ὅτι τὸν Μιθροβουζάνην ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν καταγαγόντος Ἀριαράθους Ἀρταξίας ὁ τῆς Ἀρμε-

νίας βασιλεὺς οὐκ ἀφιστάμενος τῆς ἐξ ἀρχῆς πλεονεξίας πρέσβεις ἀπέστειλε πρὸς Ἀριαράθην, παρακαλῶν συμφρονῆσαι, καὶ τῶν νεανίσκων ἑκάτερον τὸν παρ' ἑαυτοῦ διαχειρισάμενον διελέσθαι τὴν Σωφηνήν. ὁ δὲ Ἀριαράθης πολὺ κεχωρισμένος τῆς τοιαύτης ῥᾳδιουργίας τοῖς πρεσβευταῖς ἐπέπληξε, καὶ πρὸς Ἀρταξίαν ἔγραψε, παρακαλῶν αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων ἔργων. Ἀριαράθης μὲν οὖν ἀκολούθως οὕτω γενηθείσης τῆς πράξεως οὐ μετρίως ηὔξησε τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν· ὁ δὲ Μιθροβουζάνης διὰ τὴν θαυμαζομένην τοῦ καταγαγόντος αὐτὸν πίστιν καὶ καλοκἀγαθίαν ἐκράτησε τῆς πατρῴας ἀρχῆς.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ Περσέα καταπολεμήσας τιμητὴς ὢν καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς πρωτεύων τῶν πολιτῶν ἐτελεύτησεν. ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη τῆς τελευτῆς διεδόθη, καὶ συνήγγιζεν ὁ τῆς ἐκφορᾶς καιρός, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι πάσης τῆς πόλεως συμπάθειαν ὥστε μὴ μόνον τοὺς ἐργαστηριακοὺς καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον συντρέχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὴν σύγκλητον ὑπερθέσθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμην πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν σχεδὸν τιμὴν μετὰ προθυμίας, ἅμα θεασόμενοι καὶ τιμήσοντες τὸν μετηλλαχότα.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Αἰμίλιος οἷος ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχειν τὴν τύχην ἐδοξάζετο, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον μεταλλάττων. πλεῖστον γὰρ τῶν καθ' αὑτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν κομίσας εἰς τὴν Ῥώμην, μεγίστων δὲ θησαυρῶν τῶν κατὰ Μακεδονίαν ἐγκρατὴς γενόμενος, πλείστης δὲ περὶ τὰ προειρημένα τετευχὼς ἐξουσίας, τοσοῦτον ἀπέσχετο τοῦ σφετερίσασθαί τι τῶν χρημάτων ὥστε μετὰ τὴν τελευτὴν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς δοθέντας εἰς υἱοθεσίαν διαδεξαμένους τὴν κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν ἐπίπλων μὴ δύνασθαι διαλῦσαι τῇ γυναικὶ τὴν φέρνην, εἰ μὴ καὶ τῶν ἐγγείων κτημάτων ἔνια προσαπέδοντο. διὸ καὶ πολλοῖς ἔδοξεν

ὑπερβεβηκέναι κατὰ τὴν ἀφιλαργυρίαν τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησι περὶ τοῦτο τὸ μέρος θαυμασθέντας Ἀριστείδην τε καὶ Ἐπαμινώνδαν. ἐκείνους μὲν γὰρ διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ λυσιτελεῖ τῶν διδόντων ἀπέχεσθαι τῆς δωρεᾶς, τοῦτον δὲ αὐτὸν ἐξουσίαν ἔχοντα λαβεῖν ὁπόσα βούλοιτο μηδενὸς τῶν τοιούτων ἐπιθυμῆσαι. εἰ δέ ἄπιστόν τισι φαίνεται τὸ λεγόμενον, ἐκεῖνο λογίζεσθαι, ὅτι οὐ χρὴ τὴν τῶν ἀρχαίων ἀφιλαργυρίαν ἐκ τῆς νῦν Ῥωμαίων πλεονεξίας τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ γὰρ τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου μεγίστην ὁρμὴν τοῦτο τὸ ἔθνος ἐσχηκέναι δοκεῖ πρὸς τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀνδρὸς νῦν ἐμνήσθην ἀγαθοῦ, βούλομαι βραχέα διελθεῖν περὶ τῆς Σκιπίωνος διαγωγῆς τοῦ Νομαντίαν ὕστερον κατασκάψαντος, ὅπως μὴ παράδοξός τισιν ἡ προκοπὴ τούτου δόξῃ γεγονέναι κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους, ἀγνοουμένης τῆς κατὰ τὴν νεότητα περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων σπουδῆς. Πόπλιος τοίνυν Σκιπίων Αἰμιλίου μὲν τοῦ Περσέα θριαμβεύσαντος ἦν κατὰ φύσιν υἱός, καθάπερ ἤδη προείρηται, δοθεὶς δὲ εἰς υἱοθεσίαν Σκιπίωνι τῷ παιδὶ τοῦ τὸν Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους καταπολεμήσαντος ἔσχε κατὰ θέσιν πάππον Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν προσαγορευθέντα, μέγιστον τῶν πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίων. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ῥίζης γεγονὼς καὶ τηλικοῦτο βάρος οἰκίας καὶ γένους διαδεδεγμένος, ἄξιος ἐφάνη τῆς τῶν προγόνων δόξης. ἐκ παίδων γὰρ Ἑλληνικῆς παιδείας ἐπὶ πολὺ μεταλαβών, καὶ γεγονὼς κατὰ
586 τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν, ἔδωκεν ἑαυτὸν πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγους, λαβὼν ἐπιστάτην Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην τὸν τὰς ἱστορίας συντεταγμένον. τούτῳ δὲ συμβιώσας, καὶ πάσης ἀρετῆς ζηλωτὴς γενόμενος, οὐχ οἷον τῶν ἡλικιωτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων πάντων πολὺ προέσχε σωφροσύνῃ καὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ μεγαλοψυχίᾳ καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς τῆς ἀρετῆς γένεσι. καίτοι γ' ἐν ἀρχαῖς πρὸ τοῦ φιλοσοφίας ἅψασθαι διάληψιν ἔσχε παρὰ τοῖς πολλοῖς ὡς νωθρὸς ὢν τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ βά-

ρους τῆς οἰκίας οὐκ ἀξιόχρεως διάδοχος καὶ προστάτης. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλικίας οἰκείως πρῶτον ἤρξατο περιποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν. πολλὴ γάρ τις ὁρμὴ πρὸς τὰς ἀνέδην ἡδονὰς καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀκολασίας τοῖς τότε νέοις ἐνεπεπτώκει. οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους, οἱ δὲ εἰς ἑταίρας, οἱ δὲ εἰς ἀκροάματα παντοδαπὰ καὶ πότους καὶ καθόλου τὴν ἐπὶ τούτοις πολυτέλειαν ἐξεκέχυντο. ἐν γὰρ τῷ Περσικῷ πολέμῳ χρόνον πλείονα διατρίψαντες ταχέως ἐξήλωσαν τῶν Ἑλλήνων τὴν περὶ τοῦτο τὸ μέρος εὐχέρειαν, ἄλλως τε καὶ χρημάτων εὐπορηκότες καὶ χορηγὸν ἀξιόχρεων τὸν πλοῦτον ἔχοντες ταῖς πρὸς τὰς ἡδονὰς δαπάναις.

Ὅτι ὁ Σκιπίων ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἀγωγὴν τοῦ βίου, καὶ πάσαις ταῖς τῆς φύσεως ἐπιθυμίαις ὥσπερ τισὶ θηρίοις ἀντιταξάμενος, ἐπ' οὐδ' ὅλοις πέντε ἔτεσι περιεποιήσατο παίδημον καὶ συγχωρουμένην τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ σωφροσύνην. ταύτης δ' αὐτῷ συμφώνως μαρτυρουμένης, καὶ παρὰ πᾶσι μεγάλης ἐπισημασίας τυγχανούσης, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ τῇ περὶ τὰ χρήματα ἐλευθεριότητι διενεγκεῖν τῶν ἄλλων. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀρετῆς εἶχε μὲν καὶ τὸ ἦθος τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς Αἰμιλίου πρὸς μίμησιν κάλλιστον ἀρχέτυπον, καὶ καθόλου τὴν μετ' ἐκείνου συμβίωσιν πεποιημένος, προεῖχεν ἤδη τι τῶν προὔργου καὶ προὐτετύπωτο. οὐκ ὀλίγα δὲ αὐτῷ συνήργησε καὶ ταὐτόματον, παρασχόμενον ἀφορμὰς τοῦ ταχὺ περιβόητον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν ἀφιλαργυρίαν. Αἰμιλία γάρτοι μεγάλου Σκιπίωνος, ἀδελφὴ δὲ τοῦ Περσέα καταπολεμησαντος Αἰμιλίου, μετήλλαξε τὸν βίον, ἀπολιποῦσα μεγάλην οὐσίαν, ἧς οὗτος ὑπῆρξε κληρονόμος. ἐν τούτοις οὖν πρώτην ἔδωκε πεῖραν τῆς ἰδίας προαιρέσεως ἐκ περιστάσεως τοιαύτης. ἡ γὰρ μήτηρ αὐτοῦ Παπειρία πολὺ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς ἐυγχανε κεχωρισμένη μὲν ἀπὸ τἀνδρός· κατ' ἰδίαν δὲ διάγουσα τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν εἶχε τῆς περὶ αὐτὴν εὐγενείας. ἡ δὲ τοῦ κατὰ θέσιν πατρὸς μήτηρ

τὴν κληρονομίαν ἀπολιποῦσα χωρὶς τῆς ἄλλης εὐπορίας μεγάλην ἐσχήκει περικοπὴν κόσμου περὶ αὐτὴν καὶ θεραπαινίδων καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν συνηκμακυῖα τῷ τε βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ μεγάλου Σκιπίωνος. ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν πολλῶν οὖσαν ταλάντων φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. ἧς κατὰ τὰς
587 ἐπισήμους ἐξόδους χρωμένης τῇ δοθείσῃ χορηγίᾳ καὶ λαμπρότητι, τὸ μὲν πρῶτον ἐν ταῖς γυναιξίν, εἶτα ἐν τοῖς ἀνδράσι καθ' ὅλην τὴν πόλιν περιβόητος ἦν ἡ χρηστότης καὶ μεγαλοψυχία τοῦ νεανίσκου καὶ τὸ σύνολον πρὸς τὴν τεκοῦσαν ὁσιότης. τοῦτο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν κρίνοιτ' ἂν καλὸν καὶ θαυμαστόν, μάλιστα δὲ παρὰ Ῥωμαίοις, παρ' οἷς οὐδεὶς οὐδενὶ δίδωσι τῶν ὑπαρχόντων εὐχερῶς ἑκὼν οὐδέν. μετὰ δὲ ταῦτα ταῖς Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου θυγατράσι προσοφειλομένων εἰς τὴν φέρνην πολλῶν χρημάτων, καὶ τῶν Ῥωμαίων πάντων εἰθισμένων ἐν τρισὶν ἔτεσι κατὰ μέρος ἀποδιδόναι τὰς φέρνας, οὗτος εὐθέως ἁπάσας ἀπέλυσεν. ἐξῆς δὲ μεταλλάξαντος Αἰμιλίου τοῦ κατὰ φύσιν πατρός, καὶ τούτῳ τε καὶ τῷ Φαβίῳ, τοῖς δοθεῖσιν εἰς υἱοθεσίαν, ἀπολιπόντος τὴν οὐσίαν, ἐποίησεν ὁ Σκιπίων καλόν τι καὶ μνήμης ἄξιον. ὁρῶν γὰρ τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ καταδεέστερον ὄντα τοῖς χρήμασιν, ἐπεχορήγησεν αὐτῷ τὴν ἰδίαν μερίδα τῆς κληρονομίας, οὔσης ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα τῆς τιμήσεως, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐποίησεν ἴσην ἑαυτῷ [τὴν] πρὸς τὸν ἀδελφὸν γενέσθαι τὴν ὅλην ὕπαρξιν. ἀποδοχῆς δὲ τυγχάνων καὶ φήμης παρὰ πᾶσι θαυμασιώτερόν τι διεπράξατο. τοῦ γὰρ ἀδελφοῦ Φαβίου μονομαχίας βουλομένου ποιεῖν ἐπὶ τῷ πατρί, μὴ δυναμένου δὲ ὑποδέξασθαι τὴν δαπάνην διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναλισκομένων εἰς ταῦτα χρημάτων, τὴν ἡμίσειαν τῶν ἀναλωμάτων ἔδωκεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας. ἀποθανούσης δὲ τῆς μητρός, τοσοῦτον ἀπέσχετο τοῦ κομίσασθαί τι τῶν πρότερον δωρηθέντων ὥστε καὶ ταῦτα καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν συνεχώρησεν ἔχειν ταῖς ἀδελφαῖς, οὐ προσηκούσης αὐταῖς κατὰ νόμον τῆς κληρονομίας. ἀεὶ δὲ καὶ

μᾶλλον περίβλεπτος ἐγένετο κατὰ τὴν πόλιν, ἀναντίῤῥητον ἀπολαμβάνων ἔπαινον χρηστότητος καὶ μεγαλοψυχίας, οὐχ οὕτως τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τὸ προκείμενον κατεργασάμενος ὡς τῷ καιρῷ τῆς δωρεᾶς καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς προθέσεως. τὴν δὲ σωφροσύνην περιεποιήσατο δαπανήσας μὲν οὐδέν, τῶν δὲ ἐπιθυμιῶν ἀποσχόμενος προσωφελήθη τήν τε σωματικὴν ὑγίειαν καὶ τὴν εὐεξίαν, ἥτις αὐτῷ πάντα τὸν βίον συμπαραμείνασα καλὰς ἀμοιβὰς καὶ χάριτας ἀπέδωκε. τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν μέρους, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαιότατον παρὰ πᾶσι μέν, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις, ἐξεπόνησε καὶ τοῦτο περιττῶς, ἀφορμὴν δούσης αὐτῷ μεγάλην τῆς τύχης. τῶν γὰρ κατὰ τὴν Μακεδονίαν βασιλέων πλείστην πεποιημένων σπουδὴν περὶ τὰς κυνηγεσίας, πάντας ὑπερέβαλε.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καταπολεμήσαντες τὸν Περσέα τῶν μετασχόντων τοῦ πολέμου τοῖς Μακεδόσι τοὺς μὲν ἐκόλασαν, τοὺς δὲ ἀπήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην. τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἤπειρον λαβὼν ἐξουσίαν Χαροψ διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι φιλορώμαιος τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγα καὶ πεφεισμένως εἰς αὐτοὺς ἐξημάρτανεν· ἀεὶ δὲ προβαίνων τῇ παρανομίᾳ εἰς τέλος ἐλυμήνατο τὰ κατὰ τὴν Ἤπειρον. οὐ γὰρ διέλειπεν αἰτίας ψευδεῖς ἐπιφέρων τοῖς εὐπορωτάτοις, καὶ τοὺς μὲν φονεύων, 588
τοὺς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας δημεύων. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἄνδρας ἠργυρολόγησεν, ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς Φιλώτας· πάνυ γὰρ εὐφυὲς ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰς ὠμότητα καὶ παρανομίαν πλείονα ἢ κατὰ γυναῖκα. καὶ πολλοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὸν δῆμον, καταιτιασάμενος φρονεῖν ἀλλότρια Ῥωμαίων. καὶ πάντων κατέγνωσαν θάνατον.

Ὅτι Ὀροφέρνης τὸν ἀδελφὸν Ἀριαράθην ἐκβαλὼν τῆς ἀρχῆς τοῦ μὲν νουνεχῶς ἕκαστα διοικεῖν καὶ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ φιλανθρωπίαις ἐκκαλεῖσθαι τὰ πλήθη πρὸς εὔνοιαν πλεῖστον ὅσον ἀπέσχεν, ἀργυρολογῶν δὲ καὶ πολλοὺς ἐπαναιρούμενος πεντήκοντα μὲν ταλάντοις ἐστεφάνωσε Τιμόθεον, ἑβδομήκοντα δὲ ταλάντοις Δημήτριον τὸν βασιλέα, καὶ χωρὶς τούτων

χ' τάλαντα, προσεπαγγειλάμενος καὶ τὰ λοιπὰ τετρακόσια δώσειν ἐν ἑτέρῳ καιρῷ. ὁρῶν δὲ τοὺς Καππάδοκας ἀλλοτρίως διακειμένους, ἐνήρξατο πάντας ἀργυρολογεῖν καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐπιφανεστάτων εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναλαμβάνειν. ἀθροίσας δὲ χρημάτων πλῆθος, τετρακόσια τάλαντα παρέθετο Πριηνεῦσι πρὸς τὰ τῆς τύχης παράλογα. ἅπερ ὕστερον ἀπέδωκαν.

Ὅτι ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαῖος ταχὺ διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατιᾶς συγκλείσας τὸν ἀδελφὸν εἰς πολιορκίαν, καὶ πεῖραν πάσης ἀπορίας λαβεῖν ἀναγκάσας, ἐπανελέσθαι μὲν αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησεν, ἅμα μὲν διὰ τὴν χρηστότητα καὶ διὰ τὸ τῆς φύσεως συγγενές, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον. συνεχώρησε δὲ αὐτῷ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ συνθήκας ἐποιήσατο καθ' ἃς ἔδει Κυρήνην ἔχοντα τὸν νεώτερον εὐδοκεῖν, καὶ σίτου πλῆθος τακτὸν λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτόν. καὶ τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς εἰς πολλὴν ἀλλοτριότητα καὶ κινδύνους ἀπηλπισμένους προαχθέντα παραδόξου καὶ φιλανθρώπου συλλύσεως ἔτυχε.

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Ὀροφέρνην, ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτοῖς τῶν πραγμάτων προβαινόντων, ἔσπευδον ἀποδοῦναι τοὺς μισθούς, φοβούμενοι μὴ στασιάζειν ἐπιχειρήσωσιν. ἀπορούμενος δὲ τὸ παρὸν χρημάτων ἠναγκάσθη ἱεροσυλῆσαι τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, ὃ καθίδρυται μὲν ὑπὸ τὸ καλούμενον ὄρος Ἀριάδνης, ἄσυλον δ' ἦν ἐκ παλαιῶν χρόνων. τοῦτο μὲν ἐσύλησε, καὶ τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων ἀπέδωκεν.

Ὅτι Προυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς ἀποτυχὼν τῆς ἐπιβολῆς τῆς περὶ τὸν Ἄτταλον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως τέμενος τὸ καλούμενον Νικηφόριον διέφθειρε καὶ τὸν νεὼν ἐλυμήνατο. ἐσύλησε δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ τῶν θεῶν ξόανα καὶ τὸ περιβόητον ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δοκοῦν ἔργον εἶναι Φρομάχου, περιττῶς κατεσκευασμένον, καὶ τὰ ἱερὰ πάντα
589 ἐσύλα. ἀνθ' ὧν αὐτῷ ταχὺ τὸ δαιμόνιον ἐπεσήμαινε· τῆς γὰρ δυνάμεως δυσεντερίᾳ περιτεσούσης οἱ πλεῖ-

στοι τῶν στρατιωτῶν διεφθάρησαν. παραπλήσιον δέ τι συνέβη καὶ περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν· τοῦ γὰρ στόλου χειμῶνι παραλόγῳ περιπεσόντος ἐν τῇ Ἰρωποντίδι συνέβη τῶν νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης καταποθῆναι, τινὰς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐκπεσόντας ναυαγῆσαι. καὶ τὰς πρώτας ἁμοιβὰς τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείας τοιαύτας ἐκομίσατο.

Ὅτι οἱ Κρῆτες καταπλεύσαντες εἰς Σίφνον προσέβαλον τῇ πόλει, καὶ τὰ μὲν καταπληξάμενοι τὰ δὲ ἐξαπατήσανιες παρεδέχθησαν ἐντὸς τῶν τειχῶν· δόντες δὲ πίστιν ὥστε μηδὲν ἀδικήσειν, χρώμενοι δὲ τῇ συνήθει τοῖς Κρησὶν ἀθεσίᾳ, τήν τε πόλιν ἐξηνδραποδίσαντο καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς συλήσαντες εἰς Κρήτην, κατάγομοι ταῖς ὠφελείαις ὄντες. ταχὺ δὲ τῆς παρανομίας αὐτοῖς τὸ θεῖον ἐπέθηκε τὴν δίκην, παραδόξως τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν ἐπισημηναμένου τοῦ δαιμονίου. συναναγκασθέντες γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων νυκτὸς ποιήσασθαι τὸν ἔκπλουν διὰ τὸ δεδιέναι τὰ μεγέθη τῶν σκαφῶν, μεγάλου πνεύματος ἐπιῤῥάξαντος οἱ πλεῖστοι μὲν ὑποβρύχιοι κατεπόθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, τινὲς δὲ ταῖς πρὸς τῇ γῇ πέτραις προσραχθέντες ἀπώλοντο, παντελῶς δὲ ὀλίγοι διεσώθησαν οἱ τῆς κατὰ τοὺς Σιφνίους ἀθεσίας μὴ μετασχόντες.

ΕΚ ΤΗΣ ΛΒ.

Ὅτι Φίλιππος ὁ Ἀμύντου δουλεύουσαν Ἰλλυριοῖς τὴν ἡγεμονίαν παραλαβὼν τοῖς ὅπλοις ἅμα καὶ τῇ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀγχινοίᾳ τὴν βασιλείαν ἀνεκτήσατο, ταύτην δὲ μεγίστην τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην δυναστειῶν κατεσκεύασεν, ἐπιεικῶς προσφερόμενος τοῖς κρατηθεῖσιν. Ἀθηναίους γὰρ ἀμφισβητοῦντας τῆς ἡγεμονίας νικήσας ἐπιφανεῖ μάχῃ, τοὺς μὲν τετελευτηκότας τῶν ἡττημένων ἀτάφους ἀπολελειμμένους μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐκήδευσε, τοὺς δὲ ἁλόντας ὑπὲρ δισχιλίους ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἄνευ λύτρων ἀπέλυσεν

εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. τοιγαροῦν οἱ περὶ τῆς ἡγεμονίας διὰ τῶν ὅπλων ἀγωνισάμενοι διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιείκειαν ἑκουσίως ἐξεχώρησαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς, ὁ δὲ διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ κινδύνων μὴ δυνάμενος τυχεῖν τῆς ἀρχῆς διὰ μιᾶς φιλανθρωπίας ἔλαβε παρὰ τῶν πολεμίων ἐθελοντὴν τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. καὶ τὴν τελευταίαν τῆς βασιλείας παραμονὴν τῷ φόβῳ καιέσχε, κατασκάψας πόλιν μυριάνδρου τὴν Ὄλυνθον. ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ ὁ υἱὸς Ἀλέξανδρος Θήβας μὲν ἁρπάσας τῇ ταύτης τῆς πόλεως ἀπωλείᾳ τοὺς πρὸς νεωτερισμὸν ὁρμωμένους Ἀθηναίους τε καὶ Λακεδαιμονίους τῆς ἀποστάσεως ἀπέτρεψεν, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμοις ἐπιεικέστατα χρώμενος τοῖς αἰχμαλώτοις, οὐ μόνον ἀνδρείᾳ ἀλλὰ καὶ ἡμερότητι περιβοήτῳ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντας ἐπιθυμητὰς ἔσχε τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις χρόνοις Ῥωμαῖοι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας ὀρεχθέντες συνεστήσαντο μὲν αὐτὴν διὰ τῆς τῶν ὅπλων ἀνδρείας, πρὸς αὔξησιν δὲ μεγίστην ἤγαγον ἐπιεικέστατα χρώμενοι τοῖς καταπολεμηθεῖσι. τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχον τῆς κατὰ τῶν ὑποπεπτωκότων ὠμότητος καὶ τιμωρίας ὥστε δοκεῖν μὴ ὡς πολεμίοις ἀλλ' ὡς εὐεργέταις καὶ φίλοις προσφέρεσθαι. οἱ μὲν γὰρ κρατηθέντες προσεδόκων τῆς ἐσχάτης ἔχεσθαι τιμωρίας, ὡς πολέμιοι γεγονότες· οἱ δὲ κρατοῦντες ὑπερβολὴν ἐπιεικείας ἑτέροις οὐκ ἀπέλειπον. οἷς μὲν γὰρ πολιτείας μετέδοσαν, οἷς δὲ ἐπιγαμίας συνεχώρησαν, τισὶ δὲ τὴν αὐτονομίαν ἀπέδοσαν, οὐδενὶ μνησικακήσαντες πικρότερον τοῦ δέοντος. τοιγαροῦν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἡμερότητος οἵ τε βασιλεῖς καὶ αἱ πόλεις καὶ συλλήβδην τὰ ἔθνη πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἠὐτομόλησαν. οὗτοι δὲ σχεδὸν τὴν ἀρχὴν πάσης τῆς οἰκουμένης ἔχοντες, ταύτην ἠσφαλίσαντο φόβῳ καὶ τῇ τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων ἀπωλείᾳ. Κόρινθον γὰρ κατέσκαψαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Μακεδονίαν ἐριζοτόμησαν, οἷον τὸν Περσέα, καὶ Καρχηδόνα κα-

τέσκαψαν καὶ ἐν Κελτιβηρίᾳ τὴν Νομαντίαν, καὶ πολλοὺς κατεπλήξαντο.

Ὅτι σφόδρα οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτιμοῦνται δικαίους ἐνίστασθαι τοὺς πολέμους καὶ μηδὲν εἰκῇ καὶ προπετῶς περὶ τῶν τοιούτων ψηφίζεσθαι.

Ὅτι Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς κληθεὶς ὕστερον, τότε δὲ χιλίαρχος ὤν, τῶν ἄλλων τοὺς εἰς ὁμολογίαν καὶ ὅρκους καταντήσαντας παρασπονδούντων καὶ τὴν δοθεῖσαν πίστιν ἀθετούντων, οὗτος τοὐναντίον μάλιστα τὰς δοθείσας πίστεις τοῖς πολιορκουμένοις ἐτήρει, καὶ τοῖς ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσιν ἐπιεικῶς προσεφέρετο. διὸ καὶ τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης δικαίας διαδιδομένης κατὰ τὴν Λιβύην, οὐδεὶς τῶν πολιορκουμένων ἐνεπίστευεν αὐτόν, εἰ μὴ Σκιπίωνι συντίθοιτο τὰς ὁμολογίας.

Ὅτι κατὰ τὴν μάχην τριῶν Ῥωμαίων πεσόντων, καὶ τούτων ἀτάφων γεγονότων, πάντες χαλεπῶς ἔφερον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀπωλείᾳ τε καὶ στερήσει τῆς ταφῆς. ὁ δὲ Σκιπίων συγχωρήσαντος τοῦ ὑπάτου διὰ γραμμάτων παρεκάλεσε τὸν Ἀσδρούβαν θάψαι τοὺς ἄνδρας. οὗ ποιήσαντος τὸ παρακληθέν, καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς κηδεύσαντος τοὺς ἄνδρας, καὶ τὰ ὀστέα πέμψαντος πρὸς τὸν ὕπατον, ὁ Σκιπίων προέκοπτε τῇ δόξῃ, ὡς ἂν καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις μεγάλης τυγχάνων ἀποδοχῆς.

Ὅτι ὁ Ψευδοφίλιππος περιβοήτῳ μάχῃ νικήσας Ῥωμαίους ἐξετρέπη πρὸς ὠμότητα καὶ παρανομίαν τυραννικήν. πολλοὺς μὲν γὰρ τῶν εὐπόρων ἀνεῖλεν, ἐπιῤῥίψας αἰτίας διαβολῆς ψευδοῦς, οὐκ ὀλίγους δὲ τῶν φίλων ἐμιαιφόνησεν. ἦν γὰρ φύσει θηριώδης καὶ φονικὸς καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις ὑπερήφανος, ἔτι δὲ πλεονεξίας καὶ πάσης κακίας ἀνάπλεως. 591

Ὅτι ὁ δῆμος τηλικαύτην εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Σκιπίωνα ὥστε μήτε τῆς ἡλικίας συγχωρούσης μήτε τῶν νόμων ἐπιτρεπόντων μεγάλην εἰσφέρεσθαι σπουδὴν εἰς τὸ τὴν ὕπατον ἀρχὴν αὐτῷ περιθεῖναι.

Ὅτι ὁ τῶν Ῥωμαίων ὕπατος Καλπούρνιος δι' ὁμολογίας τινὰς τῶν πόλεων εἰληφὼς κατέσκαψεν,

οὐδὲν τῆς πίστεως φροντίσας. διόπερ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀπιστούμενος ἀπετύγχανεν, ὥςπερ δαιμονίου τινὸς ἀντιπράττοντος. εἰς πολλὰς γὰρ ἐπιβολὰς δυσεπιτεύκτους ἔσχε τὰς πράξεις.

Ὅτι ὁ Προυσίας ὁ βασιλεὺς τήν τε ὄψιν ὢν εἰδεχθὴς καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν τρυφὴν ἔχων γυναικεῖον, ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν ἐμισεῖτο.

Ὅτι ὁ Σκιπίων μετὰ τὴν ἅλωσιν Καρχηδόνος τοῖς ἀπὸ τῆς Σικελίας κατηντηκόσι πρεσβευταῖς ἐπιδείξας ἅπαντα τὰ λάφυρα προσέταξεν ἑκάστους τὰ ἐκ τῶν ἰδίων πατρίδων εἰς Καρχηδόνα πάλαι ποτὲ μετενηνεγμένα ἐπιλεγομένους ἀποκομίζειν εἰς Σικελίαν. καὶ πολλαὶ μὲν εὑρέθησαν ἐπισήμων ἀνδρῶν γραφαί, πολλοὶ δὲ ἀνδριάντες ἐπιφανεῖς ταῖς κατασκευαῖς, οὐκ ὀλίγα δὲ ἀναθήματα διαπρεπῆ θεῶν ἀργυρᾶ τε καὶ χρυσᾶ. ἐν δὲ τούτοις ὑπῆρχε καὶ ὁ περιβόητος ταῦρος ἐξ Ἀκράγαντος, ὃν κατασκευάσας Περίλαος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ, καὶ πρῶτος τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας τέχνης ἐν τῇ καθ' αὑτὸν τιμωρίᾳ δικαίως ὑπομείνας, ἀνηρέθη.

Ὅτι κατὰ τοὺς τῆς παλαιᾶς ἡλικίας καιροὺς διεληλυθότων σχεδὸν ἐτῶν ἑκατὸν θεασάμενος τὴν Κόρινθον Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις ὀνομασθεὶς θεός, εἰς τοιαύτην ἦλθε συμπάθειαν καὶ φιλοδοξίαν ὥςτε μετὰ πολλῆς σπουδῆς πάλιν αὐτὴν ἀναστῆσαι. διόπερ τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὸν ἐπιεικείας δίκαιόν ἐστι μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἀπονέμειν αὐτῷ τὸν αἰώνιον τῆς χρηστότητος ἔπαινον. τῶν γὰρ προγόνων αὐτοῦ σκληρότερον κεχρημένων τῇ πόλει, οὗτος διὰ τῆς ἰδίας ἡμερότητος διωρθώσατο τὰς ἐκείνων ἀποτομίας, προκρίνας τῆς τιμωρίας τὴν συγγνώμην. ὑπερεβάλετο δὲ οὗτος τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῷ μεγέθει τῶν κατεργασθέντων, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς δικαίως ἐκτήσατο· καθόλου δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος εὐγενείᾳ τε καὶ λόγου δεινότητι καὶ στρατηγήμασι πολεμικοῖς καὶ ἀφιλαργυρίᾳ ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστιν ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστο-

ρίας ἄξιον ἀπονέμειν αὐτῷ τὸν τῆς χρηστότητος ἔπαινον. μεγέθει γὰρ πράξεων ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίους ὑπερέθετο.

Ὅτι Οὐιριάθος ὁ λῃσταρχος ὁ Λυσιτανὸς καὶ δίκαιος ἦν ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων καὶ κατ' ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις δώ- 592
ροις, ἔτι δὲ οὐδὲν ἁπλῶς ἐκ τῶν κοινῶν νοσφιζόμενος. διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς Λυσιτανοὺς προθυμότατα συγκινδυνεύειν αὐτῷ, τιμῶντας οἱονεί τινα κοινὸν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα.

Ὅτι ὁ Πλαύτιος ὁ ἐξαπέλεκυς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων κακὸς προστάτης ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. ἀνθ' ὧν κατάκριτος ἐν τῇ πατρίδι γενόμενος ἐπὶ τῷ τεταπεινωκέναι τὴν ἀρχήν, ἔφυγεν ἐκ τῆς Ῥώμης.

Ὅτι κατὰ τὴν Συρίαν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς ἄχρηστος ὢν εἰς προστασίαν βασιλείας, τὰ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπέτρεψεν Ἱέρακι καὶ Διοδότῳ.

Ὅτι Δημήτριος, τεταπεινωμένης τῆς κατ' Αἴγυπτον βασιλείας, καὶ μόνος ἀπολειφθεὶς, ἀπολελύσθαι διέλαβεν ἑαυτὸν παντὸς κινδύνου. διόπερ τῆς συνηθους τοῖς ὄχλοις ἀρεσκείας καταφρονήσας, καὶ βαρύτερος ἀεὶ μᾶλλον τοῖς προστάγμασι γινόμενος, ἀπέκλιψεν εἰς ὠμότητα τυραννικὴν καὶ ποικίλων ἀνομημάτων ὑπερβολάς. αἰτία δ' ἦν αὐτῷ τῆς διαθέσεως ταύτης οὐ μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς βασιλείας προεστηκώς. οὗτος γὰρ ἀσεβὴς ὢν καὶ ῥᾳδιουργὸς πάντων τῶν κακῶν εἰσηγητὴς ἐγένετο, κολακεύων τὸ μειράκιον καὶ προτρεπόμενος εἰς τὰς αἰσχίστας πράξεις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ γεγονότας ἀλλοτρίους οὐ μετρίαις ἐπιτιμήσεσιν ἐκόλαζεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐξηλλαγμέναις περιέβαλλεν. ἔπειτα τῶν Ἀντιοχέων χρωμένων πρὸς αὐτὸν τῇ συνηθείᾳ, ξενικὴν δύναμιν ἀξιόλογον ἐπ' αὐτοὺς συνεστήσατο, καὶ τὰ μὲν ὅπλα παρείλετο, τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων παραδοῦναι τοὺς μὲν ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, τοὺς δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν κατεκέντησε. μεγάλης δὲ ταραχῆς γενο-

μένης περὶ τὸν παροπλισμόν, τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως ἐνέπρησε. πολλοὺς δὲ τῶν καταιτιαθέντων τιμωρησάμενος εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον τὰς οὐσίας ἀνέλαβε. διὰ δὲ τὸν φόβον καὶ τὸ μῖσος πολλοὶ τῶν Ἀντιοχέων φυγόντες ἐκ τῆς πατρίδος ἠλῶντο καθ' ὅλην τὴν Συρίαν, τηροῦντες τοὺς κατὰ τοῦ βασιλέως καιρούς. ὁ δὲ Δημήτριος ὑπάρχων αὐτοῖς πολέμιος, οὐ διέλιπε ποιῶν σφαγὰς καὶ φυγὰς καὶ χρημάτων ἁφαιρέσεις, πολὺ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς χαλεπότητα καὶ μιαιφονίαν ὑπερβαλόμενος. καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐ βασιλικὴν ἐπιείκειαν ἀλλὰ τυραννικὴν παρανομίαν ἐζηλωκὼς ἀνηκέστοις κακοῖς τοὺς ὑποταττομένους περιεβεβλήκει· ὥστε συνέβαινε τοὺς μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς οἰκίας βασιλεῖς διὰ τὴν παρανομίαν μισεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας διὰ τὴν ἐπιείκειαν ἀγαπᾶσθαι. διὸ καὶ παρ' ἕκαστον ἀγῶνες καὶ πόλεμοι συνεχεῖς ἐγίνοντο κατὰ Συρίαν, ἐφεδρευόντων ἀλλήλοις τῶν δυναστῶν τῶν ἀφ' ἑκάστης οἰκίας· καὶ γὰρ τὰ πλήθη διὰ τὴν τῶν κατιόντων ἀεὶ βασιλέων ἀρέσκειαν εὐθέτως εἶχε πρὸς τὰς μεταβολάς. 598

Ὅτι οἱ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι τοὺς πρεσβευτὰς ἠτίμασαν. ἐπιβουωμένων δὲ τῶν ἀτυχούντων τὴν ἱερὰν τῶν ἱκετῶν τιμὴν καὶ τὴν ἄδειαν τῆς τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίας, παροξυνθέντες οἱ τολμηρότατοι τῶν νέων ἐξεκέντησαν τοὺς ἱκέτας. οἱ δὲ ἀνόσιον φόνον ἐπιτελεσάμενοι συνέδραμον ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν παρανομήμασι συνεπιχειρονομοῦντες ἄλλην κατὰ τῶν Μαραθηνῶν ἐπιβολὴν ἀσεβῆ συνεστήσαντο. περιελόμενοι γὰρ τῶν σφαγέντων τοὺς δακτυλίους ἔπεμψαν ὡς παρὰ τῶν πρεσβευτῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμον τῶν Μαραθηνῶν, ἐν ᾗ ἐδήλουν ἐπαγγελλόμενοι τοὺς Ἀραδίους πέμψαι στρατιώτας τοὺς βοηθήσοντας, ὅπως πιστευσάντων τῶν Μαραθηνῶν ὡς πρὸς ἀλήθειαν ἔχειν συμμάχους ἀποστελλομένους, προσδεχθῶσιν οἱ παρ' αὐτῶν στρατιῶται. οὐ μὴν ἠδυνήθησάν γε τὴν ἄνομον ἐπιβολὴν εἰς πέρας ἀγαγεῖν, ἀνδρὸς εὐσεβοῦς καὶ δικαίου κατελεήσαντος τὴν τύχην τῶν μελλόντων πάσχειν ἀνή-

κεστα. τῶν γὰρ Ἀραδίων πάντα τὰ πλοῖα παρελομένων, ὅπως μηδεὶς δυνηθῇ δηλῶσαι τοῖς ἐπιβουλευομένοις τὴν κατ᾽ αὐτῶν σκευωρίαν, θαλαττουργός τις πρὸς τοὺς Μαραθηνοὺς οἰκείως διακείμενος, καὶ τὸν αὐλῶνα τὸν περὶ ἐκείνους τοὺς τόπους ἐργαζόμενος, παρῃρημένης αὐτοῦ τῆς ἁλιάδος διενήξατο νυκτὸς τὸν πόρον, καὶ παραβόλως διήνυσε τοὺς ὀκτὼ σταδίους, καὶ ἐδήλωσε τοῖς Μαραθηνοῖς τὴν κατ᾽ αὐτῶν ἐπιβουλήν. οἱ δὲ Ἀράδιοι γνόντες διὰ τῶν κατασκόπων μεμηνυμένην τὴν ἰδίαν ἐπιβολήν, ἀπέστησαν τῆς διὰ τῶν ἐπιστολῶν κακουργίας.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος ἀδελφὸς βασιλεύσας ἐξ ἀνομημάτων ἤρξατο μεγάλων διοικεῖν τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. πολλοὺς μὲν γὰρ ψευδέσιν αἰτίαις περιβάλλων ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ ὠμῶς καὶ παρανόμως ἀνῄρει· ἄλλους δὲ ποικίλαις προφάσεσι συκοφαντῶν ὡς ἀδικοῦντας ἐφυγάδευε, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἀφῃρεῖτο. ἐφ᾽ οἷς δυσχεραινόντων καὶ ἀγανακτούντων, τὴν παρὰ πάντων ὀργὴν ἐπαναιρούμενος ταχὺ τοῖς ὑποτεταγμένοις ἤλθεν εἰς μῖσος. ὅμως ἐβασίλευσεν ἔτη πεντεκαίδεκα. 594

Ὅτι Οὐιριάθος πολλῶν παρατεθέντων κατὰ τὸν γάμον ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων καὶ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν ὑφασμάτων, τῇ λόγχῃ προσαιωρησάμενος ἀπεθεώρει τὸ τοιοῦτον πλῆθος, οὐ θαυμάζων οὔτε ἐκπληττόμενος, ἀλλὰ μᾶλλον καταφρονήσεως ἔννοιαν ἐπιφαίνων. καὶ πολλὰ εἰπὼν πραγματικῶς ἀπεκρίσει μιᾷ πολλὰς ἐμφάσεις ἀπέλιπεν ἀχαρισίας εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ ἀφροσύνης ἐπὶ τὸ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἀστάτοις τῆς τύχης δωρήμασι. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ περιβόητος τοῦ συγκηδεστοῦ πλοῦτος δοῦλος ἦν τοῦ τὴν λόγχην ἔχοντος, πρὸς δὲ τούτοις ὅτι χάριν αὐτῷ μᾶλλον ὀφείλει, δίδωσι δὲ οὐδὲν ἴδιον τῷ κυρίῳ πάντων. ὁ δ᾽ οἶν Οὐιριάθος οὔτε ἐλούσατο λιπαρούντων οὔτε κατεκλίθη· τραπέζης δὲ παρατεθείσης παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀφελὼν ἄρτους καὶ κρέα τοῖς

μεθ' ἑαυτοῦ πορευθεῖσιν ἔδωκε. καὶ αὐτὸς ἀπὸ χειρῶν βραχέα προσενεγκάμενος ἄγειν ἐκέλευσε τὴν νύμφην. θύσας δὲ τοῖς θεοῖς καὶ τὰ νομιζόμενα παρ' Ἴβηρσι ποιήσας, ἐπέθετο τὴν παρθένον ἐπὶ τὴν ἵππον, καὶ παραχρῆμα ἀπήλαυνεν εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι παρασκευάς. ὑπελάμβανε γὰρ τὴν μὲν αὐτάρκειαν μέγιστον ὑπάρχειν πλοῦτον, τὴν δὲ ἐλευθερίαν πατρίδα, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἀνδρείας ὑπεροχὴν βεβαιοτάτην κτῆσιν. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ υἱὸς καὶ κατὰ τὰς ὁμιλίας εὔστοχος, ὡς ἂν ἐξ αὐτοδιδάκτου καὶ ἀδιαστρόφου φύσεως ἀμωμήτους φέρων τοὺς λόγους.

Ὅτι ὁ Δημήτριος ἐν Λαοδικείᾳ διατρίβων ῥᾳθύμως διῆγε, πότους τε συνάγων καὶ ταῖς πολυτελεστάταις ἀπολαύσεσιν ἐκκεχυμένως χρώμενος. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀγωγὴν ὁ αὐτὸς διέμεινεν εἰς πολλοὺς εἰκῇ παρανομῶν καὶ μὴ δυνάμενος ὑπὸ τῶν ἐλαττωμάτων διορθωθῆναι.

Ὅτι οἱ Κνώσσιοι τῶν πρώτειων ἀντείχοντο. προῆγε δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῆς ἡγεμονίας φιλοτιμίαν τὸ παλαιὸν ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἡ διαβεβοημένη δόξα κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους. τόν τε γὰρ Δία παρ' αὐτοῖς τειρᾶφθαι μυθολογοῦσί τινες καὶ Μίνω τὸν θαλαττοκρατήσαντα Κνώσσιον ὄντα παιδευθῆναι ὑπὸ Διός, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῇ διενεγκεῖν.

Ὅτι κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀρχαμένους ὠμότητα καὶ παρανομίαν οὐ μετρίως ἐμίσει τὸ πλῆθος. παράλληλος γὰρ ὁ τούτου
595 τρόπος πρὸς τὸν τοῦ Φιλομήτορος θεωρούμενος οὐδὲ σιγχυσιαν ἐπεδέχετο διὰ τὰς παρ' ἀμφοτέροις ὑπερβολάς, τοῦ μὲν ἐπιεικείας, τοῦ δὲ ὠμότητος καὶ μιαιφονίας. διὸ τὰ πλήθη καὶ πρὸς μεταβολὴν οἰκείως ἔχοντα τὸν τῆς ἀποκατασιάσεως ἐκαραδόκει καιρόν.

Ὅτι Πτολεμαίου κατὰ τὴν Μέμφιν ἐνθρονιζομένου τοῖς βασιλείοις κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων νόμους, παῖς ἐγένετο ἐκ τῆς Κλεοπάτρας τῷ βασιλεῖ. ἡσθεὶς δὲ διαφερόντως προσηγόρευσε τὸν παῖδα Μεμφίτην

ἀπὸ τῆς πόλεως καθ' ἣν τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντος ἐγεννήθη. ἄγων δὲ παιδογόνια, καὶ τῇ συνήθει μιαιφονίᾳ χρώμενος, προσέταξεν ἀποκτεῖναι τῶν Κυρηναίων τοὺς συγκαταγαγόντας μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐγκαλουμένους δὲ ἐπί τισι δικαίαις παρρησίαις διὰ τὴν παλλακὴν Εἰρήνην.

Ὅτι Διήγυλις ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, καὶ παραδόξως αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ἐπιῤῥεόντων, οὐκέτι τῶν ὑποτεταγμένων ὡς φίλων καὶ συμμάχων ἦρχεν, ἀλλ' ὡς ἀργυρωνήτων ἀνδραπόδων ἢ πολεμίων αἰχμαλώτων ὠμῶς ἐδέσποζε. πολλοὺς μὲν γὰρ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας Θρᾳκῶν ἀνεῖλε μετ' αἰκίας, οὐκ ὀλίγους δὲ ὕβριζε καὶ ταῖς ἐσχάταις παροινίαις περιέβαλλεν. οὐ γὰρ ἦν οὐ γυναικός, οὐ παιδὸς αὐτῷ κάλλος ἄθικτον, οὐ κατασκευὴ κτημάτων πολυτελὴς ἀναφαίρετος, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτὸν δυναστείαν ἐπλήρου παρανομίας. ἐπόρθει δὲ καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τὰς πλησιοχώρους, καὶ τῶν ἁλισκομένων οὓς μὲν ὕβριζεν, οὓς δὲ δειναῖς καὶ παρηλλαγμέναις αἰκίαις ἐτιμωρεῖτο. κυριεύσας δὲ ὁ αὐτὸς πόλεως Λυσιμαχίας, τεταγμένης ὑπὸ τὸν Ἄτταλον, τὴν μὲν πόλιν ἐνέπρησε, τῶν δ' αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς ἀξιολογωτάτους ἰδίαις καὶ παρηλλαγμέναις κατ' αὐτῶν ἐχρήσατο τιμωρίαις. παίδων μὲν γὰρ ἀποκόπτων χεῖρας καὶ πόδας καὶ κεφαλὰς ἐξῆπτε ταῦτα φέρειν τοῖς τῶν γονέων τραχήλοις, ἀνδρῶν δὲ καὶ γυναικῶν ἑκατέρων διήλλαττεν ἀμφοτέρων τὰ μέλη. καὶ τινὰς μὲν χειροκοπήσας διεμέλιζε τὰ σώματα κατὰ ῥάχιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰς διακοπὰς ἐπ' ἄκραις ταῖς λόγχαις φέρειν, ὡς Φάλαριν καὶ τὸν Κασσανδρέων τύραννον Ἀπολλόδωρον ὑπερβάλλειν ὠμότητι. παραλιπὼν δ' ἄν τις τὰ λοιπὰ τῆς περὶ αὐτὸν μιαιφονίας ἓξ ἑνὸς τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι τεκμήραιτο τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὠμότητος. γάμων ἀγομένων τούτῳ κατά τι Θρᾳκικὸν παλαιὸν ἔθος δύο νεανίσκους Ἕλληνας ἐκ τῆς Ἀτταλικῆς βασιλείας καθ' ὁδοιπορίαν συνήρπασεν, ἀδελφοὺς μὲν ὑπάρχοντας, τῇ δὲ εὐπρεπείᾳ διαφόρους, τὸν μὲν 536

ἴουλον κατάγοντα, τὸν δὲ ὑπογραφὴν ἄρτι λαμβάνοντα ταύτης τῆς ἀκμῆς. τούτους ἀμφοτέρους καταστέψας ἱερείου τρόπον εἰσήγαγε, καὶ τὸν μὲν νεώτερον κατατείνας μακρὸν διὰ τῶν ὑπηρετῶν ὡς μέσον διακόψων, ἀνεφώνησεν ὡς οὐχ ὁμοίοις ἱερείοις δεῖ χρῆσθαι τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς βασιλεῖς. κλαίοντος δὲ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ φιλάδελφον πάθος προφαίνοντος, καὶ τιθέντος ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν σίδηρον, προσέταξε τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῦτον ὁμοίως τεῖναι μακρόν. διπλασιάζων δὲ τὴν ὠμότητα, καὶ μιᾷ πληγῇ καθ' ἑκατέρου χρησάμενος, ἐν ἀμφοτέροις εὐστόχησε, παισὶ τῶν θεωμένων ἐπισημηνάντων τὴν κατόρθωσιν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παράνομα ἐποίησεν.

Ὅτι ὁ Ἄτταλος ἀκούων τὸν Διήγυλιν παρὰ τοῖς ὑποτεταγμένοις διαβεβλῆσθαι διά τε τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὠμότητος, ἐζήλωσε τὴν ἐναντίαν προαίρεσιν. διὸ καὶ τοὺς ἁλισκομένους τῶν ῥᾳκῶν ἀπολύων μετὰ φιλανθρωπίας, πολλοὺς ἔσχε κήρυκας τῆς ἰδίας ἐπιεικείας. ἃ δὴ πυνθανόμενος ὁ Διήγυλις, τῶν μὲν ἀποχωρούντων τοὺς ὁμήρους δειναῖς ὕβρεσι καὶ παρανόμοις αἰκίαις περιέβαλλεν, ὧν ἦσάν τινες τῶν ἀσθενεστάτων παίδων ἡλικίᾳ καὶ φύσει. καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν διαμεμελισμένοις τὰ σώματα ποικίλως, οἱ δὲ κεφαλὰς καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀφῃρημένοι· καὶ τούτων οἱ μὲν ἐπὶ σκόλοψιν, οἱ δὲ ἐπὶ δένδρεσιν ἀνήρτηντο. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῶν γυναικῶν ἀνεπτυγμένας τὰ σώματα πρὸς ὕβριν τε ἦν ἰδεῖν πρὸς ταῖς τοῦ θανάτου συμφοραῖς προκειμένας, παντοίας διαθέσεις αἰσχύνης ἔξ ὑπερηφανίας βαρβάρων συντετελεσμένας. αἳ τοῖς μὲν πράξασιν ὠμότητος ἀναισχύντου δεῖγμα προέκειντο, τῶν δὲ θεωρούντων καὶ τὸν ἦμερον ἔχόντων λογισμὸν πολλοὺς ἐξεκαλοῦντο πρὸς τὸν τῶν ἠτυχηκότων ἔλεον.

Ὅτι τοῦ Πομπηίου ἐλθόντος ἐπὶ πόλιν τὴν καλουμένην Λαγνί, καὶ ταύτην πολιορκοῦντος, οἱ Νουμαντῖνοι βουλόμενοι βοηθῆσαι τοῖς ὁμοεθνέσιν ἔπεμψαν στρατιώτας τετρακοσίους νυκτός. οἱ δὲ τούτους ἀσμένως δεξάμενοι σωτῆρας ἀπεκάλουν καὶ δωρεαῖς

ἐτίμων. μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας καταπλαγέντες καὶ τὴν πόλιν προδιδόντες, τοῖς σώμασιν ᾔτουν ἀσφάλειαν. τοῦ δὲ Πομπηίου δόντος ἀπόκρισιν ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ποιήσοιτο πρὸς αὐτοὺς ὁμολογίας, εἰ μὴ πρῶτον ἐκδώσουσι τοὺς συμμάχους, τὸ μὲν πρῶτον ἐντρεπόμενοι τὸ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀνόμημα διεκαρτέρουν· τοῦ δὲ δεινοῦ πλησίον ὄντος διεπρεσβεύοντο, καὶ τῇ τῶν φίλων ἀπωλείᾳ τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἐπεχείρουν περιποιῆσαι. οὐ μὴν ἔλαθόν γε τοὺς
10 ἐπιβουλευομένους, ἀλλὰ τοῦτο μαθόντες πρὸς ἀλκὴν 597
ἐτράποντο, καὶ νυκτὸς τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐπιθέμενοι πολὺν ἐποίουν φόνον. ὁ δὲ Πομπήιος τοῦ θορύβου αἰσθόμενος, καὶ κλίμακας προσερείσας τοῖς τείχεσιν, ἐκυρίευσε τῆς πόλεως. καὶ τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἅπαντας ἀπέσφαξε, τοὺς δὲ συμμάχους ὄντας διακοσίους τὸν ἀριθμὸν ἀπέλυσε τῶν κινδύνων, ἅμα μὲν ἐλεήσας κινδυνεύουσαν ἀρετὴν καὶ τὸ περὶ τοὺς ἀκληροῦντας γενόμενον πάθος δι' ἀχαριστίαν, ἅμα δὲ τὴν Νουμαντίνων εὔνοιαν πρὸς Ῥωμαίους πόρρωθεν ἐκκα-
20 λούμενος ταῖς εὐεργεσίαις· τὴν δὲ πόλιν κατέσκαψεν.

Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίῤῥοιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ηὔξησε. μέχρι γὰρ τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως. εἰς τηλικοῦτο δὲ μέγεθος προαχθεὶς βασιλείας οὐκ ἐζήλωσε τρυφὴν οὐδὲ ὑπερηφανίαν, ἅπερ ταῖς πλείσταις δυναστείαις ἀκολουθεῖν εἴωθεν, ἀλλ' ἐπιείκειαν μὲν πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους, ἀνδρείαν δὲ πρὸς τοὺς
30 ἀντιτασσομένους· καθόλου δὲ πολλῶν ἐθνῶν ἐγκρατὴς γενόμενος τὰ παρ' ἑκάστοις ἄρισια τῶν νομίμων κατέδειξε τοῖς Πάρθοις.

Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Οὐιριάθου ταφῆς παραδόξου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἠξίωσαν, καὶ διακοσίοις ζεύγεσι μονομάχων ἀγῶνα πρὸς τῷ τάφῳ συνετέλεσαν, τιμῶντες αὐτοῦ τὴν διαβεβυημένην ἀνδρείαν. ὁμολογουμένως γὰρ ἦν πολεμικώτατος μὲν ἐν τοῖς κινδύνοις, στρατηγικώτατος δὲ ἐν τῷ προϊδέσθαι τὸ συμφέρον,

τὸ δὲ μέγιστον, διετέλεσε πάντα τὸν τῆς στρατηγίας χρόνον ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὡς οὐδεὶς ἕτερος. κατὰ μὲν γὰρ τὰς ἐκ τῆς λῃστείας διανομὰς οὐδὲν πλέον ἀπεφέρετο τῆς τοῖς ἰδιώταις ἐπιβαλλούσης μοίρας, ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῷ πορισθέντων ἐτίμα τοὺς ἀξίους χάριτος καὶ τοὺς ἀπόρους τῶν στρατιωτῶν ὑπελάμβανεν. ὑπῆρχε δὲ καὶ νήπτης καὶ ἀγρυπνητικὸς καὶ παντὸς πόνου καὶ κινδύνου κατεξανεστηκώς, ἔτι δὲ πάσης ἡδονῆς κρείττων. αἱ δὲ ἀποδείξεις τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς ἐμφανεῖς εἰσιν. ἔνδεκα γὰρ ἔτη δυναστεύοντος αὐτοῦ Λυσιτανῶν οὐ μόνον αἱ δυνάμεις ἀστασίαστοι διέμειναν, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀνίκητοι. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν τὸ σύστημα τῶν Λυσιτανῶν διελύθη στερηθὲν τῆς τούτου προστασίας.

Ὅτι Πτολεμαῖος διὰ τὴν ὠμότητα καὶ μιαιφονίαν καὶ διὰ τὰς ἀνέδην τῶν αἰσχίστων ἡδονῶν ἀπολαύσεις καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀγεννὲς πάθος, διὸ Φύσκων ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ στρατηγὸς Ἱέραξ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις θαυμαστὸς ὢν καὶ κατὰ τὰς ἐντεύ-
598 ξεις τοῖς ὄχλοις εὔθετος, ἔτι δὲ μεγαλόψυχος, συνέσχε τὴν τοῦ Πτολεμαίου βασιλείαν. τούτου γὰρ ἀπορουμένου χρημάτων, καὶ τῶν στρατιωτῶν βουλομένων ἀφίστασθαι πρὸς Γαλαίστην διὰ τὸ μὴ κομίζεσθαι τοὺς μισθούς, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὀψωνιάσας τὴν δύναμιν διωρθώσατο τὴν ὅλην μεταβολήν.

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου παντελῶς οἱ Αἰγύπτιοι κατεφρόνησαν, ὁρῶντες ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις ὄντα παιδαριώδη καὶ πρὸς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἐκκεχυμένον καὶ διὰ τὴν ἀκολασίαν τὸ σῶμα γυναικῶδες περιπεποιημένον.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος διὰ τὴν βαρύτητα καὶ δυσκινησίαν τοῦ σώματος τῇ διὰ τὸν ὄγκον ὑπεροχῇ καὶ τῷ πλήθει τῶν περικεχυμένων σαρκῶν ἄχρηστος ἦν ἐν ταῖς κατὰ πόλεμον ἐνεργείαις.

ΕΚ ΤΗΣ ΛΔ.

Ὅτι οὐδέποτε στάσις ἐγένετο τηλικαύτη δούλων ἡλίκη συνέστη ἐν τῇ Σικελίᾳ, δι' ἣν πολλαὶ μὲν πόλεις δειναῖς περιέπεσον συμφοραῖς, ἀναρίθμητοι δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ τέκνων ἐπειράθησαν τῶν μεγίστων ἀτυχημάτων, πᾶσα δὲ ἡ νῆσος ἐκινδύνευσε πεσεῖν εἰς ἐξουσίαν δραπετῶν, ὅρον τῆς ἐξουσίας τιθεμένων τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑπερβολὴν τῶν ἀκληρημάτων. καὶ ταῦτα ἀπήνιησε τοῖς μὲν πολλοῖς ἀνελπίστως καὶ παραδόξως, τοῖς δὲ πραγματικῶς ἕκαστα δυναμένοις κρίνειν οὐκ ἀλόγως ἔδοξε συμβαίνειν. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐπορίας τῶν τὴν κρατίστην νῆσον ἐκκαρπουμένων ἅπαντες σχεδὸν οἱ τοῖς πλούτοις προκεκοφότες ἐζήλωσαν τὸ μὲν πρῶτον τρυφήν, εἶθ' ὑπερηφανίαν καὶ ὕβριν. ἐξ ὧν ἁπάντων αὐξανομένης ἐπ' ἴσης τῆς τε κατὰ τῶν οἰκετῶν κακουχίας καὶ τῆς κατὰ τῶν δεσποτῶν ἀλλοτριότητος, ἐρράγη ποτὲ σὺν καιρῷ τὸ μῖσος. ἐξ οὗ χωρὶς παραγγέλματος πολλαὶ μυριάδες συνέδραμον οἰκετῶν ἐπὶ τὴν τῶν δεσποτῶν ἀπώλειαν. τὸ παραπλήσιον δὲ γέγονε καὶ κατὰ τὴν Ἰσίαν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, Ἀριστονίκου μὲν ἀντιποιησαμένου τῆς μὴ προσηκούσης βασιλείας, τῶν δὲ δούλων διὰ τὰς ἐκ τῶν δεσποτῶν κακουχίας συναπονοησαμένων ἐκείνῳ, καὶ μεγάλοις ἀτυχήμασι πολλὰς πόλεις περιβαλόντων.

Ὅτι παραπλησίως καὶ πρὸς τὰς γεωργίας ἕκαστος τῶν πολλὴν χώραν κεκτημένων ὅλα σωματοτροφεῖα συνηγόραζον· τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύειν, τοὺς δὲ βαρύτησι τῶν ἔργων καταπονεῖν, πάντας δὲ τοῖς ὑπερηφάνοις χαρακτῆρσι κατέστιζον. διὸ καὶ τοσοῦτο τῶν οἰκετῶν ἐπέκλυσε πλῆθος ἅπασαν Σικελίαν 599 ὥστε τοὺς ἀκούοντας τὴν ὑπερβολὴν μὴ πιστεῦσαι. καὶ γὰρ τῶν Σικελιωτῶν οἱ πολλοὺς πλούτους κεκτημένοι διημιλλῶντο πρὸς τὰς τῶν Ἰταλιωτῶν ὑπερηφανίας τε καὶ πλεονεξίας καὶ κακουργίας. εἰς τοιαύτην γὰρ συνήθειαν ῥᾳδιουργίας τοὺς νομεῖς ἤγαγον οἱ πολλοὺς οἰκέτας κεκτημένοι τῶν Ἰταλικῶν ὥστε

τροφὰς μὲν μὴ παρέχειν, ἐπιτρέπειν δὲ λῃστεύειν. τοιαύτης δοθείσης ἐξουσίας ἀνθρώποις διὰ μὲν τὴν ἰσχὺν τῶν σωμάτων δυναμένοις πᾶν τὸ κριθὲν ἐκτελεῖν, διὰ δὲ τὴν ἄνεσιν καὶ σχολὴν εὐκαιροῦσι, διὰ δὲ τὴν τῆς τροφῆς ἔνδειαν ἀναγκαζομένοις ταῖς παραβόλοις ἐγχειρεῖν πράξεσι, συνέβη ταχὺ τὴν παρανομίαν αὐξηθῆναι. τὸ γὰρ πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις τόποις τοὺς καθ' ἕνα καὶ δύο τὰς ὁδοιπορίας ποιουμένους ἐφόνευον· εἶτα ἐπὶ τὰς τῶν ἀσθενεστέρων ἐπαύλεις νυκτὸς ἀθρόοι συντρέχοντες ἐξῄρουν βίᾳ ταύτας καὶ τὰς κτήσεις διήρπαζον καὶ τοὺς ἀνθισταμένους ἀνῄρουν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τῆς τόλμης προβαινούσης, οὔτε τοῖς ὁδοιπόροις νυκτὸς ἡ Σικελία βάσιμος ἦν οὔτε τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας ζῆν εἰωθόσιν ἀσφαλὴς ἐπὶ ταύτης ἡ διατριβή, πάντα δὲ βίας καὶ λῃστείας καὶ παντοδαπῶν φόνων ἦν μεστά. τοῖς δὲ νομεῦσιν ἀγραυλίας γεγενημένης καὶ σκευῆς στρατιωτικῆς, εὐλόγως ἅπαντες ἐνεπιμπλῶντο φρονήματος καὶ θράσους. περιφέροντες γὰρ ῥόπαλα καὶ λόγχας καὶ καλαύροπας ἀξιολόγους καὶ δέρματα λύκων ἢ συάγρων ἐσκεπασμένοι τὰ σώματα, καταπληκτικὴν εἶχον τὴν πρόσοψιν, καὶ πολεμικῶν ἔργων οὐ πόρρω κειμένην. κυνῶν τε ἀλκίμων ἄθροισμα συνεπόμενον ἑκάστῳ καὶ τροφῆς καὶ γάλακτος καὶ κρεῶν παρακειμένων πλῆθος ἐξηγρίου τάς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ἦν οὖν πᾶσα χώρα μεστὴ καθάπερ στρατευμάτων διεσπαρμένων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν ἐπιτροπῆς τοῦ θράσους τῶν δούλων καθωπλισμένου. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν μὲν ἐπεχείρουν τὴν ἀπόνοιαν τῶν οἰκετῶν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν δεσποτῶν ἠναγκάζοντο περιορᾶν τὴν ἐπαρχίαν λῃστευομένην. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἱππεῖς ὄντες ἐντελεῖς τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν κατηγορουμένοις στρατηγοῖς γινόμενοι, φοβεροὶ ταῖς ἀρχαῖς ὑπῆρχον.

Ὅτι οἱ περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολούμενοι τῶν Ἰταλικῶν παμπληθεῖς οἰκέτας ὠνούμενοι καὶ πάντας χαράττοντες τοῖς στίγμασι, τροφὰς μὲν οὐχ ἱκανὰς

παρείχοντο, τῇ δὲ βαρύτητι τῶν ἔργων καὶ ἐξαίνου τὴν παρ' αὐτῶν ταλαιπωρίαν.

Ὅτι Δαμόφιλός τις ἦν τὸ γένος Ἐνναῖος, τὴν οὐσίαν μεγαλόπλουτος, τὸν τρόπον ὑπερήφανος, ὃς πολλὴν χώρας περίοδον γεωργῶν, παμπληθεῖς δὲ βοσκημάτων ἀγέλας κεκτημένος, οὐ μόνον τὴν τρυφὴν τῶν κατὰ Σικελίαν Ἰταλικῶν ἐζήλωσεν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοὺς οἰκέτας πλῆθος καὶ τὴν εἰς τούτους ἀπανθρωπίαν καὶ βαρύτητα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς χώρας ἵππους τε πολυτελεῖς καὶ τετρακύκλους ἀπήνας μετ' οἰκετῶν στρατιωτικῶν περιήγετο· πρὸς δὲ τούτοις εὐπρεπῶν παίδων πλῆθος, ἔτι δὲ κολάκων ἀναγωγὸν παραδρομὴν ἔχειν ἐφιλοτιμεῖτο. κατὰ δὲ τὴν πόλιν καὶ τὰς ἐπαύλεις ἀργυρωμάτων ἐκθέσεις τορευτῶν καὶ στρωμάτων θαλαττίων πολυτελείας ἐκπονούμενος, παρετίθετο τραπέζας ὑπερηφάνους καὶ βασιλικὰς ταῖς δαψιλείαις, ὑπεραίρων τὴν Περσικὴν τρυφὴν ταῖς δαπάναις καὶ πολυτελείαις. ὑπερέβαλλε δὲ καὶ κατὰ τὴν ὑπερηφανίαν. ἀναγωγὸς γὰρ καὶ ἀπαιδευτότροπος ἐξουσίας ἀνυπευθύνου καὶ οὐσίας μεγαλοπλούτου κυριεύσας, τὸ μὲν πρῶτον κόρον ἐγέννησεν, εἶθ' ὕβριν, τὸ δὲ τελευταῖον ὄλεθρον ἑαυτῷ καὶ συμφορὰς μεγάλας τῇ πατρίδι. ἀγομάζων γὰρ οἰκετῶν πλῆθος, ὑβριστικῶς αὐτοῖς προσεφέρετο, στίγμασι σιδήρου χαράττων τὰ σώματα τῶν ἐλευθέρων μὲν ἐν πατρίσι γεγεννημένων, αἰχμαλωσίας δὲ καὶ δουλικῆς τύχης πεπειραμένων. καὶ τούτων τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύων εἰς τὰς συνεργασίας ἐνέβαλλε, τοὺς δὲ νομεῖς ἀποδεικνύων οὔθ' ἑσθῆτας οὔτε τροφὰς ἐχορήγει τὰς ἁρματούσας.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Δαμόφιλος διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν ὠμότητα τῶν τρόπων οὐκ ἦν ἡμέρα καθ' ἣν οὐκ ἠκίζετό τινας τῶν οἰκετῶν ἐπ' αἰτίαις οὐ δικαίαις. οὐχ ἧττον δὲ ἡ γυνὴ τούτου Μεγαλλὶς χαίρουσα ταῖς ὑπερηφάνοις τιμωρίαις ὠμῶς προσεφέρετο ταῖς θεραπαινίσι καὶ τῶν οἰκετῶν τοῖς ὑποπεσοῦσι. καὶ διὰ τὴν ἐξ ἀμφοτέρων ὕβριν καὶ τιμωρίαν ἀπεθηριώθησαν οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς κυρίους, καὶ διαλα-

βόντες μηδὲν ἔτι χεῖρον τῶν παρόντων αὐτοῖς κακῶν ἀπαντήσεσθαι

Ὅτι κατὰ τὴν Σικελίαν ἦν τοῦ Δαμοφίλου θυγάτηρ, παρθένος μὲν τὴν ἡλικίαν, ἁπλότητι δὲ τρόπων καὶ φιλανθρωπίᾳ διαφέρουσα. αὕτη τοὺς μαστιζομένους ὑπὸ τῶν γονέων ἀεὶ φιλοτίμως εἰώθει παρηγορεῖσθαι, καὶ τοῖς δεδεμένοις τῶν οἰκετῶν ἐπαρκοῦσα διὰ τὴν ἐπιείκειαν θαυμαστῶς ὑπὸ πάντων ἠγαπᾶτο. καὶ τότ' οὖν τῆς προγεγενημένης χάριτος ξενολογησάσης αὐτῇ τὸν παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἔλεον, οὐ μόνον οὐδεὶς ἐτόλμησε μεθ' ὕβρεως ἐπιβαλεῖν τῇ κόρῃ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πάντες ἄθικτον πάσης ὕβρεως τὴν ἀκμὴν αὐτῆς ἐτήρησαν. προχειρισάμενοι δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς εὐθέτους, ὧν ἐκτενέστατος ἦν Ἑρμείας, ἀπήγαγον εἰς Κατάνην πρός τινας οἰκείους.

Ὅτι Εὔνους μετὰ τὸ ἀναγορευθῆναι βασιλεὺς πάντας ἀνελών, ἐκκλέψας μόνους ἀφῆκε τοὺς ἐν τοῖς
601 ἔμπροσθεν χρόνοις κατὰ τὰς ἐκ τοῦ κυρίου συμπεριφορὰς ἐν τοῖς συνδείπνοις ἀποδεδεγμένους αὐτὸν ἔν τῇ τε μαντικῇ καὶ κατὰ τὰς τῆς τραπέζης δόσεις φιλανθρώπους· ὥστε θαυμάσαι τήν τε τῆς τύχης περιπέτειαν καὶ τὸ τὴν κατὰ τῶν εὐτελεστάτων εὐεργεσίαν ἀμειφθῆναι σὺν καιρῷ τηλικαύτῃ χάριτι.

Ὅτι καὶ ἄλλη τις ἐγένετο ἀπόστασις δραπετῶν καὶ σύστημα ἀξιόλογον. Κλέων γάρ τις Κίλιξ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ταῦρον τόπων, συνήθης ὢν ἐκ παίδων τῷ ληστρικῷ βίῳ, καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν νομεὺς γεγονὼς ἱπποφορβίων, οὐ διέλιπεν ὁδοιδοκῶν καὶ παντοδαπούς φόνους ἐπιτελούμενος. ὃς πυθόμενος τὴν κατὰ τὸν Εὔνουν προκοπὴν καὶ τὰς τῶν μετ' αὐτοῦ δραπετῶν εὐημερίας, ἀποστάτης ἐγένετο, καί τινας τῶν πλησίων οἰκετῶν πείσας συναπονοήσασθαι κατέτρεχε τὴν πόλιν τῶν Ἀκραγαντίνων καὶ τὴν πλησιόχωρον πᾶσαν.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἄτταλος ὁ βασιλεὺς προσφάτως διαδεδεγμένος τὴν ἀρχὴν ἀλλοτρίαν ἔσχε διάθεσιν τῶν προβεβασιλευκότων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ χρώμενοι ταῖς βασιλείαις

εὐδαιμόνησαν· οὗτος δὲ γενόμενος ὠμὸς καὶ μιαιφόνος πολλοὺς τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν τεταγμένων ἀνηκέστοις συμφοραῖς καὶ σφαγαῖς περιέβαλε. τῶν δὲ πατρῴων φίλων τοὺς δυνατωτάτους ὑποπτεύσας ὡς κατ' αὐτοῦ τι βουλευσαμένους, ἔκρινε δεῖν ἅπαντας ἐκποδὼν ποιήσασθαι. ἐπιλεξάμενος οὖν τῶν βαρβάρων μισθοφόρων τοὺς ἀγριωτάτους εἰς φόνον, ἁπλήστους δὲ εἰς χρημάτων περιουσίαν, τούτους ἔν τισιν οἰκήμασι κατέκρυψεν ἐν τοῖς βασιλείοις, τῶν δὲ φίλων τοὺς ὑποπτευομένους μετεπέμπετο. παραγενομένων δὲ τῶν φίλων, πάντας ἀπέκτεινεν, ἔχων ὑπηρέτας οἰκείους τῆς ἰδίας μιαιφονίας. εὐθὺς δὲ τέκνα καὶ γυναῖκας τούτων προσέταξε τῆς αὐτῆς τιμωρίας ἀξιῶσαι. τῶν δὲ ἄλλων φίλων τοὺς ἐπ' ἐξουσίᾳ στρατιωτῶν ἢ πόλεων τεταγμένους οὓς μὲν ἐδολοφόνησεν, οὓς δὲ συλλαβὼν πανοικίους ἀνεῖλε. διὰ δὲ τὴν ὠμότητα μισηθεὶς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀρχομένων ἀλλὰ καὶ τῶν πλησιοχώρων, πάντας τοὺς ὑποτεταγμένους ἐποίησε μετεώρους πρὸς καινοτομίαν.

Ὅτι Τιβέριος ὁ Γράκχος ἦν υἱὸς Τιβερίου δὶς ὑπατευκότος, καὶ πολέμους ἐπιφανεῖς καὶ μεγάλους κεχειρικότος, ἔτι δὲ καλῶς πεπολιτευμένου, θυγατριδοῦς δὲ Ποπλίου Σκιπίωνος τοῦ καταπεπολεμηκότος Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γονέων ἐπισημοτάτου γένους πεφυκώς, ἰδίᾳ πολὺ προεῖχε τῶν ἡλικιωτῶν συνέσει τε καὶ λόγου δεινότητι καὶ τὸ σύνολον πάσῃ παιδείᾳ, καὶ δυνάμενος παρρησίαν ἄγειν πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀντιπραττόντων.

Ὅτι οἱ Σύροι οἱ δραπέται τῶν αἰχμαλώτων τὰς χεῖρας ἀπέκοπτον, οὐκ ἀρκούμενοι ταῖς παρὰ τοὺς καρποὺς τομαῖς, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς βραχίοσιν ἀκρωτηριάζοντες. 602

Ὅτι ἡ σύγκλητος δεισιδαιμονοῦσα ἐξαπέστειλεν εἰς Σικελίαν περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς κατὰ Σιβυλλιακὸν λόγιον. οἱ δὲ ἐπελθόντες καθ' ὅλην τὴν Σικελίαν τοὺς τῷ Αἰτναίῳ Διὶ καθιδρυμένους βωμοὺς θυσιάσαιτες καὶ περιφράγματα ποιήσαντες

ἀβάτους ἀπεδείκνυον τοὺς τόπους πλὴν τοῖς ἔχουσι καθ' ἕκαστον πολίτευμα πατρίους θύειν θυσίας.

Ὅτι ἦν τις Γοργὸς Μοργαντῖνος ἐπικαλούμενος Κάμβαλος, πλούτῳ καὶ δόξῃ διαφέρων, ὃς ἐπὶ κυνηγίαν ὁρμήσας, καὶ περιπεσὼν λῃστηρίῳ δραπετῶν, ἔφευγε πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ Γοργοῦ τοῦ τούτου πατρὸς ἐφ' ἵππου, καὶ καθαλλομένου καὶ παραδιδόντος τὸν ἵππον, ὅπως ἐφαλλόμενος ἀφιππεύσῃ πρὸς τὴν πόλιν, οὔθ' ὁ παῖς τὴν ἰδίαν σωτηρίαν τῆς τοῦ πατρὸς προέκρινεν, οὔθ' ὁ πατὴρ προσεδέχετο τῷ τοῦ τέκνου θανάτῳ διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον. δεομένων δὲ ἀλλήλων μετὰ δακρύων καὶ διαφιλοτιμουμένων ὑπὲρ εὐσεβείας τε καὶ φιλοστοργίας, σύγκρισίν τε λαμβάνοντος ἤθους φιλοτέκνου πρὸς τρόπον φιλοπάτορα, συνέβη τοὺς λῃστὰς ἐπιφανέντας ἀμφοτέρους ἀνελεῖν.

Ὅτι ὁ τοῦ Διηγύλιος υἱὸς Ζιβέλμιος, ἐζηλωκὼς τὰς τοῦ πατρὸς μιαιφονίας, μνησικακῶν δὲ ὑπὲρ τῶν τοῖς Θραξὶ πραχθέντων, ἐπὶ τοσοῦτο προῆλθεν ὠμότητος καὶ παρανομίας ὥστε τοὺς προσκόψαντας πανοικίους τιμωρεῖσθαι. ἐπὶ γὰρ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις τοὺς μὲν διεμέλιζε, τοὺς δὲ ἀνεσταύρου, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἐνέπριζε. γονέων δὲ ἐν ὄμμασι καὶ κόλποις ἐγκατέσφαζε τέκνα, καὶ κρεανομῶν τὰ σώματα παρετίθει τοῖς συγγενεστάτοις, ἀνανεούμενος τὰς παλαιὰς ἐκείνας Τηρέως ἢ Θυέστου θοινάς. οἱ δὲ Θρᾷκες συλλαβόντες τὸν Ζισέλμιον, τὸ μὲν καθ' ἓν αὐτὸν ἀντιδιατιθέναι σχεδὸν ἀδύνατον ὑπῆρχε· πῶς γὰρ ἐνδεχόμενον ἦν ἓν σῶμα τὴν εἰς ὅλον ἔθνος παρανομίαν γενομένην ἀναδέξασθαι; ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ἐφιλοτιμήθησαν πᾶσαν ὕβριν καὶ τιμωρίαν προσαγαγεῖν τῷ σώματι.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων προσαγορευόμενος, πυθόμενος τὴν τῆς Κλεοπάτρας πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριώσιν, καὶ οὐ δυνάμενος ἄλλως αὐτὴν λυπῆσαι, πρᾶξιν ἀνοσιωτάτην ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι. μιμησάμενος γὰρ τὴν τῆς Μηδείας ὠμότητα καὶ μιαιφονίαν, τὸν κοινὸν αὐτοῦ τε κἀκείνης υἱὸν ἔσφαξεν ἐν

τῇ Κύπρῳ, παῖδα μὲν ὄντα τὴν ἡλικίαν, ὀνομαζόμενον 603
δὲ Μεμφίτην. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τῷ ἀσεβήματι τούτῳ πολλῷ μεῖζον μύσος ἕτερον ἐπετελέσατο. ἁρπαγιάσας γὰρ τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς καὶ ἐνθεὶς εἴς τινα κίστην, προσέταξέ τινι τῶν ὑπηρετῶν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διακομίσαι. κατὰ τύχην δὲ σύνεγγυς ὄντων τῇ Κλεοπάτρᾳ τῶν γενεθλίων, τῇ πρὸ τούτων νυκτὶ θεῖναι τὴν κίστην πρὸ τῶν βασιλείων παρεσκευάσατο. οὗ συντελεσθέντος, καὶ τῆς περιστάσεως ἐπιγνωσθείσης, ἡ Κλεοπάτρα πένθος ἦρατο, καὶ τὸ πλῆθος παντελῶς ἀπεθηριώθη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον.

Ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀντιόχου Ἀθήναιος πλεῖστα ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις εἰργασμένος κακά, τῆς φυγῆς κατάρξας καὶ τὸν Ἀντίοχον ἐγκαταλιπών, τῆς προσηκούσης καταστροφῆς ἔτυχε. διεκπεσόντος γὰρ αὐτοῦ πρός τινας κώμας ἠδικημένας ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις, οὐδεὶς αὐτὸν ἐδέξατο εἰς οἰκίαν οὐδὲ τροφῆς μετέδωκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν χώραν ἀλώμενος λιμῷ κατέστρεψε τὸν βίον.

Ὅτι ἀποσταλεὶς παρὰ Πτολεμαίου τοῦ πρεσβυτέρου Ἡγέλοχος στρατηγὸς ἐπὶ Μαρσύαν τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, αὐτόν τε ἐζώγρησε καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἄρδην ἀνεῖλεν. ἐπαναχθέντος δὲ τοῦ Μαρσύου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πάντων προσδοκώντων τιμωρίας αὐτὸν τεύξεσθαι τῆς μεγίστης, ἀπέλυσεν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. μετενόει γὰρ ἤδη καὶ ταῖς φιλανθρωπίαις ἔσπευδε διορθώσασθαι τὴν τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀποθηρίωσιν.

Ὅτι Εὐήμερος ὁ τῶν Πάρθων βασιλεύς, Ἀρκάδιος ὢν τὸ γένος, ὠμότητι δὲ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς μνημονευομένους τυράννους, οὐκ ἔστιν ὁποῖον τιμωρίας γένος ἀπέλιπε. πολλοὺς δὲ τῶν Βαβυλωνίων καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις πανοικίους ἐξανδραποδισάμενος εἰς τὴν Μηδίαν ἐξέπεμψε, προστάξας λαφυροπωλῆσαι. καὶ τῆς Βαβυλῶνος τὴν ἀγορὰν καί τινα τῶν ἱερῶν ἐνέπρησε καὶ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως διέφθειρε.

Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Ζαβινᾶς ἐπικληθείς, ἀξιολό-

γων ἡγεμόνων ἀποστάντων Ἀντιπάτρου καὶ Κλονίου καὶ Ἀερόπου, τούτους καταλαβομένους Λαοδίκειαν ἐξεπολιόρκησεν. καὶ χρησάμενος μεγαλοψύχως αὐτοῖς ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων. ἦν γὰρ πρᾷος καὶ συγγνωμονικός, ἔτι δὲ ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς ἐντεύξεσι προσηνής. ὧν χάριν διαφερόντως ὑπὸ τῶν πολλῶν ἠγαπᾶτο.

Ὅτι Σέξτου τὴν τῶν Γαλατῶν πόλιν ἑλόντος καὶ
604 τοὺς ἐν αὐτῇ λαφυροπωλοῦντος, Κράτων τις ὄνομα, γεγονὼς φιλορώμαιος, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ὕβρεις καὶ βασάνους ὑπὸ τῶν ἀποστάντων πολιτῶν ὑπομεμενηκώς, ἦγετο δέσμιος μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων. ἰδὼν δὲ χρηματίζοντα τὸν ὕπατον, καὶ δηλώσας ὅστις ἦν, καὶ ὅτι πολλοὺς καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑποστὰς κινδύνους, ὥσπερ ὑπὲρ Ῥωμαίων πολιτευόμενος, οὐ μόνον αὐτὸς μεθ' ὅλης τῆς συγγενείας ἀπολυθεὶς ἀπέλαβε τὴν κτῆσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους εὔνοιαν ἐξουσίαν ἔλαβεν ἐνακοσίους τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς δουλείας ἐξελέσθαι. ὁ γὰρ ὕπατος μεγαλοψυχότερον τῆς ἰδίας ἐλπίδος αὐτῷ προσηνέχθη, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεὶς τοῖς Γαλάταις τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος τῶν Ῥωμαίων ὑπερβολὴν φιλανθρωπίας καὶ τιμωρίας.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὐ πιστεύων τοῖς ὄχλοις διά τε τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνων καὶ τὴν πρὸς τὰς μεταβολὰς ὀξύτητα, παρατάξασθαι μὲν οὐκ ἐτόλμησε, διενοεῖτο δὲ συσκευάσασθαι τὰ βασιλικὰ χρήματα καὶ τὰ τῶν θεῶν ἀναθήματα συλῆσαι, καὶ μετὰ τούτων νυκτὸς ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἑλλάδα. συλᾶν δὲ ἐπιβαλόμενος διά τινων βαρβάρων τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, καὶ φωραθείς, ἐκινδύνευσε μὲν μετὰ τῆς δυνάμεως ἐκ χειρὸς τυχεῖν τῆς ἁρμοττούσης τιμωρίας, φθάσας δὲ καὶ διαδρὰς μετ' ὀλίγων ἐπεβάλετο φεύγειν εἰς Σελεύκειαν. τῆς δὲ φήμης αὐτὸν καταταχούσης, οἱ Σελευκεῖς ἀκούσαντες τὰ περὶ τὴν ἱεροσυλίαν, ἀπέκλεισαν αὐτὸν τῆς πόλεως. ὁ δὲ ἀποπεσὼν καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, ὥρμησε φεύγειν ἐπὶ τὸ Ποσίδειον, ἀντεχόμενος τῶν παραθαλαττίων τόπων.

Ὅτι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Γράκχον ὑπὸ τοῦ ἰδίου δούλου τῶν γεγονότων αὐτοῦ φίλων Λεύκιος Οὐιτέλλιος πρῶτος ἐπιστὰς τῷ πτώματι αὐτοῦ οὐχ ὅπως ἠχθέσθη τῇ συμφορᾷ τοῦ τετελευτηκότος, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν καὶ κομίσας πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἶκον ἰδίαν τινὰ πλεονεξίας ἐπίνοιαν καὶ ὠμότητος ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. ὁ γὰρ ὕπατος ἦν ἐπικεκηρυκὼς τῷ τὴν κεφαλὴν ἀπενέγκαντι δώσειν ἰσόσταθμον χρυσίον· ὁ δὲ τὸν τράχηλον διατρήσας καὶ τὸν ἐγκέφαλον ἐκκενώσας ἐνέτηξεν ἀντὶ τούτου μόλυβδον· ἀναδοὺς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκομίσατο μὲν τὸ χρυσίον, κατεγνώσθη δὲ εἰς ἅπαντα τὸν βίον ἐπὶ προδοσίᾳ φιλίας. ὁμοίως δὲ οἱ Φλάκκοι διεχειρίσθησαν.

Ὅτι κατὰ τὴν Λιβύην παραταξαμένων ἀλλήλοις τῶν βασιλέων Ἰογόρθας κρατήσας τῇ μάχῃ πολλοὺς ἀνεῖλε τῶν Νομάδων· ὁ δὲ Ἀτάρβας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καταφυγὼν εἰς Κίρταν, καὶ συγκλεισθεὶς εἰς πολιορκίαν, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμην μὴ περιιδεῖν βασιλέα φίλον καὶ σύμμαχον κινδυνεύοντα. ἡ δὲ σύγκλητος ἔπεμψε πρέσβεις λύσειν τὴν πολιορκίαν. οὐ προσέχοντος δὲ Ἰογόρθα πάλιν ἑτέρους ἔπεμψαν ἀξίωμα μεῖζον ἔχοντας. ὁμοίως δὲ καὶ τούτων ἀπράκτων ἐπανελθόντων ὁ Ἰογόρθας περιταφρεύσας τὴν πόλιν ἐνδείᾳ κατεπόνησε τοὺς ἐν τῇ πόλει· τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξελθόντα μεθ' ἱκετηρίας, καὶ τῆς μὲν βασιλείας ἐξιστάμενον, τὸ δὲ ζῆν αἰτούμενον, ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐντραπεὶς οὔτε συγγένειαν οὔτε τὸν τῆς ἱκεσίας νόμον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Ἰταλῶν τοὺς συμμαχήσαντας τἀδελφῷ πάντας αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν.

Ὅτι Νασικᾶς ὁ ὕπατος ὑπῆρχεν ἀνὴρ καὶ κατ' ἀρετὴν ἀξιόλογος καὶ κατὰ τὴν εὐγένειαν θαυμαζόμενος. ἐξ ἐκείνου γὰρ ἦν τοῦ γένους ἐξ οὗ τοὺς Ἀφρικανοὺς καὶ τοὺς Ἀσιαγενεῖς καὶ τοὺς Ἰσπανοὺς ὀνομάζεσθαι συμβέβηκεν, ὧν ὁ μὲν τὴν Λιβύην, ὁ δὲ τὴν Ἀσίαν, ὁ δὲ τὴν Ἰσπανίαν καταστρεψάμενος, ἔτυχε τῆς ἀπὸ τῶν πράξεων φερωνύμου προσηγορίας. καὶ πρὸς δὲ τῇ κοινῇ τοῦ γένους δόξῃ πατέρα καὶ πάππον ἔσχεν ἐπιφανεστάτους Ῥωμαίων. ἄμφω μὲν

ne se trouvoyent ils pouvoyent estre receus
aux Sacrements de l'Eglise, et ainsi ne pouvoyent
estre Chrestiens, ne participans aux graces de
Dieu, ne aux benefices de Jesus Christ. Et
pour ceste cause ceux qui estoyent ainsi
separez de l'Eglise estoyent appellez Payens,
comme ceux qui estoyent hors de la Chres-
tienté. Et ceste separation estoit faicte
par excommunication, laquelle estoit
publiée par le Prestre, ou Evesque, ou
Pasteur de l'Eglise, en la congregation
des fidelles, quand il estoit question de
quelque grand scandale, ou de quelque
grande faute, ou de quelque grand
vice, ou de quelque grande heresie.
Et ceste excommunication estoit
faicte par le Pasteur, ou Evesque,
ou Prestre, ou Ancien de l'Eglise,
en la congregation des fidelles,
quand il estoit question de
quelque grand scandale, ou de quelque
grande faute, ou de quelque grand
vice, ou de quelque grande heresie.

ρανομίαν. ἅπερ ἅπαντα συνέβη τῇ Ῥώμῃ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος κατασκαφήν. καὶ γὰρ ἐπικίνδυνοι δημαγωγίαι καὶ χώρας ἀναδασμοὶ καὶ συμμάχων ἀποστάσεις μεγάλαι καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι πολυετεῖς καὶ φοβεροὶ καὶ τἄλλα τὰ προαγορευθέντα ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος ἠκολούθησεν. ὁ τούτου δὲ υἱὸς πρεσβύτης ἦν τὴν ἡλικίαν, καὶ Τιβέριον Γράκχον τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντα ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἀπέκτεινε, προηγούμενος τῆς συγκλήτου. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτοῦντος καὶ τεθηριωμένου πρὸς τοὺς τὸν φόνον δράσαντας, ἔτι δὲ τῶν δημάρχων καθ' ἕνα τῶν συγκλητικῶν προαγαγόντων ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ ἐπερωτώντων τίς ἐστιν ὁ ἀνελών, οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες κατεπτηχότες τὴν τῶν ὄχλων ὁρμὴν καὶ βίαν ἠρνοῦντο καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐξηλλάττοντο, ὁ δὲ Σκιπίων μόνος ὡμολόγησεν ὑφ' ἑαυτοῦ γεγονέναι τὴν ἀναίρεσιν, ἐπειπὼν ὡς τοὺς μὲν ἄλλους ὁ Γράκχος ἐλάνθανεν ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν σύγκλητον οὐκ ἔλαθεν. ὁ δὲ ὄχλος, καίπερ ἀγανακτῶν, ἡσύχασεν ἐντραπεὶς τὸ βάρος καὶ τὴν παρρησίαν τἀνδρός. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ τούτου υἱός, κατὰ τὸν ὑποκείμενον ἐνιαυτὸν τελευτήσας, ἀδωροδόκητος μὲν ἅπαντα τὸν βίον διετέλεσε, μετασχὼν δὲ τῆς φιλοσοφίας, καὶ τῷ βίῳ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλ' οὐ τοῖς λόγοις μόνοις φιλοσοφήσας, ἀκόλουθον ἔσχε τῇ τοῦ γένους διαδοχῇ καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κληρονομίαν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνὸς ἀρτίως παρειληφὼς τὴν βασιλείαν ἐξέπεσεν εἰς μέθας καὶ τρυφὴν ἀγεννῆ, καὶ ζηλώματα βασιλείας ἀλλοτριώτατα. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς, καὶ τὰ τούτων ἐπιτηδεύματα μανθάνειν ἐφιλοτιμεῖτο. ἐπετήδευσε δὲ καὶ νευροσπαστεῖν καὶ δι' αὐτοῦ κινεῖν ζῷα πεντάπηχα κατάχρυσα καὶ κατάχρυσα καὶ ἕτερα πλείονα τοιαῦτα μηχανήματα· οὐκ εἶχε δὲ ἑλεπόλεων οὐδὲ ὀργάνων πολιορκητικῶν κατασκευάς, ἃ καὶ δόξαν μεγάλην καὶ χρείας ἀξιολόγους ἂν παρέσχετο· ἐνθουσία δὲ καὶ πρὸς κυνηγεσίας ἀκαίρους, καὶ πολλάκις νύκτωρ λάθρᾳ τῶν φί- 607

que no se le pueda atender dentro de la jornada de trabajo, se le pagará el tiempo extraordinario que se genere, con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 3º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias no podrán exceder de tres horas diarias ni de tres veces en una semana.

Artículo 4º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 5º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 6º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 7º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 8º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 9º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 10º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 11º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 12º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 13º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 14º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

Artículo 15º. Los trabajadores que laboren en horas extraordinarias deberán ser remunerados con un recargo del 100% sobre el salario ordinario.

ρύμενος, καὶ ταῖς δωρεαῖς καὶ ταῖς ὁμιλίαις καὶ συμπεριφοραῖς κεχαρισμέναις τοῖς ὑποτεταγμένοις χρώμενος, μεγάλην εὔνοιαν ἐν τοῖς στρατιώταις περιεποιήσατο. πάντες γὰρ τῆς εὐεργεσίας χάριν ἀποδιδόντες ἐν ταῖς μετὰ τούτου μάχαις φιλοτιμότερον ἠγωνίζοντο, συναύξοντες αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν. εἰ δέ τύχοι τις τῶν ἄλλων πρεσβευτῶν ἡγούμενος, ἐθελοκακοῦντες ἀπεδείλιων κατὰ τοὺς ἀναγκαιοτάτους καιρούς. καὶ συνέβαινε κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν μὲν ταῖς τῶν ἄλλων ἡγεμονίαις Ῥωμαίους ἡττᾶσθαι, κατὰ δὲ τὰς τοῦ Μαρίου παρουσίας ἀεὶ νικᾶν.

ΕΚ ΤΗΣ Λς.

Ὅτι οὐ μόνον τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν τὸ πρὸς τὴν ἀπόστασιν ὡρμημένον κατέτρεχεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ τὰς ἐπὶ χώρας κτήσεις οὐκ ἔχοντες ἐτρέποντο πρὸς ἁρπαγὴν καὶ παρανομίαν. οἱ γὰρ ἐλλειπεῖς ταῖς οὐσίαις διὰ τὴν ἀπορίαν ἅμα καὶ παρανομίαν ἐξεχέοντο κατὰ συστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν, καὶ τὰς μὲν ἀγέλας τῶν θρεμμάτων ἀπήλαυνον, τοὺς δ' ἐν τοῖς σταθμοῖς τεθησαυρισμένους καρποὺς διήρπαζον, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας ἀνέδην ἐλευθέρους τε καὶ δούλους ἐφόνευον, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγείλῃ τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιάν τε καὶ παρανομίαν. ἀναρχίας δ' οὔσης διὰ τὸ μηδεμίαν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν δικαιοδοτεῖν, πάντες ἀνυπεύθυνον ἐξουσίαν ἔχοντες πολλὰς καὶ μεγάλας συμφορὰς ἀπειργάζοντο. διὸ καὶ πᾶς τόπος ἔγεμεν ἁρπαγῆς βιαίου ταῖς τῶν εὐπόρων οὐσίαις ἐνεξουσιαζούσης. οἱ δὲ πρότερον ἐν ταῖς πόλεσι πρωτεύοντες ταῖς τε δόξαις καὶ τοῖς πλούτοις τότε διὰ τὴν ἀνέλπιστον τῆς τύχης μεταβολὴν οὐ μόνον ὑπὸ τῶν δραπετῶν ὑβριστικῶς ἀπέβαλλον τὰς εὐπορίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων ἐπηρεαζόμενοι καρτερεῖν ἠναγκάζοντο. διὸ καὶ πάντες ὑπελάμβανον τὰ μὲν ἐντὸς τῶν πυλῶν μόγις ὑπάρχειν ἴδια, τὰ δὲ ἐκτὸς τῶν τειχῶν ἀλλότρια καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρατίας εἶναι. καθόλου δ' ἦν

κατὰ πόλεις φυρμὸς καὶ σύγχυσις τῶν κατὰ νόμους δικαίων. οἱ γὰρ ἀποστάται τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες ἀνεπίβατον ἐποιοῦντο τὴν χώραν, μνησικακοῦντες τοῖς δεσπόταις, οὐκ ἐμπιπλάμενοι δὲ τῶν ἀνελπίστων εὐτυχημάτων· οἱ δὲ ἐντὸς τῶν τειχῶν δοῦλοι νοσοῦντες ταῖς ψυχαῖς καὶ μετεωριζόμενοι πρὸς ἀπόστασιν, φοβερώτατοι τοῖς κυρίοις ὑπῆρχον.

Ὅτι Σατορνῖνος ὁ δήμαρχος ζηλώσας βίον ἀκόλαστον, καὶ ταμίας ὑπάρχων, εἰς τὴν ἐξ Ὠστίας εἰς τὴν Ῥώμην τοῦ σίτου παρακομιδὴν ἐτάχθη. διὰ δὲ τὴν ῥᾳθυμίαν καὶ φαυλότητα τῆς ἀγωγῆς δόξας καλῶς προεστάναι τῆς προειρημένης ἐπιμελείας, ἐπιμήσεως ἔτυχε προσηκούσης. ἡ δὲ σύγκλητος παρε-
609 λομένη τὴν ἐξουσίαν παρέδωκεν ἄλλοις τὴν ἐπισταsίαν ταύτην. διορθωσάμενος δὲ τὴν προϋπάρχουσαν ἀκολασίαν, καὶ τοῦ σώφρονος ἀντεχόμενος βίου, δημαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου κατηξιώθη.

Ὅτι περὶ τῆς τοῦ Μετέλλου φυγῆς ἐπ' ἔτη δύο γενομέναιν λόγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὁ υἱὸς αὐτοῦ κόμην ὑποτρέφων καὶ πώγωνα καὶ πιναρὰν ἔχων ἐσθῆτα περιήει κατὰ τὴν ἀγοράν, δεόμενος τῶν πολιτῶν, καὶ μετὰ δακρύων προσπίπτων τοῖς ἑκάστου γόνασιν ᾐτεῖτο τὴν τοῦ πατρὸς κάθοδον. ὁ μὲν οὖν δῆμος, καίπερ οὐ βουλόμενος ἀφορμὴν διδόναι τοῖς φυγάσι τῆς καθόδου παρὰ τοὺς νόμους, ὅμως διὰ τὸν ἔλεον τοῦ νεανίσκου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ γονέως σπουδὴν κατήγαγε τὸν Μέτελλον, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τὴν περὶ τὸν γεννήσαντα γεγενημένην φιλοτιμίαν Εὐσεβῆ προσηγόρευσεν.

Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ Ῥωμαῖοι νόμοις τε καὶ ἀγωγαῖς ἀρίστοις χρώμενοι κατ' ὀλίγον ηὐξήθησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἡγεμονίαν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην τῶν μνημονευομένων κατακτήσασθαι. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις καιροῖς, καταπεπολεμημένων μὲν τῶν πλείστων ἐθνῶν, πολυχρονίου δὲ εἰρήνης γενομένης, μετέπεσεν ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸ τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς εἰς ὀλέθριον ζῆλον. ἐτράπησαν γὰρ οἱ νέοι μετὰ τὴν ἐκ τῶν πολέμων ἄνεσιν εἰς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν, χο-

ρηγὸν ἔχοντες τὸν πλοῦτον ταῖς ἐπιθυμίαις. προεκρίνετο γὰρ κατὰ τὴν πόλιν τῆς μὲν λιτότητος ἡ πολυτέλεια, τῆς δὲ τῶν πολεμικῶν ἔργων μελέτης ἡ ῥᾳστώνη. μακάριος δ' ὑπείληπτο τοῖς πολλοῖς οὐχ ὁ ταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, ἀλλ' ὁ ταῖς προσηνεστάταις ἡδοναῖς πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐναπολαύων. διὸ καὶ δείπνων πολυδαπάνων παραθέσεις ἐπεπόλασαν καὶ μύρων θαυμαζομένων εὐωδίαι καὶ στρωμνῆς ἀνθινῆς καὶ μεγαλοπλούτου παρασκευαὶ τρικλίνων καὶ ἐλέφαντος καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων τῶν πολυτελεστάτων ὑλῶν περιττῶς δεδημιουργημένων κατασκευαί. τῶν δὲ οἴνων ὁ μὲν μετρίως τέρπων τὴν γεῦσιν ἀπεδοκιμάζετο, Φαλέρνος δὲ καὶ Χῖος καὶ πᾶς ὁ τούτοις ἐφάμιλλον ἔχων ἡδονήν, ἰχθύων τε καὶ τῶν ἄλλων χρηστῶν τὰ πρωτεύοντα πρὸς ἀπόλαυσιν ἀνέδην ἀνηλίσκοντο. ἀκολούθως δὲ τούτοις οἱ νέοι κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐφόρουν ἐσθῆτας διαφόρους μὲν ταῖς μαλακότησι, διαφανεῖς δὲ καὶ κατὰ τὴν λεπτότητα ταῖς γυναικείαις παρεμφερεῖς. καὶ πάντα τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀλαζονείαν ὀλέθριον ἀνήκοντα παρασκευαζόμενα ταχὺ τὰς τούτων τιμὰς εἰς ἄπιστον ὑπερβολὴν ἤγαγεν. τοῦ μὲν γὰρ οἴνου τὸ κεράμιον ἐπωλεῖτο δραχμῶν ἑκατόν, τῶν δὲ Ποντικῶν ταρίχων τὸ κεράμιον δραχμῶν τετρακοσίων, τῶν δὲ μαγείρων οἱ διαφέροντες ὀψαρτυτικαῖς φιλοτεχνίαις ταλάντων τεττάρων, οἱ δὲ ταῖς εὐμορφίαις ἐκ παράκοιτοι πολλῶν ταλάντων. ἀδιορθώτου δ' οὔσης τῆς ἐπὶ τὸ κακὸν ὁρμῆς, ἐπεβάλοντό τινες τῶν τὰς ἀρχὰς λαμβανόντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μετατίθεσθαι τὸν τῆς προειρημένης ἀγωγῆς ζῆλον, καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον περίοπτον ὄντα διὰ τὴν ἐξουσίαν ἀρχέτυπον εἰς μίμησιν τιθέναι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων. 610

Ὅτι Κόϊντος Σκαιουόλας μεγίστην εἰσηνέγκατο σπουδὴν διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς διορθώσασθαι τὴν φαυλότητα τοῦ ζήλου. ἐκπεμφθεὶς γὰρ εἰς τὴν Ἀσίαν στρατηγός, ἐπιλεξάμενος τὸν ἄριστον τῶν φίλων σύμβουλον Κόϊντον Ῥοτίλιον, μετ' αὐτοῦ συνήδρευε βου-

λευόμενος καὶ πάντα διατάττων καὶ κρίνων τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν. καὶ πᾶσαν τὴν δαπάνην ἔκρινεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιεῖσθαι τοῖς τε συνεκδήμοις καὶ αὐτῷ. εἶτα λιτότητι καὶ ἀφελείᾳ χρώμενος καὶ ἀκεραίῳ τῇ δικαιοσύνῃ τὴν ἐπαρχίαν ἀνέλαβεν ἐκ τῶν προγεγονότων ἀκληρημάτων. οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν δημοσιῶναι, κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπληρώκεσαν τὴν ἐπαρχίαν.

Ὅτι Λεύκιος ὁ Σκαιουόλας ταῖς μὲν δικαιοδοσίαις ἀδιαφθόροις καὶ ἀκριβέσι χρησάμενος, οὐ μόνον πάσης συκοφαντίας ἀπήλλαξε τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν δημοσιωνῶν ἀνομήματα διωρθώσατο. πᾶσι γὰρ τοῖς ἠδικημένοις ἀκριβῆ κριτήρια προστατεύων, καταδίκους ἐν ἅπασιν ἐποίει τοὺς δημοσιώνας, καὶ τὰς μὲν ἀργυρικὰς βλάβας τοῖς ἠδικημένοις ἐκτίνειν ἠνάγκαζε, τὰ δὲ θανατικὰ τῶν ἐγκλημάτων ἠξίου κρίσεως θανατικῆς. ὅτε δὴ τὸν κορυφαῖον τούτων οἰκονόμαν, διδόντα μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολλὰ χρήματα, καὶ συμπεφωνηκότα πρὸς τοὺς κυρίους, φθάσας τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ θανάτου καταδικάσας ἀνεσταύρωσεν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς τοὺς δημοσιώνας κατεδίκαζε καὶ τοῖς ἠδικημένοις ἐνεχείριζε. καὶ συνέβαινε τοὺς ὀλίγῳ πρότερον διὰ τὴν κατὰφρόνησιν καὶ πλεονεξίαν πολλὰ παρανομοῦντας παρ' ἐλπίδας ὑπὸ τῶν ἠδικημένων ἀπάγεσθαι πρὸς τοὺς καταδίκους. καὶ τὰς συνήθεις τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς συνεκδήμοις δαπάνας ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιούμενος, ταχὺ τὰς εὐνοίας τῶν συμμαχούντων εἰς τὴν Ῥώμην ἀνεκτήσατο.

Ὅτι Λεύκιος Ἀσύλλιος, πατρὸς μὲν ὑπάρχων τεταμιευκότος, ἐκπεμφθεὶς δὲ στρατηγὸς εἰς Σικελίαν, κατέλαβε τὴν ἐπαρχίαν διεφθαρμένην. ἀνεκτήσατο δὲ τὴν νῆσον χρησάμενος τοῖς καλλίστοις ἐπιτηδεύμασι.
611 παραπλησίως γὰρ τῷ Σκαιουόλᾳ προεχειρίσατο τὸν ἄριστον τῶν φίλων πρεσβευτήν τε καὶ σύμβουλον, ὃς ἦν Γάϊος, ἐπικαλούμενος δὲ Λόγγος, ζηλωτὴς τῆς

ἀρχαίας καὶ σώφρονος ἀγωγῆς, καὶ Πόπλιον σὺν τούτῳ, πρωτεύοντα τῇ δόξῃ τῶν ἐν Συρακούσαις κατοικούντων ἱππέων. χωρὶς γὰρ τῶν ἐκ τῆς τύχης ἀγαθῶν καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς διέφερε. σημεῖον δὲ τῆς εὐσεβείας αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς κατασκευαὶ καὶ τὰ ἀναθήματα, τῆς δὲ σωφροσύνης τὸ τὰς αἰσθήσεις μέχρι τῆς ἐσχάτης τοῦ βίου γραμμῆς ἀσινεῖς ἔχειν, τὸ δὲ τῆς παιδείας τε καὶ φιλανθρωπίας τὸ προτιμᾶσθαι παρ' αὐτῷ περιττότερον τοὺς πεπαιδευμένους· καθόλου δὲ τοὺς ἀπό τινος ἐπαινουμένης μούσης ὁρμωμένους εὐεργέτει, συλλαμβάνων ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἀφειδῶς. οἷς δυσὶν ὁ Σύλλιος προσαναπαυόμενος, ὁμοτοίχους μὲν οἰκίας εἰς κατάλυσιν παρεσκευάσατο, συνήδρευε δὲ μετὰ τούτων τὰ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐπακριβούμενος καὶ πάντα φιλοτεχνῶν καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπαρχίας.

Ὅτι ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν πρὸς τὰ συμφέροντα φιλοτιμηθείς, τὴν συκοφαντίαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐφυγάδευσε, τῆς δὲ τῶν ἀσθενεστέρων βοηθείας μεγίστην ἐποιήσατο φροντίδα. τῶν γὰρ ἄλλων στρατηγῶν εἰωθότων διδόναι προστάτας τοῖς ὀρφανοῖς καὶ γυναιξὶν ἐρήμοις συγγενῶν, οὗτος ἑαυτὸν τούτων ἀνέδειξε φροντιστήν· διά τε τῆς ἰδίας σκέψεως καὶ φροντίδος διακρίνων τὰς ἐν τούτοις ἀμφισβητήσεις, πᾶσιν ἀπένειμε τὴν πρέπουσαν τοῖς καταδυναστευομένοις ἐπικουρίαν. καθόλου δὲ πάντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον διατελέσας εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν βιωτικῶν καὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων, ἀποκατέστησε τὴν νῆσον εἰς τὴν πάλαι ποτὲ μακαριζομένην εὐδαιμονίαν.

Ὅτι Μάρκος Λίβιος Δροῦσος ἀνὴρ νέος μὲν τὴν ἡλικίαν, κεκοσμημένος δὲ πᾶσι τοῖς πρωτείοις. πατρός τε γὰρ ἦν ἐπιφανεστάτου καὶ παρὰ τοῖς πολίταις δι' εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν θαυμαστῶς ἀγαπωμένου, αὐτὸς δὲ ὑπῆρχε λόγῳ μὲν δεινότατος τῶν ἡλικιωτῶν, πλούτῳ δὲ πάντας τοὺς πολίτας ὑπερβάλλων, μεγάλην δὲ ἀξιοπιστίαν ἔχων καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ὧν βε-

βαιότατος, ἔτι δὲ πλήρης εὐγενοῦς φρονήματος. διὸ καὶ μόνος ἔδοξεν ἔσεσθαι προστάτης τῆς συγκλήτου.

612 ΕΚ ΤΗΣ ΛΖ.

Ὅτι ὁ τῶν Μαρσῶν ἡγούμενος Πομπαίδιος ἐπεβάλετο μεγάλῃ καὶ παραβόλῳ πράξει. μυρίους γὰρ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν τὰς εὐθύνας φοβουμένων ἔχοντας ὑπὸ τοῖς ἱματίοις ξίφη προῆγεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης. διενοεῖτο δὲ περιστῆσαι τῇ συγκλήτῳ τὰ ὅπλα καὶ τὴν πολιτείαν αἰτεῖσθαι, ἢ μὴ πείσας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ τὴν ἡγεμονίαν διαλυμήνασθαι. ἀπανιήσαντος δὲ αὐτῷ Γαΐου Δομιτίου, καὶ ἐρομένου Ποῖ προάγεις, Πομπαίδιε, μετὰ τοσούτου πλήθους; εἶπεν Εἰς Ῥώμην ἐπὶ τὴν πολιτείαν, κεκλημένος ὑπὸ τῶν δημάρχων. ὁ δὲ Δομίτιος ὑπολαβὼν ἔφησεν, ἀκινδυνότερον αὐτὸν καὶ κάλλιον τεύξεσθαι τῆς πολιτείας, ἂν μὴ πολεμικῶς ἐπὶ τὴν σύγκλητον παραγένηται. ταύτην γὰρ βούλεσθαι τὴν χάριν δοῦναι τοῖς συμμάχοις μὴ βιασθεῖσαν ἀλλ' ὑπομνησθεῖσαν. ὁ δὲ ἱεράν τινα τὴν συμβουλὴν τἀνδρὸς θέμενος, καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν οἰκείαν. Δομίτιος μὲν οὖν φρονίμοις λόγοις ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐξήρπασε τὴν πατρίδα, πολλῷ κρείττονα τὴν ὁμιλίαν ποιησάμενος τῆς γενομένης Σερουιλίῳ τῷ στρατηγῷ πρὸς Πικεντίνους. ἐκεῖνος γὰρ οὐχ ὡς ἐλευθέροις καὶ συμμάχοις ὁμιλῶν, ἀλλ' ὡς δούλοις ἐνυβρίζων καὶ φόβων μεγάλων ἀπειλαῖς παρώξυνε τοὺς συμμάχους ἐπὶ τὴν καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων τιμωρίαν. οὗτος δὲ πεφρονηματισμένων ἀποστατῶν ἀλόγους ὁρμὰς ἐπιεικέσι λόγοις εἰς εὔνοιαν προετρέψατο.

Ὅτι ἦν τις ἐν Ἄσκλῳ παραδεδομένος ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς φυλακήν, ὄνομα μὲν Ἀγαμέμνων, Κίλιξ δὲ τὸ γένος, διὰ δέ τινα περιπέτειαν καὶ συμμάχων φόνους ἐζωγρημένος. ὃς ὑπὸ τῶν Πικεντίνων ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς φυλακῆς, διὰ τὴν εὐεργεσίαν προθύμως ἐστρατεύετο. λῃστείας δὲ πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχων, τὴν

πολεμίαν χώραν κατέτρεχε μετὰ σιρατιωτῶν ὁμοίων ταῖς παρανομίαις.

Ὅτι οἱ Πιννῆται δειναῖς συνείχοντο συμφοραῖς. ἀμετάπειστον δ' ἔχοντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν, ἠναγκάζοντο κατεξανίστασθαι τῶν περὶ ψυχῆς παθῶν, καὶ περιορᾶν τὰ τέκνα στερισκόμενα τοῦ ζῆν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν γεγεννηκότων.

Ὅτι ὁ Σύλλας τὰς πράξεις καλῶς ἐνεχείριζε καὶ ἐνεργῶς, καὶ δόξης καὶ καλῆς φήμης ἐν Ῥώμῃ κατηξιοῦτο· καὶ τὸ πλῆθος ἐδοκίμαζεν αὐτὸν ἄξιον ὑπάρχειν ὕπατον αἱρεῖσθαι, καὶ περιβόητος ἦν ἐπ' ἀνδρείᾳ τε καὶ στρατηγικῇ συνέσει, καὶ καθόλου φανερὸς ὑπῆρχεν εἰς μεῖζον πρόσχημα δόξης προαχθησόμενος.

Ὅτι ὁ Μιθριδάτης τοὺς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνας κατὰ τὴν Ἀσίαν νικήσας, καὶ πολλοὺς ζωγρήσας, ἅπαντας τιμήσας καὶ ἐσθῆσι καὶ ἐφοδίοις 613
ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας. διαβοηθείσης δὲ τῆς τοῦ Μιθριδάτου φιλανθρωπίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς πόλεις ὁρμὴ προστίθεσθαι τῷ βασιλεῖ. παρῆν δὲ ὁρᾶν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρεσβευτὰς μετὰ ψηφισμάτων καλούντων αὐτὸν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα προσαγορευόντων. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἀπήντων αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημεὶ μεθ' ἑσθῆτος λαμπρᾶς καὶ πολλῆς χαρᾶς.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐπικρατοῦντος Μιθριδάτου, καὶ τῶν πόλεων ἀφισταμένων ἀκατασχέτως ἀπὸ Ῥωμαίων, οἱ ἐν τῇ Λέσβῳ διέγνωσαν οὐ μόνον αὐτοὺς ἐγχειρίσαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀχίλλιον εἰς Μυτιλήνην συμπεφευγότα καὶ νοσουμένον παραδοῦναι τῷ Μιθριδάτῃ. ἐπιλέξαντες οὖν τῶν νέων τοὺς ἀλκῇ διαφέροντας ἔπεμψαν ἐπὶ τὸ κατάλυμα. οἱ δὲ ἀθρόοι προσπεσόντες τούτῳ, καὶ τὸν Ἀχίλλιον ἁρπάσαντες, ἔδησαν, ὡς καλλίστην τῷ βασιλεῖ καὶ κεχαρισμένην δωρεὰν ἐκπέμψοντες. ὁ δέ, καίπερ νέος ὢν παντελῶς τὴν ἡλικίαν, ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι πρᾶξιν ἡρωικήν· φθάσας γὰρ τοὺς μέλλοντας συν-

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಗ್ಯ

ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವ ಮೊದಲು ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಗ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಗ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮನೋಧರ್ಮ. ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ. ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ. ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅನುಭವ. ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನೋಧರ್ಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅನುಭವವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ

πολέμους ἐμφυλίους, συνεργήσας τοῖς τῆς πατρίδος πολεμίοις, οὐκ ἠρκέσθη τῇ καθόδῳ· πόλεμον δὲ ἐκκαύσας, καὶ τυχὼν ὑπατείας τὸ ἕβδομον, οὐκ ἐτόλμησεν ἔτι τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, δεδιδαγμένος περὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀβεβαιότητος μεγάλοις συμπτώμασι. προορώμενος γὰρ τὸν ἀπὸ τοῦ Σύλλα πόλεμον ἐπικρεμάμενον τῇ Ῥώμῃ, μετέστησεν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἑκουσίως. ἀπολιπὼν δὲ ἀρχὰς μεγάλας πολέμων, αἴτιος ἐγένετο τῷ τε υἱῷ καὶ τῇ πατρίδι τῶν ἐσχάτων ἀκληρημάτων. ὁ μὲν γὰρ ἀναγκασθεὶς πολεμεῖν τοῖς κρείττοσι, κατέστρεψεν ἀτυχῶς τὸν βίον συμπεφευγὼς ἐν τῇ διώρυγι· οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ κατὰ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεις ἐμπεσόντες εἰς τὸν πάλαι προκείμενον πόλεμον ταῖς προκατεσκευασμέναις περιέπεσον συμφοραῖς. οἱ μὲν γὰρ ἐπιφανέστατοι τῶν Ῥωμαίων, Σκευόλαν καὶ Κράσσον φημί, ἐν συγκλήτῳ μιαιφονηθέντες ἀκρίτως προεσήμηναν ταῖς ἰδίαις ἀτυχίαις τὸ μέγεθος τῶν ἐσομένων κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀτυχημάτων. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Σύλλαν ἀνῃρέθησαν· στρατιῶται δὲ ἐν ταῖς στάσεσι καὶ μάχαις κατεκόπησαν οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυριάδων. καὶ ταῦτα πάντα συνέβη τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμηθέντα πλοῦτον ὑπὸ Μαρίου.

Ὅτι Μερόλας ὁ αἱρεθεὶς ὕπατος εἰς τὸν τοῦ Κίννα τόπον μετὰ τὸ σύνθεσιν ποιήσασθαι τὸ δήπερ αὐτὸν ὑπατεῦσαι ἔδοξε πρᾶξιν ἀγαθοῦ σφόδρα πολίτου πρᾶξαι. ἔν τε γὰρ τῷ συνεδρίῳ καὶ τῷ δήμῳ διαλεγόμενος περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἀρχηγὸς ἐπηγγείλατο γενέσθαι τῆς ὁμονοίας. ἄκων γὰρ ἱερημένος ὕπατος ἑκουσίως ἔφη παραχωρήσειν τῷ Κίννᾳ τῆς ἀρχῆς, καὶ παραχρῆμα ἰδιώτης ἐγένετο. ἡ δὲ σύγκλητος ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς τοὺς ποιησομένους τὰς συνθήκας καὶ τὸν Κίνναν εἰσάξοντας εἰς τὴν πόλιν.

Ὅτι ὁ Σύλλας χρημάτων ἀπορούμενος ἐπέβαλε τὰς χεῖρας τρισὶν ἱεροῖς, ἐν οἷς ἀναθημάτων ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν πλῆθος ἦν, ἐν μὲν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι καθιερωμένα, ἐν Ἐπιδαύρῳ δὲ τῷ Ἀσκλη-

πιῷ, ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ τῷ Διΐ. πλεῖστα δὲ ἔλαβεν ἐξ Ὀλυμπίας διὰ τὸ μεμενηκέναι τὸ ἱερὸν τοῦτο ἄσυλον ἐξ αἰῶνος· τῶν γὰρ ἐν Δελφοῖς χρημάτων Φωκεῖς τὰ πλεῖστα διεφόρησαν ἐν τῷ ἱερῷ κληθέντι πολέμῳ. ὁ δὲ Σύλλας πολὺν ἄργυρον καὶ χρυσόν, ἔτι δὲ τὴν ἄλλην πολυτελῆ κατασκευὴν ἀναλαβών, ἤθροισε χρημάτων πλῆθος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ προσδοκωμένους πολέμους. ἀδεισιδαιμόνως δὲ τῇ λήψει τῶν ἱερῶν χρη-
615 μάτων προσενεχθείς, χώραν ἀντὶ τούτων καθιέρωσε τοῖς θεοῖς εἰς τὰς κατ' ἔτος προσόδους, εὐτραπελευό- 10
μενος δὲ ἀπεφαίνετο κρατεῖν τῷ πολίμῳ πάντως, διὰ τὸ τοὺς θεοὺς αὐτῷ συνεργεῖν, εἰσενηνοχόιας χρημάτων πολύ τι πλῆθος αὐτῷ.

Ὅτι Φιμβρίας κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν πολὺ προέχων τοῖς διαστήμασι τοῦ Φλάκκου, καιρὸν ἔσχε μεγάλοις ἐπιχειρῆσαι τολμήμασι. καὶ σπεύδων τοὺς στρατιώτας ἰδίους κατασκευάσασθαι ταῖς εὐνοίαις, συνεχώρησεν αὐτοῖς τὴν χώραν τῶν συμμάχων ὡς πολεμίαν διαρπάζειν καὶ τοὺς περιτυχόντας ἐξανδραποδίζεσθαι. ἀσμένως δὲ προσδεξαμένων τῶν στρατιω- 20
τῶν τὴν συγχώρησιν, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις περιεποιήσαντο χρημάτων πλῆθος. οἱ δὲ διαρπαγέντες ἀπήντησαν τῷ ὑπάτῳ, καὶ περὶ τῶν καθ' αὐτοὺς ἀπωδύροντο. ὁ δὲ περιαλγὴς γενόμενος προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως τὰ ἴδια κομίσωνται. αὐτὸς δὲ τῷ Φιμβρίᾳ διαπειλησάμενος προσέταξε τὰ διαφορηθέντα τοῖς ἀπολωλεκόσιν ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ τὴν πᾶσαν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς στρατιώτας ἀνέπεμπεν, ὡς ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης πάντα πεπραχότας· τοῖς δὲ στρατιώ- 30
ταις κατ' ἰδίαν παρήγγειλε μὴ προσέχειν τοῖς προστάγμασιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τῶν ὅπλων κτηθέντα τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ μὴ προέσθαι. τοῦ δὲ Φλάκκου μετὰ ἀνατάσεως προστάττοντος ἀποδιδόναι τὰ διηρπασμένα, τῶν δὲ στρατιωτῶν οὐ προσεχόντων, ταραχὴ καὶ στάσις κατεῖχε τὸ στράτευμα.

Ὅτι ὁ Φιμβρίας διαβεβηκὼς τὸν Ἑλλήσποντον τοὺς στρατιώτας πρὸς παρανομίαν καὶ ἁρπαγὴν παρορμήσας χρήματα τὰς πόλεις εἰσεπράττετο καὶ τοῖς

στρατιώταις ταῦτα διένεμεν. οἱ δὲ εἰς ἀνυπεύθυνον ἐξουσίαν προαχθέντες καὶ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὠφελείας μετεωρισθέντες, ὡς κοινὸν εὐεργέτην ἠγάπων. τὰς δὲ μὴ ὑπακουσάσας πόλεις ἐκπολιορκῶν εἰς διαρπαγὴν ἐχαρίζετο τοῖς στρατιώταις. καὶ Νικομήδειαν παρέδωκε τοῖς στρατιώταις εἰς διαρπαγήν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ Κύζικον παρελθὼν ὡς φίλος τοῖς μὲν εὐπορωτάτοις τῶν πολιτῶν ἐμέμφετο θανάτου καταιτιασάμενος· δύο δὲ εἰς κατάπληξιν καὶ φύβον τῶν ἄλλων καταδίκους ποιήσας καὶ ῥαβδίσας ἐπελέκισε. τὰς δὲ οὐσίας αὐτῶν ἀναλαβών, καὶ τοῖς ἄλλοις διὰ τῶν προαπολωλότων μέγαν φόβον ἐπισείσας, ἠνάγκασε λύτρα τῆς σωτηρίας ὅλας τὰς ὑπάρξεις αὐτῷ προέσθαι.

Ὅτι Γναῖος Ποππήιος στρατιωτικὸν βίον ἑλόμενος ἐνεκαρτέρει ταῖς καθ' ἡμέραν κακοπαθείαις, καὶ ταχὺ τὸ πρωτεῖον ἀπηνέγκατο τῆς ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ἀσκήσεως. πᾶσαν δὲ ῥαστώνην καὶ σχολὴν ἀποτριψάμενος διετέλει καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νυκτωρ ἀεί τι πράττων τῶν εἰς τὸν πόλεμον χρησίμων. διαίτη μὲν γὰρ ἐχρῆτο λιτῇ, λουτρῶν δὲ καὶ συμπεριφορᾶς τρυφὴν ἐχούσης ἀπείχετο. καὶ τὴν μὲν τροφὴν καθημενος προσεφέρετο, πρὸς δὲ τὸν ὕπνον ἀπεμέριζε χρόνον ἐλάττονα τῆς ἐκ τῆς φύσεως ἀνάγκης· τὸν δὲ ἐν νυκτὶ πόνον παρεδίδου τὴν μεθ' ἡμέραν 616
ἐπιμέλειαν, ἐπαγρυπνῶν τοῖς τῆς στρατηγίας ἐντεύγμασι· διὰ δὲ συνήθους τῶν ἀπίστων μελέτης ἀθλητὴς ἐγένετο τῶν κατὰ πόλεμον ἀγώνων. τοιγαροῦν ὅσῳ χρόνῳ τις ἕτοιμον οὐκ ἂν παρέλαβε στράτευμα, πολὺ τάχιον οὗτος συνελέξατο καὶ διατάξας καθώπλισε. προσαγγελθεισῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν πράξεων εἰς τὴν Ῥώμην, ἅπαντες οὐ τὴν ἀρετὴν ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ λογιζόμενοι κατ' ἀρχὰς κατεφρόνησαν, ὡς τῶν προσαγγελλόντων κενῶς τὰ περὶ αὐτὸν τραγῳδούντων· ὡς δ' ἡ προηγγελμένη φήμη διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀληθὴς ἐφάνη, ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν Ἰούνιον, ὃν τρεψάμενος ἐνίκησε.

Ὅτι καταλειφθέντος τοῦ Σκιπίωνος μόνου μετὰ

τὸ διαφθαρῆναι χρήμασι καὶ ἀποστῆναι πάντας, καὶ ἀπεγνωκότος τὴν σωτηρίαν, ὁ Σύλλας ἱππεῖς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τοὺς παραπέμψοντας μετ' ἀσφαλείας ὅποι βούλοιτο. ὁ δὲ Σκιπίων ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ τὸ τῆς ἀρχῆς ἀξίωμα μεθεῖναι συναναγκασθεὶς εἰς ἰδιωτικὸν βίον καὶ ταπεινὸν σχῆμα, διὰ τὴν ἐπιείκειαν ὑπὸ τοῦ Σύλλα παρεπέμφθη ταχέως εἰς ἣν ἐβούλετο πόλιν. εἶτα τὰ τῆς ἀρχῆς ἀνακτησάμενος κόσμια πάλιν δυνάμεως ἱκανῆς ἀφηγεῖτο.

Ὅτι οἱ τῶν Ῥωμαίων περιφανεῖς ἄνδρες ἐμιαιφονήθησαν ἐκ διαβολῆς, καὶ ὁ τὴν μεγίστην ἱερωσύνην ἔχων Σκαιουόλας, μέγιστον ἔχων ἀξίωμα τῶν πολιτῶν, ἀναξίας τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἔτυχε τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατ' αὐτό γε τοῦτο μεγάλως εὐτύχησαν ὅτι τοῖς ἁγιωτάτοις σηκοῖς ὁ πάντιμος ἱερεὺς οὐκ ἔφθασε προσπεσεῖν, ἐπείτοι γε χάριν τῆς τῶν διωκόντων ὠμότητος καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀδύτοις ἐπιβώμιος μιαιφονηθεὶς ἀπέσβεσεν ἂν τῷ αἵματι τὸ ἀκοιμίστῳ δεισιδαιμονίᾳ τηρούμενον πῦρ ἐξ αἰῶνος.

Ὅτι προτεθείσης προγραφῆς εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνέδραμε πλῆθος ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν. οἱ πλεῖστοι δὲ συνέπασχον τοῖς ὀφείλουσιν ἀναδέχεσθαι τὸν θάνατον. εἷς δέ τῶν συνελήλυθότων κακίᾳ καὶ ὑπερηφανίᾳ διαφέρων ἐγγελῶν τοῖς κινδυνεύουσι πολλὰ κατ' αὐτῶν ὑβριστικῶς ἐβλασφήμησεν. ἔνθα δὴ δαιμονίου τινὸς νέμεσις τῷ διασύροντι τὴν τῶν ἀκληρούντων τύχην ἐπέθηκε τὴν πρέπουσαν τῇ κακίᾳ τιμωρίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐπὶ πᾶσιν ὀνόμασιν εὑρὼν ἑαυτὸν προσγεγραμμένον, εὐθέως ἐπικαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν προῆγε διὰ τοῦ πλήθους, ἐλπίζων λήσεσθαι τοὺς περιεστῶτας καὶ διὰ τοῦ δρασμοῦ πορίσεσθαι τὴν σωτηρίαν. γνωσθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν πλησίον ἑστώτων, καὶ φανερᾶς τῆς περὶ αὐτὸν περισιάσεως γενομένης, συνελήφθη, καὶ ἔτυχε τῆς τιμωρίας, πάντων ἐπιχαιρόντων τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

Ὅτι πολλῷ χρόνῳ τῆς Σικελίας ἀδικαιοδοτήτου γενομένης, ὁ Πομπήιος δοὺς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν δικαιο-

δοσίαν, καὶ χρηματίζων περὶ τῶν δημοσίων ἀμφισ- 617
βητημάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων, οὕτως
εὐστόχως καὶ ἀδωροδοκήτως ἐποιεῖτο τὰς ἀποφά-
σεις ὥστε ὑπερβολὴν ἑτέρῳ μὴ ἀπολείπειν. εἴκοσι
δὲ καὶ δυεῖν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ὑπάρχων, καὶ τῆς νεό-
τητος προκαλουμένης εἰς τὰς ἀλογίστους ἡδονάς, οὕ-
τως αὐστηρῶς καὶ σωφρόνως ἐποιήσατο τὴν ἐπιδη-
μίαν κατὰ τὴν νῆσον ὥστε πάντας τοὺς κατὰ τὴν
Σικελίαν κατάπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν τὴν ἀρετὴν
τοῦ νεανίσκου.

ΕΚ ΤΩΝ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ
ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

618 Ὅτι ἐπὶ Ὀστιλίου Τύλλου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως 1
Ἀλβανοὶ τὴν αὔξησιν τῶν Ῥωμαίων ὑφορώμενοι,
καὶ ταπεινῶσαι τούτους βουλόμενοι, προσεποιήσαντο
ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν χώρας γεγονέναι λῃστὰς Ῥωμαίους,
καὶ ἔπεμψαν εἰς Ῥώμην πρεσβευτὰς τοὺς τὸ δίκαιον
αἰτήσοντας, εἰ δὲ μὴ προσέχωσι, πόλεμον καταγγέλ-
λοντας. Ὀστίλιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς πυ-
θόμενος ὡς ζητοῦσι πρόφασιν πολέμου, τοῖς μὲν φί-
λοις παρήγγειλε τοὺς πρέσβεις ἐκδέξασθαι καὶ παρα-
καλεῖν ἐπὶ ξενίαν· αὐτὸς δὲ ἐκκλίνας τὴν πρὸς τού- 10
τους ἔντευξιν ἔπεμψεν εἰς Ἀλβανοὺς τὸ παραπλήσιον
τοῖς ἐκείνων ποιήσοντας. τοῦτο δὲ συνετέλεσεν ἀρ-
χαϊκῷ τινι προαχθεὶς ἔθει, διὰ τὸ τοὺς παλαιοὺς
μηδὲν οὕτω σπουδάζειν ὡς τὸ δικαίους ἐνίστασθαι
πολέμους. εὐλαβεῖτο γὰρ μὴ τοὺς αἰτίους τῆς λη-
στείας οὔθ' εὑρεῖν δυνάμενος οὔτε παραδιδοὺς τοῖς
ἐξαιτοῦσι δόξῃ πόλεμον ἄδικον ἐπαναιρεῖσθαι. εὐτυ-
χούντων δὲ πρότερον τῶν εἰς Ἄλβαν πεμφθέντων τὸ
μὴ λαμβάνειν τὸ δίκαιον, εἰς ἡμέραν τριακοστὴν πό-
λεμον κατήγγειλαν. οὗ οἱ μὲν τῶν Ἀλβανῶν πρεσβευταὶ 20
κατὰ τὴν ἐξαίτησιν ἀπόκρισιν ἔλαβον ὅτι πρότερον
ἐκείνων οὐ διδόντων τὸ δίκαιον, οἱ Ῥωμαῖοι πόλε-
μον αὐτοῖς κατηγγελκότες εἴησαν. οἱ δὲ δῆμοι πρὸς
619 ἀλλήλους ἐπιγαμίας ἔχοντες καὶ φιλίαν, ἀπὸ ταύτης
τῆς αἰτίας εἰς διαφορὰν κατέστησαν.

2 Ὅτι Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως κυριεύσαντος πάσης Αἰγύπτου, πρὸς τοῦτον οἱ Λίβυες καὶ Κυρηναῖοι, συνεστρατευκότες τοῖς Αἰγυπτίοις, ἀπέστειλαν δῶρα καὶ τὸ προσταττόμενον ποιήσειν ἐπηγγείλαντο.

3 Ὅτι οἱ παρὰ Νάβιδος καὶ Φλαμινίνου πεμφθέντες εἰς Ῥώμην πρεσβευταὶ περὶ τῶν συνθηκῶν ἐπεὶ διελέχθησαν τῇ συγκλήτῳ περὶ ὧν τὰς ἐντολὰς εἶχον, ἔδοξε τῇ γερουσίᾳ βεβαιοῦν τὰς ὁμολογίας, καὶ τὰς φρουρὰς τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς στρατιὰς ἀπάγειν. ὁ δὲ Φλαμινῖνος ἀκούσας τὰ διῳκημένα, πανταχόθεν τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψατο, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν τὰς τῶν Ῥωμαίων εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας ἀνενεώσατο, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν Νάβιν ἀπελογεῖτο, διότι κατὰ τὸ δυνατὸν πεποιήκασι, καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ δήμου προαίρεσιν ἅπαντες οἱ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντές εἰσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀφρούρητοι, καὶ τὸ μέγιστον, τοῖς ἰδίοις νόμοις πολιτευόμενοι. ᾐτήσατο δὲ παρὰ τῶν Ἑλλήνων χάριν ὅπως τοὺς δουλεύοντας παρ' αὐτοῖς Ἰταλιώτας ἀναζητήσαντες ἀποστείλωσιν ἐν ἡμέραις τριάκοντα. ὃ καὶ γέγονεν.

4 Ὅτι πάλιν ἡ σύγκλητος διήκουσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πρεσβειῶν, καὶ ταύταις φιλανθρώπως προσεφώνει, βουλομένη προθύμους αὐτοὺς ἔχειν πρὸς τὸν Ἀντιοχικὸν πόλεμον, ὃν ταχέως προσεδόκα. τοῖς δὲ παρὰ Φιλίππου πρέσβεσιν ἀπεκρίθη διότι φυλάττοντος αὐτοῦ τὴν πίστιν τῶν τε φόρων αὐτὸν ἀπολύσει καὶ Δημήτριον τὸν υἱόν. τοῖς δὲ ἐληλυθόσι παρὰ Ἀντιόχου συνέστησεν ἐκ τῆς βουλῆς ἄνδρας δέκα τοὺς διακουσομένους περὶ ὧν ἔφησαν ἐντολὰς ἔχειν παρὰ τοῦ βασιλέως. ὧν συνεδρευσάντων ὁ τῆς πρεσβείας ἀφηγούμενος Μένιππος ἔλεγεν ἥκειν, ὅπως Ἀντιόχῳ φιλίαν καὶ συμμαχίαν συνάψηται πρὸς Ῥωμαίους. ἔφησε δὲ θαυμάζειν τὸν βασιλέα διὰ τίνα ποίαν τ' αἰτίαν προστάτιουσιν αὐτῷ Ῥωμαῖοι τινὰ μὲν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην μὴ πολυπραγμονεῖν, τινῶν δὲ τῶν πόλεων ἀφίστασθαι καὶ παρ' ἐνίων τοὺς ὀφειλομέ-

νους φόρους μὴ λαμβάνειν ταῦτα γὰρ οὐ τοῖς ἐξ ἴσου τὴν φιλίαν ποιουμένοις ἔθος εἶναι ποιεῖν ἀλλὰ τοῖς πολέμῳ νενικηκόσι· τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας ἐπὶ Λυσιμαχίαν ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων. Ἀντίοχον δὲ πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον μὲν μηδέποτε γεγονέναι· φιλίαν δ' ἂν συνθέσθαι βούλωνται πρὸς αὐτόν, ἕτοιμον εἶναι. ὁ δὲ Φλα-
620 μινῖνος ἔφη δυοῖν πραγμάτων ὄντων ἕτερον τῷ βασιλεῖ τὴν σύγκλητον συγχωρεῖν, εἰ μὲν βούλεται τῆς Εὐρώπης ἀπέχεσθαι, μηδὲν πολυπραγμονεῖν Ῥωμαίους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν· εἰ δὲ τοῦτο μὴ προαιρεῖται, γινώσκειν ὅτι Ῥωμαῖοι τοῖς ἑαυτῶν φίλοις καταδουλουμένοις βοηθήσουσι. τῶν δὲ πρεσβευτῶν ἀποκριναμένων ὡς οὐδὲν τοιοῦτο συνθήσονται δι' οὗ ταπεινώσουσι τὴν βασιλέως ἀρχήν, τῇ ἐχομένῃ τοῖς Ἕλλησιν ἡ σύγκλητος εἶπεν ὡς ἐὰν Ἀντίοχος περιεργάζηταί τι τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, Ῥωμαῖοι μετὰ πολλῆς σπουδῆς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ἐλευθερώσουσιν. ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν, οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως ἠξίουν τε τὴν σύγκλητον ἐνθυμηθῆναι ἡλίκων ἑκατέροις κατάρχεται κινδύνων καὶ μηδὲν ταχέως πράττειν, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ δοῦναι χρόνον εἰς βουλὴν καὶ αὐτὴν ἐπιμελέστερον περὶ τούτων βουλεύεσθαι.

Ὅτι τοῖς Αἰτωλοῖς διαπρεσβευσαμένοις περὶ διαλύσεων ἐδογμάτισεν ἡ σύγκλητος ἢ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπιτρέπειν Ῥωμαίοις ἢ χίλια τάλαντα ἀργυρίου δοῦναι παραχρῆμα Ῥωμαίοις. οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως οὐ προσδεξάμενοι τὰ προσταττόμενα εἰς φόβους καὶ μεγάλους κινδύνους ἐνέπεσον· συνηγωνισμένοι τῷ βασιλεῖ ἐκτενέστατα, εἰς ἀπορίαν ἐνέπιπτον, οὐδεμίαν ἔκβασιν ἔχοντες τῶν κακῶν.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος πυθόμενος τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκέναι, πρεσβευτὴν ἐξέπεμψε πρὸς τὸν ὕπατον Ἡρακλείδην τὸν Βυζάντιον περὶ διαλύσεων, ἀποδιδοὺς μὲν τὴν ἡμίσειαν τῆς δαπάνης, διδοὺς δὲ Λάμψακον καὶ Σμύρναν καὶ Ἀλεξάνδρειαν, δι' ἃς ὁ πόλεμος ἐδόκει κεκινῆσθαι. αὗται γὰρ αἱ

πόλεις πρῶται τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλλήνων ἐπεπρεσβεύκεισαν πρὸς τὴν σύγκλητον, παρακαλοῦσαι περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν.

7 Ὅτι ὁ Ἀντίοχος Ποπλίῳ Σκιπίωνι τῷ τοῦ συνεδρίου προεστῶτι τὸν υἱὸν προσεπηγγείλατο ἄνευ λύτρων ἀποδώσειν, ὃν ἦν εἰληφὼς ὅτε περὶ Εὔβοιαν διέτριβεν, οὐδὲν δ' ἧττον καὶ χρημάτων πλῆθος, συνεπιλαβομένῳ τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ Σκιπίων ὑπὲρ μὲν τῆς κατὰ τὸν υἱὸν ἀποδόσεως ἔφησε χάριν ἕξειν τῷ βασιλεῖ, χρημάτων δὲ πλήθους μὴ προσδεῖσθαι. ἀντὶ δὲ ταύτης τῆς εὐεργεσίας συμβουλεύειν αὐτῷ μὴ παρατάττεσθαι Ῥωμαίοις, πεπειραμένον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. ὁ δὲ δόξας βαρύτερα τοῦ προσήκοντος προστάττειν τούτου οὐ προσεδέξατο τὰς ἀποκρίσεις. 621

8 Ὅτι ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸ τῆς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἥττης εἰσαχθέντων εἰς τὴν σύγκλητον τῶν ἐξ Αἰτωλίας πρεσβευτῶν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων οὐδὲν διαλεχθέντων, αὐτὰ δὲ τὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καλῶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πραχθέντα διεξιόντων, ἀναστάς τις τῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου τοὺς πρέσβεις ἠρώτησεν εἰ παραδιδόασιν ἑαυτοὺς Αἰτωλοὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν Ῥωμαίων. ἀποσιωπησάντων δὲ τῶν πρέσβεων, ἡ σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπίσιν, ἀπράκτους ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

9 Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἀπογνοὺς τὸν πόλεμον ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν ὕπατον, ἀξιῶν αὐτῷ συγγνώμην δοθῆναι περὶ τῶν ἡμαρτημένων καὶ τυχεῖν ἐφ' οἷς δυνατόν ἐστι τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ ὕπατος διατηρῶν τὴν πάτριον τῆς Ῥώμης ἐπιείκειαν, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ποπλίου, συνεχώρησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τοῖσδε· ἐκχωρῆσαι τὸν βασιλέα τοῖς Ῥωμαίοις τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ ἐθνῶν· παραχωρῆσαι δὲ τῶν τε ἐλεφάντων καὶ μακρῶν νεῶν, καὶ τὰς δαπάνας τὰς γεγενημένας εἰς τὸν πόλεμον ἀποδοῦναι, ὧν ἦν ἡ διατίμησις ταλάντων Εὐβοϊκῶν μυρίων πεντακισχιλίων· ἐκδότους δὲ παραδοῦναι τόν τε Καρχη-

δόνιον Ἀννίβαν καὶ τὸν Αἰτωλὸν Θόαντα καὶ τινας ἑτέρους, καὶ ὁμήρους εἴκοσιν, οὓς ἀπογράψωσι Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ πάντα προσδεξάμενος διὰ τὴν τῆς εἰρήνης ἐπιθυμίαν ἀπελύθη τοῦ πολέμου.

Ὅτι μετὰ τὴν κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἦτταν ἀπὸ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεων καὶ δυναστῶν καταντησάντων πρέσβεων, τῶν μὲν περὶ τῆς ἐλευθερίας, τῶν δὲ καὶ περὶ εὐχαριστηρίων ἀνθ' ὧν εὐεργετήκασι τὴν Ῥώμην καταγωνισάμενοι κατὰ Ἀντιόχου. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα ἔφησε δέκα πρεσβευτὰς ἀποστελεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν τοὺς μετὰ τῶν στρατηγῶν ἅπαντα ἔξοντας. ἐπανελθόντων δὲ εἰς τὰς πατρίδας, καὶ τῶν δέκα πρέσβεων μετὰ τῶν περὶ Σκιπίωνα καὶ τὸν Αἰμίλιον συνεδρευ-
622 σάντων, ἔκριναν οὗτοι καὶ διεσάφησαν, τὴν μὲν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου χώραν Εὐμένους εἶναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας· Ῥοδίοις δὲ προσώρισαν Καρίαν καὶ Λυκίαν· τῶν δὲ πόλεων τὰς μὲν Εὐμένει φόρους δεδωκυίας ὑπὸ τὸν Εὐμένη τετάχθαι, τὰς δὲ Ἀντιόχῳ φόρον φερούσας ἀπολελύσθαι τῶν φόρων.

Ὅτι Γναῖος Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος, παραγενομέ-11
νων πρὸς αὐτὸν πρεσβευτῶν παρὰ Γαλατῶν περὶ συλλύσεως τοῦ πολέμου, τούτοις ἔδωκεν ἀπόκρισιν ὅτι τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνθήκας ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι πρὸς αὐτόν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς παρελθὼν εἰς Λυκαονίαν τὸν προς-12
οφειλόμενον σῖτον ἐκομίσατο παρὰ Ἀντιόχου καὶ τὸν κατὰ τὰς συνθήκας φόρον ἐνιαυτοῦ χίλια τάλαντα.

Ὅτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον τῆς κοινῆς συνόδου13
τῶν Ἀχαιῶν συνελθούσης συνήχθησαν οἱ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις. οὗτοι δ' ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, ἣν ἐποίησε τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, ὅτε τῆς Σπάρτης ἐκράτησε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους κατέταξεν εἰς τὴν κοινὴν πολιτείαν. μετὰ δὲ τούτους συνήχθησαν οἱ παρ' Εὐμένους πρέσβεις κομίζοντες δωρεὰν ταλάντων εἴκοσιν, ἐξ ὧν ᾤετο δεῖν ὁ βασι-

λεὺς ὀψωνιάζεσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὴν δόσιν τῶν χρημάτων ἀποδοκιμάσαντες οὐ προσεδέξαντο τὴν δωρεάν. ἦκον δὲ καὶ παρὰ Σελεύκου πρέσβεις, τὴν προγεγενημένην εἰς τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα συμμαχίαν ἀνανεούμενοι. οἱ δὲ τὴν συμμαχίαν ἀνενεώσαντο καὶ τὴν δωρεὰν προσεδέξαντο.

14 Ὅτι καταντησάντων εἰς Ῥώμην τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας βασιλέων πρεσβευτῶν ἀποσταλέντων οἱ περὶ 623
τὸν Ἄτταλον βασιλεῖς μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον. ἀπάντησις γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς καὶ ξένια καὶ τἆλλα φιλάνθρωπα διαφέροντα. σφόδρα γὰρ οἱ βασιλεῖς οὗτοι φιλορώμαιοι καθεστῶτες, καὶ πάντα τῇ συγκλήτῳ πειθαρχοῦντες, ἔτι δὲ τοὺς παραβάλλοντας Ῥωμαίων εἰς τὴν βασιλίδα ὑποδεχόμενοι φιλανθρωπότατα, μεγίστης ἀποδοχῆς μεγάλως ἠξιοῦντο. δι' ὧν καὶ τῶν πρέσβεων ἁπάντων ἡ σύγκλητος ἀκούσασα, καὶ μάλιστα σπεύδουσα τοῖς περὶ τὸν Εὐμένη βασιλεῦσι χαρίζεσθαι, προσηνῆ τούτοις τὴν ἀπόκρισιν ἐποιήσατο. ἀπεφήνατο γὰρ ἀποστελεῖν ἐκ τοῦ συνεδρίου πρέσβεις τοὺς ἐκ παντὸς τρόπου συλλύσοντας τὸν πρὸς Φαρνάκην πόλεμον.

15 Ὅτι τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπτούσης, ἡ σύγκλητος ὑπέλαβεν ἐκ τοῦ Περσέως γεγονέναι τὴν σύγχυσιν, καὶ ἀπελογίσατο τοῖς τοῦ Περσέως πρεσβευταῖς περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολύσειν αὐτὸν ἐγκλημάτων, περὶ δὲ τῆς Ἀβρουπόλιδος τοῦ Θρᾳκὸς ἐκ τῆς βασιλείας ἐκβολῆς ἐκέλευσε διορθώσασθαι τὸν Περσέα τὸ γεγονός.

16 Ὅτι τοῦ Ἁρπάλου τοῦ Περσέως πρεσβευτοῦ σιωπήσαντος, ἡ σύγκλητος τὸν Εὐμένη ἐλεφαντίνῳ τιμήσασα δίφρῳ, καὶ τῆς ἄλλης ἀποδοχῆς ἀξιώσασα φιλοφρόνως, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

17 Ὅτι ἡ σύγκλητος αὐθημερὸν ἐψηφίσατο τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον, καὶ τοῖς πρεσβευταῖς ἐχρημάτισε μέν, ἀπόκρισιν δὲ οὐδεμίαν δέδωκε. προσέταξε δὲ τοῖς

ὑπάτοις ἐν ἐκκλησίαις διαῤῥήδην ἀπαγορεύειν· τοὺς δὲ πρεσβευτὰς καὶ πάντας Μακεδόνας ἐκ μὲν Ῥώμης ἀπελθεῖν αὐθημερόν, ἐκ δὲ τῆς Ἰταλίας ἐν ἡμέραις τριάκοντα.

624 Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς εἰ- 18
δὼς τοὺς αὐτοῦ προγόνους ἐσχηκότας κοίλην Συρίαν, παρασκευὰς ἐποιεῖτο μεγάλας ἀμφισβητῶν ταύτης· ἤλπιζέ τε τὴν ἀδίκῳ πολέμῳ πρότερον ἀνειμένην τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτήσασθαι. ἃ δὴ πυθόμενος ὁ Ἀντίοχος ἐξαπέστειλεν εἰς Ῥώμην πρέ- 10
σβεις, ἐντειλάμενος μαρτύρασθαι τὴν σύγκλητον ὅτι πολεμεῖν ἀδίκως ἐπιβάλλεται Πτολεμαῖος. ἐξαπέστειλε δὲ καὶ ὁ προειρημένος τοὺς ἀπολογησομένους καὶ διδάξοντας τὴν σύγκλητον ὅτι παρὰ πάντα τὰ δίκαια κρατεῖ τῆς κοίλης Συρίας Ἀντίοχος ἑαυτοῦ προγονικῆς ὑπαρχούσης. ἐνετείλατο δὲ τά τε φιλάνθρωπα πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι καὶ περὶ τῆς πρὸς Περσέα διαλύσεως πειραθῆναι.

Ὅτι εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων 19
πρὸς τὰς γεγενημένας κατ' αὐτῶν διαβολὰς ἀπολο- 20
γησόμενοι. ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν. ὁρῶντες δὲ τὴν ἀλλοτριότητα τὴν πρὸς αὐτούς, εἰς ἀθυμίαν ἐνέπιπτον. ὡς δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν τις συναγαγὼν ἐκκλησίαν παρεκάλει τὰ πλήθη πρὸς τὸν κατὰ Ῥοδίων πόλεμον, τόθ' ὁλοσχερῶς δείσαντες περὶ τῆς πατρίδος εἰς τοιαύτην ἦλθον κατάπληξιν ὥστε πένθιμον ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα, κατὰ δὲ τὰς ἐντεύξεις τῶν φίλων μηκέτι παρακαλεῖν μηδὲ ἀξιοῦν, ἀλλὰ δεῖσθαι 30
μετὰ δακρύων μηδὲν ἀνήκεστον περὶ αὐτῶν βουλεύεσθαι. εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἑνὸς τῶν δημάρχων, καὶ τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσαντος ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιοῦντο τοὺς λόγους. καὶ πολλὰ πρὸς δέησιν εἰπόντες ἔλαβον ἀποκρίσεις δι' ὧν τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν, περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

20 Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἦκον εἰς Ῥώμην πάντοθεν οἱ πρεσβευταὶ συγχαρησόμενοι τοῖς γεγο- 625
νόσι κατορθώμασιν. ἡ δὲ σύγκλητος φιλανθρώπως ἅπαντας ἀποδεχομένη καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐπιεικεῖς διδοῦσα συντόμως ἑκάστους ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας.

21 Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πολλῶν παραγεγονότων πρεσβευτῶν πρώτοις τοῖς περὶ Ἄτταλον ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος· ὑπόπτως γὰρ εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τὰ πρὸς τὸν Εὐμένη ἕνεκεν τῶν γραμμάτων τῶν εὑρημένων, ἐν οἷς συμμαχίαν ἦν συντεθειμένος πρὸς Περσέα κατὰ Ῥωμαίων. κατηγορησάντων δὲ πλειόνων ἀπὸ τῆς Ἀσίας πρεσβευτῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων παρὰ Προυσίου βασιλέως καὶ Γαλατῶν, οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον ἐνδεχομένως ἀπολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ἡ δὲ σύγκλητος οὐ κατὰ πᾶν ἔληγε τῆς κατ᾽ Εὐμένους ὑποψίας, προχειρισαμένη δὲ Γάϊον ἐξαπέστειλε κατοπτεύσοντα τὰ κατὰ Εὐμένη.

22 Ὅτι Προυσίας ἀνάξιος γεγονὼς τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος καὶ διατελέσας πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον αἰσχρῶς κολακεύων τοὺς ὑπερέχοντας, καί ποτε Ῥωμαίων πρὸς αὐτὸν παραγενομένων πρεσβευτῶν τὰ μὲν τῆς βασιλείας σύμβολα, τό τε διάδημα καὶ τὴν πορφύραν, ἀπέθετο, μιμησάμενος δὲ τὴν τῶν προσφάτως ἀπελευθερουμένων παρὰ Ῥωμαίοις τάξιν ἀπήντησεν ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν καὶ πίλεον ἔχων λευκόν, ἔτι δὲ φορῶν τήβενναν καὶ κάλτιον· ἀσπασάμενος δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἀπέφαινεν ἑαυτὸν ἀπελεύθερον εἶναι Ῥωμαίων· ἧς ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εὑρεῖν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις οἰκεῖα πρότερον διεπράξατο, καὶ τότε δὲ κατὰ τὴν εἴσοδον γενόμενος τὴν εἰς τὴν σύγκλητον κατὰ τὸ θύρετρον ἀντίον στὰς τοῦ συνεδρίου καὶ καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, ἐπιφθεγξάμενος Χαίρετε θεοὶ σω-

τῆρες, ὑπερβολὴν οὐδεμίαν ἀπολιπὼν κολακείας ἀνάνδρου καὶ γυναικισμοῦ. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τὸν λόγον ἐν τῇ συγκλήτῳ ποιησάμενος τοιαῦτα διῆλθεν ὥστε καὶ γράφειν ἡμῖν ἀπρεπὲς εἶναι. ἡ δὲ σύγκλη-
626 τος τοῖς πλείστοις τῶν λεγομένων προσκόπτουσα πρεπούσας τῇ κολακείᾳ τὰς ἀποκρίσεις ἐποιήσατο· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ πολεμίους ἐπ' ἀνδρείᾳ μεγαλοφρονοῦντας νικᾶν σπεύδουσιν.

Ὅτι ἦκον πρεσβευταὶ εἰς Ῥώμην παρά τε τοῦ 23
νεωτέρου Πτολεμαίου καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου. 10
δοθέντος δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ λόγου, διακούσασα ἡ σύγκλητος τὰ κατὰ μέρος ἐδογμάτισε τοὺς μὲν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Πτολεμαίου πρεσβευτὰς ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπαλλάττεσθαι, καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνελεῖν τὴν πρὸς αὐτόν, πρὸς δὲ τὸν νεώτερον Πτολεμαῖον πέμψαι πρεσβευτὰς τοὺς ἐμφανιοῦντας αὐτῷ τὴν εὔνοιαν τῆς συγκλήτου καὶ τὰ διασεσαφημένα τἀδελφῷ.

Ὅτι κατὰ τὴν ρνέ' Ὀλυμπιάδα πρέσβεις παρε- 24
γένοντο παρὰ Ἀριαράθου στέφανον κομίζοντες ἀπὸ 20
χρυσῶν μυρίων καὶ διασαφοῦντες τὴν εὔνοιαν τοῦ βασιλέως ἣν ἔχει πρὸς Ῥωμαίους, ἔτι δὲ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην ἀπόῤῥησιν τοῦ γάμου καὶ φιλίας πρὸς Δημήτριον. συνεπιμαρτυρούντων δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν Γράκχον πρεσβευτῶν, ἡ σύγκλητος ἐπαινέσασα τὸν Ἀριαράθη τόν τε στέφανον ἐδέξατο καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς νομιζομένων δώρων ἀπέστειλεν.

Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συνεισήχθησαν καὶ 25
οἱ παρὰ Δημητρίου πρέσβεις οἱ τὸν στέφανον κομί- 30
ζοντες ἀπὸ μυρίων χρυσῶν καὶ τοὺς αἰτίους τοῦ κατὰ τὸν Ὀκταούιον φόνου δεσμίους ἀγαγόντες. ἡ δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον διηπόρησε πῶς χρηστέον ἦν τοῖς πράγμασι. καὶ ἡ σύγκλητος τὸν μὲν στέφανον προσεδέξατο, τοὺς δὲ μετὰ τοῦ στεφάνου παραδιδομένους Ἰσοκράτη καὶ Λεπτίνην οὐκ ἐβουλήθη παραλαβεῖν.

Ὅτι οἱ Κελτίβηρες μετὰ τὴν νίκην οὐκ ἀφρόνως 26

προνοούμενοι τοῦ μέλλοντος, πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς τὸν ὕπατον περὶ διαλύσεως. ὁ δὲ ἀναγκαῖον ἡγούμενος τηρεῖν τὸ τῆς πατρίδος μεγαλόψυχον, ἀπεκρίθη τούτοις ἢ διδόναι περὶ πάντων ἐπιτροπὴν Ῥωμαίοις ἢ πράττειν ἐνεργῶς τὰ τοῦ πολέμου. 627

27 Ὅτι τῶν Ῥωμαίων στρατευσάντων πρὸς Καρχηδονίους, οἱ Καρχηδόνιοι πυθόμενοι τὸν εἰς τὸ Λιλύβαιον κατάπλουν, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον οὐδαμῶς καταβαίνοντες, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς Ῥώμην, οἳ ἐνεχείρισαν τοῖς Ῥωμαίοις ἑαυτούς τε καὶ τῆς πατρίδος τὰ πράγματα. ἡ δὲ σύγκλητος δεξαμένη τὴν παράδοσιν τῆς χώρας ἔδωκεν ἀπόκρισιν, ἐπεὶ καλῶς βουλεύονται Καρχηδόνιοι, δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος νόμους, χώραν, ἱερά, τάφους, ἐλευθερίαν, ὕπαρξιν, οὐδαμοῦ προστιθεῖσα πόλιν τὴν Καρχηδόνα, παρακρύπτουσα δὲ τὴν ταύτης ἀναίρεσιν. τεύξεσθαι δὲ τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν, ἐὰν ὁμήρους δῶσι τριακοσίους υἱοὺς τῶν συγκλητικῶν καὶ πείθωνται τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγγελλομένοις. οἱ δὲ νομίσαντες ἀπολελύσθαι τοῦ πολέμου, τοὺς ὁμήρους ἐξέπεμψαν μετὰ πολλῆς οἰμωγῆς. εἶτα ἦλθον εἰς τὴν Ἰτύκην. οἱ δὲ πάλιν πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν τοὺς πευσομένους εἴ τι ἕτερον αὐτοῖς ἰοὶ Ῥωμαῖοι ποιεῖν κελεύουσι. τῶν δὲ ὑπάτων εἰπόντων παραδοῦναι τὰ ὅπλα ἀδόλως καὶ τοὺς καταπέλτας· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸν πρὸς Ἀσδρούβαν πόλεμον βαρέως ἔφερον. παρέλαβον δ' ὅπλων παντοδαπῶν εἴκοσι μυριάδας καὶ καταπέλτας δισχιλίους. εἶτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι διεπέμψαντο πρὸς Καρχηδονίους, ἀποστεῖλαί τινας ἐκ τῆς γερουσίας κελεύοντες, οἷς τὸ καταλειπόμενον πρόσταγμα διασαφήσουσιν. οἱ δὲ τριάκοντα τῶν ἐπιφανεστάτων ἀπέστειλαν. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ὑπάτων Μανίλιος εἶπεν ὅτι τῇ συγκλήτῳ δέδοκται ἣν μὲν νῦν οἰκοῦσι πόλιν ἐκλιπεῖν, ἑτέραν δὲ κτίσαι τῆς θαλάσσης ἀπέχουσαν σταδίους ὀγδοήκοντα. τῶν δὲ πρεσβευτῶν εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον τραπέντων, καὶ πάντων ῥιψάντων ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πο-

λὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προϊεμένων, διατροπὴ μεγάλη τὸ συνέδριον ἐπέσχε. μόγις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάννων καλούμενος οἰκείαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος· εἰς δὲ οἶκτον προαγόμενος τοὺς ἀκούοντας

628 Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι ταῖς γνώμαις ὄντες 28
πρὸς τὴν κατάλυσιν τῆς Καρχηδόνος προσέταξαν
ἀπιέναι ταχέως εἰς τὴν Καρχηδόνα καὶ τὰ δεδογμένα 10
τοῖς πολίταις ἀπαγγέλλειν. τῶν δὲ πρέσβεων τινὲς μὲν
ἀπογνόντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα πορείαν ἔφυγον ὁπόσ-
οὗν ἕκαστος ἐδύνατο, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ἐπάνοδον ἑλό-
μενοι ἐπανῆλθον τὴν ὀλέθριον πρεσβείαν τετελεκότες.
τῶν δὲ ὄχλων ὑπαπαντώντων, τούτοις μὲν οὐδὲν ἐλά-
λουν, τὰς δὲ ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες καὶ τὰς
χεῖρας ἐπανατείνοντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι
προῆγον εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ τῇ γερουσίᾳ ἀπήγγει-
λαν τὰ προστεταγμένα.

Ὅτι οἱ τὴν Ἄραδον οἰκοῦντες ὑπέλαβον καιρὸν 29
εἰληφέναι πρὸς τὴν τῶν Μαραθηνῶν ἀπώλειαν. ἀπο-
στείλαντες δὲ οὖν ἐν ἀπορρήτοις πρὸς Ἀμμώνιον τὸν
προεστηκότα τῆς βασιλείας ἔπεισαν τριακοσίοις τα-
λάντοις παραδοῦναι τὴν Μάραθον αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰσί-
δωρον αὐτοῖς ἀπέστειλε λόγῳ μὲν ὡς ἐφ' ἑτέρας χρείας,
ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν ἐξαιρήσοντα καὶ παραδώσοντα τοῖς
Ἀραδίοις. οἱ δὲ Μαραθηνοὶ τὸν κεκυρωμένον καθ'
αὐτῶν ὄλεθρον ἀγνοοῦντες, τοὺς δὲ Ἀραδίους ὁρῶν-
τες ἐν προιυμήσει παρὰ τῷ βασιλεῖ φερομένους, ἔγνω-
σαν τοὺς μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως στρατιώτας εἰς τὴν 30
πόλιν μὴ προσδέχεσθαι, τῶν δὲ Ἀραδίων αὐτοὺς
ἱκέτας γενέσθαι. εὐθὺς οὖν τῶν πρεσβυτάτων τοὺς
ἐπιφανεστάτους παρὰ τούτοις δέκα πρεσβευτὰς ἐξέ-
πεμψαν εἰς τὴν Ἄραδον ἱκετηρίαν κομίζοντας μεθ'
ἑαυτῶν καὶ τὰ παλαιότατα τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀφι-
δρυμάτων· ὑπελάμβανον γὰρ ἐλέῳ συγγενείας καὶ θεῶν
εὐσεβείᾳ μεταθήσειν τὴν πᾶσαν ὀργὴν τῶν Ἀραδίων.
οἱ δὲ κατὰ τὰς δεδομένας ἐντολὰς ἐκβάντες τῆς νηὸς

εἰς ἱκεσίαν καὶ δέησιν ἐτρέποντο τῶν ὄχλων. οἱ δὲ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἱκεσίας νόμων, παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων καὶ θεῶν εὐσέβειαν· διόπερ τὰ μὲν τῶν θεῶν ἀγάλματα συντρίψαντες ὑβριστικῶς κατεπάτησαν, τοὺς δὲ πρεσβευτὰς ἐπεβάλλοντο τοῖς λίθοις καταλεύειν. πρεσβυτέρων δέ τινων ἐπιλαβομένων τῆς ὁρμῆς τῶν ὄχλων, μόγις διὰ τὴν τούτων ἐντροπὴν τοῦ βάλλειν ἀποσχόμενοι προσέταξαν εἰς τὴν φυλακὴν αὐτοὺς ἀπαγαγεῖν.

30 Ὅτι Νομαντῖνοι καὶ Τερμήσιοι περὶ διαλύσεως 629
διαπρεσβευσάμενοι πρὸς Ῥωμαίους, συνεχώρησαν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην ἐπὶ τούτοις· δοῦναι τῶν πόλεων ἑκατέραν Ῥωμαίοις ὁμήρους τριακοσίους, σάγους ἐνακισχιλίους, βύρσας τρισχιλίας, ἵππους πολεμιστὰς ὀκτακοσίους, ὅπλα πάντα· καὶ ταῦτα πράξαντας φίλους εἶναι καὶ συμμάχους. ταχθείσης δὲ ἡμέρας ἐν ᾗ ταῦτα συντελεῖν ἔδει τὰς πόλεις, κατὰ τὰς ὁμολογίας πάντα ἐτέλεσαν. ὡς δὲ ἐπὶ τελευτῆς ἔδει τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὀθυρμὸς ἦν τις εὐγενὴς καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὅπλων. μεταμελόμενοι δὲ τοῖς ψηφισθεῖσιν, ἀλλήλους κατεμέμφοντο, καὶ πατέρες μὲν υἱοῖς ἐνεκάλουν, παῖδες δὲ γονεῦσι, γυναῖκες δὲ ἀνδράσι. καὶ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν ἀναδραμόντες καὶ τῶν ὅπλων οὐ παραχωρήσαντες, ἀνεκαίνισαν τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.

31 Ὅτι Τρύφων ἐξ ἰδιώτου βασιλεὺς γεγονὼς ἔσπευδε τὴν δυναστείαν αὐτῷ διὰ δόγματος συγκλητικοῦ βεβαιῶσαι. διόπερ κατασκευάσας νίκην χρυσῆν ἄγουσαν ὅλκην χρυσίων μυρίων ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομιοῦντας τῷ δήμῳ. ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι, προσδέξε-

σθαι τὴν νίκην, καὶ προσαγορευθῆναι βασιλέα. εὗρε δὲ τὴν σύγκλητον πάνυ πανουργοτέραν ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀπάτῃ παρακρουομένους συνέσει καταμαρτυροῦσαν· τὸ μὲν γὰρ δῶρον ἐδέξατο καὶ τὴν εὐφημίαν μετὰ τοῦ λυσιτελοῦς ἐτήρησεν· ἀντὶ δὲ Τρύφωνος μεταχρηματίσασα τὴν δόσιν εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ δολοφονηθέντα βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο. διὰ δὲ ταύτης τῆς πράξεως ἀνέδειξεν ἑαυτὴν μισοπονηροῦσαν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀναιρέσει καὶ δωρεὰς ἀσεβῶν ἀνδρῶν οὐ προσδεχομένην. 10

Ὅτι ἦκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν οἱ περὶ τὸν Σκιπίωνα 32
τὸν Ἀφρικανὸν πρεσβευταὶ κατασκεψόμενοι τὴν ὅλην βασιλείαν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος μετὰ μεγάλης ἀπαντήσεως καὶ παρασκευῆς προσδεξάμενος τοὺς ἄνδρας τάς τε
630 ἑστιάσεις πολυτελεῖς ἐποιεῖτο καὶ τὰ βασίλεια περιάγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ἀρετῇ διαφέροντες τοῖς μὲν βρωτοῖς ὀλίγοις καὶ πρὸς ὑγείαν διατείνουσι χρώμενοι κατεφρόνουν τῆς πολυτελείας, ὡς διαφθειρούσης καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα. τῶν δὲ ὑπὸ τοῦ 20
βασιλέως θαυμαζομένων ἐν παρέργῳ τὴν θέαν ὡς οὐδενὸς ἀξίων ποιησαμένων, τὰ θέας ἄξια πρὸς ἀλήθειαν ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς, τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ἰδιότητας, πρὸς δὲ τούτοις ἀναπλεύσαντες εἰς Μέμφιν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὰς κατὰ τὸν Νεῖλον εὐκαιρίας, τό τε πλῆθος τῶν κατ' Αἴγυπτον πόλεων καὶ τὰς ἀναριθμήτους τῶν οἰκητόρων μυριάδας καὶ τὴν ὀχυρότητα τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν ὅλην τῆς χώρας ὑπεροχήν, ὡς εὖ διάκειται πρὸς ἡγεμονίας ἀσφάλειάν 30
τε καὶ μέγεθος. καὶ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα, διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν δύνασθαι συσταθῆναι τυχούσης τῆς βασιλείας ταύτης ἀξίων τῶν ἡγεμόνων. οἱ μὲν οὖν πρεσβευταὶ κατασκεψάμενοι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ Κύπρου κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. καθόλου δὲ καὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπῆλθον, καὶ παρὰ πᾶσι σώ-

φρονα καὶ θαυμαστὴν ποιησάμενοι τὴν ἀποδημίαν μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον, καὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπεληλυθότες μετ' εὐφημίας ὑπὸ πάντων συμφωνουμένης ἐπανῆλθον. τῶν γὰρ ἐχόντων τὰς ἀμφισβητήσεις οὓς μὲν διηλλάχεισαν ἀλλήλοις, οὓς δ' ἐπεπείκεισαν τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς ἐγκαλοῦσι, τοὺς δὲ ἀναισχυντοῦντας διὰ τῆς ἀνάγκης κατεστάλκεισαν, τοὺς δὲ δυσδιακρίτους ἀναπεπόμφεσαν ἐπὶ τὴν σύγκλητον. ὡμιληκότες δὲ βασιλεῦσι καὶ δήμοις, καὶ τὴν προϋπάρχουσαν αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἅπαντας ἀνανεωσάμενοι, πρὸς εὔνοιαν τὴν ἡγεμονίαν ἐπηύξησαν. καὶ πάντες ταῖς αἱρέσεσιν οἰκείως διατεθέντες ἐξαπέστειλαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τοὺς περὶ Σκιπίωνα πρέσβεις ἐπῄνεσαν, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐξέπεμψαν.

33 Ὅτι Βόκχος ὁ κατὰ τὴν Λιβύην βασιλεύων πολλὰ καταμεμψάμενος τοῖς πείσασιν αὐτὸν πολεμεῖν τοῖς Ῥωμαίοις πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Μάριον, περὶ μὲν τῶν ἡμαρτημένων αἰτούμενος συγγνώμην, ἀξιῶν δὲ φιλίαν συνθέσθαι καὶ πολλὰ κατεπαγγελλόμενος χρήσιμος ἔσεσθαι Ῥωμαίοις. τοῦ δὲ Μαρίου κελεύσαντος περὶ τούτων πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβευτὰς περὶ τούτων. ἡ δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἀπόκρισιν ἔδωκεν ἁπάντων τεύξεσθαι τῶν φιλανθρώπων τὸν Βόκχον, ἐὰν Μάριον πείσῃ. τοῦ δὲ Μαρίου σπεύδοντος αἰχμάλωτον λαβεῖν Ἰογόρθαν τὸν βασιλέα, ὑπακούσας ὁ Βόκχος καὶ μεταπεμψάμενος τοῦτον, ὡς περί τινων κοινῇ συμφερόντων διαλεξόμενος, συνέλαβε τὸν Ἰογόρθαν, καὶ δήσας παρέδωκε Λευκίῳ Σύλλᾳ τῷ ταμίᾳ τῷ πρὸς τὴν παράπεμψιν ἐκπεμφθέντι. τῇ δὲ τούτου συμφορᾷ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πορισάμενος διελύθη τῆς παρὰ τῶν Ῥωμαίων τιμωρίας. 631

34 Ὅτι εἰς τὴν Ῥώμην ἦκον πρεσβευταὶ Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως κομίζοντες μεθ' αὑτῶν χρημάτων πλῆθος πρὸς τὴν τῆς συγκλήτου δωροδοκίαν. ὁ δὲ Σατουρνῖνος δόξας ἀφορμὴν ἔχειν κατὰ τῆς συγκλή-

τοῦ, μεγάλην ὕβριν τῇ πρεσβείᾳ ἐνεδείξατο. καὶ τῶν συγκλητικῶν παροξυνάντων τοὺς πρεσβευτὰς καὶ συνεργήσειν ἐπαγγελλομένων, οἱ καθυβρισθέντες ἐπήνεγκαν κρίσιν τῷ Σατουρνίνῳ περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθη παρὰ Ῥωμαίοις πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν πρεσβειῶν μοσοπονηρίαν· ὁ δὲ Σατουρνῖνος θανάτου κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, ὡς ἂν ἐκείνων δικαζόντων τὰς τοιαύτας κρίσεις, εἰς τοὺς μεγίστους ἐνέπεσε φόβους τε καὶ κινδύνους. καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὑποκειμένων ἀγώνων πτήξας κατέφυγεν ἐπὶ τὸν κοινὸν τῶν ἀκληρούντων ἔλεον, καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν πολυτελῆ κατέθετο, πιναρὰν δὲ μεταμφιασάμενος καὶ κόμην καὶ πώγωνα τρέφων περιήει εἰς τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ὄχλους, καὶ τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος ἐδεῖτο καὶ μετὰ δακρύων καθικέτευε βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι· καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ τοῦτο πάσχειν ἑαυτὸν ἀπεδείκνυε διὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον εὔνοιαν καὶ τοὺς αὐτοὺς ἔχειν ἐχθρούς τε καὶ κατηγόρους καὶ κριτάς. τοῦ δὲ δήμου συνεξαιρομένου ταῖς δεήσεσι πολλαὶ μυριάδες συνέδραμον ἐπὶ τὸ κριτήριον, καὶ παραδόξως ἀπελύθη. καὶ συνεργὸν ἔχων τὸν δῆμον πάλιν ἀνερρήθη δήμαρχος.

Ὅτι Μάρκος Ἀντώνιος συνθέμενος πρὸς Κρῆτας εἰρήνην, μέχρι μέν τινος ταύτην ἐτήρουν. μετὰ δὲ ταῦτα συντιθεμένης βουλῆς ὅπως ἂν μάλιστα τῆς ὠφελείας προνοήσαιντο, οἱ πρεσβύτατοι καὶ φρονήσει διαφέροντες συνεβούλευον πρέσβεις ἐκπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ περὶ τῶν ἐπιφερομένων ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὴν σύγκλητον εὐγνώμοσι λόγοις καὶ δεήσεσιν ἐξιλάσκεσθαι. διόπερ ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ῥώμην τριάκοντα πρεσβευτὰς τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας. οὗτοι δὲ κατ' ἰδίαν περιπορευόμενοι
632 τὰς οἰκίας τῶν συγκλητικῶν καὶ πᾶσαν δεητικὴν προϊέμενοι φωνὴν ἐξεθεράπευον τοὺς τὸ συνέδριον

συνέχοντας. εἰσαχθέντες δὲ εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ περί τε τῶν ἐγκλημάτων ἐμφρόνως ἀπολογησάμενοι τάς τε ἰδίας εὐεργεσίας καὶ συμμαχίας πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀκριβῶς διελθόντες, ἠξίουν αὐτοὺς εἰς τὴν προγεγενημένην εὔνοιάν τε καὶ συμμαχίαν ἀποκαταστῆναι. ἡ δὲ σύγκλητος ἀσμένως τοὺς λόγους προσδεξαμένη δόγμα ἐπεβάλετο κυροῦν δι' οὗ τῶν ἐγκλημάτων τοὺς Κρῆτας ἀπολύουσα φίλους καὶ συμμάχους τῆς ἡγεμονίας ἀνηγόρευεν· ἄκυρον δὲ τὸ δόγμα ἐποίησε Λέντουλος ὁ ἐπικαλούμενος Σπινθήρ. οἱ δὲ Κρῆτες ἀπηλλάγησαν. ἡ δὲ σύγκλητος, περὶ τῶν Κρητῶν πολλάκις λόγου γενομένου ὅτι κοινωνοῦσι τῆς ληστείας τοῖς πειραταῖς, δόγμα ἔγραψαν ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀναπέμψωσιν εἰς Ῥώμην καὶ τριακοσίους ὁμήρους δῶσι τοὺς ἐπιφανεστάτους, ἐκπέμψωσι δὲ καὶ Λασθένην καὶ Πανάρην, κοινῇ δὲ πάντες ἐκτίσωσιν ἀργυρίου τάλαντα τετρακισχίλια. οἱ δὲ Κρῆτες πυθόμενοι τὰ δεδογμένα τῇ συγκλήτῳ, περὶ τῶν προσηγγελμένων ἐβουλεύοντο. καὶ οἱ μὲν φρονήσει διαφέροντες ἔφρασαν δεῖν πάντα ποιεῖν τὰ προσταττόμενα, οἱ δὲ περὶ τὸν Λασθένην, τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντες ἔνοχοι καὶ φοβούμενοι μὴ ἀναπεμφθέντες εἰς τὴν Ῥώμην τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη παρακαλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν.

DIODORI SICULI
BIBLIOTHECAE HISTORICAE
FRAGMENTA.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ.

633 Περὶ θεῶν τοίνυν διττὰς οἱ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μεταγενεστέροις δεδώκασιν ἐννοίας· τοὺς μὲν γὰρ ἀϊδίους καὶ ἀφθάρτους εἶναί φασιν, οἷον ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατ' οὐρανὸν ἄστρα, πρὸς δὲ τούτοις ἀνέμους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τῆς ὁμοίας φύσεως τούτοις τετευχότας· τούτων γὰρ ἕκαστον ἀϊδίον ἔχειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαμονήν. ἑτέρους δὲ λέγουσιν ἐπιγείους γενέσθαι θεούς, διὰ δὲ τὰς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίας ἀθανάτου τετυχηκότας τιμῆς καὶ δόξης, οἷον Ἡρακλέα, Διόνυσον, Ἀρισταῖον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τοιούτους ὁμοίως. περὶ δὲ τῶν ἐπιγείων θεῶν πολλοὶ καὶ ποικίλοι παραδέδονται λόγοι παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς τε καὶ μυθογράφοις· καὶ τῶν μὲν ἱστορικῶν Εὐήμερος ὁ τὴν ἱερὰν ἀναγραφὴν ποιησάμενος ἰδίως ἀνέγραψε, τῶν δὲ μυθολόγων Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ Ὀρφεὺς καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι τερατωδεστέρους μύθους περὶ θεῶν πεπλάκασιν. ἡμεῖς δὲ τὰ παρ' ἀμφοτέροις ἀναγεγραμμένα πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας. Εὐήμερος μὲν οὖν, φίλος γεγονὼς Κασσάνδρου βασιλέως καὶ διὰ τοῦτον ἠναγκασμένος τελεῖν βασιλικάς τινας χρείας καὶ μεγάλας

ἀποδημίας, φησὶν ἐκτοπισθῆναι κατὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν Ὠκεανόν. ἐκπλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἐκ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ποιήσασθαι τὸν πλοῦν δι' Ὠκεανοῦ πλείους ἡμέρας, καὶ προσενεχθῆναι νήσοις πελαγίαις, ὧν μίαν ὑπερέχειν τὴν ὀνομαζομένην Πάγχαιαν, ἐν ᾗ τεθεᾶσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Παγχαίους εὐσεβείᾳ διαφέροντας καὶ τοὺς θεοὺς τιμῶντας μεγαλοπρεπεστάταις θυσίαις καὶ ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις ἀργυροῖς τε καὶ χρυσοῖς. εἶναι δὲ τὴν νῆσον ἱερὰν θεῶν, καὶ ἕτερα πλείω θαυμαζόμενα κατά τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν τῆς κατασκευῆς πολυτεχνίαν. περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις ἀναγεγράφαμεν. εἶναι δ' ἐν αὐτῇ κατά τινα λόφον ὑψηλὸν καθ' ὑπερβολὴν ἱερὸν Διὸς Τριφυλίου, καθιδρυμένον ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὃν καιρὸν ἐβασίλευσε τῆς οἰκουμένης ἁπάσης, ἔτι κατὰ ἀνθρώπους ὤν. ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ στήλην εἶναι χρυσῆν, ἐν ᾗ τοῖς Παγχαίοις γράμμασιν ὑπάρχειν γεγραμμένας τάς τε Οὐρανοῦ καὶ Κρόνου καὶ Διὸς πράξεις κεφαλαιωδῶς. μετὰ ταῦτά φησι πρῶτον Οὐρανὸν βασιλέα γεγονέναι, ἐπιεικῆ τινα ἄνδρα καὶ εὐεργέτην καὶ τῆς τῶν 634
ἄστρων κινήσεως ἐπιστήμονα, ὃν καὶ πρῶτον θυσίαις τιμῆσαι τοὺς οὐρανίους θεούς· διὸ καὶ Οὐρανὸν προσαγορευθῆναι. υἱοὺς δὲ αὐτῷ γενέσθαι ἀπὸ γυναικὸς Ἑστίας Τιτᾶνα καὶ Κρόνον, θυγατέρας δὲ Ῥέαν καὶ Δήμητραν. Κρόνον δὲ βασιλεῦσαι μετὰ Οὐρανόν, καὶ γήμαντα Ῥέαν γεννῆσαι Δία καὶ Ἥραν καὶ Ποσειδῶνα. τὸν δὲ Δία διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν τοῦ Κρόνου γῆμαι Ἥραν καὶ Δήμητραν καὶ Θέμιν. ἐξ ὧν παῖδας ποιήσασθαι Κουρῆτας μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης, Περσεφόνην δὲ ἐκ τῆς δευτέρας, Ἀθηνᾶν δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης. ἐλθόντα δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπωνομάσθαι Βήλῳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Πάγχαιαν νῆσον πρὸς Ὠκεανῷ κειμένην παραγενόμενον Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου προπάτορος βωμὸν ἱδρύσασθαι. κἀκεῖθεν διὰ Συρίας ἐλθεῖν πρὸς τὸν τότε δυνάστην Κάσιον· ἐξ οὗ καὶ τὸ Κάσιον ὄρος. ἐλθόντα δὲ εἰς Κιλικίαν πολέμῳ νικῆσαι Κίλικα τοπάρχην. καὶ ἄλλα

δὲ πλεῖστα ἔθνη ἐπελθόντα παρ' ἅπασι τιμηθῆναι καὶ θεὸν ἀναγορευθῆναι.

Ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια ὡς περὶ θνητῶν ἀνδρῶν περὶ τῶν θεῶν διελθὼν ἐπιφέρει λέγων,

Καὶ περὶ μὲν Εὐημέρου τοῦ συνταξαμένου τὴν ἱερὰν ἀναγραφὴν ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι· τὰ δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα περὶ θεῶν ἀκολούθως Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ καὶ Ὀρφεῖ πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν. Eusebius Praep. Euang. II. 2. p. 59.

2 Περὶ ὧν (θεῶν) ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ λέγει καὶ ὁ Διόδωρος ὁ σοφώτατος ταῦτα· Ὅτι ἄνθρωποι γεγόνασιν οἱ θεοί, οὕστινας οἱ ἄνθρωποι ὡς νομίζοντες δι' εὐεργεσίαν ἀθανάτους προσηγόρευον. τινὰς δὲ καὶ ὀνομάτων προσηγορίας ἐσχηκέναι καὶ κρατήσαντας χώρας. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ ἄνθρωποι ἀγνοίᾳ πλησθέντες. Io. Malala Chronogr. p. 64.

3 Διόδωρος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν ἱστορίαν Ξάνθον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότερον, βοηθῆσαι δὲ τῷ Διΐ, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἑταῖρον ὄντα, Βαλίον δὲ Διός. καὶ ἐν τῇ μάχῃ ἀξιῶσαι μεταθέσθαι τὴν μορφήν, οἷα αἰδουμένους ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν ἀξίωσιν· καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῷ Πηλεῖ δοθέντας. διό φησι καὶ Ξάνθος μαντεύεται τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν θάνατον. Eustathius ad Il. T. 1190.

635 Saturnum Pherecydes ante omnes refert coronatum, Iovem Diodorus post devictos Titanas hoc munere a ceteris honoratum. Tertullianus de Cor. Milit. p. 419. edit. principis. 4

5 Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία ἤτοι τοπαρχία τῶν Ἀργείων ἔτη φμθ', καθὼς καὶ Διόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. Io. Malala Chron. p. 83.

6 Τούτων ἡμῖν διευκρινημένων λείπεται περὶ τῆς Κορινθίας καὶ Σικυωνίας εἰπεῖν ὃν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατῳκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον

ἔθνη σχεδὸν πάντα πλὴν Ἀρκάδων ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. οἱ τοίνυν Ἡρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρεσιν ἐξαίρετον ποιησάμενοι τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον διεπέμψαντο πρὸς τὸν Ἀλήτην, παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανὴς δὲ ἀνὴρ γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον αὐξήσας ἐβασίλευσεν ἔτη λή. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐκγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ἥτις τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν ὕστερεῖ ἔτεσι υμζ. καὶ πρῶτος μὲν παρ' αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἰξίων ἔτη λή· μεθ' ὃν ἦρξεν Ἀγέλας ἔτη λζ, μετὰ δὲ τούτους Προῦμνις ἔτη λέ, καὶ Βάκχις ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον, γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ· διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ἡρακλείδας ἀλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον Ἀγέλας μὲν ἔτη λ', Εὔδαμος δὲ ἔτη κέ, Ἀριστομήδης ἔτη λ'. οὗτος δὲ τελευτήσας ἀπέλιπεν υἱὸν Τελέστην παῖδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλετο θεῖος ὢν καὶ ἐπίτροπος Ἀγήμων, ὃς ἦρξεν ἔτη ις'. μετὰ τοῦτον κατέσχεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρῴας ἀρχῆς ἦρξεν ἔτη ιβ'. τούτου ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος Αὐτομένης μὲν ἦρξεν ἐνιαυτόν, οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλέους Βακχίδαι πλείους ὄντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχήν, καὶ κοινῇ μὲν προειστήκεισαν τῆς πόλεως ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν δὲ ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ἠροῦντο πρύτανιν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη ἐνενήκοντα μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἧς κατελύθησαν. Syncellus Chronogr. p. 143. ed. Ven. 635

7 Ἐκλήθη Μουνύχιον, ὡς φησιν ὁ Διόδωρος παραφέρων τὰ Ἑλλανίκου, λέγων ὡς ὅτι Θρᾷκές ποτε στρατεύσαντες κατὰ τῶν οἰκούντων τὸν Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον τὸν τῆς Βοιωτίας ἐξέβαλλον αὐτοὺς ἐκεῖθεν· οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἦλθον εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Μουνύχου βασιλέως. ὁ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς οἰκῆσαι τὸν τόπον τὸν περὶ τὴν Μουνυχίαν, ὅστις ἐπωνο-

μάσθη τοῦ βασιλέως. Vlpian. ad Demosth. pro cor. p. 155..

ΕΚ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ.

Ἔνιοι μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέ- 8
λαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντα κεκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δὲ ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασι- 10
λέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς πόλεως κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ζ. Ὀλυμπιάδος. αὕτη ἡ κτίσις ὑστερεῖ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι πλείω τῶν υ καὶ λ'. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετῆ χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος Ἀσκάνιος υἱὸς ἔκτισεν Ἄλβαν τὴν νῦν καλου- 20
μένην Λόγγαν, ἣν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μὲν Ἀλβᾶ καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέριος ὀνομαζομένου. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράψας ἄλλως μεμυθολόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνείᾳ γενέσθαι λόγιον τετράπουν αὐτῷ καθηγήσασθαι πρὸς κτίσιν πόλεως· μέλλοντος δὲ αὐτοῦ θύειν ὗν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκήν,
637 ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ καταδιωχθῆναι πρός τινα λόφον, πρὸς ὃν κομισθεῖσαν τεκεῖν λ' χοίρους. τὸν δὲ Αἰνείαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ λ' ἔτη κτίζειν, ὥσπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι τῆς προθέσεως. Syncellus Chron. p. 155a.

Γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν (Κάρανον) οὕτως, ὡς 9
φησιν ὁ Διόδωρος καὶ οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν εἷς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείδωνος τοῦ Ἀριστοδαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεστίου τοῦ Κισσίου τοῦ Τημένου τοῦ Ἀρισιομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ

Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίαντος τοῦ Κροίσου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Λεβάλλου τοῦ Λαχάρους τοῦ Τημένου, ὃς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. Syncellus Chronogr. p. 209.

Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κατέβησαν μὲν οὖν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέοννίς τε καὶ Ἀριστομένης, ὧν ἑκάτερος εἶχεν ἴδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέοννις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπιφερομένων Σπαρτιατῶν ὀκτὼ νεκροὺς ἐπεποιήκει· καὶ τούτων ἦσαν δύο ἡγεμόνες ἐπιφανεῖς· πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας ἐσκυλευκὼς ἐδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ἵνα ἔχῃ σημεῖα τῆς ἰδίας ἀρετῆς πρὸς τὴν κρίσιν. πολλοῖς δὲ περιπεσὼν τραύμασιν ἅπαντ' ἔσχεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριον τοῦ μηδενὶ τῶν πολεμίων εἶξαι. ὁ δ' Ἀριστομένης ἐν τῷ περὶ τοῦ βασιλέως ἀγῶνι πέντε μὲν ἀνῃρήκει τῶν Λακεδαιμο- 638
νίων καὶ τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολεμίων ἐπικειμένων. καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν ἄτρωτον, ἐκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος εἰς πόλιν ἔργον ἐπαινούμενον ἔπραξεν. ὁ μὲν γὰρ Κλέοννις ἀσθενῶς ἐκ τῶν τραυμάτων διακείμενος οὔτε βαδίζειν καθ' αὑτὸν οὔτε χειραγωγεῖσθαι δυνατὸς ἦν. ὁ δ' Ἀριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σώματος ἀπήνεγκεν εἰς τὴν πόλιν, οὐδὲν δὲ ἧττον κομίζων τὴν ἰδίαν πανοπλίαν, καὶ ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος τῶν ἄλλων μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ σώματος. τοιαύτας δ' ἐχόντων ἀφορμὰς εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν, ὁ βασιλεὺς ἐκάθισε μετὰ τῶν ταξιαρχῶν κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν τὸν λόγον ὁ Κλέοννις τοιούτοις ἐχρήσατο λόγοις.

Βραχὺς μέν ἐστιν ὁ περὶ τῶν ἀριστείων λόγος· κριταὶ γάρ εἰσιν οἱ τεθεαμένοι τὰς ἑκάστων ἀρετάς· ὑπομνῆσαι δὲ δεῖ με διότι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἑκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἕνα καιρὸν καὶ τόπον ἐγὼ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς κατὰ τὴν αὐ-

τὴν περίστασιν ὁπότερος ἐν ἀριθμῷ τῶν ἀναιρεθέντων προτερεῖ καὶ τοῖς εἰς τὸ πρωτεῖον δικαίοις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σώματα ἑκατέρων ἐμφανεστάτας ἀποδείξεις ἔχει τῆς ὑπεροχῆς. ὁ μὲν γὰρ πλήρης ὢν τραυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης, ὁ δ' ὥσπερ ἐκ παννυχίδος ἀλλ' οὐ τηλικαύτης παρατάξεως ἐξιὼν οὐκ ἐπειράθη τί δύναται πολεμίων σίδηρος. εὐτυχέστερος μὲν οὖν ἴσως Ἀριστομένης, ἀγαθώτερος δ' ἡμῶν οὐκ ἂν δικαίως κριθείη. πρόδηλος γὰρ ὁ ὑπομείνας τοσαύτας διαιρέσεις τοῦ σώματος ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ὁ δ' ἐν πολεμίων συμπλοκῇ καὶ τοιούτων κινδύνων τηρήσας ἑαυτὸν ἄτρωτον εὐλαβείᾳ τοῦ παθεῖν τι τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον οὖν εἰ παρὰ τοῖς ἑωρακόσι τὴν μάχην ὁ τῶν πολεμίων μὲν ἐλάττους ἀνελών, τῷ δ' ἰδίῳ σώματι κινδυνεύσας ἧττον, προκριθήσεται τοῦ πρωτεύοντος ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μηδενὸς ἔτι κινδύνου ὑπάρχοντος βαστάσαι τὸ σῶμα κατατεπονημένον ὑπὸ τῶν τραυμάτων ἀνδρείαν μὲν οὐδεμίαν ἔχει, σώματος δ' ἴσως ἰσχὺν ἐπιδείκνυται. ἱκανά μοι ταῦτα εἴρηται πρὸς ὑμᾶς. πρόκειται γὰρ ἀγὼν οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων.

Παραλαβὼν δ' ἐν μέρει τὸν λόγον Ἀριστομένης Θαυμάζω, φησίν, εἰ μέλλει περὶ ἀριστείων ἀμφισβητεῖν ὁ σωθεὶς τῷ σώσαντι. ἀναγκαῖον γὰρ ἢ τῶν δικαζόντων αὐτὸν ἄνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κρίσιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν τότε πεπραγμένων ἔσεσθαι· οὐ μόνον δὲ Κλέοννις δειχθήσεται κατ' ἀρετὴν λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ τελέως
639 ἀχάριστος. ἀφεὶς γὰρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι διέσυρε τὰς ἐμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ὢν ἢ δίκαιον· ᾧ γὰρ καὶ ἰδίας σωτηρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου τὸν ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινον διὰ φθόνον ἀφήρηται. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐν τοῖς τότε γεγενημένοις κινδύνοις εὐτυχὴς ὑπάρξαι, φημὶ δὲ πρότερον ἀγαθὸς γενέσθαι. εἰ μὲν ἐκκλίνας τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφορὰν ἄτρωτος ἐγενόμην, οὐκ εὐτυχῆ με προσῆκεν

ὀνομάζειν ἀλλὰ δειλόν, οὐδ' ὑπὲρ ἀριστείων λέγειν κρίσιν, ἀλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις περιπεπτωκέναι· ἐπεὶ δ' ἐν πρώτοις μαχόμενος καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀναιρῶν οὐκ ἔπαθον ἅπερ ἔπραξα, ῥητέον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. εἴτε γὰρ οἱ πολέμιοι καταπλαγέντες τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐτόλμησαν ἀμύνασθαι, μεγάλων ἐπαίνων ἄξιος ὃν ἐφοβήθησαν, εἴτ' ἐκείνων ἀγωνιζομένων εὐθύμως ἐγὼ φονεύων τοὺς ἀνθεστηκότας καὶ τοῦ σώματος ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος ἅμα καὶ συνετός. ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν ἐμφρόνως ὑπομένων τὸ δεινὸν ἑκατέρας ἔχει τὰς ἀρετάς, σώματός τε καὶ ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα δίκαια πρὸς ἑτέρους ἦν μοι ῥητέον ἀμείνους τούτου. ὅτε γὰρ Κλέοννιν παραλελυμένον ἐκ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἀπήνεγκα τἀμαυτοῦ σώζων ὅπλα, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κεκρίσθαι νομίζω τὸ δίκαιον. καίτοι γε παροραθεὶς τόθ' ὑφ' ἡμῶν ἴσως οὐκ ἂν ἤριζε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων, οὐδὲ διασύρων τηλικοῦτον μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηδὲν εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης τοὺς πολεμίους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι πολλάκις οἱ διαλυθέντες ἐκ τῆς μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ στρατηγίᾳ ταύτῃ χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης; ἱκανά μοι τὰ ῥηθέντα· λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

Τούτων ῥηθέντων οἱ δικάζοντες ὁμογνώμονες γενόμενοι προέκριναν τὸν Ἀρισιομένην.

11 Κιθαρῳδὸς ὁ Τέρπανδρος τῷ γένει Μηθυμναῖος. στασιασάντων δέ ποτε τῶν Λακεδαιμονίων
χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσε πάλιν φιλιωθῆναι,
ἂν ἐκ Μηθύμνης Τέρπανδρος ἐκείνοις κιθαρίσοι.
καὶ δή τι μέλος Τέρπανδρος ἐντέχνως κιθαρίσας
αὐτοὺς πάλιν συνήρμοσε, Διόδωρος ὡς γράφει,
τῆς ἁρμονίας τῇ ᾠδῇ. καὶ γὰρ μετατραπέντες
ἀλλήλους περιέβαλλον, ἠσπάζοντο δακρύοις.
Tzetzes Chil. I. 16..

12 Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων 640

τῶν τυράννων ἐν ταῖς Ἀθήναις πρὸ τῶν Περσικῶν· ὁ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ὡς φησιν ὁ Διόδωρος. Vlpian. ad Demosth. c. Timocr. p. 480.

Καὶ Διόδωρος ἄκραν τινὰ τῶν Ἄλπεων κορυφὴν 13
τοῦ σύμπαντος ὄρους δοκοῦσαν οὐρανοῦ ῥάχιν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. Eustathius ad Od. 10 A. p. 1190.

Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοῦτο ἦν 14
πρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος καὶ Ἰλιων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. Tzetz. ad Lycophr. v. 355.

Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρα- 15
κλέους φησὶ κτισθῆναι. Tzetz. ad Lycophr. v. 717.

Διόδωρος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων εἰπὼν περί 16
[„παρὰ Diod. XIII. 59." Wess.] τε Σικελῶν καὶ Σικανῶν, διαφορὰν οἶδεν, ὡς καὶ προεῤῥέθη, Σικελοῦ καὶ Σικανοῦ. Eustath. ad Hom. p. 1896. 1962.

Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευεν ᾧ ἔτει Ὀλυμπιὰς ἤχθη 17
νέ, ὡς ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν Διοδώρου — ἔστιν εὑρεῖν. Africanus in Euseb. Praep. Euang. X. 10. p. 488.

Ὁ Πολυδάμας οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Σκοτούσης, 18
γυμναῖς χερσὶ μὲν λέοντας ὡς ἄρνας διαφθείρων,
πτεροῖς ποσὶ δ' ὑπερνικῶν ἅρματα ταχύδρομα,
τῇ δὲ χειρί τι σπήλαιον ἀντήρεισε συμπῖπτον.
641 ὁ Σικελὸς Διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν. 30
Tzetz. Chil. II. 38.

Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους καὶ τὰ 19
ῥητορικὰ ἰδιώματα εὑρεῖν, καὶ μισθοῦ συνηγορῆσαι πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον Ἀντιφῶντα Φύλου Ῥαμνούσιον, ὡς φησι Διόδωρος. Clemens Alex. Strom. I. p. 305.

Οὗτος ὁ Ξερμοδίγεστος, Διόδωρος ὡς γράφει, 20
οἶμαι τοῦ Αὐδολέοντος Παιόνων βασιλέως
φίλος τελῶν πιστότατος τοὺς θησαυροὺς μηνύει
ἢ Λυσιμάχῳ ἤ τινι τῆς Θρᾴκης βασιλέων·

ἀργαλέον δέ μοί ἐστι θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεύειν
ἀβίβλῃ πεφυκότι μοι· οἶδατε οἷσπερ λέγω·
τοὺς θησαυροὺς ἐμήνυσε τῷ Θρᾴκης στεφηφόρῳ
τοὺς Σαργεντίου ποταμοῦ κάτωθεν κεκρυμμένους,
τοὺς οὓς αὐτὸς κατέκρυπτε σὺν αἰχμαλώτοις μόνοις,
τρέπων τὴν κοίτην ποταμοῦ καὶ κατορύττων κάτω.
εἶτα τὸν ῥοῦν ἐπαφιείς, τοὺς δ' αἰχμαλώτους σφάττων.
Tzetz. Chil. VI. 53..

21 Ὧν εἷς καὶ Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, πρὸς ὀλίγας ἡμέρας δυναστεύσας καὶ ἐκπεσών. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ἡμέρας τεσσαράκοντα πέντε. μεθ' οὓς Σωσθένης, ἔτι δὲ Πτολεμαῖος, πρὸς δὲ τούτοις Ἀλέξανδρος καὶ Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης· οἳ πάντες ἔτη τρία κατὰ τὸν Διόδωρον ἐβασίλευσαν. Syncellus Chronogr. p. 213..

22 Τούτου (Φιλίππου) ἐπίτροπος Ἀντίγονος καταστασθεὶς κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ιβ', κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη ἐννέα. Syncellus ibidem.

23 Καππαδόκων βασιλεῖς ἑπτά, χρόνους ρξ' διαρκέσαντες, κατὰ τούτους ἦρξαντο τοὺς χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει. Syncellus p. 219..

24 Ἀσδρούβαλ βασιλεὺς Σικελίαν καταλαβόμενος πόλεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε. Μέτελλος δὲ ὑπὸ 642
τῆς συγκλήτου στρατηγὸς χειροτονηθεὶς ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ᾗ Λεύκιος Γλαύκων εὐγενὴς ἀνὴρ τὴν Ἀσδρούβα κατέχων ναῦν ἀμφοτέρας ἀπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Σικελικῶν· παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος (l. Διόδωρος) ὁ Σικελιώτης. Plutarch. Parall. Min. c. 1. p. 305..

25 Τὸ πρότερον τὸ γένος μὲν Ῥωμαίων τῶν Λατίνων
οὐχὶ συνῆπτε πόλεμον ἀκηρυκτεὶ πρὸς ἔθνος,
ἀλλὰ τῇ χώρᾳ πρότερον ἔθνους τοῦ πολεμίου
δόρυ σημεῖον ἔρριπτεν, ἔχθρας ἀρχὴν σημαῖνον.
ἔπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος·
τοῦτό φησι Διόδωρος.
Tzetz. Chil. V. 15..

Οὗτος κατὰ Διόδωρον τῆς Συρακούσης ταύτης 26
προδότου πρὸς τὸν Μάρκελλον ἀθρόως γενομένης,
εἴτε κατὰ τὸν Δίωνα Ῥωμαίοις πορθηθείσης,
Ἀρτέμιδι τῶν πολιτῶν τότε παννυχιζόντων,
τοιουτοτρόπως τέθνηκεν ὑπό τινος Ῥωμαίου.
ἦν κεκυφὼς διάγραμμά τι μηχανικὸν γράφων·
τὶς δὲ Ῥωμαῖος ἐπιστὰς εἵλκεν αἰχμαλωτίζων.
ὁ δὲ τοῦ διαγράμματος ὅλος ὑπάρχων τότε,
τίς ὁ καθέλκων οὐκ εἰδὼς ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον,
Ἀπόστηθι, ὦ ἄνθρωπε, τοῦ διαγράμματός μου. 10
ὡς δ' εἵλκε τοῦτον, συστραφείς, καὶ γνοὺς Ῥωμαῖον
εἶναι,
ἐβόα Τί μηχάνημά τις τῶν ἐμῶν μοι δότω·
Ὁ δὲ Ῥωμαῖος πτοηθεὶς εὐθὺς ἐκεῖνον κτείνει,
ἄνδρα σαθρὺν καὶ γέροντα, δαιμόνιον τοῖς ἔργοις.
ἐθρήνησε δὲ Μάρκελλος τοῦτο μαθὼν εὐθέως,
λαμπρῶς τε τοῦτον ἔκρυψεν ἐν τάφοις τοῖς πα-
τρῴοις
σὺν τοῖς ἀρίστοις πολιτῶν καὶ τοῖς Ῥωμαίοις πᾶσι.
τὸν δὲ φονέα τοῦ ἀνδρός, οἶμαι, πελέκει κτείνει. 20
ὁ Δίων καὶ Διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.
Tzetz. Chil. II. 131..

Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ὕπατος καὶ 27
643 ἄριστος στρατηγός, Περσέα λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦ-
τον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἐξαγαγόντα παρὰ
τὰς συνθήκας πόλεμον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθετο φυλα-
κήν· τὰς δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἁλού-
σας παρ' ἐλπίδα πάσας ἐλευθέρας ἀφῆκεν, καίτοι
μεγάλους κινδύνους ὑπομεινάντων Ῥωμαίων πολλά-
κις ἐν τοῖς πρὸς Περσέα πολέμοις. καὶ πρό γε τούτου 30
κρατήσαντες πολέμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῖς
φιλανθρωπευθέντων ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας
ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρῆσαι· ἐφ'
οἷς ἑαυτοὺς Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀνάξιοι
ἐδόκουν ἔσεσθαι παντὸς ἐλέους χειρωθέντες Ῥωμαίοις
σὺν Περσεῖ. ἀλλ' ἡ σύγκλητος ἀμνησικάκως καὶ με-
γαλοψύχως αὐτοῖς προσηνέχθη, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ

δουλείας χαρισαμένη. ὁμοίως καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς· καὶ τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γαιτιῶνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν τῷ Περσεῖ. εὐγενῶς οὖν δυνατοῖς Ῥωμαίοις τὴν ἐλευθερίαν χαρισάμενοι τὸ ἥμισυ διδόναι τῶν τελῶν προσέταξαν ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν. ἐξέπεμψάν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς ἐκ τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριούς. οἳ καὶ πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες συνεῖδον τὰ τείχη Δημητριάδος πόλεως Μακεδόνων πρώτης καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἀποζεῦξαι, καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς ἓν συναγαγεῖν, ἔνθα ἐλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφῆκαν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ προσόδους, διά τε τὸ τῶν ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον καὶ ὅπως μή τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμενοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖλον εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν πρῶτον τὰ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Νέστου ἐρύματα καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα καὶ Μαρώνειαν καὶ Αἶνον πόλεις, πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμόνος Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σιντικῇ Ἡρακλείας· δεύτερον μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὁρίζει ὁ Στρυμὼν ποταμός, ἀπὸ δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἄξιος ποταμὸς καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι· τρίτον, ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποταμός, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος, προστεθέντων καὶ τινων τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι Ἔδεσα καὶ Βέροια· τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ τὸ Βέρνον ὄρος συνάπτει τῇ Ἠπείρῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις. ἡγοῦντο δὲ καὶ τέσσαρες πόλεις τῶν αὐτῶν τεσσάρων μερῶν, τοῦ μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ δευτέρου Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου Πέλλα, καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγονία. ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ τέσσαρες κατεστάθησαν καὶ οἱ φόροι ἠθροίζοντο. ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μακεδονίας τόποις διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπιβουλὰς κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμί- 644

λιος ἀγῶνας καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας τὰ εὑρεθέντα χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλεν· καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται παρὰ τῆς συγκλήτου. καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκτάβιος ὁ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἡγησάμενος ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἑκάτερος ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἅμαξαι χίλιαι διακόσιαι προῆλθον φέρουσαι λευκὰς καὶ τραχείας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι χίλιαι διακόσιαι ἅμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσιαι λόγχας καὶ σαρίσσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι· προηγοῦντο δὲ αὐτῶν ὡς ἐν πολέμῳ σαλπιγκταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ποικίλα εἴδη φέρουσαι, κάμακες ὀκτακόσιαι καθωπλισμέναι. τῇ δὲ δευτέρᾳ προεκομίσθη νομισμάτων τάλαντα χίλια, ἀργύρου τάλαντα δισχίλια διακόσια, ἐκπωμάτων πλῆθος, ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἅμαξαι πεντακόσιαι, ἀσπίδες τε χρυσαῖ καὶ πίνακες ἀναθεματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγοῦντο λευκαὶ βόες εὐπρεπεῖς ἑκατὸν εἴκοσι, χρυσοῦ τάλαντα ἐν φορήμασι διακοσίοις εἴκοσι, φιάλη δέκα ταλάντων χρυσοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῖαι κατασκευαὶ ταλάντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλιοι τριπήχεις, ἅρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἔπος φαλάροις διαλίθοις καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ διαχρύσῳ πολεμικῶς κεκοσμημένος, χλίνη χρυσῆ στρωμναῖς πολυανθέσι κατεστρωμένη, φορεῖον χρυσοῦν περιπεπετασμένον πορφύραν, ἐφ' οἷς Περσεὺς ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς Μακεδόνων ἅμα δυσὶν υἱοῖς καὶ θυγατρὶ μιᾷ καὶ τοῖς ἡγεμόσι διακοσίοις πεντήκοντα. στέφανοι τετρακόσιοι δοθέντες ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν βασιλέων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ' ἅρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου. Syncellus Chr. p. 213. .

Διόδωρος δέ φησιν ὅτι ιέ ἔτη ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, πολλάς τε παρανομίας διεπράξατο τήν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας καὶ πολλοὺς διαβάλλων ψευδῶς ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφαντίαις φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος. Syncellus Chr. p. 226. . 28

Ἀντικατέστησαν, ἠναντιώθησαν. Διόδωρος, Οἱ δὲ ὑπολειφθέντες ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις. Suidas. 29

Ἐντείνας ἑαυτόν. Διόδωρος, Ἐς τὸν στρατιωτικὸν καὶ εὐτελῆ βίον ἐντείνας. ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς. Suidas. 30

Ἐξακριβωθέντες, ἐρευνηθέντες. Διόδωρος, Ἄνδρες ἐξακριβωθέντες ὑπὸ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τόλμης ὀξύτητα καὶ ἀγερωχίαν. Suidas. 31

Κλίμακες, ξύλα ὀρθά. Διόδωρος, Ἑξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες ὡ, παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι. Suidas. 32

Στεγανόν, πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος, Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχείμαζον. Suidas. 33

34 Ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον, καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι, τοὺς δὲ Τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι καὶ θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει σκοπεῖν παρίημι. Suidas v. Σύλλας et Plutarchus Sylla p. 455. s.

35 Συνεῖχεν, ἐξήσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος, Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν. Suidas.

36 Καὶ Διόδωρος, Ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι. Suidas v. ὑποστάς.

37 Διόδωρος, Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται. Suidas v. χαλάσω.

38 Διόδωρος, Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα καθάπερ θηρίον ἐκμαρτύρει. Suidas v. χρῶμα.

39 Γράφει δὲ τοιοῦτόν τι (dixerat de Codro) Δοῦρις, Διόδωρος καὶ Δίων, ὅτι Σαυνιτῶν, Τυῤῥηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς ὢν Τορκουάτου, οὕτως ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγήν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες αἱ θημερόν. Tzetz. ad Lycophr. 1378.

ANNOTATIONES.

Digitized by Google

ANNOTATIONES

AD VOL. I.

P. 3. v. 1. *περιέχει ἡ πρώτη* Wolfius. Libri *ἔνεστιν ἐν τῇ πρώτῃ*.

5. 7. Invito me hic relictum est *πρασσομένων*, qua forma non usum esse Diodorum persuasum habeo. Fluctuant quidem libri eius inter utramque formam, sed fluctuant illi in omnibus omnino scriptoribus. Quorum quum in Thucydide, tragicis et comicis poetis auctoritas ab omnibus neglegatur, cur illa tanti in reliquis plerisque omnibus fiat nulla est idonea ratio. Fateor me ipsum olim in hac re libris obtemperasse sic ut quam illorum optimi formam praeferrent, eam anteponerem: quam rationem quum in hoc scriptore reliquerim, non mihi verendum est ne temere fecisse videar quod feci ponderatis momentis omnibus. Vnam enim illi formam restitui recentioris Atticismi et vulgaris adeo dialecti propriam, quae *ττ* duobus utitur pro duplici *σ*, in quibus quidem vocabulis communi usu illam receptam fuisse constaret. Multae enim voces sunt quae vel ob peregrinam originem vel usum in prosa oratione rarissimum vel alias quasdam rationes aut nunquam aut raro formam illam recipiant, veluti *βύσσος, ἄβυσσος, βασίλισσα, αἰθύσσειν, σάρισσα, λισσὸς* (XX. 41.), quod Aelianus *λιττὸς* dixit improbante Hemsterhusio Anecd. I. p. 305. Idem nuper Elmsleius ad Sophoclis Oed. Col. v. 687. de verbis *πτήσσω, πτίσσω, πτύσσω* monuit, in his quidem servatam esse in sermone familiari euphoniae gratia formam antiquiorem. Quo magis suspectum est illud Platonis Legibus l. IX. p. 858. E, *τὰ περὶ τοὺς νόμους γεγραμμένα φαίνεσθαι διαπτυττόμενα μακρῷ κάλλιστά τε καὶ ἄριστα*, ubi libro-

rum varietatibus ad διατετυπωμένα deducaris. Caeterum in hac audacia, si qua est, nostra, qua casca illa γλῶσσα, πράσσειν et reliqua expulimus, tamen in prioribus quinque libris, in maiori librorum copia, etiam illorum plerumque auctoritas iudicium nostrum confirmavit, ut in illis quidem perraro invitis omnibus hoc genus mutationes fecerimus. Quod si in reliqua operis parte, minoribus librorum praesidiis usis, saepius nobis audendum fuit, vel in illis tamen multum superat numerus locorum librorum omnium consensu formam legitimam exhibentium. Huc adde quod pars longe maxima alterius formae documentorum in numeris versatur τέσσαρες et τεσσαράκοντα, quos quum litteris expressos invenirent librarii, ad utram tandem formam eos transtulisse credibile est, eamne qua ipsi plerumque uti solerent an qua vix unquam uterentur? Hoc enim tenendum est imprimis, revixisse recentissima aetate cum multis aliis obsoletis duplex etiam σίγμα, unde in scholiastarum omninoque recentissimorum scriptorum libris litteram hanc ex parte restitutam videas in avitam sedem, de qua deiectam se conqueritur in Iudicio Vocalium Luciani. Caeterum aliud genus duplicium formarum est, in quibus par et apud Diodorum et apud alios plerosque inconstantia cernitur, illas dico quae ρσ et ρρ habent. Sed huius quidem aliqua certe pars ad ipsos scriptores pertinuit, quorum illi ipsi qui θαῤῥος, θαῤῥεῖν dixerunt, nescio tamen an nunquam iidem εὐθαῤῥής, εὐθαῤῥεῖν dixerint. Quare etsi non dubitabam quin pauca illa formarum θάρσος, θαρσεῖν, χερσόνησος apud Diodorum exempla ad normam illorum et longe quidem frequentiorum θάῤῥος etc. revocanda essent, ea tamen reliqui: τ̄ autem duplex ubi introduxi cum aliis huiusmodi rebus ad orthographiam spectantibus in varietate scripturae diligenter indicabo. 25. αἰωνίαις. Libri duo αἰωνίως. Vnde possis αἰωνίοις. Sic αἰωνίου

παραθέσεως I. 2., διαμονὴν αἰώνιον I. 63., οἴκησιν I. 93., περιόδῳ II. 30., φύσιν III. 9., τάξιν III. 56., τιμάς IV. 51., τιμωρίας IV. 63. 69. 74., μνήμην V. 73. Excerpt. p. 92. 32., διαφοράν XIII. 23. 24., ἔχθραν XIII. 32., κινήσεσι XV. 50., δόξης XV. 66., παρατηρήσεως XVII. 112.. Quae copiosius enumeravimus, quo pateret ut nihil fallaci speciei tribuendum sit. Nam etiam *αἰωνίαν διαμονήν* dixit semel XVII. 71..

7. 21. *ἑνὸς ἔθνους* Porsonus Adversariis p. 261. et Schaeferus ad Dionys. de struct. verb. p. 111..

8. 23. *μιᾶς*. Libri omnes *μιᾷ*, quod correxerat etiam Schaeferus. Idem vitium antea p. 7. 38. in quibusdam est.

10. 3. *τούτων*: *τούτων τῶν* Reiskius (Animadv. ad Gr. Auctores vol. I.) 29. *καὶ περὶ τῶν μυθολογουμένων ἑκάστου τῶν ἀθανάτων*. Haec sic transponenda, *τῶν μυθολογουμένων περὶ ἑκάστου*.

11. 28. *ἀνοιδῆσαι* Reiskius. Legebatur *συνοιδῆσαι*.

13. 4. *οὖν*. Lege *δ' οὖν*. 13. *τοῦ* Schaeferus ad Gregorium p. 186. Libri *τούτου*.

16. 24. *φασί* Reiskius et Toupius in Suid. I. p. 174. Legebatur *φύσιν*.

21. 1. *Νύσην*, formam et hic libri omnes servant et infra praebent optimi p. 24. 31., Mendose, ut opinor, utrubique. Epicorum enim poetarum haec propria est licentia, qui *Νύση* pro *Νῦσα* dicunt, sicut *Σκύλλη* pro *Σκύλλα*, *κνίση* pro *κνῖσα*. Sed ea non ad caeteros scriptores pertinet, quibus *Νύση* non magis fuit permissum quam *κνίση* aut *Σκύλλη*. Est quidem apud Herodotum III. 97. *Νύσην* in editionibus: sed recte optimus liber Florentinus *νῆσσαν* i. e. *Νῦσαν*, in quam formam omnes consentiunt II. 146.. Quod autem apud Euripidem Cyclope v. 68. haec

οὐ Νύσα μετὰ νυμφᾶν

respondent illis v. 54.

Κύκλωπος ἀγροβότα:
locus ille hunc in modum constituendus est:
Κύκλωπος ἀγροβώτα
οὐ Νῦσα μετὰ νυμφᾶν.

30. 22. *οὖσαν.* Immo *εἶναι.*

33. 11. Malim *θεοῦ Κρόνου.*

37. 31. *Ἰόππης.* Sic quidem bis terque libri Diodori et aliorum quorundam. Rectius tamen scribitur *Ἰόπης*, ut et numi et poetarum loci plures testantur. Vide Berkelium ad Stephanum.

43. 1. *Συρακόσιος* formam, quam libris V., XI., XIII., XV., XVI., XX. et passim in Excerptis Hoeschelii codices partim praestantissimi frequentant, et hic et alibi ubique praeterquam in fragmentis reposui pro *Συρακούσιος.*

44. 5. *γάρ.* Immo vero *δέ.*

55. 28. De *προσανατρέφειν* vide Gronov. ad Liv. VII. 4.. *προσανατρέχειν* malebat Reiskius.

56. 9. *διεξάγοντας.* Lege *διεξαγαγόντας.* 14. *μὲν τῶν.* Rectius *τῶν μέν.*

57. 16. *περιειλημμένων*: *παρειλημμένων* Reiskius.

63. 28. *τήν τε ὀχυρότητα* Stephanus. Ego praeferam v. 50. *κατεσκεύασε* scribere.

64. 23. *τὸ — μνημονεύεσθαι* Reiskius.

68. 13. *τούτων* deleudum videtur.

73. 5. *ἀπολιπόντων.* Vulgo *ὑπολιπόντων.*

77. 8. *τοῖς* deleverim. 12. *τῇ κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ* Reiskius. Legebatur *τῇ κατὰ τὴν τέχνην χειρουργίᾳ.*

78. 14. *τῇ μὲν κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ* Reiskius. Legebatur *τῇ μὲν κατὰ τὴν τέχνην χειρουργίᾳ.* 24. Post *τάφους* tolle comma.

79. 30. *οὔτε παρά.* Legebatur *οὐδὲ παρά.*

82. 6. *δώδεκα*: *ἕνδεκα* Reiskius. 7. *ὑπιδομένους.* Scribebatur *ὑπειδομένους* barbare.

83. 27. *ἄλλην* delet Reiskius.

84. 13. *ἐντολῶν* expungit Eichstadius. Alioqui aut

ῥηθεισῶν legendum aut λόγων. 22. στραγγαλῆθείς: στραγγαλισθείς Valckenarius Diatr. in Eurip. fr. p. 284.

85. 15. Sententia poscit καὶ τῆς τῶν ἄστρων παρατηρήσεως.

88. 10. πλεῖστον μὲν χρόνον τῶν μνημονευομένων βασιλέων πολιτικὴν κατάστασιν ἐτήρησαν. Sunt libri optimi qui pro χρόνον scriptum ferant πλῆθος. Ineptissime: hoc siquidem admisso necesse est fuisse etiam reges qui non conservarint κατάστασιν πολιτικήν Aegypti. At si regnum Aegypti solutum unquam et nullum fuit, ne reges quidem eius esse potuerunt. Temere igitur Reiskius arripuit illud πλῆθος, quod propter πλεῖστον ab librariis per errorem positum videtur. Sic XIV. 28. πλεῖστα πλήθη liber quidam pro πλεῖστα solo, et V. 36. πλῆθος alius pro πλεῖστον. Veruntamen vitiosa est etiam vulgata scriptura, quae regibus tribuit πολιτικὴν κατάστασιν, quum sit regnorum. Quamobrem haec sic corrigenda censeo: πλεῖστον μὲν χρόνον τῶν μνημονευομένων βασιλειῶν πολιτικὴν κατάστασιν ἐτήρησαν. Vbi ἐτήρησαν iam non de regibus sed omnino de Aegyptiis accipiendum est. Recte autem regnum Aegyptiorum omnium quae unquam fuisse prodita sint diutissime servatum dicit. Supra c. 44. μυθολογοῦσι δ' αὐτῶν τινες τὸ μὲν πρῶτον ἄρξαι τῆς Αἰγύπτου θεούς τε καὶ ἥρωας ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, καὶ θεῶν ἔσχατον βασιλεῦσαι τὸν Ἴσιδος Ὧρον· ὑπ' ἀνθρώπων δὲ τὴν χώραν βεβασιλεῦσθαί φασιν ἀπὸ Μοίριδος ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν πεντακισχιλίων μέχρι τῆς ἑκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν παρεβάλομεν εἰς Αἴγυπτον.

89. 7. ἐνεκωμίαζον. Vulgo ἐνεγκωμίαζον.

92. 32. ἐπειδή. Legebatur ἐπειδάν.

95. 10. πώ Eichstadius. Libri πώς.

97. 25. *μόνα* suspectum habeo. Quo deleto fortasse *ἀναχτήσασθαι* scribendum est.

98. 27. *ἐπιμελῶς*. Scribe *ἐπιμελοῦς*.

99. 14. *διδάσκουσιν*. Aut scribendum *διδάσκονται* cum Reiskio aut *μανθάνουσιν*. Vulgato quidem nisi res ipsa, repugnat vel illud quod p. 98. 5. de sacerdotibus litterarum magistris narraverat. 27. *ἀφ'*. Malim *ὑφ'*.

100. 33. *ὥςπερ εἰς τὰς μεγίστας τῶν θεῶν τιμὰς γινόμενοι*. Vsitatius scribes *ὡς περὶ τὰς μεγίστας*.

101. 14. *αὐτό* Reiskius. Libri *τό*.

103. 29. *διὰ ταῦτα*. Fortasse legendum est *κατὰ ταὐτά*, mutatione lenissima, siquidem praepositiones hae ubique permiscentur.

104. 18. *τρέφειν μὲν ἐπιμελῶς ζῶντα, θάπτειν δὲ τελευτήσαντα*. Libri multi *πολυτελῶς* praebent pro *ἐπιμελῶς*, quod post *θάπτειν δέ* reponendum esse vidit Eichstadius.

109. 4. *ἐκ*. Fuit quum *ἔν* mallem. 7. *γίνεσθαι*. Immo *γενέσθαι*.

111. 11. *ψυχαγωγίαν παρέχεσθαι τοῖς θεωμένοις*. Legebatur barbare *θεωρουμένοις*, quod quidem saepe ab librariis pro illo est suppositum. Vide XVII. 100. et quos Schweighaeuserus ad Polybium locos apposuit, inanem ille defendendo *θεωρεῖσθαι* pro *θεωρεῖν* dicto operam insumens. 15. *καὶ διαβεβαιοῦνται ὅτι διαβαίνειν μέλλει τὴν λίμνην, λέγοντες τοὔνομα τοῦ μετηλλαχότος*. Ita praeeunte Rhodomanno transposuimus haec verba, sic scripta in libris: *καὶ διαβεβαιοῦνται, λέγοντες ὅτι διαβαίνειν μέλλει τὴν λίμνην τοὔνομα τοῦ μετηλλαχότος*. Longe aliter quidem Wesselingius hunc locum constituit, sequutus librum unum non illum quidem contemnendum, sed tamen non optimum. Cuius scriptura stat caditque cum opinione quam concepit quidem Wesselingius, sed nihil protulit quo tueretur, singulos nomos seu nomarchias

Aegypti lacus habuisse mortuis transmittendos. Ego vero omnia quae de λίμνῃ hic narrat Diodorus ad Acherusiam refero, trans quam c. 96. plurima et splendidissima Aegyptiorum sepulchra fuisse tradit. Recte autem ea illuc referri ostendit Orphei et hic indigitata et illic exposita horum rituum imitatio. Omninoque ritus funebres de quibus hic Diodorus non ad quosvis de plebe homines sed ad nobiliores tantum pertinuisse manifestum est. Eos vero fidem non excedit etiam e longinquis Aegypti regionibus trans Acherontem devectos esse.

112. 14. ἀσφαλέστατον: ἐπιφανέστατον vel καταφανέστατον Reiskius.

113. 18. βιοῦν delet Reiskius.

114. 35. εἰς delet Eichstadius.

116. 31. δ' ὀνομάζειν Eichstadius. Libri δὲ νομίζειν.

117. 8. νόμισμα τὸν ὀβολόν delet Schaeferus ad Bosii Ell. p. 322. Νόμισμα quidem servari non licet.

119. 10. τῶν. Aberat.

121. ἡ. Dele illud καί. Nam ipsa Semiramidis progenies post illam Asiae imperitavit.

130. 34. — 37. τηλικοῦτον — ἀκούουσιν secludunt Eichstadius et Schaeferus.

132. 9. μέν abesse malim. 11. μέσης. Libri nonnulli μέσον, qui voluerunt μέσου.

135. 22. ἀρκούμενον. Immo ἀρκοῦν.

137. 7. τόπον: τύπον Reiskius.

141. 11. ἐξέπεμψεν ἀγγέλους εἰς ἁπάσας τὰς στρατοπεδείας. Quum Semiramis, ut ante dixerat, longinquam pacem ageret, quid ei cum castris negotii est? Stativa certe successores eius demum instituerunt, et quidem una tantum, circa regiam. Ipsaque mandata quae perferenda tradidit copias eam non habuisse magis instructas quam instruxisse indicant. Sane vix dubitari licet quin σατραπείας sit scribendum.

143. 13. πάντα. Malim πάντα τά.

149. 23. Σαρδανάπαλλος aliquoties MS. Vindobonensis. Quam formam constanter exhibui. Vide Wesselingium ad Herodot. II. 150. Cui adde Nicolaum Dam. p. 426. ed Val, Dionem p. 762. Vales.

150. 1. Libri ἀναίδην.

154. 4. πεῖραν λαβεῖν τῆς ἰδίας τέχνης καὶ τῆς τῶν θεῶν εὐεργεσίας. Artem quidem, si qua fuit, suam iam satis expertus erat exercitus: neque illi confisus Belesys in bello adversus Sardanapallum perseverabat, sed rerum suarum conversione divinitus facienda fretus. Vnde Diodorum scripsisse coniicio πεῖραν λαβεῖν τῆς ἰδίας τύχης.

155. 22. ἄλλων delet Reiskius.

156. 11. οὐ τὴν τυχοῦσαν εὔνοιαν ἀλλὰ καὶ δόξαν. Lege ἅμα. Est quidem IV. 56. οὐκ ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ μακρόν. Sed ἅμα et ibi restituimus libri optimi auctoritate. V. 84. ἐν ταῖς νήσοις ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν pariter est in ἅμα convertendum: etsi Wesselingio ibidem c. 6. τὴν βάρβαρον διάλεκτον ἅμα καὶ τὴν προσηγορίαν ἠλλάξαντο immissum eodem errore in quosdam libros ἀλλά non contemnendum videtur. Qui mirum ni talia etiam defenderet quale illud Dionysii Hal. Epit. XIV. 11. p. 51. Mai. Τουσκλανοὶ μὲν δὴ πρὸς τῷ μηδὲν ἀφαιρεθῆναι τῶν σφετέρων ἀλούσης τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν κεκρατηκότων ἀγαθὰ προσλαβόντες ἀπῆσαν, ubi ἀλλά delevit Reiskius; tu, si sapies, in ἅμα mutabis. Etenim dicitur quidem ἀλλά etiam non praemissa negatione, sed ita si aut crescat sententia aut alio quo modo quod positum erat tollatur. Sic praeter alios Euripides Cyclope v. 394. ὀβελοὺς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί, ξεστοὺς δὲ θρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ. Diphilus apud Pollucem X. 18. ὡς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι.

158. 12. *Ἄρεως*. Scribe *Ἄρεος*, ut recte infra saepius scribitur. 18. *εὔνοιαν*. Praestat *ἔννοιαν*. Illa certe quae sequuntur de procellis, diluviis, terrae motibus, non adeo comes et benignos deos referunt. 31. *τούς* alterum addidit Reiskius.

160. 22. *ἐπεὶ δὲ διαφωνοῦσιν οἱ μέγιστοι τῶν συγγραφέων περὶ τῆς μεγίστης τῶν Μήδων ἡγεμονίας*—. Quis non vel ob illud *μεγίστης* Herodotum et Ctesian alio epitheto ornatos vellet, etiamsi minus per se ineptum esset illud *μέγιστοι*? Cur enim *μεγίστους τῶν συγγραφέων* Herodotum et Ctesian dixerit Diodorus? De Ctesia quid senserit nescio; Herodoto non temere alibi tantum ab eo honoris habitum videas, quem saepius acerbe notavit. Porro quod pergit *Ἡρόδοτος μὲν οὖν κατὰ Ξέρξην γεγονὼς τοῖς χρόνοις* et infra *Κτησίας δὲ τοῖς μὲν χρόνοις ὑπῆρξε κατὰ τὴν Κύρου στρατείαν ἐπὶ Ἀρταξέρξην*, haec si dixit, ut lectores aetate utriusque imbueret, non id nunc demum faciendum erat, sed tum quum primum eos in scripto suo introduceret: atqui utrumque bis terque iam antea laudaverat, ut aut ibi aetatem eorum male praetermiserit aut ea ne nunc quidem opus sit commemorata. Quanto satius erat ad meliorum librorum scripturam animum advertisse, qui pro illo *μέγιστοι* praeferunt *παλαιότατοι*. Eam Wesselingius ut glossam despexit; tu noli dubitare quin ipsa sit Diodori manus, ab librariis ad sequens *μεγίστης* aberrantibus expulsa. Nam ut per se est rectissimum illud *παλαιότατοι*, ita unice notationem aetatis historicorum duorum et vindicat et vindicatur ab illa. Sic IV. 1. quum ita incepisset: *τῶν μεταγενεστέρων ἱστοριογράφων οἱ πρωτεύοντες τῇ δόξῃ*, tum sic perrexit: *Ἔφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος, Ἰσοκράτους ὢν μαθητής* — *ὁμοίως δὲ τούτῳ Καλλισθένης καὶ Θεόπομπος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότες* —. 28. *πρότερον* satis otiosum est et fortasse in *πρῶτον* mutandum.

165. 9. Post *χειμερινοῦ* deſit temporalis particula quaepiam. *οὖ* addit Eichstadius. 22. *γινομένων* tollit Reiskius.

166. 27. *κατάῤῥυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.* *Κατάῤῥυτον* etsi insolentius dictum fatetur Wesselingius, defendisse tamen sibi visus est Plautino *hominem plagis irrigatum.* Et Plautus quidem iocose haec: Diodorus autem, qui non risus captandi gratia historiam scribebat, sic opinor reliquerat: *κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς.* Quemadmodum dixit V. 19. *παραδείσους καταφύτους παντοίοις δένδρεσι.*

169. 16. *νόμους μὲν ἐπ' ἴσης τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' οὐσίας ἀνωμάλους κατασκευάζειν.* Quae de servis apud Indos nullis praecesserunt ostendunt non *οὐσίας,* de quibus nemo cogitaverat, sed *ἐξουσίας* legendum esse. 24. *ἰδιωτῶν* Eichstadius. Libri *ἰδίων.*

171. 19. *αἱ* addidit Reiskius.

172. 35. *μετοικισθῆναι.* Fortasse *μετῳκίσθαι.*

173. 1. *καθιδρυνθεῖσαν.* Liber quidam *καθίδρυσαν.* Equidem *ν* tantum delevi, ut alibi est apud Diodorum.

174. 5. *τῶν δὲ γεννωμένων τοὺς μὲν ἄῤῥενας ἐπήρουν τά τε σκέλη καὶ τοὺς βραχίονας, ἀχρήστους κατασκευάζοντες πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας.* Recte Stephanus vidit *ἐπήρουν* corrigendum esse *πηροῦν,* quemadmodum postea libri quidem *ἐπέκαον* pro *ἐπικαίειν* ex prava Grammaticorum emendatione: tum quod *κατασκευάζοντας* reponebat, oblitus erat de Amazonibus hic agi, ut *κατασκευαζούσας* oporteret, aut quod mihi placuit *κατασκευάζουσαν,* ad reginam referendum. Caeterum nunc iam sic malim locum constitui: *τῶν δὲ γεννωμένων τοὺς μὲν ἄῤῥενας πηροῦν τε τὰ σκέλη καὶ τοὺς βραχίονας ἀχρήστους κατασκευάζειν πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας,* quae pendeant ab illo *καταδεῖξαι.* 7. *ἵνα μὴ κατὰ τὰς μάχας τῶν σωμάτων ἐπαιρόμενος ἐνοχλῇ.*

Inutile τῶν σωμάτων tollebat Reiskius. Praestat fortasse κατὰ τὰς ἀκμὰς τῶν σωμάτων ἐπαιρόμενος scribi. Infra III. 53. ἐπικαίεσθαι αὐτοῦ τοὺς μαστούς, ἵνα μὴ μετεωρίζωνται κατὰ τοὺς τῆς ἀκμῆς χρόνους.

177. 19. ποταῖς Vulgo πότοις.

178. 11. Post ταῖς omisi μέν cum XIX. 98.. τόπος Schaeferus in τύπος mutabat.

179. 1. Ante αἱ ταύτης sustuli ἀπ' αὐτῆς cum Reiskio. 23. ὑπό. Vulgo ἀπό. 26. Post δέ delevi καί.

180. 27. περιποιοῦν Reiskius. Legebatur περιποιεῖν. 32. μέν hic nihil significat.

182. 15. τὰς τῆς γῆς ποικιλίας: τῆς περὶ τὴν γῆν ποικιλίας Reiskius. 21. χυλῶν. Malim χυμῶν. Conf. p. 183. 15..

183. 30. τῇ καταθέσει τῶν κλάδων. Accipienda haec de ramis utrinque dependentibus. Quae κατάθεσις dici non potuit, recte potuit κάθεσις, quemadmodum capilli demissi κόμαι καθειμέναι dicuntur. Atque a capillis translata sunt etiam illa ἀκρόκομα et ἀμφίχαιτα.

186. 2. ποιησαμένους. Scribendum haud dubie ποιησομένους, id ut ad Iambulum eiusque socium pertineat, per quos terra lustrabatur, uti dixerat p. 185. 20.. 28. ταῖς ἄλλαις τοῦ σώματος περιγραφαῖς εὐρύθμους. Fortasse legendum est ταῖς ὅλαις. 35. τὰ δ' ἐνδοτέρω πρὸς διαίρεσιν. Hoc quidem ineptissimum est. Scribe τὰ δ' ἐνδοτέρω προσδιαιρεῖν. Quod etiam Schaeferus coniecerat. 37. καί post εἶναι situm transposui monitu Schaeferi.

187. 26. συναγαγόντες. Lege συνάγοντες. 37. σημαινόντων. Immo σημαινομένων.

189. 25. Libri ἀναίδην.

190. 4. συγκεκομμένοις Reiskius. Libri συγκεκολλημένοις. 7. ἔχει. Structurae aptius est ἔχειν.

24. *τῆς τροφῆς*: *εἰς τροφήν* Reiskius. 28. *ὄν.* Aberat.

194. 9. *τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις συντελεσθείσας πράξεις ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων.* Malim abesse illud *καὶ τάς*, ne res Asiae ab Assyriorum rebus, quas quidem complectuntur, tanquam ab alienis distinguantur. Conser l. II. c. 1. et l. I. extremum.

195. 3. *αὐτόχθονες ὀνομάζονται.* Aptius est *νομίζονται.* II. 38. *ἔθνη δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα.* V. 80. *δοκοῦντες ὑπάρχειν αὐτόχθονες.*

196. 11. *τὴν γινομένην.* Magis placeret *τὸ γινόμενον.* Cum *γινομένην* compares infra p. 281. 7.. 22. *ἰδίων γὰρ Αἰγυπτίοις ὄντων γραμμάτων.* Quod his verbis posuerat, peculiares esse Aegyptiis litteras, iis tollit quae continuo subiicit, *τὰ μὲν δημώδη προσαγορευόμενα πάντας μανθάνειν, τὰ δ' ἱερὰ καλούμενα παρὰ μὲν τοῖς Αἰγυπτίοις μόνους γινώσκειν τοὺς ἱερεῖς, — παρὰ δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἅπαντας τούτοις χρῆσθαι τοῖς τύποις.* Quomodo enim *ἴδιαι* Aegyptiis fuerunt litterae quae apud Aethiopes in promiscuo erant? Aut qui fieri potuit ut Diodorus sibi ipse tam stolide contradiceret? Sed nunquam ille in hac culpa fuit, qui scripserat quod reposuimus: *διττῶν γὰρ Αἰγυπτίοις ὄντων γραμμάτων, τὰ μὲν δημώδη — τὰ δ' ἱερά.* Sane ut illo *ἰδίων* nihil magis pravum et absurdum, ita *διττῶν* nihil relinquit quod aptius hic et commodius reponatur. I. 81. *γράμματα διττά, τά τε ἱερὰ καλούμενα καὶ τὰ κοινοτέραν ἔχοντα τὴν μάθησιν.* IV. 23. *τούτων δ' ὄντων διττῶν, τὰ μὲν Ἱμεραῖα, τὰ δὲ Ἐγεσταῖα προσαγορεύεται.*

197. 17. *διὰ τὸ ζῷον τοῦτο.* Articulum, quo aut *ζῷον* aut *διά* destitutum est, corrector aliquis in MS. Vindob. sic interposuit: *διὰ τὸ τὸ ζῷον τοῦτο*: quasi unquam articulus a Graecis casu, genere numeroque eisdem bis iuxta se positus fuerit. Mihi haec sic visum est transponere: *διὰ τὸ τοῦτο*

τὰ ζῷον. Ita infra p. 202. 8. libri inter ὁ τόπος οὗτος et οὗτος ὁ τόπος variant. 34. τά addiderunt Eichstadius et Schaeferus.

198. 33. ἄν. Aberat.

199. 20. Secundum τό delendum est. 28. κατὰ τῶν φίλων in κατὰ τοῦ βασιλέως mutandum esse viderat Wesselingius: quo facto inserta post ὡς ἄν in libris τοῦ βασιλέως καί inducenda esse vidit Eichstadius.

200. 15. ἐνίοτε. Malim ἔνιοι. Conf. v. 27. v. 37. p. 201. 27. l. XIII. c. 111..

201. 15. Plerique libri εὐεργετεῖσθαι. Scribebatur εὐηργετῆσθαι. Et sane tam apud Diodorum quam multos alios scriptores εὐεργέτουν, εὐεργέτησα et reliqua saepe praebent libri: quae nunc nescio an pro vitiosis habeam.

202. 6. 7. Malim ἔχειν — καταφθείρειν. 38. Post φασί delevit δέ Reiskius.

203. 14. μὲν γάρ. Immo μέντοι. Verax enim fuit Agatharchides, non ut alii quos modo dixerat, mendax. 17. Fortasse scribendum est καί τινες ἕτεροι, παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ κατοικούντων ἱστορηκότες τὰ πλεῖστα τῶν προειρημένων.

204. 18. διαφόροις. Legebatur διαφόρως.

205. 34. χρυσίον. Malim articulum addi.

206. 16. ὁ χρυσός Reiskius. Legebatur ὁ μὲν χρυσός.

208. 21. ἀνεκλείπτοις. Legebatur ἀνεκλείπτως.

209. 15. καὶ τὴν ἑτοιμότητα secludit Reiskius. Neque habet illa Agatharchides. 22. παντελῶς ponebatur post μητέρες. Correxit Reiskius. 31. τοῦ ποτοῦ πληρωθῶσι τὰς κοιλίας. Etsi non oblitus sum Euripidei a Diodoro l. I. citati ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς, hic tamen scripserim πληρώσωσι. Atque sic Agatharchides πληρώσαντες τὰς κοιλίας τῶν ὑγρῶν — μόλις ἀπυχωροῦσιν.

210. 12. ποτοῦ post ἔχουσι tralatum malim. 23.

τρίτος: δεύτερος Valckenarius Diatr. in Eur. fr. p. 290.

211. 22. τοῖς ἰχθυοφάγοις. Ridicule: quum ipsi sint ἰχθυοφάγοι quae τὰ ἔθνη dicit. Recte haec verba expungit Schaeferus. 34. κύρτας. Scribebatur κυρτάς. Quod decepit Wesselingium.

212. 27. κατευωχησόμενοι Eichstadius et Schaeferus (vid. Herman. ad Viger. p. 775.). Libri κατευωχησάμενοι. 29. θάπτουσι, κατὰ μὲν τὸν τῆς ἀμπώτεως καιρὸν ἐῶντες ἐρρίμμένους, ὅταν δ' ἡ πλημμυρὶς ἐπέλθῃ suspicatur Iacobsius Add. ad Athenaeum p. 321.

213. 38. ἄν de meo addidi.

214. 34. τό. Aberat.

216. 19. σχιζομένης καί delet Reiskius. 21. Ad γινομέναις deesse videtur locus ubi nascantur napi.

218. 10. ὅταν γὰρ τὸ ζῷον δεξιὸν γένηται κατὰ τὸ δένδρον ἐν ᾧ συμβαίνει τὸν σκοπεύοντα κεκρύφθαι. Quidni vero etiam ad sinistram quum esset, impetum in beluam facere licuit absconditis? Aut qui per situm locorum fieri ubique potuit ut bestia ad dextrum latus eorum versaretur? Nulla sane ratio est: nec dubitandum quin non δεξιόν sed διεξιόν scripserit Diodorus. Sic Agatharchides apud Photium p. 1353. ἀπὸ δένδρου ἐφ' οἷ κάθηνται σκοποῦντες τὰς παρόδους τῶν θηρίων, et infra ubi de alia simili ratione venandi exponit, ἑστᾶσι παρὰ τὰς τῶν θηρίων διεξόδους. 21. ἑκάστῳ Reiskius. Libri ἑκάστου.

219. 2. ἀπό. Malim ὑπό. 19. ἀθρόῳ. Vulgo ἀθρόως. 35. καί fortasse delendum est.

221. 20. οὐ μόνον διάφοροι τοῖς εἴδεσιν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἰδέαις ἄγριοι καὶ παντελῶς εἰδεχθεῖς. Absurdum videtur εἶδος et ἰδέαν tanquam contraria sibi ex adverso poni: idque eo magis, quum illi ἰδέαις comitetur εἰδεχθεῖς, quod quidem ab ipso est εἶδος derivatum. Fortasse igitur legendum διάφοροι τοῖς πλήθεσιν vel μεγέθεσιν. Sic

de locustis p. 220. 27. πλῆθος ἀκρίδων ἀμύθητον, τοῖς τε μεγέθεσι διαλλάττον καὶ τῇ χρόᾳ τοῦ πτερώματος εἰδεχθὲς καὶ ὑπαρόν.

224. 34. πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ ὀργῆς ἢ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐπιγινομένης ἀεὶ νομῆς. Ὑπέρ τινος πολεμεῖν qui dicitur, is ad rem illam vindicandam bellum id gerere intelligitur. Ita ὑπὲρ ἀρχῆς πολεμεῖν, qui ad regnum sibi comparandum, ita hic ὑπὲρ νομῆς, qui ad pascua obtinenda, ὑπὲρ ἐγκλημάτων, qui ad iniuriam vindicandam bellum suscipiunt. Iam hoc pacto ὑπὲρ ὀργῆς πολεμεῖν quid significet apertum vel potius obscurum est. Nullam enim nisi pravam et inficetam inde sententiam elicies. Et ὑπ' ὀργῆς quidem et Graeci saepe pugnarunt et plerumque pugnatur; ὑπὲρ ὀργῆς vero neque illi unquam nec sana mente alii. Cave tamen ipsum hoc ὑπ' ὀργῆς hic forte reponendum credas: nam ne illi quidem qui de pascuis certabant iocabantur, sed ira accensi non minore quam quivis alii aliis de rebus contendentes proelia sua committebant. Enimvero ὑπέρ quidem sanum, sed ὀργῆς vitiosissimum est: quo expulso illam hic restitue quae prima semper bellorum caussa fuit omnibus praeterquam nomadibus: πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ γῆς ἢ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων —.

225. 5. προβαλλόμεναι. Fortasse scribendum est προαλλόμεναι. προπηδῶσαι posuit Photius Agatharchidem, Diodori in his auctorem, compilans. Et similiter XIII. 15. μεθαλλόμενοι in μεταβαλλόμενοι demutatum est. 18. μέν delendum. 30. ὅπου μὲν γὰρ —. Vbi vero? In Scythia quidem, ut et ipsa ex re et illis quae contraria huic ὅπου μέν ponuntur περὶ δὲ τὰς ἑσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου facile colligitur. Sed hiat sententia, quum post illa ὅπου μέν nihil sequatur in quo requiescat, nec

τρίτος: δεύτερος Valckenarius Diatr. in Eur. fr. p. 290.

211. 22. τοῖς ἰχθυοφάγοις. Ridicule: quum ipsi sint ἰχθυοφάγοι quae τὰ ἔθνη dicit. Recte haec verba expungit Schaeferus. 34. κύρτας. Scribebatur κυρτάς. Quod decepit Wesselingium.

212. 27. κατευωχησόμενοι Eichstadius et Schaeferus (vid. Herman. ad Viger. p. 775.). Libri κατευωχησάμενοι. 29. θάπτουσι, κατὰ μὲν τὸν τῆς ἀμπώτεως καιρὸν ἐῶντες ἐρῤῥιμμένους, ὅταν δ' ἡ πλημμυρὶς ἐπέλθῃ suspicatur Iacobsius Add. ad Athenaeum p. 321.

213. 38. ἄν de meo addidi.

214. 34. τό. Aberat.

216. 19. σχιζομένης καί delet Reiskius. 21. Ad γινομέναις deesse videtur locus ubi nascantur napi.

218. 10. ὅταν γὰρ τὸ ζῷον δεξιὸν γένηται κατὰ τὸ δένδρον ἐν ᾧ συμβαίνει τὸν σκοπεύοντα κεκρύφθαι. Quidni vero etiam ad sinistram quum esset, impetum in beluam facere licuit absconditis? Aut qui per situm locorum fieri ubique potuit ut bestia ad dextrum latus eorum versaretur? Nulla sane ratio est: nec dubitandum quin non δεξιόν sed διεξιόν scripserit Diodorus. Sic Agatharchides apud Photium p. 1353. ἀπὸ δένδρου ἐφ' οὗ κάθηνται σκοποῦντες τὰς παρόδους τῶν θηρίων, et infra ubi de alia simili ratione venandi exponit, ἑστᾶσι παρὰ τὰς τῶν θηρίων διεξόδους. 21. ἑκάστῳ Reiskius. Libri ἑκάστου.

219. 2. ἀπό. Malim ὑπό. 19. ἀθρόῳ. Vulgo ἀθρόως. 35. καί fortasse delendum est.

221. 20. οὐ μόνον διάφοροι τοῖς εἴδεσιν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἰδέαις ἄγριοι καὶ παντελῶς εἰδεχθεῖς. Absurdum videtur εἶδος et ἰδέαν tanquam contraria sibi ex adverso poni: idque eo magis, quum illi ἰδέαις comitetur εἰδεχθεῖς, quod quidem ab ipso est εἶδος derivatum. Fortasse igitur legendum διάφοροι τοῖς πλήθεσιν vel μεγέθεσιν. Sic

de locustis p. 220. 27. πλῆθος ἀκρίδων ἀμύθητον, τοῖς τε μεγέθεσι διαλλάττον καὶ τῇ χρόᾳ τοῦ πτερώματος εἰδεχθὲς καὶ ῥυπαρόν.

224. 34. πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ ὀργῆς ἤ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐπιγινομένης ἀεὶ νομῆς. Ὑπέρ τινος πολεμεῖν qui dicitur, is ad rem illam vindicandam bellum id gerere intelligitur. Ita ὑπὲρ ἀρχῆς πολεμεῖν, qui ad regnum sibi comparandum, ita hic ὑπὲρ νομῆς, qui ad pascua obtinenda, ὑπὲρ ἐγκλημάτων, qui ad iniuriam vindicandam bellum suscipiunt. Iam hoc pacto ὑπὲρ ὀργῆς πολεμεῖν quid significet apertum vel potius obscurum est. Nullam enim nisi pravam et inficetam inde sententiam elicies. Et ὑπ' ὀργῆς quidem et Graeci saepe pugnarunt et plerumque pugnatur; ὑπὲρ ὀργῆς vero neque illi unquam nec sana mente alii. Cave tamen ipsum hoc ὑπ' ὀργῆς hic forte reponendum credas: nam ne illi quidem qui de pascuis certabant iocabantur, sed ira accensi non minore quam quivis alii aliis de rebus contendentes proelia sua committebant. Enimvero ὑπὲρ quidem sanum, sed ὀργῆς vitiosissimum est: quo expulso illam hic restitue quae prima semper bellorum caussa fuit omnibus praeterquam nomadibus: πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ γῆς ἤ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων —.

225. 5. προβαλλόμεναι. Fortasse scribendum est προαλλόμεναι. προπηδῶσαι posuit Photius Agatharchidem, Diodori in his auctorem, compilans. Et similiter XIII. 15. μεθαλλόμενοι in μεταβαλλόμενοι demutatum est. 18. μέν delendum. 30. ὅπου μὲν γὰρ —. Vbi vero? In Scythia quidem, ut et ipsa ex re et illis quae contraria huic ὅπου μέν ponuntur περὶ δὲ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου facile colligitur. Sed hiat sententia, quum post illa ὅπου μέν nihil sequatur in quo requiescat, nec

prae-
uutus
κατὰ
Ferri
erbo-
modo
qui ἡ
t: et
μίας,
κονο-
otue-
κατὰ
esset
e illa
est
qua-
pe-
πλο-
Le-
χον-
eis-
o eo
cri-
uta-
inde
mu-
eni-
qui-
extr.
rus:
ienti
fuit
ippe
non
ecta

finem magis in fine quam in initio habet. Sensui quidem satisfiet reponendo *ἐν Σκυθίᾳ μὲν γάρ* vel *ἐκεῖ μὲν γάρ*. 33. *στέγοντος τοῦ κρυστάλλου διαβάσεις στρατοπέδων καὶ ἁμαξῶν καταγομένων ἐφόδους*. *Ἁμάξας καταγομένας* quales sibi finxisse Diodorum dicam nescio. Vtrumne reductas? Non. Stultum enim reduces iam appellari quas avectas non dixerat. An deductas? Ne hoc quidem. Quorsum enim? Deorsumne per fluvium? Quid igitur impediebat quo minus etiam sursum veherentur? Etsi, verum si quaeris, nec sursum nec deorsum currus illi fluvios congelatos emensi sunt, sed transversos traiecerunt, glacie instar pontis usi: unde saepe scriptores Graeci acutum frigus *γεφυροῦν τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν* dicunt: alioqui mirum ni terrestre iuxta amnem iter praetulerint. An tandem denique ex terra in flumen deductas? Id vero erat periculum, ne addito *ἐφόδους* parum hoc patefieret. Sed et illud opinor iam patescit, *καταγομένων* quamcunque in partem versetur, pravum omnibus et absurdissimum reperiri, et aliud hic Diodorum posuisse, gravius aliquanto et plaustris et sententiae pondus additurum: *διαβάσεις στρατοπέδων καὶ ἁμαξῶν καταγόμων ἐφόδους*. Vti dixit iterum de Galliae fluviis V. 25. *οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῖται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται*. Ac sane onusta demum plaustra, non currus vacui, digna sunt quae cum agminibus componantur.

226. 21. *προϊένται*. Legebatur *προϊέναι*.

227. 9. Fortasse legendum est *παραπλήσιον ὂν — ταπεινότερον, τήν*.

228. 34. Aut *ἱστοροῦντες* aut *ἀποφηνάμενοι* delet Reiskius.

229. 7. *ἐπαλλήλαις*. Aut *ἐπαλλήλοις* scribendum aut

ἐπ' ἀλλήλαις. Prius praetuli, alterum pene praefero. 10. θηρίων seclusi Eichstadium sequutus (praefat. p. 86.) 13. προστιθέντες καὶ τῆς κατὰ μέρος θήρας τὴν κατὰ μέρος οἰκονομίαν. Ferri quidem posset ingrata quamvis eorundem verborum intra tantulum intervallum repetitio, si modo utrubique sententia eis sua constaret. Atqui ἡ κατὰ μέρος οἰκονομία quidem quid sit patet: et sic Diodorus V. 1. τῆς κατὰ μέρος οἰκονομίας, ibidemque 14. ταῖς ἐν τῷ βίῳ κατὰ μέρος οἰκονομίαις: ut mirer quo modo Reiskio probari potuerint libri illi qui omittunt aptissima verba κατὰ μέρος. Qui si illud potius quaesisset, quid esset ἡ κατὰ μέρος θήρα, hic omnino abesse debere illa κατὰ μέρος vidisset. Neque enim credibile est catervatim unquam captas esse feras illas, quarum etiam unius captura cum summo vitae periculo coniuncta esset.

231. 3. Post ἅμα omisi δέ cum Reiskio. 20. πλοκάνου. Legebatur πλοκάμου. 25. πλόκανον. Legebatur πλόκαμον. 31. αὐτό ante ἐκ τοῦ περιέχοντος ponebatur. Quod correxit Reiskius.

232. 9. Scribebatur θρυλλούμενον. 16. ὑπέρ Reiskius. Libri ὑπό. 19. παραπλησίους scripsi pro eo quod est in libris παραπλησίως, rectius etiam scripturus παραπλησίας: hoc enim cum illo commutatum supra I. 88.

233. 12. Μακαρίαν δυσπελαγίαν. Donec aliunde illud δυσπελαγίαν, ipsa de forma suspectum, munitum erit, coniecturam proferre certe non poenitebit, Μακαρίαν νῆσον πελαγίαν. Insulam quidem fuisse Macariam ex Ptolemaeo IV. 8. extr. constat: quod mirum si praeterierit Diodorus: fieri enim non potuisset quin in terra continenti sita putaretur Macaria. Caeterum si πελαγία fuit Macaria, augescit eo intervalli amplitudo, quippe quod tantum fuerit ut ora Turcaeo adversa non modo ipsa, sed ne adiacens quidem et proiecta

illi insula ab Turcaeo conspiceretur. Sed haec tantum coniectura nostra est. 19. *τούτου*, ut ex superiore versu repetitum, delendum puto. *μυχός* enim non idem est qui *κόλπος*, sed illius ipsius intimus recessus, contrarius *τῷ στόματι* supra v. 8., quem Strabo XVI. 1112. *μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου* vocat. Atque in illo sita est Arsinoe, abs qua descriptionem sinus Arabii orditur. 29. *ταύτας* Eichstadius. Libri *αὐτάς*.

236. 9. *δέ* incommodum est. 35. *τύπου* Eichstadius. Libri *τόπου*.

239. 16. *ἐξῆγον*. Vsitatum est *διεξῆγον*. Et sic apud Apollodorum p. 195. H. libri *ἐξήει* pro *διεξήει*.

241. 1. *κοίλωμα*, quod si abesset, recte omnia procederent, Reiskius in *κῦμα* mutabat. Non male, si *κύματος* paullo ante in *κλύδωνος* mutes cum aliquot libris: quod ipsum tamen propter antecedens *κλύδων* non placet.

243. 5. *οἱ* addidit Eichstadius.

246. 11. *πλωιζομένοις*. Articulum addit Reiskius. Mihi vix dubium est quin delenda sit vox ex v. 6. huc delapsa.

249. 5. *τὴν χώραν καί* delet Reiskius collato v. 31.

250. 8. *καί* seclusi monitu Schneideri Lexico gr. v. *μεταρσία*.

252. 3. *δοκεῖν*. Legebatur *δοκεῖ*. 34. Scribe *Χερρόνησον*. Conf. Schweigh. ad Appian. vol. III. p. 113.

253. 16. *Ἀτλαντείων*. Libri hic omnes *Ἀτλαντίδων*, ut infra nonnulli aliquoties. Quod *Ἀτλαντιδῶν* saltem scribendum fuerat. contra in annot. nostr. ad Hesiodi fr. 59. 95. corrige perverse illic scripta *Λευκιππίδων* et Leucippidum. Caeterum est quidem etiam in argumento huius libri p. 194. v. 20. *διέξιμεν περὶ τῶν ὀνομαζομένων Ἀτλαντίδων*: sed hoc quidem ad Atlan-

tides Atlantis filias referri licet, de quibus exposuit cap. 60.. 38. *ἐχόντων* Eichstadius. Libri *ἐχουσῶν*.

255. 8. *δοριχτήτου*. Vulgo *δορυχτήτου*. 16. Scribebatur *Μιτυλήνην* et hic et alibi ubique.

256. 19. *πολλῇ*. Malim *πολύ*.

257. 3. *μέν* deest uno in libro. Servatum post *ἀγνοοῦντας* pones. 12. *ὑπερβάλλειν σπουδάσαντας τὰς ἐνεργεσίας* Reiskius. Nisi praestat *καί* sequens tolli. Conf. extr. c. 61..

260. 25. *πρότερον*. Fortasse *ἕτερον*. 55. *κράσεως* Eichstadius. Libri *κρίσεως*.

262. 22. *ὀνομασθέντας*. *Νομισθέντας* potius dici solet. 32. Hic quoque *καί* abesse malim. 34. *θ' αἱ*: *αἱ* addidit Reiskius.

263. 18. *τούτων* delendum est.

265. 2. *γεννηθῆναι* Eichstadius. Libri *γενηθῆναι*. 9. *διὰ — νομίζειν* aut delet Reiskius aut v. 6. post *τὴν αὔξησιν* reponit. 12. *ἐψεῖν τὸν οἶνον καὶ μίσγονιας εὐωδεστέραν αὐτοῦ καὶ βελτίονα τὴν φύσιν κατασκευάζειν*. De myrtis aliisque odoribus, quibus vina admistis condiri solebant, et in Geoponicis VII. 20. expositum est et aliunde satis constat: neque aliena est ab hoc loco mistura vini, siquidem et Bacchi membra coquendo quasi permiscebantur. Nunquam igitur *μίσγοντας* falsum dixero, Poterit tamen, si cui mistura minus commode hic commemorata videatur, removere illam reponendo *σμύχοντας*, aptissime, quum essent olim qui vina coquendo quinta adeo parte sui deminuerent. Vide Geop. VII. 4.. 15. Sententia orationem sic fere conformatam requirit: *καὶ ἁρμοσθέντα πάλιν ἐπὶ τὴν προγεγενημένην φύσιν λεγόμενα ἀποκαθίστασθαι*. 16. *πάλιν* ex superioribus temere repetitum videtur. Nam ne transpositum quidem uno cum libro aptum est. 28. *καί* delevit Eichstadius.

266. 20. *τήν* prius tollendum. Tum *σύκων* Eichstadius, quod scribebatur *συκῶν*. Totum locum sic constituendum censeo: *ὁμοίως δὲ καὶ τῶν σύκων καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων τὴν καθήκουσαν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, καὶ καθόλου τὰ πρὸς τὴν συγκομιδὴν καὶ παράθεσιν τούτων τῶν καρπῶν ἐπινοῆσαι.* Conf. c. 73. p. 279. 10. *τὸν δ' οὖν Διόνυσον λέγεται διδάξαι τοὺς Αἰγυπτίους τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν παράθεσιν τοῦ τε οἴνου καὶ τῶν ἀκροδρύων καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν.* 35. *προσηγορίας πόλεων ὑπ' αὐτοῦ.* Immo *ἀπ' αὐτοῦ.*

267. 5. *χρῆται.* Vulgo *χρᾶται.*

269. 36. *τῶν.* Legebatur *τόν.* Quo quid ineptius?

272. 18. *ἀρχαϊκῶς.* Immo *ἀρχαϊκοῖς.*

273. 9. *εἶναι δ' ἐν αὐτῇ χώραν εὐδαίμονα λειμῶσί τε μαλακοῖς διειλημμένην καὶ κηπείαις ὕδασιν ἀρδευομέναις δαψιλέσι.* Insigniter in scriptura horum verborum variant libri. Ea quam apposui nec plurimorum est neque integerrimorum. Optimi enim quattuor pro illis *κηπείαις ὕδασιν ἀρδευομέναις* fluctuant inter

κηπαίοις
κηπείοις
κηπίοις } *ὕδασιν ἀρδευομένην,*

a quibus non procul abest alius qui *κήποις ὕδασιν ἀρδευομένην.* Iam prior illa vel propter tot codicum in altera, prima specie multo minus ablandienti, consensum reiicienda est. Ab emendatore enim venit, qui tot locis pessime habuerunt Diodorum. Emendatorem vero hoc quoque loco, ut plurimis aliis, expertus est ille etiam liber qui *κήποις*, modestiorem illum quidem, caeterum perinde infelicem. Recte enim Reiskius monuit recepto *κήποις*: nam reliqua tria aut nihili sunt aut loco huic non apta: vitiosum enim quod bis apud Polybium fertur *κηπίων*: illo igitur recepto aut *ἀρδευομένοις* legendum aut *καί* ante

ὕδασιν interponendum esse. Equidem paucos fore puto qui improsperos hos et veterum et recentiorum conatus anteponant ei quod nos ex illa Coisliniani libri unius omnium praestantissimi scriptura κηπαίοις ὕδασιν ἀρδευομένην δαψιλέσι duabus ferme litteris transpositis eruimus, λειμῶσί τε μαλακοῖς διειλημμένην καὶ πηγαίοις ὕδασιν ἀρδευομένην δαψιλέσι. Ita saepe alibi inter virtutes locorum ὕδατα ναματιαῖα, κρηναῖα, memorat, huiusque ipsius loci fontes plurimos cap. sequentis principio. Πηγαῖα autem ὕδατα dixit et ipse supra c. 10. et Plutarchus Cimone p. 435. A aliique. 12. τόν. Aberat.

276. 38. αὐτόν Reiskius. Libri αὐτούς.

277. 13. Vulgo Σιληνούς. 15. Vulgo Σιληνόν.

287. 14. ἀξιολόγων. Immo ἀξιόλογον. 36. ἐπιδιδῶται. Libri ἐπιδίδοται. 37. διδῶται. Libri δίδοται.

288. 33. Vulgo Σιληνόν.

293. 38. μέν abesse malim.

298. 8. διετυποῦντο. Praeferam διετετύπωντο. 20. διέτριβεν. Legebatur διέτριβε μέν. Tum restituendus ante Λαμπεία articulus τῇ cum eisdem qui Λαμπεία praebuerunt libris.

299. 23. τοῖς τοιούτοις πλεονεκτήμασι προτεροῦντας. τοὺς τοιούτους quidam: τούς quidem non male scripseris.

300. 15. στιβείας. Librorum partim στειβίας partim στιβίας. Illud rescripsit Eichstadius.

304. 25. τούτους Reiskius. Libri τούτοις vel τούτου, unde possis non deterius τοῦτον.

306. 17. βουλόμενος. Malim βουλόμενον.

309. 25. τὸ τῶν Κυμαίων ex librorum scripturis composuit Eichstadius. Nunc mihi non dubium est servandum fuisse τὸ Κυμαῖον. Conf. V. 71. et posita alibi Φλεγραῖον, Λεοντῖνον πεδίον.

311. 13. Libri σιενότατον.

314. 3. *κυκλωθείς.* Alii *ἐν κύκλῳ θείς* i. e. *ἐγκυκλωθείς*, quemadmodum et c. 23. libri inter compositum hoc et simplex variant. Ac nescio an praestet *κυκλοῦσθαι.*

315. 15. *δράκοντα δὲ τῶν ποιμνίων ἐπιμελητὴν καθεσταμένον.* Perit omnis sententia, nisi *Δράκοντα* scribis, id ut viri nomen sit. Haec enim fuit hominum acutissimorum sententia, nomina olim propria a posterioribus secus accepta esse. Similiter draconem et arietem Colchicos interpretabantur. Vide c. 47. .

316. 6. *ὕστατον* Reiskius. Vulgo *ὕστερον*, 8. *καλλιερεῖν* supervacuum est. 25. *τὴν τῶν ἄστρων σφαῖραν φιλοτέχνως ἔχοντα ἔχειν ὑπόληψιν ὡς τὸν κόσμον ὅλον ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντα.* Non solum odiosum et ingratum est illud *ἔχοντα ἔχειν*, sed et sententia destitutum. Nam *ἔχοντα σφαῖραν φιλοτέχνως* nihili est, et sic corrigendum videtur: *εἰλ τῶν ἄστρων σφαῖραν φιλοτέχνως εὑρόντα.* Quod quidem aptissimum est. I. c. 14. *τῶν ἐξ ἀρχῆς τῇ θεῷ φιλοτέχνως εὑρεθέντων.* IV. 45. *φιλοτεχνῶν δ' εἰς φαρμάκων θανασίμων συνθέσεις γενομένην τὸ καλούμενον ἀκόνιτον ἐξευρεῖν.* 76. *τὸν τόρνον εὑρὼν καὶ ἕτερά τινα φιλοτεχνήματα.* XVII. 44. *εὕρεμα φιλότεχνον* Porro de invento Atlantis est III. c. 60 *φασὶ δ' αὐτὸν τὰ περὶ τὴν ἀστρολογίαν ἐξακριβῶσαι, καὶ τὸν σφαιρικὸν λόγον εἰς ἀνθρώπους πρῶτον ἐξενεγκεῖν. ἀφ' ἧς αἰτίας δόξαι τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἄτλαντος ὤμων ὀχεῖσθαι.* Verborum autem *εὑρεῖν* et *ἔχειν* permutatorum exempla si quis desiderat, attulit Erfurdtius ad Sophoclis Antigonam v. 225. ed. Herm. secunda.

321. 1. *Ἰτώνων.* Immo *Ἰτωνίων*, nisi in Lydiae etiam urbis nomine variatum fuit sicut in aliis eiusdem nominis urbibus fuisse variatum narrat Stephanus Byzantius.

328. 1. ἔχων ἀεὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ στρατεύσαντας Ἀρκάδας. Alii συστρατεύσαντας. Quo recepto sic locum refingi malim: ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς ἀεὶ συστρατεύσαντας Ἀρκάδας. C. 36. extr. ἔχων τοὺς ἀεὶ συστρατεύοντας τῶν Ἀρκάδων.

331. 21. τῆς φήμης διαδοθείσης πρός τε τὸν ἆθλον καὶ τῆς κατὰ τὴν ναυπηγίαν ἐπιβολῆς. Verum quidem est quod ait Wesselingius, structuram saepe variari, sed nec tam dure id alibi factum vidi nec διαδίδοσθαι φήμη πρός τι alio sensu dicitur quam loci eius quo fama divulgata est. Quanto planius et rotundius illud est quod ego restitui: περί τε τοῦ ἄθλου καὶ τῆς ἐπιβολῆς. Infra c. 47. διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος. III. 73. διαδιδομένης περὶ αὐτοῦ φήμης ἀγαθῆς. XVI. 26. τῆς φήμης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διαδοθείσης περὶ τοῦ πάθους. Et alibi.

333. 27. διωρυγμένοις: κατωρυγμένοις Reiskius.

345. 30. οὔσας. Legendum εἶναι. 34. οἱ addidi de coniectura Iacobsii ad Athen. p. 393. Sed et προσάντως possis.

346. 9. Libri τεθρυλλημένους. 28. βούλεσθαι γὰρ αὐτὴν γαμεῖν οὐκ ἀποδοκιμάσαντα τὴν πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν. In his prius αὐτήν ad Glaucen, alterum ad Medeam referendum est, ut malim βούλεσθαι γὰρ αὐτόν. 29. καί delendum.

347. 11. ἀποτυχοῦσαν. Legebatur ἐπιτυχοῦσαν.

350. 38. ἄλλων. Fortasse scribendum est Ἑλλήνων.

354. 33. τῶν addidit Reiskius.

355. 15. καὶ προσέταξεν αὐτῷ. Haec valde languent.

357. 25. τῷ δ' ἑτέρῳ Reiskius. Libri τὸν δ' ἕτερον.

363. 19. ἀπ' αὐτοῦ delenda esse vidit Eichstadius.

366. 17. καί deletum velim. 23. Libri Φολόην, nisi quod Ἐνεόν post hoc nomen additum in uno. Vnde Φενεόν pro Φολόην Eichstadius.

367. 26. ἄλλοι τε delenda existimo coll. c. 69. initio.

369. 11. ἆθλον προετίθει — τοιοῦτον· ἔδει τὸν μὲν

ἡττηθέντα τελευτῆσαι —. Scribendum videtur τοιοῦτον οὐ ἔδει. Neque enim de vita contendebat Oenomaus cum procis filiae, sed quos curru vicisset interficiebat.

370. 3. Immo Διὸς μέν. 12. καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς. Sententiae convenientius est κατ' ἀταχθείς. Quae inter se commutata supra c. 70., infra XI. 78..

371. 25. εἷς τῶν Ἐρεχθειδῶν ὀνομαζόμενος. Praestat, opinor, ὀνομαζομένων.

373. 15. κούρους. Immo κόρους, ut c. 61. ex libris restitutum.

376. 4. μετά Eichstadius et Schaeferus ad Bosii Ell. p. 397.. Libri κατά.

378. 33. ὑπὸ τῆς μητρὸς νύμφης τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενον. Quod ἀπό corrigit Wesselingius, id Grammaticae quidem satisfacit, caeterum sententiam pene ridiculam reddit. Nam ἀπὸ Λιβύης τὴν ἀναγωγὴν ποιήσασθαι recte dixeris; ἀπὸ μητρός, tanquam ab littore aut promontorio, minime. Fortasse exciderunt nonnulla, veluti καὶ πεισθέντα ὑπὸ τῆς μητρὸς νύμφης, aut similiter.

379. 151. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἀριστaίου. Immo καὶ περὶ μὲν Ἀριστaίου.

380. 30. κάλλει τε καὶ φύσει καὶ τόπων ἰδιότητι. Fortasse scribendum est κάλλει τε καὶ φυσικῇ τόπων ἰδίοτητι. V. 13. φυσικῆς ταύτης τῆς ἰδιότητος παρακολουθούσης. 28. τὴν φυσικὴν τῆς χρόας ἰδιότητα.

382. 1. στενότατον libri.

386. 4. τὴν βίβλον ἐπιγράφοντες νησιωτικὴν ἀκολούθως τῇ γραφῇ — ἐροῦμεν: τῇ ἐπιγραφῇ Reiskius inutili coniectura. I. 64. ἐπιγέγραπται δ' ἐπὶ τῆς μείζονος τὸ πλῆθος τῶν ἀναλωθέντων χρημάτων — καὶ μηνύεται διὰ τῆς γραφῆς δεδαπανῆσθαι τάλαντα πλείω τῶν χιλίων. XII. 56. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐν τῇ προρρήσει καὶ προγραφῇ ταύτῃ θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι· τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεῖται συμφώνως τῇ γραφῇ. Alium in errorem haec verba Wesselingium induxerunt, qui assumptis hinc

ἢ καὶ νησιωτικὴ sic librum hunc inscripsit: βίβλος πέμπτη ἢ καὶ νησιωτικὴ. Quasi parum sit hic indicari insulas libri quinti argumentum futuras, nisi ipsa inscriptione idem inculcetur. Id quod non fecisse Diodorum ex eo etiam quod ἐπιγράφοντες non ἐπιγράψαντες dixit colligo.

387. 1. εἰκός ἐστιν ἀποδίδοσθαι. Libri optimi tres εἰκότως, quod verissimum habeo deleto ἐστίν. Quumque pro sequenti ὁρᾶν ἔστι unus isque praestantissimus ὁρᾶν δέ exhibeat, eo in ὁρᾶσθαι mutato iam totus locus oratione obliqua decurret.

390. 35. ἀνιείσης. Malim ἀνείσης.

394. 8. κατεσκεύασαν τὸ ναυτικόν. Malim κατεσκευάσαντο ναυτικόν.

400. 4. Scribendum ἡ ὀνομαζομένη.

401. 23. διά. Scribendum κατά.

404. 20. μεγίστη ἡ. Libri, quorum eorum haec est scriptura, ἡ μεγίστη.

409. 38. γοῦν. Aut δ' οὖν legendum aut γάρ. Nihil enim tribuo locis aliquot, ubi γοῦν similiter dictum, aut corruptis aut corrupte loquentium.

410. 7. ἀλήθουσιν ἢ συγκόπτουσι τὰς ἐχούσας τὸ ψῆγμα βώλους. Quod nunc legitur ἀλήθουσι καὶ συγκόπτουσι non eorum est auctoritate librorum munitum quin servatum ἀλήθουσιν ἢ συγκόπτουσιν litura potius sanandum censeam: ἀλήθουσι τὰς — βώλους. Supra quidem III. 13. sine illo additamento dixerat τὸν λίθον ἀλήθουσιν. Atque illa quoque (v. 18.) ἱεροῖς καί ante τεμένεσιν suspecta habeo. 28. καί abesse malis.

412. 28. χαλκῶν: χαλκῶς liber unus. Vnde χαλκᾶς Reiskius.

413. 7. πηχυαῖα — λείποντα Reiskius. Libri πηχυαίας — λειπούσας.

416. 18. ὅπλων καί delet Eichstadius.

417. 1. ἅπαντες. Legebatur ἅπαντας.

418. 13. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ μετάλλων ἀργυρείων. Aut delendum μετάλλων aut post ἀργυρείων

reponendum. XVI. 8. *τῶν κατὰ τὴν χώραν χρυσείων μετάλλων.* 23. *δέ* addidit Eichstadius post Reiskium. 29. *τοῦ* addidit idem.

420. 9. *ἐνίοτε λαβεῖν.* Immo *λαβεῖν ἐνίοτε.*

421. 30. *μηδέν* addidit Reiskius. 33. *τεθρυλλήκασιν* libri.

424. 25. *δέ* addidit Eichstadius post Reiskium. 33. *τόπων.* Immo *λόφων.*

426. 1. *ὁ μὲν πυῤῥὸς ἐαρινός ὑπάρχει διὰ τὰς δρόσους, ὁ δὲ λευκὸς θερινός ἐστι.* Priora nisi invertuntur, *ἐαρινὸς πυῤῥός*, absurdi quid in se continent: inversis autem rectius deinde sequetur *θερινὸς λευκός ἐστι.* 37. *τὴν — εὐφυΐαν* Reiskius. Libri *τῆς εὐφυΐας.*

427. 25. *ὥρας* vel *ὀπώρας* Reiskius. Libri *χώρας.*

430. 29. *παραπλήσιος* Eichstadius. Libri *παραπλησίως.*

432. 24. Immo *Ἄρεος.*

434. 25. Pro *Σικελός* ex Parthenio c. 19. *Σκέλλις* recipere non dubitavi. Sic apud Thucydidem VIII. 89. *Σικελίου* nonnulli pro *Σκελλίου.* Sed illud mendosum videtur apud Parthenium quod *Κήτορος* pro *Ἑκήτορος* habet.

438. 12. *τῶν* addidit Reiskius, ab Wesselingio neque in textu neque in varietate scripturae positum. Idem tamen annotationi suae haec verba praefigens articulum adiecit, ut neglexisse eum antea per errorem videatur. 32. *ὅτι οἵτινες* Eichstadius. 36. Post *πῦρ* delevit *καί* Eichstadius et *τότε* post *ἐπιθεῖναι.*

444. 18. *ἀπὸ τοῦ θεοῦ.* Fortasse *ἀπὸ τούτου.*

445. 2. *τὸ περί.* Haec supervacua sunt. 7. *φυλαττόμενα.* Immo *φυλάττεται.*

449. 8. *πάσαις.* Immo *ταῖς.*

450. 7. *κομισθέντος.* Legendum *κομισθέν.* 12. *μηδ'.* Dele.

453. 33. *τούς τε.* Malim *τοῦ τε.*

457. 3. *τοῦ* Reiskius. Vulgo *τούς.*

458. 5. *δέ* Eichstadius. Libri *τέ.*

459. 31. γεγεννημένων Schaeferus. Scribebatur γεγενημένων. 38. ἀσύνοπτον Schaeferus.

461. 17. μετ' Ἀγαμέμνονος. Pro eo quod Wesselingius proposuit κατ' Ἀγαμέμνονος possis etiam μετὰ Μέμνονος. De Memnone summo copiarum ex Asia Troiam missarum duce vide II. 22..

462. 12. κατά. Immo τὰ κατά. 15. ταύτης τῆς νήσου Reiskius. Legebatur ταύτας τὰς νήσους.

465. 27. ἀλλά. Immo ἅμα.

ANNOTATIONES

AD VOL. II.

P. 4. v. 16. *ἤθροισαν μὲν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα μυριάδας, ναῦς δὲ διακοσίας.* Post *ἤθροισαν* deſit *πεζῶν.*

5. 33. *τοὺς προδότας ἂν γενομένους* Eichstadius. Aut hoc sententia requirit, id quod Reiskius iam viderat, aut *τοῦ προδότας γενέσθαι* 36. *δέ* delendum est. 37. *δέ* Eichstadius. Libri *τέ.*

6. 11. Scribebatur *ἐπηγγέλοντο.* 19. *τὴν Ἑλλάδα* Reiskius.

7. 15. Scribebatur *τριηκόντοροι.*

8. 1. Malim *αἰνιγματώδους δὲ καὶ ἀσαφοῦς.* XVI. 13. *ὑπερηφάνου τῆς ἀποκρίσεως γενομένης.* 16. *κατεπηγγελμένοι.* Legebatur *κατεπαγγελόμενοι.* 32. *πορευομένου.* Scribendum censeo *πορευομένῃ.* XX. 73. *τῷ δὲ Δημητρίῳ παραδοὺς τὸν στόλον συνέταξε συμπαραπλεῖν ἅμα πορευομένῃ τῇ δυνάμει.*

10. 14. *συνυπέδειξε,* quod absurdum est, Reiskius in *συνέταξε* vel propius ad litteras *συνυπέταξε* mutabat. Ego vero novi compositi fingendi licentia concessa lenius nec minus apte *συνυπέμιξε* coniicio. 20. Libri *στενότατον.*

11. 18. *προεῖπεν* Reiskius. Legebatur *προεῖπεν.*

13. 4. *τούτοις.* Lege *τούτοις μέν.* 22. *ἀπώλοντο.* Immo *ἀπώλλυντο.* 30. *ἀνήρητο.* Vulgo *ἀνῃρεῖτο.*

15. 18. Post *μνᾶστις* excidisse quid suspiceris. Sola enim *μνᾶστις προγόνων* nihil habet quod vices eius gerat. De ipsa autem generis commemoratione in orationibus funebribus res est notis-

sima ex Thucydide, Xenophonte, Lysia, Demosthene, Platone, ipsoque Diodoro. 23. *εἵλετο* pro *εἵλατο* Hermannus de emend. rat. Gr. gr. p. 314. Idem v. 22. corrigebat *οἰκητάν* quod scribebatur *οἰκετᾶν*.

16. 25. *ὅτι συμφέρει ἀεὶ τῷ στόλῳ συντεταγμένῳ πλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους.* Quum de una nunc imminente pugna verba faciat Themistocles, nihil ad eius orationem pertinet *ἀεί*. Quod in *παντί* mutatum, ita demum rectissime habebit. Sic v. 51. et infra c. 60. 61. *παντὶ τῷ στόλῳ*, et addito *συντεταγμένος* c. 22. *πάσῃ τῇ δυνάμει συντεταγμένῃ*.

19. 20. *ποιεῖσθαι.* Legebatur *πεποιῆσθαι*.

22. 1. *τόπον*: *λόφον* Reiskius. Ea vocabula saepe commutata sunt.

23. 27. *συντεθειμένοι.* Legebatur *συντιθέμενοι*.

25. 7. *ὅσους* Reiskius. Libri *ὅσον*. 11. *μέν* ex v. 9. repetitum deleverim. 29. *αὐτήν* quidem ferri nequit: hoc certum est; illud dubium, Rhodomannine coniectura *αὐτόν* an nostra *ταύτην* verior sit. 34. *Σελινουντίων συμμάχους.* Fortasse scripserat *Σελινουντίους συμμάχους*.

26. 12. *ἐξαγαγόντες* Eichstadius. Libri enim *ἐξάγοντες*. 22. *ταῖς φωναῖς* tollit Reiskius. 30. *τόπον.* Hic etiam *λόφον* praestabit.

29. 27. *ποταμῶν καὶ κρηναίων ὑδάτων.* Scribe *ποταμίων*. 31. Libri *αὐτή*.

30. 22. Libri *αὐτή*.

32. 13. *διπλασίοις.* Libri duo *διπλασίοισι*. Vnde scribendum fuit *διπλασίοσι*.

33. 23. *ἐπανελθόντος δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ Μαρδονίου — ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἑλλήνων — πανδημεὶ προσελθόντας εἰς τὰς Πλαταιὰς διαγωνίσασθαι περὶ τῆς ἐλευθερίας.* Ibi quidem frustra Graeci quaesituri erant Persas, qui, ut modo dictum est, Athenis versabantur. Sed minime aut Graeci ita desipuerunt ut adversus hostem

in Attica agentem in Boeotiam proficiscerentur, aut id ut diceret, Diodorus: qui id se quod reposuimus, *εἰς τὰς Θήβας*, scripsisse ostendit illis quae posuit p. 34. 11. *Μαρδόνιος δὲ πυθόμενος τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν προάγειν ἐπὶ Βοιωτίαν, προῆλθεν ἐκ τῶν Θηβῶν.* Thebas enim Mardonium redisse ante illa verba nusquam nisi hic, ubi libri *Ἀθήνας* praebent, dixerat. Id igitur recte in *Θήβας* mutavimus. Atque sic etiam Herodotus IX. 13. *ἐβουλεύετο ὧν ἐπαναχωρήσας ἐς τὰς Θήβας συμβαλεῖν πρὸς πόλι τε φιλίῃ καὶ χώρῃ ἱππασίμῃ.* 26. *προσελθόντας.* Immo *προελθόντας.* 29. *ἐλευθέρια κοινῇ* Reiskius. Legebatur *ἐλευθερίαν κοινήν.*

34. 3. Libri *οἰκοδομήσω*, quod servandum erat. 29. *βοηθήσειν.* Immo *βοηθῆσαι.* Conf. XV. 80.

37. 3. *δέ* ponebatur v. 4. pone *τήν.* 7. *τούς.* Delendum. 6. *ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινῇ μὲν ἅπασι τόδε — ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς τόδε.* Illud *αὐτοῖς* nihil habet quo referatur quam ipsum *Λακεδαιμονίοις*, abs quibus tamen distinguuntur illi *αὐτοί* tanquam ab genere species. Enimvero ut nunc haec scribuntur sententiam habent ineptissimam et hunc in modum corrigendam: *ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι κοινῇ μὲν ἅπασι τόδε:*

μυριάσιν ποτὲ τῇδε διηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

ἰδίᾳ δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις τόδε etc.. Herodotus VII. 228. *θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτῃ τῇπερ ἔπεσον καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε·*

μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται, τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίη,

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο. 30. τοὺς αἰτίους τῆς προτέρας συμμαχίας ἐξήτει. Fortasse legendum est τοὺς αἰτίους τῆς πρὸς Πέρσας συμμαχίας, ut c. 81. Θηβαῖοι μὲν τεταπεινωμένοι διὰ τὴν πρὸς Ξέρξην αὐτοῖς γενομένην συμμαχίαν. XVIII. 69. περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν συμμαχίας, et saepe alibi. Illo enim προτέρας quid languidius incertiusve hic dici potuit? Certe qui non aliunde cognitionem secum afferat societatis Thebanorum, ex hoc loco eam cum Graecis potius quam cum Persis initam ab eis fuisse coniiciet. Id adeo Rhodomannum commoverat ut latine sic haec verteret: auctores prioris cum Persa societatis. Quin ne satis accurate quidem dictum est προτέρας. Nondum enim desierat sed adhuc vigebat societas Persica quum Pausanias urbem Thebarum obsideret.

38. 25. οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωτυχίδην παντὶ τῷ στόλῳ κεκοσμημένῳ προσπλεύσαντες. Legebatur κεκοσμημένοι. C. 68. ναῦς μακρὰς κεκοσμημένας εἰς ναυμαχίαν. 75. καταρτισθεισῶν δὲ τριήρων τριακοσίων, ταύτας ἐκόσμησαν ἐπιβάταις τε τοῖς κρατίστοις καὶ ὅπλοις. 77. ναῦς κεκοσμημένας καλῶς πρὸς τὴν πολεμικὴν χρείαν. XII. 3. τὸν στόλον κεκοσμημένον ἀνδρῶν τε ἀρεταῖς καὶ χορηγίαις δαψιλέσιν. XV. 92. τριήρεις πολυτελῶς κεκοσμημένας. Polybius l. 21. extr. τοῖς πολεμίοις ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιουμένοις τὸν πλοῦν.

39. 12. τό addidit Eichstadius. 27. 31. Malim προαγόντων.

41. 8. βοηθῇ. Vulgo βοηθοίη.

43. 27. προεῖπεν Reiskius. Libri προειπών.

44. 1. αἱ addidit Eichstadius. 28. ἐνεστήσαντο Reiskius. Legebatur ἀνεστήσαντο. 29. μάχην Reiskius. Legebatur μάχῃ. 31. εἶλον: ἀνεῖλον Reiskius

46. 7. κατασκευασόμενος Eichstadius. Libri κάτασκευασάμενος. 14. Libri αὐτή.

48. 3. τῷ καιρῷ χρώμενος ἐμφανῶς ἐν ταῖς κοινολογίαις ἀνελάμβανε τὰς πόλεις. Nescio an ἐμφρόνως scripserit, quod quidem ab illo una tantum littera distat. Ita apud Isaeum Ciron. p. 69. libri inter καταφανέστερον et καταφρονέστερον variant. Caeterum vide XV. 52. τοῖς ἐν παιδείᾳ λογισμοῖς ἐμφρόνως χρησάμενος. XIII. 78. δεξιῶς τῷ καιρῷ χρησάμενος. II. 19. τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη. 12. δή Reiskius. Libri δέ. 28. αὐτοί. Fortasse verius est οὗτοι. 34. εἰ. Malim ἤ.

49. 33. ἐγίνωσκε πόσῳ. Legebatur ἐγίνωσκεν ὅπως. 35. οὗτος. Legebatur αὐτός.

51. 15. φυγόντα. Immo φυγόντος. 32. ἀποκατέστησε. Scribebatur ἀπεκατέστησε. Qualia etsi libri saepius praebent, tamen vitiosa sunt et infimae aetatis scriptoribus relinquenda.

52. 2. μυρίους πληρώσας οἰκήτορας. Malebam quondam κληρώσας, ut XV. 18. κληρώσαντες ἐξ ἑαυτῶν ἀποίκους, et alibi. 30. Σπάρτην Reiskius. Libri σπουδήν.

53. 31. καί delet Reiskius.

55. 17. καί ante ἐκεῖ v. 18. inserebat Reiskius, ante φυγών inseruit Eichstadius.

56. 20. τό addidit Reiskius.

57. 4. εἰώθει Reiskius. Libri εἰώθεισαν. 14. κρίσιν περί τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἀργείων. Ἀργείων Wesselingius, ut res postulat, in Αἰγινητῶν mutabat. Sed quum illud quo de iudicium hoc tulerunt Spartani virtutis praemium necessario hic commemorari debuerit, assumpta Rhodomanni coniectura ἀριστείων id restituit Eichstadius quod ab me repetitum est. 17. παρεχομένων. Aut παρασχομένων aut παρεσχημένων malim.

58. 15. διὰ τῆς τῶν νεανίσκων εὐνοίας τε καὶ κακο-

παθείας. Aptius videtur εὐνοίας τε καὶ συμπαθείας.

60. 9. Post πάντων desit τῶν. 29. τὸν δ' εὐεργέτην ἤγαγον αὐτὸν ἀδίκως εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. Sic quidem positum αὐτόν nihili est. Quis enim alius cogitationi relinquitur abs quo discerni Themistoclem oporteat? Quodsi αὐτοί scribes mecum, hoc dicet Diodorus, Athenienses Themistoclem ultro, insontem, nulla iniuria provocatos, in extremum discrimen adduxisse.

61. 7. τοῖς delet Reiskius. 8. τοιούτοις Reiskius. Legebatur τούτοις. 22. Post Μίκυθος addebatur μέν. 32. τάς Reiskius. Legebatur ταῖς. 33. ἐν Βυζαντίῳ καὶ Reiskius. Legebatur καὶ ἐν Βυζαντίῳ.

62. 12. προσαγαγόμενος Eichstadius. Libri προσαγόμενος. 13. Post ὁμοίως delevit δέ Eichstadius. 38. ἐνεβίβασεν. Legebatur ἀνεβίβασεν.

63. 1. προσπλέοντος Reiskius. Libri ὡς πλέοντος. 31. σύσσημον. Malim τὸ σύσσημον.

64. 14. ἀνδρείᾳ. Scribebatur ἀνδρίᾳ et hic et 83. 31. 97. 12. 129. 38. 130. 8. 11. 135. 26. 147. 10. 154. 12. 164. 4. 265. 29. 298. 16.

66. 3. οὗτοι: τότε Reiskius. 11. στρατεύσαντες. Legebatur στρατηγήσαντες. 29. ἑαυτούς Reiskius. Libri ἑαυτοῖς. 30. ὅτι supervacaneum est.

69. 36. καταστήσαντες: καταρτίσαντες Reiskius. 38. ἑτοίμους ἑαυτοὺς ἀπέδειξαν — βουλομένους διαγωνίζεσθαι. De redundantia quae his inest vide ad p. 240. 29.

72. 13. ἑλεῖν. Legebatur ἀνελεῖν.

74. 32. εὐθύς. Scribebatur εὐθύ.

76. 27. καταφυγόντας Legebatur καταφεύγοντας.

77. 28. πολέμων Reiskius. Libri πολεμίων. 36. τὰς ἀπαλλοτρίους πολιτείας ἀπολαβοῦσαι. Ἀπαλλότριος, mira vox et hoc uno in loco reperta, Reiskio interprete idem hic significat atque ἴδιος καὶ πάτριος, seu aliena potestate exemptum;

secundum analogiam autem contrarium plane: quod ex proprio alienum est factum i. e. *ἀπηλλοτριωμένον*: quemadmodum *ἀπελεύθερος* idem est atque *ἀπηλευθερωμένος*, qui liber esse incepit, non qui desiit. Et ita recte explicuit Brunckius in Thesauri Steph. ed. Londinensi. Iam etsi a pristino rerum publicarum statu Siculi illi, quod alio uti coacti fuerant, per tempus aliquod abalienati erant, inepte tamen illum quis simpliciter peregrinum dixerit, nisi eiusmodi quid addat veluti *τὰς ἀπαλλοτρίους γενομένας πολιτείας ἀπολαβοῦσαι*. Quare illud potius considera an *ἀπαλλοτρίους* ex duabus sit scripturis conflatum hisce: *πα*
ἀλλοτρίους. *Πάτριος* quidem hic convenientissimum est: *ἀλλότριος* autem ex praecedentibus repetitum facile potuit alienam sedem occupare.

78. 33. *λογισάμενοι* etc. Excidit fortasse *τὸν κίνδυνον*. 35. *ἀπελθεῖν* Reiskius.

79. 22. Scribebatur *Κεκρυφαλίαν*.

80. 19. *πόλεων*. Legebatur *πολεμίων*.

81. 18. *ἰσχυρά* Reiskius. Vulgo *ἰσχυρᾶς*. 25. *ταύτῃ* Reiskius. Legebatur *ταύτης*. XIX. 32. *παρήγγειλε τῆς ὥρας δειπνοποιεῖσθαι*. 29. *καὶ πολλούς*. Lege *πολλούς*. Conf. XIV. 65. XVII. 13. 58.

83. 4. *στρατηγός*. Legebatur *στρατηγόν*. 28. *οὖν*. Immo *γοῦν*.

84. 3. *καί* addidit Reiskius. 37. Excidit *ἐβούλετο, ἐπεθύμει, ἔσπευδεν*, vel eiusmodi quid, ut monuit Reiskius. Differt enim hic locus ab illo p. 82. 26. et aliis huius similibus.

85. 6. *λαθραίως* ante *τεχνάζεται* aptius ponetur quam post *βουλόμενος*. *ὁπλίτας*. Legebatur *πολίτας*. 10. *εὐρωστοτάτους* Eichstadius. Scribebatur *εὐρωστάτους*. 25. *παρέπλευσεν* Reiskius. 29. *προσαγόμενος* libri: correxit Eichstadius.

86. 21. Quae hic de Egestanorum cum Lilybaeis bello tradit Diodorus, repugnare eis quae idem

alibi de urbis Lilybaei origine multo hac aetate recentiori narrat, monuit Wesselingius. Sed hic quidem Diodorus culpa absolvi videtur posse, siquidem credibile est loca illa etiam ante conditam in Lilybaeo promontorio urbem cognominem accolis frequentata fuisse. 36. *δέ* Eichstadius. Libri *τέ*.

88. 31. Rectius scribitur *Αἰθάλειαν*.

89. 2. *πλεῖστα*. Malim *τὰ πλεῖστα*. 22. *δέ* delendum est. 31. *κατάκορον* Reiskius. Legebatur *κατακόρου*.

90. 13. *ἀπαλλαγῶσι*. Immo *καταλλαγῶσι*.

91. 3. *μέν* fortasse delendum est. 19. *Νομάς* sanum esse etsi neque affirmaverim nec negaverim, tamen si mendosum est, vix dubitem quin in *Μένας* sit mutandum. De qua urbe Ducetii dixerat supra.

92. 12. 15. *δεῖν — εἶναι* Eichstadius. Libri *δεῖ — ἐστίν*. 18. *οὖν*. Aberat. 19. Aut *Δουκέτιον* aut *ἰκέτην* abesse debet.

97. 3. *καὶ τὰ κατά* Reiskius.

98. 9. *καί* addidit Eichstadius. Post *μέν* defit *τοῦ ναυτικοῦ*. 23. *πεζικῆς*. Legebatur *Περσικῆς*.

99. 29. *Φασηλίδος*. Malim *προπαροξυτόνως* scriptum hoc nomen et hic et infra. Vide Duker. ad Thucyd. VIII. 88..

100. 34. Post *Περικλῆς* omisi *δέ* cum Reiskio.

103. 9. *γάρ* Eichstadius. Legebatur *δέ*. 22. *ἀμετρῇ δὲ μᾶζαν ἔδοντες*. Haec ipsa oraculi verba videntur.

104. 21. *ἀπάσας*. Malim *ἀπάσαις*.

105. 28. *ἀπό : πολύ* aut *ἔτι* Reiskius. Certe *dehinc* hic non admodum necessarium est.

106. 17. *διορθώσατο* libri.

107. 9. *τεθαύμακ' οὐκ ἐπεὶ πέπλευκεν*. Difficile est certi quid de fragmenti tam brevis scriptura constituere. Illud quidem non dubium est, *ἐπεί* non scripsisse Philemonem. Sed fueritne olim *οὐκέτ'*

εἰ an aliud non dixero. Non magis illo νόμῳ quid faciendum sit definiri nunc potest. 11. θαυμάζειν. Legebatur θαυμάσειν barbare. 15. μητρυιάς. Scribebatur μητρυιᾶς. 16. ταύτας Reiskius.

108. 31. δ' οὖν. Vulgo γοῦν. 34. Structura non procedit nisi deleto διά. 38. Scribe προαγομένους.

109. 14. διορθωθῆναι: διορθωταί Reiskius. 19. τόν: τῷ Reiskius. Quod praefero Wesselingii correctioni. 22. Libri τετυχέναι. Quod correxit Eichstadius.

110. 30. προέστη: προσέστη vel προέβη Reiskius.

111. 16. τά delendum puto. 25. ἔχθραν Reiskius.

112. 7. τὴν αἰσχρὰν κόλασιν ὁμολογήσας. Aut κόλασιν sequi eiusmodi quid debet ut ὑπομείνας, aut ὁμολογήσας praecedere tale quid quale Reiskius desiderabat, τὴν ἀκολασίαν vel τὴν αἰσχρὰν ἐπιτήδευσιν. 17. διαφυγόντες Eichstadius. Libri διαφεύγοντες.

113. 9. συκοφάντην Reiskius. Libri συκοφάντας. 18. Libri κρεωπώλιον. 25. Malim καθ' αὐτόν, ut scripsit Eichstadius.

114. 29. τότε v. 30. post ἡ δέ ponam.

115. 37. βουλομένων τὴν ἀριστοκρατίαν εἶναι. Delendum diceres articulum, nisi recentiores multum ab veterum in eius usu elegantia abscederent. XI. 10. τῆς δὲ νυκτὸς καθεστώσης ἐπλανῶντο καθ' ὅλην τὴν παρεμβολήν XVII. 7. ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον ἔτι τῆς νυκτὸς οὔσης ἀνατέλλοντα.

119. 28. ἐκπολιορκήσαντες. Legebatur πολιορκήσαντες.

120. 11. δέ addidit Reiskius.

121. 6. πάντων. Fortasse πάλιν scribendum est, si quidem etiam pridie eius diei Corcyraei tota classe pugnarunt.

122. 9. παρεσχημέναι. Legebatur παρεσχηκέναι. Sic apud Thucydidem III. 90. libri quidam πεποιη-

κέναι pro πεποιημέναι, unde frustra Coraës πεποιηκυῖαι exsculpsit. 36. ἀνακυκλισμός unde descendat non habet. Quare in ἀνακυλισμόν converto significatione eadem.

124. 16. σκοπεῖν ponebatur v. 17. ante μή. Quod correxit Reiskius. Conf. XI. 92. .

126. 4. ἱεροῖς Reiskius. Libri ἔργοις. 17. τριήρεις δὲ τὰς παρούσας τριακοσίας. His consentit Thucydides II. 13. ἱππέας δ' ἀπέφαινε διακοσίους καὶ χιλίους — καὶ τριήρεις τὰς πλοΐμους τριακοσίας. et Xenophon Anabasi VII. 1. 27. ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἤλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους ἔχοντες τριήρεις τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ τὰς δ' ἐν τοῖς νεωρίοις οὐκ ἐλάττους τριακοσίων, cui hunc numerum ex auctoritate librorum restituimus pro τετρακοσίων. Illud tamen inter eos et Diodorum discriminis est quod illi quidem naves universas numerant trecentas, Diodorus autem praesentes duntaxat tum temporis totidem numero ponit. Sed quis sibi persuadeat Periclem, vires civitatis quantas maximas posset ostentantem, eas naves quae tum forte aberant praeteriisse, quasi minus praesto futuras Atheniensibus? Mihi quidem neque hoc credibile videtur neque illud ineptum, si quis τριήρεις δὲ τὰς πάσας scripsisse Diodorum coniiciat.

127. 1. ἐπεκάθιζεν non de correctione Wesselingii exhibemus, sed ed. Stephanianam sequuti. ἐπεκάθισεν est mendum posteriorum. Quod monere visum est.

129. 29. δέ Eichstadius. Libri τέ.

130. 6. ἑλεῖν Reiskius. Legebatur ἀνελεῖν. 19. Scribebatur Κεφαληνίαν. 36. Scribebatur Θυραίας. Quem accentum quidem et hic et infra servatum malim.

131. 26. δεδενδροκοπημένης. Vulgo δενδροκοπημένης.

133. 15. ἐστράτευσε. Immo ἐστρατοπέδευσε. Nam illud quidem alterum etiam antequam Plataeas

veniret in ipso itinere Plataeensi fecerat. 18. *κατὰ ταύτην*. Malim *κατ' αὐτήν*.

134. 16. *ἡ*. Aberat. 26. *πολεμίαις*. Legebatur *πολεμικαῖς*.

138. 7. 8. *καταγέλαστα — τιθέμενα* Reiskius. 8. *δέ* addidit Eichstadius. Id quod nunc iam non imitarer: saepius ita *τέλος* sine copula adiicitur. 27. 28. Vncis inclusa delet Reiskius.

139. 2. *αὐτῶν* Reiskius. Libri *τῶν*.

140. 14. *μέν* ante *τριήρεις* positum malim.

142. 11. *κατέλυσάν τε τὴν δημοκρατίαν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον* Reiskius. 14. *καί* delet Reiskius. 23. *αὐτάς* addidit Reiskius. 25. Post *ἀποβαλεῖν* desidero *πεζούς*. Dissimile est illud XVII. 33. *τὰ τάγματα τῶν στρατιωτῶν καὶ τὰς τῶν ἱππέων ἴλας*. 28. *τήν* addidit Eichstadius, *τῆς* Reiskius.

144. 11. *ἐξέπεμψαν* Reiskius, *τέ* sequenti in *δέ* mutato.

146. 3. *προσβάλλοντες* Eichstadius. Libri *προσβαλόντες*. 17. *πλήθει*. Aut *πλήθη* aut *πλῆθος* aut *πλήθους* legendum.

147. 19. *Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ἰδίαν χώραν ἔχοντες*. Haec respondent illis *Ἀθηναῖοι μὲν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀμυνόμενοι*, et sententiam habent contrariam ei quae requiritur. Ac frustra, si quid intelligo, corrigendi necessitatem negat Wesselingius. Idem tamen quod Rhodomanuum reddidisse animum advertit, *τὴν ἰδίαν χώραν οὐκ ἔχοντες*, tam debile et ieiunum est, nihil ut certius habeam illo, sic non scripsisse Diodorum. Quem ego tale quid posuisse suspicor: *Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ἰδίαν χώραν ἑλοῦντες ἐκ τῆς θαλάττης προσέβαλον τοῖς πολεμίοις*. Multimodis tum Atheniensium et Lacedaemoniorum vices fortuna inverterat et commutaverat: Athenienses Lacedaemonios ex eorum ditione non expellebant sed propulsabant, terraque maris domini profligabant eos quos penes summa tum erat

terrestris imperii: Lacedaemonii autem non hostilem terram sed suam ipsorum oppugnabant, mari superantes maris dominos, superati terra, cuius imperium tenebant. Atque in hanc sententiam argute sibi ex adverso ponuntur ἀμυνόμενοι et ἑλοῦντες. Qua forma usus ἑλεῖ dixit Diodorus libro II. 26., et ἀνελοῦντας l. XIV. 11, ubi libri itidem ἀνελόντας tenent, et XVIII. 62. παρελεῖσθαι, ubi παρελέσθαι, et XIX. 39. ἑλεῖσθαι, ubi plerique ἑλέσθαι. 39. οὐδὲν τούτων: οὐδὲ τούτῳ (immo vero τοῦτο) Reiskius.

148. 6. ἐάν. Legebatur εἰ. 8. κατοικησαμένων. Legendum est κατῳκισμένων. 21. μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀξιολόγου. Aut πολλῆς aut ἀξιολόγου redundare monuit Reiskius. Atque si alterutrum delendum est, haud dubie est πολλῆς. Redit tamen infra XVII. 7. τριήρεις τε πολλὰς κατασκευαζόμενος καὶ πολλὰς δυνάμεις ἀξιολόγους συνιστάμενος, quod Reiskius inoffensus transiit. Sed ibi quidem multo etiam facilius πολλάς temere repeti potuit. 17. ἑτέραν Eichstadius. Libri ἑτέρων.

150. 10. Scribebatur Θυραίας.

152. 35. Scribebatur Βισσαλτικῶν. ταῦτα: ταύτας Reiskius.

153. 27. ὡπλισμένοι δὲ οὐχ ὁμοίως. Defit ἦσαν.

154. 24. τῇ addidit Eichstadius.

157. 8. πολιορκήσας τἄλλα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. τἄλλα omittit liber unus non optimus. Equidem ἅμα scribendum puto. Quod quo minus certissimum habeam illud unum obsistit quod κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλατταν alibi ubique dicere consuevit. 29. Aut ὧν ὁ μὲν Βρασίδας legendum aut ὁ μὲν οὖν Βρασίδας.

158. 27. ἰδίαν. Malim ἰδίᾳ.

159. 11. εἶχε. Vulgo ἔχει. Quod nunc minus alienum videtur. 13. κατηλύσεως Reiskius. Libri καταλύσεως. 14. τέ. Immo δέ. 26. ἐπ' αὐτούς. Malim ἐφ' αὐτούς. 38. ἀλλοτριοῦντας. Hoc

dicendum erat *ἀλλοτριουμένους*. Et scripsisse videtur *ἀλλοτριοφρονοῦντας*, uti scripsit XVII. 4..

160. 3. *ἐκ* si abesset, non desiderarem.

162. 9. *αὐτούς*: *Ἄργος* Reiskius. 37. *οἵ* delet Reiskius.

163. 10. *Ἀρκάσι*: *λογάσι* Reiskius.

164. 7. *ἐκπολιορκήσαντες*. Legebatur *πολιορκήσαντες*.

165. 9. *τῇ Ἀργείᾳ* malebat Schaeferus ad Demosthenem I. p. 515..

166. 22. *αὐτούς*: *τούς* vel *αὖ τούς* Reiskius.

167. *ἀνελθόντων*. Legebatur *ἀπελθόντων*. 26. *τέ*. Immo *δέ*.

169. *γ'*. *μετάκλησις* Eichstadius. Legebatur *κατάκλησις*.

172. 8. *τὰς κοινὰς πράξεις* Reiskius.

173. 10. *ἰδίας*. Malim *ἰδίᾳ*. 21. *ὑπό* Schaeferus Melet. p. 84.. Legebatur *ἀπό*. 32. *τριήρων μέν* etc. Ante haec verba exciderunt nonnulla. 33. Libri *ἑτοιμασμένων*. 37. *τῶν συμμάχων*. Fortasse scribendum est *σύμμαχοι*.

175. 14. *δ'* addidit Eichstadius.

179. 26. *προσκατασκευάσαντες* pro *προσπαρασκευάσαντες* posui ductum ex varietatibus librorum, quas vide.

180. 35. Post *τηρούμενα* defit *διήρπασαν*.

182. 7. Malim *οἱ δὲ Συρακόσιοι συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμίοις καὶ οὐδεμίαν διδόντες ἀναστροφήν*. 23. *τριακοσίων δέκα*: *ὀγδοήκοντα* Eichstadius probabiliter, etsi Thucydidis Plutarchique testimoniis *ἑβδομήκοντα* magis conveniet.

183. 32. *Σικελιωτῶν*: *Σικελῶν* Eichstadius. 38. Malim *ἐγίνοντο*.

186. 19. *λαμβάνοντος* Reiskius. Libri *λαμβάνοντες*. 28. *ἐδεῖτο πάντων εἶναι πρότερον ἢ τὸ νῦν ἀντιλαβέσθαι τῆς μόνης καταλελειμμένης ἐλπίδος*. Duas ad hunc locum coniecturas exprompsit Reiskius, unam, *ἐδεῖτο πάντων θεῖναι πρότερον τὸ νῦν ἀν-*

τιλαβέσθαι: quae vel eo nomine reiicienda est quod νῦν aut omittendum erat aut post ἀντιλαβέσθαι ponendum: alteram paullo meliorem, ἐδεῖτο πάντων, εἰ μὴ πρότερον, ἀλλ' ἔν γε τῷ νῦν ἀντιλαβέσθαι. Equidem et lenius et Atheniensibus honorificentius sic reponebam: ἐδεῖτο πάντων, εἰ καὶ πρότερόν ποτε, νῦν ἀντιλαβέσθαι. Aristophanes Thesmophoriazusis v. 1155. μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ Θεσμοφόρω πολυποτνία. εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον. Hoc igitur eos rogabat et obtestabatur Nicias, ut si unquam antea, nunc certe probarent fortitudinem unice salutarem. Caeterum nil obest coniecturae nostrae quod ἀντιλαβέσθαι τῆς μόνης καταλελειμμένης ἐλπίδος ad πρότερον quadrare non videtur. Retulit enim ad νῦν duntaxat, ut fit saepissime. Atque sequentium verborum ἐν γὰρ ταῖς τῶν ναυμαχεῖν μελλόντων ἀρεταῖς etc. sententia talis est quae pariter et ad νῦν et ad πρότερον quadret.

187. 17. ὑπομένοντες. Immo ὑπέμενον.

189. 8. ἐκπηδῶντες ἐκ τῶν νεῶν ἀπολομένων. Male ἀπολομένων adhaesit voci νεῶν ex illo (v. 11.) νεῶν ἀπολομένων ἐξήκοντα. Nam pereuntibus quidem navigiis recte exsilias; ex perditis quam evaseris prius ipse perditus fueris. 18. στρατηγῶν Legebatur στρατιωτῶν. Atqui ipsi sunt milites de quibus dicit ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι.

191. 18. ἀντ' addidit Reiskius.

193. 25. συγγνώμην Reiskius. Libri γνώμην. 33. συνηδομένους Valckenarius ad Eur. Hippol. p. 302. Libri ἡδομένους.

194. 30. συμβαίνῃ. Vulgo συμβαίῃ. 37. ἀλλὰ πράξαντας δεινὰ παθεῖν εὐγνώμονα. ἀλλά in καί mutandum videtur, quae et aptissima hic particula est et saepe cum illa commutata. Certe maiorem hoc speciem habet Rhodomanniano οὐδέ: nam Stephani, Wesselingii, Reiskii coniecturae non magis orationem quam sententiam exhibent concinnam.

197. 35. *ἐπαγαγόντα*. Legebatur *ἐπάγοντα*.

198. 6. *τήν*. Aberat. Vide Add. ad 408. 30. 7. *τινί*: *δεινῇ* Reiskius, *ταπεινῇ* Eichstadius. 29. *φησί*. Vulgo *φήσει*. 38. *ὁρῶ*. Fortasse *ὁρᾷς*.

199. 32. *ὑμῶν* Eichstadius. Libri *ἡμῶν*.

200. 32. *χρώμενον*. Immo *χρωμένων*. 33. *καὶ τί λέγω; Μηλίους ἐκπολιορκήσαντες ἡβηδὸν ἀπέκτειναν, καὶ Σκιωναίους, οἳ συγγενεῖς ὄντες τῆς αὐτῆς Μηλίοις τύχης ἐκοινώνησαν. Καὶ τί λέγω* sic positum est corrigentis sese et quod dixerat retractantis. Iam quae hic ponit Gylippus crudelitatis Atheniensium exempla duobus modis discrepant ab eo quod supra attulerat in Mytilenenses ab eis editum. Nam neque irrita fuerunt quae crudelissime in Melios et Scionaeos populus scivit, ut factum erat in Mytilenensium supplicio, neque in Graecos modo aut socios aut bene de se meritos, sed suos ipsorum colonos saevierant. Sed hoc quidem posterius discrimen non adeo urgere Gylippum satis ostendit quod Scionaeos et cum Meliis coniunxit, Spartanorum ut constat colonis, neque primo sed secundo loco commemoravit. Quod autem utrorumque supplicium ratum fuit, non ut Mytilenensium irritum, id quum antea dissimularit, non potest iam ad id quod non dixerat orationem suam referre. His accedit et structurae intolerabilis in oratore negligentia et bonorum librorum auctoritas, quibus deest *καί* ante *τί*. Vnde scribendum haud dubie: *τί λέγω Μηλίους, οὓς ἐκπολιορκήσαντες — ἀπέκτειναν, καὶ Σκιωναίους* etc. . Supra c. 27. *τί λέγω Νικίαν, ὃς ἀντεῖπεν;*

201. 8. *ποῦ*. Immo *ποῖ*.

202. 16. *μηδέν*. Malim *μὴ δεῖν*. Idem verbum, sed alio loco positum, monstrare videtur Coisliniani scriptura. 36. *ἄν*. Aberat.

204. 15. Malim *συμμαχήσαντας Λακεδαιμονίους*.

205. 24. *ὀλιγωρότερον* Reiskius. Libri *ὀλίγῳ πρότερον* 29. *Λακεδαιμονίων: πρὸς Λακεδαιμονίους* Reiskius. 31. *φιλονεικοῦντες* Reiskius. Libri *τοῖς φιλονεικοῦσι.*

206. 13. *μεθίσταντο* Reiskius. Libri *καθίσταντο.* 9. *διαλογιζόμενος ἀποστεῖλαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν.* Quum circa Ioniam tunc maxime et Hellespontum bellum arderet, insignem fatuum necesse est Pharnabazum fuisse, qui stultum consilium caperet in Boeotiam classem suam mittendi, nihil nec Lacedaemoniis profuturam neque obfuturam Atheniensibus. Mindarus quidem Lacedaemoniorum classi praefectus Mileti naves Persicas exspectans desidebat. v. p. 207. 35.. Et vix dubitari licet quin sic recte haec emendemus: *ἀποστεῖλαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὴν βοήθειαν.* Vti dixit XIII. c. 59. *προαπεσταλμένοι ἐπὶ τὴν βοήθειαν*, et saepe alibi.

212. 36. *πόλιν.* Legebatur *τὴν πόλιν.* 38. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς πρωτεύοντος παραλαβεῖν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν βοηθήσειν. Παραλαβεῖν* quum sublime pendeat, in verbo unde aptum sit probabilissime restituendo coniecturis certarunt Rhodomannus, Wesselingius, Reiskius. Sed ut mihi videntur, omnes operam inanem perdiderunt. Nam quod ante omnia quaerendum fuerat, quis esset iste *πρωτεύων*, id vero leviter admodum ab eis quaesitum est. Wesselingius, qui solus in hanc disputationem ingressus est, incertus animi pendet sufetumne principem an regem qui mox vocatur Annibalem intelligat. Nunc ego illud primum ostendam, regem Annibalem intelligi nullo unquam pacto posse. In quam rem nihil nisi locum hunc integrum ponam: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς πρωτεύοντος παραλαβεῖν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν βοηθήσειν, εἰς δὲ τὴν τούτων διοίκησιν, ἂν ᾖ χρεία πολεμεῖν, κατέστη-*

σαν στρατηγὸν τὸν Ἀννίβαν, κατὰ νόμους τότε βασιλεύοντα. Nam aut ego nihil video, aut clarum ex his est Annibalem ibi primum ubi nominatur introduci. Iam si certum est regem non fuisse illum πρωτεύοντα: est autem certissimum: sufesne ille an quis alius fuerit nihil ne quaerere quidem attinet. Absurdum est enim civitatis, cuius rex imperium tenet, πρωτεύοντα dici alium quam regem. Rex enim ubi regnat, supremus est omnium. Quocirca etsi supersedere mihi hac quaestione licebat, tamen ne quid reliquum faciam, id iam demonstrabo, ne sufetem quidem esse illum πρωτεύοντα posse. Et verum quidem est plures eodem tempore sufetes Carthagine creari solitos, adeoque quantum ex Livio, qui eos velut consulare imperium habuisse dicit (XXX. 7.), et Festo, qui, *Sufes*, inquit, *consul lingua Poenorum*, colligitur, binos: eosdemque Graeci scriptores βασιλεῖς Carthaginiensium vocare videntur, ab Aristotele Polit. II. 9. cum regibus Spartanorum compositos, binis, ut constat, numero. Sed haec ipsa docent nihili esse quae Wesselingius de principe sufetum comminiscitur: non magis enim sufetum Carthagine princeps fuit quam aut consulum Romae aut Lacedaemone regum. Quodsi certum est principem illum, quem hic urbis capiendae suasorem introducunt Rhodomannus aliique, summorum ullum magistratuum non fuisse: scire cupiam quis tandem fuerit aut quomodo dici πρωτεύων potuerit. Nunquam sane rationem reddideris: nec dubitandum videtur quin locus hic aliter longe restituendus sit: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς πρωτεύοντος τοῦ παραλαβεῖν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν βοηθήσειν. Dixerat antea apud Carthaginienses urbis opportunissimae cupiditatem metu Syracusanorum paullisper cohibitam: tandem vero illa superante auxilium se laturos promiserunt.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καί autem sic habes positum XIV. 43. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς ἀνυπερβλήτου γενομένης κατεσκευάσθησαν ἀσπίδων — μυριάδες.* Excerpt. de Virt. et Vit. p. 122. 2. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλικίας οἰκείως πρῶτον ἤρξατο περιποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν.*

213. 9 *ὅμως.* Immo *ὁμοίως* aut *ἅμα.* 19. *διακριθῆναι*: *καί* praeponit Reiskius.

217. 32. Libri *στενότατος.*

218. 17. *ἦν καί* Reiskius. Libri *ἦν.*

221. 11. *ἐφόδου.* Malim *ἀφόδου.* 28. *ταύταις.* Legebatur *ταύτας.*

222. 26. *ἀντετάχθη* Reiskius. Libri *ἀντετάχθησαν.*

223. 2. *Πολυδώρου.* Fortasse scribendum est *Πολυδώρᾳ*, ut insula haec ab aliis vocatur. 16. *πολιτῶν.* Nescio an praestet *ὁπλιτῶν.* Conf. Xenoph. hist. gr. I. 1. 34. et infra c. 64.. 19. *Λακεδαιμονίους.* Immo *Λακεδαιμονίαν* vel *Λακεδαίμονα.* 29. *ἀλλήλοις* Reiskius. Libri *ἀλλήλους.*

224. 7. *πέμποντες.* Fortasse scribendum est *πολεμοῦντες. σκάφεσι πολιτικοῖς μᾶλλον κινδυνεύομεν. Μᾶλλον* non est satis aptum; aptissimum autem *μόνον*, quod et minimum differt ab illo et saepe cum eo permutatum est. Haec enim legati mens, se quidem navigiis tantum periclitari, ut quibus socii militem praebeant: Athenienses vero quum ipsi naves conscendant, semet ipsos in discrimen committere. 13. Post *θαλάττης* deesse *ἐκβληθέντες* vel eiusmodi quid vidit Reiskius. 19. *συνατυχοῦντας* Reiskius. Libri *συνατυχοῦντα.*

228. 13. *κακοπαθεῖν καὶ δρᾶσαι δεινά.* Legendum *καὶ παθεῖν καὶ δρᾶσαι δεινά.* 18. *στενωπῶν* Reiskius. Legebatur *στενῶν τόπων.*

229. 36. *γυναῖκες ἐστερημέναι τῆς συνήθους τροφῆς.* Alimentorum discrimen minima opinor pars erat miserrimae sortis Selinuntiarum: nec manifestius quidquam correctione nostra *τῆς συνήθους τρυφῆς.* Vniversus enim cultus luxuriosissimus su-

bito in gravissimam conditionem verterat. Infra c. 89. de virginibus Agrigentinis, *τὴν συνήθη τρυφὴν εἰς ὁδοιπορίαν καὶ κακοπάθειαν ὑπεράγουσαν μεταβαλλόμεναι διεκαρτέρουν.*

230. 1. *τῶν.* Aberat. 14. *τετελευτήκεισαν.* Vulgo *τετελευτήκασιν.* 36. *συμπεφωνηκώς: συμβεβουλευκώς* Reiskius.

231. 14. *τέτταρσι.* Legebatur *τέτρασι.* 35. *τῷ πλείονι: τὸ πλεῖον* Reiskius.

232. 9. Post *κρατήσειαν* delevit *ἄν* Eichstadius. 12. Malim *τολμῆσαι.*

234. 17. *μέν* prius delendum. 35. *Πελοποννήσῳ.* Immo *Ἑλλησπόντῳ.*

235. 13. Post *μάχῃ* delevit *τέ* Reiskius, et 15. post *τήν* Eichstadius.

236. 22. *αἱ μὲν ἀπὸ Σικελίας πέντε, ἐκ τῶν πολιτῶν πεπληρωμέναι.* Vitium, quod etiam Wesselingius senserat, ego ut in re incerta sic tollere tutissimum duxi ut minimam mutationem facerem, *πέντε δ' ἐκ τῶν πολιτῶν.* 24. *περιστρατοπεδεύσαντες.* Legebatur *περιστρατεύσαντες.*

237. 16. *μέν* post *Μεγαρέων* repone. 27. *οἱ δὲ καταλθόντες τῶν Χίων τῶν ἀντιπολιτευομένων αὐτοῖς καὶ τῆς ἐκπτώσεως εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας ἐφυγάδευσαν.* Quod post *ἐκπτώσεως* addit liber Vaticanus *αἰτίους ὄντας*, id primo quidem obtutu mire abblanditur, modo, structura sic iubente, *αἰτίων ὄντων* scribatur cum Wesselingio. Sed idem qui accuratius considerarit, correctoris emblema agnoscet, et quidem imperiti. Nam quum illud quod in codice est *αἰτίους ὄντας* propter *ἀντιπολιτευομένων* stare non possit, rursum illud quod Wesselingius restituit *αἰτίων ὄντων* propter *ὄντας* nequit. Tribus siquidem modis Graece dicere licet: aut *τοὺς αἰτίους ὄντας, εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας*, aut *τῶν αἰτίων ὄντων εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν*, aut *τοὺς αἰτίους ὄντας, εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.* Quar-

tus non superest. Noli igitur admirari libri illius scripturam, quae quam facile emendatori subnasci potuerit documento est Stephanus, qui in eandem inciderat codice Vaticano nunquam inspecto. Sic autem locus emendandus videtur: *οἱ δὲ κατελθόντες τῶν Χίων τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐτοῖς πρὸ τῆς ἐκπτώσεως εἰς ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας ἐφυγάδευσαν.* Ac rectius Chii fecisse videntur quod omnes qui antea sibi adversabantur eiecerunt, quam sexcentos tantum eorum. 33. *τοῖς Χίον* post Rhodomannum Toupius in Suidam II. p. 625.. Libri *τοῖς τὸ Ἰσχίον.*

238. 5. *καθεσταμένος.* Legebatur *καθιστάμενος.* 22. *τῆς.* Aberat.

239. 11. *τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς ἐμπιπρώντων, τὰ δὲ ἀποσπώντων ταῖς σιδηραῖς χερσίν* Toupius Emend. in Suid. II. p. 6. sive I. p. 75. collato Polybio I. 53. *τοῦ Καρθάλωνος τὰ μὲν ἐμπιπρῶντος τὰ δὲ ἀποσπῶντος τῶν πλοίων.* Caeterum bene Suidae illa *τῶν δὲ πλείων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς* citantis glossam et defendendo et explicando *ἀποστολαῖς* adhibuit idem. 24. *δὲ* addidit Reiskius.

240. 29. *μόγις ἐνόμιζον εὑρηκέναι δυνατὸν ἄνδρα τοῦτον φανερῶς ἀντιτάξασθαι τῷ δήμῳ δυνάμενον. Δυνατὸν* redundare monuit Reiskius. Neque id cuiquam animum attendenti latere poterat, nisi plane ignaro quid Graece significaret *μόγις εὑρηκέναι.* Id enim quum interpolator ille qui codicem Venetum contaminavit sic interpretaretur, *vix unquam se invenisse putabant*, ita locum corrupit: *μόγις ἐνόμιζον εὑρηκέναι δυνατὸν ἄνδρα ὡς τοῦτον — δυνάμενον.* Quo pacto sane et *δυνάμενον* et *δυνατὸν* servatur, sed lingua et sententia perimuntur. Nam quum *μόγις εὑρημένον* non id Graece dicatur quod vix unquam sed quod aegre tandem inventum est, ut apud Aristophanem Pluto v. 492. *τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυ-*

μοῦντες; μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον. Lucianum Piscat. 15. μόλις γοῦν εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην. et Diodorum infra XIII. 92. ὁ δὲ δημοτικὸς ὄχλος ἐπήνει καὶ μόλις ἔφασκε τὴν πόλιν προστάτην εὑρηκέναι βέβαιον: id igitur quum ita sit, Veneti codicis scriptura admissa Alcibiades secum ipse comparabitur stolide. Caeterum Reiskio eodem immo meliori iure *δυνάμενον* tollere licuerat: nam *δυνατόν* si deleas, aut omittendum erit *τοῦτον* aut in *τόν* mutandum. Sed mihi magna suspicio orta est utrumque servandum esse. Simillimus enim hic locus illi supra p. 69. 36. *ἑτοίμους ἑαυτοὺς ἀπέδειξαν καὶ πεζῇ καὶ κατὰ θάλατταν βουλομένους διαγωνίζεσθαι.* Vbi facile quidem dictu est litura curari oportere redundantiam orationis. Verum enimvero qui in eadem enuntiatione *προσήκειν δεῖν* et similia alterum alteri superaddere non dubitarunt, ab iis non ausim eandem in aliis loquendi speciebus licentiam alienam iudicare. Vide quae dicturus sum infra ad p. 501. 29.

241. 6. *ἔχοντες.* Immo *ἔχοντας.* 16. *ἔπειτα δὲ τὰς στήλας κατεπόντισαν, ἐν αἷς ἔγραψαν τὴν αὐτοῦ καταδίκην* Reiskius. Scribendum videtur — *ἐν αἷς ἡ καταδίκη ἦν καὶ τἄλλα.* 23. Malim *εἵλαντο δὲ καὶ στρατηγοὺς ἑτέρους οὓς ἐκεῖνος ἤθελεν.*

242. 11. *τὰς ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι* Reiskius. Libri *ταύτας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι.*

243. 5. *ἀρίστας.* Malim *τὰς ἀρίστας.* 8. *προκαλεσόμενος* Eichstadius. Libri *προκαλεσάμενος.*

246. 30. *οἱ δὲ τὴν Ῥόδον νῆσον.* Malim *οἱ δ' ἐν τῇ Ῥόδῳ νήσῳ*, deleto quod sequitur *καί.* 37. *δὲ* addidit Eichstadius.

247. 2. *ἐπὶ τὴν Συράκουσαν.* Aptius videtur *Συρακοσίαν.* Non enim ipsas Syracusas venit. Atque XIV. 14. etiam *Συρακοσίᾳ* malim. 8. *αὐτῷ*

Reiskius. Libri *αὐτοῦ*. 9. *περιεωρᾶσθαι* Reiskius. 10. Malim *προσκόψῃ*. 15. Malim *ἔθαψάν τε*.
248. 22. *αἷς* Reiskius. Vulgo *ταῖς*. 27. *διεξελθόντες*. Fortasse *οὐδ' ἐξελθόντες*.
249. 11. *τότε μὲν αὐτοὺς διανυμαχεῖν ἔκρινεν ἐπισφαλές*. Recte Wesselingius *αὐτοῦ*. Sed quum et ante et magis etiam post receptum *αὐτοῦ* loci non tempora distinguantur, etiam *τότε* est in *τό* mutandum. 15. *τῇ Μιτυλήνῃ* Reiskius. Libri *τὴν Μιτυλήνην*.
250. 30. Malim *κατεσκεύασαν*. 38. *ἐνεβίβασε*. Legebatur *ἀνεβίβασε*.
251. 16. *τετολμηκότως*. Legebatur *τετολμηκότες*. 24. *ἐπί*. Vulgo *ἀπό*. 36. *μεγίστῳ τε πλήθει τῶν νεῶν καὶ τῇ ῥώμῃ τῶν ἐπιβατῶν*. Sequebatur Callicratidam classis centum quadraginta navium (vid. c. 76.), quibus accesserunt triginta de Atheniensibus captae (vid. c. 78.). Earum ad proelium Mytilenense nonnisi optimas quasque selegerat (v. c. 78. extr.), quot numero, nescio; sed etiamsi omnes secum adduxisset, tamen non erat quare numerum hunc ingentem vocaret Diodorus, quum et ante et post haec tempora classes multo ampliores mare tulerit. Sane nimium est illud *μεγίστῳ* in numero non nimio, et sic restituendum: *πολὺν διαγωνισάμενος χρόνον μόγις τῷ τε πλήθει τῶν νεῶν καὶ τῇ ῥώμῃ τῶν ἐπιβατῶν ἐξέωσε τοὺς Ἀθηναίους*. Infra c. 110. *πολὺν διαγωνισάμενοι χρόνον μόγις ἐξέωσαν τοὺς ἐντὸς τῆς τάφρου βιασαμένους*.
254. 9. *καὶ γὰρ ἀμπελῶνος*. Deest *ἦσαν* vel *ὑπῆρχον*, quod animadvertit Reiskius. 32. *προαίρεσις* Reiskius. Libri *προδιαίρεσις*. 33. *ἢ μέχρι τοίχων τοὺς νεὼς οἰκοδομούντων*. *Τοίχων* quid huc faciat non exputo, et scribendum coniicio *θριγκῶν*. Non absimili mendo apud Euripidem Iphigenia T. v. 73. *θριγκώματα* in *τριχώματα* depravatum. Iuvat autem cum his comparare illa l.

XVII. c. 105. *τὰς οἰκήσεις κατασκευάζουσι τοὺς μὲν τοίχους οἰκοδομοῦντες, τὰς δ' ὀροφὰς ἐκ τῶν τοῦ κήτους πλευρῶν.* 34. *σηκούς* Reiskius. Libri *οἴκους.* 35. *συνῳκοδομοῦντο.* Malim *συνῳκοδόμηντο* vel *ἐνῳκοδόμηντο.* Sed totum locum considera: *συνῳκοδομοῦντο γὰρ οἱ τοῖχοι τοῖς κίοσιν, ἔξωθεν μὲν στρογγύλοι, τὸ δ' ἐντὸς τοῦ νεὼ ἔχοντες τετράγωνον.* Nihil stultius his fingi potest, ac manifestum est parietibus tribui quod columnarum fuit. Quare haec invertenda sunt uti edidimus, *οἱ κίονες τοῖς τοίχοις*, vel *τοῖς τοίχοις οἱ κίονες.*

255. 2. *τοῦ.* Vulgo *τό.* 5. *ταῖς* delendum est. 6. *διαφερούσαις.* Libri duo *διαφερούσας.* Legebatur *διαφέρουσαν.* 33. *Γελλίας.* Excidisse videtur *ἦν.*

256. 3. Libri *ξένων.* 20. *προσέπεσεν.* Immo *προσέπεσεν.*

257. 15. *ἐπιπλήττειν* Eichstadius. Libri *ἐπέπληττε.*

258. 33. *συνέπεσεν.* Malim *ἐνέπεσεν.*

259. 36. Immo *εὐλαβήθη.*

260. 18. *δ'* delet Eichstadius.

265. 2. *ἐκτείνοντος: ἐντείνοντος* Reiskius. Libri *ἐκτέμνοντος.* 6. *φωτί* Reiskius. Libri *φόβῳ. δύναμιν.* Immo *τὴν δύναμιν.* 8. *δή* Eichstadius. Libri *δέ.* 18. *ἀφελέσθαι.* Fortasse *ἀφελεῖσθαι.* 27. *παντοίων.* Legebatur *παντοίαν.* 28. Immo *εὑρέθησαν.*

265. 6. Malim *προήρητο.* 15. *μὴ τούς.* Legebatur *τοὺς μή.* 36. *περιαιρήσεσθαι* Reiskius.

266. 17. *ἔφυγον.* Liber unus *φυγῶν.* Legebatur *φυγόντας.*

267. 19. *οἷς* Eichstadius. Libri *αἷς.*

268. 3. *δ'* addidit Reiskius. 13. Negationem post Reiskium addidit Eichstadius. 19. *δέ* delet Eichstadius.

269. 5. *ἐπιβουλῆς.* Malim *ἐπιβολῆς.* 28. *ἀπομιμούμενον* Reiskius. Libri *ὑπομιμούμενον.*

271. 20. *καί* nisi deleri placet cum Wesselingio, addendum ei est *αὐτός*. *περί*. Malim *ἐπί*.

272. 17. *εἶναι* Reiskius. Libri *ἐστί*. 27. *ἐνέβαινον*. Legebatur *ἀνέβαινον*. 35. *τότε, πρότερον* Eichstadius. Libri *πρότερον, τότε*.

273. 13. *τοῖς Ἕλλησι πρὸς Ἕλληνας*. Legendum esse *Ἕλλησι* quis non videat? Et sic infra XIII. c. 102. XV. 85. XVII. 14.

274. 9. *φυγόντος* Eichstadius. Libri *φυγόντων*. 11. *αὐτοῖς* Reiskius. Legebatur *αὐτούς*.

278. 1. *κατέστροφεν*. Legebatur *κατέστρεφεν*.

280. 33. *τῇ γῇ* Reiskius.

281. 22. *τούτων* Reiskius. Libri *ταῦτ'*. *τήν* post *ἐπιγραφήν* ponit Reiskius.

283. 5. Malim *οἱ μέν*. 31. 32. Immo *προσβαλλόντων — καταβαλλόντων*.

284. 2. *ἀνώχυρον*. Scribebatur *ἀνόχυρον*. 15. *τόποις: Γελῴοις* Reiskius. 30. *παρ' αὐτὸν τὸν αἰγιαλόν*. Satis erat *παρὰ τὸν αἰγιαλόν*.

285. 7. *παρὰ τὴν θάλατταν τὸ πᾶν: τὸν παρὰ τὴν θάλατταν τόπον* Reiskius.

286. 7. *περὶ τῶν ὅλων κρίνεσθαι διὰ τοὺς πολεμίους*. *Διά* in *πρός* mutabat Reiskius: quod si sequentibus ingeretur, sic scribi malebat, *πρὸς τοὺς πολεμίους ὑπὸ τὴν ἑσπέραν ἀπέστειλε*. Praestat opinor nostra correctio, *πάντων δὲ λεγόντων ἀνεπιτήδειον εἶναι τὸν τόπον περὶ τῶν ὅλων διακρίνεσθαι, τοῖς πολεμίοις πρὸς τὴν ἑσπέραν ἀπέστειλε κήρυκα*. *Διακρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων* frequens est neque exemplis indiget: *ἀποστέλλειν* autem sic dativo iunxit XII. 45. *πρεσβείας ἀποστείλαντες Λακεδαιμονίοις ἠξίουν καταλύσασθαι τὸν πόλεμον*. 36. *ἐξοριζόμενον — καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον θεωροῦντες* Reiskius.

287. 10. *τῶν*. Malim *τῷ*. 12. *βραχύτητα*. Immo *βραδύτητα*. 17. *πάντας: πάντα* Reiskius. 22. *ἀπολιπόντας*. Immo *ἀπολείποντας*. 36. *ἄν*. Immo vero *ὄν*. 37. *πειθοῖ* libri. Pro quo propositum

a Wesselingio *σπεύσοι* Reiskius recte *σπεύδοι* scripsit, idem *σπουδῇ* et *ἐπείγοι* proponens. 38. *παρὰ δόξαν ἐκείνων* Reiskius. Fortasse *ἐκείνων* in *ἐκεῖσε* mutandum est.

288. 23. *τῶν ἀλλοτρίως τῇ πόλει διακειμένων. Πόλει* ineptum esse patet: non urbi enim sed tyrannidi Dionysii infesti erant. Itaque Reiskius aut ipsum illud *τυραννίδι* rescribendum aut sic locum interpolandum coniiciebat, *τῶν ἀλλοτρίως ἑαυτῷ ἐν τῇ πόλει διακειμένων*, ubi quidem inane est illud *ἐν τῇ πόλει*. Sed lenius, nisi fallor, hic locus restituendus est: *τῶν ἀλλοτρίως τῇ πολιτείᾳ διακειμένων*. Tyrannus erat Dionysius: sed etiam tyrannidem recte *πολιτείαν* dici quis neget? Nec dissimile est *πολιτεία* de triginta virorum Athenis dominatu dictum XIV. 4. 32. *διόπερ*. Manifestum est excidisse hic quaedam de lue pestifera in castris Carthaginiensium grassata, quam capite hoc extremo memorat tanquam notam lectoribus, etsi de ea ne verbum quidem dixerat. 37. *ἄλλους καί*. Malim *ἄλλους τε καί*.

294. 7. *μέν*: *δέ* Reiskius, *μέντοι* Eichstadius et Schaeferus. 20. Scribebatur *θρυλλοῦσιν*.

295. 20. *ἕκαστον*. Malim *ἑκάστων*.

296. 12. *ἀπέφηναν*: *ἀποκαθίστασθαι* addit Reiskius. 16. *τά*. Aberat. 21. *προσφάτως συνειληφὼς τὴν πόλιν*. Non sic possunt nec dicuntur urbes *συλλαμβάνεσθαι* instar hominum. Et scribendum videtur *προσφάτως ἦν εἰληφώς*. Quod praestat etiam ad structuram.

298. 1. *ἔχοντας* Reiskius. Libri *ἔχοντες*. 29. *διειλήφεισαν* Eichstadius. Libri *διειλήφασι*.

299. 1. *γέ* Reiskius. Libri *τέ*. 2. *ἐπίτασιν* Reiskius. Libri *ἐν ἅπασι*. 28. 29. *διενοεῖτο μᾶλλον* Reiskius. Libri *διενόει τὸ μέλλον*.

300. 13. *ἐξήνεγκεν*: *ἐξήγαγεν* Reiskius.

301. 3. *εἰώθεισαν* Reiskius. Libri *εἰώθασι*. 29. *προσήκειν ἔφησε δεῖν οὐκ ἐφ' ἵππου θέοντος*

ἐκπηδᾶν. Recte sic Stephanus pro ἔφη σοι δεῖν. Demosthenes Epitaph. p. 1399. ἄξια δὴ τούτων ᾤοντο δεῖν προσήκειν ποιοῦντες ὀφθῆναι. Quo de plane assentior Lobeckio ad Phrynichum p. 753. Diodorus XVII. 117. ἀναγκαῖον ἡγούμεθα δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτῶν τοὺς λόγους. 31. προσπίπτειν. Praestat, opinor, προπίπτειν.

302. 4. ἱππεῖς inseruit Reiskius. 6. ἐξήεσαν Reiskius. Libri ἀντεξήεσαν.

304. 32. ἀνελοῦντας Eichstadius. Libri ἀνελόντας.

305. 26. Βοιωτούς: βοηθούς Reiskius. 29. δ' addidit Reiskius.

307. 3. ἦξειν. Legendum ἄξειν. 4. χρόνον delet Reiskius.

309. 32. Libri ἀπὸ τῶν Ἐρβιταίων. Quod correxit Eichstadius. 37. Immo Ἀρχωνίδειον.

311. 1. κελεύοντας. Malim κελεύοντες. 19. προστρατοπεδεύσας Eichstadius. Scribebatur σ simplici.

312. 31. παρεσκεύαζεν. Immo παρεκόμιζεν. 32. παρείχετο Eichstadius. Libri παρέσχετο vel παρέχετο.

313. 14. ᾠκοδόμητο Eichstadius. Libri ᾠκοδόμηντο.

315. 17. συστρατευσομένους Reiskius. Libri στρατευσομένους. 23. Post εὐνοίᾳ excidit ἀποκλίνων, quod illi iungere solet Diodorus. 24. συστρατεύσεσθαι. Omnino scribendum συστρατεύσεται.

316. 5. ἀποτηροῦντες. Malim ἐπιτηροῦντες. Hoc saepissime utitur Diodorus; illo neque ipse nec quem noverim alium. 25. ἐπ' αὐτῆς δ' ἄρχεται τῆς ὁδοῦ ἕτερον μέρος, μία δ' ἐστὶ τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, καὶ καλεῖται μὲν Λίβανος. Μέρος in ὄρος mutandum esse viderat Wesselingius; illud non viderat, mendosissimum et illud esse quod sequitur, μία (sc. ὁδός) δ' ἐστὶ τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους. Eo siquidem simul et tollitur quod modo positum erat et ponitur quod modo sublatum. Si una duntaxat via illic ducebat, quorsum τῶν istud, quod plures ibi fuisse

prodit? Hoc opinor animadverso Reiskius μία δ' ἐστί vitiosum esse monuit, caeterum mendi feliciter detecti infelicissimam medicinam excogitavit ὑψηλότατον. Equidem tale quid potius ex illo ΟΡΟΣΜΙΑΔΕΣΤΙΤΩΝ exsculpserim: ΟΡΟΣΣΠΙΛΩΔΕΣΤΑΤΟΝΤΩΝ. Recte autem σπιλωδέστατον: quam vocem, ut multas, a Polybio accepit, qui X. 10. 7. ἡ δὲ πόλις αὐτὴ μεσόκοιλός ἐστι· κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας πλευρὰν ἐπίπεδον ἔχει τὴν ἀπὸ θαλάττης πρόσοδον, τὰ δὲ λοιπὰ περιέχεται λόφοις, θυσὶ μὲν ὀρεινοῖς καὶ τραχέσιν, ἄλλοις δὲ τρισὶ πολὺ μὲν χθαμαλωτέροις, σπιλώδεσι δὲ καὶ δυσβάτοις. Qui locus sane in rem nostram est: in quo τραχὺς et σπιλώδης sibi uti hic ex adverso ponuntur: ὄρη γὰρ πλησίον ἀλλήλων κεῖται, τὸ μὲν τραχὺ καὶ κρημνοὺς ἔχον ἀξιολόγους, ἐπ' αὐτῆς δ' ἄρχεται τῆς ὁδοῦ ἕτερον ὄρος σπιλωδέστατον τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους. Porro Demosthenes Bithynus apud Stephanum sub Ἡραία,

ἔστι δέ τις προπάροιθε κλυτῆς Καλχηδόνος ἄκρη,
Ἡραία τρήχουσα, πολυσπιλάς.

317. 35. Malim προσιοῦσαν.

319. 25. τῶν. Malim τῷ, sicut v. 20. τὸ περὶ τὸν βασιλέα γεγονὸς ἐλάττωμα. Ipsius enim Cyri victoriam dicit, si τῷ scribis, clare et aperte, sin τῶν, obscure et ambigue.

322. 4. ταὐτό Reiskius. Libri τοῦτο. 7. τῇ αὐτῇ τὴν ἀναχώρησιν ἧπερ ἦλθον Reiskius. Legebatur τὴν αὐτὴν ἀναχώρησιν ἥνπερ ἦλθον. 23. Malim συνεφώνησαν.

323. 6. ἐπιλέξας. Immo ἐπιλέξαι. Alioqui προηρεῖτο dictum oportuerat. Conf. vol. III. p. 313. 33.

324. 22. Τηρίβαζος. Dubitari non posse videtur quin verum unum sit Τιρίβαζος. Hanc enim formam plerorumque omnium scriptorum boni libri praeferunt. Hic quidem proximum illi Τι-

ῥίβαζος exhibet liber insigni quidam bonitate. Vbi pro more librarius diphthongo expressit longam vocalem: ι enim priorem haec nomina producunt. Horatius Carm. I. 26.

quid Tiridaten terreat, unice.

325. 25. τὰς δὲ τοῖς ἀνδράσι. Hoc ab librario temere propter illa τὰς μὲν τοῖς ὑποζυγίοις positum videtur pro οἱ δ' ἄνδρες. Vide infra ad p. 345. 26..

326. 2. Aut delendum τά aut τῆς scribendum.

327. 16. δέ Eichstadius. Libri τέ. 20. ἐλέγετο γὰρ εἶναι φίλος Ἀναξιβίῳ. Id apud Xenophontem de se ipse profitetur Chirisophus. Fortasse igitur scribendum ἔλεγε.

328. 23. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Σινωπεῖς. Quinam hi sunt alii Sinopenses aut a quibus distinguendi? Adhuc quidem unos duntaxat memoraverat, ut mirum sit cur hic bifariam repente scindantur. Sed componendus hic locus cum illo qui est infra p. 331. 32. οἱ μὲν ἄλλοι φυγάδες προσλαμβανόμενοι τοὺς Μεσσηνίους παρετάξαντο. Ne ibi quidem illo ἄλλοι ineptius quid cogitari potest: sed exemplo illius loci hoc nostro primo delendum est οὖν, ab librariis vel temere vel consilio interpositum, deinde autem uterque ad hunc modum corrigendus: οὐ μὴν ἀλλ' οἱ Σινωπεῖς, οὐ μὴν ἀλλ' οἱ φυγάδες. Quas particulas frequentat Diodorus. 32. οἱ περιλειφθέντες ἀπὸ μυρίων τρισχίλιοι ὀκτακόσιοι. Haec non solum cum Xenophonte pugnant, qui paullo ante haec tempora superstites memoravit sexcentos supra octo millia, sed ipso Diodoro, qui infra c. 37. de millibus quinque tanquam parte eorum loquitur. Nihil igitur mendo manifestius: sed correctionem tamen eius nemo probabilem attulit. Quam hanc habeo ut ὀκτακισχίλιοι τριακόσιοι scribatur. Is certe numerus probabilissimus est. Octies mille sexcentos Cerasunte superfuisse

narrat Xenophon. Post quod tempus proelia cum Mossynoecis et alii casus varii rerumque discrimina facile potuerant trecentos absumpsisse Chrysopoli. 55. *τὴν παραικειμένην Θρᾳκῶν πόλιν.* Omnino *Θρᾳκῶν χώραν* scribendum. Quae nomina permutari solere videbis ex huius libri c. 57., XV. 36..

329. 29. Articulum priorem abesse malim. 35. *ἐάν.* Vulgo *εἰ.*

330. 13. *ἔρημον*: *ἐρυμνόν* Reiskius. 16. *τῆς.* Id alibi addere non solet.

331. 30. *προσῳάτως.* Anteponendum *καί.* 32. Vide ad p. 328. 23..

333. 13. *οὕς.* Aptius est *ὅσους.* Et sic p. 340. 34. et alibi.

334. 21. *Μελήτου.* Vulgo *Μελίτου.*

335. 9. *Ἡριππίδαν.* Vulgo *Ἡριπίδαν.* 17. *καὶ μετὰ πέντε ἔτη κατήχθησαν εἰς Βοιωτίαν.* Cave his fidem habeas. Nunquam Oetaei Boeotiam viderunt: neque in eam terram unde expulsi nunquam erant restitui potuerunt. Teste Diodoro c. 82. bello Boeotico Oetaei in patriam Trachinem, et quidem urbem Heracleam, revocati sunt ab iis ipsis qui oppidum hoc de Lacedaemoniis coeperant Boeotis. Vnde reponendum videtur *κατήχθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν.* 35. *πολεμίων.* Fuitne *πελαγίων*?

336. 29. *τοῦ*: *γένους τοῦ* Reiskius. 34. Fortasse scribendum est *παρέθηγον δ' ἅπαντας πρὸς τὸν πόλεμον.*

338. 15. *κατέστησε.* Fortasse huic anteponendum *κριτάς.* 16. *τοῖς*: *ἄριστα* addit Reiskius, sequentis capitis initium conferens. 17. *διέδωκε* Reiskius, Libri *δέδωκε.* 22. Immo *κάλλιστα.* 26. *γίνεσθαι.* Vulgo *γενέσθαι.*

339. 17. *δέ* Eichstadius. Libri *τέ.* 27. *ὅπλων* Reiskius. Libri *οἴκων.*

340. 10. δ' addidit Reiskius. 18. ἐξελθόντων τῶν Eichstadius. 25. Libri Σέξστος.

341. 12. καὶ delet Eichstadius. 33. πολιτικῶν Eichstadius. Libri πολιτῶν. 38. πολιτῶν Eichstadius. Libri πόλεων.

342. 26. χρήσεσθαι Eichstadius. Libri χρῆσθαι.

343. 5. ὑπό. Malim τὰς ὑπό. 26. κατέστροφεν. Legebatur κατέστρεφεν.

344. 30. προσαγαγόμενος Eichstadius. Libri προσαγόμενος. 32. πολύ subabsurdum ex versu sequenti repetitum videtur.

345. 26. ἐν addidit Eichstadius. 30. τὴν μὲν οὖν τῶν Σολουντίνων καὶ Πανορμιτῶν πρὸς δὲ τούτοις Ἀλικυαίων χώραν ὁ Διονύσιος λεηλατήσας ἐδενδροτόμησε, τὴν δὲ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Ἐντελλάνων — περιστρατοπεδεύσας — ἐποιεῖτο προσβολάς. Quae posuit verba περιστρατοπεδεύσας et προσβολάς, de urbibus eum non de regionibus loqui declarant. Atqui ad τήν ex superioribus necesse est χώραν iterari, idque est ineptum. Corrigendum autem: τὴν δὲ Ἔγεσταν καὶ Ἔντελλαν περιστρατοπεδεύσας. Quod specie quam reapse violentius est. Perrexit enim librarius inceptam constructionem persequi temere, id quod saepius accidit. Sic apud Xenophontem Convivio I. 25. libri δοκεῖ μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια ταῦτα πάσχειν ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων, ubi iam olim ex Castellionis coniectura ἅπερ καὶ τὰ ἐν γῇ φυόμενα edidimus. Tum confer supra ad p. 325. 25. Recte autem hanc huic loco medicinam, etiamsi alia superesset, adhiberi tenui quidem, sed tamen satis claro vestigio cognovimus formae Ἐντελλάνων. Id enim nihili est et Ἐντελλίνων fuerat dicendum. Sed librarius, qui locum supine percucurrerat, ex illo quod Ἔντελλαν legerat Ἐντελλάνων suum duxit.

346. 17. *τὰς μηχανὰς ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἅμα τῇ τοῦ χώματος αὐξήσει προσήγαγε τοῖς τείχεσι.* Schaefero ad Dionysium de struct. verb. p. 119. scribendum videtur *ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον.* Eleganter quidem et speciose. Sed minime tamen absurdum est *κατὰ λόγον*: simul tormenta urbi pro ratione accrescentis aggeris admovebat. Et ita saepe *ἐκ τοῦ κατὰ λόγον* dicitur, ubi nullo modo *ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον* inferre licet. Vide modo quae Polybii exempla contulit Schweighaeuserus lexico p. 370..

347. 20. *ὑποτρόχους* Eichstadius. Libri *ὑπὸ τῶν τροχῶν.* Vide Wesselingium. 36. *ἀθρόων* Reiskius. Libri *ἀθρόως.*

348. 21. *καὶ τῶν γονέων καὶ τῶν γυναικῶν* Eichstadius. Eodem iure 28. *τὴν τῶν τέκνων καὶ γυναικῶν αἰχμαλωσίαν* scribas. 29. *οὔτε.* Vulgo *οὐδέ.* 31. Aut hic *αὐτούς* aut 32. *τοὺς Φοίνικας* tollit Reiskius.

349. 8. *ἡμέρας τινὰς τοιαύτης* Eichstadius. Libri *ἡμέρας τοιαύτης τινός.*

350. 16. Lacunam indicavit Eichstadius.

351. 2. *ἵππων* Eichstadius. Libri *ἱππέων.* 13. Lege *πεζῶν μέν.* 32. *Λιβύην* ineptum est. *Μοτύην* Eichstadius.

352. 31. *ἀνάγειν* Eichstadius. Libri *ἀνάγων.*

353. 23. *κατά*: *τὰ κατά* Reiskius. 24. *δουλεύσειν* Reiskius. Libri *δουλεύειν.* 32. *πρός* Eichstadius. Libri *περί.*

354. 19. *χώραν* Eichstadius. Libri *πόλιν.* Vide Wesselingium.

355. 11. *ὅπου* Reiskius. Libri *ὅτε που* aut *ὅτε.* 23. *ἡγεμόνα δὲ οὐκ ἔχοντες.* Libri duo *οὔτ' ἂν δ' ἡγεμόνα ἔχοντες.* Id est *οὐδένα δ' ἡγεμόνα ἔχοντες.* Minus dextre Wesselingius barbarum Siculi ducis nomen hic latere suspicabatur. 33. *παραπλεύσαντος* Eichstadius. Libri *καταπλεύσαντος.*

356. 7. *συνετελέσθη* Reiskius. Libri *συνετέλεσε.* 9. *βραχύν.* Legebatur *βραδύν.*

357. 31. *ἀνελκύσαντες* Eichstadius. Libri *καθελκύσαντες*. 32. *οἱ Φοίνικες ἀνήψαντο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς — ὥστε τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον ἀκουστὸν ἀλλὰ καὶ θεωρητὸν ποιῆσαι τὸ μέγεθος τοῦ προτερήματος.* Ridiculum est Poenos sibi ipsis ostendisse magnitudinem victoriae: quibus illam ne ab aliis quidem ostentari opus erat. An caeci proelio interfuerant, ut stragem navium virorumque, qualem modo descripsit, adhuc fama tantum cognossent? Enimvero neque mendo hic quicquam manifestius neque, ut arbitror, emendatione nostra certius: *τοῖς Καταναίοις μὴ μόνον ἀκουστὸν ἀλλὰ καὶ θεωρητὸν ποιῆσαι τὸ μέγεθος.* In portu Catanaeo post proelium commissum stationem ceperant Carthaginienses, eoque naves captivas deduxerant. Hi igitur illi sunt qui et antea nonnisi audiverant et nunc oculis cernebant victoriae magnitudinem. 34. Fortasse legendum *τὴν πορείαν μὲν ἐπὶ τῶν Συρακουσῶν ἐποιήσαντο. νομίζοντες δὲ πάντως.* 38. *διὰ τὴν γεγενημένην νίκην* hoc loco inepta sunt; ambigua autem, sive post *νομίζοντες δέ* sive post *τάχα γάρ* reponas: ut illis ego quidem plane carere malim, ad *παραδόξῳ* olim fortasse ascriptis.

358. 1. 2. Legebatur *καταπλήξασθαι — διορθώσασθαι.*

359. 12. *τὰς χιλίας* Eichstadius post Rhodomannum. Libri *τριςχιλίας.* 14. *μέν* fortasse delendum est.

360. 13. *τόν* secundum addidit Eichstadius. 29. *ἀπῆραν* aut simile verbum supplet Reiskius.

361. 26. *ὅταν ἡ νίκη μηδὲν ἧττον ἢ τῆς ἥττης.* His verbis ut aliqua saltem sententia inesset, scribendum foret *ἥττων.* Quo posito iam contraria prodibit eius quae hic requiritur. Nam victoria si nihilo deterior est clade, aut melior sit necesse est aut aeque bona. Atqui Theodorus plane in adversam partem disputat. Negat enim Syracusanos promptos ad dimicandum esse, quam-

diu vicisse nihil eis prosit: nunc victis parendum erat Carthaginiensibus, victoribus autem Dionysio, ipsis Poenis graviori. Non igitur victoria aut par aut melior clade sed damnosior erat futura. Itaque ne ἥττων quidem huc convenit sed κρείττων potius. Sic autem corrigendum censeo: ὅταν ἡ νίκη μηδὲν ἧττον ᾖ τις ἥττα. Nempe haec erat misera Syracusanorum conditio quod seu victis seu victoribus sortem superatorum subeundum erat, serviendumque, si victi essent, Poenis, sin vicissent, Dionysio. 27. λειφθέντας γὰρ Καρχηδονίους δείσει ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. Καρχηδονίους, quod plane absonum est, libri duo in Καρχηδονίων mutant. Quorum ego non eam bonitatem cognovi quin illis coniecturam, si modo praestet, anteponere audeam. Iam vero nihil huc pertinet a quibus vincantur Syracusani: Carthaginienses enim etiam non nominati intelliguntur: illud magis ex re est, dominos, prout aut superabant aut superabantur diversos, discerni. Quam in sententiam sic repones: λειφθέντας γὰρ Καρχηδονίοις δείσει ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, νικήσαντας δὲ Διονύσιον ἔχειν βαρύτερον ἐκείνων δεσπότην.

362. 16. οὐδὲ λόγῳ παῤῥησίαν ἐπάγειν τολμῶμεν. Dici solet ἄγειν παῤῥησίαν, non ἐπάγειν, scribendumque puto ἔτι ἄγειν. 21. διά Reiskius. Libri μετά.

363. 3. τὸ οὖν ὅλον εἰς μίαν κατακεκλείσμεθα πόλιν. Apage istud οὖν in hac alacerrima oratione. Scripserat haud dubie: Γέλα καὶ Καμάρινα διὰ τοῦτον κατεστράφησαν, Μεσσήνη ἄρδην ἀνῄρηται κατὰ συμμαχίαν, δισμύριοι τῶν συμμάχων ἀπολώλασι, τὸ σύνολον εἰς μίαν κατακεκλείσμεθα πόλιν. Supra l. I. 2. de historia: ὁρᾶσθαι γὰρ αὐτὴν προτρεπομένην ἐπὶ δικαιοσύνην, κατηγορουσαν τῶν φαύλων, ἐγκωμιάζουσαν τοὺς ἀγαθούς, τὸ σύνολον ἐμπειρίαν μεγίστην περιποιοῦσαν τοῖς ἐν-

τυγχάνουσι. 26. τοῖς Reiskius. Libri τοῦ. 33. Excidisse καὶ ἔρημοι videtur.

364. 1. οὐκ αἰσχυνόμεθα τὸν πολέμιον ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἱερὰ σεσυληκότα. Illo τὸν πολέμιον et membrorum parilitas corrumpitur et orationis tenor confunditur. Liber optimus τῶν πολεμίων. Quod recta ad verum ducit, τῶν πολέμων ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν — σεσιληκότα. Infra p. 365. 24. διόπερ ἕτερον ἡγεμόνα ζητητέον, ὅπως μὴ τὸν σεσυληκότα τοὺς τῶν θεῶν νεοὺς στρατηγὸν ἔχοντες ἐν τῷ πολέμῳ θεομαχῶμεν. 5. πολέμοις Reiskius. Libri πολεμίοις. 8. τόν addidit Eichstadius. 19. ἀοικήτους delet Reiskius. 37. ἐκ Reiskius. Libri ἐν.

365. 1. Πελοποννήσου Reiskius. Libri Πελοποννήσῳ. 11. ἄν addidit Reiskius.

366. 20. ἀντιλαμβανομένων Reiskius. Libri ἀντιλαμβανόμενος. 25. τὸ πλῆθος vel τὰ πλήθη Reiskius. 30. τό addidit Eichstadius.

367. 14. τούτου: τοῦ Eichstadius. 22. καί abesse malim. 36. πολεμίαις. Legebatur πολεμικαῖς.

368. 20. τῶν addidit Reiskius. 31. μόγις hic locum non habet. Et ne sequentia quidem satis sana sunt. Nam αἱ δέ requirit ut pars aliqua navium non omnes antea dicantur. Nihil desiderarem si scriptum foret, πλαγίαις ἐνέσειον. τινὲς μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ἐπικαίρου πληγῆς κατέδυον.

369. 16. δέ addidit Reiskius. 19. τῆς πνιγός Eichstadius, τοῦ πνίγους Reiskius. Libri τῆς πληγῆς. 22. αἱ addidit Reiskius. 37. Malim ἀφειμένοι.

370. 2. κατῆρχε: καταίρτυε Eichstadius. 27. Καρχηδονίους delent Eichstadius et Schaeferus Melet. p. 9. 36. ἐπί: ὑπό Reiskius.

371. 5. ἅπαν. Sic legendum. Et id ipsum libri praebere videntur. Legebatur ἅπαν τό. 8. τέ. Legebatur τότε. 24. οἱ μέν. Aut ὧν οἱ μέν aut καὶ οἱ μέν aut οἱ μὲν οὖν oportuerat. 31. λοιπήν

ex illo (30.) *λοιπόν* natum expunge. 36. *Σικελίαν*. Malim *πόλεων* additum.

372. 11. *ὁ ποιησάμενος σκηνὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ, πρόσοδον δὲ τὸν ἐκ τῶν ἱερῶν συληθέντα πλοῦτον*. Haec intelligi quidem possunt, sed concinna sic demum evadent: *ὁ ποιησάμενος σκηνὴν μὲν τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, πρόσοδον δὲ τὸν — πλοῦτον*.

373. 3. *ὀλίγον*: *ὀλίγους* Reiskius. 13. *ἔθεσιν* Eichstadius. Libri *ἤθεσιν*. 38. *ῥᾳδίως* Eichstadius. Libri *ὡς*.

374. 16. *αὐτῆς* Reiskius. Libri *αὐτός*. 19. *πολλούς*. Malim *καὶ πολλούς*. 34. *τήν* addidit Eichstadius. 55. *διεβίβασε τὴν δύναμιν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς Ἔφεσον*. Libri quidam optimi non *Εὐρώπης* sed *Ἀσίας* praeferunt. Quis tam hebes quin aut reponat illico *διεβίβασε τὴν δύναμιν τῆς Ἀσίας εἰς Ἔφεσον*, aut repositum saltem longe commodius esse agnoscat? 38. Post *ὄχλος* omisit *καί* Reiskius.

375. 16. Libri *Κόνωνα μὲν τὸν τοῦ βασιλικοῦ*. Quod correxit Reiskius. Sed *τόν* ab eo deletum uncis liberari velim. 22. *μετὰ τοῦ στόλου παντὸς ἀπῆγεν εἰς Ῥόδον*. *ἀπάγειν* de navibus sic non dicitur. Deinde imperfectum hic est ineptum. Legendum *ἀπῆρεν*.

376. 19 Post *ἐξαίφνης* delevit *δ'* Reiskius.

377. 6. *ἂν πάντες*: aut *πάντες* malim aut *ἅπαντες*.

378. 11. *δύναμιν*: *διάνοιαν* Reiskius.

380. 18. Legebatur *στενήν*. Quod correxit Reiskius, ante *τὴν πορείαν* aut *διὰ τῆς Φωκίδος* aut *ὀξεῖαν* vel simile quid inserens. 28. *προπλεούσαις* Reiskius. Libri *προσπλεούσαις*.

381. 25. *τοιαύτης δὲ τῆς καταστάσεως οὔσης σπουδή τις εἰς τὰς πόλεις ἐνέπεσεν*. Locum turpiter interpolatum bene repurgavit Reiskius, *τοιαύτη τῆς μεταστάσεως σπουδὴ εἰς τὰς πόλεις ἐνέπεσεν*, nisi quod *τίς* servare debebat. XVI. 54. *τοιαύτη*

φορά τις προδοτῶν ὑπῆρξε τότε κατὰ τὴν Ἑλλάδα. 27. Malim ἐκβαλοῦσαι. 33. προσαγαγόμενοι Eichstadius. Libri προσαγόμενοι. 37. Κορινθίους. Malim Κορίνθου. 38. Libri διειλέχθησαν.

382. 7. κατέστροφεν. Legebatur κατέστρεφεν. 11. τήν addidit Reiskius. 16. Libri Σέξστος. 34. προαγαγόμενος Eichstadius. Libri προαγόμενος.

383. 16. Ante ἐντός omisit τό Eichstadius.

384. 4. οὗτοι Eichstadius. Libri αὐτοί, 6. ἀπελθόντες Eichstadius. Libri ἐπελθόντες. 7. τόν addidit Reiskius.

387. 16. τοῦ. Libri τῆς. Possis etiam τήν. 17. βασιλεῦσαι Reiskius, βασιλεῦσαι τῶν Eichstadius. Libri βασιλεύσαντα. 18. δέ addidit Reiskius.

388. 8. διεληλύθει Eichstadius. Libri διελήλυθε. 10. Libri Σέξστος.

389. 12. ἐπέστη. Id alibi ἐπέσχε dicere solet. 21. τέ Eichstadius. Libri τότε.

390. 13. δ' αἱ Eichstadius. Libri δέ. 31. Λακεδαιμονίοις Reiskius. Libri Λακεδαιμόνιοι.

391. 10. τέ addidit Eichstadius. 38. τὴν Κύπρον εὐφυῶς διακειμένην. Διακεῖσθαι de locis sic dici inauditum est. Dele igitur praepositionem ex illo διανοούμενος huc propagatam.

392. 8. αὐτός. Immo οὗτος. Nam rex si semet ipsum belli ducem praebuit, quid Hecatomno agendum superfuit? 18. παρειλήφεισαν Eichstadius. Libri παρειλήφασιν. 20. καταπέμψας. Immo καταστήσας vel καταδείξας. 24. κατελάβετο Eichstadius. Libri κατέλαβε τό. 34. ἐπελθών Reiskius. Libri ἀπελθών.

393. 29. τῆς θαλάττης Eichstadius. Libri τῇ θαλάττῃ. 34. ἐπέπλευσε Eichstadius. Libri ἔπλευσε.

394. 17. ἐν Reiskius. Addebatur τέ. 36. Λάον πόλιν Reiskius. Legebatur λαὸν καὶ πόλιν. Confer Niebuhr. Röm. Geschichte vol. I. p. 45.

395. 18. προσπλέων. Legendum ὁ προσπλέων. 29. αὐτοῖς Reiskius. Libri αὐτῷ.

396. 24. *ὑπέστρεψε* Reiskius.

397. 3. Ante *κατά* omisit *καί* Reiskius.

398. 4. *πολιορκίαν.* Ita scribi lingua iubet. Neque aliam codicis scripturam ex annotatione quidem Wesselingii erueris, tametsi ipse *τὴν πολιορκίαν* rescripsit. 10. *ἀπήλλαττον.* Legebatur *ἀπηλλάττοντο.* Atqui non magis *ἀπαλλάττεσθαι* pro *ἀπαλλάττειν* quam *ἀπαλλάττειν* pro *ἀπαλλάττεσθαι* dicitur. Apud Polybium X. 49. 10. *ἐπιέζοντο καὶ κακῶς ἀπηλλάττοντο* vitium corrigenti Reiskio recte obedivit Schweighaeuserus. 12. *οὐ μέτριος ἐν τοῖς εὐημερήμασι γενόμενος.* Haec illis sane non disconveniunt quae proxime sequuntur: *προσέταττεν ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίσαι τῷ κρατοῦντι.* Sed mox apparet speciem tantum severitatis induisse Dionysium, reapse autem *πάντων ἐπιεικέστατον* se praebuisse. Quid igitur magis decuit Diodorum, Italicorumne ex mente, ficto terrore perculsorum, loquentem lectores decipere, an id statim quod res erat exponere insolitamque Dionysii clementiam praedicare? Id utique, opinor, quod postremum posuimus. Atque ita videtur Rhodomannus sensisse, quum contrariam illi *οὐ μέτριος* sententiam restituere infeliciter tentaret. Nihili enim eius sunt coniecturae *ὅδε* vel *τότε μέτριος — γενόμενος*: et sic potius scribere debebat: *ἐπικηρυκευσαμένων δ' αὐτῶν πρὸς τὸν Διονύσιον, καὶ παρακαλούντων λύτρα πράξασθαι, οὗτος μέτριος — γενόμενος, προσέταξεν ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα.* 19. *παράξας*: *πήξας* Eichstadius. 27. *πράττειν.* Liber optimus *πράξειν.* Vnde sane malim *πρᾶξαι.*

399. 3. *ταύτης δὲ τοὺς μὲν ἐνοικοῦντας ἐν Συρακούσαις μετῴκισε.* Si *κατῴκισε* scribas cum uno non primario libro, grammatica quidem salva est. Sed et aptius est *μετοικίζειν* et tritius in talibus Diodoro. Vide c. 107. *τοὺς μὲν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ μετῴκισεν εἰς τὰς Συρακούσας.* XVI. 82.

τοὺς μὲν Λεοντίνους εἰς Συρακούσας μετῴκισεν. Vbi itidem liber unus κατῴκησεν, ut paullum tribuendum sit scripturae κατῴκισεν, quippe qui merus forte librarii error sit. Nam ultro citroque haec verba permiscentur. Itaque in hanc sententiam propendeo, εἰς Συρακούσας hic quoque scripsisse Diodorum, quod propter ἐνοικοῦντας in modum vulgatae depravatum est. 5. κατασκάψας Eichstadius. Libri καταστρέψας. 7. Λιφοίκουαν. Aequicolum in hoc latere suspicatur Reiskius ad p. 396. 1. 28. συγχωρῆσαι. Aptius est συγχωροῦσι, quod malit Reiskius. 36. πολιορκήσειν. Malim ἐκπολιορκήσειν. Neque enim oppugnare perpetuo Rhegium, sed et expugnare, ut opinor, constituerat.

400. 7. Malim τῇ πόλει.

401. 9. ἐπεβάλοντο. Legebatur ἐπέβαλον. 30. τά addidit Reiskius, idemque etiam τε post τά. 32. Post ὅτι desidero οἱ.

402. 17. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι καί τινες ἕτεροι τῶν ἄλλων. Hoc ego quidem non sollicito. Sed si qua hic emendatio facienda sit, nulla infelicior excogitari potest aut magis plumbea quam quae adhibita est ab homine impudentissimo qui MS. Regium priorem ad arbitrium suum refinxit. Quis enim tam laevus quin καί τινες ἕτεροι τῶν Ἑλλήνων malit rescribere, quae nomina centies commutata sunt, quam ἕτεροι cum illo temere abiicere? 21. διαλυθεὶς τῆς — διαφορᾶς. Huic casui congruet ἀπολυθείς: sed διαλυθείς requirere τὴν διαφοράν seu τὰς διαφοράς existimo. 23. Corr. Εὐαγόρας errorem operarum. 35. καθέψοντες Reiskius. Libri καθεψῶντες.

403. 7. καθ' αὐτῶν. Scribebatur κατ' αὐτῶν. 10. τετελευτήκεισαν Eichstadius. Libri τετελευτήκασι.

404. 12. ἐκβαλόντες. Legebatur ἐμβάλλοντες. 19. οἱ καλούμενοι Σένωνες ἔτυχον λαβόντες τὸν πορρώτατω κείμενον λόφον τῶν ὀρῶν παρὰ θάλατ-

ταν. Mons quem Galli Senones insedisse dicuntur non potuit ad alium quam ad Apenninum pertinere. Huius enim unius iuga Senonibus vicina sunt. Atquî ille si, quod ait Diodorus, ad mare pertigit, frustra Horatius negabat fieri posse, in mare ut celsus procurreret Apenninus. Sane *λόφος* ille alienum locum hic tenet, et in planitiem convertendus est qualem Senones Galli incoluerunt: *λαβόντες τὸν πορρωτάτω κείμενον τόπον τῶν ὀρῶν παρὰ θάλατταν*: acceperant loca longissime a montibus ad mare sita. Caeterum eandem coniecturam nunc demum video iam olim a Cluverio propositam, sed spretam a Wesselingio. 51. *παρετάξαντο*: *συμπαρετάξαντο* aut *παρετάξαντο σύν* vel *ἅμα* Reiskius. 58. *χρήματα λαβεῖν περὶ τῶν ἠδικημένων.* Malim *ὑπέρ* quam *περί.*

405. 28. *δ' αἱ.* Legebatur *δέ.*

406. 11. Malim *καὶ παρὰ τὸν ποταμόν.* Quod inter alia etiam Reiskius coniecit.

407. 7. *ἀνακόπτοντες*: *ἀποκόπτοντες* Reiskius.

408. 50. *δημοσίας.* Malim *δημοσίᾳ.* 33. *τήν.* Aberat. Conf. Sylburg. ad Dionys. Archaeol. VI. 31..

409. 13. Excidisse magistrum equitum animum advertit Reiskius. 24. *ἀγαγών.* Malis *προσαγαγών* aut alio quo modo expressum quo exercitum duxerit Camillus. 30. *Οὐεάσκιον*: *Οὐολσίνιον* vel *Θύσκλον* suspicatur Niebuhrius R. G. vol. II. p. 280.

412. *κγ'.* Scribebatur *Ἰάσωνος.*

415. 18. *ἐκυρίευε — τῶν πόλεων σχεδόν τι τὸ πλέον.* Liber princeps *σχεδόν τι πλέον.* Vnde si hariolari mihi libeat, facile illud *ΠΛΕΟΝ* in *ΠΑΣΩΝ* convertere possim: *τῶν πόλεων σχεδόν τι πασῶν.* Sed nolim nimium tribui merae haud dubie describentis negligentiae.

417. 17. *προϋπαρχούσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς εἰρήνης.* Absurdam hanc scripturam optimorum

librorum ope, qui τοῖς Ἑλληνικοῖς κοινῆς praebent, sic facile est restituere: προϋπαρχούσης τοῖς Ἕλλησι κοινῆς εἰρήνης. XVII. 9. μετέχειν τῆς κοινῆς τοῖς Ἕλλησιν εἰρήνης.

418. 26. Libri, quorum ea est scriptura, κατορθωμένοις. 31. Libri ἐπερωτήθη.

419. 27. ἔχοντα etsi falsum non est, usitatius tamen ἄγοντα.

420. 9. λύπης: λύττης reponebat Schaeferus Melet. p. 128. . 33. ἐὰν Εὐαγόρας ἐκχωρήσῃ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Κύπρον πόλεων, αὐτὸς δὲ μόνος τῆς Σαλαμῖνος βασιλεύων τελῇ φόρον. Quum de sociis regni Euagorae ne cogitari quidem possit, ineptum est μόνος et recte a Wesselingio ex codicibus in μόνης conversum. Sed eadem opella sine illis scribere debebat etiam αὐτῆς: ut ne Euagoras ab Euagora distingueretur. III. 69. πρὸς αὐτὴν μόνην τὴν ἀπὸ τῆς θέας τέρψιν. Et alibi saepissime.

421. 12. ἰδίους εὐνοίαις κατασκευάζεται. Hanc phrasin alibi ubique articulus comitari solet. Ac plane scribendum hic quoque ταῖς εὐνοίαις. 33. ἐξοσιοῦται: ἐξέστη τε Reiskius.

422. 4. ὧν Schaeferus, qui in librum XV. praeclaras aliquot emendationes mecum communicavit. Legebatur ἦν. 8. ἔτι δέ. Libri ἐπί vel ἐπεί. 33. περιεθέντων: περιταθέντων Reiskius.

425. 1. πρὸς μὲν τὴν κατὰ τὸν Εὐαγόραν διαβολὴν ἀνεγίνωσκε τὴν ὑπ' Ὀρόντου γεγενημένην ὑπάκουσιν ὡς βασιλέα βασιλεῖ προσήνεγκεν. Post γεγενημένην lacunam esse aliquot verborum, id quod Stephanus iam senserat, recte monuit Rhodomannus, eamque sic expleas licet: τὴν ὑπ' Ὀρόντου γεγενημένην σύλλυσιν ὥστε αὐτόν etc. Sed in reliquis infelicior fuit ille, qui et ὑπακούσειν pro eo quod nos reposuimus ὑπακούειν scripserit, et προσήνεγκε in προήνεγκε mutatum sequenti membro adiunxerit. Atqui huius quidem et scriptura

et positura vulgata diligenter custodienda est: expellenda vero eius interpretatio *ἀνεγίνωσκε*. Sic *προσφέρειν* dixit de epistola XVII. 39. *καὶ τὴν μὲν ἀληθινὴν ἐπιστολὴν ἀποκρυψάμενος, ἑτέραν δὲ γράψας δέπουσαν πρὸς τὸ ἑαυτῷ συμφέρον, προσήνεγκε τοῖς συνέδροις.* Quod valet idem atque *ἀνέγνω*. Plutarchus Lysandro p. 446. *τὸν δ' Ἀγησίλαον ἔβλαπτε Διοπείθης, ἀνὴρ εὐδόκιμος ἐπὶ χρησμολογίᾳ, τοιόνδε μάντευμα προσφέρων εἰς τὴν χωλότητα τοῦ Ἀγησιλάου.* Qui eandem rem narrans Agesil. p. 597. *ἦν δὲ Διοπείθης* inquit *ἀνὴρ χρησμολόγος ἐν Σπάρτῃ — οὗτος οὐκ ἔφη θεμιτὸν εἶναι χωλὸν γενέσθαι τῆς Λακεδαίμονος βασιλέα, καὶ χρησμὸν ἐν τῇ δίκῃ τοιοῦτον ἀνεγίνωσκε.* Nihil autem necessum est illa *ἑαυτὸν δὲ — συντεθεῖσθαι* verbo unde pendeant onerari. Quod quum facillime intelligatur, tum elegantius tacetur. 3. *συντεθεῖσθαι* Reiskius. Legebatur *συντίθεσθαι*.

426. 1. *τέ τι μέν* Schaeferus.

427. 11. *παρόντας*. Immo *Ἰταλιώτας*.

428. 36. *ἀνετέτραπτο* Reiskius. Possis etiam *συνετέτριπτο*, ut XIX. 43. *τῆς φάλαγγος συντετριμμένης*.

430. 9. *ἐνεστήσαντο* Reiskius. 19. Malim *μεθιστασαν*.

431. 21. Libri *Σέξστον*.

433. 25. *Διονυσόδωρος* Reiskius. Et sic citat Corsinus F. A. II. 1. p. 299. Vulgo *Διονυσιόδωρος*.

434. 2. *καταλεχθῆναι*. Malim *καταδεχθῆναι*.

436. 13. *συντόμως*. Immo *συντόνως*. 23. *μεθ'*. Legebatur *καθ'*. Id quod hic quidem consistere nequit. 24. *οἰκοῦντες*. Immo *φρουροῦντες*.

438. 17. *προτιθείς* Reiskius. Libri *προστιθείς*. 18. *δ'*. Hoc de meo addidi. 27. *ἐπί* Schaeferus. Vulgo *ἀπό*.

439. 19. *στρατιώτας μὲν ὁπλίτας καταλέξαι.* *Μέν* omnino post *ὁπλίτας* ponendum. Sed et *ὁπλίτας* post *καταλέξαι* repositum malim. 36. *βεβαιοτάτην πίστιν διεφύλαττεν.* Malim *τὴν πίστιν.* Ita infra p. 440. 21. *βεβαίως ἐτήρουν τὴν φιλίαν.* XVIII. 58. *τὴν εὔνοιαν βεβαιοτάτην τετηρηκώς.* Atque ita hic praecesserat *ἀδιάλυτον ἐφύλαττε τὴν ἔχθραν.*

440. 18. *ἐπολιόρκησε.* Malim *ἐξεπολιόρκησε.* Oppugnando enim duntaxat castello nunquam futurum erat ut in libertatem illos vindicaret.

441. 17. *ἐπολέμουν* Reiskius. Legebatur *πολεμοῦντες.* 32. Immo *μόραι — μόραν.*

442. 25. *ἐν.* Aberat.

443. 7. *ἄν* hic nihil agit. 12. *δύναιντο καὶ φθάσαι κατὰ τὸν κίνδυνον.* *Φθάσαι* corrigendum, ut fecimus, *πταῖσαι.* Deinde pro *δύναιντο* utique scribendum *ἐδύναντο.* 13. *ἀπό.* Vulgo *ὑπό.* 26. *δ' οὖν.* Legebatur *γοῦν.*

444. 11. *οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ πάντων Λακεδαιμονίων τῇ αὐτῇ δυνάμει στρατευσάντων ἐπὶ τὰς Θήβας.* Hoc quidem falsum videtur. Exercitus enim de quo loquitur ille est quo supra (c. 32.) Thebas petivisse Lacedaemonios narraverat. Is vero erat, ut ait illic, *πλειόνων τῶν μυρίων ὀκτακισχιλίων, ὧν ἦσαν Λακεδαιμονίων πέντε μόραι.* Iam Spartanorum consentiunt fere scriptores *μόρας* fuisse sex: quorsum igitur *πάντων Λακεδαιμονίων*, quorum quinque tantum *μόραι* exiverant? Aut minus accurate loquutus est Diodorus aut scripserat *οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ πάλιν τῶν Λακεδαιμονίων τῇ αὐτῇ δυνάμει στρατευσάντων ἐπὶ τὰς Θήβας.* Sic et Xenophon Historia graeca V. 4. 47. *ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ἐπέστη, πάλιν ἔφαινον φρουρὰν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὰς Θήβας.* 15. *προσμαχομένου* tacite Schneiderus ad Xenoph. hist. gr. p. 385. 55. Scribe *σιτοπομ-*

πίαν. Neque enim alterum introducere debebam ubi non erat et hic et Exc. p. 4. 9., sed ubi est (vol. III. 452. 21.) expellere.

445. 15. τοῖς ἄλλοις: ταῖς ἄλλαις Reiskius. 25. ἀναμνησθείς: γάρ addit Reiskius.

446. 26. ποιουμένους. Recte procedet libri optimi scriptura ποιουμένοις addito ἐπιθέμενοι.

447. 6. τάς τ' ἐν αὐτῇ πόλεις Reiskius. Vulgo τάς τε ναῦς τῇ πόλει. 9. καθόλου τὰς χώρας τὰς τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους πόλεων ἐξιδιοποιησάμενος. Ipsis igitur urbibus sollicite cavisse videtur ne amicus fieret. Nunquam stultiorem ducem vidi. Sed bene accidit quod libri duo meliores vestigia certe veri servarunt. Qui quum τὰς πόλεις repraesentent pro illo τὰς χώρας, iam facile est sic locum restituere: τὰς πλείστας τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους πόλεων. 32. κατέστροφε. Vulgo κατέστρεφε.

448. 18. δέ delet Reiskius. 27. τῆς addidit Reiskius.

449. 28. Post πατρίδων desidero ἀπηγριώθησαν aut tale quid. Similiter Reiskius.

450. 4. διαβληθέντες δέ, ἐγένοντο περικατάληπτοι. Legebatur διαβληθέντες ἐγένοντό τε περικατάληπτοι. 13. νεωτερίζειν ἐπιβαλόμενοι καὶ γνωσθέντες, ἀνηρέθησαν. Aliquoties ita verbo γινώσκεσθαι usus est Diodorus. Sed hic quidem aliud scripserat. Libri meliores tres καὶ σταλέντες, margo Stephani καὶ στασιάσαντες. Horum illud στασιάσαντες infelicis est coniectoris emblema, σταλέντες istud emendaturi. Rectius, ut videtur, nos reposuimus ἐπιβαλόμενοι καὶ σφαλέντες. Excerpt. de Virt. et Vit. p. 94. 31. τοῦ πρώτως ἐπιβαλόμενον σφαλῆναι. XVII. 48. μεγάλαις ἐπιβολαῖς ἐγχειρήσας, καὶ παρ' ἐλπίδα σφαλείς.

451. 21. ἕκαστον: ἑκάστου aut ἑκάστων Reiskius. 27. ἑπτὰ στόμασι vulgo illis ἀπὸ θαλάττης annexa post ἐκβολάς ponit Reiskius. Mihi placuit γὰρ τοῦ scribere pro τοῦ γάρ. 38. πορευτάς Reiskius. Legebatur πορείας.

453. 7. ὅπλων. Immo τόπων. 15. ἀεί abesse malim. Nisi enim μᾶλλον addideris, inane est. 16. Vulgo ἔγνωκαν. 38. τῶν delendum est. Sic dici solet, φιλοτιμεῖσθαι περί τι.

454. 9. Post τότε delevit δέ Schaeferus. 18. στρατείας. Vulgo στρατιάς. 38. προσηγόρευον Ἀρκαδίαν. Immo προσηγορεύετο Ἀρκαδία.

456. 29. Malim προκαλεσάμενοι. 38. προσκατεσκεύαζον: προσκατεσκεύαζε Reiskius. Libri προκατασκευάζων. τάς delendum.

457. 1. ὥστε Reiskius. Legebatur ὡς καί. 29. ὁ εὐνοῦχος: δι' εὐνούχου Reiskius.

458. 4. οὐδέ. Vulgo οὔτε. 23. τέ dele.

459. 19. χρήματα. Immo θύματα. 37. τό. Malim τί.

460. 30. τῶν delet Reiskius, qui et συντελουμένας.

461. 29. Libri Σέξστον. 35. συντεθεῖσθαι Reiskius. Legebatur συντίθεσθαι.

462. 3. Sententia postulat διόπερ οἱ μὲν εὐνοϊκῶς ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων. 15. πολυπραγμονοῦσι τῶν κατὰ τὴν Λακωνικήν. Legendum τι τῶν. XX. 54. τῆς ἀνάγκης οὐ πολυπραγμονούσης τι τῶν παρ' ἀνθρώποις ὁσίων. IV. 44. μηδὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πολυπραγμονεῖν. 30. στρατείας Schaeferus. Vulgo στρατιᾶς. 36. ἀνδράποδον Reiskius, oblitus etiam ἀποδεδρακότα in ἀποδεδρακός mutare.

464. 9. ὑπερδεξίοις Reiskius. Legebatur δεξιοῖς. 11. ὄντων: παρόντων Schaeferus. Aut hoc recipiendum est aut ἑπτά pro ἕξ scribendum.

467. 14. κατεκτήσαντο Reiskius. Legebatur κατεστήσαντο. 33. δεῖ ante διαφυλάττειν collocabat Schaeferus.

468. 15. δ' οὖν. Vulgo γοῦν.

469. 4. *λύττης* Schaeferus Mel. p. 128.. Libri *λύπης*. 25. *προσαγαγόμενος* Schaeferus. Libri *προσαγόμενος*.

470. 4. *Ἀμύντας μὲν Θαῤῥαλέου.* Hunc hominem Aelianus et Iustinus Menelao, Dexippus Aridaeo patre natum dicunt, ut annotavit Wesselingius. Et cum illis quidem nunquam conciliari poterit Diodorus: sed Dexippi opinor eandem olim et Diodori sententiam fuisse. Quantillum est enim quod differunt *ΘΑΡΡΑΛΕΟΥ* et *ΟΑΡΡΙΔΕΟΥ*, i. e. *ὁ Ἀῤῥιδαίου*. Supra l. XIII. 91. *ΘΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ* pro *ΟΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ* et 103. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ* pro *ΟΟΦΙΛΟΥ* scripta in libris idem vitium referebant.

473. 27. *στρατιωτῶν: στρατηγῶν ὧν* Schaeferus. 32. Structura non expeditur nisi aut *κρίνας* (31.) scribas aut quod Schaeferus malebat *παραδόξως οὖν*.

475. 17. *δ' ἐκ.* Legebatur *δέ*. 31. *καὶ τὴν χώραν.* Malim *τὴν χώραν καί*.

476. 24. *συναποστατῶν.* Immo *συναποστάντων*. XVIII. 40. *μετὰ τῶν συναποστάντων στρατιωτῶν*.

477. 13. *μέν* malim post *τούς* (14.) poni. 24. *οὗτος* Schaeferus. Legebatur *αὐτός*.

478. 33. *οὐδέν: οὐδενός* Reiskius. 38. Post *τινάς* desidero *ἄλλας*.

481. 9. *ἐπέλειπε* Schaeferus. Legebatur *ὑπελείπετο*.

483. 12. *ἑκάτεροι* Reiskius. Vulgo *ἑκάτεραι*. 18. *τὴν — καταστροφήν* Reiskius.

487. 18. *διακοσίας ναῦς ἰδίᾳ πληροῦντες* Reiskius. Legebatur *διακοσίαις ναυσὶ διαπληροῦντες*. Conf. Valcken. ad Herodot. VIII. 1.. 33. Malim *τῇ — ἡγεμονίᾳ*.

488. 16. *παραγαγόντων* Schaeferus. Vulgo *παραγόντων*. 25. *κατασχόντες δὲ τὴν πόλιν.* Libri optimi *ἔχοντες*. Vnde scribendum fuit *ἑλόντες*. 30. *ἡττωμένοι.* Malim *ἡττημένοι*.

489. 8. *τῆς πόλεως* post *ἔξοδον* reposita malim. Neque enim *ἥλιος τῆς πόλεως* Graeca loquendi formula videtur. 11. *στρατείαν.* Schaeferus. Le-

gebatur στρατιάν. 32. ἄρχοντα σύμμαχον. Immo ἄρχων σύμμαχος. 34. ἡττῆσθαι Schaeferus. Vulgo ἡττᾶσθαι.

490. 2. καταλήψει: κατηλύσει Reiskius. 21. πολλαπλάσιον. Malim πολλαπλασίονα. Inter eadem variant libri XIX. 93. 24. καλῶς ἀγωνισάμενος post ἐνίκησε (v. 22.) ponit Reiskius, post περιβόητον (v. 23.) ego reponam.

492. 6. δύνηται. Vulgo δύναιτο. 8. ἐκέλευεν οὖν. Vulgo ἐκέλευε γοῦν. 37. στράτευμα. Legebatur στρατοπέδευμα.

493. 19. Immo Ἡγέλοχον. 35. καταβάντων Schaeferus, συγκαταβάντων Reiskius.

494. 22. ἵππων Schaeferus. Vulgo ἱππέων. 31. Malim εἰώθεισαν. 33. Malim τῶν ψιλικῶν.

497. 12. τήν inseruit Schaeferus. Quem sequi non debebam. 35. προτερῶν. Vulgo πρότερον. III. 52. πολὺ προτερεῖν τοῖς χρόνοις. IV. 4. πολὺ τοῖς χρόνοις προτεροῦντα.

499. 31. τῶν δ' Ἰώνων Λύκιοί τε καὶ Πισίδαι. Absurdum illud Ἰώνων qui quocunque modo loco huic aptare tentant operam ludere videntur. Quid enim attinebat hic Iones introduci, comprehensos iam illis (v. 18.) τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις? Quodsi tamen denuo eis locus hic conceditur, desideres Aeoles Doriensesque, qui itidem urbes in Asia incolebant. Sed, nisi fallor, locus hic alia longe quam adhuc tentata est emendatione sanandus est: τῶν δ' ἐθνῶν Λύκιοι etc.. Hoc quidem et lenissimum est: certe ε et ι nihil fere, θ autem et ω more veteri scriptae exiguum quid differunt: et vero etiam aptissimum. Dixerat antea de urbibus et satrapis adversus regem confoederatis: unde iam ad gentes rebelles venit, Lycios, Pisidas, Pamphylios et reliquos. Nunc illud superest ut structuram loci expediam, non librariorum sed scriptoris, ut opinor, negligentia impeditiorem. Qui

nomina gentium eadem structura persequutus est qua antea satraparum; licet verbum unde utraque pendent ad satrapas tantum quadret, minime ad gentes.

500. 19. Post *Δατάμου* Schaeferus *Μιθροβαρζάνης* inserit. 31. *πρῶτον* delet Schaeferus. *παλιμπροδοσίαν* et 34. *παλιμπροδότην* Reiskius. Scribebatur *πάλιν προδοσίαν* et *πάλιν προδότην*. Eadem librariorum imperitia eadem alibi menda peperit, ut *πάλιν αὐτομόλους* pro *παλιναυτομόλους* apud Xenophontem histor. gr. VII. 3. 10.. 36. *ἀπορίας*. Immo *περιπετείας*.

501. 9. *τότε* Reiskius. Legebatur *τέ*. 37. *ἅπασαν* delet Reiskius.

505. 10. Vulgo *Διονυσιόδωρον*. 11. *ἱστοριῶν*, deleto *τήν* (v. 10.), Reiskius.

ANNOTATIONES

AD VOL. III.

P. 1. *i.* *χρυσεῖα.* Vulgo *χρυσία.*
7. 10. *τέ.* Malim *δέ.* 19. *αὐτόν* Reiskius.
8. 36. *περιιππεῦσαι* Reiskius.
10. 8. Vulgo *Λικίννιον.*
11. 12. Scribebatur *Ταυρομένειον.* Conf. Burmann. ad Dorvillii Sic. p. 373.
13. 13. *χρυσεῖα.* Vulgo *χρύσεια.*
15. 3. Malim *παρῄρητο.* 9. *ἐπιγνόντες.* Legendum videtur *ἀπογνόντες.*
16. 8. *δ'* delet Reiskius.
17. 5. *ἐν σταδίῳ ὀλίγῳ δὲ διαστήματι τῆς διατειχίου ἔσω μάχης οὔσης.* Hunc locum ita corrigit Reiskius ut molesta illa *σταδίῳ* et *διατειχίου ἔσω* tollat: aliter Schneiderus voce *διατειχίον, ἐν σταδιαίῳ γὰρ ὀλίγῳ τε διαστήματι τοῦ διατειχίου ἔσω μάχης οὔσης, διατειχίον* explicans *διατείχισμα.* Vbi tamen, ut alia taceam, nemini non displiceat illud *ὀλίγῳ τε.* Nihil equidem certi quod hic reponam habeo; sed hariolari si licet, illis nihilo deterius restituam: *ἐν σταδιαίῳ δὲ διαστήματι διὰ τείχους ἴσου τῆς μάχης οὔσης.* Vbi *σταδιαίῳ* quidem mihi cum Schneidero commune est.
23. 8. *πολεμίαις.* Legebatur *πολεμικαῖς.* 27. *ἐμποδιζόμενοι δὲ ταῖς ὁρμαῖς.* Malim *τῆς ὁρμῆς*, ut est *κωλύεσθαι τῆς ὁρμῆς* XX. 51. et *ἐμποδίζεσθαι τῆς πορείας* XIV. 28.
24. 22. *προσῆγε.* Malim *προῆγε.* 26. *οἱ δέ.* Immo *οἱ δ' ἐκ.*

25. 32. *οὖσαν.* Lege *οὔσας.* Nam Imbrus etiam Atheniensibus parebat. Atque eundem numerum Rhodomanni interpretatione expressum video.

30. 12. *παλαιάν.* Immo *πάλαι.* Isaeus p. 69. *τὰ μὲν παλαιὰ γεγενημένα.* Recte Stephanus *πάλαι.*

35. 19. *μεθέσθαι.* Legebatur *μεταθέσθαι.*

36. 10. Aut delendum *τῶν* aut *τινῶν* scribendum.

37. 16. *οὖν.* Malim *δ' οὖν.*

48. 30. *τέ.* Immo *δέ.*

51. 32. *ἀπόγονος μὲν ἦν τῶν ἑπτὰ Περσῶν: ἑνὸς τῶν ἑπτά* Reiskius recte omnino. XIX. 40. *ἀπόγονος δ' ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Περσῶν.* Vbi mirabiliter *ἑνός* itidem deest libris duobus. Excerpt. p. 35. 10. *τῶν ἑπτὰ Περσῶν τῶν τὸν μάγον ἐπανελομένων ἑνὸς ὑπάρχειν ἀπόγονοι.*

54. 23. *Ἑλλήνων* Reiskius.

55. 30. *συνετέλεσε.* Aptius est *διετέλεσε.* 32. *παρὰ βασιλεῖ* suspecta sunt.

58. 7. *ἐβασίλευσεν.* Vulgo *ἔβασίλευεν.*

60. 29. Legendum *τὰ πλεῖστα.*

63. 5. *οὐκ* delendum est. Excerpt. de Virt. et Vit. p. 96. 1. *τροφὴν δὲ ὀλίγην χορηγῆσαι, πρὸς αὐτὸ μόνον στοχαζομένην τὸ δύνασθαι τὴν ἀτυχίαν ἐνεγκεῖν.*

64. 7. Immo *ὅποι.*

65. 7. *καὶ πάντα φιλοφρονηθείς.* Aut *καὶ πρὸς πάντας φιλοφρονηθείς* legendum aut quod minus placet *πάντα καὶ φιλοφρονηθείς.*

68. 11. Corrige errorem typothetae *φορέσασα.*

71. 38. Scripturas librorum consideranti non improbabile videatur *τῷ κρατοῦντι τῆς πάλεως τυράννῳ* scribendum esse. Non plane dissimilis locus XIV. 105. *σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίσαι τῷ κρατοῦντι.*

72. 3. *ὡρμᾶτο.* Immo *ὥρμητο.*

74. 10. *μετατιθεμένην.* Malim *μετατεθειμένην.*

75. 23. Malim *προκαλεσόμενος.*

78. 17. *καθ'*. Malim *μεθ'*.
79. 4. *ἀθρόοις*. Legebatur *ἀθρόως*.
84. 2. *καί* hic nihil significat.
85. 14. *ἔθαψε*: *ἐθανάτωσε* Reiskius. Possis et *ἀπέσφαξε*.
89. 32. *παραστατῶν*. Malim *παραστάντων*.
91. 2. *ἐν τοῖς λόγοις* suspecta habeo.
92. 17. Legendum videtur: *ἀνηγόρευσαν. ὁ δῆμος Συρακοσίων Τιμολέοντα Τιμαινέτου Κορίνθιον θάπτει μὲν ἀπὸ διακοσίων μνῶν, ἐτίμησε δέ.* 23. *ἀνοικίσας*. Libri *ἐνοικίσας*.
93. 16. *τῆς Ἀσίας ὑπὸ Μακεδόνας ἐσομένης αἰχμαλώτου*. Immo *ὑπὸ Μακεδονίας*. XI. 25. *ὥστε δοκεῖν ὑπὸ τῆς νήσου γεγονέναι τὴν Λιβύην ὅλην αἰχμάλωτον*. 20. *μέν* post *βασιλεῖ* commodius ponetur. 24. *μουσικοὺς μεγαλοπρεπεῖς*. Legebatur *μουσικοὺς καὶ μεγαλοπρεπεῖς*.
94. 10. *προσενέγκασθαι τῶν ἐπιτετευγμένων ποιημάτων*. Immo *προενέγκασθαι*. XIV. 109. *τὰ ποιήματα προφερόμενοι* et ibidem *προφέρεσθαι τὰ ποιήματα*. XV. 6. *καί τινας στίχους τῶν δοκούντων ἐπιτετεῦχθαι προενεγκαμένου*. Vbi libri tres *προσενεγκαμένου* eodem errore. 16. *μεταπεσοῖτο*. Legebatur *μεταπέσοι ποτέ*. 28. *θνατῶν* Reiskius. Vulgo *θανάτων*.
97. 22. *συμμαχίας*: *μάχας* Reiskius.
105. 26. *τηρεῖν πρὸς αὐτὸν τὴν πατροπαράδοτον εὔνοιαν*. Legebatur *τηρεῖν τὴν πρὸς αὐτὸν πατροπαράδοτον εὔνοιαν*. XV. 74. *τηρεῖν τὴν πατροπαράδοτον πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν*. Quemadmodum et hic verba collocare poteris.
107. 8. *τοὺς συνορίζοντας*. Immo *τὰ συνορίζοντα*.
114. 6. *δὲ περί* Reiskius. Libri *δ' ἐπί* 25. Quum *καί* desit uni libro, vide ne scribendum sit: *ἑτοιμασάμενος τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν, τὰς δυνάμεις διείλετο εἰς τρία μέρη*.
120. 17. Scribebatur *δορύκτητον*.
122. 1. *γενόμενοι*. Vulgo *γινόμενοι*

129. 12. *τούς*: *τούτοις* Reiskius.
130. 16. *καί* supervacaneum est.
132. 30. *τέ*. Immo *δέ*.
136. 7. *τῶν Περσῶν*: *τὸν Πέρσην* Reiskius. 26. Vulgo *ἑέμενον*.
141. 15. *προσπεσεῖν*. Immo *προπεσεῖν*.
142. 5. *συγχωρήσειν* Reiskius. Legebatur *συνεχώρησεν*.
148. 14. *ἐπί* delet Reiskius.
149. 20. *ἐν ταύταις*. Malim *ἐνταῦθα*.
151. 35. *ἐκ*: *οἱ ἐκ* Reiskius.
153. 22. *ἐστερημένης*. Vulgo *ἐστερημένη*. *αὕτη*. Malim *αὐτή*.
154. 24. Malim *ὅποι*. 35. *εἰ*. Immo *ἤ*. 37. *αἰρόντων*. Fortasse legendum est *αἰωρούντων*.
156. 4. *αὐτά* aut deleas oportet aut cum *ταῦτα* permutes. 30. Locus hic de constructione curruum falcatorum insignis doctorumque virorum dissensu agitatus. Quorum opiniones, quum ad ipsam scripturae sinceritatem constituendam momentum faciant, nostrum est sub examen vocare, si litem eorum componere possimus. Ait autem Diodorus: *τούτων ἑκάστου παρ' ἑκάτερον τῶν σειροφόρων ἵππων ἐξέκειτο προσηλωμένα τῷ ζυγῷ ξύστρα παραμήκη τρισπίθαμα, τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀκμῆς ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν, πρὸς δὲ ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων ἐπ' εὐθείας ἄλλα δύο, τὴν μὲν τομὴν ὁμοίαν ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν τοῖς πρότερον, τὸ δὲ μῆκος μείζω καὶ πλατύτερα· συνήρμοστο δὲ ταῖς τούτων ἀρχαῖς δρέπανα.* Hoc est: *horum curruum uniuscuiusque iuxta ambo funales equos* (id est eos qui utrumque currus quadriiugi latus tenebant) *affixae iugo radulae prominebant, oblongae, trium palmorum, quae cuspidem habebant obversam frontibus hostium, circa inclinationes autem axium aliae duae in rectum tendentes, acie itidem frontibus hostium adversa,*

sed longiores prioribus latioresque: iniunctae autem harum finibus erant falces. Vbi caetera quidem omnia planissima sunt; illa vero πρὸς ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων variis interpretationibus obnoxia et ab aliis alio tracta. Perizonius quidem Curt. Vind. p. 167. κατακλίσεις τῶν ἀξόνων interpretabatur locum ubi axes ex curru demittuntur in rotam, indeque apta spicula transversa utrimque prominuisse putabat. Schefferus autem Clericusque quum illa πρὸς ταῖς κατακλίσεσι τῶν ἀξόνων acciperent de loco ubi axibus currus incumbit, tum radulas inde in hostem adversum directas intraque rotas sub currum fixas fingebant. Iam Wesselingius, qui illorum sententias diligenter annotavit, illud minus circumspecte fecit quod reiecto Perizonio Scheffero se Clericoque addixit. De quorum opinione tum dicam quum illa quae adversus Perizonium disputavit Wesselingius refutavero. Sic autem ille: „Si τὰ ξύστρα sive cuspides ad effigiem radulae porrectae ex lateribus curruum eminuerint, quomodo ἐπ' εὐθείας *in rectum protensae*, et ea quidem ratione, qua iugo praelixae, dici poterunt? tum utique transversae ex rotis earumque radiis promicuerunt. Iam si ex eo loco, ubi axes flectuntur in rotam perque rotae radios extensae adversos in hostes fuerint, insertae haud dubie fuerunt rotae modiolo: alioqui enim rotam sufflaminassent: haeccine vero κατάκλισις τῶν ἀξόνων erit? Adde nulli usui fuisse, si rotae modiolo per radios transversae adhaeserint: nam falces, quae extremis axibus coniunctae erant, quidquid obvium dabatur transfigebant: cui proin bono illae ex rotae modiolo cuspides?“ In quibus quattuor insunt errores. Primo enim quum negat spicula transversa e lateribus curruum prominentia posse ἐπ' εὐθείας, in rectum protensa, dici, male con-

fundit *rectum* cum *adverso*. Nam illae in latera directae radulae si modo non huc, non illuc, non sursum, non deorsum flectuntur, Graece non modo recte dicentur *ἐπ' εὐθείας εἰς τὰ πλάγια ἀποτεταμέναι*, sed ne poterunt quidem aliter dici. Quicquid enim *ἐπ' εὐθείας* aliquo ferri dicitur, de eo illud tantum constat, recta illuc ferri et a via non declinare; quo autem feratur, id aliunde definiendum est. Vanum est igitur quo primo contra Perizonium argumento utitur Wesselingius, transversa spicula non posse *ἐπ' εὐθείας* protensa dici. At non esset vanum, si modo illud verum esset quod addit: „quomodo *ἐπ' εὐθείας*, in rectum protensae, *et ea quidem ratione, qua iugo praefixae*, dici poterunt?“ Quippe illae quae iugo affixae erant radulae si dictae essent *ἐπ' εὐθείας* hostes versus spectasse, eodemque iam dicerentur illae quae axibus adiunctae erant tetendisse, hae fieri non posset ut e lateribus curruum transversae prominuissent, sed eas instar illarum oporteret in hostes directas fuisse. Atqui tam hoc fictum a Wesselingio, iugo affixorum spiculorum cuspides in hostes directas fuisse, quam illud falsum, axibus adiuncta eodem quo illa spectasse. Neutrum enim horum tradit Diodorus, sed illud tantum, et iugo affixa aciem hostibus obversam habuisse, et quae ab axibus recta prominerent, eorum item aciem hostibus apparuisse: ut ex verbis eius videre licet: *ἐξέκειτο προσηλωμένα τῷ ζυγῷ ξύστρα — τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀκμῆς ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν, πρὸς δὲ ταῖς καταχλίσεσι τῶν ἀξόνων ἐπ' εὐθείας ἄλλα δύο, τὴν μὲν τομὴν ὁμοίαν ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν.* Etenim spicula illa, sive sursum sive deorsum sive prorsum sive dextrorsum sinistrorsumve spectarent, tamen communiter aciem, ut par est, sed minime cuspides omnia in hostes dirigebant. At-

que hoc dicit illo ὁμοίαν Diodorus. Sed iam aliud Wesselingii argumentum excutiamus. Negat enim usui ulli futuras fuisse radulas eminentes ex lateribus, quae falcibus iam armata essent. Gravis sane ponderis argumentum, et, si valeret, non mediocriter concussurum Perizonii rationem. Sed et hoc quoque telum non quidem de nihilo fictum a Wesselingio, veruntamen ex pessima verborum et sententiae depravatione contortum est. Nihil enim de falcibus quae axibus adhaererent Diodorus. Commentus has est Wesselingius ex his verbis: *πρὸς δὲ ταῖς καταχλίσεσι τῶν ἀξόνων ἐπ' εὐθείας ἄλλα δύο, τὴν μὲν τομὴν ὁμοίαν ἔχοντα πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν τοῖς πρότερον, τὸ δὲ μῆκος μείζω καὶ πλατύτερα· συνήρμοστο δὲ ταῖς τούτων ἀρχαῖς δρέπανα.* Vbi ipse quidem *τούτων* ad *ἀξόνων* refert, grammatica autem cogit et imperat, id ut ad *ἄλλα δύο — μείζω καὶ πλατύτερα ξύστρα*, neque usquam alio, trahatur. Ita vero latera curruum inermia fiunt stulte et contra omnium omnino scriptorum testimonia. Nam etsi currus illi falcati non eundem omnes ad modum constructi fuerunt, ab lateribus tamen gladiis falcibusque omni tempore horruerunt. Id testantur praeter Diodorum Xenophon, Livius, Curtius. Tantum abest igitur ut verba quibus contra Perizonium usus est Wesselingius illius sententiae noceant, ex iis ut appareat unum verum vidisse Perizonium, falli autem et gravissimo errore labi qui Schefferum Clericumve sequantur. Vnum superest a Perizonio non explicatum, quo modo locus ille axium extremus *κατάκλισις τῶν ἀξόνων* dici possit. Axem enim currus dicimus circa quem rota volvitur: in quo nullus est *κατακλίσεως* locus. Et iam pridem ego illud suspicatus eram quod postea vidi Reiskio etiam in mentem venisse, scribendum esse *πρὸς ταῖς καταχλείσεσι τῶν ἀξόνων*, nisi quod ego

quidem usitato vocabulo *καταχλεισοί* uti malebam, unde natum *καταχλίσεσι* ut XX. 91. *μεταθέσεσιν* ex *μετάθεσιν*, *Φρατέρσεσιν* ex *Φράτερσιν* apud Photium v. *Γίβιοι*, et similia alibi ex similibus. Repagula autem axium locum sane extremum occupant.

160. 14. Vulgo *Λυγκιστῶν*. 26. *δὲ καί*. Libri partim *καὶ δέ* partim *καί*. 30. *τάξιν*. Immo *τὴν τάξιν*.

161. 23. Prius *τά* abesse malim.

162. 8. *πολλοὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις καὶ κατὰ τὸ πλῆθος*. Melophori, ut annotavit Wesselingius, mille erant numero. Qui numerus, prouti rem consideres, et magnus et parvus dici potest: ut hoc quidem nomine non absurdum sit *πολλοί*. Sed illud quid est, *πολλοὶ ταῖς ἀνδράγαθίαις*? quam prave et contorte dictum? Equidem etsi non habeo qua leni medicina hoc amoveam, tamen a Diodoro profectum non mihi persuadeo. Quem tale quid scripsisse putem: *ἐπίλεκτοι ταῖς ἀνδραγαθίαις καὶ κατὰ τὸ πλῆθος πολλοί*. Nihil quidem aptius illo *ἐπίλεκτοι* hic dici potuit. Heraclides Cumaeus apud Athenaeum XII. p. 514. B. *ἦσαν δὲ οὗτοι* (melophori) *τῶν δορυφόρων, καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν ἀθανάτων καλουμένων*.

163. 9. Vulgo *ἐμένων*. 25. *ἵππων*. Vulgo *ἱππέων*.

164. 30. *Δομέτιος*. Libri *Δομέττιος*. 35. *διαμένοι*. Legebatur *διαμένῃ*.

168. 20. *ἐπιφανεστάτων* Reiskius. Legebatur *ἐπιφανεστάτας τῶν*. 22. *τῇ φυγῇ*. Immo *ἐν τῇ φυγῇ*.

172. 8. *ἀπέκοπτον*. Immo *ἀπεκέκοπτο*. 12. *τύχας* Reiskius. Vulgo *ψυχάς*. 24. *μέν* hic nihil significat.

173. 24. *πολεμίαν*: *πολεμιωτάτην* Reiskius.

174. 5. *ταύτῃ*. Vulgo *αὐτῇ*.

175. 36. προσαγαγόμενος. Legebatur προσαγόμενος.

177. 4. κατέγραφε. Vulgo κατέγραψε. 22. δέ. Malim δ' ἐν.

178. 2. ὑφ' αὐτήν. Vulgo ὑπ' αὐτήν. 28. ἐπιφάνειαν. Sententia poscit ὠφέλειαν. Illud ex v. 23. petitum videtur. 30. ἐνδιατρῖβον. Vulgo ἐνδιατρίβων.

180. 28. συνιέναι: συνεῖναι Schaeferus Melet. p. 63..

181. 5. τὸν μὲν Δαρείου: τὸν Ἀρείας Reiskius. 18. φυγάς: καταφυγάς Reiskius. 26. Δραγγινῆς. Sic et infra c. 105. XVIII. 3. 39., sed fere ubique παροξυτόνως, scribitur in libris. Vereor ut recte. Stephanus Byz. Δράγγαι ἔθνος Περσικῆς. Στράβων πεντεκαιδεκάτῃ. τὸ θηλυκὸν Δραγγηὶς ἡ χώρα. Δραγγανή, ὡς ἔθος. Σωφηνοὶ γὰρ καὶ Ἀραξηνοί. Quae interpretes eius alius aliter corrigunt, mihi sic scribenda videntur: τὸ θηλυκὸν Δραγγηὶς ἡ χώρα Δραγγηνή, ὡς ἔθος· Σωφηνὴ γὰρ καὶ Ἀραξηνή. Vbi cum ὡς ἔθος compares illa s. Ἀγκύριον, ὁ πολίτης Ἀγκύριος — ἀλλ' ἄμεινον διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἀγκυριανὸς ὡς Ἀδριανός. Constat enim permultarum Asiae regionum nomina in ηνη terminari. Atque eandem apud Diodorum terminationem primo et postremo loco praeferunt libri quidam. Quo minus illi praepropere Δραγγιανή cum Berkelio vel adeo Δραγγανή cum Pinedine inferendum est.

182. 37. μέν. Legebatur μὲν οὖν.

183. 11. προϊεμένους. Immo προειμένους.

184. 33. Post ἀνταυγῆ nescio an exciderit διά.

185. 5. Ad ἐφθείροντο deesse τὰς ὁράσεις monuit Reiskius. 16. Μηδικήν: Ἰνδικήν Reiskius.

186. 25. De lacunis, quae hic et in sequentibus sunt, vide disputationem Corsini F. A. I. Diss. IX. 14. s. .

187. 7. προσμαχομένοις posui ductum ex scriptura προμαχομένοις. Sed restituendum μαχομένοις.

189. 2. *κατειλημμένην.* Legebatur *καταλελειμμένην.*
202. 2. Vulgo *ὑπαληλειμμένος.*
203. 30. *πλέοντος.* Immo *προσπλέοντος.*
206. 12. Legebatur *ἡγούμενοι. πραττομένων δὲ τῶν.* Quod correxi post Wesselingium. 38. *φιλοτιμηθείς* Reiskius.
207. 24. *ἀνοικοδομοῦντες.* Immo *οἰκοδομοῦντες.* 37. Vulgo *Ἀρίαν.*
208. 2. *φορτίων.* Sententia poscit *ὑποζυγίων.*
210. 28. Legendum puto *τοῦτο τὸ σύστημα τῶν Περσῶν κατεσκεύασεν, ἐκ μιᾶς μὲν ἡλικίας καὶ ὁμοίας συνεστηκός.*
212. 36. *Βοιώτιον.* Fortasse *Εὐβοϊκόν.*
215. 11. *παρασκευάσασθαι.* Aptius videtur *παρακελεύσασθαι.*
230. 4. *κατά* : *τῶν κατά* Schaeferus ad Eurip. Orest. v. 910. Pors. ed. tertia.
231. 35. *ποταμίοις* Reiskius.
234. 26. *τῆς χαρᾶς.* Immo *τὴν χαράν.*
245. 16. Vulgo *δημοκρατείας.* 18. *τῶν.* Libri quorum haec est scriptura *τῷ.*
246. 24. *μεθ' αὑτοῦ.* Vulgo *μετ' αὐτοῦ.*
247. 15. Vulgo *εὐθύ.*
248. 13. *περί* Reiskius. Legebatur *ἐπί.* 18. *ἐν δὲ τῇ τούτων ἀπουσίᾳ.* Legebatur *τῇ δὲ τούτων παρουσίᾳ.* Quorum illud *παρουσίᾳ* ex libro MS. correxi.
250. 31. Malim *τῆς πόλεως.*
251. 36. Vulgo *ἀνοχύρους.*
253. 21. *ἀξιόλογον.* Legendum *ἄξιον.*
255. 26. Malim aut articulum aut *στρατιωτῶν* transpositum.
256. 25. Legebatur *προκατασκευασάμενος.*
257. 29. Malim *Μακεδόνες.*
260. 4. Legebatur *κατεσκευασμένοις.*
266. 12. Vulgo *Ἀρίαν.*
269. 22. *δοκίων.* Fortasse *δοκίδων.*
270. 6. *πόλεων.* Desidero *τόπων* aut *χωρῶν.* 14.

De defectu archontum duorum ante Apollodorum conf. disputationem Corsini F. A. P. 1. Diss. IX. 8. s. .

271. 37. Vulgo τῷ.

274. 12. βασιλικῶν delendum est.

275. 7. τέ abesse malim.

276. 32. καθιστάναι. Vulgo καθεστάναι. Vicissim καθεστάναι scribe Xenoph. Ages. I. 8. .

278. 33. δέ. Vulgo τέ.

279. 8. ἔχειν. Immo εἶναι.

284. 5. ὑπό. Vulgo ἀπό.

285. 6. Vulgo γινόμενον.

288. 1. ἐκ τῶν. Vulgo τῶν ἐκ.

291. 32. ὧν addidit Reiskius.

293. 37. δέ ponebatur post ἀστάτου (v. 36.), ubi stare non posse viderat Rhodomannus.

296. 5. τῆς prius aberat.

297. 21. ῥύμῃ Reiskius. Vulgo ῥώμῃ.

305. λέ. καί supervacaneum est.

308. 5. γένοιντο. Vulgo γένωνται. 18. οὐδέ. Vulgo οὔτε.

309. 11. ἐμπλακείς: συμπλακείς Schaeferus Indice ad Melet. v. σύν.

310. 7. Immo τῇ — μάχῃ.

311. 34. ἐγίνοντοι κίνδυνοι συνεχεῖς καὶ παρατάξεις ἀνδρῶν καὶ δυνάμεων. Haec quidem eodem redeunt. Nullae enim nisi ἀνδρῶν δυνάμεις hic cogitari possunt, ut ineptum sit haec duo inter se distingui. Illud opinor magis ex re erat dici quod a me est repositum, παρατάξεις ἀδρῶν δυνάμεων, quemadmodum et paullo ante dixerat p. 310. 36. δύναμιν ἀδρὰν et saepissime alibi. Caeterum mendum huius loci simillimum est illi l. III. c. 47. κιόνων τε καὶ ἀνδρῶν περίστυλα, quod ex codicibus in κιόνων τε ἀδρῶν περίστυλα mutatum.

312. 13. καί delendum est.

315. 36. οὐδέ. Vulgo οὔτε.

317. 1. Vulgo *ὑπομένειν*.
319. 28. *κατέσκαψε*. Vulgo *κατέστρεψε*.
320. 14. Vulgo *ὑπομένειν*.
322. 13. *μεγάλα ταῖς ἐπιβολαῖς* Reiskius. Legebatur *μεγάλαις ἐπιβολαῖς*.
323. 6. Vulgo *Ἀρίας*. 33. *ἔστατο*. Vulgo *ἵστατο*.
324. 10. *ἄν* delendum est.
326. 26. *συνεχώρησεν*. Fortasse *συνενόησεν*. 38. *ἀκοὴν φωνῆς* Reiskius. Legebatur *ἀκοῆς φωνήν*.
327. 9. *δέ* ponebatur post *ἀπειθοῦντος*. Quod correxit Reiskius.
329. 32. Post *Ἀντίγονος* defit *καί*.
336. 11. *βάθος*. Aut *μῆκος* legendum cum Reiskio, aut numerus qui sequitur falsus est. 31. *ἀργυράσπιδες Μακεδόνες* Schaeferus Melet. p. 9..
337. 29. *ἐπίστευεν*. Immo *ἐπίστευον*. 35. Qui illa libri unius scriptura *ἐχόμενα δὲ τούτοις ἀπὸ Φρυγίας* uti volet, illud quidem non opus est ut *τούτοις* cum Wesselingio in *τούτων* mutet. *Ἔχεσθαι* enim ubi in illam consequentiae notionem dictum est, etiam dativum asciscit. Supra III. 24. *ἐχόμενοι δὲ τούτοις εἰσὶν οἵ τε ὑλοφάγοι καὶ οἱ σπερματοφάγοι καλούμενοι*. Plato Gorgia p. 494. *τί ἀποκρινεῖ, ἐάν τίς σε τὰ ἐχόμενα τούτοις ἐφεξῆς ἅπαντα ἐρωτᾷ*.
338. 19. *ἱππέων* abesse malim. 23. *παρά*. Vulgo *περί*.
341. 24. *ἀκέραιον*. Vulgo *ἀκεραίαν*.
343. 31. *αὐτή*. Vulgo *αὕτη*.
344. 5. *τῆς* abesse malim. 13. *τἀδελφοῦ*. Immo *τὸν ἀδελφόν*.
345. 2. *δέ*. Legebatur *τέ*. 16. *τῶν* delendum est.
347. 2. *δούς*. Malim *διαδούς*. Quae permutata infra XIX. 105. .
352. 30. *τόπον*: *λόφον* Reiskius. 31. *ἠναγκάσθη συνεῖξαι* Reiskius. Legebatur *ἠναγκάσθησαν εἶξαι*.
353. 28. *Κέβαλον* pro *Κελβανόν* ex libro uno recipiendum monuit Wesselingius, comparans illa

Βίλιππος, Βάλακρος, Βερενίκη. Potuerat etiam similius *Κεβαλῖνος* Macedonis nomen conferre commemorati XVII. 79.. Atque videndum est an idem et nomen et homo fuerit qui hic *Κεβαλός* vel *Κελβανός* scribitur.

354. 11. *ἐν ᾗ.* Immo *ἐν οἷς* vel *ἔνθα.*

357. 18. Vulgo *Ἀρίαν.* 23. Vulgo *οὔτε,* quod nunc servatum malim.

358. 19. *πάντων.* Immo *τῶν πάντων.* 35. *πάντα.* Malim *πᾶν τό.* Sic infra c. 102. *πᾶν τὸ διακείμενον ἀλλοτρίως.* XIII. 56. *τοῖς δὲ Σελινουντίοις οὐκ ἦν τὸ βοηθῆσον.*

359. 7. *ἱππέων.* Malim *ἵππων.*

361. 14. *τό.* Aberat.

362. 33. *ἐκ.* Immo *διά.*

365. 2. *τὸν Ἰσθμόν* ut ex 364. 31. repetita seclusi.

366. 9. *μεγάλη γάρ τις ἐμπειρία περὶ τούτους εἶναι δοκεῖ καὶ παρὰ τούτοις ἡ τήρησις τῶν ἄστρων ἀκριβεστάτη.* Illud *τούτους τούτοις* quam molestum sit non opus est ut dicam. Suspicor autem glossemate locum hunc dehonestari, nec nisi haec scripsisse Diodorum: — *ἐμπειρία περὶ τούτους εἶναι δοκεῖ καὶ ἡ τήρησις τῶν ἄστρων ἀκριβεστάτη.* Sane supra c. 41. libri inter *περὶ αὐτοὺς* et *παρ' αὐτοῖς* variant.

367. 26. *ποιήσει.* Vulgo *ποιήσῃ.* 28. *τοῦ δ' Ἀντιγόνου τραχύτερον ἀποκριναμένου καὶ τὰ πρὸς Πτολεμαῖον εἰπόντος παρασκευάζεσθαι.* Responsum hoc Antigonus dedit legatis Ptolemaei, Lysimachi et Cassandri inter se coniunctorum. Qui fit igitur ut de uno iam Ptolemaeo loquatur, reliquorum nullam rationem habeat? Hoc quidem et ipsum ratione caret, ac tollendum est hoc modo: *τραχύτερον ἀποκριναμένου καὶ τὰ πρὸς πόλεμον εἰπόντος παρασκευάζεσθαι.* Bellum minati erant legati regum: id eos parare iussit.

369. 22. Vulgo *Κιττιεύς.* Alexander Ephesius apud

Stephanum B. s. *Λάπηθος*,
Βήλου δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθος.
375. 6. *ὡς ἤκουσε* Reiskius.
376. 6. *ἀργύριον.* Articulum addidit Reiskius. 12. *ἐπιβουλευομένων* Reiskius. Legebatur *προεπιβουλευομένων.*
378. 31. *ὀχυρῶν: ἀνωχύρων* Reiskius.
379. 5. *Λευκάδος.* Immo *Λευκάδα.*
382. 35. *ποιήσασθαι.* Ad hoc deest *βουλόμενος* aut tale quippiam.
386. 30. *διεληλυθότα: κατεληλυθότα* Reiskius.
387. 6. Vulgo *ἀνοχύρους.*
391. 15. *προσαγαγόμενος.* Legebatur *προσαγόμενος.*
392. 18. *διέτριβεν ἀεί.* Malim *διέτριβε μέν.*
394. 15. *συγκαθεσταμένος.* Legebatur *συγκαθιστάμενος.*
395. 2. *τά.* Vulgo *τινά.*
400. 7. *ἀνδρῶν.* Desideres *ἐπιφανῶν ἀνδρῶν* aut simile quid. Ac ne illud quidem (v. 31.) *ὥραν* commode caret participio *ἐνισταμένην.*
404. 31. *δ'.* Aberat.
408. 14. *εἰσβεβηκυῖαν.* Malim *εἰσβεβληκυῖαν.*
410. 7. *ὧν* addidit Schaeferus ad Bosii Ell. p. 292. 28. *βάρος ὃ συμβαίνει μετέχειν αὐξήσεως ἢ πνεύματος.* Si quid video, *αὔξησις* nihil huc pertinet, sed *ἀνάπνευσις* potius aut eius simile. 31. *μέν.* Aut *μήν* scribendum aut *μέντοι.*
411. 22. *καὶ τῶν ἄλλων σατραπειῶν.* Lege *τῶν ἄνω.* Conf. Wesseling. ad XVIII. 30. Recte autem *Μηδίας καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν* non minus quam *τῇ τε Βαβυλωνίᾳ καὶ ταῖς ἄνω σατραπείαις* XX. 47.
412. 22. *προσβολαί: προνομαί* Reiskius. 27. *κατεστρατοπέδευσαν.* Scribendum videtur *ἀντεστρατοπέδευσαν.* 37. *ὀλίγων.* Malim *ὀλίγον.*
413. 24. *συστρατευομένους.* Legebatur *στρατευομένους.*
416. 15. *ἀπό.* Vulgo *ὑπό.*

417. 1. ζευγίππας: ζευγίτας Reiskius. 35. ἐπί: περί Reiskius.
418. 32. Immo Φαλάρειον. μέσων. Malim μέσου.
420. 25. γινόμενοι. Praestat γενόμενοι.
426. 16. γραφέν. Vulgo γράφειν.
427. 3. τετήρηται: τε εἴρηται Reiskius.
429. 2. ἠδύνατο Reiskius. Legebatur ἠδύναντο.
430. 6. ἠναγκάζετο Reiskius. Libri ἠνάγκαζε. 7. δυναμένους. Malim δυνάμενος.
434. 2. δέ Reiskius. Libri τέ.
435. 13. δ' οὖν. Legebatur γοῦν. 36. ἡμίσους. Sententia poscit ἀριστεροῦ vel εὐωνύμου.
436. 10. Ante δυνάμεως deesse videtur πεζῆς. 26. ἱππέων. Legebatur ἵππων.
438. 19. ἀποίκοις. Immo ἀποικίσασι. 28. πάντων: πάλιν Reiskius.
440. 12. αὐτοῦ. Legebatur αὐτῶν.
441. 29. Scribebatur ἐφοδία.
442. 19. τέ. Libri τῆς.
443. 2. χωρίων. Legebatur ἐγχωρίων.
444. 7. τάς. Fortasse scribendum est κατὰ τάς.
445. 5. ἀθῴους. Legebatur ἀθρόους.
446. 33. ἔχοντα. Vulgo ἔχοντι. 35. ἢ δ' ἐκ θατέρου. Legebatur ἢ δὲ καθ' ἑτέρου. 37. εὖ. Hoc lubenter caream.
450. 5. οἷς Reiskius. Libri ὡς.
452. 12. Immo Λυσιμάχειαν. 15. Immo Ἄρευς ὁ υἱός.
454. 4. στρατιᾶς Schaeferus ad Bosii Ell. p. 274. Libri στρατείας. 36. τοῖς δευτερεύουσι τῇ μετὰ τὸν στρατηγὸν τιμῇ. Haec sic in ordinem redigenda sunt: τοῖς δευτερεύουσι μετὰ τὸν στρατηγὸν τῇ τιμῇ. I. 73. δευτερεύοντες μετὰ τὸν βασιλέα ταῖς τε δόξαις καὶ ταῖς ἐξουσίαις.
456. 5. πλοῦν. Immo τὸν πλοῦν. 7. ἀφυλάκτους ὄντας. Nescio an praestet ἀφυλακτοῦντας.
457. 37. ἐάν. Legebatur κἄν.

458. 5. *προκατεργασθεισῶν.* Legebatur *προκατεργασθέντων.* 19. *μετατεθησομένων.* Immo *μεταθησομένων*, a quo propius abest libri unius scriptura *μεταβησομένων.* XIX. 107. *τῶν φρουρίων οὐκ ὀλίγα μεταθήσεσθαι.*

459. 15. *ἐμβαλών.* Legebatur *συνεμβαλών.*

460. 11. *οὐ τοὺς εὐγενεῖς καὶ προέχοντας τοῖς ἀξιώμασι προσγράφων μόνους, ὡς ἦν ἔθος, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ τῶν ἀπελευθέρων ἐνίους ἀνέμιξεν.* Vix mihi persuadeo Appium quantumvis procacem eo progressum esse ut ipsos libertinos in senatum legeret et forte iuxta dominos olim suos collocaret. Neque vero id memoriae prodiderunt qui de censura Appii scripserunt. Livius certe de filiis tantummodo libertinorum loquitur IX. 46. *Appii Claudii censura, qui senatum primus libertinorum filiis lectis inquinaverat.* Et sane Diodorum idem tradidisse ipsa verborum eius structura tam clare ostendit ut hebetem esse oporteat qui hanc eius esse manum non agnoscat: *ἀλλὰ πολλοὺς καὶ τῶν ἀπελευθέρων υἱοὺς ἀνέμιξεν.* 12. Vncis inclusa tanquam sequentium interpretatio delenda sunt. Turpiter hic quoque ut alibi saepe grassatus est MS. Regii prioris emendator, quem incaute sequitur Wesselingius. Malim autem *ὅπου* quam *ὅποι* scriptum.

462. 8. *προσδεξομένην.* Immo *προσαξομένην.* Conf. v. 16. 28. *ἄλλην* ex illo *ἄλλης* (v. 27.) male repetitum videtur.

465. 14. Malim *καταφυγόντας* quam *καταφεύγοντας.* 37. *οὗτοι.* Legebatur *αὐτοί.*

464. 2. *τόπον.* Cum *καταβιβάσας* (v. 5.) melius conveniet *λόφον.* 19. *ἵν'.* Immo *ἤν.* 30. *ἀναφέροντος* Reiskius. 31. *διὰ δὴ ταύτην τὴν ἐπιγαμίαν καὶ τὴν ἄλλην σπουδὴν ὑπῆρχεν ἀποδεδεγμένος εἰς τὴν πόλιν, καὶ πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων προθύμως ὑπήκουσαν εἰς τὴν στρατείαν.* Permutatio ista praepositionum *εἰς* et *ἐν* sive *κατά*,

quae in his cernitur, frequens est recentioribus. Sed infima demum aetate temere omnia permista sunt, ut frequentari coeperint quae antea inaudita fuerant. Iam apud Diodorum nihil, quod quidem mendo careat, tale quale illud *ἀποδεδεγμένος εἰς τὴν πόλιν* animadvertimus. Neque illud non displicet quod Ophellas Atheniensibus propter *σπουδήν* suam carus fuisse dicitur. Quam nisi erga Athenienses probaverat, nihil erat cur ab illis quidem eo nomine coleretur. Quare valde suspicor mendosa haec esse et in hanc sententiam corrigenda: *διὰ δὴ ταύτην τὴν ἐπιγαμίαν καὶ τὴν ἄλλην σπουδήν, ἣν ὑπῆρχεν ἀποδεδειγμένος εἰς τὴν πόλιν, πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων προθύμως ὑπήκουσαν.*

466. 7. *δ' οὖν.* Vulgo *γοῦν.*

467. 3. *συναναγκάσας τὸ λοιπὸν πλῆθος ἀποδόσθαι τὰ ὅπλα.* Legendum *ἀποθέσθαι.* Nihil enim caussae est quare redimere Agathocles arma victorum voluerit. Gravissimo autem errore labuntur qui *ἀποδόσθαι tradere* hic interpretantur. Quod Graece dicitur *ἀποδοῦναι.* Vnum Lysiam recordor, qui contra testis produci possit, apud Photium p. 546. Pors. et Suidam sub voce, *συγκομιδὴ ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.* Sed qui glossam hanc exscripsit Etymologici M. auctor, *ἀποδοὺς τὸν ἀγρόν* exhibet: unde scribendum apud Lysiam videtur *ἀποδόμενος τὸν ἀγρόν.* Et posteriore quidem sui parte salvum iam est hoc Lysiae fragmentum: caeterum idem ab initio mendo laborare gravissimo arguit ipse Photius. Quid est enim in verbis Lysiae unde, quod ille ait, *συγκομίζειν* verbum de frugibus colligendis eum usurpasse appareat? Nihil plane, nisi nostram coniecturam

admiseris, *συγκομίσας δὲ τὰ ὡραῖα καὶ ἀποδόμενος τὸν ἀγρόν.*

468. 26. Malim *προδεδομένης.*

471. 30. *διαπολεμῆσαι* post *τὴν ταχίστην* positum malim.

472. 11. *πλησιοχώροις.* Malim *πλησίον χωρίοις.* 33. et 496. 35. 530. 18. Immo *Ἀντιγόνειαν.* 37. *τῇ κάτω Ἀσίᾳ καὶ ταῖς περὶ Αἴγυπτον σατραπείαις* Reiskius.

473. 2. Aut scripsit aut scribere debuit Diodorus hoc fere modo: *ἐπὶ τὴν κτισθεῖσαν μὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἀπ' ἐκείνου δὲ πατρὸς κληθεῖσαν Ἀντιόχειαν.*

475. 29. *ἴσως* abesse malim.

478. 27. Malim *εἰς τὰς ἰδίας τάξεις.*

479. 13. *ὄν* ponebatur post *ἱερωσύνης* (v. 15.).

480. 38. Scribebatur *Λιβοφοίνικες.*

481. *ὅσους — πλείστους.* Legebatur *οὓς — πλείους.* Pro *οὕς* perinde erit sive sic ut edidi sive *ὡς* reponas.

482. 4. *ἐπιβουλῆς.* Cum *ἐπεβάλλετο* melius conveniet *ἐπιβολῆς.* 27. *τῇ μάχῃ.* Immo *εἰς μάχην.*

484. 4. Libri *ἀνατεί.* 9. *συντονώτερον.* Legebatur *συντομώτερον.* 35. *τέ.* Malim *δέ.*

485. 8. *πραγμάτων ὀλοσχερῶν μεταβολῆς.* Immo *ὁλοσχεροῦς.*

486. 28. *τέ* delendum.

487. 32. *παρήγγειλεν.* Legebatur *παρήγγειλε μέν.*

490. 28. *τάς* ante *κατά* vel post *οὔσας* addit Reiskius.

492. 37. *συνεβίβασε.* Immo *συνενεβίβασε.*

496. 9. *ἤγοντο — γυναῖκες.* Legebatur *ἦγον — γυναῖκας.*

497. 22. Vulgo *ἐρυμούλκουν.*

499. 7. *ἠκολουθηκυιῶν* Schaeferus ad schol. Apollon. p. 628. Legebatur *ἠκολουθηκότων.* 18. *ἅμα.* Fortasse *ἔνια.* 33. *ἀπολιπεῖν.* Vulgo *ὑπολιπεῖν.*

501. 18. *ὁ ηδεστὴς Μεγακλῆς ἀπεφήνατο πρὸς αὐτόν, εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν ἐκ τῆς τυραννίδος ἐκπίπτοντα τοῦ σκέλους ἑλκόμενον ἀπιέναι.* Multum hic ab se ipso deflectit Diodorus, qui XIV. 8. dictum istud Philisto historiarum scriptori tribuerat. Sed profecto iam olim sententiae de auctore eius variabant, siquidem alii Philisto, Philistus autem ipse alii id ascripserat, ut narrat Plutarchus Dione p. 974. . Itaque Diodorus hoc loco ipsum fortasse est Philistum sequutus. 29. *πεποίηται.* Aut *ἐποιεῖτο* aut *ἐπεποίητο* malim.

505. 18. *δέ* vulgo post *οὔσης* (v. 17.) positum post *πάντες* transtuli.

506. 2. Malim aut *προσπολεμουμένης* aut *προπολεμούσης.*

507. 16. *προσπλέων.* Malim *προπλέων.* 37. *ὁρμοῦσι.* Vulgo *ὁρμῶσι.*

508. 11. Malim *παρεκόμισε.*

510. 11. *μέν* delendum est. 15. *ἀναῤῥηττουσῶν.* Vulgo *ἀναῤῥηττόντων.*

512. 37. *εἶλον.* Legebatur *ἀνεῖλον.*

513. 25. *προωθεῖν* Reiskius. Libri *παρωθεῖν.* 29. *τὴν — μετάθεσιν* Reiskius. Libri *ταῖς — μεταθέσεσιν.*

514. 8. *τὴν πληγήν.* Immo *τῇ πληγῇ.* 17. Vulgo *προσώθουν.* Conf. Wesseling. ad. c. 95. .

516. 29. *τέ* Reiskius. Libri *τό.*

519. 8. *φυλακήν.* Legendum *ἑλέπολιν* vel *μηχανήν* cum Reiskio. 32. *πυρφόροι.* Immo, opinor, *πετροβόλοι.* 37. *κατεσκεύασε.* Malim *ἐπεσκεύασε.* Nam illud etiam XIII. 47. *τὰς πεπονηκυίας ναῦς κατεσκεύαζε* recte eodem modo corrigere videtur Wesselingius.

521. 19. *οἱ δὲ τῶν Ῥοδίων.* Deest *πρυτάνεις* aut eiusmodi quid.

523. 6. Vulgo *Πτολεμαῖον*, ut et apud Pausaniam I. XVII. 2. vitiose scribitur.

525. 12. *ὀχυροῦ*. Immo *ἀνωχύρου*. 36. 38. *Σισύφιον*. Immo *Σισύφειον*.
530. 25. Malim *σύντονον*.
531. 30. *ἀπολιπούσης*. Legebatur *ὑπολιπούσης*.
532. 5. *περικαταλαμβάνουσαν* Reiskius.
533. 18. *πολέμους*. Vulgo *πολεμίους*.
536. 10. Malim *παρεχείμαζεν*.

ANNOTATIONES

AD VOL. IV.

P. 1. v. 2. Vulgo *αὐτή*. 21. Vulgo *νηῶν*.

2. 25. *οἶκον*: *πύργον* Reiskius. Vulgo *ἴδον*. 30. *καί* prius abesse malim. Legebatur *ἐποιήσαντο*. 32. Malim *ἀπολιπών*.

3. 8. *τοῦ*. Legebatur *αὐτοῦ*. 15. Vulgo *νηῶν*. 16. *τῶν*. Immo *τήν*.

4. 9. Vulgo *σιτοπομπίων*. 16. Legebatur *ἐγίνετο*.

5. 17. Vulgo *δημοκράτειαν*. Sic etiam v. 33..

7. 20. *ἁρπαγήν*: *ἀρωγήν* Reiskius. Caeterum haec duo fragmenta videntur.

8. 10. *ἐπί*. Malim *περί*. 25. *ἀπεστέρησε* Schaeferus ad schol. Apollonii p. 206.. Scribebatur *ἐπεστέρησε*.

9. 1. Vulgo *αὐτή*. 25. Malim *προσκαλοῦνται*. 35. *μέν* post *πολιορκίας* (v. 35.) reponendum.

10. 6. *ἐν* abesse malim. 12. *πεζῇ*. Codex *πεζί*. 13. *στρατεύοντες*. Immo *στρατοπεδεύοντες*. 23. Fortasse scribendum est *ἐντεῦθεν διάρας τὸν ποροθμόν, καὶ καταπλεύσας εἰς Σικελίαν, κατῆρεν εἰς τὸ Ταυρομένιον*. Aliter Reiskius: *ἐντεῦθεν ἐκπλεύσας καὶ διάρας τὸν ποροθμόν, (τῆς) Σικελίας*. 38. Malim *ἐκυρίευεν*.

11. 4. Coniicias: *ἦγαγε, καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς διὰ τὴν εἰρήνην ἔτυχε*. Postremum etiam Reiskius addebat. 5. *παραλαβών*. Immo *παρέλαβε*. 36. *ἀπό*. Malim *ὑπό*.

12. 14. Fortasse scribendum est *καὶ συμμάχους γενέσθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν*. 18. Malim *ἀπολειπομένους*. 22. *τήν*. Codex *τῆς*. 34.

τὴν Ἡρακλέους τάξιν ἁμιλλώμενος. Fortasse legendum τῇ Ἡρακλέους δόξῃ διαμιλλώμενος XVII. 85. διαμιλληθῆναι τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ. vel πρὸς τὴν Ἡρακλέους δόξαν ἁμιλλώμενος. XI. 84. ἁμιλλώμενος πρὸς τὴν Μυρωνίδου ἀρετήν τε καὶ δόξαν.

13. 4. τῶν. Immo τήν. 8. πάσης τῆς Καρχηδόνος ἐπεκράτησε δυνάμεως καὶ κύριος ἐγένετο πλὴν τοῦ Λιλυβαίου. Legendum videtur πάσης τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας κύριος ἐγένετο πλήν etc.. 11. Καρχηδονίων fortasse delendum est. 18. Malim μηχανὰς δὲ καὶ βελῶν πλῆθος. 22. Malim καὶ εἰρήνην συνθέσθαι. 37. τὸ τεῖχος μὴ χωρεῖν τὸ πλῆθος Reiskius. Legebatur τὸ πλῆθος μὴ χωρεῖν τὸ τεῖχος.

14 4. Vulgo ἐναχθεισῶν. 14. Vulgo βοηθήσαντες. 26. Immo Ἅλαισαν. 31. τήν prius dele. 37. μ΄: β, Reiskius.

15. 13. παρατάξεως: ἐκ προστάξεως Reiskius. 17. περιελθόντες Reiskius. 22. ἐκθύμως Reiskius. Legebatur ἑκουσίως.

16. 9. μ΄: β, Reiskius. 11. Vulgo ἀπεκατεστάθησαν 33. κοινῇ ante συμφέροντος ponit Reiskius.

17. 3. Scribebatur θρυλλοῦντες. 22. Ante ποιήσαντες excidisse quid videtur. 32. αὐλαῖς: πύλαις Reiskius. 35. Vulgo ἐπιδόσειν. Malim autem ἀποδώσειν.

18. 6. αὐτόν. Vulgo αὐτῶν. 27. ἀντιμαχήσαντες. Vsitatum est ἀντιμαχεσάμενοι. Illud convenit cum συμμαχεῖν. 38. γ΄. Corrige errorem typothetae scribendo γ,.

19. 1. Hic quoque δ΄ male expressum est pro δ,. Tum η΄ vel ὀκτώ scribe pro η, sublato qui ante hanc litteram positus est asterisco, quem Hoeschelius non ut lacunam in codice inventam indicaret, sed annotationem, quam in margine apposuit, monstraturum inseruisse videtur. 9. μ, φ΄ (sic enim Hoeschelius) : β, φ΄ Reiskius.

20. 6. *τοῦ θεοῦ*. Quum *τῷ θεῷ* sit in codice, rectius *τῶν θεῶν* quam cum aliis *τοῦ θεοῦ* scripturus fuisse videor.

21. 6. *ἄγειν* vide an in *ἄτε* mutari quam deleri praestet. 13. *οἱ* alterum abesse malim. 14. *νέων* (sic enim scribebatur) delebat Reiskius. 18. *ἐξ αὐτῆς Καμαρίνας*. An *ἐγγὺς τῆς Καμαρίνας* vel *Καμαρίνης*? Polybius I. 37. dixit *προσμίξαντες τῇ τῶν Καμαριναίων χώρᾳ*. 32. *πολιορκήσαντες*. Quod sequitur *ἐξέπεσον* potius *ἐκπολιορκήσαντες* requirere videtur.

23. 4. Malim *τῆς δυνάμεως*. 5. Immo *διαβάς*.

24. 32. Vsitatius est *καρτεράν*. 36. Fortasse legendum est *μετὰ νεῶν δέκα μόνον*.

25. 27. Malim *τῷ στόλῳ*.

26. 52. Vulgo *πορίοις*.

27. 9. — 11. *ὅταν τοῦ — ἐγχειρίζηται*. Legebatur *ὅτ' αὐτοῦ — ἐγχειρίζεται* Sed indicativum quidem mutando nescio an nimium tribuerim huic scriptori. 37. Vulgo *ἀπαναχώρησιν*.

29. 1. *συνεπιθέμενος*. Sententia *συνθέμενος* postulare videtur, ut postea v. 6. non *ὑπό* sed *μετά*.

32. 6. *τὴν γὰρ ψυχὴν ἀμετάβολον οὖσαν φύσει ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰσάξειν μεταβολήν*. Si pervicax et expers mutationis fuit anima illa, cuius tandem cunque fuit, mirum qui praesentis rerum status commutatio ab illa exspectari potuerit. Quid porro tota haec sententia tam singulare habet, ut auctor horum Excerptorum in illa eam referendam putaret? Ad haec optime respondebimus vulgaribus vitiis duobus tollendis: *τὴν γὰρ τύχην εὐμετάβολον οὖσαν φύσει ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰσάξειν μεταβολήν*. Supra XVIII. 59. *τὸ τῆς τύχης εὐμετάβολον*. 10. *ἀργυρίους*. Praestiterit *ἀργυρείους* vel *ἀργυρέους* sive *ἀργυροῦς*. 27. *τῶν*. Malim *τήν*.

40. 5. *ᾠοειδεῖ* Bekkerus. Libri *ᾠειδεῖ*.

41. 9. *συνέφυσε* Reiskius.

42. 13. *γινομένων* Bekkerus. Libri *γενομένων*. 23. *κατηρειπιώθη* Reiskius. Libri *κατερειπώθη* vel *κατεριπώθη*.

43. 13. *δ'* addidit Reiskius, quem lubentius sequar quam unum de Photii libris *κατέστη* praetermittentem.

47. 6. *μεγαλόπλουτος* Reiskius. Libri *μεγαλόψυχος*.

48. 21. *ὑπέβαλεν* Bekkerus. Libri *ὑπέβαλλεν*.

50. 12. *ἀπαυχενίσαντας*. Nominativum reponunt Reiskius et Bekkerus.

53. 20. *Ἀγκυλίων*. Dubiae fidei sunt Ancylii, alibi non reperti. Ac facilis est ad restituendum urbs Siciliae notissima, *ΑΝΚΥΛΙΩΝ* in *ΑΛΙΚΥΑΙΩΝ* mutato.

54. 20. *δ' οὖν* Bekkerus. Libri *γάρ* vel *γοῦν*.

60. 34. *ἐπιχωρουμένην* Reiskius. Libri *ἐπιχωρημένην*.

62. 22. *κοινήν* Bekkerus. Libri *καινήν*.

67. 2. *περιπνιγὴς γενόμενος ἀπήλλαξεν*. Apparet ex his non satis verum esse quod dixi supra p. 258. non dici *ἀπαλλάττεσθαι* pro *ἀπαλλάττειν*. Fatendum tamen est rarissime id fieri: neque ipse Diodorus *ἀπαλλάττειν* unquam dixit *mori*, sed semper *μεταλλάττειν*.

69. 6. *ἐπὶ τετάρτης*: *ἐπί τε τῆς* Bekkerus. Quod verissimum est.

70. 25. Vulgo *τέτυχεν*.

71. 27. Fortasse *ὅποι*.

72. 16. *συγκατασκευάσαι*. Deest copula. 20. *συνεστρατεύθησαν*. Non adeo mirer si hic scriptor ita sibi pro *συνεστρατεύσαντο* scribere permiserit. Idem tamen facile pro *συνεστράτευσαν* hic potuit irrepere. 22. Legebatur *ὅτι*. Quod correxit Reiskius. Ita dixit Diodorus XII. 35. *οἵ τε γὰρ Ἀθη-*

ναῖοι τῆς ἀποικίας ταύτης ἠμφισβήτουν — ἔτι δ' αἱ κατὰ τὴν Πελοπόννησον πόλεις ἔφησαν —. XX. 24. *ἀνεῖλε τούς τε φίλους τῶν περὶ τὸν Σάτυρον καὶ Πρύτανιν, ἔτι δὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα.* ibid. 93. *ἥ τε γὰρ μεγαλοψυχία ἐπαίνων ἐτύγχανε — ἔτι δὲ πρὸς τὸ παράδοξον τῆς τύχης κατελείπετ' αὐτοῖς ἀνάμνησις.* Plato Alcibiade I. p. 123. A. *ἔκ τε γὰρ τῶν τοιούτων μέγισταί λήψεις καὶ πλεῖσταί εἰσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἔτι δὲ καὶ ὁ βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίγνεται.*

73. 4. *μεθών.* F. *νομῶν.* 10. Vulgo *βιαίων.* 20. *δέ* abesse malim. Malim *προαγαγεῖν.* 34. *κατηγορείτω* Reiskius.

74. 1. *προσέπεμπε* Reiskius. 7. Immo *προέπεσεν.* 16. *ᾧ γὰρ ὁ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκείνης ἔτυχε προσηγορίας.* Cur tandem *ἐκείνης*? Fortasse legendum est: *τῆς αὐτῆς ἐκοινώνησε προσηγορίας.* XIII. 50. *τῆς αὐτῆς Μηλίοις τύχης ἐκοινώνησαν.* 16. *βοηθησάντων* Schaeferus Melet. p. 126.

75. 10. *οὗτος: τοῦτον* Reiskius, deleto (v. 14.) *τινά.*

76. 27. *τῶν* addidit Reiskius. 37. *ἀνθρωπίνων.* Fortasse *ἀῤῥένωπῶν.*

78. 32. *κατὰ λόγους ἐγίνοντο συνδρομαί. Λόχους* vertit Valesius, emendationem, ut opinor, suam tacite sequutus, non librum manuscriptum. Legendum videtur *κατ' ὀλίγους.* 34. *τούτου* Reiskius.

80. 17. Scribebatur *εἰσενέγκατο. κατισχυθέντος* Reiskius. Legebatur *κατισχύσαντος.* 31. Vulgo *ἀπεκατέστησε.*

81. 32. Malim *καὶ τὰ τρίτη.* Sequentia manca sunt.

83. 3. *δέ* delet Reiskius. 8. *ἑκάστους* Reiskius. 19. *αὐτάς.* Malim *αὐτός.* 20. *ὁ προειρημένος* Reiskius.

84. 23. Vulgo *δύω.* Quod quamvis a Diodoro alienum in his Grammaticorum Excerptis servatum mallem pariter atque vitiosum *Αἴγεστα.*

85. 1. *ἀνῆκαν* Reiskius. 6. *τέ* supervacaneum est. Sed videntur quaedam excidisse de lingua, quam Zeno sibi una cum aure tyranni momorderit.

Quod docent scriptores a Wesselingio comparati. 18. 32. Vulgo *Λουκριτίαν* et *Λουκριτία*.

87. 31. *φοβερωτέραν οὖσαν.* Immo *φοβερωτέρους.* 38. *τόν* addidit Reiskius.

88. 28. *νέος* Reiskius. Vulgo *νέως.* Antea *ὑπερῆρε* structura poscit. 31. Immo *οὗτος ὁ.*

90. 19 *συνεβούλευσε.* Immo *συνεβουλεύσατο.*

91. 2. Vulgo *δορύκτητον.*

92. 23. *ἐπιτηδευμάτων.* Aptius videtur *ἐπιτευγμάτων.*

93. 14. *ναναγίαις.* Legebatur *ναυμαχίαις.* Quod est ineptum. Caeterum satis constat foedis tum tempestatibus classem Romanorum vexatam esse. Diodorus Exc. p. 20. 26. *ἔκτοτε ναυμαχίαι καὶ πολλῶν σκαφῶν καὶ ἀνδρῶν ἀπώλεια Ῥωμαίοις ἐγένοντο, ὡς εἶναι τὸν τῶν ἀπολωλότων ἀριθμὸν δέκα μυριάδας.* Polybius I. 37. *διάραντες δὲ τὸν πόρον ἀσφαλῶς, καὶ προσμίξαντες τῇ τῶν Καμαριναίων χώρᾳ, τηλικούτῳ περιέπεσον χειμῶνι καὶ τηλικαύταις συμφοραῖς ὥστε μηδ' ἂν εἰπεῖν ἀξίως δύνασθαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος* et quae sequuntur, quibuscum confer Diodor. Exc. p. 21. s. . 17. *πλέοντας.* Immo *πληροῦντας. τῶν: τ'* Reiskius. Vulgo *νηῶν.* 25. *δέ.* Delendum. Conf. p. 20. 34. .

95. 34. Vulgo *ἀνεχόμενος.*

96. 16. Vulgo *καταισχυνοῦσι.*

97. 5. *γενομένης.* Immo *γενησομένης.* 29. *γάρ* delet Reiskius commate post *Καρχηδόνα* posito. 36. *καί: τάς* Reiskius.

98. 2. *παρεστήσατο τὸν δῆμον ἑαυτῷ παραδοῦναι τὴν στρατηγίαν ὅλης τῆς Λιβύης εἰς χρόνον ὀλίγιστον.* Mirum videri debet Amilcarem fovendo populo id unum consequutum esse ut in tempus brevissimum Libyae totius imperator eligeretur ille tot annorum bellorumque dux. Et sane non breve per tempus sed novem ferme annos dehinc rempublicam praeclare gessit in

Hispania, nec nisi cum vita imperium deposuit, teste Polybio II. 1. *διατρίψας δ' ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἔτη σχεδὸν ἐννέα, καὶ πολλοὺς μὲν πολέμῳ, πολλοὺς δὲ πειθοῖ ποιήσας Ἰβήρων ὑπηκόους Καρχηδόνι, κατέστρεψε τὸν βίον.* Quare valde suspicor mendosum esse *ὀλίγιστον* et scribendum *ἀλόγιστον*, quemadmodum vicissim *ἀλόγιστον* pro *ὀλίγιστον* praebet liber unus apud Platonem Parmenide p. 153. A. *Ἀλόγιστον* autem hic accipio pro *ἀπεριόριστον*: quo sensu etsi alibi usurpatum non vidi, potuit tamen usurpari secundum etymologiam. Scilicet hac mente auram popularem captabat Amilcar ut perpetuo imperium penes se haberet. 9. Vulgo *πολεμίων*. 10. *πεποιημένος* Reiskius.

99. 13. Scribebatur *ἀξιόχρεον*. Nec male fortasse.

101. 13. Vulgo *δύω*. 28. Vulgo *ἀπεκατέστησε*.

102. 2. Aut *πέπραχε* aut *Πλημήνιον* legit Reiskius. 28. Malim *ἐλευθέρᾳ*.

103. 15. *τῇ — μονῇ* Reiskius. 19. *ἱππεῖς*. Immo *ἵππους*. Et sic Appianus De bello Annib. c. 59. *ἐπικατέσφαξε δ' αὐτοῖς καὶ ἵππους εἰς τετρακισχιλίους καὶ πλῆθος ὑποζυγίων, οὐ δυνάμενος εἰς Λιβύην ἐπάγεσθαι.*

104. 11. *οὗτος*. Legebatur *αὐτός*. 21. *προήγετο*. Legebatur *προηγάγετο*. 23. *ἔχειν*. Malim *ἄγειν*.

106. 22. *οὗ συνελθόντος*. *Συνελθεῖν* hic dictum est sic ut dicitur *συμβαίνειν*. Eodemque modo infra p. 118. 32. *τούτων συνελθόντων*. Sed quemadmodum ibi Valesius ex Polybii, quem descripsit Diodorus, verbis *μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν ἀγώνων* reponit *τούτων συντελεσθέντων*, ita hic quoque *συντελεσθέντος* esse scribendum suspicor. 35. *ἀπορίαις*. Cum sequenti *ὁδοῖς* melius conveniet *πορείαις*.

107. 5. *διὸ καὶ τοὺς πεποιηκότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πείσαντας ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν τὸν πόλεμον ἐπανιλέσθαι δι' ὀργῆς εἶχε.*

Scribendum videtur *τοὺς πεπεικότας αὐτὸν ἀπαράσκευον ὄντα καὶ πιστεύσαντα ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίαν.* Appianus Syriac. 12. *Ἀντιόχῳ δ' ἦκον Αἰτωλῶν πρέσβεις, ὧν Θόας ἦρχεν, αὐτοκράτορά τε στρατηγὸν Αἰτωλῶν Ἀντίοχον ἀποφαίνοντες καὶ διαπλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤδη παρακαλοῦντες, ὡς ἐπὶ ἔργον ἕτοιμον, οὐδὲ εἴων ἀναμένειν τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄνω κατιοῦσαν, ἀλλὰ τὰ Αἰτωλῶν ὑπερεπαίροντες* etc..

108. 15. Vulgo *ἀκληρωμάτων.* 16. *βωμὸν ἡ πατρὶς ἱδρύσατο καὶ τὸ βουθυτεῖν* Reiskius. Equidem *τοῦ* deleri malim. 37. *πράξεσι.* Aptius videtur *παρατάξεσι.*

109. 7. *καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγεθέσι.* Maximam affuisse Poenis sociorum mercenariorumque copiam nunquam negavero. Et quanquam per se minime ineptum est illud *παμμιγεθέσι*, fit tamen eo quod solis hic exercitibus tribuitur quod illis commune cum belli sumptibus erat. Nam etiam impensas ingentes fecisse Carthaginienses in tot millia per tot annos sub armis continenda quis infitiabitur? Enimvero compertum habere videor aliud Diodorum illis *μισθοφόροις καὶ συμμάχοις* epitheton adiunxisse, quod et illis solis conveniret et contrarium esset ei quod sumptibus apposuerat *πολιτικοῖς: μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγέσι.* Id certe aptissimum. Diodorus V. 38. de argentifodinis Hispaniae: *ἐκ τούτων γὰρ ἔσχον τὴν ἐπὶ πλεῖον αὔξησιν, μισθούμενοι τοὺς κρατίστους στρατιώτας καὶ διὰ τούτων πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. καθόλου γὰρ ἀεὶ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν οὔτε πολιτικοῖς στρατιώταις οὔτε τοῖς ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀθροιζομένοις πεποιθότες, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαίους καὶ Σικελιώτας καὶ τοὺς κατὰ τὴν Λιβύην κατοικοῦντας εἰς τοὺς μεγίστους ἦγον κινδύνους καταπλουτομα-*

χοῦντες ἅπαντας διὰ τὴν ἐκ τῶν μετάλλων γινομένην εὐπορίαν. Polybius XI. 19. de Annibale: εἶχε γὰρ Λίβυας, Ἴβηρας, Λιγυστινούς, Κελτούς, Φοίνικας, Ἰταλούς, Ἕλληνας, οἷς οὐ νόμος, οὐκ ἔθος, οὐ λόγος, οὐχ ἕτερον οὐδὲν ἦν κοινὸν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους. ἀλλ' ὅμως ἡ τοῦ προεστῶτος ἀγχίνοια τὰς τηλικαύτας καὶ τοιαύτας διαφορὰς ἑνὸς ἐποίει προστάγματος ἀκούειν καὶ μιᾷ πείθεσθαι γνώμῃ. Caeterum quod sequitur καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν δυσυποστάτων, quum ad Romanos referatur, articulo male destitutum est. Quo addito non uno nomine praestabit locum ad hunc modum scribi: καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμεσι, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμιγέσι τῶν διὰ τὴν συμφωνίαν δυσυποστάτων περιεγένετο διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ στρατηγικῆς ἀρετῆς. Vbi oratio similiter conformata est atque XII. 4. ὑπελάμβανε τοὺς Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθεῖν μὲν μὴ δυναμένους, ἐγκαταλιπόντας δὲ τοὺς συμμάχους καταφρονηθήσεσθαι. 12. τοῖς κατά Reiskius.

111. 20. ἐμφερόμενος delet Reiskius. 25. πολιορκήσας. Immo ἐκπολιορκήσας. 34. υἱός: ἦν addit Reiskius, et καί ante κατά (v. 35.).

112. 7. κύριος ᾖ Reiskius. Possis etiam κατασταθῇ pro καθαπερεί. 29. ταῖς ἀκρωρείαις Reiskius. 30. Legebatur τὰς κοιτίας ἐραθύμουν.

113. 1. φίλιον: κάλλιον Reiskius. 17. ταύτης τῆς Reiskius. 21. Ser. ἀγεννῆ.

114. 25. καταλειφθέντων Reiskius.

115. 8. Ante πρός inserendum πατρός, male a Valesio, infeliciter in his versato, pro ipso πρός repositum.

117. 31. Copulam deesse monet Reiskius.

118. 28. Immo ἀτενίσαι vel ἀτενίζοι.

119. 22. Vulgo συντέθηκε. Correxit Reiskius.

120. 16. Malim *αὐτόν*. 21. *ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμην πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν σχεδὸν τιμὴν μετὰ προθυμίας.* Ad emendanda haec Wesselingii coniectura *καὶ τῶν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν ἐχουσῶν σχεδὸν πάντες παρεγένοντο μετὰ προθυμίας* nihil proficitur. Fortasse legendum est: *ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖν πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρόν, κατήντων εἰς τὴν Ῥώμην σχεδόν τι πανδημεὶ μετὰ προθυμίας.* Infra p. 156. 24. *κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἀπήντων αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημεί.*

121. 8. *λογίζεσθαι.* Ad hoc deest *δεῖ.*

122. 4. Vulgo *ἀναίδην.* 21. *ἐπὶ τὸ μεγαλοψυχίᾳ* Reiskius. Nisi praestat *διενεγκεῖν* in *διήνεγκε* mutari. 29. *τὴν* addidit Reiskius. Tum *Αἰμιλία γὰρ γυνὴ μὲν τοῦ μεγάλου* idem, *Αἰμ. γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου* Schaeferus ad Bosii Ell. p. 93. . 30. *ἀδελφὴ δέ* Reiskius post Wesselingium. Legebatur *ἀδελφιδῆ.*

123. 27. *τήν* delet Reiskius.

124. 10. *μέρους: λοιποῦ ὄντος* addit Reiskius collato Polybio X. 3. .

125. 10. *στρατιᾶς.* Vulgo *στρατείας.* 19. Vulgo *ἀπελπισμένους.*

132. 27. *οὔτε.* Immo *οὐδέ.*

133. 33. *ἀποκαταστάσεως.* Sententia *ἀποστάσεως* requirit.

134. 21. Immo *Λυσιμαχείας.* 27. *δέ.* Vulgo *τέ.* 30. *φέρειν* unde pendeat verbum deesse monet Reiskius.

135. 28. Fortasse legendum *καὶ πρὸς ταῖς τοῦ θανάτου συμφοραῖς προκειμέναις παντοίας.*

136. 18. Vulgo *γινόμενον.*

137. 17. Vulgo *ἀναίδην.* Deinde verbum quodpiam

deficere monet Reiskius. 18. *πάθος*. Malim *πάχος*.

138. 29. 30. Fortasse *δεσμεύοντες — καταπονοῦντες*.

140. 5. *περίοδον* Reiskius. Vulgo *πάροδον*. 17. Vulgo *δαψιλίαις*. 20. *ἀπαιδευτότροπος* Reiskius. Legebatur *ἀναπαιδευτότροπος*. 26. Malim *ἐν ταῖς πατρίσι*.

142. 32. *βραχίοσιν ἀκροστηριάζοντες* Reiskius. Vulgo *βραχίοσι συνακροστηριάζοντες*. 35. *περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμούς* delenda videntur.

144. 17. *οὐδέ*. Vulgo *οὔτε*.

146. 20. *λύσειν*. Malim *λύειν*.

147. 1. Vulgo *προεκάθησαν*. 3. *τῶν πλείστων*. Immo vero *τῶν πολιτῶν*. 15. *γάρ*. Malim *δέ*. 18. Scribebatur *Ἀννιβιακόν*. 27. Vulgo *Νασίκα*. 23. Prius *ἀεί* abesse malim.

148. 33. *πεντάπηχα*. Immo *πενταπήχη*.

150. 23. Vulgo *ἀναίδην*.

151. 18. Vulgo *δύω*.

152. 6. *ἐναπολαύων* Schneiderus Lex. gr. v. *ἐπαπολαύειν*. Legebatur *ἐπαπολαύων*. 9. *μεγαλοπλούτων* Reiskius. 16. Vulgo *ἀναίδην*.

153. 7. *οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν, δημοσιώνας κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καὶ διδικάζοντας*. Publicanorum fuisse Romae iudicia exercere non alibi legere memini Sed et illud novum est proconsules Asiae sic nude *τοὺς καὶ τὴν Ἀσίαν* dici, quae verba secundum linguae rationem non possunt non omnes omnino Asianos significare. Atque vel his argumentis, etiamsi verborum collocatio minus prava et vitiosa esset, facile opinor victurus eram scribendum esse *οἱ προγεγονότες καὶ τὴν Ἀσίαν δημοσιῶναι, κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπλησάκεσαν τὴν ἐπαρχίαν*. De flagitiis publicanorum superioris tem-

poris vide duo quae insequuntur fragmenta. 8. *δικάζοντας* Reiskius. 15 *ἀκριβεῖ κριτηρίῳ* Reiskius.

154. 8. *τὸ δὲ τῆς παιδείας*. Scribendum videtur *τῆς δὲ παιδείας*. 16. *καί* aut abesse malim aut in *τά* mutari. 29. Vulgo *ἀπεκατέστησε*.

156. 4. *ἀμετάπειστον* Reiskius. Codex *ἀμετάπιστον*. 8. *ἐνεχείριζε*. Immo *ἐχείριζε*.

157. 5. Vulgo *προελθεῖν*. 10. Vulgo *νηῶν*. 33. *δέ*. Delendum. 37. *δοῦλος*: *ἄδουλος* Reiskius.

160. 9. Vulgo *δύω*. 25. *τῇ — ἐπιμελείᾳ* Reiskius.

163. 20. *ὅν*. Fortasse *εἶθ'*.

164. 10. Vulgo *στρατείας*: 35. *ποίαν τ'*. Fortasse *ποτ'*. 36. *τινά*. Fortasse *τά*.

165. 4. Immo *Λυσιμάχειαν*. 8. *ὄντων*. Fortasse *τό*. 15. Vulgo *καταδουλωμένοις*. 17. Vulgo *περιεργάζεται*. 31. *συνηγωνισμένοι δέ* Reiskius.

166. 6. *ὅτε* Schaeferus ad Bosii Ell. p. 470.. Vulgo *ὅταν*. 14. *τοῦτον* Reiskius. 35. Vulgo *νηῶν*.

167. 2. *οὕς*. Malim *οὕς ἄν*. 12. *ἔξοντας*: *διατάξοντας* Reiskius. 31. 37. *συνήχθησαν*. Immo *εἰσήχθησαν*.

168. 9. *καὶ πρεσβευτῶν* Reiskius 16. *μεγάλως*. Fortasse *εὐλόγως*. 21. *συλλύσοντας* Reiskius. Vulgo *συλλύοντας*. 26. Scribebatur *στρατείαν*. 28. Malim *ἀπολύειν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων*. 38. Malim *ἔδωκε*.

169. 22. *εὐνοίαις* Reiskius. Vulgo *ἐννοίαις*.

170. 20. Vulgo *κατοπτεύσαντα*. 32. Scribebatur *ἀγενεστέραν*.

171. 2. Vulgo *γυναικιασμοῦ*. Conf. Schweigh. ad Polyb. vol. VII. p. 700. . 17. *εὔνοιαν* Reiskius. Vulgo *ἔννοιαν*.

172. 13. *ὅτι ἐπεί* Reiskius. 17. *τεύξεσθαι*. Vulgo *τεύξασθαι*.

173. 5. *παῤῥησιαζόμενος*. Fortasse *παῤῥησιαζομένως*. 11. *τῶν δὲ πρέσβεων τινὲς μέν*. Codex *τινὲς αἱ μέν*. Vnde scribendum erat *αἱ μέν τινες*.

175. 1. *καταπροτερουῦσαν* vel *καθυπερτερουῦσαν* Reiskius. 22. *ἀξίων* Reiskius. Vulgo *ἀξίαν*.

176. 1. *ἐπιδημίαν* Reiskius. 36. *μεθ' αὐτῶν*. Vulgo *μετ' αὐτῶν*.

177. 15. *κόμην* Toupius in Suid. II. p. 205. collatis quae de Saturnino sunt supra p. 151. 20. . Legebatur *κοινήν*. 23. Vulgo *συνεξαιρουμένου*. XVII. 72. *τοῦ βασιλέως συνεξαρθέντος τοῖς λόγοις*. 29. *συντιθεμένης* Immo *προτιθεμένης*.

180. 12. *ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις*. *τῇ — βίβλῳ* suspicatur Wesselingius, qui fallitur. XX. 57. *προδεδηλωκότες ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις*, quae respiciunt narrata XIX. 67. .

185. 2. *προτερεῖ* bis ponendum. 32. Fortasse *δίκαιος*.

190. 3. *δυνατοῖς*. Fortasse *αὐτοῖς*. 14. *τό* Aberat. 30. *τὸ Βέρνον ὄρος* suspecta habeo.

192. 35. F. *συνεῖχεν ἐν στρατείαις*.

Digitized by Google

INDICES.

Digitized by Google

INDEX
SCRIPTORVM.

Numeri monstrant paginas Wesselingianas.

Aeschines Socraticus Tom. II. pag. 62.
Agatharchides Cnidius I, 50. 81.
Alcman I, 252.
Anaxagoras I, 11. 46.
Anaximenes Lampsacenus II, 62. 73.
Anaxis Boeotus II, 78.
Antander Syracusanus II, 492.
Antimachus I, 234. 630.
Antiochus Syracusanus I, 528.
Antiphon II, 641.
Apollodorus Atheniensis I, 9. 626. 630.
Aratus I, 323.
Aristippus II, 62.
Aristophanes I, 504.
Aristoteles II, 62.
Artemidorus Ephesius I, 81.
Astydamas I, 676.
Athanas Syracusanus II, 77.
Athenaeus I, 134.
Cadmus Milesius I, 44.
Callias Syracusanus II, 492. 561.
Callisthenes I, 246. 731. II, 93.
Carcinus Tragicus I, 334.
Clitarchus I, 120.

Ctesias I, 66. 114. 117. 120. 128. 135. 146.
Daphne Tiresiae f. I, 311.
Democritus I, 47. 647.
Demophilus Ephori f. II, 93.
Demosthenes II, 147. 267.
Dionysodorus Boeotus II, 78.
Dionysius Milesius I, 220. 236.
Diyllus Atheniensis II, 93. 141. 491.
Dosiades I, 396.
Duris Samius II, 50. 490.
Empedocles I, 608.
Ephorus I, 13. 44. 48. 246. 330. 505. 572. 584. 589. 603. 647. 685. II, 141.
Epicurus II, 509.
Epimenides I, 396.
Euemerus II, 633.
Eumolpus I, 15.
Eupolis I, 505.
Euripides I, 11. 46. 626. II, 416. 435.
Fabius Pictor II, 636.
Hecataeus Abderites I, 44. 56. 158.
Hellanicus I, 44. II, 636.
Hermias Methymnaeus II, 31.
Herodotus I, 44. 46. 145. 433.
Hesiodus I, 252. 328. 383. II, 633.
Hieronymus Cardianus II, 289. 351. 595.
Homerus I, 14. 15. 16. 23. 55. 80. 108. 128. 169. 175 235. 252. 276. 319. 328. 331. II, 99. 126. 633.
Hyperides II, 267.
Iambulus I, 167.
Laosthenidas I, 396.
Linus I, 236.
Lycurgus II, 149.
Lysias I, 724.
Marsyas Pellaeus II, 443.
Matris I, 28.
Menodotus Perinthius II, 513.

Moses Iudaeus II, 544.
Oenopides Chius I, 50.
Orpheus I, 15. 16. II, 633.
Philemon Comicus I, 487. II, 502.
Philinus Agrigentinus II, 502. 509
Philistus I, 334. 625. II, 73. 505.
Philoxenus I, 679. II, 7. 8.
Polybius II, 686.
Polycletus Larissaeus I, 608.
Polyidus I, 679.
Pronapides I, 237.
Psaon Plataeensis II, 490.
Simonides I, 412.
Solon II, 317.
Sophocles I, 625.
——— iunior I, 684.
Sosicrates I, 396.
Sosilus Ilieusis II, 513.
Telestes Selinuntius I, 679.
Thales I, 46.
Theopompus I, 44. 246. 573. 709. II, 84. 139.
Thucydides I, 44. 502.
Thymoetes I, 237.
Timaeus I, 267. 330. 334. 584. 589. 606. 607. 608. 614. 631. 685. II, 470. 492. 560.
Timotheus Milesius I, 679.
Tyrtaeus II, 54.
Xenophon I, 44, 573. II, 62. 73.
Zenon Rhodius I, 373.

INDEX
GEOGRAPHICVS.

Ἄβαι Locrid. II, 111. 127.
——— Arab. II, 519.
Ἀβαχαῖνον Sicil. I, 712. II, 369. Ἀβαχαινῖνοι 402. Ἀβακήνη χώρα I, 702. ubi not. vide.
Ἄβδηρα Thrac. I, 598. Ἀβδηριτῶν χώρα 512. II, 518.
Ἄβυδος Hellesp. I, 405. 575.
Ἀγάθυρνος Sicil. et χώρα Ἀγαθυρνῖτις I, 337.
Ἀγαλασσεῖς Indiae pop. II, 535.
Ἀγιαὶ Argolid. sed verius Ὑσιαὶ I, 535.
Ἀγκύλιοι Sicil. II, 531.
Ἄγκυραι Sicil. I, 681. Ἀγκυραῖοι ibid. lege not.
Ἀγριᾶνες Graec. pop. II, 172.
Ἀγρίνιον Aetol. II, 370.
Ἀγυλλα Etrur. II, 14.
Ἄγύριον Sicil. I, 8. 645. Ἀγυριναῖοι 269. 715.
Ἀδραμύττιον Mysiae I, 529. II, 483. vide Ἀτραμύττιον.
Ἄδρανον Sicil. I, 671. II, 135. Ἀδρανῖται ibid.
Ἀδρώνων Sicil. vic. II, 502.
Ἀδρηστιὰ Indiae pop. II, 231.
Ἀδριατικὸς κόλπος I, 300. ὁ Ἀδρίας 497.
Ἀδρύμης Afric. II, 418. Ἀδρυμητινοὶ ibid.
Ἄζωτος Palaest. II, 384.
Ἀθαμᾶνες Graec. pop. I, 706. II, 101. Ἀθάμαντες 265.
Ἀθῆναι Graec. I, 33. Ἀθηναῖοι ibid.
Ἀθηναῖος collis prope Agrigentum Sicil. I, 610.
Ἄθως mons Thrac. τὸν Ἄθω I, 405. 572.
Αἰγαὶ Maced., ubi regum sepulcra, II, 84. 152. 593.

Αἴγεστα Sicil. *Αἰγεσταῖοι* I, 536. sed vide ad lib. IV, 23. et *Ἔγεστα*.
Αἰγίθαλλος Sicil. II, 508.
Αἴγινα ins. I, 316. 457. *Αἰγινῆται* ibid.
Αἴγιον Achaeor. II, 369. 481. *Αἰγεῖς* et *Αἰγιεῖς* ibid.
Αἰγὸς ποταμοὶ Propont. I, 627.
Αἴγυπτος, eius natura I, 35. etc.
Αἰθαλία ins. I, 340. 471.
Αἶκοι Ital. pop. I, 546. *Αἴκλοι* iidem, sed prave, 522. 717. ubi *Αἰτωλοί*. *Αἰκολανοὶ* 435. *Αἴκικλοι* 731. Vide ad l. XX, 101.
Αἰλανίτης et *Λαιανίτης* sinus Arab. pars I, 210. ubi not. vide.
Αἷμος mons Thrac. I, 325.
Αἰνιᾶνες et *Αἰνειᾶνες* pop. Graec. I, 532. 706. II, 104.
Αἶνος Thrac. II, 643.
Αἰολίδες ins. *Αἰόλου νῆσοι* I, 338. 339.
Αἰολὶς olim Thessalia I, 311.
Αἰσερνία Ital. II, 539.
Αἴτνη mons et urbs Sicil. I, 425. 441. *Αἰτναῖος Ζεὺς* II, 602.
Ἀκαδημία locus prope Athen. II, 573.
Ἄκανθος et *Ἀκάνθιοι* Thrac. I, 525.
Ἀκανθῶν urbs Aegypt. I, 108.
Ἀκαρνᾶνες pop. Graec. I, 706.
Ἄκελλον Sic. II, 508.
Ἀκεσίνης fl. Ind. II, 234. *Ἀκέσινος* I, 150.
Ἄκη Syr. Palaest. II, 34. 390. postea Ptolemais.
Ἄκρα ἵππου Afric. II, 447. alia eodem nomine 449. fortasse Hippo Regius et Diarrhytus.
Ἄκρα λευκὴ Hispan. II, 510.
Ἀκράγας Sicil. II, 448. 501. *Ἀκραγαντῖνοι* passim.
Ἀκρὶς Afric. II, 449.
Ἀκροκόρινθος arx Corinthi II, 486.
Ἀκτὴ Pelopon. I, 507. et l. XV, 31.
——— Sicil. I, 327.
——— Thrac. I, 526.
Ἀλάβων fl. Sicil. I, 321. II, 532.

Ἀλαλκομενία Boeot. II, 359.
Ἄλβα Ital. II, 618. 636.
Ἀλβῦς olim Tiberis fl. II, 636.
Ἄλγιδον Ital. I, 493. Male *Λαγάδιον*.
Ἀλεξάνδρεια Aegypt. I, 60. II, 200.
——— ad Paropamisum II, 224.
——— in Indis 239.
——— Oritarum 242.
——— Troad. 620.
Ἀλερία Corsic. ins. I, 340.
Ἄλεσα, Ἄλαισα Sicil. I, 651. II, 499. Ἀλεσῖνοι, Ἀλαισῖνοι II, 500.
Ἀλησία Gall. I, 265.
Ἄλιαρτος Boeot. I, 705.
Ἀλιεῖς Pelopon. I, 463. Ἅλιον 653. V. not.
Ἀλικύαι Sicil., Ἀλικυαῖοι I, 655. 686. II, 502.
Ἀλλίφαι Ital. II, 43 .
Ἀλυζαῖοι pop. Acarnan. II, 265. Lege not.
Ἅλυκος fl. Sicil. in Agrigentinorum finibus II, 16. 503. *Αὔλικος* 145. perperam.
Ἅλυς fl. Asiae II, 202.
Ἀλώπη, Ἀλόπη Locrid. I, 508.
Ἀμαζονίδες et Ἀμαζόνες in Afr. et Asia I, 156.
Ἀμαζονεῖον Athenis I, 273.
Ἀμαθούσιοι Cypri I, 717. II, 366.
Ἀμάξιτος, Ἀνάξιτος Troad. I, 672.
Ἄμβικες Sicil. II, 470.
Ἀμβρακιῶται, Ἀμπρακιῶται pop. Graec. I, 502. 706.
Ἄμβριται pop. Ind. Melius Ἄρβῖται II, 241.
Ἀμήσελος Sicil. II, 499.
Ἀμισὸς Cappadoc. II, 362.
Ἀμμωνιεῖς pop. Afric. II, 249. Ἀμμώνιοι iidem 198. 557.
Ἀμφίπολις Thrac. colonia Atheniensium, I, 458. 499. 525. II, 614.
Ἀμφισσεῖς Locrid. II, 107. 286.
Ἀναγνῖται Ital. II, 464.
Ἄναπος fl. Sicil. II, 13

Ἀνδρησταὶ pop. Ind. II, 231. Verius Ἄδρησταί.
Ἄνδρος ins. Aeg. mar. II, 432.
Ἄνξωρ, eadem quae Tarracina, Ital. I, 652.
Ἀνταίου κώμη Aegypti I, 24.
Ἀντανδρος, Ἀντάνδριοι Troad. I, 528. 573.
Ἀντιγονία Syriae, e qua Antiochia dein succrevit, II, 441. 459.
Ἄντισσα Lesbi I, 714. II, 181.
Ἄξιος fl. Macedon. II, 643.
Ἀπέννινος Ital. mons I, 727.
Ἀππία via II, 431.
Ἀπολλωνία Epiri II, 371. Ἀπολλωνιῶται 387.
——— Sicil. 138. 448.
——— Thrac. 487.
Ἀπουλία Ital. II, 321.
Ἀπτεραῖοι Cretae I, 381.
Ἄραδος, Ἀράδιοι Phoenic. II, 593. 628.
Ἀράξης fl. Scyth. I, 155. et Persid. II, 213.
Ἀραχωσία Ind. regio, Ἀραχῶται II, 223. 335. 354.
Ἄρβηλα Assyr. II, 202. 208. Ἀρβηλῖτις χώρα 287.
Ἀρβῖται pop. Ind. II, 241. Vid. not.
Ἀργινοῦσαι ins. Aeg. mar. I, 620.
Ἀργόλας Locrid. collis II, 105.
Ἄργος Pelopon. I, 33. etc.
Ἀργῷος ins. Aethaliae portus I, 300.
Ἄρδεα, τὰ Ital. I, 500.
Ἀρεία Asiae extremae regio II, 224. 259. Ἀρία 243. 287.
Ἄρειοι 223. Ἀριανοὶ I, 150.
Ἀριάδνης mons Cappad. II, 588.
Ἀριμασποὶ pop. Ind. II, 222. v. not. et Scyth. I, 155.
Ἄρισβα Troad. I, 672.
Ἀρκαδία, Ἄρκαδες Pelopon. I, 281. etc.
Ἀρκαδία castellum Zacynthi II, 37.
Ἀρματήλια Ind. II, 240.
Ἀρμενία, Ἀρμένια ὄρη I, 125.
Ἄρπαγος fl. Ponti I, 664. V. not.
Ἄρπινα, Ἄρπινον Ital. II, 471.
Ἀρπώνιον Ital. II, 93. Forte Ἱππώνιον.

Ἀῤῥήτιον Ital. Ἀῤῥητῖνοι II, 431.
Ἀῤῥίνη Mys. II, 487. V. not.
Ἀρσινόη Aegypti I, 39. 205.
Ἀρτεμίσιον Euboeae I, 426.
Ἀρύκαι Locrid. I, 706. sed Νᾶρυξ est aut Ναρίκη. Lege not. et II, 111.
Ἄσας fl. Aethiop. I, 221. V. not.
Ἄσια Ital. II, 540. Lege not.
Ἀσιαγενεῖς Asiatici II, 220.
Ἄσιναρος fl. Sicil. I, 556.
Ἄσινη Pelopon. I, 282.
Ἀσκάλων Palaest. I, 116.
Ἄσκλον Ital. II, 612.
Ἄσπενδος Pamphyl. I, 718.
Ἀσσωρὸς Sicil. Ἀσσωρῖνοι I, 687.
Ἄστακος, Ἀσταχηνοὶ Bithyn. II, 364.
Ἀστάπους idem qui Nilus Aegypt. I, 45.
Ἀστερουσία ins. Panchaeae I, 366.
Ἀσφαλτῖτις λίμνη Palaest. II, 393.
Ἀσφοδελώδεις pop. Afric. II, 449.
Ἀσωπὸς fl. Graec. I, 428.
Ἀτάβυρος mons Rhodi I, 378.
Ἀταλάντη ins. Locrid. I, 508. 519.
Ἀταρνεὺς Mys. I, 593. Confer. L. XVI, 52. p. 122.
Ἄτια Ital. II, 463. Vid. not.
Ἄτλας Afr. mons, Ἀτλάντειοι, Ἀτλαντίδων χώρα I, 221 222. etc.
Ἀτραμύττιον Mys. I, 529. Ἀδραμύττιον II, 483.
Αὐεντῖνος λόφος Romae I, 493.
Αὐλὶς Boeot. II, 478. 577.
Αὐταριᾶται pop. Illyr. I, 196. II, 419.
Αὐτομόλαι Afric. II, 434. V. not.
Αὐχῖται pop. Afr. I, 217. not. vide.
Ἀφέται Magnes. I, 413.
Ἄφιδνα Attic. I, 307.
Ἀφροδισιὰς Cilic. II, 368.
Ἀχαιοὶ Bosp. Cimmer. II, 425.

Ἀχαιοὶ Φθιῶται I, 405. II, 65. Ἀχαιοὶ καὶ Φθιῶται Thessal. 104.
Ἀχαρναὶ Attic. I, 667.
Ἀχελῶος fl. Acarnan. I, 48.
Ἀχραδινὴ pars Syracus. I, 455. 691.
Βαβυλὼν Aegypt. I, 66. Mesopot. 120.
Βαγάδη sive Βαδάκη Persid. II, 352.
Βαγιστάμη, Βαγιστάνη Med. regio II, 247.
Βαγίστανος mons Med. I, 126.
Βαθὺς λιμὴν Boeot. II, 378.
Βαλλιαρεῖς ins. et Βαλλιαρίδες I, 343. 605.
Βανιζομενεῖς Arab. pop. I, 211.
Βάρκη, Βαρκαῖοι Afr. I, 79. II, 273.
Βάραθρα prope Aegypt. I, 35. II, 118.
Βασίλεια ins. Scyth. I, 347.
Βέδυς Bisalt. oppidum II, 356.
Βελέριον Britan. promont. I, 346.
Βερέκυνθος mons Cretae I, 381.
Βέρμιος mons Thrac. II, 644.
Βέροια Macedon. II, 644.
Βισαλτία regio II, 356. 643. Βισσαλτικοὶ una litera iusto auctiores I, 526.
Βοιοὶ Veientes Ital. I, 676. 713. Βηίους alii vocant.
Βόϊον Dorid. oppidum I, 311. 464. V. not.
Βοιωτοὶ Graec. pop. I, 312. etc.
Βόλασος Ital. I, 574. Melius Βόλαι sive Βῶλαι, vide not. et II, 471.
Βολβίτινον Nili ostium I, 39.
Βορκάνιοι Hyrcan. pop. aliis Βαρκάνιοι I, 115. not. vide.
Βόσπορος Κιμμέριος I, 273.
Βοττικὴ regio Maced. Βοττιαῖοι I, 510.
Βούβαστος Aegypt. I, 32. II, 120.
Βουδόριον ins. Salaminis I, 512.
Βουκέφαλα Ind. II, 234. Lege not.
Βοῦρα Achaeor. II, 40. Prave Βοῦτα 481.
Βούσιρις Aegypt. I, 96.
Βραγχίδαι prope Miletum II, 387.

Βραχμᾶνες pop. Ind. II, 240.
Βριττανικαὶ νῆσοι I, 8. 346.
Βρεττία, *Βρέττιοι* Ital. II, 93. 144.
Βυβαστὸς, *Βουβαστὸς* in Car. Chersoneso I, 380. not. vide.
Βύβλος, *Βυβλία* Phoenic. II, 363.
Βυζάντιον Thrac. I, 292.
Βῶλαι Ital. I, 574.
Γαβηνὴ, *Γαβιηνὴ* Elymaid. reg. II, 337. 344.
Γαγγαρίδαι Ind. pop. II, 231. 232. Vide *Γανδαρίδαι*.
Γάγγης fl. Ind. eiusque latitudo I, 150. II, 232.
Γάδειρα Hispan. I, 263. II, 510.
Γάζα Palaest. II, 363. 390. *Παλαιὰ Γάζα*, *Παλαιγάζα*, 381. V. not.
Γαλατία. Lege *Καλλατία*, Thrac. II, 487.
Γαλατία Gallia I, 265. 349.
Γαλερία Sicil. I, 134. *Γαλερῖνοι* ibid. Verius *Γαλαρία*.
Γαληψὸς Thrac. I, 525. II, 580.
Γάμαργα, *Γαδάμαλα* Med. II, 342. 346. Inspice not.
Γανδαρίδαι pop. Ind. I, 150. II, 231.
Γάργαζα Bosp. Cimmer. II, 422.
Γαρυνδανεῖς pop. Arab. I, 210.
Γασανδεῖς Arab. pop. I, 213.
Γαῦλος ins. mediterr. mar. I, 329.
Γέλα fl. Sicil. I, 630. Hinc urbs Gela ibid. et 585. *Γελῶοι* passim. *διὰ τῆς Γελώας* 601.
Γεράνεια, *Γερανία* Megarid. I, 465. II, 360.
Γερραῖοι pop. Arab. I, 209. V. not.
Γέται Thrac. *οἱ ἀπαθανατίζοντες* I, 105.
Γοργόνες Afric. pop. I, 220.
Γόργιον Sicil. II, 470. Melius *Τόργιον*.
Γουράσιον Ital. I, 725. Lege not.
Γρύνιον Aeolid. II, 165.
Γύθιον Spartan. navale I, 468.
Γυμνασία Ponti I, 664.
Γυμνησίαι ins. Hispan. I, 343.
Δαιδαλίδαι Attic. pop. I, 320.

Δαλὶς ins. Panchaeae I, 366.
Δανούβιος fl. Galliae I, 349. not. vide.
Δάρδανοι pop. Illyr. I, 369. II, 497.
Δάρδανον Troad. I, 318. 369. 576. *Δαρδάνειον* promontor. ibid.
Δάσκων sinus et castellum Sicil. I, 552. 698.
Δαυνία Ital. regio II, 324.
Δέβαι Arab. pop. I, 212.
Δεκέλεια Attic., *πόλεμος Δεκελεικὸς* I, 548.
Δέλτα Aegypt. regio I, 39.
Δελφίνιον ins. Chii I, 602.
Δεριεῖς Acarnan. II, 370. Lege not.
Δήλιον Boeot. I, 526. *ἡ Δηλίων πανήγυρις* 527, *ἥττα περὶ τὸ Δήλιον* 528. II, 574.
Δῆλος ins. Aeg. mar. I, 518.
Δημητριὰς Thessal. II, 643.
——— Sicyon. II, 481.
Δία ins. Naxus olim I, 305. 372.
Διδύμη ins. ex Aeolicis I, 335.
Δικαιαρχία Ital. I, 340. *τῶν Δικαιαρχείων* 267. ubi vide not.
Δικαιόπολις Sicil. quae prius Segesta II, 458.
Δίκτη mons Cretae et urbs *Δίκτα* I, 386. 387.
Δῖον Maced. I, 524. II, 579. *Ὀλύμπια ἐν Δίῳ* II, 124. 172.
——— Thessal. II, 486.
Διονυσιὰς olim Naxus I, 372.
Διονυσιάδες ins. prope Cretam I, 391.
Διοσκουριὰς Ital. promont. I, 544.
Διὸς πόλις Aegypt. I, 18. 54. 109. *Διοσπολῖτις* ibid.
Δίρκη fons Theban. II, 167.
Δόλοπες Graec. pop. II, 104. 265.
Δορίσκος Thrac. I, 406.
Δορύλαιον Phryg. II, 484.
Δρύβησκος Thrac. I, 525.
Δραγγιανὴ Asiae regio II, 221. 242. *Δράγγαι* I, 115.
Δράκανος mons Icariae ins. I, 325.
Δρέπανον Sicil. *Δρέπανα* II, 503. 505. 509.
Δρίος Thessal. mons I, 371. et ins. Naxi 372.

Δύμη Pelopon. I, 653. II, 61. Δυμαῖοι 369.
Δωῦα ins. Panchaeae et Δώϊοι I, 366.
Δωριεῖς pop. Graec. II, 104. 265.
Δώρυμα Cariae I, 707. Verum est Δώρυμα.
Δώτιον πεδίον Thessal. I, 379.
Ἔβρος fl. Thrac. et Illyr. II, 371. Vid. not.
Ἔγεστα Sicil. Ἐγεσταῖα θερμὰ, Ἐγεσταῖοι I, 268. 545. Vid. Αἴγεστα.
Ἔγγυον Sicil. I, 322. Ἐγγυῖνοι, Ἔγγυηνοὶ II, 138.
Ἐγχελεῖς Illyr. pop. II, 352.
Ἔδεσσα Maced. II, 644.
Εἰλειθυίας πόλις Aegypt. I, 16. 99. Lege not.
Εἴρκτη Sicil. II, 498.
Ἑκατόμπυλος Afr. ab Hercule condita I, 233. II, 565.
Ἑκατοντάπυλος prope Hyrcan. II, 218.
Ἑκατὸν νῆσοι iuxta Samum I, 602.
Ἐκβάτανα Mediae I, 127. 657. II, 209. 217.
Ἔκνομος collis Sicil. II, 398. 400.
Ἔκρηγμα prope Sirbonid. lacum II, 368.
Ἐλάτεια Phocid. II, 146.
Ἐλεοῦς Chersonesi Thrac. I, 571. 579.
Ἐλευθεραὶ Boeot. I, 235. 248.
Ἐλευθερολίκαες pop. Cilic. I, 223.
Ἐλευσὶς Attic. I, 385.
Ἑλίκη Achaeor. II, 40. Ἑλικεῖς 41.
—— Hispan. II, 510.
Ἐλιμιῶτις Maced. regio II, 204.
Ἑλισσοῦς Pelopon. II, 112.
Ἑλληνογαλάται Gallo-Graeci Galat. I, 355.
Ἐλυμαῖς Persid. regio II, 573. 578.
Ἔλωρος fl. Sicil., qui aliis Ἐλλέπορος I, 721.
—— urbs Sicil. II, 502. Ἑλώριον πεδίον I, 556.
Ἔννα Sicil. I, 331. 650. Ἐνναῖοι II, 428. Ἔννησα I, 461.
Ἔντελλα Sicil. I, 646. 681. Ἐντελλῖνοι II, 134. Ἐντέλλινα 503.
Ἐξάπυλα urbis Syracus. I, 651. II, 97.
Ἐπίδαμνος Epiri, Ἐπιδάμνιοι I, 497. II, 371.

Ἐπίδαυρος Pelopon. II, 614.
Ἐπιπολαὶ urbis Syracus. I, 547. Ἐπιπολὴ ibid. V. not.
Ἔρβησσὸς Sicil. II, 428. Ἔρβησῖνοι, Ἐρβησσῖνοι I, 644. 703.
Ἔρβίτη, Ἔρβίται, Ἔρβιταῖοι Sicil. I, 651. et 482.
Ἔρεσος ins. Pityusae I, 343. Lege not.
Ἔρεσσος, Ἔρεσος Lesbi ins. I, 714. II, 181.
Ἐρετρία ins. Euboeae I, 569. II, 61. 380.
Ἐρικώδης inter ins. Aeolicas I, 335.
Ἐριναιὸν, Ἐρινεὸν Dorid. I, 311. 464.
Ἔρκύνιοι δρυμοὶ saltus Hercynius German. I, 346.
Ἔρμιονὶς urbs et regio Argolid. II, 3.0. Ἔρμιόνη I, 282.
Ἐρυθρὰ θάλασσα, sinus Arabicus I, 187.
——— sinus Persicus 125. II, 396.
Ἐρυθραὶ Boeot. I, 427.
Ἐρυθρὴ, Ἐρυθραὶ Ioniae II, 364. Ἐρυθραῖοι I, 708.
Ἔρυξ Sicil. I, 269. 321. 326. Ἐρυκῖνοι 680. Ἐρυκίνη Venus 326. Ἐρυκίνων λιμὴν postea Drepanum II, 60. Ἐρυκίνων ἐμπόριον 509.
Ἔρῤῥουκα Volscor. Ital. I, 647. Verrugo 717.
Ἑσπέρα ins. lacus Tritonidis Afr. I, 221.
Ἑσπερίδες Cyrenaic. et Εὐεσπερίδες. Vid. Pindar. Pyth. Od. II, 34. Εὐεσπερῖται I, 300. Ἑσπερῖται II, 273. Ἑσπερῖτις χώρα I, 272.
Ἑσπέρου κέρας Afric. regio I, 237.
Ἑστιαιεῖς Euboeae Ἑστίαια II, 24. I, 482. 492. Ἑστιαιῶτις χώρα II, 25.
Ἑστιαιῶτις regio prope Ossam et Olymp. I, 282.
Εὖηνος fl. Aetol. I, 281.
Εὔια Maced. II, 325.
Εὔλαιος fl. Mediae II, 332. Ulai in Daniel. VIII, 2.
Εὐνεῖς Sicil. Σήνεις Polyb. II, 500.
Εὐπάγιον Pelopon. I, 653. not. vide.
Εὔρυκλος tumulus urbis Syracus. II, 426. Verius Εὐρύηλος.
Εὐρυμέδων fl. Pamphyl. I, 718.
Εὐρυμεναὶ Epiri I, 387. Vid. not.
Εὐρώτας fl. Laconic. II, 53.
Εὐώνυμος una Aeolicar. ins. I, 335.

Ἐφύρα Thesprot. I, 281.
Ἔχετλα Sicil. II, 428.
Ζαβίρνα Afric. I, 241.
Ζάγκλη Sicil., quae deinde Messana I, 327. 439. 449.
Ζάκανθος Hispan. Ζακανθαῖοι Saguntini II, 512.
Ζάκυνθος ins. Ionii mar. II, 86. 89. Ζακύνθιοι II, 106.
Ζαρκαῖος mons Mediae I, 127.
Ζεφίριον Cilic. II, 303.
Ζούφωνες Afric. pop. II, 433.
Ἠδωνοὶ Thrac. I, 458. 525.
Ἠϊών Thrac. prope Amphipolim I, 529.
—— Pelopon. 282.
Ἡλιούπολις Aegypt. I, 67.
Ἦλις Pelopon. I, 414. Ἠλεῖοι, ἡ Ἠλεία 507. II, 547.
—— Thrac. II, 559.
Ἡμωδὸς mons Scyth. Asiatic. I, 148.
Ἡνίοχοι pop. Bosp. Cimmer. II, 423.
Ἡραία Pelopon. II, 34. Ἡραῖα ὄρη Sicil. I, 327.
Ἡράκλεια Aegypt. I, 392.
——— Indiae II, 235. Vid. not.
——— Ital. I, 501.
——— Ponti 528. 666.
——— Sicil. I, 269. II, 374. 448.
——— Sintic. II, 643.
——— Trachin. I, 519. ἡ ἐν Τραχινίᾳ. not. inspice.
Ἠριδανὸς fl. Ital. I, 226. et Galliae 347. sed Ῥοδανὸς ibi praestat.
Θαμουδᾶ Arab. Θαμουδηνοὶ I, 212.
Θάσος Cariae I, 627. Melius Ἴασος. Vid. not.
Θάσος ins. Aeg. mar. Θάσιοι 457. 598.
Θάψακος Syr. ad Euphratem I, 657. 705.
Θάψις fl. Bosp. Cimmer. II, 421.
Θάψος Afric. II, 418.
Θεμίσκυρα Ponti I, 157. 261.
Θερμὰ Sicil. I, 605. Θερμὰ Ἱμεραῖα 268. Ἐγεσταῖα ibid.
Θερμῖται II, 448.
Θερμοπύλαι Graec. I, 406.

Θερμώδων fl. Ponti I, 156. 220. 281.
Θεσπιαὶ, *Θεσπιεῖς* Graec. I, 415. II, 26.
Θεσπρωτοὶ pop. Graec. I, 281.
Θεσσαλονίκη Maced. II, 579.
Θετταλοὶ, *Θεσσαλοὶ* I, 299. etc.
Θῆβαι Boeot. I, 26. II, 167. 359.
——— Aegypt. I, 27. 54. *Θηβαῖς* 26.
——— Phthiotid. II, 265. 513.
Θήρην fl. Cretae ins. I, 388. Lege not.
Θουρία fons, *Θούριον* Ital. I, 484. *Θούριοι* 483.
Θραιστὸν Pelopon. I, 653. V. not.
Θρακίδαι Delphis II, 100.
Θρόνιον Locrid. I, 508. II, 107.
Θυβαρναὶ Asiae I, 704. Lege not.
Θυραῖαι Pelopon. I, 508. *Θυρέα* aliis. Vid. ibi et 524.
Θῶνις Aegypti I, 23.
Θώραξ mons prope Magnesiam I, 671.
——— ——— Siciliae II, 499.
Ἰάλυσος, *Ἰήλυσος* ins. Rhodi I, 302. 600. *Ἰαλυσία* 376.
Ἰάπυγες pop. Ital. I, 443. *Ἰαπυγία ἄκρα* 514.
Ἰὰ, quae [illegible] Pelopon. I, 307.
Ἴασος Cariae I, 627. II, 377.
Ἴβοι pop. Ind. II, 234. Rectius *Σίβοι* aut *Σίβαι*.
Ἰδαία olim Creta I, 230.
Ἴδη mons Cretae et Phryg. I, 381. II, 165.
Ἰδουμαία regio Palaestin. II, 391. 393.
Ἱερὰ una Aeolicar. ins. I, 335.
Ἱερὸν prope Bosp. Thrac. ad os Ponti II, 376. 486.
Ἱεροσόλυμα Palaestin. II, 524. 513.
Ἰετῖνοι Sicil. II, 498. 505.
Ἰθώμη Messenior. in Pelopon. I, 442. II, 360.
Ἰκαρία ins. et *Ἰκάριον* mare I, 320.
Ἴκτις ins. prope Britann. I, 347.
Ἴλιον Troad. I, 319. II, 260.
Ἴμβρος ins. iuris Atheniens. II, 97. 440.
Ἱμέρα fl. Sicil. II, 401. 402. hinc *Ἱμέρα* urbs et *Ἱμεραῖοι* passim.
Ἴνδος fl. Ind. I, 118.

Ἴνησσα Sicil. I, 461. Lege not.
Ἰντέραμνα Ital. II, 399.
Ἰόλαοι pop. Sardin. ins. et Ἰολάειοι I, 275. 311.
Ἴονδα prope Ephes. I, 718. V. not.
Ἰόνιος πόρος sinus Ionius I, 544. II, 13.
Ἰοντῶρα Galliae II, 607.
Ἰόππη Palaestin. II, 363. 390. I, 36.
Ἱππάνα Sicil. II, 503.
Ἵππου ἄκρα Afric. II, 447. et alia 449. Ἱππακρινοὶ 567.
Ἱππώνιον Ital. I, 723. II, 93. Ἱππωνιάται 20.
Ἶρις Hibernia ins. I, 355.
Ἴσσα olim Lesbus ins. I, 396.
Ἰσσὸς Cilic. I, 656. II, 184. ἡ ἐν Ἰσσῷ μάχη 189.
Ἰσαυρέων πόλις Lycaon. II, 275.
Ἱστίαια, Ἱστιαιεῖς, Ἑστιαιεῖς Euboeae I, 414.
Ἰστριανῶν πόλις, Ἰστριανοὶ Thrac. I, 375.
Ἴστροι pop. Histriae I, 301.
Ἴστρος fl. Pannon. I, 300.
Ἰτάλιον Ital. II, 424. Τάλιον alii. V. not.
—— Sicil. castellum 506.
Ἰταλιώτης, [illegible] I, 719. etc.
Ἰτύκη Afric. Ἰτυκαῖοι II, 446. 567.
Ἰτῶνες pop. Lydiae I, 276.
Ἴτωνος Thessal. I, 282.
Ἰωλκὸς Thessal. I, 286.
Ἴωνες olim in Achaea Pelopon. I, 397. II, 40.
—— Asiae I, 549. Ἰωνικὴ ἀγωγὴ II, 551. Ἰωνία 40.
Κάβαλα Sicil. II, 15.
Καδούσιοι, Καδδούσιοι pop. Mediae I, 115. II, 10.
Καθαροὶ Ind. pop. II, 231. Verius Καθαῖοι.
Καιήτης Ital. I, 390.
Καινὼς ins. Cret. I, 392.
Καιριον, Κάπριον Etruriae II, 438.
Κάλαρις ins. Corsicae I, 340. V. not.
Καλατία Ital. II, 463.
Καλὴ ἀκτὴ Sicil. I, 482. Καλακτὴ, Καλακτῖνοι 496.

Καλλατία Thrac. II, 487. *Καλλατιανοὶ* 375. 423. ubi *Καλλαντιανοί*.
Καλούσιον Ital. I, 727. Verius *Κλούσιον*. *Καλουσῖνοι* et *Καυλώνιοι* ibid. de iisdem.
Κάλυδνα ins. Aeg. mar. I, 373.
Καλυδὼν Aetol. II, 61. *Καλυδώνιος ὗς* I, 279.
Καμάρινα Sicil. I, 461. 630. *Καμαρῖνοι* 611. Melius *Καμαριναῖοι* ibid. et 461. 680.
Καμήλων τεῖχος Aegypt. II, 283.
Καμικὸς Sicil. I, 323.
Κάμιρος, *Κάμειρος* ins. Rhodi I, 303. 600.
Καμπανοὶ pop. Ital. I, 498. II, 378.
Καμπύλος fl. Aetol. II, 370.
Κάνη, *Κανὶς* promontor. Aeolid. I, 620. Prave *Κατανίς*.
Κάντιον prom. ins. Britann. I, 346.
Κανύσιοι Ital. II, 324.
Κάνωβος, *Κανωβικὸν* ostium Nili I, 39.
Καπριανὸς mons Sicil. II, 532.
Κάπριμα Cariae II, 371.
Κάπριον Ital. II, 438. Lege not.
Καπύη Campaniae II, 431.
Κάραι Carrhae Mesopot. II, 326. 388.
——— Persid. et *Καρῶν* vici 246.
Καρῶν ποταμοὶ Syriae II, 380.
Κάρβαι pop. Arab. I, 213.
Καρδία Thrac. I, 576. II, 108.
Καρδοῦχοι pop. Asiae I, 662.
Καρίνη Mysiae II, 487.
Καρμανία Asiae regio II, 242. 259. *Καρμάνιοι* I, 115. 184.
Κάρπαθος ins. Aeg. mar. I, 374. 473.
Καρπασία Cypri ins. II, 440.
Κάρυστος ins. Euboeae I, 282. *Καρύστιοι* II, 265. 380.
Καρχηδὼν Afric., *Καρχηδόνιοι*, *Καρχηδονιακὸς πόλεμος*, I, 575. 636.
——— Hispan. II, 511. Carthago nova.
Κάσιος mons prope Pelus. II, 460.
——— Syriae 634.

Κασπιανὴ et *Κασπίαι πύλαι* Med. I, 115.
Κασσάνδρεια Macedon. II, 357.
Κασσιτερίδες ins. contra Hispan. I, 361.
Κασσωπία Epir. II, 386.
Κάσταβος Cariae Cherson. I, 379.
Κάστολα Etruriae II, 431. Vid. not.
Κατακεκαυμένη Phrygia I, 239.
Κατάνη, *Καταναῖοι* Sicil. I, 545. etc.
Κατάρακτα Ital. II, 424. sed non sine mendo.
Κάτριον ins. Andri castellum I, 596. Lege not.
Καυλωνία Ital. I, 721. II, 91.
Καύκασος mons Scyth. I, 155. et Indiae, qui aliis Paropamisus II, 224.
Καῦνος, *Καύνιοι* Cariae I, 703. II, 377. arces Cauni 424.
Καΰστριον πεδίον, *Καΰστρου πεδίον* in Ionia I, 703. 704.
Κάχης fl. iuxta Heracleam Ponti I, 528. Forte *Κάλλης*.
Κεβρηνία Troad. I, 672.
Κεγχρέαι Corinth. portus I, 416. II, 56. Vid. not.
Κεδρωσία Asiae regio II, 241. 259. *Κεδρώσιοι* 222. Vide I, 184.
Κεκρυφαλία Pelopon. I, 463.
Κελαιναὶ Phrygiae II, 296. 372.
Κελία Ital. II, 396. Lege not.
Κελτίβηρες Hispan. pop. I, 356.
Κελτοὶ, *Κελτικὴ* in Gall. et German. I, 355.
Κέλωναι sive *Κέλωνες* Persid. II, 246.
Κενομανοὶ in Gallia II, 575.
Κεντόριπα Sicil. τὸν *Κεντόριπα* II, 448. sed prave. Vid. not. *Κεντοριππῖνοι* 397. Melius *Κεντοριπῖνοι* I, 608. 702.
Κεντρίτης fl. in Armeniae finibus I, 663.
Κερασοῦς Ponti I, 665.
Κέρατα colles Megarid. I, 592.
Κεραυνιλία Apuliae II, 424. Non sine mendo.
Κεραύνιοι Afric. colles I, 237.
Κέριοι Ital. I, 731. not. vide.
Κέρκινα ins. Afric. I, 339.
Κέρκιοι Ital. I, 720. Lege not.

Κέρκυρα ins. Corcyra I, 316. eadem *Κόρκυρα*. Vid. not. et 475.
Κέρκωπες Lydiae pop. I, 276.
Κέρνη Atlant. mar. ins. I, 222.
Κερυνία, *Κερυννία* ins. Cypri II, 366. 380. *Κερυνίτης* 363. ubi vide.
Κεφαλληνία, *Κεφαληνία* ins. I, 468. II, 86. 89.
Κεφαλοίδιον Sicil. I, 686. 703. II, 448.
Κέως ins. Aeg. mar. *Κεῖοι* I, 325.
Κηναῖον Euboeae ins. promont. I, 283.
Κῆποι Bosp. Cimmer. II, 422.
Κηφισσός, *Κηφισός* fl. Graec. I, 48. II, 110.
Κιανῶν πόλις, *Κίος* Mysiae II, 311. 487.
Κίκονες Thrac. pop. I, 399.
Κιλικία regio Asiae, *Κιλικίαι πύλαι* I, 655. *τραχεῖα Κιλικία* II, 419.
Κίμβροι in German. I, 355.
Κιμμέριοι pop. Scyth. I, 335. *Βόσπορος Κιμμέριος* I, 273. *Κιμμερικὸς* II, 421.
Κιμωλία in Megaride I, 464.
Κίννα Ital. II, 378. Lege not.
Κίος Mysiae II, 487.
Κιρκαῖον Ital. promontorium I, 289.
Κίρτα Numidiae II, 604.
Κίσσιοι Mediae II, 206. Verius *Κοσσαῖοι*.
Κίτιον ins. Cypri I, 479. II, 6. 442. *Κίτιοι* 366.
Κλαζομεναὶ Ion. I, 597. *Κλαζομένιοι* II, 403.
Κλαῦδα Asiae I, 627. *Κλαυδία* regio ibid. Fortasse *Βλαῦδα τῆς Λυδίας*.
Κλεωναὶ Pelopon. I, 278.
Κλῆροι prope Cyzicum I, 580.
Κνιδίνιον non longe ab Epheso I, 718.
Κνίδος Cariae I, 707. 709.
Κνωσσὸς, *Κνωσὸς* Cretae ins. I, 393. *Κνώσσιοι* II, 131.
Κολλατία Ital. II, 558.
Κολοσσαὶ Phryg. I, 705.
Κόλχοι pop. Asiae I, 64. Regio *Κολχὶς* II, 280.

Κολῶναι Troad. I, 672. *Κολώνη* 398.
Κοπράτης fl. Persid. I, 331.
Κορησσὸς mons prope Ephesum I, 716.
Κόρινθος Pelopon. II, 591. 635. *Κορινθιακὸς πόλεμος* I, 709.
Κορσιαὶ Boeot. II, 127. Vid. not.
Κόρσικα ins. maris Tyrrh. I, 310.
Κορύδαλλος Attic. I, 303.
Κορυφάσιον Elid. II, 63.
Κορώνεια Boeot. I, 482. 572. II, 10°. 127.
Κοσσαῖοι pop. Med. II, 248. *Κοσσεῖς* 332. sed perperam. *Κοσσαία χώρα* ibid.
Κοτύωρα Ponti I, 666.
Κράνιον, *Κράνειον* prope Corinth. I, 713.
Κράνων Thessal. II, 50.
Κρηνίδες Thrac. postea Philippi II, 84. 88.
Κρήτη ins. eiusque opportunus situs I, 263. *Κρησία* Venus 393.
Κρητῶν πόλις Milyad. II, 291. Lege not.
Κριμέρα fl. Ital. I, 444. Verius *Κρεμέρα*.
Κριμισσὸς fl. Sicil. II, 319.
Κρισαῖος κόλπος Graec. I, 510.
Κροκοδείλων πόλις Aegypt. I, 100.
Κρομμυὼν, *Κρομυὼν* Pelopon. I, 303, 523.
Κρόνιον Elid. II, 63, et Sicil. I, 230. II, 15.
Κρότων Etrur. *Κροτωνιάται* II, 430. sed *Κορτωνιάται* praestat.
Κρότων, *Κροτωνιάται* Ital. I, 270. 483. 514.
Κυανέαι ins. Ponti I, 369. 406.
Κυανὴ fons prope Syracus. I, 333.
Κύβελος mons Phryg. I, 226.
Κυδωνία ins. Cretae II, 131. a Minoë condita I, 394. *Κυδωνιάται* II, 579.
Κύζικος Propontid. I, 579. II, 296.
Κύθηρα ins. iuxta Pelopon. I, 523. 535. *Κυθήριοι* 708. *Κυθέρεια* Venus 393.
Κύϊνδα Cilic. II, 303. *Κούϊνδα* 484. V, not.
Κυκλάδες νῆσοι mar. Aeg. I, 43. 399.
Κυλλήνη Pelopon. II, 369.

Κύμη Aeolid. *Κυμαῖοι* I, 223. 620.
——— Ital. I, 442. 532.
Κυνόσαργες prope Athen. II, 573.
Κυνὸς σῆμα, *Κυνοσσῆμα* Hellesp. I, 709.
Κυπαρισσία Elid. II, 63.
Κύπρος ins. Aeg. mar. I, 480. II, 368.
Κύρβη et *Κυρβία* ins. Rhodi I, 376.
Κύρνος, *ἡ ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρσικα* I, 310.
——— Cariae I, 379.
Κύρρος Macedon. II, 260.
Κυτίνιον Dorid. I, 311. 464. Lege not.
Κώθων portus Carthaginis I, 212.
Κῶς ins. Aeg. mar. *τὴν Κῶ* I, 398. 596. II, 180. *τὴν Κῶν* 371. 425. *Μεροπὶς* I, 573. *Κῶοι* in unam civitatem coëunt II, 62.
Λάβδακον Propont. I, 593. sed *Λάμψακος* praestat.
Λάβδαλον prope Syracus. I, 547.
Λαβῖνοι pop. Ital. I, 546. Melius *Λάβικοι*.
Λαγάδιον Ital. I, 493. Fuit *Ἄλγιδον*.
Λαγνὶ Hispan. II, 596.
Λακεδαίμων, *Λακεδαιμόνιοι* Peloponn. I, 407. etc.
Λάκκιος portus Syracusan. I, 614.
Λακίνιον Ital. promont. *Λακινία* Iuno I, 541.
Λαμία Thessal. II, 267. *Λαμιακὸς πόλεμος* 272.
Λάμπεια in Erymantho Arcad. I, 257.
Λαοδίκεια Syr. II, 591.
Λάπιθος Cypri ins. II, 366. *Λαπίθιος* 363. *ἡ Λαπιθία χώρα* 38. Verum est *Λάπηθος*, *Λαπήθιος*. Vid. not. p. 353.
Λάρανδα Lycaon. *Λαρανδαῖοι* II, 275. Imo vero *Λαρανδεῖς*.
Λάρισσα Thessal. II, 50. 486.
Λασίων Triphyl. Peloponn. I, 652. *Λασσίων* II, 62. Vid. not.
Λατμία regio Cariae I, 372.
Λατομίαι Afric. II, 410.
Λαυστόλαι Ital. II, 374. Lege not.
Λεβάδεια Boeot. II, 45.
Λεοντῖνοι Sicil. I, 613. 618. *Λεοντῖνον πεδίον* I, 331.
Λεόντων πόλις Aegypti I, 95.

Λέτανον Propont. Athenien. colonia I, 500.
Λέχαιος, *Λεχαῖος* Corinthi portus I, 709. II, 56. 497.
Λευκανοὶ pop. Ital. I, 719. II, 130.
Λευκὰς, *Λευκάδιοι* Epiri I, 519. II, 386.
Λεύκη Asiae, *Λεῦκαι* II, 16. 74.
Λευκὸν τεῖχος Aegypt. I, 460. 462.
Λεύκοφρυς olim Tenedos I, 398.
Λεῦκτρα Boeot. I, 467. II, 45. *Λευκτρικὸς πόλεμος* 99.
Λῆμνος ins. Aeg. mar. I, 495. II, 97.
Λίβανος mons Syriae II, 363.
Λιβοφοίνικες Afric. pop. II, 249. 447.
Λίγυες pop. Ital. I, 351.
Λιλύβαιον Sicil. puteus, unde urbi nomen I, 584. *Λιλυβαῖοι* 461. V. not. et II, 498. *Λιλυβαῖται* 534.
Λίνδος ins. Rhodi I, 202. 600.
Λίπαρα ins. et urbs, *Λιπαραίων πόλις* I, 338. 686. II, 479.
Λισσὸς Illyr. I, 720.
Λίφλον Ital. I, 720. V. not.
Λιφοίκουα Ital. I, 723. Lege not.
Λόγγων Sicil. II, 508.
Λοίτανος Sicil. fl. II, 499. Verius *Λογγανός*.
Λοκροὶ Ital. II, 570.
——— *Προσεσπέριοι* I, 669.
——— *Ἐπικνημίδιοι* Graec. II, 111.
——— *Ὀπούντιοι* I, 467.
Λουκερία Apuliae II, 375.
Λυγκισταὶ pop. Macedon. II, 201.
Λυζαῖοι Acarnan. pop. II, 265. Forsan *Ἀλυζαῖοι*.
Λύκος fl. Sicil II, 145. Vid. *Ἄλυκος*.
Λύκτος ins. Cretae, *Λύκτιοι* II, 131.
Λυρνησσὸς Asiae I, 370.
Λυσιμαχία Thrac. Cherson. II, 424.
Λυσιτανοὶ Hispan. I, 357. II, 523.
Λυχνῖτις λίμνη Illyr. II, 87.
Λώρυμα Cariae I, 707. ubi *Λώρυμα* potius, sicuti *Ἑλώρυμνα* II, 465.
Μαγνησία Asiae I, 671.

Μαγνῆτες pop. Graec. I, 405.
Μαδιναῖοι Sicil. II, 89. Lege not.
Μαζάρας fl. Sicil. I, 584. *Μάζαρος* 469.
Μάζαρον Sicil. castellum II, 503.
Μαιανδρος fl. Asiae I, 48.
Μαιδοὶ pop. Thrac. *Μαιδικὴ* II, 580.
Μαινάλιοι pop. Arcad. II, 59.
Μαιῶτις lacus I, 64. II, 422.
Μάκαι Afric. pop. I, 217.
Μακαρία ins. sinus Arabici I, 205.
Μακάρων νῆσοι in Aegaeo mari I, 393.
Μακεδονία a quo appellata I, 23. *Μακεδόνες* passim.
Μάκελλα Sic. II, 502.
Μαλέα Laconic. promont. II, 131. *Κάμψαι τὸν Μαλέαν* I, 592. et 415. V. not.
Μαλιεῖς pop. Graec. ad sinum Maliacum II, 69. 265. *Μηλιεῖς* I, 405. 532. II, 265. ubi a Maliensibus distinguuntur.
Μαλλοὶ pop. Ind. II, 235.
Μαλλὸς Cilic. II, 361. 381.
Μαλὸς ins. Cypri I, 479. *Μαλιεὺς* II, 380. Rectum videtur *Μάριον* et *Μαριεύς*. Not. vide.
Μαμερτίνη Sicil. II, 493. *Μαμερτῖνοι* 494.
Μανεῖς ins. Cypri II, 366. Lege *Μαριεῖς*.
Μαντίνεια Arcad. II, 63. *Μαντινεῖς* I, 533. II, 63. *μάχη ἐν Μαντινείᾳ* 77.
Μάραθος Phoenic. II, 628. *Μαραθηνοὶ* 593. *Μαραθηναῖοι* 628.
Μαραθὼν Attic. I, 304.
Μαρανεῖς pop. Arabiae, *Μαρανῖται* I, 210.
Μάργανα Peloponn. II, 63. Lege not.
Μάρδοι, *Ἀμάρδοι* pop. Mediae II, 206. 219.
Μαρία lacus Aegypti et vicus I, 79.
Μάριον ins. Cypri, *Μάριος* sive potius *Μαριεὺς* II, 363. 366. 380.
Μάρκιον ὄρος Ital. I, 730. not. vid.
Μαρμαρίδαι pop. Afric. I, 217.
Μαρμαρεῖς Lyciae pop. II, 180.
Μαρουκῖνοι, *Μαρρουκῖνοι* pop. Ital. II, 399. 479.
Μαρώνεια Thrac. I, 23. II, 643.

Μασσαγέται Scyth. pop. I, 155.
Μασσαλία Gallia I, 355. *Μασσαλιητῶν* thesaurus Delphis 714.
Μασσανοὶ pop. Ind. II, 239.
Μάσχαλα, *Μέσχελα* Afric. II, 449.
Μαυρούσιοι Afric. pop. I, 605.
Μεγαβαρεῖς pop. Aethiop. I, 198.
Μεγάλη πόλις Afric. II, 411. Not. vide.
——— Arcad. II, 59. 77. *Μεγαλοπολῖται* 111.
Μέγαρα Graec., *Μεγαρεῖς*, *ἡ Μεγαρικὴ* I, 464. *Μεγαρεῖς Νισαῖοι* 444.
Μεγαρὶς Sicil. I, 321.
Μεδιμναῖοι pop. Ital. I, 702. Conf. not.
Μεθώνη Lacon. I, 464.
——— Thrac. II, 106. *Μεθωναῖοι* 108.
Μελίτη ins. maris Afric. I, 339.
Μελίτεια Thessal. II, 268.
Μέμφις Aegypt. I, 60. II, 35.
Μέναι Sicil. I, 471.
Μέναινον Sicil. I, 464.
Μένδη, *Μενδαῖοι* Thrac. I, 528.
Μένδης Aegypt. I, 95. II, 34. *Μενδήσιον* Nili ostium I, 39.
Μερόη ins. et urbs in finibus Aegypti I, 38. 17°.
Μεροπὶς ins. Cos olim I, 573.
Μεσσήνη Pelop. II, 54. *Μεσσήνιοι ἀπὸ Πελοποννήσου* I, 702.
——— Sicil. *Μεσσήνιος ἀπὸ Σικελίας* I, 511.
Μεσσάπιοι pop. Ital. I, 555. II, 431.
Μέσχελα Afric. II, 449.
Μεταπόντιον Ital. II, 134.
Μήθυμνα ins. Lesbi I, 602. 714. *Μηθυμναῖοι* 516. *Μέθυμνα* 397.
Μηκύβερνα Thrac. I, 532. II, 123. Legebatur antea *Μικύβερνα*
Μῆλος, *Μήλιοι* Spartanorum coloni I, 523.
Μήνη ins. Hesperiae Afric. I, 221.
Μήονες et *Μαίονες* pop. Lydiae I, 276.
Μῆρος Indiae mons I, 151.

Μητρόπολις ins. Euboeae II, 25.
Μικατανοὶ pop. Numidiae II, 569.
Μίλητος Ioniae II, 176.
Μιλτίνη Afric. II, 449.
Μινναῖοι Arab. pop. I, 209.
Μίνωα Sicil. I, 322. II, 89.
Μισηνὸν Ital. I, 267.
Μιτυλήνη ins. Lesbi I, 516. 605. *Μιτυληναῖοι* ibid. *Μιτυλήνη* 223.
Μοίριδος λίμνη in Aegypto I, 62.
Μολοττοὶ Epiri pop. I, 446. II, 265.
Μολυκρία Graec. I, 519.
Μοργαντίνα Sicil. I, 461. *Μοργαντίνη* II, 322. *Μοργαντῖνον* I, 702.
Μοσσύνοικοι, *Μοσύνοικοι* pop. Ponti I, 665.
Μοτύη Sicil. I, 584. 680. *Μοτυηνοὶ* 691. *Μοτυαῖοι* 683. *Μότυον* castellum 473.
Μουνυχία collis iuxta Athen. I, 668. II, 305. 437. 636.
Μυκάλη Ioniae I, 431. 432. II, 40.
Μυκῆναι Peloponn. *Μυκηναῖοι* I, 302. 453.
Μύλαι Sicil. I, 710. *Μυλαῖοι* 515.
Μύνδος Cariae II, 432.
Μυὸς ὅρμος sinus Arabici, idem *Ἀφροδίτης λιμὴν* I, 205.
Μυοῦς Syriae II, 389. et Ioniae I, 447.
Μυρίνη Aeolid. I, 223.
——— Africae 222.
Μυρκινὸς Thrac. I, 526. Vid. not.
Μυσία Asiae regio I, 279.
Μυτίστρατον Sicil. II, 503.
Μώμεμφις Aegypti I, 77. 110.
Ναβαταῖοι pop. Arab. I, 153. 209. II, 390.
Νάξιον Perrhaeb. II, 358. Lege not.
Νάξος Sicil. I, 544. *Ναξία* 688.
——— ins. Cyclad. I, 371. 471.
Νάσται pop. Scyth. I, 153.
Νάρβων Galliae I, 351.
Ναρύκη Locrid. I, 706. II, 111.

Νασαμῶνες pop. Afric. I, 217. II, 198.
Ναύπακτος Graec. *τὸν Ναύπακτον* I, 519. Lege not. et 468.
Ναυπλία Argivor. I, 278.
Νέα πόλις Afric. II, 418., et, alia tamen, 437.
Νέαι Sicil. I, 471. Forte *Μέναι*.
Νέητον Sicil. *Νεητῖνοι* II, 502.
Νεῖλος fl. Aegypti, eius nomen, origo, indoles I, 23. 37. etc.
Νείλου πόλις Aegypt. I, 96.
Νεμέα fl. Pelopon. I, 707. *Νεμέων ἀγὼν* II, 367.
Νέστος fl. Thrac. II, 643.
Νεωρῖται Indiae pop. II, 242. *Νεωτερὶς* 242. Melius *Ὠρῖται* et *Ὠριτὶς*. V. not.
Νῆσος pars Syracusan. urbis I, 455. etc.
Νικαία Corsicae ins. I, 340.
——— Indiae II, 234.
——— Phocid. 128.
Νικηφόριον lucus prope Pergamum II, 573. 589.
Νικομήδεια Bithyn. II, 615.
Νῖνος Assyr. I, 116. II, 202.
Νισαία Megarens. navale I, 524. 535. *Νισαῖοι Μεγαρεῖς*, 444.
Νίσυρος ins. Aeg. mar. I, 373. *Νισυραῖοι* 708. V. not.
Νόμαι Sicil. I, 473.
Νομαντία Hispan. II, 525. *Νουμαντῖνοι* 596.
Νότιον Aeolid. I, 597.
Νουκερία Ἀλφατέρνα Ital. II, 369.
Νύσα Arab. I, 19.
—— Indiae 23. *Νυσαεὺς* 227.
Νύσιον Thrac. I, 234.
Νῶλα Ital. *Νωλανοὶ* II, 3 6. 540.
Νῶρα in Cappad. et Phryg. finibus II, 288. 351.
Ξάνθος fl. Lyciae I, 375. a quo urbs Xanthus II, 421.
Ξιφωνία Sicil. II, 502.
Ξουθία Sicil. I, 337.
Ὄγχηστὸς Boeot. II, 167.
Ὀδησσὸς Thrac. II, 375. 487.
Οἰνιάδαι Acarnan. I, 469. *οἱ ὀνομαζόμενοι Οἰνιάδαι* 511. II, 263.

Οἰνόη Attic. I, 304.
Οἰνόφυτα Boeot. I, 467. Lege not.
Οἴτη mons Thessal. I, 762.
Οἰχαλία Graec. I, 274.
Ὀλύμπιον prope Syracus. I, 546. II, 135. 426.
Ὄλυνθος Thrac. I, 500. *πόλις μυριάνδρος* II, 58[illegible]. *Ὀλύνθιοι* 103.
Ὄμφαλὸς et *Ὀμφάλειον* Cretae ins. I, 386.
Ὀξυδράκαι pop. Ind. II, 235.
Ὀποῦς Locrid. I, 284.
Ὀρβηλὸς mons Macedon. II, 419. Male olim *Ὀρβηδός*.
Ὀρεστὶς regio Macedon., *Ὀρέσται* II, 153. 204.
Ὄρκας Britan. promont. I, 346.
Ὀρμένιος Thessal. I, 283. V. not.
Ὀρνεαὶ Pelopon. I, 536. II, 107. 111.
Ὀρόντης fl. Syriae II, 441.
Ὀρτυγία ins. prope Syracus. I, 332.
Ὀρχομενὸς Arcad. I, 534. *Ἀρκαδικὸς Ὀρχομενὸς* II, 52. 367.
——— Boeot. *Μινύειος Ὀρχομενὸς* I, 264. II, 636.
Ὀστεώδης ins. prope Siciliam I, 332.
Οὐακκαῖοι Hispan. pop. I, 357.
Οὐεΐσκιος Ital. I, 731. Lege not.
Οὐελιτρῖνοι pop. Ital. I, 720.
Οὐενουσία Ital. II, 539.
Οὐερρουγῖνος πόλις Ital. I, 717. Verrugo.
Οὐεσούσιος Ital. mons I, 267. Melius *Οὐεσούβιος*.
Οὔξιοι Persid. pop. II, 212. *Οὐξιανὴ* ibid. et 330.
Οὐολσινῖται Ital. pop. I, 725.
Οὐολοῦσκοι Volsci Ital. I, 433. 498. 730. *Οὔολσκοι* 652.
Οὐρανία ins. Cypri II, 440. Lege not.
Παγαὶ Graec. II, 106. Forte *Παγασαί*.
Παγχαῖοι, *Παγχαία* ins. prope Arabiam I, 364. II, 633. *Παγχαΐτις χώρα* I, 366.
Παίονες, *ἡ Παιονὶς*, *Παιονία* Thrac. II, 83. 84. 644.
Παικτύη Thrac. I, 600.
Παικτωλὸς τῆς Βοττικῆς I, 510. Vid. not.
Παλαίγαζα Palaest. II, 381.

Παλαίτυρος Phoenic. II, 363.
Παλάτιον Ital. I, 266.
Παλάντιον Arcad. II, 49.
Παλίβοθρα Indiae I, 152.
Παλίκη Sicil. I, 472. *Πάλικοι θεοὶ* 471. II, 534. Prave olim *Ἰταλικοί*.
Παλίγιοι pop. Ital. *Παλληνοὶ* II, 471. 470. Vid. not.
Παλλήνη Peloponn. II, 55. Praestat *Πελλήνη*. *Παλληναῖοι* I, 572., sed perperam.
Παλλήνη Macedon. I, 387. II, 357. *Παλλήνιοι* I, 500.
Πάλοι pop. Scyth. I, 155.
Πανάρα ins. Panchaeae I, 365.
Πάνορμος Graec. II, 77.
——— Sicil. 498. 505. *Πανορμῖται* ibid.
Πανὸς πόλις Aegypti I, 21.
Παντικαπαῖον Bosp. Cimm. II, 422. 423.
Παραιτάκαι pop. Persid. II, 344. *Παραιτακηνὴ* I, 125.
Παμιτόνιον Aegypti I, 36.
Παρθένιος mons Arcad. I, 279.
Πάρθοι pop. Asiae I, 147.
Πάριον Mys. *Παριανοὶ* II, 482.
Παρνασσὸς mons Phocid. I, 414.
Παροπάμισος, *Παροπάνισος* mons Ind. II, 224. *Παροπαμισάδαι* 223. 259.
Πάρος ins. Aeg. mar. I, 578.
Παρράσιοι pop. Arcad. II, 59.
Πασιτίγρις fl. Persid. II, 211. 330. 331. Vid. not.
Πατάναι Ind. I, 216. Lege not.
Πάταρα Lyciae II, 368. 473.
Πάτραι Peloponn. I, 511.
Πάφος ins. Cypri II, 3 0.
Πειραιεὺς Attic. *τὸν Πειραιᾶ* I, 512. II, 306. *Πειραιέα* I, 668. II, 305.
Πελαγονία II, 644. Macedoniae.
Πελασγοὶ pop. Graec. I, 395. *Πελασγικὰ γράμματα* 26. *Πελασγιῶτις* 282.
Πέλλα Maced. II, 356. 644.

Πέλλα Syriae, quae et Apamea, II, 561.
Πελλήνη Achaiae II, 56. *Πελληνεὺς* ibid.
——— Lacon. 55.
——— Thrac. II, 357. Melius *Παλλήνη*.
Πελληναῖοι pop. Thessal. II, 263. Praestat *Πελινναῖοι*.
Πελοπόννησος, *Πελοποννήσιοι* I, 318. etc.
Πελωρὶς, *Πελωριὰς* Sicil. promont. I, 328. 686.
Πεπάρηθος ins. Aeg. mar. II, 77.
Πέργαμον, *Περγαμηνοὶ* Asiae II, 573.
Πέρινθος Thrac. II, 140.
Περραιβία Graec. reg. II, 344. *Περραιβοὶ* I, 405.
Πέρσαι pop. Asiae, *Περσία*, *Περσικὴ* Diana I, 394.
Περσέπολις Persid. I, 55. II, 213. 334.
Περυσία Ital. *Περυσινοὶ* II, 431.
Πεσινοῦς, *Πισινοῦς* Phryg. I, 228. II, 605.
Πέτρα Arab. I, 209. II, 393.
Πετρῖνοι Sicil. II, 505.
Πήλιον mons Thessal. I, 524.
Πηλούσιον Aegypt. II, 118. *Πηλουσιακὸν* Nili ostium I, 39.
Πηνειὸς fl. Pelopon. et Thessal. I, 259. 264.
Πιθηκοῦσσαι ins. Ital. II, 438.
——— tres urbes Afric. 449.
Πικεντῖνοι pop. Ital. II, 612.
Πιννῆται ex urbe Pinna Ital. II, 612.
Πίσα Pelopon. I, 317. *Πισᾶται* II, 63.
Πιτάνη Aeolid. II, 165. I, 223.
Πιτύουσα ins. prope Hispan. I, 343.
Πλαταιαὶ Graec. I, 415. 427. *Πλαταιεὺς* 505. 516. etc.
Πλειστικὴ Ital. II, 374.
Πλημμύριον Sicil. prope Syracus. I, 692.
Πολλίτιον Ital. II, 399.
Πολίχνα, *Πολίχνη* Sicil. I, 547. 698.
Πολυδώρου νῆσος Propont. I, 581.
Ποντία ins. Tyrrhen. mar. II, 396.
Ποπλώνιον Ital. I, 340.
Ποσείδιον ad sinum Arab. I, 209.
——— Syriae II, 380. 601.

Ποσειδωνιατῶν χώρα Ital. I, 277.
Ποταμοὶ Καρῶν Syriae II, 380.
Ποτίδαια Graec. II, 67. *Ποτιδαιάται* I, 500.
Πραίνεστον Ital. II, 540. *Πραινεστῖνοι* 3[illegible].
Πριήνη Ion. I, 223. *Πριηνεῖς* II, 588.
Προικόννησος Propont. I, 579.
Προσωπὶς, Προσωπῖτις Aegypt. I, 462. 479.
Πρῶνες Thessal. II, 486. Lege not.
Πτελεὸς Thessal. II, 486.
Πτολεμαΐς ad sinum Arab. I, 208.
Πτολεμαῖος rivus ex Nilo I, 39.
Πύδνα Maced. I, 519. II, 355.
Πυθῶ Delphi, *Πυθῶδε πέμπειν* I, 298. II, 10. 40.
Πύλος Pelopon. I, 276. 313. 520.
Πυξοῦς Ital. I, 449.
Πύργοι Ital. II, 14.
Πυρηναῖα ὄρη Hispan. I, 358.
Πύῤῥα ins. Lesbi II, 181. *Πυῤῥαίων πόλις* I, 623. perperam.
Ῥάγαι Mediae II, 352.
Ῥαφία Palaestin. II, 45[illegible].
Ῥήγιον Ital. II, 494. *Ῥηγῖνοι* Chalcidensium coloni I, 673.
Ῥηγίνη 268.
Ῥηνία, Ῥήνεια ins. prope Delum I, 518.
Ῥῆνος fl. German. I, 349.
Ῥινοκολούρα, Ῥινοκορούρα Syr. Palaest. I, 70.
Ῥίον Aetol. promont. I, 511.
Ῥοδανὸς fl. Galliae I, 347. 348.
Ῥόδος ins. Aeg. mar. I, 303. *Ῥόδιοι* quando in unam civitatem coaluerint 600. *Ῥοδίων περαία* II, 476.
Ῥοίτιον Asiae I, 165.
Σάβαι Arab. I, 214. 215.
Σάβελλοι pop. Ital. II, 540.
Σαΐς Aegypti, *Σαΐται* I, 33.
Σάκαι pop. Asiae I, 147. 148.
Σαλαμὶς ins. contra Attic. I, 316.
——— Cypri ins. 717.
Σαλγανεὺς Boeot. II, 379.

Σαλμοὺς Carman. II, 243.
Σαλμυδησσὸς Thrac. I, 671.
Σαλμωνία Pelopon. I, 312.
Σαλμωνίας πεδίον Phryg. II, 485.
Σαμάρεια Palaestin. II, 390.
Σάμβανα Persid. II, 246. Conf. not.
Σαμβασταὶ pop. Ind. II, 239.
Σαμνῖται, Σαυνῖται pop. Ital. II, 324. 538.
Σαμοθράκη ins. contra Thrac. I, 224. 369.
Σάμος ins. Aeg. mar. I, 368. 495.
Σάρδεις Lydiae I, 597.
Σαρδωνία Ital. II, 22. V. not.
Σαρδὼ ins. Tyrrheni mar. I, 274. *τὴν Σαρδῶνα* et *Σαρδόνα*, ibid. *Σαρδῶον πέλαγος* 362.
Σάσανδα Cariae I, 703.
Σατίκολα Ital. II, 374.
Σάτρικον Ital. I, 720.
Σαυρία Aetol. II, 370.
Σαυρομάται pop. Scyth. I, 155.
Σεβεννυτικὸν Nili ostium I, 39.
Σελεύκεια Syriae II, 604.
Σελινοῦς Sicil., *Σελινούντιοι* I, 584. 591.
Σελλασία Lacon II, 52.
Σερβωνὶς lacus Palaest. I, 35. II, 118.
Σερεννία Ital. II, 471. Lege not.
Σηλυμβρία, Σηλυβρία Thrac. I, 594. 648.
Σηπιὰς Graec promont. I, 413.
Σηστὸς Hellesp. I, 433. 577.
Σίγειον, Σίγιον Troad. I, 286. 571. 575.
Σιδὼν Phoenic. II, 335.
Σικανία Sicilia I, 531. *Σικανοὶ* 334. *Σικανοὶ καὶ Σικελοὶ* 588. 681. II, 89.
Σικανὸς fl. Hispan. I, 334.
Σικελοὶ I, 335. 710. *Σικελιῶται* 335. 643. 694.
Σικυὼν Pelopon. II, 370. *Σικυώνιοι* ibid., dein *Δημητριὰς* dicta 48[illegible].
Σίλβιον Ital. II, 463.

Σινώπη Ponti I, 316. 666. *Σινωπεῖς* II, 423.
Σίπυλος mons Asiae I, 704.
Σίρις Ital. I, 501.
Σισύφιον Corinth. II, 480.
Σίτα, Σίττα Persid. II, 246. *Σιττακηνὴ* regio 210. 261. et I, 164.
Σιττάνα Sicil. II, 503. Praestat *Ἱππάνα.*
Σκάμανδρος fl. Troad. I, 318.
——— fl. Sicil. II, 457.
Σκιρθαία Sicil. II, 536.
Σκίρος Pelopon. II, 481. *Σκιρῖτις χώρα* Lacon. 52.
Σκιρωνίδες πέτραι Megarid. I, 303.
Σκιώνη, Σκιωναῖοι Thrac. 528. 529.
Σκότουσσα, Σκοτουσσαίων πόλις Thessal. II, 61.
Σκύθαι pop. Asiae et Europae I, 155.
Σκῦρος in Achaia II, 481.
——— ins. Aeg. mar. I, 449.
Σκούτινοι pop. ad Pont. I, 664. melius *Σκυθινοί.*
Σμενεὸν Sicil. I, 702. Vid. not.
Σογδιανὴ Asiae regio II, 227. 237. 261.
Σόδραι Ind. pop. II, 239.
Σόλοι ins. Cypri, *Σόλιοι* I, 717. II, 259.
Σολοῦς Sicil. *Σολιντῖνοι* I, 681. 703.
Σούεσσα Ital. II, 151. Lege not.
Σούνιον Attic. promontor. I, 406.
Σοῦσα Mediae II, 244. *Σουσιανὴ* ibid. 210. *Σουσίδες πέτραι* 212.
Σούτριον Ital. II, 430. *Σουτριανὴ* I, 731.
Σπάρτη, Σπαρτιᾶται Pelop. I, 407. etc.
Στιβοίτης fl. Hyrcan. II, 218.
Στράτος Acarnan. I, 511. II, 370.
Στρογγύλη ins. ex Aeolicis I, 335.
——— olim ins. Naxi nomen 371.
Στρυμὼν fl. Thrac. I, 529. II, 643.
Στυμφαῖοι pop. Epiri II, 204. V. not. 424.
Στυμφαλὶς lacus Pelopon. I, 259.

Στύμφιον Pelopon. II, 41. Immo *Στύμφαλος*. Leg. not. *Στυμφάλιοι* 367. *Στυμφαλία* 424. ubi *Στυμφαία* praestat.
Σύβαρις fl. et urbs Ital., *Συβαρῖται* I, 472. II, 550.
——— oppid. Colchid. I, 291.
Σύμη ins. contra Cariam I, 373.
——— urbs Thrac. I, 525. Verum est *Οἰσύμη*.
Σύναδα et *Σύνναδα* Phryg. II, 483.
Συράκουσαι Sicil. *ἡ Συράκουσα* I, 600. 650. Vid. not. et II, 490.
Συρία Φοινίκη II, 390. SYRIA FOINICIA in lapide apud Boldettum Obs. in Christ. Coemiter. p. 442. *Συρία ἡ ἄνω* 389. *Συρία κοίλη* 381.
Σύρρεντον Ital. I, 336.
Σφακτηρία ins. prope Pelopon. I, 520.
Σώρα Ital. II, 471. *Σωρανοὶ* 374.
Σωφήνη Asiae regio II, 584.
Ταβραίσιοι pop. Ind. II, 232. Melius *Πραίσιοι*. L. not.
Ταίναρον Lacon. promont. I, 438. II, 245.
Τάλιον Ital. II, 424. Vide not.
Τάναγρα Boeot. I, 466. 467.
Τάναΐς fl. Asiam et Europ. terminans I, 64.
Τάνις Aegypt. *Τανιτικὸν* Nili ostium I, 36.
Ταρακίνη ἡ καὶ Ἀνξώρ Ital. I, 652.
Τάρας Ital. I, 443. *Ταραντῖνοι* II, 481.
Τάριχα Cyren. II, 273. Rectius *Τεύχειρα*.
Ταρκύνιοι, *Ταρκυνῖται* Ital. pop. II, 117. et 438.
Ταρσὸς Cilic. I, 655. II, 484.
Ταρτήσιοι pop. Hisp. II, 510.
Ταΰγετος mons Lacon. II, 53.
Ταῖροι promont. sinus Arabici I, 208.
——— pop. Bosp. Cimm. II, 423. *Ταυρικὴ* I, 210. 290.
Ταῦρος Asiae mons I, 223.
——— Sicil. promont. I, 688.
——— Sicil. collis alius, unde *Ταυρομένιον* I, 688. II, 83. *Ταυρομενῖται* 87.
Τεγέα Boeot. II, 66. Verius *Τεγύρα*.
Τεγέαι Pelopon. I, 534. *Τεγεάται* ibid. *Τεγεατῶν χώρα* II, 67. *Τεγεᾶτις* 52.

Τελαμὼν Etrur. I, 300.
Τέλφουσα Pelopon. II, 112.
Τελχῖνες pop. Rhodi ins. I, 374.
Τέμπη Thessal. I, 264.
Τένεδος ins. maris Aeg. I, 398.
Τέρινα Ital. II, 93.
Τερμησσὸς Pisid. *Τερμησσεῖς* II, 291. 293.
Τερμίσιοι pop. Hisp. II, 629.
Τετράπολις Attic. I, 301. 508.
Τεύχειρα Cyren. II, 273.
Τήιοι Ion. I, 708. II, 483.
Τηρίας fl. Sicil. I, 650. II, 495.
Τιβαρηνοὶ, *Τιβαρηνὴ* Ponti reg. I, 666.
Τίγρις, *Τίγρης* fl. Persid. I, 125.
Τιλφωσαῖον, *Τιλφωσσαῖον* Boeot. I, 311. *Τιλφώσιον* II, 359.
Τίος Paphlagon. II, 567.
Τίρυνς Pelopon. I, 277. 278.
Τόργιον Sicil. II, 470.
Τορώνη Thrac. I, 529. II, 67.
Τοῦσκλον Ital. I, 435.
Τράεις fl. Ital. I, 492. Vid. not.
Τραλλεεῖς pop. Thrac. II, 210. Melius *Τραλλεῖς*.
Τράλλεις Ion. I, 671.
Τραπεζοῦς Ponti I, 665. *Τραπεζούντιοι* ibid.
Τραύσιον πεδίον Ital. I, 731.
Τράχὶν, *Τραχίνιοι* Thessal. I, 519.
Τρητὸς mons Pelopon. I, 257.
Τριβαλλοὶ pop. Thrac. II, 29.
Τρίκκη, *Τρικκαῖοι* Thess. II, 299.
Τρικόρυθος Attic. I, 301.
Τρινακίη Sicil. I, 496. Lege not. *Τρινακρία* ipsa Sicilia 331.
Τριόκαλα Sicil. II, 535.
Τριόπιον Asiae I, 379.
——— Italiae II, 482.
Τριπαράδεισος Syriae II, 286. 326.
Τρίπολις Phoenic. II, 113. 196.
Τρίπολος Cretae ins. I, 392.

Τριτωνὶς lacus Afr. et fl. *Τρίτων* I, 221.
Τρίτων fl. Cretae I, 386. Vide not.
Τριφυλία Pelopon. II, 62.
Τριφύλιοι et Iupiter *Τριφύλιος* in ins. Panchaeae I, 365. II, 633.
Τροία Aegypt. I, 66.
Τροιζὴν Pelopon. I, 303. 533.
Τρωγλοδυτὶς et *Τρωγλοδυτικὴ* Aethiop. regio I, 35. 184.
Τρῶες Troiani I, 318.
Τυνδαρὶς Sicil. I, 702. *Τυνδαρῖται* II, 136.
Τύννης Afric. I, 701. II, 418. *Τύννης λευκὸς* ibid. et 411.
Τυριεὺς ex pago Attic. I, 667. Rectum est *Στειριεύς*.
Τυρκαῖος mons ad Arab. sin. I, 205.
Τύρος Phoen. II, 190. *Τύρος παλαιὰ* ibid.
Τυῤῥαίων πόλις ins. Lesbi I, 623. Praestat *Πυῤῥαίων*.
Τυῤῥηνία reg. Ital. *Τυῤῥηνικὸν πέλαγος*, *Τυῤῥηνὴ*, *Τυῤῥηνοὶ* I, 340. 362.
Τύχη pars Syracusanae civit. I, 455.
Τῶκαι Afric. II, 448. Tucca est.
Ταλα Indiae II, 241.
Τάμπολις Phocid. II, 125. Vid. not.
Τβλα Sicil. I, 471.
Τδάσπης fl. Ind. II, 234.
Τκκαρα Sicil. I, 545.
Τπερβόρεοι Europ. pop. I, 158.
Τρακία ins. Panchaeae I, 366.
Τρκανία regio Asiae II, 218. *Τρκανία θάλαττα* Caspium mare. ibid. 261. *Τρκάνιοι* I, 115.
Τσιαὶ Argolid. I, 535.
Τφασις fl. Ind. *Τπανις* I, 510. II, 232.
Φαγνητικὸν Nili ostium II, 461. V. not.
Φαιδριάδες πέτραι prope Delphos II, 103.
Φαιούντιοι Pelop. Melius *Φλιούντιοι* II, 17. *τὴν Φαιοῦντα* pro *Φλιοῦντα* edebant 56.
Φαιστὸς ins. Cretae I, 394.
Φάκος Macedon. II, 529.
Φαλαικοὶ pop. Ital. I, 716. Praestat *Φάλισκοι*.

Φαλάριον Sicil. castellum II, 490.
Φαλερίνα tribus Rom. II, 324.
Φαλερῖτις Ital. regio II, 471.
Φάλισκοι Ital. pop. II, 106. *Φλίσκοι* I, 716. prave.
Φαρκαδώνιοι Thessal. II, 299. Lege not.
Φάρος ins. Adriat. sinus II, 13.
——— contra Alexandr. I, 630.
Φάρσαλος Thessal. *Φαρσάλιοι* I, 467. 706.
Φασηλὶς Cilic. I, 481. V. not. et II, 424.
Φάσις fl. Colchid. *Φασιανοὶ* I, 664.
Φατμικὸν Nili ostium I, 39. Lege not.
Φειδινάται, *Φειδηνάται* Ital. pop. I, 535.
Φελλίνη Afric. II, 449.
Φενεὸς Arcad. I, 278. II, 41.
Φεραὶ Thessal. I, 706. *Φεραῖοι* II, 486.
Φερέντη Ital. II, 369.
Φερία Elid. I, 507. Rectius *Φελα*.
Φθία Thessal. I, 316. *Φθιῶτις Ἀχαΐα* 371. *Φθιῶται Ἀχαιοὶ* 405. II, 65.
Φιαλεῖς, *Φιγαλεῖς* Pelopon. II, 33.
Φίλαι Aegypti I, 25.
Φιντιὰς Sicil. II, 495. 508.
Φιλιππόπολις Thessal. II, 513.
Φλέγρα, *Φλεγραῖον πεδίον* Ital. I, 267. 387.
Φλιαὶ Pelopon., *Φλιάσιοι* II, 33; Vid. I, 712. *Φλιοῦς* 316.
Φοινικώδης ins. ex Aeolicis I, 335.
Φολόη mons Arcad. I, 258. 315.
Φορμίαι Ital. I, 300.
Φρετομανοὶ pop. Ital. II, 396. Lege not.
Φρουσίνων Ital. II, 464.
Φρυγία μεγάλη et *Φρυγία ἐφ' Ἑλλησπόντῳ* II, 261.
Φυλὴ Attic. I, 667.
Φύσκος Cariae I, 707.
Φωκαία Ion. I, 404.
Φωκεῖς Gr. *Φωκαεῖς* Ion. solent confundi I, 340. 623.
Χαβῖνος mons Arab. I, 212.
Χαιρώνεια Boeot. I, 481. 482.

Χαλδαῖοι pop. Babylon. I, 142.
Χάλεστρον Macedon. II, 578. Lege not.
Χαλκηδὼν Bithyn. I, 591. 593.
Χαλκιδεῖς Sicil. pop. I, 585. 650.
——— Thrac. 513. 706.
——— non longe a Ponto 664. Vid. not.
Χαλκιδικὸς collis Sicil. II, 501.
Χαλκὶς ins. Euboeae I, 577. Χαλκιδεῖς ibid. et II, 379.
Χάοι pop. Asiae I, 664. Lege not.
Χαρμούθας portus Arab. I, 212.
Χαῦων Mediae I, 127.
Χεμμὼ Aegypti I, 21.
Χερρόνησος Thrac. Χερρονησῖται I, 672.
——— Ἀχερουσία Ponti 666.
——— Cariae 373.
Χηναὶ vicus Graec. II, 551.
Χήνιον mons non multum a Ponto I, 664.
Χίος ins. Aeg. mar. I, 397.
Χορτάκανα in Asia regione II, 221.
Χρύσας fl. Sicil. I, 715.
Χρυσόπολις prope Chalcedon. I, 591. 666.
Χωρομναῖοι pop. Persid. I, 115.
Ψεβαῖοι montes ad Arabic. sinum I, 208.
Ψόα Bosp. Cimm. II, 423.
Ὦλενος Aetol. I, 277.
——— Achaiae 397.
Ὠρεὸς ins. Euboeae II, 377. 379. Ὠρῖται 377.
Ὠρῖτις regio Indiae II, 241. Ὠρῖται 242.
Ὠρωπὸς in finibus Attic. et Boeot. I, 523. II, 379. Ὠρώπιοι I, 652. II, 61. 299.
Ὥστια Ital. II, 608.
Ὠφεντῖνα tribus Rom. II, 324.

INDEX RERVM.

Numeri duplices monstrant libros et capita; simplices fragmentorum paginas Wesselingianas.

Abacene regio Siciliae XIV, 78. Abaceni laniena Agathoclis XIX. 65. Abacenini praeferunt societatem Hamilcaris Agathocli XIX, 110. recipiunt Hieronem 499.

Abae urbs Arabiae 519.

Abaris Hyperboreus in Graeciam profectus II, 47.

Abdemon regulus Salaminis XIV, 98.

Abdera Thrasybulus Athen. subiungit XIII, 72. Abderitas periculo eximit Chabrias XV, 57. Ad internecionem fere caeduntur a Triballis ibid.

Aborigines Ichthyophagi quidam III, 21.

Abritae Indi subacti XVII, 104.

Abrupolis regno deiicitur 623.

Abuletes Susa tradit Alexandro XVII, 65.

Acamas Thesei f. IV, 62.

Acanthiorum urbs I, 97. Ab Atheniensibus desciscit XII, 67.

Acarnania frustra tentatur a Laced. XII, 47. Acarnanes auxiliantur Athen. contra Peloponnesios XII, 60. Acarnanum cum Ambraciotis bellum ibid. Ab Athen. deficientes pacem cum Ambraciotis faciunt ibid. Aetoliam invadunt XVIII, 38. Socii Cassandri contra Aetolos XIX, 67. Ex castellis in urbes migrant ibid. Urbium praecipuarum recensio ibid.

Acastus Peliae fil. IV, 53.

Acesines fl. Ind. periculum in eo Alex. XVII, 96.

Acestorides Corinthius Syracus. imperator XIX, 5.

Achaemenes dux Persarum contra Aegypt. rebelles XI, 74.
Achaia olim Ionia dicta XV, 49. Achaei auxiliantur Phyllo XVI, 35. Urbibus libertatem restituit Demetrius XX, 102. Diruunt Spartae moenia Romanis improbantibus 622.
Achaeus, consiliarius Euni regis servorum in Sicilia 526.
Acheloum Hercules alio divertit IV, 35. Acheloi pugna cum Hercule explicatur ibid. terrae accumulator I, 39.
Acherusia palus Aegypti I, 96. peninsula Ponti, Cerberi extractione celebris XIV, 31.
Achilli parentat Alex. M. XVII, 16.
Achradina Syracusarum pars XIII, 115.
Acierum instructio Martis inventum V, 74.
Accipitris utilitas I, 87.
Aconitum Hecates inventum IV, 46. Vt initio probatum ibid.
Acoris rex Aegypti Evagorae opitulatur XV, 1.
Acra Hippu, i. e. arx equi, altera subiugata Archagatho per Eumachum XX, 57.
Acra Leuca in Hispania conditur ab Amilcare Hannibalis patre 510.
Acragantina ad Camicum urbs Siciliae IV, 78. Cocali regia, Daedali opus, ibid.
Acragantinorum cum Syrac. bellum et clades XII, 8. Vide Agrigent.
Acris subacta Archagatho duce Eumacho XX, 57.
Acridophagi Aethiopes III, 30.
Acrotatus Spart. Agrigentinorum imperator XIX, 70. Illyr. R. Glauciam ad solvendam obsidionem Apolloniae cogit ibid. res tyrannice gestae 71.
Actaeon a canibus discerptus et causae IV, 81.
Actaeon Melissi f. inter distrahentium manus exstinguitur 549.
Actes incolae stant a partibus Athen. in bello Lamiaco XVIII, 11.
Actiae Euboicae in bello Theb. pertinacia XV, 30.
Actis Solis filius Heliopolim Aegypti condit V, 56. Astrologiam Aegyptios docet ibid.

Actisanes Aethiops regno suo Aegyptum adiicit I, 60. Victor moderatus ibid. Praedones ut punierit ibid. Rhinocolurae urbis auctor ibid.
Ada Cariae princeps, Idrieo succedit XVI, 69. Expellitur XVI, 74. In regnum restituitur per Alex. M. XVII, 24.
Adherbal fortiter Lilybaeum tutatur 506.
Adherbal a Iugurtha perfide interimitur 605.
Adimantus dux Athen. XIII, 69.
Aditus difficillimi per duces monstrati in Thermopylis XI, 8. in Vxiana XVII, 67. in Aorno Petra XVII, 85.
Admetus ob pietatem Diis carus 540. uxor Alcestis ibid.
Admetus Themistoclem exsulem recipit et viatico instruit XI, 56.
Adoptio Herculis quo ritu a Iunone peracta IV, 39. Adoptionis barbaricae ritus ibid.
Adramyttio Prepelaus dux Lysimachi potitur XX, 107.
Adranum in Sicil. conditur XIV, 37. Adranitae sublevant Timoleontem XVI, 68. Hicetae armis vexati liberantur per Timoleontem ibid.
Adrastus filiam emancipat Polynici IV, 65.
Adrastus Phryx Atyn Croesi f. inprudens necat, dein sibi mortem consciscit 553.
Adriae urbes condi coeptae a Dionysio XVI, 5.
Adrymes oppidum Carthag. XX, 17.
Adrymetini dedunt se Agathocli XX, 17.
Adulterae innumerabiles in Aegypto crematae I, 59.
Adulterii poena I, 78.
Aeaci genus IV, 61.
Aeacidarum genealogia IV, 72.
Aeacidas R. Epiri Olympiadis sororis in Macedoniam reditum adiuvat XIX, 11. Olympiadi frustra opem ferre tentat XIX, 35. Regno pellitur ibid. Reversus a Philippo Cassandri duce in acie caeditur XIX, 74.
Aedificia quaedam magnifica in Sicilia XVI, 83.
Aeetes Solis filius Colchidis rex IV, 45. uxor Hecate ibid. filiae ibid. interitus IV, 48.
Aegae Maced. regia, ubi regum tumuli 563.

Aegestani Pyrrho se dedunt 498.
Aegestanorum cum Selinuntiis bellum V, 9. Cum Lilybaeensibus bellum XI, 86. Cum Selinuntiis belligerantes Athenienses invocant XII, 83. Carthag. attrahunt contra Selinuntios XIII, 43. Vincunt Selinuntios XIII, 44. Commento quodam Athen. inescant XII, 83. Facto ipso fraudem suam Atheniensibus testantur XIII, 4. Castra Dionysii incendunt XIV, 54. Supplicia horum crudelissima ab Agathocle inflicta XX, 71.
Aegesta prorsus deleta XX, 71.
Aegeus Androgeon ex insidiis obtruncat IV, 60. interitus IV, 61.
Aegimius rex Dryopum IV, 37. Dori f. rex Doriensium, Herculis amicus IV, 37.
Aegina Asopi filia IV, 72. progenies ibid.
Aegini Pyrrhum recipiunt 497.
Aeginetae navigandi peritia Atheniensibus proximi XI, 18. Praeferuntur Atheniensibus a Spartanis post victum Xerxem XI, 27. Horum confidentia, temeritas et clades XI, 78. Atheniensibus subiiciuntur ibid. Eiiciuntur ab Atheniensibus XII, 44. Subacti a Cassandro XVIII, 69.
Aegiochus cur Iupiter vocitetur V, 70.
Aegis monstrum a Minerva subactum III, 70.
Aegium expugnatum et direptum a militibus Aristodemi XIX, 66.
Aegithallus a Rom. muro cingitur 508. Recuperatur a Poenis ibid.
Aegroti per artem fatidicam quondam sanati V, 74.
Aegypti figura, magnitudo, populositas, urbes I, 31. Fabulosa etymologia I, 51. Prima omnis generis animantia habuisse putatur I, 10. Olim mare III, 3. Circumquaque munita I, 30. Sola universalem siccitatem quondam non experitur I, 29 Exteris primum patefacta I, 67. In tres partes divisa, Sacerdotum, Regum, Militum I, 13. Tres classes aliae, Agricolarum, Pastorum, Opificum I, 14. Aegyptus Graecorum olim Academia I, 69. Ex Nili aggestione orta III, 3.

Aegyptios ab Aethiop. oriundos probatur III, 3. Insignes Astrologi I, 81. Coniugia ibid. Hominum primi I, 97. Disciplina quae I, 81. Dodecarchia seu XII. viratus I, 66. Aegyptiorum Dii antiquissimi I, 10. Coloniae, Babylonii, Argivi, Colchi, Iudaei, Athenienses I, 28. γυναικοκρατούμενοι I, 27. Iudicum numerus, ordo, stipendia I, 75. Mores et instituta I, 69. Literae ab Aethiop. III, 3. Νομοὶ, i. e. praefecturae I, 173. Opes quondam immensae I, 46. Reges antiqui et sequentes ad Diodori usque aetatem I, 44. Vt affecti erga regem I, 71. Regum iudicia I, 72. Deficiunt ab Aprie I, 68. Aegyptiorum pars a Psammeticho deficit I, 67. Animosum defectorum responsum ibid. Aegyptiorum primus victus agrestis I, 8. Pisces et pecudum carnes ibid. Fructus ibid. Ordines tres, Sacerdotum, Regum et Militum I, 73. Regum honores et sepultura I, 72. Sacerdotum munia I, 73. Aegyptiorum funeratio et sepultura I, 91. Parentes III, 3. Gentes, arma, amictus, victus, religio, funeratio III, 8. s. Leges aliquot III, 5.

Aegyptii post Xerxis obitum deficiunt a Persis XI, 71. Persarum in illos expeditio Achaemene duce, et victoria Aegypt. ope Atheniensium. Secunda in eos Persarum expeditio ductu Artabazi et Megabyzi, strategema et successus contra Athen. XI, 74. s. Nepherens rex commeatum Spartanis mittit XIV, 79. Evagoram adiuvant contra Artaxerx. Mnem. XV, 4. Acoris rex cum Gao foedus init contra Persas XV, 9. Chabriam Athen. oppugnant, sed infeliciter, Nectanebide regnante XV, 41. Tachus R. cum Artaxerxe bellum gerit XV, 90. Agesilaus et Chabrias illi militant XV, 92. Deficiunt a Tacho Aegyptii duce Nectanebo eius filio, Agesilaus Tachum restituit, ibid. Deficiunt ab Ocho sub rege Nectanebo XVI, 41. Bellum cum eo infelix XV, 47. In ditionem Persarum redeunt XV, 50. Dispoliantur ibid. Aegyptus munita, et quomodo XV, 42. Dedita Alex. M. XVII, 49. Ptolemaei provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 34. In secunda provinciarum distributione iterum Ptolemaeo assignatur XVIII, 39. Aegyptiae expeditiones infeliciter successerunt Persis, Perdiccae, Antigono; vide suo loco.

Aeimnesti in Sicilia tyrannis infelix XIV, 14.

Aemilia Scipionis Africani coniux 586.
Aemilius Cos. Gall. Celtarum regiones depopulatur 512.
Aemilius (Paulus) Macedonum patronus 577. Perseum vincit 580. victum humaniter excipit 581. Macedoniam liberam relinquit 643. Eius laudes 585.
M. Aemilius Perseo custodiae mitigationem impetrat, apophthegma eius insigne 516.
Man. Aemilius Romae dictator contrà Fidenates XII, 80.
L. Aemilius Porcina in Hispania male rem gerit 598.
Aeneas Anchisae et Veneris filius IV, 75. patrem humeris Troia effert 510.
Aenianes a partibus Athen. in Lamiaco bello XVII, 111.
Aeoles et Pelasgi Cretae incolae IV, 60.
Aeoles, nunc Thessali, unde orti IV, 67.
Aeoles et Iones, ex Asia in Graeciam migraturi, revocantur XI, 37.
Aeoli tres IV, 67. primus Hellenis, alter Hippotae, tertius Neptuni filius ibid.
Aeolus tertius insularum sui nominis conditor IV, 67. hospes Vlyssis V, 7. humanus; quae invenerit; liberi ibid.
Aeolidae, nomina, res gestae V, 8.
Aeolides insulae conditae ab Aeolo IV, 67. Numerus IV, 7. Situs, nomina, magnitudo, incendia subterranea ibid.
Aequi a Romanis subacti XII, 64.
Sub Aequinoctiali temperatissimus aër II, 56. Dierum et umbrarum conditio ibid.
Aëris origo I, 11. nominatur Aegyptiis Minerva I, 12.
Aëris pro diversitate climatum varietas III, 34.
Aër in quibusdam Africae locis qualis III, 49.
Aëria corpora in quodam Africae tractu evanida III, 49.
Aëropus tutor regni Macedonici XIV, 37. 84.
Aes a Dactylis Cretensibus inventum V, 64.
Aes alienum grande suis militibus dissolvit Alex. M. XVII, 109.
Aeschrion dux Archagathi caeditur a Carthag. XX, 60.
Aeschylus Rhodius magnam pecuniae vim advehit regibus Macedoniae, quae intercipitur XVIII, 52.
Aesculapii ortus, in arte medica excellentia, interitus, ul-

tio, filii IV, 71. A Plutone accusatus ibid. Vt mortuus resuscitarit ibid.
Aesculapii ortus, inventa V, 74.
Aeson Crethei fil. IV, 68.
Aetas, Graecis γενεὰ, XXX anni II, 55.
Aethaliae insulae nomen, situs, eliquatio ferri V, 13. portus IV, 56.
Aethiopes se hominum primos esse iactitant III, 2. religiosi ibid. invicti ibid. Sepultura insolens II, 15.
Aethiopicarum rerum scriptores III, 10.
Aethiopes simi III, 8. Nomades III, 9.
Aethra Thesei mater II, 59. captiva III, 3.
Aetna ignem exspuit IV, 21.
Aetna urbs, prius Ennesia XI, 76. Ab equitibus Dionysio rebellibus incolitur XIV, 8. a Dionysio occupatur XIV, 14.
Aetoli superant Athen. et Naupactum obsident irrito effectu XII, 60. In Thebanorum amicitiam recepti XV, 54. Rebellant Alex. M. XVII, 3. Cum Athen. Alexandri edicto se opponunt XVIII, 9. Destituunt Athenienses ad Lamiam XVIII, 1[illegible]. Cum Antipatro bellum XVIII, 24. Vt a bello Antipatri liberati XVIII, 2[illegible]. Thessaliam invadunt et Macedones vincunt, sed mox ipsi vincuntur a Polysperchonte XVIII, 38. Olympiadi gratificantur adversus Cassandrum XIX, 35. Cassandro transitum intercludunt XIX, 52. In Agrinienses perfidia XIX, 68. Victi et in angustias redacti a Philippo, Cassandri duce XIX, 74. Societas cum Antigono XIX, 75. Cum Polysperchonte reducunt Herculem Alexandri fil. XX, 20. Iunguntur Antiocho M. 574. Aegre veniae locum apud Romanos inveniunt 620.
Aetoliam Acarnanes invadunt XVIII, 38.
Afri Aegypto contermini III, 49. Horum gentes ibid. Alii agrestes et pastores, alii praedones ibid. Mores belluini, principes, gubernandi ratio, arma ibid.
Africa, ubi culta, ubi deserta III, 50. Hercules pacatam a feris et cultam reddit IV, 17. Siticulosa et serpentibus infesta XX, 42. Afri Carthaginiensibus rebellant XIV, 77. in IV genera divisi XX, 55.
Africanae palmae fructus quales III, 53.

Africes, Indiae regulus, interemtus in gratiam Alexandri M. XVII, 86.
Agalassenses Indi domiti XVII, 96.
Agamemnon Cilix, Marsorum dux 612.
Agatharchides Cnidius de inundatione Nili rectissime sentit I, 41. in historiis veritatem assequitur III, 10.
Agatharchus Syrac. navarchus XIII, 13.
Agathocles fulmine percutitur 549.
Agathoclis initia, incrementa, crudelitas XIX, 1. Patris somnium de eo XIX, 2. Expositio infantis et conservatio ibid. Figulinam exercet; prodigium circa statuam; provectio ad opes et dignitates ibid. Tirocinia; primae militiae acta et peregrinatio XIX, 3. Post reditum emergit; eius strategema XIX, 4. Necem astu subterfugit XIX, 5. Tyrannidem capessit XIX, 6. Custos pacis creatus et imperator sexcentorum senatum tollit Syrac. ibid. Syrac. militibus diripiendas tradit XIX, 7. Factum excusat et monarchia astu potitur XIX, 9. Imperator Syrac. cum plenaria potestate ibid. Messenios obsidet incassum XIX, 65. Bellum cum Agrigent. XIX, 70. Incrementa ibid. Messana per dolum potitur XIX, 102. Dinocratem ducem exsulum vincit XIX, 103. Carthagin. impune lacessit ibid. Vt contra Poenos et Amilcarem se instruxerit XIX, 105. Gelam strategemate occupat et crudelissime adfligit XIX, 107. Castra hostibus opponit ibid. Pugna cum Carthag ad Ecnomon collem Siculis funesta XIX, 108. Fugientis strategema XIX, 109. Expeditionem in Africam molitur ibid. Rationes huius instituti XX, 3. Ad expeditionem in Africam ut se praepararit XX, 4. Consilium expeditionis occultat; strategemate Syrac. ludit ibid. Carthaginiensibus Syrac. obsidentibus strategemate elabitur XX, 5. Naves suas in Africa incendit factumque excusat XX, 7. Consilium eius facti astutum XX, 8. Milites desperabundos confirmat ibid. Acies contra Poenos in Africa XX, 11. Strategema duplex XX, 12. Pugna felix ibid. Castra Carthag. occupat ibid. Syracusas victoriae nuntium mittit XX, 15. Oppida Carthag. subigit ibid. Strategemate suos periculo eximit XX, 16. Vlteriorem Libyam aggressus retrahitur XX,

18. Carthag. iterum vincit ibid. Exsultatio in calamitate Poenorum et divinae Nemesis in eum animadversio XX,33. Seditio Lyciscana contra ipsum ibid. Extremum periculum et liberatio mirabilis ibid. Strategemate vincit Carthag. XX, 34. Cum Poenis in Numidia conflictus et victoria XX, 38. Ophellam Cyrenaeum arcessit XX, 40. Dolose circumventum occidit XX, 41. Naufragium XX, 44. Regis appellationem sibi adsciscit XX, 54. Vticam capit ibid. Excursus in Siciliam XX, 55. Victoria de Xenodoco XX, 56. Siciliae urbes iterum subigit ibid. Inclinatio fortunae XX, 60. Poenos strategemate vincit in Sicilia XX, 61. Ridiculum se praebet in convivio XX, 63. Imperium maris recipit XX, 62. In Africam redit; infeliciter cum Poenis dimicat XX, 64. Vafra de inimicis ultio ibid. Panicus in castris terror XX, 65. Seditione filii oppressus capitur XX, 68. Fuga ex Africa; filiorum neces; militum dissipatio et servitus XX, 69. Fortunae vices et divina de homine ultio XX, 70. Saevitia in Aegestanos immaniss. et novum tormenti genus XX, 71. Saevissima in Syrac. grassatio XX, 72. Ad imperii abdicat. se offert XX, 77. Mira eius desperatio ibid. Pacem cum Poenis facit XX, 79. Cum Dinocrate reconciliatur ibid. Sacrilegium in Lipara XX, 101. Vltio divina consecuta, interitus ibid.

Agathocles Cassandrum ab obsidione Corcyrae depellit 490 Archagathi filii interfectores punit ibid. A Bruttiis funditur ibid. Crotonem strategemate imparatam obsidet et deditione acceptam diripit ibid. Socius piratarum ibid. Bruttios ad tradendum obsides cogit, mox defecturos 491. Cum Demetrio foedus init per filium ibid. Expeditionem novam in Africam molitur ibid. Filium sui nominis successorem designat ibid. Insidiis Archagathi nepotis veneno interficitur, et adhuc vivus comburitur 492. Mortui bona publicantur, et destruuntur imagines ibid.

Agathocles f. Agath. legatus ad Demetrium 491. Dolo Archagathi ob successionem in regnum obtruncatur 492.

Agathocles Lysimachi f. capitur a Thracibus 559.

Agathon Pydnaeus Babylonicae arcis praefectus Alex. M. XVII, 64.

Agathon, frater Cassandri, obses Antigono datus elabitur XIX, 75.
Agathyrni Aeolidae regnum V, 8.
Agathyrnitis regio et Agathyrnum oppidum ibid.
Agesilaus dux belli contra Persas XIV, 79. Ioniam et Phrygiam populatur ibid. Lydiam vastat, Tissaphernem vincit castrisque exuit ibid. et deinceps, quae gessit. Revocatur in Graeciam 83. Strenuitas in itinere, cum Boeotis pugna anceps 84. Argolidem vastat 97. Inquieti vir ingenii et bellorum amans XV, 19. Eius imperio bellum Boeoticum demandatur XV, 31. Encomion viri ibid. Heroica in praecavendo capitali discrimine sagacitas XV, 33. Regressio eius ex Boeotia, et pugna in itinere cum Thebanis anceps ibid. Sedulitas in defendenda contra Thebanos Sparta XV, 83. Tacho militat in Aegypto XV, 92. Prudens viri consilium ibid. Periculis suos in Aegypto eripit, et Tachum hoste victo in regnum restituit XV, 93. Moritur ibid.
Agesilaus Antigoni legatus XIX, 57.
Agesipolis rex Spartae XIV, 89. Prudens et iustitiae observans XV, 19. Cum Olynthiis belligerat XV, 20. Morbo decedit XV, 23.
Agesipolis II. post annuam regni Spart. administrationem moritur XV, 60.
Agis rex Laced. Archidamo succedit XII, 35. Capite arcessitus ob pacem cum Argivis XII, 78. Cum magno exercitu ab Athen. repellitur XIII, 72. Strenuitas eius ad Mantineam XII, 78. Dux belli contra Antipatrum XVII, 63. Prudentia in tuenda Sparta XV, 82. Frustra Persas sublevare conatur XVII, 48. Mors heroica XVII, 63.
Agis Paeonum rex XVI, 4.
Agis dux Ptolemaei Cyrenaeos subigit XIX, 79.
Agricolae Indi a populationibus tuti II, 36. a militia publicisque operibus aliis exemti II, 40. Agricolarum in Aegypto studia I, 74.
Agricultura Aegypt. facillima et felicissima I, 36. Inventor Osiris I, 15.
Agrigentini cum Himerensibus victi a Syracusanis XI, 53.

In pristinas sedes revertuntur XI, 76. Lacus insignis operaque alia XIII, 32. Cum Syrac. bellum et clades XII, 7. Antiqua felicitas et magnificentia describitur XIII, 31. Luxus et mollities XIII, 82. Obsidio et oppugnatio XIII, 86. Duces proditionis damnati XIII, 87. Obsessorum fames, miserabilis ex urbe emigratio, et urbis devastatio crudelis XIII, 88. Templum Agrigenti Olympium amplissimum XIII, 82. Bellum movent Agathocli et componunt XIX, 70. Principatum Siciliae sibi vindicant XX, 31. Vrbes liberant XX, 32. Inceptum longe pulcherrimum destituunt XX, 56. Agrigenti tyrannus Phintias 495. Pyrrhum receptant 496. 497. Romanis se dedunt 502. In Carthalonis potestatem veniunt 50. Vrbs a Carthalone excisa ibid.

Agrinium urbs Acarnanum XIX, 67. Agrinienses contra datam fidem ab Aetolis conciduntur XIX, 67.

Agrostis Aegyptia I, 42. Arabica III, 42.

Agyllaeum fanum a Dionysio spoliatur XV, 14.

Agyris, Agyrinensium tyrannus, socius Dionysii contra Poenos XIV, 95.

Agyrius successor Thrasybuli, dux Athen. XIV, 99.

Agyrium opera Timoleontis novas colonias recipit XVI, 82.

Aiaci inferias peragit Alex. M. in Troade XVII, 17.

Alabon Sicil. fluvius IV, 78

Alba longa cur ita dicta 636.

Alce Cybeles filia, etiam Cybele dicta V, 49.

Alcestis Peliae filia IV, 53.

Alcetas rex Epiri Syracusis exsul XV, 13. Timotheo Athen. se adiungit XV, 36. Lycisco Maced. duce oppugnatur XIX, 88. Interit XIX, 90.

Alcetas frater Perdiccae auxilio mittitur Eumeni XVIII, 29. Damnatur a Maced. XVIII, 37. Vincitur ab Antigono XVIII 44. Confugit ad Pisidas XVIII, 45. Dolo capitur XVIII, 46. Sibi manus infert ibid. Vltio mortis eius ibid.

Alcia uxor Agathoclis incestum adulterium committit cum privigno XX, 33.

Alcibiadis pueri consilium versutiss. XII, 38. Argivis contra Laced. missus ab Athen. succurit XII, 78. Militiae Athen.

in Arcadia socius XII, 81. Rempubl. Argivorum reformat ibid. Elogium ipsius XII, 84. Fax belli Siculi ibid. Hermarum truncatorum insimulatur XIII, 2. Absens damnatur XIII, 5. Spartam profugit ibid. A Laced. deficit XIII, 36. Victoriae de Mindaro consors XIII, 50. Pecunias colligit et Harmosten Laced. caedit XIII, 66. Existimatio et honores apud populum XIII, 68. Descriptio illius ibid. Dictator Athen. factus, insulas occupat XIII, 69. Expeditio contra Lysandrum et fortunae inclinatio XIII, 73. Inique Cumaeos infestans vincitur et domi accusatur ibid. Abdicato imperio in voluntarium exsilium abit XIII, 74. Fraus in Diomedem ibid. Vltimum et fidele consilium Athen. Praetoribus datum repudiatur XIII, 105. Necatur fraude Pharnabazi XIV, 11.

Alcidas Laced. classis praetor in Corcyra XV, 46.

Alcidice Alei filia IV, 68.

Alcman de Musarum ortu IV, 7.

Alcmenes res vide in Herculis historia lib IV. Amphitruonis uxor, concubina Iovis, mater Herculis, honoribus divinis colitur IV, 58.

Alegenor Boeoti filius IV, 67.

Aleos rex Arcadiae IV, 33.

Aloei filii Naxum occupant V, 51. occasio ibid.

Alesam Mamertinis eripit Hiero 499.

Alesa urbs conditur ab Archonida Erbitano XIV, 16. Incrementa ibid.

Alesia urbs Galliae Herculis opus IV, 19. quamdiu libera ibid. a Iulio Caesare capta ibid.

Aletes Corinthum occupat; eius successores ad Cypselum usque 635.

Aleuadae Thessali contra tyrannos Philippum Maced. arcessuut XVI, 14. Molitiones contra Alex. Pheraeum XV, 61.

Alexander Epiri R. Arymbae successor XVI, 72. Alcetae f. Lyciscum Maced. vicit XIX, 88.

Alexander Lyncestes custodiae traditur XVII, 32. Supplicio afficitur XVII, 80.

Alexander Amyntae, R. Maced. XV, 61. Res gestae contra

Alex. Pheraeum ibid. Thessalis datam fidem non servat ibid. Occiditur a Ptolemaeo Alorita XVI, 2.
Alexandri M. historiae epitome XVII, 1. Alterum cornu in pugna ad Chaeroneam regit XVI, 86. Regnum ut auspicatus XVII, 2. Finitimas gentes domat XVII, 8. Expeditio in Thebanos et cunctatio ibid. Pugna cum illis difficillima XVII, 11. Asta Thebas capit et evertit ibid. Consultatio de bello Persico XVII, 16. Festum solemne ibid. Transitus in Asiam et copiarum recensio XVII, 17. Faustum omen oblatum ibid. Conflictus cum Persicis ducibus ad Granicum XVII, 19. Virtus et periculum ibi XVII, 20. Victoria XVII, 21. Classem dissolvit XVII, 23. In Graecos Asiae minoris beneficia XVII, 24. Asiam litoralem subigit XVII, 27. Morbus periculosus XVII, 31. Expeditio in Darium XVII, 32. Pugna cum Dario ad Issum XVII, 33. Colloquium cum Darii matre, et heroica erga captivos benignitas et continentia XVII, 38. Elogium benignitatis et clementiae illius ibid. Tyrum obsidet XVII, 40. Solus in murum transit XVII, 46. Gazam capit XVII, 49. Aegyptum occupat ibid. Profectio ad Hammonem ibid. Oracula inde accepta XVII, 51. Apophthegmata quaedam ibid. Expeditio in Darium secunda ad Arbela XVII, 53. Exercitum aliter ordinat XVII, 57. Sollicitudo et somnus ante proelium Arbelense XVII, 56. Victoria capitalis XVII, 58. Vrios invadit XVII, 67. Susis potitur XVII, 65. Graecos mutilatos a Persis ut tractarit XVII, 69. Persepolin diripit, arcemque incendit XVII, 70. Munificentia in milites XVII, 74. Hyrcaniam et vicina loca in ditionem redigit XVII, 75. Cum Thalestri Amazonum regina congressus XVII, 77. Persarum habitum et mores induit ibid. Philotam, Parmenionem, aliosque propter suspicionem necat XVII, 80. Arimaspos, Arachosios, Paropamisadas, Arianos etc. subiugat XVII, 81. Trans Caucasum oppida condit XVII, 83. In Indiam expeditio XVII, 86. Cum Poro bellum XVII, 87. Vrbes in India condit XVII, 89. Gangem transgressurus a suis impeditur XVII, 94. Castra veris maiora facit XVII, 95. In Oceanum expeditio ibid.

Periculum in Acesinae et Indi confluentibus XVII, 97. Bellum cum Oxydracis, et adversus regis casus XVII, 98. Temeritas Alex. et extremum periculum ibid. Per somnium de vulnerum letalium remedio edocetur XVII, 103. Fames extrema in Gedrosia XVII, 105. Comessabundus iter facit XVII, 106. In praefectos infideles animadvertit ibid. Statiram ducit XVII, 107. Praetorianos ex Persis deligit XVII, 108. Exsules Graecarum civitatum restituit XVII, 109. Veteranos dimittit, seditiosos compescit, Persico satellitio se munit ibid. Cum Cossaeorum gente bellum XVII, 111. Ingressus in Babylonem dissuadetur a Chaldaeis XVII, 112. Graecis philosophis suadentibus Babylonem intrat ibid. Legationes omnium gentium audit XVII, 113. Omen mortis XVII, 116. Prodigia mortem antegressa ibid. Intemperantia, morbus repentinus, interitus XVII, 117. Veneno exstinctus putatur XVII, 118. In regone divinatio XVIII, 1. Provinciarum distributio inter duces XVIII, 3. Quibus ducibus singulae provinciae obtigerint, et provinciarum recensio ibid. Magnifica quaedam Alex. instituta duces irrita faciunt XVIII, 4. Commentarii post mortem eius reperti, horumque capita ibid. Edictum, quo Graecarum civitatum exsules restituit XVIII, 8. Currus funebris luculenta descriptio XVIII, 26. Cadaveris deportatio in Aegyptum, et sepultura XVIII, 28. Ad solium eius Eumenes senatum habet XVIII, 60. Alex. etiam defunctus regit duces cum exercitu ibid. XIX, 15. Ducum in oriente bellum cum Pythone XIX, 14. In tabernaculo Alex. duces Eumenis monitu consultant XIX, 15. Cum Eumene sese coniungunt ibid. Dissidium cum eodem XIX, 21. Heroicum in Persia epulum Satraparum XIX, 22. Satrapiarum tertia divisio XIX, 48. Nova successorum transactio, sed infirma XIX, 105. Successorum conspiratio in Antigonum XIX, 55. 56. Praecipui duces regium nomen et diadema assumunt XX, 53. Alexander minus terrarum subegit, quam Sesostris I, 55. Illi praedicuntur vera a Chaldaeis II, 31. Gandaridas non debellat II, 27.

Alexander, Alex. M. filius, cum matre necatur a Cassandro XIX, 105. Familia Alex. M. in Cleopatra sorore exstinguitur XX, 37.
Alexander Pheraeus bellum gerit cum Thessalis et Maced. XV, 61. Pelopidam capit, et Thebanos in angustias adducit XV, 71. Crudele facinus in Scotussaeos XV, 75. Victus a Pelopida cedit urbibus Thessaliae XV, 80. Cycladas depraedatur XV, 95. Athen. vincit ibid. ab uxore trucidatur XVI, 14.
Alexandri Polysperchontis fil. consilia contra rempublicam Athen. XVIII, 65. Peloponneso imminet XIX, 35. Potens XIX, 53. Occurit Cassandro XIX, 54. Colloquium cum Antigono et criminatio Cassandri XIX, 61. Cum hoste Cassandro reconciliatur XIX, 64. Cyllenen obsidet XIX, 66. Dymaeorum urbem occupat ibid. Interitus, et uxoris strenuitas XIX, 67.
Alexander Cassandri fil. contra fratrem arcessit Demetrium, et ab hoc necatur 490.
Alexander Bala R. Syriae seguis 592. In fuga a suis proditus et capite truncatus 519.
Alexander Zabinas R. Syriae 603. Eius rapinae et fata 604.
Alexandria in Aegypto condita I, 50. Magnificentia ibid.
Alexandria Aegypti conditur XVII, 52. Trans Caucasum alia XVII, 83. Indiae alia XVII, 89.
Alilaei Arabes II, 44.
Althaeae Thestiados exsecratio IV, 34. Fabulae explicatio ibid.
Althaea, mater Meleagri IV, 34. Laqueo vitam praecludit ibid.
Althaemenis Cretensis parricidium fatale V, 59. Templum Rhodi condit ibid.
Alumen Liparense V, 10. Meleum ibid.
Alycus fl. Sicil. 507.
Amalthea, concubina Ammonis, eiusque cornu III, 68.
Amaltheae cornu, locus Africae fertiliss. III, 68.
Amalthea capra, Iovis nutrix V, 70.
Amaltheae cornu in Aetolia quid IV, 35.
Amasis Aegypti rex ultimus I, 68. Eius gesta, I, 95.
Amazones Africanae III, 52. Asiaticis longe antiquiores; vi-

tae ratio, sedes, studia, arma, res gestae in Africa Asiaque, urbes ab illis conditae ibid. et seq.
Amazones Scythicae II, 45. studia virilia, nomen, prima regina, leges, urbs Themiscyra, expeditiones, bellum cum Hercule ibid. et sqq. in Atticam irruptio IV, 28. victae a Theseo ibid.
Amazones unde nuncupatae III, 53.
Amazoneum in Attica IV, 28.
Amazonum conflictus cum Hercule et clades IV, 16. Nomina quaedam ibid.
Amazonum reginae cum Alex. M. congressus XVII, 77.
Ambices castellum Sicil. XX, 89.
Ambraciotae a Demosthene Athen. duce caesi XII, 60. Rebellant Alex. M. XVII, 3. Reconciliantur XVII, 4.
Ameselon diruitur ab Hierone 499.
Amestris uxor Lysimachi XX, 109. quae fuerit ibid.
Amilcar dux Carthag. in prima expeditione adversus Siculos XI, 20. Himeram obsidet ibid. Interitus eius XI, 22.
Amilcar dux Poenorum contra Agathoclem XIX, 106. Siculos sibi conciliat XIX, 110. Strategema post cladem ab Agathocle illatam XX, 15. Eius erga relegatos Syracusanos humanitas ibid. Legatio ad obsessos Syrac. XX, 16. Noctu Syrac. oppugnans capitur XX, 29. supplicium XX, 30.
Amilcar, Hannonis in Sicilia successor, strenue ac fideliter rem gerit contra Rom. 503.
Amilcar Barcas 564. patriae utilis 510. Res eius quaedam stricte commemorantur ibid. 567. In fuga submersus perit 511. Illi succedit in Hispania primum gener Hasdrubal, deinde fil. Hannibal ibid.
Aminias, Aeschyli poëtae frater, ceteris Athen. post victoriam Salamin. a Spartanis praelatus XI, 27.
Amisus obsidione liberata XIX, 57.
Ammon R. Libyae, Rheae maritus III, 68. Victus a Saturno in Cretam fugit III, 70. Cur arietino capite ibid. Templum eius everti iubet Cambyses 557.
Ammosis R. Aegypti I, 60.
Ammonius sub Alex. Bala Syriae curator 628.

Amphalces Melampodis ex Antiphate nepos IV, 68.
Amphiaraus Argivorum dux et vates, ab uxore proditus, a filio vindicatus IV, 65. Genealogia a stirpe deducta IV, 68.
Amphictyonum de Spartanis psephisma XVI, 29. Contra Phocenses decretum XVI, 28. Philomelus hoc rescindit XVI, 30.
Amphimachus Mesopotamiae praeses XVIII, 39.
Amphinome, Iasonis mater, mortem sibi consciscit IV, 50.
Amphinome Peliae filia IV, 53.
Amphion R. Thebanus XIX, 53.
Amphipolim colonia Atheniens. ducta XI, 70. XII, 22. Clades ab Edonis Thracibus accepta XI, 70. Variae mutationes XII, 68. Dedit se Brasidae ibid. Amphipoli decedit Philippus Atheniensibus XVI, 3. Illam capit XVI, 8. Tenetur ab Aristonoo Olympiadis praefecto XIX, 50.
Amphissensium agros incursant Aetoli XVIII, 58. Damnantur regis Polysperch. decreto XVIII, 56.
Amphitruo Alcmenes maritus IV, 9.
Amyntas in regnum Macedoniae reducitur irrito conatu XII, 50.
Amyntas R. Maced. regno pellitur XIV, 92. Olynthiis partem agri donat ibid. Bellum cum ilsdem gerit post reditum XV, 19. Obitus XV, 60.
Amyntae Maced. irritus conatus pro Persis XVII, 48. Interitus ibid.
Amyntae navarchi Rhod. contra Demetrium gesta XX, 96.
Amyntas dux Maced. interfectus ab Ariarathe 518.
Amythaonis parentes, filii IV, 68.
Anaphas Cappad. rex 517.
Anacalyptra, i. e. sponsale munus, Proserpinae Sicilia a Plutone data V, 2.
Anaxagoras rex Argivorum IV, 68.
Anaxagoras Physicus I, 7. Nivibus incrementum Nili attribuens refutatur I, 28. Impietatis reus XII, 39.
Anaxarchus suadet Alexandro ingressum in urbem Babylonem XVII, 112.

Anaxicrates, collega Cimonis, in Cypro fortiter occumbit XII, 3.
Anaxilae Sic. filii dominatu exuuntur XI, 76.
Anaxilaus Rhegii dynasta XI, 48.
Anaxibius Byzantinorum navarchus XIV, 30.
Anaximenes historicus XV, 89.
Anaxis historicus XV, 95.
Anchises Capys filius IV, 75.
Adrestarum gens Indica XVII, 91.
Andriorum coloniae in Thracia XII, 68. Vincuntur ab Alcibiade XIII, 69.
Androbazus, dux Paropamisadarum XIX, 14. Auxilia Eumeni adducit ibid.
Androcles, Aeoli filius, ubi regnarit V, 8.
Androgei interitus et divina ultio IV, 60.
Androgynis ut medicina adhibita post virilium eruptionem 519. Pro infaustis portentis habiti et vivi cremati ibid.
Andromachus Tauromenii conditor XVI, 7. Benignus erga Syracusanos exsules XVI, 68.
Andromeda Cephei filia, Herculis proavia IV, 29.
Andronicus Olynthius, consiliarius Antigoni XIX, 69. Constantia eius et felicitas; Ptolemaeo deditionem Tyri negat; convicia in Ptolemaeum et impunitas XIX, 86.
Andrus a quo nominata V, 79.
Animae Osiridis transmigratio in taurum I, 85.
Animae hominum immortales XVIII, 1. In moribundis futura praesagiunt ibid.
Animalium prima origo I, 7.
Animalia primitus in Aegypto exstitisse I, 10. Magnitudo a calore solis II, 52. Pulchrae varietatis ratio 52. Orientalia praestantiora 53.
Animalium in Aegypto consecratorum aetiologia triplex I, 86. Enumeratio I, 84. Consecratio unde I, 21.
Anius quibus procreatus, vates Delius V, 62.
Annales *horographiae* dicuntur I, 26.
Anni Aegyptiaci ratio I, 50. Partes tres 11.

Annus Graecorum magnus ἐννεαδεκαετηρίς II, 47. Lunaris XXX dierum I, 26. Quadrimestris ibid.
Anni rationem invenit Vranus III, 56.
Anni computati pro successione famulorum Iovis apud Syrac. XVI, 70.
Annorum numeros fabulosos ut excuset Diodorus I, 26.
Anserum exclusio artificialis I, 74.
Antaei vicus Aegypti I, 21.
Antaeus praefectus Osiridis I, 17.
Antaei pugna cum Hercule IV, 17.
Antalcidae Spart. pacificatio cum Persis inhonestissima XIV, 110.
Antander historicus 492.
Antander, Agathoclis frater, dux Syrac. XIX, 3. Vrbem Hamilcari dedendam suadet XX, 16. Nefaria Syracusis lanienа iussu Agathoclis XX, 71.
Antiope Amazon per Theseum abducta IV, 28. mors IV, 29.
Antandrus occupata ab exsulibus Lesbiis, capitur ab Athen. XII, 72. In libertatem se vindicat XIII, 42.
Anthippi, in exercitu Antigoni sic nominati XIX, 29.
Anthrēdou insectum mellificans XVII, 75.
Antigenes, Argyraspidum Maced. dux XVIII, 59. XIX, 15. Refragatur et resistit Teuthamo corrupto XVIII, 62. Frustra a Seleuco de proditione Eumenis tentatur XIX, 13. Consilium prudens de regressu ad mare XIX, 21. Vivus ab Antigono exuritur XIX, 44.
Antigonia in Syria conditur XX, 47.
Antigonus in provinciarum distributione Pamphyliam, Lyciam et Phrygiam magnam accipit XVIII, 3. Insidiae nectuntur a Perdicca XVIII, 23. Ducum Alexandri maxime practicus ibid. In Perdiccam una cum ducibus conspirat XVIII, 25. Antipatrum et Craterum in Perdiccam incitat ibid. Lyciam et Phrygiam in secunda distributione assignatam habet XVIII, 39. Regii exercitus imperator ab Antipatro creatur ibid. In Eumenem expeditio prima XVIII, 40. Victum hunc obsidet XVIII, 41. Cum Eumene colloquium ad Nora ibid. Alcetam vincit XVIII, 44. Imperium sum-

mum affectat XVIII, 50. Legatio ad Eumenem de amicitia ibid. Imperiosum ab Aridaeo postulatum XVIII, 52. Lydiam appetit ibid. Regiam pecuniam intercipit ibid. Subdolum auxilium Cassandro praestat XVIII, 54. Literae ad Argyraspides contra Eumenem XVIII, 62. A Clito victus, classe illum strategemate exuit XVIII, 72. Expeditio in Eumenem secunda XIX, 17. Contra Eumenem praeparatio ibid. Adversus Eumenem contendens Tigrim superat ibid. Societas cum Seleuco et Pythone ibid. Exercitus opprimitur ab Eumene ad Copraten fluvium XIX, 18. Vexatur a Cossaeis XIX, 19. Milites tumultuantur XIX, 20. Expeditio in Eumenem alia XIX, 24. Ad duces Eumenianos postulata XIX, 25. Acies contra Eumenem XIX, 29. Proelium anceps XIX, 30. Discessus in Mediam XIX, 31. Strategemate Eumenem opprimere conatur XIX, 37. Eumenis belluas frustra invadit XIX, 39. Acies et copiarum numerus XIX, 40. Proelium cum Eumene ultimum et victoria XIX, 42. Strategemate Eumenis castra capit XIX, 43. In Media hibernat XIX, 46. Satrapias denuo ordinat XIX, 48. Susianos thesauros spoliat ibid. Dissidium cum Seleuco XIX, 55. Ducum aequalium impatiens ibid. Vt contra duces coniuratos se instruxerit XIX, 56. In Phoenice classem adornat XIX, 58. Tyrum obsidet et occupat ibid. Demetrium Syriae praeficit XIX, 69. Taurum transcendit ibid. Legati infeliciter cum Lysimacho belligerant XIX, 73. Cariae urbes subigit XIX, 75. Societas cum Aetolis et Boeotis ibid. Expeditionem in Macedoniam frustra molitur XIX, 77. Byzantium tentat ibid. Cum Demetrio se coniungit, Phoenicenque et Syriam recuperat XIX, 93. Expeditio in Nabataeos XIX, 94. Bellum novum cum Ptolemaeo XX, 19. Honores illi habiti ab Atheniens. Liberalitas in Athen. XX, 46. Antigoniam condit XX, 47. Diadema sumit XX, 53. Expeditio in Aegyptum maxima sed infelix XX, 73. Frustra exscensum in Aegyptum molitur XX, 76. Re infecta in Syriam redit ibid. Bellum cum Rhodiis, eiusque causa XX, 81. Superbia a dynastis accusata XX, 106. Panegyris Antigoniae in-

terrupta XX, 108. Profectio in duces coniuratos ibid. Nimia cupiditas 489.
Antigoni interitus 559.
Antigono vera praedicuntur a Chaldaeis XIX, 55.
Antigonus Macedo, Ptolemaei praefectus in bello Rhodiensi XX, 98.
Antigonus Doson, tutor Philippi regis 641.
Antimachus scriptor III, 65.
Antimachus poëta XIII, 108.
Antiochis f. Antiochi M. regina Cappad. 518.
Antiochus filius Herculis IV, 27.
Antiochus legatus Alcibiadis vincitur a Lysandro XIII, 71.
Antiochus historiae Siculae conditor XII, 71.
Antiochus magnus bellum infert Romanis et vincitur in Graecia 574. in Asia 621. Pacem petit ibid. Templum Iovis in Elymaide spoliare conatur 573. 575.
Antiochus Alexandri Syriae regis filius 519.
Antiochus Epiphanes templum Iudaeorum aramque et libros sacros profanat, adeoque totam religionem abolere enixe studet 524. Regni initio varius 577. Bellum facit Aegyptiis 579. 624. Facta magnifica et ridicula 583.
Antiochus Pius bellum cum Iudaeis gerit; victor a delectione gentis sibi temperat 524. Superatur a Parthis 603.
Antiochus Cyzicenus R. Syriae, princeps segnis 606.
Antipater supplementa Alex. mittit XVII, 65. Laced. vincit XVII, 63. Macedoniam sibi attributam habet XVIII, 3. Bellum Lamiacum cum Athen. XVIII, 8. Obsessus Lamiae XVIII, 13. Graecos vincit ibid. In devictos humanitas XVIII, 18. Bellum cum Athen. ibid. Quos subigit ibid. Formam reipubl. Atticae mutat ibid. Expeditio contra Eumenem XVIII, 29. Vincitur ab Aetolis XVIII, 38. Fit regum tutor XVIII, 39. Satrapias denuo partitur ibid. Antipatri consilium de gignendis liberis ante expeditionem Persicam Alex. M. datum XVII, 16. Bellum Memnoni in Thracia infert XVII, 62. Transigit XVII, 63. Europae summus dux ab Alex. constituitur XVIII, 12. Crateri auxilium implorat contra Graecos ibid. Praemonet

quasi divinans, ad gubernacula Macedoniae non admittendam mulierem; veritatem exhibuit Olympias XIX, 11. Antipater cum Attalo fugam tentans, obsidetur et capitur XIX, 17.

Antipater Cassandri f. matricida, necatur a Demetrio 490.

Antiphates Melampodis f. IV, 68.

Antiphilus dux Athen. Leosthenis successor ad Lamiam XVIII, 13. Leonnatum vincit et caedit XVIII, 15.

Antiphon Sophili f. rhetoricae artis propagator 641.

Antiquissimi hominum Aegyptii I, 10. Indi II, 38. Aethiopes III, 2.

Antisthenis Agrigentini magnificentia in filii nuptiis XIII, 84. Paraenesis ad filium ibid.

Antonius trib. plebis Romae patrocinatur Rhodiis 515.

M. Antonius cum Cretensibus pacem init 631.

M. Antonius cum Augusto et Lepido triumvir et belli civilis socius 540.

Anubis Osiridis commilito I, 18. Aegypto Deus I, 87.

Anytus proditionis reus pecunia se liberat XIII, 64.

Aorni petrae descriptio XVII, 85. Vt oppugnata et capta ibid.

Apelles Syrac. ductor, rem contra Tyrrhenos feliciter gerit XI, 88.

Aphidnae Helena deponitur IV, 63. Reducitur ibid.

Apis taurus Osiridi sacer I, 21. Apidis nova inventio et cultus, eiusque ratio I, 85.

Apollo Saturni f. I, 13.

Apollo Aegyptius laurum invenit I, 17. Apollinis cognomenta a locis quibusdam V, 77. Appellatus Musagetes I, 10. Inventa et beneficia in homines V, 74. Certamen cum Marsya et saevitia in victum ibid. Cybeles amator III, 59. Eximie cultus ab Hyperboreis II, 47. Admeto servit IV, 71. 516. Apollinis Pythii statua insignis Sami I, 98. Apollinis Sarpedonii oraculum 519.

Apollini Tyrio catenas aureas iniiciunt obsessi XVII, 42. Alexander hunc vinculis eximit XVII, 46.

Apollodorus Cassandrensium tyrannus crudelis 562. humanum sanguinem coniuratis propinat ibid.

Apollodorus Atheniensis historicus I, 5. Chronicorum scriptor XIII, 103. 108.
Apollodorus Amphipol. Babyloniae praefectus XVII, 64.
Apollonia Illyridos capitur a Cassandro XIX, 67. Liberatur ab eo per Corcyraeos XIX, 78. Vincit Cassandrum XIX, 89. Expugnatur ab Agathocle illa, quae sita est in Sicilia XX, 56.
Apolloniades Agyrinensium in Sicilia dynasta XVI, 82.
Apollonides Argivorum praefectus a Cassandro constitutus XIX, 63. Crudelitas in Argivos rebelles ibid.
Apollonius Minutii copiarum summus dux, prodit Minutium 531.
C. Aponius Motulus Cos. et imperator Romanorum in bello Marsico 539.
Apophthegmata: Agesilai, ad Tachum regem de causa efficiente victoriae XV, 93. Alcibiadis pueri callidissimum ad Periclem XII, 38. Alex. M. ad Darii matrem XVII, 37. Ad Parmenionem de conditionibus a Dario propositis XVII, 54. Ad legationem Darii ibid. De Hephaestionis et Crateri amore erga se XVII, 114. Antipatri de non admittendo muliebri imperio in Macedonia XIX, 11. Athen. ad Mardonium de non deserendis Graecis animosum XI, 28. Ad fugientes e proelio Syracusano XIII, 15. Brasidae matris cordatum XII, 74. Callicratidae quaedam generosissima ante mortem praecognitam XIII, 98. Charondae iam se confossuri XII, 19. Demadis, quo insolentiam Philippi compescit XVI, 87. Demarati de fortitudine Graecorum ad Xerxem XI, 6. Diomedontis Athen. ducis, ad mortem rapti praeter meritum, oratio apophthegmatica XIII, 94. Epistola apophthegm. ad sacrilegos Athen. XVI, 57. Amicorum de tyrannide non relinquenda XX, 78. Epaminondae contra militum superstitionem XV, 52. Morituri de filiabus suis XV, 87. Eumenis apologus ad milites XIX, 25. Gelliae Agrigentini acutissimum in cavillantes humilitatem suam XIII, 83. Graecorum sapiens ad Argivos in bello Xerxis XI, 3. Heloridis ad Agathoclem de tyrannide non deponenda XX, 78. Hephaestionis ad Olympiadem

XVII, 114. Hermocratis Sophistae aculeatum ad Pausaniam Maced. XVI, 94. Laced. legatorum Athenis XII, 63. Leonidae Spartani argutum ad Ephoros, de paucitate suorum ad Thermopylas XI, 4. Animosum ad legatos Xerxis XI, 5. Megaclis ad Agathoclem de retinenda tyrannide XX, 78. Myronidae Athen. XI, 81. Pharnabazi acutum XV, 41. Philoxeni de malis Dionysii poëmatibus XV, 6. Proxeni Thebani ducis ad nuntium Artaxerxis XIV, 25. Ptolemaei magnanimum ad Demetrium XIX, 85. Socratis, Cyri ducis XIV, 25. Sophili in eiusdem exercitu ibid. Thessalionis ad regem Persarum, quo supplicium evadit XVI, 43. Thrasybuli ad xxx tyrannos XIV, 33. Aemilii Pauli de moderatione in summa potestate 516.

App. Claudius imperator in Sicilia, Mamertinis opitulatur 501. Eius res gestae ibid. Filius insigni proelio victus a Poenis in Sicil. 507.

Appii Claudii libido et facinus tyrannicum XII, 24.

Appii censura severissima XX, 36. Plebeios in senatum cooptat ibid. Caecitatem simulat ibid. Appiam viam sternit ibid. Appiae aquae ductus ibid.

Apuleius Saturninus Ostiensi provincia exuitur 608. Legatis Mithridatis insultat 631.

Apries Aegypti R. I, 68. strangulatus ibid.

Apum cultura Aristaei inventum IV, 81. Color a Iove mutatus V, 70.

Aqua igni alterata infoecunda I, 40.

Aquaeductus Semiramidis magnificus Ecbat. II, 13.

Aquila regia avis I, 87.

M. Aquillius heroice cum Athenione depugnat, et hoc interfecto finem servili bello imponit 536. Traditur Mithridati 613.

Arabiae descriptio II, 48. Situs, populi ibid. et deinceps.

Arabiae felicis fructus, aromata, calamus, schinus, myrrha, thus, costum, cinnamomum, casia, resina, terebinthus II, 49. Aurum apyrum, pecora, ferae, struthocameli, camelopardales, lapides pretiosi II, 50. cameli II, 54.

Arabiae populi II, 48. studia, libertas, petra, lacus, balsamum ibid. Beata fertilitas III, 46.
Arabiae litoralis gentes II, 41. insulae II, 43.
Arabes quondam liberi II, 1. Scenitae II, 54. a leonibus infestati III, 41. Thamudeni III, 43.
Arachosia subacta ab Alex. M. XVII, 81. Sibyrtii provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 6.
Aradiorum scelus in Marathenos 593. 628.
Aratus classis Laced. praetor post Callicratidam XIII, 100.
Araxes fl. Scythiae II, 43.
Arbacis Medi cum Belesi Chaldaeo in Sardanapalum conspiratio II, 24. de Sardanapalo victoria II, 26. Clementia erga impostorem Belesim II, 28.
Arbelensis pugna ut instructa, gesta, finita XVII, 58. Arbelis quantos thesauros invenerit Alex. XVII, 64.
Arbelitidem Amphimacho designat Antipater XVIII, 39.
Arbianes rex Mediae II, 32.
Arbitae Indi subacti XVII, 104.
Arbor mel destillans XVII, 75. Arbores Africanae quales fructus gerant II, 53. Masculae et femellae quae I, 92. Arboribus inflexis distrahere homines, Sinidis inventum IV, 59. In arboribus dormientes III, 42.
Arcades strenuissimi Herculis commilitones IV, 36.
Arcadum reip. forma mutata, seditio, bellum cum exsulibus et Laced. XV, 59. Thebanos contra Laced. arcessunt XV, 62. Pallenen Laconiae occupant XV, 67. Lacedaemoniorum in hos expeditio XV, 82. Philippo et Alexandro adversantur XVII, 3. Cum Laced. bellum aliud et clades XVI, 72. Cum Eleis bellum de Triphylia et Lasione XV, 77.
Arcesilaus Catanae praefectus et proditor XIV, 15.
Arcesilaus Archilyci f. IV, 67.
Arcesilaus Cyrenarum rex 550.
Arcesilaus Mesopotamiae dux XVIII, 3.
Archaeanactidae, reges Bospori Cimmerii XII, 31.
Archagathus f. Agathoclis Lyciscum interficit XX, 33. Incestuosus ibid. Periculum capitale ibid. Legatus patris

ad Tunetem XX, 38. Successus prosperi in Africa XX, 57. Triplex clades XX, 60. Seditio contra patrem XX, 68. Trucidatur cum fratre XX, 69. Archagathi interfectores punit Agathocles parens XX, 72. 490. Iunior singulari virtute 560. Agathoclem iuniorem obtruncat, ut ipse avo succedat 492. Dolo Maenonis interimitur ibid.
Archelaus rex Macedoniae XIII, 49. eius interitus XIV, 37.
Archias Actaeonis Corinthii amator 548.
Archidami R. Spartae prudentia in terrae motu simul et bello XI, 63. Atticam incursat XII, 42. 52. Plataeas obsidet XII, 47.
Archidamus Agesilai f. in sacrilega Philomeli coepta consentit, eaque clam initio, deinde aperte adiuvat XVI, 24. Megalopolitas oppugnat XVI, 39. Tarentinis contra Lucanos auxiliatur et succumbit XVI, 63.
Archimedes Syracusas tuetur, et interficitur a Romanis 642.
Architectonicae princeps Minerva V, 73.
Architecton insignis Daedalus IV, 76.
Archilycus Boeoti f. IV, 67.
Archon Babyloniae dux XVIII, 3.
Archonides Alesam condit XIV, 16.
Archylus Thurius dux Dionysii XIV, 52. Primus Motyae muros conscendit ibid.
Arcti in India non videntur II, 35. nec in Arabia III, 48.
Arctoas orbis partes Iul. Caesar patefecit III, 38.
Arcturus ubi non conspiciatur II, 35.
Arcus Apollinis inventum V, 74.
Ardoatus R. Armeniae 518.
Arenarum cumuli excelsi III, 44.
Arenosi campi in Arabia II, 54.
Arethusae fons Dianae sacer V, 3. Eius pisces sacri ibid.
Areus R. Spartae, Cleomeni succedit XX, 29.
Argaeus amicus Ptolemaei XX, 21.
Argenti copia in Pyrenaeis montibus V, 35. Argenti olim nihil apud Gallos V, 27.
Argentifodinae insignes apud Iberos V, 35.
Argeus dux Agrigent. XIII, 87.

Argeus R. Maced. XIV, 92. ab Atheniensibus in regnum avitum reducitur XVI, 2.
Argia Polynicis uxor IV, 65.
Arginusae insulae, nobiles Callicratidae morte XIII, 97. situs ibid. Proelium Athen. cum Spart. ibid.
Argiope f. Teuthrantis IV, 33.
Argivi Aegypt. colonia I, 28.
Argivorum bellum cum Thebanis IV, 65. Duces ibid. clades et vindicta ibid. Arrogans postulatum ad Graecos in Isthmo XI, 3. Cum Mycenaeis bellum XI, 65. Inter Graecos praerogativa, exercitatio XII, 75. Bellum cum Laced. XII, 78. Seditio funesta XII, 80. Democratia abolita restituitur XII, 81. Benignitas erga Athen. debellatos et exsules XIV, 6. Corinthum occupant XIV, 92. Seditio Scytalismi nomine infamis XV, 57. Cum Laced. bellum XVI, 34. Opitulantur Megalopolitis contra Laced. XVI, 39. Opem ferunt Athen. in bello ad Lamiam XVIII, 11. Seditio auctoribus exitialis XIX, 63. Rebellant Alex. M. XVII, 3.
Argo navis IV, 41. nomen ibid. Tandem Neptuno consecrata IV, 53.
Argonauticae profectionis historia exacta IV, 41. Impellens causa tum Iasonem, tum Peliam IV, 40.
Argonautas ex Istro in Adriam devectos esse negatur IV, 56. eorum iuxta Oceanum vestigia IV, 56.
Argonautas Oceanum borealem ingressos esse IV, 56.
Argonaut. fab. explicatio historica IV, 47.
Argos Graecarum urbium antiquiss. I, 28.
Argous portus IV, 56.
Argyraspides Eumenem excipiunt XVIII, 59. Sollicitantur ad defectionem a Ptolemaeo XVIII, 62. Ab Antigono ibid. Ductores agminis illorum ibid. Turbatos Antigoni literis confirmat Eumenes XVIII, 63. Tentantur a Seleuco XIX, 12. Praeconium ad Antigoni milites XIX, 41. Aetas et strenuitas ibid. Virtus in ultima Eumenis pugna XIX, 43. Eumenem imperatorem scelerate produnt ibid. Interitus iustissimus XIX, 47. 48.

Ariadna Minois Theseum amat, adiuvat, abducitur, Baccho nubit, corona IV, 61. a Baccho ut rapta V, 51.
Ariamnes rex Cappad. 517.
Ariamnes II. R. Cappad. 517. φιλοτεχνότατος ibid.
Ariana Stasanoris provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Antipater eam Stasanori confirmat XVIII, 39. Arianorum cum Alex. bellum XVII, 81. Vt subacti ibid.
Ariarathes R. Cappad. vincitur a Perdicca XVIII, 16.
Ariarathes I. R. Cappad. 517.
Ariarathes II. R. Cappad. 517. Caesus a Perdicca ibid.
Ariarathes III. expulsis Macedonibus regnum avitum recuperat 517.
Ariarathes IV. gener Antiochi Dei 518.
Ariarathes V. R. Cappad. 518. gener Antiochi M. ibid.
Ariarathes VI. studiorum et eruditorum Maecenas 518. Philopator ibid.
Ariaeus rex Arabum II, 1.
Aridaeus, dux Cyri, Persis cedit in pugna XIV, 24. cum Clearcho agmen coniungit post Cyri interitum ibid.
Aries Phrixi quid IV, 47.
Arimaspi, gens Scytharum II, 43.
Arimaspi Evergetae Alexandrum suscipiunt XVII, 81.
Arimnaeus Cappad. R. 518.
Ariobarzanes ad Susiadas petras Alex. resistit XVII, 68.
Ariobarzanes, Phrygiae Satrapes, Tachon adiuvat XV, 90. Mithridatis in regno successor ibid.
Ariopharnes, R. Thracum, Eumelum regem Bospori, adiuvat XX, 22.
Aristaei ortus, educatio, nomina, inventa, coniugium IV, 82. filii, profectiones ibid. Quibus gentibus benefecerit ibid. Honores illi passim exhibiti ibid. Obitus ibid. Bacchi magister III, 70.
Aristagoras Milesius, Amphipolin civibus frequentat primus XII, 68.
Aristazanes dux Persarum in Aegypto, collega Nicostrati XVI, 47.
Aristides dux Athen. ad Plataeas contra Mardonium XI, 29.

Integritas et prudentia in administratione imperii XI, 46. Praefectus aerarii iustissimus, unde cognomen Iusti accepit XI, 47.
Aristo explorator Arabiae Ptolemaei III, 42.
Aristo Corinthius prudens consilium dat Syracusanis XIII, 10.
Aristo Cyrenaeae seditionis auctor XIV, 34.
Aristo Crateri ossa deportat XIX, 59.
Aristocrates Athen. navarchus in Zacyntho XV, 45.
Aristodemus Milesius, Antigoni legatus XIX, 57. In Peloponneso res gestae XIX, 66.
Aristodemus Malacus Cumanorum tyrannus 546.
Aristogeitoni par in honore Demetrius Athenis XX, 46.
Aristomache Syracusana, Dionysii uxor, XIV, 44.
Aristomenes dux Messeniorum XV, 66. 638.
Aristomenes tutor Ptolemaei Philometoris 573.
Aristonicus Asiae regnum sibi sumit 598.
Aristonoi, praefecti Olympiadis, successus; deditio, interitus XIX, 50.
Aristophanis versus de Pericle XII, 40.
Aristoteles, mercenariorum Dionysii dux seditiosus, in vincula coniicitur XIV, 78.
Aristoteles navarchus Cassandri XIX, 68.
Aristoteles philosophus, unus e Graecorum doctissimis XII, 1.
Aristus Spart. clam Dionysii tyrannidem confirmat XIV, 10.
Arithmeticae utilitas I, 81.
Arma, et armata saltatio, a quibus inventa V, 65. Osiridis inventum I, 15. Martis V, 74. Arma Hylophagûm fustes III, 24. Arma vel *σκεπαστήρια* vel *ἀμυντήρια* III, 53. Armaturae modus ab Iphicrate Athen. correctus XV, 44.
Armeniae situs XVIII, 5. Montes nivosissimi XIV, 28. In his Graeci nivibus geluque graviter afflicti ibid.
Armenta et greges qui principes coëgerint V, 65.
Arne, Aeoli secundi filia IV, 67. Boeoti et Aeoli mater, peregrinatio cum filiis ibid.
Aromatum Arabiae fragrantia III, 46. Cum nostratibus collatio ibid.

Arrheomitres Medorum dux XVII, 19. Vid. not.
Arrhidaeus, qui et Philippus, post obitum Alex. rex a ducibus creatur XVIII, 2. Iussu Olympiadis trucidatur XIX, 11. Regia sepultura XIX, 52.
Arrhidaeus regni Maced. curator sub Philippo et Eurydice XVIII, 37. Ea cura se abdicat XVIII, 39. Phrygiae praeponitur ibid. Cyzicum tentat XVIII, 51. Antigono parere recusat XVIII, 52.
Artes Mercurius Aegypt. invenit I, 43. Artium confusio in Aegypto punitur I, 74. Artium omnium apud Indos accuratissima distinctio II, 41.
Arsaces Parthorum R. regnum longissime profert 597.
Arsamenes Satrapa laevum cornu cum Memnone regit in proelio ad Granicum XVII, 19.
Arsanus Ostanis f. Darii pareus XVII, 5.
Arses R. Persarum, a Bagoa cum liberis interfectus ibid.
Arsinoë urbs III, 39.
Arsites Paphlagonum dux ad Granicum fl. XVII, 19.
Artabanus Xerxem obtruncat XI, 69. Caedem Artaxerxi intentans occiditur ibid.
Artabazus praefectus Artaxerxis in Aegypto XI, 75. Navarchus in bello Cyprio XII, 2.
Artabazus Persarum dux contra Datamem XV, 91. Regi Pers. rebellat XVI, 34. In Macedoniam fugit XVI, 52. Restituitur in gratiam intercessione Mentoris ibid. Vxor Mentoris soror, xxi. liberorum parens ibid. Filii per Mentorem evecti ibid.
Artaeus Mediae R. cum Cadusiis bellatur II, 32.
Artaxerxes, interfecto Dario fratre, succedit Xerxi. Parricidam insidiatorem interficit XI, 69. Regnum confirmat XI, 71. Bellum cum Aegyptiis rebellibus ibid. 74. 77. Cum Atheniens. auxiliaribus Aegypt. transigit XI, 77. Bellum cum Athen. Cyprium XII, 3. Graecas in Asia civitates per transactionem cum Athen. liberas dimittit XII, 4. Pacificatio cum Laced. qua Graecas Asiae civitates iterum sibi vindicat XII, 20. Moritur XII, 64.

Artaxerxes II. Mnemon, Dario II. succedit XIII, 108. Cum Tacho R. Aegypti et auxiliaribus Graecis bellum XV, 90. Defectio multorum ducum, satraparum et populorum, bellumque cum satrapis ibid. Bellum cum fratre Cyro XIV, 19. Expeditio in Cyrum XIV, 22. Pugna et victoria XIV, 23. Dolus in Graecorum duces XIV, 26. De Cyro triumphus ibid. Pecuniam suppeditat Thebanis XVI, 40. Apparatus contra Evagoram XIV, 98. Bellum cum eodem XV, 2. Pacem inter Graecos facit Thebanis exclusis XV, 38. iterum XV, 50. Ad pacem illos frustra hortatur XV, 70. Obit XV, 93. Imperium tenuit tres et XL annos ibid.

Artaxias R. Armeniae 584.

Artemisia, Carum regina, moritur XVI, 45.

Artemisium a Graecis occupatur XI, 4.

Artemidorus Ephesius, Geographiarum auctor, verax scriptor III, 11.

Artemon Spart. machinarius artifex XII, 28.

Artifices eximii in Graecia post bellum Xerxis, in his Phidias XII, 1. Artifices Indorum II, 41. Artifices pyramidum regibus anteferendi I, 64.

Artycas R. Mediae II, 32.

Arundines coronae spissitudine in Taprobana II, 53. Panis materiam praebent ibid.

Aryca Locrorum urbs a Phayllo capta XVI, 38.

Arymbas R. Molossorum obit XVI, 72.

Aryptaeus dux Molossorum ad Lamiam XVIII, 11.

Arysa Cappad. princeps 517.

Asa fl. Aethiopiae III, 23.

Ascanius Albae longae conditor 636.

Asclepiodorus Persiae praeficitur ab Antigono XIX, 48.

Asclepiodorus praefectus Cassandri XIX, 60.

Asdrubal segniter et improspere bellum administrat in Sicilia 510. Alius, imperator fortis post Hamilcarem in Hispania ibid. Numidas rebelles caedit ibid. Res praeclare gerit ibid. Dolose necatur ibid.

Asellius praetor Siciliam optime administrat 611.
Asia a Nino perdomatur II, 2. Asiae chorographia XVIII, 5. Vno monte perpetuo dividitur ibid. Asia litoralis subiicitur Alex. XVII, 27. Asiae imperator plenaria cum potestate constituitur Antigonus ab Antipatro XVIII, 50.
Asopi parentes, liberi IV, 72.
Asopis, Asopi f. IV, 72.
Aspadas R. Mediae II, 34.
Aspendii Thrasybulum Athen. necant XIV, 99.
Asphaltites lacus eiusque bitumen II, 48. Asphaltites palus XIX, 98. Bituminis descriptio ibid. Vt colligitur XIX, 99. Proventum eius frustra appetit Antigonus XIX, 100.
Asphodelodes, populus Africae, ab Eumacho Archagathi duce subacti XX, 57.
Aspisa Susianae praefectus XIX, 55.
Assaracus eiusque progenies IV, 75.
Assyriorum reges se conspiciendos non exhibent II, 21.
Assyriorum R. auxilia Troianis mittit, duce Memnone II, 22.
Asterius Teutami f. IV, 60.
Astibaras Medorum rex II, 34.
Astrologi insignes Aegyptii I, 50. Atlas, Hercules IV, 27. Chaldaei II, 31. Hyperion V, 67. Heliadae in Rhodo V, 57.
Astrologiae primus doctor naturae divinae consors habitus III, 56.
Astrologiam Thebaei Aegyptii invenerunt I, 50. Hercules ab Atlante didicit IV, 27.
Astu Atticum et Aegyptium I, 28.
Astyages ultimus R. Mediae a Cyro debellatur II, 31. 553.
Astydamas tragicus poëta XIV, 43.
Astydamia Herculis pallaca IV, 37.
Astymedes Rhodiorum legatus 515.
Astyochus Aeolides Liparae princeps V, 8.
Asylum Samothracium III, 55.
Asylum Palici templi inviolabile XI, 89.
Atalanta Schoenei. Meleagro amata, pelle apri Calydonii

donatur, insidiis Thestiadarum excipitur, a Meleagro defenditur IV, 34. Argonaut. socia IV, 48.
Atalanta Locridis insula terrae motu facta XII, 59.
Atarbas dux Carthag. contra Archagathum XX, 61.
Atarneus Ioniae urbs XIII, 65.
Atarnensium tyrannus Hermeas, a Mentore ut circumventus XVI, 52.
Athamanes iuvant Athenienses in bello Lamiaco XVIII, 11.
Athanas historiae Siculae conditor XV, 94.
Athenae in unum civitatis corpus redactae a Theseo IV, 61. Liberalis disciplinae universis mortalibus schola XIII, 27.
Athenaeus historicus de Semiramide II, 20.
Athenaeus legatus Antigoni, arcem Nabataeorum diripit, sed incautus ab illis opprimitur XIX, 95.
Athenaeus dux exercitus Antiochi Sidetae 603.
Athenaeum in Sicilia V, 3.
Athenagoras Milesius, simulata proditione Rhodiorum saluti consulit XX, 94.
Athenarum respubl. ut distributa I, 28. Aegypt. colonia ibid. Aegyptii duces, Petes, Erechtheus ibid.
Atheniensium erga caesos ad Cadmeam Argivos humanitas IV, 66. Natura humani IV, 57. Heraclidarum defensionem suscipiunt ibid. Prae ceteris benefici IV, 66. Vt multati a Minoë IV, 61. Xerxe adventante cum suis in Salaminem confugiunt XI, 13. Vrbs incenditur a Xerxe XI, 14. Indigne habiti a Spartanis XI, 27. Alienantur a Graecis ob ingratitudinem ibid. Animosum ad Mardonii legatos responsum XI, 28. Spartanorum opem contra Mardonium frustra implorant ibid. Vrbs a Mardonio flammis devastatur ibid. Murorum instauratio a Lacedaem. inhibetur XI, 39. Astu Themistoclis perficitur ibid. Maris imperium adepti XI, 41. Incrementa ductu Cimonis XI, 60. Cur primum a Spartanis alienati XI, 64. Fastus et asperitas erga socios XI, 70. Bellum cum Thasiis et Aeginetis ibid. Coloniam Amphipolim mittunt ibid. Persas vincunt XI, 74. In Aegypto constantia, et reditus in patriam XI, 77. Cum Corinthiis et Aeginetis bellum et victoriae

XI, 78. Megarensibus opitulantes vincunt Corinthios XI, 79. Cum Spart. a bello Phocensi revertentibus pugnae aucipites XI, 80. Thebanos vincunt ad Tanagram memorabili proelio XI, 81. Incrementa post bellum Xerxicum XII, 1. Asiae civitates Graecas liberant a iugo Persarum XII, 2. 4. Corcyraeis auxiliantur contra Corinthios XII, 32. Belli cum Laced. Peloponnesiaci initium et causae XII, 38. Bellum cum Potidaeatis XII, 34. Opes, copiae, apparatus sub initium belli Peleponnes. XII, 42. Expeditio in Thraciam infelix XII, 47. Siciliae invadendae iam olim cupidi XII, 51. Expeditio in Siciliam prima et causae ibid. Res ibi gestae et discessus ibid. Cum Boeotis ad Delium pugna et clades XII, 69. Antandrum capiunt XII, 72. Naufragium in Ponto XII, 72. Expeditiones in Thraciam contra Brasidam XII, 73. Crudelitas in Scionaeos XII, 72. Foedus cum Argivis contra Laced. XII, 77. In Arcadiam cum Argivis expeditio infelix XII, 79. Expeditio in Siciliam secunda et apparatus XIII, 2. Praepostera de bello Siculo consultatio ibid. Profectio in Sicil. XIII, 3. Socii et felicitas initio XIII, 4. Syracusas obsident XIII, 7. Navalis victoria XIII, 8. Vincuntur XIII, 10. Novorum ducum infelix conatus XIII, 11. Discessuri ex Sicilia eclipsi revocantur XIII, 12. Proelium navale adversum ibid. Dissensio XIII, 18. 12. Clades et fuga XIII, 19. Interitus ibid. Captivorum calamitas et supplicia XIII, 33. Misericordiae primi delubrum consecrarunt XIII, 22. Merita in Graecos XIII, 26. Rempubl. instaurant, post cladem Siculam infeliciter XIII, 34. CCCC viros reipubl. praeficiunt ibid. Vincuntur a Laced. ibid. Democratiam restituunt XIII, 38. Victoria de Mindaro XIII, 40. Cyzicum recuperant ibid. Stolide pacem a Spartanis oblatam reiiciunt XIII, 52. Victoria de Laced. ad Chalcedonem XIII, 66. Hellesponti urbes subigunt ibid. Alcibiadem damnant XIII, 5. Revocant XIII, 42. Illo reiecto X belli praefectos creant XIII, 74. Fortiter se defendunt contra Agim Laced. R. eumque proelio equestri vincunt XIII, 72. Expeditio in Callicratidem XIII, 97.

Acies, pugna, victoria XIII, 98. Iudicium de capite ac fortunis ducum immeritorum, horumque supplicium XIII, 101. Detestatio facti XIII, 102. Poenitentia XIII, 103. Clades ad Aegos potamos XIII, 106. Obsidio et deditio urbis Lysandro XIII, 107. XXX viri reipubl. praefecti XIV, 3. Munus, tyrannis, rapinae, caedes XIV, 4. A Laced. immisericorditer, a Thebanis et Argivis benigne tractantur XIV, 6. Sponte exsulatum abeunt propter tyrannidem ibid. Tyrannorum cum exsulibus bellum et eiectio XIV, 32. X viri tyrannis sufficiuntur illis non meliores XIV, 33. Democratia instauratur ibid. Muro Athenas iterum cingunt XIV, 85. Cum Boeotis Corinthios et Lechaeum oppugnant XIV, 86. Thebanis ad recuperandam libertatem succurrunt XV, 26. Graecas civitates in Spartan. animant XV, 28. Iterum duces Graecorum fiunt ibid. Foedus cum Spart. ut solutum post pacem Antalcidae XV, 29. Ad bellum Boeoticum praeparatio et societas ibid. Expeditio in Euboeam XV, 30. Exaequati cum Spartanis imperium Graeciae recuperant humanitate sua, ibid. Prima victoria navalis post cladem ad Aegos potamos circa Naxum de Spartanis XV, 34. Novum cum Spartanis bellum propter Corcyram et Zacynthum XV, 45. Expeditio in Corcyram et victoria de Spart. XV, 47. Spartanis licet summis hostibus contra Thebanos auxiliantur Iphicrate ductore XV, 63. Iterum adiuvant Laced. contra eosdem duce Chabria XV, 68. Argaeum reducere conantes vincuntur a Philippo XVI, 2. Res gestae in bello sociali eiusque compositio XVI, 21. Gesta quaedam in Thracia XVI, 34. Opitulantur Phyllo XVI, 37. Sacrilegia illorum XVI, 57. Ad Chaeroueam vincuntur XVI, 86. Ad supplicium expetitos ab Alexi oratores ut conservarint XVII, 15. Muneribus corrupti Harpalum furem recipiunt XVII, 108. Cum Antipatro bellum, socii, gesta XVIII, 8. 11. Bis profligati in mari ab Antipatro XVIII, 15. Dedunt se Antipatro, et mutata reipubl. forma praesidium recipiunt XVIII, 18. Legatio ad Polysperch XVIII, 64. Piraeeum Macedones illis eripiunt ibid. Democratiae restitutio XVIII, 65. Cum Cassandro

transigunt XVIII, 74. Libertas reddita per Demetrium XX, 46. Honores Antigono et Demetrio habiti ibid. Reipublicae instauratio ibid. Duas tribus ceteris adiiciunt Antigonidem et Demetriadem ibid. Atheniensium error circa Hermaphroditos 522.

Athenio imperator servorum rebellium in Sicilia, Astrologus; vaticinium de suo regno; Lilybaeum irrito conatu obsidet; profligatur; fit imperator Salvii regis; fortiter cum Lucullo dimicat; vulneratus graviter vix evadit; Salvio mortuo succedit in regno 529. In pugna cum Aquilio consule caeditur 536.

Atho mons perfoditur XI, 2.

Atilii Reguli post hostes superatos insolentia et clades 564. Mors 566.

Atizyes ad Issum occumbit XVII, 34.

Atizyes Persarum dux ad Granicum interfectus XVII, 21.

Atlantei Amazonibus subiecti III, 54. A Gorgonibus vexati ibid.

Atlantidum nomina III, 60. Progenies, virtus ibid. Etiam Nymphae dicuntur ibid. Terra in Africa III, 61.

Atlantiorum narrationes de Diis III, 55. Hospitalitas ibid. Primus rex Vranus ibid. III, 55.

Atlas, eiusque regnum et studium III, 60. Cur coelum portare dicatur. Astrologus insignis; mors; sidus ei consecratum; filiae; Sphaerae inventor ibid.

Atlas mons III, 53.

Atossa Cyri amica 517.

Atrapas, Mediae dux XVIII, 3.

Atreus successor Eurysthei IV, 58.

Attali contumelia in Pausaniam XVI, 93. Insidiatur Alexandro XVII, 3. Seditio cum ipso exstinguitur XVII, 5.

Attalus Perdiccae navarchus, Tyrum occupat XVIII, 37. Capitur XVIII, 45. Cum ceteris captivis fugam tentans iterum capitur XIX, 16. Filiae obsessae cum Olympiade XIX, 35.

Attalus R. Pergamen. bello lacessitur a Prusia 580. Diegylidis crudelitatem aversatur 596. Acceptus est Romanis 623.

Attalus Philometor Pergamenorum rex crudelitate infamis 601.
Attica vastatur a Xerxe XI, 14. Mardonio XI, 29. Spartanis XII, 42.
Atticae sterilitas precibus impetrata et averruncata IV, 61.
Attidi honores divini cur tributi III, 59.
Attis prius, dein Papa, a Cybele amatur, concumbit cum ea, interimitur III, 58.
Atys Croesi f. inter venandum interficitur 553.
Auchisae Afri III, 49.
Averni lacus descriptio IV, 22. Obstructio per Herculem ibid.
Aves caloris maxime participes II, 53. Aves nullae in quodam monte Africae XX, 58.
Auge Herculis pallaca, Telephi mater IV, 33. Vt servata, Teuthrantis R. Mysiae uxor ibid.
Augeae stabulum ab Hercule ut purgatum IV, 13.
Augeas ab Hercule frustra bello impetitus IV, 33. Interfectus ibid.
Augurii superstitiosa observatio Athen. exitii causa in Sicilia XIII, 13. Augurium Philomelo oblatum XVI, 27. Mortem Alex. M. portendens XVII, 114.
Augustus cum Antonio debellat Iulii Caesaris interfectores, Brutum et Cassium 542.
Avium varii colores unde II, 52.
Q. Aulii Romani magistri equit. strenuum facinus XIX, 72.
Aurum apyrum III, 45. Arabiae II, 50. Aurum Panchaia exportare non licet V, 46. Aere ferroque permutatum III, 45. Auri confectio laboriosissima in confinio Aegypti III, 12. Copia apud Gallos antiquos V, 27. Ramenta ut Galli colligant et eliquent ibid. Fodinae in Aethiopia III, 12. Sacra fames XVI, 33. Fodinae uberrimae ad Philippos XVI, 8. Auro plus quam armis effecit Philippus XVI, 55.
Aurei velleris historia IV, 47. Asportatum IV, 48.
Aurifer fluvius III, 45. Auriferi fluvii Gallorum V, 27.
Austri ignoti Aethiopibus III, 48. Vbi ardorem inteudant ibid.
Autariatarum gens III, 30.

Autariates Cassander alio transfert XX, 19.
Autoleon Paeonum rex bellum gerit cum Autariatis XX, 19. Thesauros in fluvio abdit 641.
Autolycus Athen. Parrhesiastes a xxx tyrannis interficitur XIV, 5.
Autonoë uxor Aristaei IV, 81.
Axiothea, Nicoclis uxor, se cum familia interimit XX, 21.
Azones in Sicilia Pyrrho dediti 495.
Babylon a Semiramide condita II, 7. Murus, turris, pons, regiae ibid. Lacus II, 8. Cuniculus II, 9. Hortus pensilis II, 10. Babylone triumphum de Cyro debellato Artaxerxes agit XIV, 26. Primus Alex. M. ingressus felix XVII, 61. Secundus fatalis frustra dissuadetur a Chaldaeis XVII, 112.
Babylonia a Nino occupata II, 1. Lacus II, 9. Babylonia Archonis provincia XVII, 3. Situs XVIII, 6. Seleucum illi praeficit Antipater XVIII, 39. Hic Antigono illam ad tempus relinquit XIX, 55. Sed recuperat XIX, 91. Demetrius absque effectu illius recuperationem tentat XIX, 100. Evertitur ab Evemero Parthorum rege 603.
Babylonii Aegypt. colonia I, 28.
Bacchanalia IV, 3.
Bacchae in exercitu Bacchi IV, 3. 5. Indicae II, 38.
Bacchidae regno Corinthi in plures annos praesunt 635.
Bacchi seu Dionysi plures, Aegyptius, qui et Osiris, Indicus, Africanus, Boeotus, Cretensis; vide quemque suo loco. Bacchi rerum scriptores, Linus, Orpheus, Pronapides, Thymoetes III, 67. Bacchus an fuerit III, 62. Et quot fuerint, III, 63. Cur hinnulea pelle amictus I, 11. Bacchus Afer III, 66. Arabs ibid. Amaltheae et Ammonis filius Nysae educatur III, 68. Solertia et inventa III, 70. Ammonidae merita in Aegyptios et totum orbem III, 73. In Libyam expeditio et res gestae victoriaeque III, 70. De Saturno III, 71. Clementia III, 72. Iudus vetustissimus III, 63. Peragravit totum orbem III, 64. Cur biformis IV, 5. Bacchus in Creta natus, eius beneficia III, 64. Bacchus ut editus et nutritus in Naxo V, 9. Bacchus Indiam

excoluit II, 38. Cur in femore nutritus ibid. Cur inde natus III, 62. Bacchi regnum et progenies in India, obitusque II, 38. Iovis et Proserpinae f. III, 64. Agriculturae inventor; cur cornutus ibid. Iovis et Cereris f. cur dicatur III, 62. A Terrigenis discerptus et a Cerere regeneratus quid denotet ibid. Bacchi et Cereris caerimoniae eaedem, quae Osiridis et Isidis I, 96. Fabula physice explicata III, 62. Bacchi epitheta seu cognomina varia IV, 5. Ortus, educatio, nomen, res gestae, merita IV, 2. Sacra, prosopographia, militia, comitatus, inventa, armatura, hostes IV, 3. Postremus Bacchus imitatur superiores III, 74. Ideo res gestae illorum ipsi adscribuntur ibid. De Baccho narrationes diversae V, 75. Bacchi patria cur controversa III, 66. Sacra per Melampodem ex Aegypto in Graeciam adlata I, 97. Bacchi nomen unde, inventor vini III, 62. Physice vinum ibid. Cur bimater ibid. Generationes tres ibid. Vxor Ariadna IV, 61. Bacchus Iovis et Semeles f. vinum III, 64.

Bactra describuntur II, 6. Obsidio ibid.

Bactrianum Nini bellum II, 6.

Bactrianorum a Sardanap. defectio II, 26.

Bactrorum satrapa Bessus XVII, 73. Concitantur ab eo contra Alex. M. ibid.

Bactrianam subigit Alex. M. XVII, 83. Graeci in ea deficiunt XVII, 99. Philippi satrapia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Stasanori Antipater hanc tribuit XVIII, 39.

Badaca urbs XIX, 19.

Bagistama fertilis regio XVII, 110.

Bagistanus mons Mediae II, 13.

Bagoas Eunuchus, Mentoris collega in Aegypto XVI, 47. Infideliter agit XVI, 50. Mentorem fraudans capitur, et liberatus arctissimam cum illo amicitiam iungit ibid. Summa potestas in aula ibid. Ochum cum familia exstinguit XVII, 5. Vt punitus ibid.

Bagodaras Bessum prodit XVII, 83.

Baleares unde nuncupati V, 17. Baleares insulae V, 17. Nomen, magnitudo, situs, proventus, mores, instituta, a

pecunia abstinentia, nuptiarum ritus, sepultura, fundae artificium ibid.
Balius unus Titanum 634.
Ballonymus rex Tyri ab Alexandro factus XVII, 47.
Balsami locus et utilitas II, 49.
Banizomenes Arabes III, 44.
Barathra palus Aegyptia XVI, 46.
Barbari sibi ut antiquissimis inventionem rerum adscribunt I, 9. Barbaros antiquissimos facit Ephorus ibid.
Barcas praetor Carthag. Erycem occupat 509.
Bardi Gallorum poëtae III, 31. Carmina horum ibid.
Bardylis R. Illyrii, a Philippo victus XVI, 4.
Barsine, mater Herculis, filii Alex. M. XX, 20.
Barxaëntis cum Besso fuga XVII, 74.
Barzanes Armen. R. Ninò tributarius II, 1.
Basilea f. Coeli et Terrae III, 57. Mater Deûm et quare ibid. Hyperionis uxor ibid. Solis et Lunae mater ibid.
Basilea insula electrifera V, 23.
Bata Aegyptia I, 34.
Batea filia Teucri IV, 75.
Battaces Phryx, Cybeles sacerdos, Romam venit, ornamentis regalibus; indigne habitus; precibus Tribunum plebis occidit; honorifice dimittitur 537.
Bedys urbs Bisaltiae XIX, 50.
Belesys Chaldaei cum Arbace Medo conspiratio II, 24. De Arbace vaticinium ibid. Rebelles confirmat ibid. 25. Fraudulentia II, 28.
Belephantes Chaldaeorum legatus ad Alex. M. XVII, 112.
Belus, parentes Neptunus et Libya, secundum Aegyptios, studia, res gestae I, 28.
Belus Babylonius Iupiter II, 8. 634. Beli templum II, 9. Statuae ibid. Sepulcrum instaurandum mandatur ab Alex. XVII, 112.
Benefactoribus olim regna tradita I, 43.
Beneficiis Gratiae praesunt V, 73.
Berecynthus mons V, 64.
Beryllis color unde II, 52.

Bessus praeses Bactrorum Darium ultimum perfide interficit; regem se facit, et Bactrianos concitat XVII, 73. Cum Satibarzane conspiratio XVII, 78. Alex. deditus digno afficitur supplicio XVII, 83.

Bestiarum in Aegypto sacrarum aetiologia I, 86. 89. Reditus, pactio, veneratio, sepultura, interfectorum poena I, 82. Superstitiosae venerationis exempla, sollicita nutricatio, funeratio sumtuosiss. I, 89. Cultus origo I, 21.

Bestiolae quoquo versum euntes II, 58.

Bias Crethei ex Amythaone nepos IV, 68.

Biantis e VII sapientibus virtutes, humanitas, prudentia 552.

Bibacitas Gallorum V, 26.

Bibliothecae aptissima inscriptio I, 49.

Biformis epitheton cur Baccho tribuatur IV, 5.

Bigamia Philippi XVII, 2. Perdiccae XVIII, 23.

Bitumen ex Asphaltite lacu ut ebulliat II, 48. Bitumen Babylonicum II, 12. Copia ibid. Pro lignis uritur ibid. Bituminis et hirci barbae suffitio resolutis in Arabia salubris III, 47.

Blanno Poenus miseratur patriae calamitates 627.

Bocchoris Aegypti rex I, 65.

Bocchus R. Africae a Mario victus 529. 631.

Boeotus Boeotorum conditor IV, 67. Posteritas ibid.

Boeoti a Boeoto appellationem sortiti IV, 67. Graecorum bellicosissimi XI, 82. Plerique Xerxi adhaerent XI, 3. A Myronide victi rebellant, iterumque vincuntur XI, 81. Athenienses vincunt et Boeotia expellunt XII, 6. Cum Plataeensibus bellum XII, 41. Athen. vincunt ad Delium XII, 70. Bellum cum Phocensibus et Laced. XIV, 81. Pugna cum Laced. anceps ad Nemeam XIV, 83. Cum Agesilao XIV, 84. Cum Athen. et Argivis Corinthum et Lechaeum oppugnant, et Corinthios vincunt XIV, 86. Boeotorum prudens cunctatio XV, 32. Victi a Philomelo XVI, 30. Ab Onomarcho XVI, 35. Phayllum vincunt 1) ad Orchomenon, 2) ad Cephissum, 3) ad Coroneam XVI, 37. Philippum contra Phocenses advocant XVI, 58. Cum Phalaeco transigunt XVI,

59. Athen. socii ad Chaeroneam XVI, 85. Frustra contra hos sollicitantur a Philippo ibid. Colonia in Asiam a Xerxe Celonas usque ducta XVII, 110. Victi a Leosthene XVIII, 11. Antipatrum sequuntur in bello Lamiaco ibid. Cum Antigono societas XIX, 77. Ptolemaeo Antigoni legato auxilia suppeditant ibid.

Boeoticum bellum a Thebanis cum Laced. gestum XV, 20. deinceps usque ad XV, 75.

Boeotarchae XV, 53.

Boeotus intimus consiliarius Antigoni XIX, 85.

Bolae contra Aequos defenduntur XIV, 117.

Bolco Syracus. dux XI, 91.

Bomilcar regnum Carthag. affectat XX, 10. Victoriam suorum prodit XX, 12. Tyrannidem invadit XX, 43. Conflictus cum oppidanis infelix XX, 44. Supplicium ibid.

Borcanii a Nino debellati II, 2.

Boreadae principes Hyperboreorum II, 47. Phinei filios e vinculis liberant IV, 44.

Bosporum, planta Indiae II, 36.

Bospori Cimmerii rex Spartacus post Archaeanactidas XII, 31. Regum intestina bella XX, 22.

Bottiaei in Thracia Athen. exercitum caedunt XII, 47.

Boves Aegyptiis cur praecipue sacri I, 21. 38. Boves rufi in Aegypto cur mactentur I, 88. Boves Indici peregrinantes III, 31.

Boves Aegyptiis cur praecipue sacri I, 61. 38. Boves rufi in Aegypto cur mactentur I, 88. Boves Indici perigrinantes III, 31.

Bracae Gallorum V, 30.

Brachmanes Indi subiugati XVII, 102.

Brasidae iuvenis virtus XII, 62. Megara recipit XII, 67. Expeditio in Thraciam et res ibi gestae ibid. Vrbes Thraciae occupat XII, 68. occumbit XII, 74. Matris egregium apophthegma, honores publici ibid.

Brenni in Macedoniam irruptio, clades et interitus 497.

Brevia in sinu Arab. et nautarum ibi calamitas III, 40.

Britannia insula V, 21. Situs, a Caesare subucta, figura, di-

mensio, promontoria, incolae, stannum, maria reciprocatio, mercatura ibid.
Britannicas insulas Iul. Caesar cognitas reddidit III, 38.
Britannorum instituta, victus, mores V, 21. Stanni Britannici confectio et mercatura V, 22.
Britomartis ortus, inventa, honores, cur Dictynna V, 76.
Bromius quid IV, 5.
Brutii e servorum colluvie orti, etymologia XVI, 15. Res gestae quaedam 490. Agathoclem profligant ibid. Terras horum populatur Agath. 491. Obsides tradunt Agathocli, sed mox armis vindicant ibid.
Brutus cum Cassio debellatus a Triumviris 542.
Bubastus Chersonesi Cariae urbs V, 62.
Bubastum in Aegypto a Mentore receptum XVI, 49.
Bucephali indoles XVII, 76. capitur ibid. Vrbs Indiae Bucephala in honorem mortui conditur XVII, 95.
Bucolicum carmen a Daphnide inventum IV, 84.
Budorium Salaminis castellum XII, 49.
Bunias, napi genus III, 24.
Bura et Helice submersae XV, 48.
Busirides duo I, 45.
Busiris praefectus Osiridis I, 17.
Busiris secundus Heliopolin condit I, 45. Fabula de mactatione hospitum unde I, 88.
Busiris ab Hercule occisus IV, 18.
Buta Achaiae urbs liberatur XX, 103.
Butes fil. Boreae, Naxum condit V, 50. Facinus violentum et interitus ibid.
Butes Erycis pater IV, 83.
Byzantiorum et Chalcedon. expeditio in Bithyniam et crudelitas XII, 82. Vrbs proditione capitur ab Athen. sed non absque pugna XIII, 66. Perinthiis opem ferunt XVI, 74. Obsidentur incassum a Philippo XVI, 76. Societatem Antigoni detrectant XIX, 77.
Byzas rex Byzantio nomen indidit IV, 49.
Cadaverum in Aegypto condiendorum ratio I, 91. Cadaverum humanor. oppigneratio I, 93.

Cadmea Theb. arx a Laced. occupatur XV, 20. Recuperatur XV, 27.
Cadmus Aegyptius I, 23.
Cadmi vagatio, Thebas condit, uxor, filii IV, 2. Cum Harmonia nuptiae in Samothrace, et Deorum illic munificentia V, 48. Vt nato e Semele Baccho divinitatis opinionem adstruxerit I, 23.
Cadmus primus literarum doctor Graecis V, 57. Literas in Graeciam attulit III, 67. Rhodiis templum Neptuni condit V, 73.
Cadmi historici de Nilo sententia I, 37.
Cadmus primus Thebanorum rex IV, 2.
Cadmus ex Aegypto expulsorum ductor in Graeciam 543.
Caduceatorum legationes a Mercurio inventae, et Caduceum Mercurii inventum V, 75.
Cadusii a Nino domiti II, 2. Cadusiorum bellum perpetuum cum Medis II, 33.
Caecilius Cos. Asdrubalem et Celtas in Sicilia magna clade afficit 506.
Caepio Viriathum viribus exuit, doloque necat 524.
Iulius Caesar ob res gestas deus censitus I, 4. Arctoa Romanis patefecit III, 38. Britanniam subegit ibid. Coriuthum missis colonis instaurat 591. Tauromenitas Romanorum coloniam facit XVI, 7. Caesaris cum Pompeio bellum summatim 541. Caesaris trucidatio ibid.
Caesariem Galli ut nutriant V, 28.
Caietes portus, olim Aeetes IV, 56.
Calani gymnosophistae mors voluntaria XVII, 107.
Calaris urbs Corsicae V, 13.
Calceamenta militaria Iphicrates Atheniens. expeditiora facit XV, 44.
Callae res gestae in Phrygia XVII, 7.
Callas dux Cassandri contra Polysperch. XIX, 35.
Callantinorum cum Lysimacho bellum XIX, 73.
Callatinorum urbs in Sicil. a Ducetio conditur XII, 29.
Callias legatus Athen. in pacificatione cum Artaxerxe XII, 29. Dux ad Potidaeam cadit victor XII, 37.

Callias rerum Syrac. scriptor 492. Nimius in Agathocle laudando 561.

Callibius Spart. praesidii Atheniens. praefectus tyrannis dominantibus XIV, 4.

Callicratides Spart. Lysandri successor in praetura navali XIII, 76. Simplicitas et vitae innocentia ibid. Cum Athen. et Mitylenaeis pugna acerrima XIII, 77. Prodigium et somnium, generosaque ante mortem dicta XIII, 97. Pugna cum Athen. ad Arginusas, virtus et interitus XIII, 99.

Calliopes etymon IV, 7.

Callippus dux Syracus. XVI, 36. Fuga ibid. Cum Leptine Rheginis libertatem reddit XVI, 45.

Callisthenes quando vixerit IV, 1. Callisthenes historiae Graecae scriptor XIV, 117. Vbi incipiat et desinat XVI, 14.

Callistratus demagogus Athen. XV, 38.

Callixeni, qui capitalem in duces Athen. optime meritos sententiam scripsit, fuga ignominiosa XIII, 103.

Callo puella androgyna nubit; post virilium eruptionem vir agnoscitur; ut penis illius sine foramine sit curatus 521. s.

Calpurnius Cos. rem male gerit ad Carthaginem 591.

Calumniatorum poena I, 77. Eorundem poena legibus Charondae XII, 12.

Calydnae insulae possessores V, 54.

Calydnaei sub Phidippo et Antipatro ad Troiam ibid.

Calydonius aper, eiusque venatio IV, 34.

Camarina a Gelois occupata XI, 76. Cives Syracusas et hinc Leontium commigrant XIII, 113. Dionis socii XVI, 9. Vrbem frequentiorem reddit et ampliat Timoleon XVI, 82. Ab Agathocle ad Poenos deficiunt XIX, 110. Ab Agathocleanis infestantur XX, 32. Camarina a Carthag. expugnata 503.

Cambyses Persarum rex, furiosus et atrox 556. Dona accipit ab Afris ibid.

Cameli Arabici dityli II, 54. Agrestes III, 43. Dromadarii III, 45.

Camelopardales Arabicae II, 51. Nomen, forma ibid.

Camelorum murus, urbs Aegypti, a Perdicca frustra oppugnatur XVIII, 34.
Camillus Volscos ad internecionem fere caedit, Aequos vincit, Gallos prope delet XIV, 117.
Campanorum coalitio et nomen XII, 31. Mittuntur in subsidium Athen. in Sicilia XIII, 44. a Carthag. non satis liberaliter dimissi XIII, 62. Dionysio succurrunt XIV, 8. Catanam inhabitandam accipiunt a Dionysio XIV, 15. Aetnam commigrant XIV, 58. Delentur a Timoleonte XVII, 82. Pax illis datur a Rom. XIX, 76.
Campe monstrum a Baccho Ammonio domitum III, 72.
Canes Cephali f. Phocens. rex IV, 53.
Canes Indiae fortissimi XVII, 92. Canis cur ab Aegypt. colatur I, 50. utilitas I, 87.
Canino capite homines III, 35.
Canimulgi Aethiopes III, 31.
Cantharidum intinctu visus ademtus 491.
Capaneus Argivorum dux IV, 65.
Caper salacissimus I, 88.
Capillos Galli ut colorent V, 28.
Cappadociam Ariarathes vivente Alex. M. sibi retinuit XVIII, 16. A Perdicca subigitur ibid. Eumenis provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Cappadociae regum genealogia 517.
Caprae oraculi Delphici vim fatidicam primum inveniunt XVI, 26. Sacrificandarum mos Delphis ibid.
Capys Assaraci fil. IV, 75.
Carae Mesopotamiae pagi XVII, 110.
Carani Maced. R. genus et maiores 637.
Carbi Arabes III, 46.
Carbunculi ubi reperiantur III, 53. Carbunculorum ortus II, 52.
Carceris Albani descriptio 516.
Carcinus poëta tragicus de raptu Proserpinae V, 5.
Carcini Athen. ducis gesta in Peloponneso XII, 42.
Carcinus pater Agathoclis XIX, 2. Somnium ibid. Exponit Agathoclem, et agnitum recipit figulinamque docet ibid.

Carduchorum gentem magna cum difficultate Graeci peragrant XIV, 27. Montes ibid.
Caria Cassandri provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Cassandro confirmatur XVIII, 39. Denegant belli societatem Antigono XX, 46.
Cariotae Syriacae, Arabicae, Babylonicae II, 53.
Carmanii a Nino subacti II, 2.
Carmania Tlepolemi provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5.
Carmina Musarum inventum V, 74.
Carpasiam Cypri Demetrius capit XX, 47.
Carpathi insulae possessores V, 54.
Carhaginienses opibus et potentia unde creverint V, 38. Illorum ad belli Xerxici societatem invitatio et apparatus XI, 1. Numerosas in Siciliam copias ducunt Xerxis gratia XI, 20. Horrenda strages in Sicilia ad Himeram XI, 22. Pavor et luctus Hamilcare caeso XI, 24. Pacem a Gelone redimunt XI, 26. Ab Egestanis attrahuntur in Siciliam contra Selinuntios XIII, 43. Carthaginiensium magistratus reges dicti XIV, 54. XV, 15. XX, 33. Bellum cum Syracusanis XIII, 43. Saevitia et impietas in excidio Selinuntis XIII, 56. et post Himerae XIII, 62. Totam Siciliam occupare aggrediuntur XIII, 80. Novi apparatus ibid. Gelam obsident et capiunt XIII, 108. 111. Bellum cum Dionysio XIV, 41. et deinceps. Mercatores Syracusan. et Carthag. ceteri ab inquilinis Graecis male tractantur XIV, 46. Vincuntur a Syracusan. XIV, 64. Classis affligitur a Dionysio XIV, 72. Pestis atrocissima XIV, 70. Classis incendium XIV, 73. Pacem a Dionysio redimunt XIV, 75. Castris vitaque exuuntur ibid. Fortunae mutatio ob superbiam XIV, 76. Afri rebellant XIV, 77. Placare Deos student; rebelles dissipantur ibid. Res in Sicilia fulciunt XIV, 90. Nova in Siciliam expeditio contra Dionysium XIV, 95. Inopia, pacificatio XIV, 96. Aliud cum Dionys. bellum XV, 14. Strategema, pugna Siculis funesta, pacificatio XV, 16. s. Pestis, ac Panici terrores XV, 24. Vltimum cum Dionys. bellum XV, 73. Alia in Siciliam expeditio Hannone duce XVI, 67. Expeditio et apparatus contra Timoleontem XVI, 73. Insigni proelio vinçuntur a Timoleonte XVI, 79.

Carthagine deponitur imbellis sexus Tyriorum ab' Alex. M. oppugnatorum XVII', 41. Bellum cum Agathocle duce Amilcare; expeditio in illum et naufragium XIX, 106. Mos in luctu publico ibid. Victoria insignis ad collem Ecnomon XIX, 108. Syracusas obsident XX, 5. Agathoclem insequuntur in Africam traiecturum, sed irrito conatu XX, 6. Trepidatio sub adventum Agathoclis XX, 8. Praeparatio contra ipsum XX, 10. Sacra cohors ibid. Pugna cum Agath. infelix, fuga XX, 12. Triumphus ante victoriam XX, 13. Paulo ante victrix iam obsidetur ibid. Supplicationes post cladem ab Agathocle acceptam XX, 14. Victimae humanae ibid. Amilcaris opem implorant XX, 15. Frustra Syrac. moenia conscendunt XX, 16. Strategemate Agathoclis victi XX, 34. Profligantur ab Agathocle in Numidia XX, 38. Bomilcaris tyrannidem propulsant XX, 44. Meliora belli consilia instituunt XX, 59. Vrbs expugnatu difficilis ibid. Archagatho multas inferunt clades XX, 60. Agathocl. superant XX, 64. Castra incenduntur fortuito; Panici terrores ac tumultus XX, 65. A bello Agathoclis ut liberati XX, 69. Romanorum socii contra Pyrrhum 495. Cum Pyrrho in Sicilia bellum 496. Cum Romanis 501. Cum mercenariis 510. Cum Hispanis et Celtis ibid. Mamertinos desperantes servant deluso Hierone per strategema 500. Ab Appio Claudio victi 501. De regulo victoria 504. 564. Horum socii in primo bello Punico 510. Bellum cum sociis 567. Carthaginiensis muri quanta altitudo et latitudo 522. Belli ultimi initia 627. Pessumdantur a Romanis 591.

Carthago Nova in Hispania ab Asdrubale condita 511

Carthalo praetor Carthag. felix contra Romanos in Sicilia 505. Vincit Rom. 508.

Carystii Athen. socii in bello Lamiaco XVIII, 11.

Carystus in Euboea urbs Dryopum IV, 37.

Casius Syriae mons, Iovi sacer 634.

Caspiae portae II, 2.

Cassander post obitum Alexandri fit Cariae satrapes XVIII, 3. Confirmatur ei provincia XVIII, 39. Antigono chiliarchus adiungitur ibid. Ordinata patris rescindit XVIII, 49. Ad

imperium se praeparat ibid. Antigoni opem implorat XVIII, 54. Piraeeum occupat XVIII, 68. Cum Athen. transigit XVIII, 74. Res Macedoniae confirmat XVIII, 75. Cum Olympiade bellum XIX, 35. Expeditio in Polysperch. XIX, 36. Nova ad regnum occupandum praeparatio XIX, 52. Cassandriam condit XIX, 53. Thebas instaurat ibid. Indigne tractat Roxanen cum filio XIX, 52. Expeditio in Peloponnesum ibid. Acta ibidem XIX, 54. Cum ceteris in Antigonum conspirat XIX, 57. Alia in Peloponn. expeditio et res gestae XIX, 63. Cum Acarnanibus societas XIX, 67. Expeditio in Illyridem et res feliciter gestae XIX, 67. Contra Antigonianos in Cariam expeditio XIX, 68. Successus felix, Philippi legati ductu XIX, 74. Pax cum Antigono instabilis XIX, 75. Expeditio in Graeciam ibid. Res gestae in Asia ibid. Oritas obsidet ibid. Cum Apolloniatis bellum infelix XIX, 89. Alexandri filium cum matre nefarie tollit XIX, 95. Paeonibus succurrit XX, 19. Autariatis alias sedes attribuit ibid. Diadema sibi imponit XX, 53. Rhodiis obsessis commeatum mittit XX, 96. Frustra pacem ab Antigono petit XX, 106. Ceteros monarchas sibi adiungit ibid. Expeditio in Antigonum et apparatus XX, 107. Demetrio frustra occurrit XX, 110. Pacem cum eo facit dubiam XX, 111. Pleistarchum ducem in Asiam mittit XX, 112. Crimina in Cassandrum congesta ab Antigono XIX, 61.

Cassander, potens Cariae satrapa, Ptolemaei armorum socius XIX, 62. Exercitus Cassandri contra Antigonum praefectus Alexander Polysperchontis f. XIX, 64.

Cassander a Corcyrae obsessione depellitur per Agathoclem 489.

Cassandria condita XIX, 52.

Sp. Cassii interitus XI, 37.

Cassius cum Bruto victus a triumviris 542.

Castabus Chersonesi urbs V, 62.

Castor et Pollux inter Argonautas IV, 41. Cur Dioscuri IV, 43. 545.

Castra Persarum opulentissima capiuntur XVII, 35. Cartha-

ginienſium fortuito incenſa XX, 65. Eumenis inducto fluvio prope ſubmerſa XIX, 13.
Caſus mirabilis circa Talon IV, 76. Circa Ariſtaeum IV, 82. Circa Herculem et Iunonem IV, 10.
Catana novos habitatores accipit, Aetnaque dicitur XI, 49. Cives eiecti in patriam revertuntur XI, 76. In partes Atheniensium dolo adiguntur XIII, 4. Proditione Dionysii subiguntur XIV, 14. Desciscunt ab Agathocle ad Carthagineuses XIX, 110.
Catapultaria ars ubi et quando inventa XIV, 42.
Cataracta, urbs Samnii, expugnata a Romanis XX, 26.
Cathaeorum in India uxores vivae cum maritis defunctis cremantur XVII, 91.
Cato cur Demoſthenes fuerit dictus. ſuadet delendam Carthaginem 605.
Catreus, rex Cretensis, a filio interimitur V, 59.
Q. Catulus, a Mario desertus, calcis evaporatione sibi mortem consciscit 542.
Caucasus olim Paropamisus XVII, 83.
Cauloniae oppugnatio XIV, 103. Desolatur XIV, 106.
Caulonii Etrusci a Gallis infestati XIV, 113.
Cannus ab Antigono capitur XIX, 75. Recuperatur a Ptolemaeo XX, 27.
Cauri violentia apud Gallos V, 26.
Causidicorum in Aegypto reiectio I, 76.
Cebalinus insidias Alexandro structas detegit XVII, 79.
Cedon, Atheniensis dux, a Pollide Spartano in pugna ad Naxum interfectus XV, 34.
Celbani interitus XIX, 44.
Cella vinaria amplissima Gelliae Agrigentini XIII, 83.
Celonae populus Asiae XVII, 110.
Celtae et Galatae Diodoro ut differant V, 32. Celtae iuxta Oceanum Dioscuros venerantur IV, 56. Vide *Galli*. Celtae ebrietate sua cladem sibi et Poenis funestam conciliant in Sicilia 506. Ab Hamilcare in Hispania caeduntur 510.
Celtiberorum descriptio V, 33. Nomen, habitus, arma, mores, victus ibid.

Cenchreus Salaminis et Neptuni filius V, 72. Facinus heroicum ibid.
Census ratione respublica Attica administrari coepta XVIII, 18.
Centaurorum ortus, deque eo traditiones IV, 69. Ixionis ex nube soboles IV, 70. De Centauris fabula quid significet ibid. Cum Hercule conflictus IV, 12. Nomina ibid. Cum Lapithis bellum IV, 70.
Centoripinorum in Sicilia cum Dinocrate conspiratio et Agathoclis de illis ultio XIX, 103. Liberatio frustra tentatur a Nymphodoro ibid. Agathoclem per fraudem ingressum expellunt XX, 56.
Centrites fluvius Armeniae XIV, 27.
Cephaloedium proditione a Romanis captum 505.
Cephalus Corinthius Timoleontem in reformanda republica Syracusarum adiuvat XVI, 82.
Cephei filii IV, 33.
Cephisus terrae aggestor I, 39.
Cephren Aegypti rex I, 64. Eius pyramis excellens, ibid.
Cepus animal III, 35.
Cerastarum serpentium morsus, color, effecta III, 50.
Cerasus a quibus condita XIV, 30.
Ceraunilia urbs Samnii a Romanis subacta XX, 26.
Cerberum Orco extrahit Hercules IV, 25. Vbi XIV, 31.
Cercaphus Solis filius V, 56. Princeps Rhodi factus, filii tres V, 57.
Cercina insula V, 12.
Cercola loci nomen 539.
Cercopes praedones ab Hercule domiti IV, 32.
Cercyon a Theseo interemtus IV, 59.
Cercyra Asopi filia IV, 72.
Ceres terra est I, 12. Parentes, frumenta abolita restituit, honores V, 4. Oberratio per totum orbem et merita in homines ibid. Sacrificia in Sicilia ibid. Cur Thesmophoros I, 14. Eadem, quae Isis, ut Aegyptii volunt V, 69. Sacra ut Athenas venerint I, 29. Cereris inventa V, 68. Cereris et Proserpinae cultus apud Carthaginienses primum coeptus XIV, 77. Templa a Gelone exstructa XI, 26.

Cerne urbs Atlantidum III, 54.
Cersobleptes, rex Thraciae, Atheniensibus urbes Chersonesi Thracicae concedit XVI, 34. Thraciae urbes subiuganti obsistit Philippus XVI, 71. Stipendiarius fit Philippo ibid.
Cerva aureis cornibus ut ab Hercule capta IV, 13.
Cerynniam in Cypro expugnat Seleucus XIX, 62.
Cete ubi hominibus non molesta III, 41.
Cetei uxor cum ipso defuncto viva crematur XIX, 34.
Cetes Aegypti rex, qui et Proteus I, 62.
Cetivori Aethiopes III, 21.
Ceyx rex Trachiniae, hospes Herculis IV, 36.
Chabinus mons Arabiae III, 44.
Chabrias Atheniensium dux in Sicilia XII, 54. Iphicratis successor XIV, 92. Dux copiarum Acoris in Aegypto, revocatur Pharnabazi instinctu XV, 29. Res gestae in Euboea XV, 30. Strategema XV, 32. Facinorum ipsius quod laudatissimum XV, 33. Gloria ibid. Victoria navalis de Pollide Spartano XV, 35. In defunctos pietas ibid. Interitus eiusdem XV, 36.
Chabrias dux Atheniensium Corinthum defendit contra Thebanos XV, 68. Cum Agesilao Tacho militat in Aegypto XV, 92. Ad Chium occumbit XVI, 7.
Chabryis Aegypti rex I, 64.
Chaeronea nobilitatur victoria Philippi de Atheniensibus XVI, 85.
Chai, populus. XIV, 29. Aliis Taochi. Vid. not.
Chalcedonensium in Bithynia crudelitas XII, 82. Obsidentur ab Atheniensibus, et horum victoria ibi de Spartanis XIII, 66.
Chalcidenses desciscunt ab Atheniensibus XII, 34. His auxiliatur Brasidas contra Athenienses XII, 67.
Chalcidenses gens Ponti XIV, 29.
Chalcidenses Siculi auxilia mittunt Atheniensibus in Siciliam XIII, 44. Oppida eorum a Dionysio subiguntur XIV, 14.
Chalcidicae Thraciae urbes quaedam a Philippo subactae XVI, 52.

Chalcis Asopi filia IV, 72.
Chalcis Euboeae Cassandri imperio obnoxia XIX, 77. Libertas illi restituitur a Ptolemaeo legato Antigoni XIX, 78.
Chaldaeos astrologiam ab Aegyptiis accepisse I, 81. Quales philosophi II, 29. Disciplinae modus a Graecis diversus ibid. Chaldaeorum astrologia II, 30. De stellis opiniones ibid. Dii ibid. Vaticinia II, 31. Stellarum distributio ibid. De eclipsi solis deque terra opiniones II, 31. Illorum honos II, 29. Dogmata ibid. Chaldaei augures et astrologi ibid. Sacerdotes II, 24. Illorum sententia de prodigiis in coelo XV, 50. Dissuadent Alexandro ingressum in Babylonem XVII, 112. Qualis horum divinatio ibid.
Chares, dux Athen. XV, 95.
Chariclides dux Corinthi, Dionis comes in fuga et coepti adiutor XVI, 6.
Charidemi Atheniensis parrhesia ad Darium et interitus XVII, 30.
Charmuthas Arabiae portus omnium pulcherrimus III, 44.
Charon Aegyptiorum I, 92. 96.
Charondae legum recensio XII, 12. Celebratio, severitas XII, 14. Leges quae correctae XII, 17. Sua nece leges confirmat XII, 19.
Charopus Epirota populares adfligit 578. 587.
Chelonophagi Aethiopes III, 21.
Chemmis (Chembes) rex Aegypti eiusque pyramis I, 63.
Chemmis, alias Panopolis I, 18.
Cheuion mons XIV, 29.
Cherisophus dux Lacedaemoniorum in bello Cyri XIV, 19. Graecorum ex oriente remeantium imperator XIV, 27.
Chersonnesus Amazonum urbs in Tritonide palude III, 53.
Chersonnesus Cariae V, 60. Qui in eam migrarint; Hemitheae fanum religiosissimum V, 62.
Chii incolae antiqui V, 8[illegible]. Chii exsules restituuntur XIII, 65. Atheniensibus rebellant cum ceteris in bello sociali XVI, 7. Memnoni se adiungunt XVII, 29.
Chiliarchi Macedonis munus XVIII, 48.
Chiron ab Hercule interfectus invito IV, 12.

Chirurgia Aesculapii inventum V, 74.
Choromnaei a Nino subacti II, 2.
Chortacana urbs Hyrcaniae XVII, 78.
Chronologia Diodori a Troiae excidio usque ad xxx tyrannos Athenarum XIV, 2. Item usque ad initia regni Agathoclis XIX, 1.
Chrysaor opulentissimus Iberiae rex IV, 17.
Chrysolithi color unde exsistat II, 52.
Chrysopolis, castellum et urbs Chalcedoniae a ducibus Atheniensibus conditum XIII, 64.
Ciborium Aegypti I, 34.
Cicadae precibus Herculis abactae IV, 22. Cicadae ubi nullae et quare IV, 22.
Cichorius, Gallorum dux post interitum Brenni 497.
Cici Aegyptiis pro oleo lucernarum I, 34.
Cilicia Philotae provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Philoxeno assignatur ab Antipatro XVIII, 39.
Cilix, unde regioni nomen 634.
Cilles, Macedo, Ptolemaei legatus, a Demetrio cum exercitu subigitur XIX, 93.
Cimbri Romanos graviter vexant 529.
Cimmerii postea Cimbri V, 32.
Cimon, Miltiadis filius, in carcerem abditur ob patris mulctam 559. Eius in Thracia res gestae, expeditio in Asiam, victoriae terra marique illustres XI, 60. Strategema contra Persas XI, 61. Gloria XI, 62. Persas vincit ad Cyprum; iterum in Cilicia XII, 3. In victos humanitas; provida de Salamine Cypri coniectura XII, 4. Suis victoriis Graecis in Asia pacem ac libertatem procurat ibid. Mors ibid.
Cinnae cum Mario consultatio de pace reipublicae reddenda 542.
Cios Mamertinorum dux ab Hierone victus sibi vitam decurtat 500.
Circeum Italiae IV, 45.
Circes historia IV, 45.
Circumcisio Troglodytarum III, 32.
Cissii gens Persica fortis XI, 7. Vide *Cossaei*.

Cithara Apollinis inventum V, 31.
Classem primam Neptunus instituit V, 69.
Claudii (Publ.) superbia et atrox ingenium 665.
Clazomenii sublevantur Alcibiadis ope contra exsules XIII, 71. Astu Cumaeis Leucae possessionem praeripiunt XV, 18.
Clearchus, dux Peloponnesiorum in pugna ad Abydum, qua vicerunt Athenienses Theramenis, Alcibiadis et Thrasybuli ductu XIII, 51. Harmostes Byzantii XIII, 66. Successorem sibi Callicratidas adhuc vivens designat XIII, 98. Fit tyrannus; a Panthoeda Spartano profligatus ad Cyrum fugit XIV, 12. Peloponnesiorum ductor in expeditione Cyri XIV, 19. Bis fundit Persas in pugna Cyri XIV, 23. 24. Strategema ibid. Dolo interficitur a Persa XIV, 26.
Clearchus Heracleae tyrannus XV, 81. Mors XVI, 36. Dionysii filius XX, 77.
Clearchus Nausiclis filius legatus ad Nicanorem praefectum Munychiae XVIII, 64.
Clementia victoris Bacchi III, 71. Clementiae post victoriam exemplum insigne Iasou IV, 53, itemque Dionysus Ammonius sive Nysaeus III, 72. Clementia erga victos commendatur XIII, 23. Propter lucrum XIII, 57. Inusitata erga victos in Dionysio XIV, 106. Insignis erga Athenienses in Antipatro XVIII, 18. Singularis in Ptolemaeo XIX, 86. Clementia potior supplicio 494. Demetrii in Thebanos devictos 491.
Cleolaus Herculis ex conserva filius IV, 31.
Cleombrotus rex Spartanorum XV, 23. Acta XV, 52. et deinceps. In pugna Leuctrica occumbit XV, 55.
Cleomenes rex Spartae LX annos et X menses regnavit XX, 23. Obitus et successor ibid.
Cleon, homo crudelis psephisma de Lesbiorum internecione scribit XII, 55. Navarchus adducit CCC Lacedaemoniorum e Sphacteria captivos XII, 63. In Thraciam mittitur XII, 73. Toronem recipit ibid. Proelium cum Brasida et interitus XII, 74.
Cleon, alter servilis belli concitator, summus Enni impe-

rator 528. 601. Eruptione ex urbe Ennaeorum facta fortiter dimicans occumbit 528.
Cleone, Asopi filia IV, 72.
Cleonnis Messenii fortitudo et laus 637.
Cleonymus Spartanorum malus imperator XX, 105. Tarentinorum res improbe administrat ibid.
Cleopatra filia Boreae, a Phineo marito capta, sed Argonautarum ope liberata IV, 44.
Cleopatra Attali, altera Philippi uxor XI, 93.
Cleopatra Alexandri M. soror Alexandro Epirotae nuptum datur XVI, 91. Post hunc Perdiccae XVIII, 23. tandem Cassandro; necatur XX, 37.
Cleopatra Ptolemaei Physconis uxor 602.
Cleopho rabula Atheniensis V, 53.
Cleopompus dux Atheniensium, Locros fundit XII, 44.
Cleptius, vel Clepitius, praetor Italiotarum in bello Marsico 535.
Clinias Tarentinus Pythagoreus 554.
Clinippides dux Atheniensium in Lesbo XII, 55.
Clinius Cous militat Nectanebo regi Aegypti et occumbit XVI, 48.
Clino dux Graecorum militum apud Carthag. XX, 38.
Clisthenes Sicyonis tyrannus 550.
Clitarchus historicus de Babylone II, 7.
Clitus Macedo Alexandrum M. in acie extreme periclitantem servat XVII, 20. Ordinum ductor ad Arbela XVII, 57.
Clitus, Antipatri legatus, navali pugna vincit Athenienses XVIII, 15.
Clitus Lydiae praefectus XVIII, 39.
Clitus, Polysperchontis navarchus, contra Antigonum mittitur XVIII, 72. Victoria de Antigonianis ibid. Classe exuitur Antigoni solertia ibid.
Clius Musae etymon IV, 7.
Clonius Alegenoris filius IV, 67.
P. Clonius, eques Romanus, a servis trucidatus 532.
Clusium a Gallis oppugnatum XIV, 113.
Clyzaei (Alyzaei) pars belli Lamiaci XVIII, 11.

Cnemus Lacedaemoniorum dux XII, 49. Piraeeum tentat, sed frustra ibid.
Cnidiorum colonia in Siciliam et Liparam V, 9.
Coae insulae Neander praefectus V, 81.
Coae urbis incrementa XV, 76.
Cocalus Daedali amicus et hospes IV, 77. Stratagema contra Minoëm IV, 79. Minoëm hospitio excipit XVI, 9.
Cochleae Aegyptiae earumque inventor V, 37.
Cocyti aeneae portae in Aegypto I, 96.
Coelus Atlantiorum rex eiusque ἀποθέωσις et soboles III, 56. Filii Atlas et Saturnus regnum inter se dividunt III, 56. Anni horas, id est partes, ostendit III, 56.
Coelo quae eveniunt, certo Dei consilio fiunt II, 30. A coelestibus sors fortuita et casus removentur a Chaldaeis ibid. Coelum pro Deo colitur in Taprobana II, 59. Coelum Iudaeis Deus 543.
Coenus dux ordinum ad Arbela XVII, 57.
Coeus Titan, pater Latonae V, 67.
Colchorum historiam in *Argonautis* vide. Cum Argonautis pugna IV, 48.
Colchi Aegyptiorum colonia I, 28.
Colchicum mel dementes reddit XIV, 37.
Colophonios subiungit foederatis Prepelaus XX, 107.
Colores a luce II, 52.
Columbam Assyrii cur honorent II, 4. 20.
Columnae Herculis IV, 18.
Colymbethra Daedali in Sicilia IV, 78.
Comanus frater Cleonis a Rupilio captus 529.
Comas alendi ritus in peregrinatione Aegyptiorum I, 18.
Commerciorum seges in Aegypto I, 79.
Communio bonorum in Panchaea V, 45. In Taprobana II, 59. Vxorum et liberorum II, 58. III, 17. 24. 32.
Communes hominum societates a quibus inventae V, 65.
Computationum certamina instituta ab Alexandro M. XVII, 110.
Conchae pro domibus III, 21.
Conditura cadaverum Aegyptiorum I, 91.

Coniuratio Graecorum in quemvis hostem prima IV, 53.
Conon dux Atheniensium in Corcyra XIII, 48. Contra Callicratidem res gestae XIII, 77. Strategema adversus ipsum, sed infelix ibid. Pugna navalis cum Spartanis et clades XIII, 78. Mitylenen fortiter defendit ibid. Persarum navarchus contra Pharacem, Lacedaemoniorum navarchum, feliciter rem gerit XIV, 39. 79. Cum Pharnabazo de Lacedaemoniis victoria navalis ad Cnidum XIV, 83. Imperium maris Lacedaemoniis eripit, ibi Cyclades subigit XIV, 84. Muros Athenarum instaurat XIV, 85. In vincula coniicitur ibid.
Conon, Timothei filius, legatus ad Nicanorem in Munychia XVIII, 64.
Consulare imperium etiam ab Italis institutum 539.
Consulum Romae alter ex plebe primum creatus XII, 25.
Contoniatus rex Gallorum 6 7.
Convivalis Graecorum ritus II, 4.
Conviviorum apud Gallos ratio V, 28.
Coprates fluvius XIX, 18.
Coragi Macedonis et Dioxippi Atheniensis monomachia XVII, 100.
Corcyra insula unde nuncupata IV, 72. Corcyraei tergiversantur in bello Xerxico XI, 15. Cum Corinthiis bellum de Epidamno et victoria XII, 31. Victi a Corinthiis vicissim eos vincunt ope Atheniensium XII, 32. Seditio. In libertatem democraticam vindicantur XII, 57. Alia seditio immanis XIII, 48. In partes discedunt XV, 46. Apolloniam liberant a Cassandri praesidio XIX, 78. Magnam his pecuniae vim extorquet Cleonymus Spartanus XX, 105. Corcyram ab obsidione Cassandri liberat Agathocles XVII, 13.
Corfinium Italicorum curia in bello Marsico 538.
Corinthii regni initia et successus usque ad Cypselum 635. Bellum cum Megarensibus infelix XI, 79. Cum Corcyraeis de Epidamno belligerantur XII, 30. Victi a Corcyraeis bellum redintegrant XII, 31. Bis victi a Nicia Atheniensi XII, 65. Auxilia mittunt Syracusanis contra Poenos XIV, 62. Naves invenerunt XIV, 42. Poenos fugientes persequuntur

et profligant XIV, 75. Seditio belli Corinthiaci causa XIV, 86. A Lacedaemoniis victi ibid. Occupatur ab Argivis XIV, 92. Alia seditio XV, 40. Ab Epaminonda oppugnatur, defenditur a Chabria Atheniensi XV, 68. Gallos et Hispanos subsidio illis mittit Dionysius XV, 70. Dionem Syracusanum adiuvant XVI, 6.

Corinthi fit conventus Graecorum de bello Persis inferendo XVI, 89. Iudicium habetur de rebellibus Graecis XVII, 73. Infestatur a Cassandro XIX, 63. A Ptolemaeo subigitur XX, 37. A Demetrio recuperatur XX, 103. Evertitur a Romanis et restauratur a Iulio Caesare 591.

Cornelius Merula consulatu se abdicat 614.

Cornua Bacchum vere habuisse III, 73.

Coronae in Olympicis aetiologia IV, 14.

Coronea, nobilis pugna, qua debilitati Athenienses urbibus Boeotiae cedunt XII, 6. Occupatur ab Onomarcho XVI, 35.

Coronus Caenei rex Lapitharum IV, 37.

Corseon planta Aegypti I, 10.

Corsicae situs, possessores antiqui, urbes, servi, proventus, incolarum victus, iustitia, puerperii ritus, mel amarum V, 13.

Corybantes filii matris Deûm III, 54.

Corybas, Iasionis et Cybeles filius, matris Deûm sacra in Phrygiam ex Samothrace transtulit V, 49.

Corynetes a Theseo necatus IV, 59.

Corythus rex Corinthi IV, 33.

Cos insula Aristaei sedes ad tempus IV, 82. refugium Persarum post Halicarnassum in bello cum Alexandro XVII, 27.

Cosconius imperator Italicorum in bello Marsico felix 539.

Cossaei cum Alexandro M. belligerantur XVII, 111. Multum Antigono damni inferunt XIX, 19.

Cothon portus Carthaginis III, 43.

Cotta, Paphlagoniae praefectus, Sardanapali amicus II, 26.

Cotyora Sinopensium colonia XIV, 31.

Craterus amans regis XVII, 114. Dux ordinum ad Arbela XVII, 57. Copias terrestres ducit navigante Alexandro in

Acesine fluvio XVII, 96. In Graeciam missus ab Alexandro XVIII, 4. Auxilio venit Antipatro ad Lamiam XVIII, 12. Finit cum eo bellum Lamiacum XVIII, 17. Philam Antipatri ducit XVIII, 18. Cum Antipatro bellum Aetolis infert XVIII, 24. Cum ducibus contra Perdiccam conspirat XVIII, 25. Expeditio in Eumenem XVIII, 29. Interitus eius XVIII, 30. Sepultura XIX, 59.

Cratesipolis, Alexandri, filii Polysperchontis, uxor, heroina XIX, 67. Sicyonem et Corinthum Ptolemaeo restituit XX, 38.

Cratesippidas, Lacedaemoniorum navarchus, quid gesserit III, 65.

Cratenas, dux Cassandri, victus ab Aristonoo, Olympiadis praefecto XIX, 50.

Creatio rerum omnium physica e veterum physiologia refertur I, 7.

Crenides a Thasiis frequentatae, postea Philippi dictae XVI, 8. Ampliantur ibid.

Creon Corinthiorum rex IV, 53. Cum regia Corinth. conflagrat IV, 54.

Creta olim Idaea III, 61. Cretae rex Saturnus III, 71. Insulae nomen mutat ibid. Cretae incolae, Dactyli, Curetes, Titanes; Dii in ea nati, horumque inventa et merita; Heroës, reges, gentes Cretensibus permixtae V, 64. Situs, commoditas IV, 17. Piraticam exercent 570. Perfidi sunt plerique omnes 589. Cretae incolae antiqui, Eteocretes, Pelasgi, Dores, Barbari, Argivi et Spartani V, 83. Ferarum expers ab Hercule facta IV, 17. Cretam Aeoles et Pelasgi occuparunt IV, 60. Nomen unde III, 71.

Crethei ex Tyrone filii IV, 68. Interitus illius ibid.

Crinacus Macarei pater V, 81.

Crocodili descriptio I, 35. Venatio eius ibid. Infestatur ab Ichneumone ibid. Crocodilus symbolice quid III, 4. Divinitas I, 89. Vrbs ut condita ibid.

Crocotta animal Aethiopiae III, 35.

Croesus Lydiae rex Atyn filium amittit 553. Rogo Cyri iussu imponitur ibid.

Croinmyonius sus IV, 59.
Cronia, i. e. Saturnia castella in Sicilia III, 61.
Croton ut honoratus ab Hercule IV, 24.
Crotoniatae delent Sybarim XII, 10. Italicorum contra Dionysium bellum administrant XIV, 100. Exsules reditum molientes omnes concidunt XIX, 10.
Crotonem a deditione diripit Agathocles 490.
Ctesiae Gnidii Assyriaca II, 2. Persica II, 32. Quando et ubi vixerit, ibid. Vbi historiam finiat XIV, 46.
Culices fugant leones III, 23.
Cumani Hetruscos vincunt XI, 51. A Campanorum colonia eiiciuntur XII, 76.
Cuma Ioniae infestatur a Tissapherne XIV, 35. Cumaei Leucam strategemate Clazomeniorum amittunt XV, 18.
Curetes Chersonesum Cariae occupant V, 60.
Curetes in Creta, ortus, habitatio, inventa, Iovis custodes V, 65.
Cursu equum superat Lasthenes Olympionices XIV, 11.
Cyane fons Proserpinae sacer, eius panegyris V, 4.
Cyaxares primus Medorum monarcha Herodoto II, 32.
Cybeles nomen unde II, 57. Sacerdotes ut vestiti 537. De Cybele Atlantiorum et Phrygum narrationes III, 58. Olympi primi coniux post Iasionem V, 49.
Cybele secunda prioris filia, Alce prius dicta V, 49. Ortus, educatio, familiares, inventa, honores III, 58. Honores divini in Phrygia III, 59. Currum cur trahant leones et pardales ibid.
Cyclades insulae quando habitabiles factae V, 84. Possessores ante et post bellum Troianum ibid. Cyclades insulae ad Cononem a Lacedaemoniis deficiunt XIV, 84. Infestantur ab Alexandro Pheraeo XV, 95. Memnoni se dedunt XVII, 29.
Cycnus, Martis filius, ab Hercule in solitario certamine interficitur IV, 37.
Cydoniae, urbis Cretae, conditor et situs V, 78. Oppugnatur a Phalaeco infeliciter XVI, 63. Cydoniatarum facinus impium 579.

Cydrolaus Macarei filius, Sami possessor V, 81.
Cyllenen obsidione liberat Aristodemus XIX, 66.
Cylon Crotoniata, Pythagoreorum osor 556.
Cymbala inventum Cybeles III, 58. Cymbalorum usus in acie a Baccho inventus II, 38.
Cyme ab Amazonibus condita III, 55.
Cynamolgi Aethiopes III, 31.
Cynnae sepultura XIX, 52.
Cynocephali III, 35.
Cyprus. Evagorae cum Persis de hac bellum XIV, 98. Reges Ocho rebellant XVI, 40. Oppida numerantur XVII, 42. Antigonum contra duces foederatos adiuvant XIX, 59. Redit in Ptolemaei ditionem XX, 21. Demetrii de hac cum Ptolemaeo bellum XX, 47. Recuperatur a Demetrio XX, 53.
Cyrenaei seditionem funestam excitant XIV, 34. Societatem iungunt cum Alexandro M. XVII, 49. Bellum cum Thimbrone XVIII, 19. Ab Ophella Ptolemaei imperio subiunguntur XVIII, 21. Rebelles in ordinem rediguntur a Ptolemaei legatis Agide et Epaeneto XIX, 79. Auxiliatum proficiscuntur Agathocli, sed infeliciter XX, 40. Cyrenaicae fertilitas III, 50.
Cyrene mater Aristaei IV, 81.
Cyrnos, Latinis Corsica, ubi V, 13.
Cyrnus Argivus, Chersonnesi princeps ut factus: urbs eiusdem nominis V, 60.
Cyrus, pater a Persis nominatus IV, 30. 553. Cyrus a Medis imperium Asiae ad Persas transfert III, 35. A Scytharum regina cruci affixus III, 45. Cyri maioris benignitas allexit populos ad imperium illius XIII, 22. Astyagem vincit 552. Croesum rogo eripit 553.
Cyrus iunior Ctesiae alitor II, 32. Lysandrum adiuvat contra Athenienses XIII, 70. Fratri Artaxerxi bellum meditatur XIV, 12. Infert XIV, 19. Expeditio eius et auxilia; copiae, prudentia, liberalitas, transitus in Ciliciam; exercitum compescit XIV, 20. Stativa, oratio XIV, 21. Pugna

cum Persis et interitus XIV, 23. Ducum post eius obitum virtus XIV, 25. et deinceps.
Cythera a Nicia capiuntur XII, 65.
Cyzicus redditur Atheniensibus XIII, 40. Capitur a Lacedaemoniis XIII, 49. Obsessi ab Arrhidaeo hostem strategemate eludunt XVIII, 51.
Daci a Nino subacti II, 2. Vide *Drangae.*
Dactyli Idaei, ubi, quot, studia, inventa, honores V, 64.
Daedalus Labyrinthi et statuarum rationem ex Aegypto in Graeciam attulit I, 97. Daedali monumentum et honos in Aegypto ibid. Statuae ceu vivae IV, 76. Cum prioribus statuariis collatio ibid. Exsilium et causa ibid. Opera in Creta IV, 77. Fuga e Creta ibid. Opera in Sicilia IV, 78. Filius Icarus IV, 77. Alae, navis ibid. Genus et solertia IV, 76. Opera in Sardinia IV, 30.
Daedalidae in Attica IV, 76.
Daimenes Motyaeus in crucem a Dionysio actus XIV, 53.
Damas Syracusanus, amator et dictator Agathoclis XIX, 3.
Damis praefectus Cassandri XIX, 64.
Damophilus historicus XVI, 14.
Damophili Rhodiorum navarchi contra Demetrium res gestae XX, 93.
Damophilus Ennaeus crudelis in servos, a servis cum uxore captus contumeliose tractatur et crudeliter necatur 527. 600. Filiae eius ob humanitatem parcitur ibid.
Danai peregrinatio ad Rhodios V, 58. Templum condit ibid. Danaus Iudaeorum Aegypto expulsorum ductor in Graeciam 543.
Danubius cum Rheno in Oceanum teste Diodoro influit, sed falso V, 25.
Daphnaeus dux Syracusanorum Agrigenti XIII, 86. E medio tollitur a Dionysio XIII, 96.
Daphne, Tiresiae filia, vates, oracula conscripsit IV, 66. Sibylla vocata, Homero multa suppeditavit ibid.
Daphnidis historia IV, 84. Patria, genus, studia, inventa, calamitas ibid.

Dardani ortus e Samothracia V, 48. Regnum potens in Asia ibid. Rex Troiae IV, 75.
Dardani gens Thracica a Dardano V, 48.
Dardani gens et Dardanus urbs IV, 75.
Dardanum Phrygiae XIII, 45.
Darius inferior Sesostri I, 58. Honoratus ab Aegyptiis I, 95. In Scythiam copiae quantae II, 5. Apparatus ad bellum cum Graecis ante obitum XI, 2.
Darius, Xerxis filius, trucidatur a fratre XI, 69.
Darius II. rex Persarum XII, 71. Succedit Sogdiano ibid.
Darius ultimus, a Bagoa rex factus XVII, 5. Excellens virtute XVII, 6. Contra Alexandrum ut se praepararit XVII, 7. Duces vincuntur ad Granicum XVII, 19. Consultatio de bello et crudelitas in Charidemum Atheniensem XVII, 30. Poenitentia ibid. Coactus imperator ibid. Copiarum numerus XVII, 31. Expeditio prima in Alexandrum ibid. Tabernaculum cum gynaeceo captum XVII, 35. Fuga XVII, 37. Conditiones Alexandro offert, et denuo se praeparat XVII, 39. Secunda expeditio XVII, 53. Legatio ad Alexandrum et conditiones aliae XVII, 54. Pugna cum Alexandro ad Arbela et fuga XVII, 57. Bellum renovat XVII, 64. Mensa eius aurea scabellum Alexandri facta XVII, 66. Susianos thesauros consulto relinquit Alexandro; a Besso per dolum caeditur XVII, 73. Praefecti se dedunt Alexandro XVII, 76. Mortem eius ulciscitur Alexander XVII, 83. Filiam ducit uxorem XVII, 107. Familiam benignissime tractat XVII, 38. Fratrem Oxathrem corporis sui custodem facit XVII, 77.
Dasco, locus Syracusis XIII, 13.
Datames, Cappadocum satrapa, a Persis deficit; solertissimus imperator; strategema XV, 91. Mirifice proditorem ulciscitur; mors eius ibid.
Datames Cappadocum rex 517.
Datis Persarum praefectus in Marathone XI, 2.
Daunia vastatur a Romanis XIX, 10.
Debae Arabes III, 45. Cameli horum ibid. Fluvius aurifer ibid
Decelia a Spartanis munita XIII, 9. Bellum Decelicum ibid.

Decemvirûm Romae magistratus et tyrannis XII, 23.
Decii Iubellii tribuni Romani grassatio Rhegii et poena 494. 512.
Decies sexcentorum praeses Syracusis XIX, 6.
Deianira Herculis uxor IV, 34. Vestis Herculi missa IV, 38. Philtrum exitiale ibid.
Deidamia Aeacidae, Pyrrhi soror, obsidetur cum Olympiade XIX, 35.
Deigma in urbe Rhodi XIX, 45.
Deioces Medorum rex 519.
Deiphobus Herculem expiat IV, 31.
Deipyle uxor Tydei IV, 65.
Delium ab Atheniensibus munitum XII, 69. Expugnatur a Boeotis, et Atheniensium clade nobilitatur XII, 70. Deliorum panegyris a Boeotis instituta ibid. Pugna ad Delium Romanorum et Antiochi 574.
Delphicum templum a Gallis spoliatur V, 32.
Delphi; fanum miraculose contra Xerxem defensum XI, 14. Praedae Trinaciae partem huc mittunt Syracusii XII, 29. Apollo Delphicus Thuriorum se conditorem facit XII, 35. Oraculum ut inventum XVI, 26. Tripus quare exstructus; anus cur sortes edant ibid. Templum a Phocensibus occupatur XVI, 27. Spoliatur XVI, 28. Oraculi propugnatores et oppugnatores Graeciae populi recensentur XVI, 29. Pecuniae direptae summa incredibilis XVI, 56. Templi pavimentum a Phalaeco erutum ibid. Exspoliatores divinitus puniti XVI, 60. Oraculum instauratur XVI, 60.
Delta I, 33. Fertilitas et figura I, 34.
Demadae captivi libertas erga Philippum victorem insolentem XVI, 87. Oratores Alexandro dedendos servat XVII, 15. Violatarum legum ter damnatus XVIII, 18. Interitus eiusdem XVIII, 48.
Demagogi calumniosi Argis ut puniti XV, 58.
Demareta Gelonis uxor XI, 26. Eius nummus Demaretium nominatus ibid.
Demarati Spartani ad Xerxem de fortitudine Graecorum responsum XI, 6.

Demarchus, nobilis Syracusanus, necatur a Dionysio XIII, 69.

Demetrius Syriae praefectus a patre XIX, 69. Eius consiliarii senes periti ibid. In Ptolemaeum profectio irrita XIX, 80. Reditus inde festinatissimus ibid. Bellum cum Ptolemaeo et Seleuco, pugna et fuga XIX, 82. Formae dignitas, multitudinis favor erga ipsum XIX, 81. Gazam amittit XIX, 84. Auxilium parentis invocat XIX, 85 Cillen, Ptolemaei ducem, incautum opprimit et exercitu potitur XIX, 93. Expeditio in Nabataeos XIX, 96. Pax cum illis XIX, 97. Expeditio in Babyloniam irrita XIX, 100. Atheniensibus libertatem restituit XX, 46. Honores illi habiti ab Atheniensibus ibid. In Cyprum expeditio et res illic gestae ibid. Cum Menelao Cypri praefecto pugna XX, 47. Machinae in Cypro et Helepolis XX, 48. Salaminem occupat ibid. Machinae conflagrant ibid. In Cypro contra Ptolemaeum praeparatio et aciei ordinatio XX, 49. Strenuitas et victoria XX, 52. Rex nominatur XX, 53. Classis prope Gazam afflictio et periculum extremum XX, 74. Bellum cum Rhodiis, causa, aphorme et initia XX, 83. Apparatus et expeditio ibid. Machinae XX, 85. Pugna non satis prospera XX, 86. Helepolis describitur XX, 96. Prosopographia eius luculenta ibid. Rhodum eius milites subintrant, sed repelluntur XX, 98. Expeditio ad liberandos Graecos XX, 100. Bellum cum Cassandro ibid. Sicyonem occupat; in locum commodiorem transpositam Demetriadem nuncupat XX, 102. Corinthum et alias Peloponnesi urbes recuperat XX, 103. E Graecia revocatur a parente XX, 109. Eleusiniis sacris initiatur ibid. Thessaliae oppidis libertatem reddit ibid. Pacem cum Cassandro facit XX, 111. Res prospere gerit ibid.

Demetrii post cladem patris fuga 489. Thebas capit murosque diruit 491. Clementia in victos 560. Siciliae res exploratum mittit 491. Antipatrum Cassandri necat, et post hunc fratrem eius Alexandrum 490. A Seleuco captus Pellam in Syriam mittitur 561.

Demetrius Seleuci filius obses Romae 583. Nicator, rex Sy-

riae, vincit Alexandrum 519. Insolescit vehementer 592. 594.
Demetrius Phalerensis, Athenis praefectus XIX, 78. Ad Ptolemaeum in Aegyptum se confert XX, 45. Gubernatio lenis et pacifica XIX, 74.
Demetrius Philippi filius obses Romae 619. interficitur 576.
Democratiae primitus a Iove institutae V, 71.
Democritus in Aegypto I, 98. Sententia de incrementis Nili falsa I, 39. Obitus eius XIV, 11.
Demonax Mantinensis arbiter seditionis Cyrenensium 550.
Demophilus Agathoclis legatus cum Pasiphilo XIX, 104.
Demophon Atheniensium dux ad recuperandam Cadmeam Thebanis succurrit XV, 26.
Demophon Thesei filius IV, 62.
Demosthenes Atheniensium dux; res gestae contra Aetolos et Ambraciotas XII, 60. Pylum munit XII, 61. Expeditio in Boeotiam XII, 69. Cum Hippocrate vincitur a Boeotis ad Delium XII, 70. Dux in Sicilia XIII, 10. Salutare consilium XIII, 12. Capitur XIII, 19. Necatur XIII, 33.
Demosthenes quantus orator XVI, 54. secundus ei Python XVI, 85. Atheniensium bellum cum Philippo concitat XVI, 54. Boeotos ad societatem Atheniensium contra Philippum adducit XVI, 85. Δωροφάγος XVII, 4. Ab Harpalo corruptus damnatur XVII, 108. In exsilium abit XVIII, 13. —
Demosthenis nomen cur Catoni Censorio sit impositum 605.
Demuchi Thespienses Herculani IV, 29.
Dei certo et rato consilio omnia fieri statuunt Chaldaei II, 30. Deorum Aegyptiorum alii terrestres, alii coelestes I, 12. 13. Deorum historia ex Aegypto I, 97. Cultus, inventum Mercurii in Aegypto I, 16. Per Deos Aegyptios elementa significantur I, 12. Deorum cultus a Cretensibus orti V, 77. Ab Aethiopibus III, 2. Cognomenta a familiaribus locis V, 77. Mater Samothracicos ritus invenit III, 54. Dii apud Atlantios orti III, 56. Ex Creta in varias orbis partes egressi V, 77. Hominibus familiares in animalium species conversi I, 12. Convivae Cadmi in nuptiis quid singuli donarint V, 48. Dii Aegyptii in pugna cum Gi-

gantibus animalium formam induunt I, 86. Dii Chaldaeorum principes, horumque officia II, 30. Deus Iao Diodoro Hebraice vocatur I, 94.

Derbices a Nino superati II, 2.

Derceto Dea Syra, mater Semiramidis II, 4.

Dercyllidas Lacedaemoniorum dux Troadis urbes occupat XIV, 38. Chersonesios tutatur ibid.

Deucalion Minois secundi filius IV, 60.

Deucalionis diluvium I, 10.

Deucetius Siculorum dux XI, 76. Menaenum urbem condit XI, 78. Neas patriam suam transfert et amplificat XI, 88. Vrbes inter se gentiles in unam communionem redigit ibid. Cum Agrigentinis et Syracusanis bellum gerit et succumbit XI, 91. Audax facinus; relegatur XI, 92. Ab exsilio reversus novam coloniam in Siciliam ducit XII, 8. Callatinorum urbem condit XII, 29. Morbo decedit inter magnificos conatus ibid.

Dexippus Spartanus Agrigentinis opitulatur XIII, 85. Proditionis insimulatus XIII, 87. Gelam cum praesidio defendit XIII, 93. In Graeciam dimittitur XIII, 96.

Δήμητρος etymon I, 12.

Diademata gestandi mos a Baccho IV, 4.

Diaetae variatio II, 59. Probe constitutae ratio in Taprobana ibid.

Dialecticae inventio V, 67.

Diagoras, Athenis damnatus, fugit ex Atticâ XIII, 6.

Diana Lucinae ministra; inventa; cur puerorum nutrix V, 73. Dianae cognomenta a locis; ortus; quae illi loca in Sicilia consecrata V, 77. 3. Diana Tauropolos II, 46.

Dicaearchus Aetolus pirata 572.

Dictynnae Britomartis et Dianae cognomentum unde V, 76.

Diegylis Thracum rex nefarius et atrox 595.

Diluvium in Boeotia ab Hercule excitatum IV, 18. Rhodi V, 56. Samothracicum V, 47. Deucalionis I, 10.

Dimnus insidiator Alexandri a fratre amasii proditus XVII, 79. Supplicium ibid.

Dindyma mater Cybeles III, 57.

Dinias Cassandri dux contra procubias Olympiadis XIX, 35.

Dinocrates servatur e laniena Syracusana XIX, 8. Exsulum Syrcusanorum dux Carthaginiensium opem implorat XIX, 104. Infelix cum Agathocle pugna ibid.

Dioclis Syracusani leges et tragicus exitus XIII, 33. Heroicis a morte honoribus affectus XIII, 35.

Diocles Syracus. ductor auxiliariorum ad Himeram XIII, 59. Himerenses in ultimo discrimine deserit XIII, 61. Hermogenis artibus in exsilium actus XIII, 75.

Diocles Arabiae princeps 519.

Diodorus historiae antiquae studiosus IV, 1. Vnde historiam exorsus ibid. In perscrutanda veritate studium III, 10. Superioribus quo praestet I, 3. Adiumenta historiae scribendae I, 4. Patria Agyrium ibid. Circa historiam φιλοπονία et studium ibid. Diodori historia quot annos complexa a Troiae destructione usque ad Agathoclem XIX, 1. Item ad caedem Antigoni inde usque XX, 2. Item ad expeditionem Agathoclis in Africam ab excidio Troiae ibid. Diodoreae historiae initium I, 4. Distributio ibid. Finis ibid. Temporum notatio ibid. Cur reliquis anteferenda I, 3.

Diodorus Atheniensium dux in Thracia XIII, 68.

Diomedis equae hospitum devoratrices IV, 15.

Diomedontis Atheniensium ducis supplicium adituri praeter meritum oratio XIII, 102.

Dionis Syracusani descriptio, fuga, praeparatio ad bellum cum Dionysio XVI, 6. Exiguis adiumentis res magnas conficit XVI, 7. 9. Expeditio in Dionysium ibid. Quid iuverit illum maxime in evertenda tyrannide ibid. Dux Syracusanorum constituitur XVI, 10. Cum Dionysio pugna, virtus et victoria XVI, 12. Mercenariorum dux factus profligat adversarios XVI, 17. Revocatus Dionysianos opprimit et Syracusas illis eripit; patriae servator; honores

XVI; 20. Factum omnium pulcherrimum ibid. Gratus erga Deos, inimicis placabilis ibid.
Dionysiodorus historicus XV, 95.
Dionysius mythologiarum scriptor III, 66.
Dionysii Syracusani ingentes copiae II, 5.
Dionysius supplicio subtrahitur post infelicem Hermocratis irruptionem XIII, 76. Multam pro illo exsolvit Philistus XIII, 91. Optimates concitans ad tyrannidem grassatur, et fit praetor XIII, 92. Geloos sibi conciliat XIII, 93. Exsules Syracus. ut revocentur ibid. Interfectis opulentioribus de pecuniis illorum militibus stipendia solvit ibid. Duces proditionis incusat; summus imperator creatur XIII, 94. Satellitium Pisistrati commento sibi adiungit XIII, 95. Tyrannum se declarat, et affinitatibus munit XIII, 96. Incassum Gelois contra Poenos subsidio venit XIII, 109. Equites rebellant, regiam diripiunt, uxorem contumeliose tractant XIII, 112. Expeditio in seditiosos XIII, 113. Pacem cum Hamilcare facit XIII, 94. Dominatum praemunit XIV, 7. Expeditio in Siculos, et militum defectio ibid. Oppugnatur a Syracusanis XIV, 8. Abdicatio imperii dissuadetur ibid. Fortunam maxime propitiam habet XIV, 2. Vt munitus perpetuo incesserit ibid. Strategema contra obsidentes XIV, 8. Profligatis Syracusanis in pristinum restituitur XIV, 9. Confirmatur clam a Spartanis XIV, 10. Bellum cum oppidis Chalcidensium; quaedam subigit XIV, 14. Epipolas muro firmat incredibili celeritate XIV, 18. Philoponia ibid. Adranum condit XIV, 37. Belli cum Poenis causa et apparatus XIV, 41. Validissimis contra Poenos copiis sese instruit XIV, 44. Syracusanos ad bellum exhortatur ibid. Duas uxores ducit XIV, 44. Bellum Carthaginiensibus indicit; auxiliares, numerus navium et copiarum XIV, 47. Socias Carthaginiensium urbes invadit; a Graecis contra Poenos auxilia petit et accipit ibid. In odium et contemtum vocatur a Theodoro Syracusano; eulogium tanquam in tabella exhibetur in Theodori oratione XIV, 65. Cum Gelone odiose confertur XIV, 66. Classem Poenorum ex-

treme affligit XIV, 72. A seditiosis mercenariis se liberat XIV, 78. Messanam instaurat ibid. Tauromenitas obsidet XIV, 87. Ad Tauromenium in vitae periculum venit ibid. Magonem vincit XIV, 90. Rhegium tentat ibid. Novum cum Poenis bellum et pacificatio XIV, 95. Rheginos invadens repellitur XIV, 100. In victos Graecos clementia XIV, 105. Poëmata Olympiae exploduntur XIV, 109. Quadrigarum et navis infelicitas ibid. Inhumanitas in deditos Rheginos XIV, 111. Poëtaster XV, 6. Platonem vendit XV, 7. Poëmata iterum exsibilantur in ludis Olympiis ibid. Molitiones contra Graeciam XV, 13. Illyrios adiuvat ibid. Fanum expilat; ad bellum Carthaginiense se praeparat; victoria de Poenis XV, 14. Insolentia; foeda strage vincitur XV, 17. Pacificatio ibid. Gallos et Hispanos Corinthiis subsidio mittit XV, 69. Carthaginiensium ditionem invadit XV, 73. Carmine victor, crapula exstinguitur XV, 74. Oraculum de morte ibid. Diffidentia XX, 63. Epistola ad sacrilegos Athenienses XVI, 57. Perduratio in tyrannide XX, 78.

Dionysius iunior patri succedit XV, 73. Ignavia XVI, 5. Bellum cum Lucanis ibid. Cum Dione XVI, 9. et deinceps. Expeditio et fraus in Syracusanos XVI, 11. Pacem a Dione frustra petit XVI, 13. Vincitur XVI, 16. Syracusis excedit XVI, 17. Potentia cum everteretur quanta XVI, 9. Regnum per filium recuperat XVI, 36. Syracusis iterum regnat XVI, 68. Ab Hiceta vincitur ibid. Tyrannide se abdicat, et privatam deinceps vitam degit XVI, 70.

Dionysius Heracleae princeps XVI, 88. Obitus eius XX, 77.

Dionysius Munychiae praefectus XIX, 68. Amisso Piraeeo Munychiam fugit, sed frustra XX, 45.

Dionysus idem qui Osiris I, 11. Vnde nominatus IV, 2. Idem qui Bacchus III, 62.

Diophantus, dux Atheniensium, militat Nectanebo in Aegypto XVI, 48.

Diophantus Hermaphroditi seu Androgyni parens 519.

Dioscorides classis Antigoni praetor XIX, 62.
Diospolis Aegypti, postea Thebae I, 15.
Dioxippi Atheniensis pugna singularis cum Corago Macedone et victoria illustrissima, eiusdem indigna sors et interitus miserabilis XVII, 100.
Diphilas harmostes Lacedaemonius Rhodi XIV, 97.
Diphilus Babylonicae arcis praefectus Antigono XIX, 91.
Diphilus historicus ibid.
In disciplinis multa Minerva invenit V, 73. Disciplinae Aegyptiorum Arithmetica, Geometria, Astrologia I, 81.
Dissecta conglutinandi vis mirifica II, 58.
Dithyrambici poëtae eximii XIV, 46.
Divinandi mos e victimis humanis apud Gallos V, 31.
Divinare solent morituri XVIII, 1.
Divortii lex Charondae XII, 18.
Diyllus Atheniensis, historicus XVI, 14. 490.
Docimus praefectus Antigoni XIX, 75. Ab Antigono deficit ad confoederatos XX, 107.
Docimus, Perdiccae praefectus, capitur ab Antigono XVIII, 45. E custodia elapsus iterum capitur XIX, 16.
Dolio perforato aquam inferunt sacerdotes Aegyptii I, 97.
Dolopes adhaerent Atheniensibus in bello Lamiaco XVIII, 11.
Domus Aegyptiorum quondam arundineae I, 43. Domus e conchis III, 21. Domus magnifica Syracusis sexaginta lectorum XVI, 83.
Doricus legatus Dionysii interficitur XIV, 8.
Dorienses a Thebanis exsulibus expulsi IV, 67. contra Phocenses defenduntur a Lacedaemoniis XI, 79. Socii Atheniensium in bello Lamiaco XVIII, 11. Doriensium cum Lapithis bellum ope Herculis IV, 37.
Dorieus Spartanus coloniam in Siciliam ducit IV, 23.
Dorieus Rhodius succurrens Mindaro fugatur ab Atheniensibus XIII, 45.
Doris Locrensis, Dionysii uxor XIV, 44.
Doriscus, Thraciae locus XI, 3.
Dorus Hellenis filius IV, 60.

Dosiades rerum Creticarum scriptor V, 80.
Draco Colchicus quid IV, 47. Hesperidum quid IV, 26.
Drangae domantur a Nino II, 2.
Drangina Alexandro subiecta XVII, 78. Stasanoris provincia XVIII, 3. Eidem confirmatur ab Antipatro XVIII, 39.
Drepanum infeliciter tentatum a Romanis 505.
Dromichaetes, Thracum rex, Lysimachum capit et honeste habet 559.
Druidae Gallorum philosophi et theologi V, 31.
Dryopes ab Hercule sedibus emoti IV, 37. E Graecia in Cyprum transnavigarunt ibid. In Peloponnesi urbes ibid.
Drypetis Darii filia, Hephaestionis uxor XVII, 107.
Ducetius, vide *Deucetius*.
Duris historicus XV, 60.
Dymaei Aristodemi praesidium trucidant XVII, 49. In libertatem se vindicant ibid.
Echatana a Semiramide exornata II, 13.
Echatanis aquae ductus insignis II, 13. Regia Arbacis II, 28. regia magnifica XVII, 110.
Echemus Tegeatarum rex Hyllum monomachia superat et caedit IV, 53.
Echetla Siciliae capta ab Agathocleanis, vindicatur in libertatem a Xenodico XX, 32.
Eclipsis lunae ante cladem Atheniensium Siculam XIII, 13. Solis horrenda, Agathocle in Africam traiiciente XX, 5.
Ecnomus collis in Sicilia XIX, 108.
Ecregma, locus prope Aegyptum XIX, 64.
Educatio liberorum inter Mosis leges una de primariis 544.
Eetion navarchus Atheniensis, bis victus a Clito Macedon. classis praefecto XVIII, 15.
Echecrates virginem Pythiam Apollinis vatem stuprat XVI, 26.
Elatea capta a Philippo XVI, 84.
Eleam populantur Athenienses XII, 43.
Electrum ubi provenit V, 23.
Electryon Boeoti filius IV, 67.
Elei in unum oppidum commigrant XI, 54. Contra Lacedaemonios se defendunt, oppida quaedam amittunt XIV,

17. Cum Arcadibus et Pisatis bellum XV, 77. Iactura urbium quarundam ibid. Cum Phalaeci militibus contra populares funestum bellum gerunt XVI, 63. Detrectant Alexandri imperium XVII, 3. Atheniensium socii ad Lamiam XVIII, 11. Elis a Telesphoro subiugata XIX, 87. Sacra Eleorum regio 547. Arx Elea solo aequatur, libertas restituitur per Ptolemaeum Antigoni XIX, 87.

Elementa quae soli, quae lunae subiecta I, 11. Elementa Deorum nomina habent in Aegypto I, 12.

Elephantes Indici II, 42. Elephantum venatores Aethiopes III, 26. Venationis modus ibid. Elephanti a serpentibus devorantur III, 10. Cum Rhinocerote pugna III, 35. Elephantorum coitus, uteri gestatio, partus, vivacitas II, 42.

Eleusin Attica unde nuncupata V, 69.

Eleutherae in Boeotia III, 66.

Eleutherocilices III, 55.

Elienses Atheniensibus militant in bello ad Lamiam XVIII, 11.

Elissus capitur a Lacedaemoniis XVI, 39.

Elocutio hominum prima I, 8. Elocutionis studium excultum a Mercurio V, 75.

Elymas Afrorum rex, Agathoclis socius XX, 17. Deficit XX, 18. Victus interimitur ibid.

Emathion rex Aethiopum IV, 27.

Embisarus Indus XVII, 90.

Empedionis Selinuntii gratia apud Carthaginienses, prudentia, meritum in patriam excisam XIII, 59.

Endii legati Spartani laconica oratio Athenis XIII, 52.

Engyum Cretensium urbs in Sicilia IV, 79. XVI, 72.

Enna fit iuris Messeniorum e Peloponneso exortorum XIV, 78. Timoleonti subditur XVI, 72. A Romanis capta 503. A servis capta diripitur et vastatur 527. A Rupilio circumsessa capitur 529. Ennaeorum tyrannus Aimnestus, infelix XIV, 14. Ennaeis tyrannum compreliensum ad supplicium tradit Dionysius ibid.

Ennaeum pratum fragrantissimum V, 3. Proserpinae sacrum V, 4.

Enneadeceteridis Metonicae eulogium XII, 36.

Entella subacta a Dionysio XV, 73. Obsidetur a Poenis XVI, 67.
Epaenetus classis Ptolemaei contra Cyrenen praetor XIX, 79.
Epaminondae eulogium XV, 39. Thebanorum imperator XV, 52. Hostibus transitum intercludit ibid. Strategemate milites superstitione liberat XV, 53. Cum rege Spartanorum Cleombroto foedus mox solutum XV, 54. Virtus in proelio Leuctrico et victoria insignis ibid. In Laconiam irruptio XV, 63. Corinthum obsidet XV, 69. Messenes instaurandae auctor XV, 66. Exercitum conservat XV, 71. In ordinem a Thebanis cogitur XV, 72. Gesta in Peloponneso XV, 71. Ad capessendum maris imperium Thebanos hortatur XV, 78. Spartam sine effectu tentat XV, 82. Proelium ad Mantineam et letale vulnus XV, 87. Pythagoricae disciplinae alumnus XVI, 2. Philippi Macedonis condiscipulus ibid. Auguriorum superstitionem nihil curat XV, 52. Proditionis immeritissime accusatus XV, 72. Ducum Graecorum omnium praestantissimus XV, 8. Apophthegmata morituri ibid. Eius praeceptor Lysis Pythagoreus 556.
Ephesus tentatur ab Atheniensibus non satis feliciter XIII, 64. Occupatur ab Antigono XVIII, 52. Subiicitur Prepelao duci Lysimachi XX, 107. Liberatur per Demetrium XX, 111.
Ephialtae Athenis seditio et interitus XI, 77.
Ephialtae Atheniensis virtus in propugnatione Halicarnassi XVII, 25. Interitus eius XVII, 27.
Ephori Spartani regibus imperant XIX, 70.
Ephori Indorum II, 41.
Ephorus accurate distribuit historiam V, 1. Vnde exorsus IV, 1. Mendax scriptor I, 39. De Nili incrementis error I, 37. historicus XVI, 76. De Alcibiadis interitu XIV, 11.
Ephyra Thessaliae ab Hercule capta IV, 36.
Epicedia Graecorum, qui pro patria in bello Xerxis occubuerunt XI, 33.
Epicnemidii Locri a Phayllo oppugnantur XVI, 38.
Epicuri dictum ad vitae correctionem aptissimum 509.
Epidamniorum seditio XII, 30. Subiguntur a Corcyraeis ibid.

Cum Cassandro societatem ineunt XIX, 67. Vrbs Glauciae, Illyriorum regi, traditur a Corcyraeis XIX, 78.
Epigonorum in Thebanos expeditio felix IV, 66.
Epigramma de victoriis Cimonis in consecratione decimae e manubiis Persarum XI, 62.
Epimenides Theologus rerum Creticarum scriptor V, 81.
Epipolae, locus Syracusis XIII, 7. Occupantur ab Atheniensibus ibid. Recuperatae a Syracusanis frustra tentantur ab Atheniensibus XIII, 11. Muro firmantur a Dionysio XIV, 18.
Epirus regem suum expellit, a temporibus inde usque Troianis primum XIX, 36. Victi a Philippo Cassandri legato XIX, 74.
Epitaphium Isidis I, 27. Osiridis ibid. Osymandyae I, 47.
Epopei Sicyonii impietas 545.
Equestre studium Amazonibus cordi III, 54. Equestris rei scientiam primus Neptunus docuit V, 69. Equi egregii Laomedontis IV, 42.
Equites Thessalici ceteris praestantiores XV, 85.
Equus ab homine cursu victus XIV, 11. Equorum exercitium Eumenianum XVIII, 42.
Eratus, Musarum unius, etymon IV, 7.
Erbesinorum Siciliae urbem obsidet Dionysius absque effectu XIV, 7.
Erbesus deserta 503.
Erbitanorum colonia Alesa Siciliae XIV, 16.
Erctae Siculorum castellum 498.
Eresus urbs insulae Pityusae V, 16. Quando frequentata ibid.
Ergamenes, Aethiopum rex, tollit legem de funesta regum abdicatione III, 6.
Erginus Minyarum rex IV, 10.
Erichthonius dives IV, 75.
Eridanus nunc Padus V, 23.
Erigyius dux ordinum ad Arbela XVII, 57. Cum Stasanore contra Areos mittitur XVII, 81. Monomachia Satibarzanem vincit XVII, 83.

Eriphyle auro corrupta maritum et filium prodit IV, 65. A filio necatur ibid. Monile et peplum unde IV, 66.
Erycis genus, imperium, urbs, templum Veneri exstructum IV, 83. Cum Hercule lucta et pignus depositum IV, 23.
Erycinae Veneris templum; eius magnificentia, incrementa, duratio; cultus religiosissimus et proventus IV, 83.
Erycinam Pyrrhus heroice conscendit et capit 497.
Erycini dedunt se Dionysio XIV, 48. Vrbem Imilco occupat XIV, 55. Recuperat Dionysius XV, 73.
Erymanthius sus, difficilis subactu, ab Hercule superatur IV, 12.
Erymnon Aetolus, consiliarius Antandri, sententia sua tutatur Syracusas XX, 16.
Erythrus Rhadamanthi filius, Erythrorum rex V, 78.
Eryx a Poenis diruta 503.
Essedum currus Britannicus et Gallicus V, 21. 29.
Eteoclis Thebani perfidia in fratrem, et bellum exitiale IV, 64. s.
Eteocretes vetustissimi Cretae incolae V, 64.
Eteonicus Callicratidae legatus ad Mitylenen XIII, 97. Obsidionem Mitylenes deserit XIII, 100.
Etesiis flantibus imbres largissimi cadunt in Troglodytica III, 32. Etesiarum flatus inhibiti pestis causa XII, 58.
Etesicles (Ctesicles) Atheniensium praetor classis in Zacyntho XV, 46. Res gestae XV, 47.
Euadne Peliae filia IV, 53.
Euaephni Spartani perfidia 548. Occasionem praebet bello Messeniaco ibid.
Evagoras, rex Cypri, bellum Persis movet XV, 2.
Evagoras satrapes Ariae XIX, 48.
Euboeam Xerxes subigit XI, 14. Pericles Atheniensis subigit XII, 7. Euripum incolae eius obstruunt auxilio Boeotorum contra Athenienses XIX, 43. Atheniensibus se adiungunt XV, 30. Bellum intestinum XVI, 7.
Eubuleus Iupiter V, 72.
Eudamus, inter satrapas XIX, 14. Eumeni adducit elephantos, iisque praeest XIX, 15. Sinistrum cornu regit Eu-

meni contra Antigonum XIX, 27. Prae ceteris munere obstringitur ab Eumene XIX, 15. Interitus eius XIX, 44.
Eudocimus harmostes Lacedaemoniorum in Rhodo XIV, 97.
Eudoxus mathematicus in Aegypto I, 98.
Euemerus, Cassandri amicus, sacrae historiae auctor 633.
Euemerus Parthorum rex 603.
Euenus fluvius Aetoliae IV, 36.
Evitus Ariae praeficitur ab Antigono XIX, 48.
Eulaeus fluvius XIX, 19.
Eumachus Archagathi legatus, in Africa res feliciter gerit XX, 57. Quas urbes ibi ceperit ibid. Fortuna mutata ibid. Debellatur ab Hannone XX, 60.
Eumelus Bosporita, cum fratre armis de regno disceptat XX, 22. Vincitur a Satyro ibid. Vincit Prytanin fratrem et occidit XX, 24. In fratrum posteros grassatio, imperium mite, incrementa, interitus ibid. Oraculum de eius obitu XX, 26.
Eumenes, Cappadociae et Paphlagoniae administrator factus XVIII, 3. Praeficitur Cappadociae denuo XVIII, 16. Expeditio in Antipatrum XVIII, 29. Cum Cratero et Neoptolemo proelium et victoria insignis XVIII, 30. Monomachia fortissima cum Neoptolemo XVIII, 31. A Macedonibus damnatur XVIII, 37. Proditionis fraude vincitur ab Antigono et obsidetur XVIII, 40. Defectores compescit ibid. Magnanimitas in obsidione et mirificae exercitationes equorum et virorum XVIII, 42. Fortunae conversiones admirandae XVIII, 53. In pristinum restitutus fit regum tutor XVIII, 57. Regum literae ad ipsum ibid. Prudens ad Olympiadem responsum XVIII, 58. E Cappadocia discessus ibid. Argyraspides cum admiratione illum recipiunt XVIII, 59. Futuri providus res suas moderatur XVIII, 60. Divinum eius strategema ibid. In Phoenicen expeditio XVIII, 63. Irrita fit XVIII, 73. Periculum ad Euphratem ibid. Postulata ad Seleucum et Pythonem XIX, 12. Expeditio in Seleucum ibid. Exercitus periculum iuxta Tigrim ibid. In Susianam profectio XIX, 13. Satrapas orientis sibi adiungit ibid. Dissidium satrapa-

rum de imperio sua dexteritate componit XIX, 15. De thesauris stipendia numerat ibid. Contra Antigonum se praemunit XIX, 17. Antigonianos opprimit XIX, 18. Dissidium satraparum cum illo XIX, 21. Iter in Persiam ibid. Tumorem Peucestae ingenioso commento deprimit XIX, 23. Vt obnoxios sibi reddiderit Satrapas XIX, 24. Morbus, et in hostem profectio ibid. Apologus ad milites XIX, 25. Strategemate Antigonum ludit et vicissim ab eo decipitur XIX, 26. Acies contra Antigonum et proelium anceps XIX, 27. 30. Victoriam quid remoratum sit XIX, 31. In Gabienen proficiscitur XIX, 34. Strategemati Antigoni suum opponit XIX, 38. Contra hostem se praeparat ibid. Acies et copiarum numerus XIX, 40. Proelium cum Antigono ultimum; deseritur a suis et proditur XIX, 44. Salutare consilium a Peucesta neglectum XIX, 43. Sepultura XIX, 44. Eumenis familiarium irritus conatus XIX, 47. Caedis vindicta de Argyraspidibus sumta XIX, 48.

Eumenes Pergamen. rex insidias vix evadit 577. Abdera oppugnat 578. vir prudens 581. Romam legatos mittit 622. Romanis suspectus est 625.

Eumolpi versus de Dionyso I, 11.

Eumolpidae Athenienses ex Aegypto I, 29.

Eunus servus, bellum servile in Sicilia concitat; eius herus, patria, praestigiae, vaticinia ludicra; fit dux defectorum, et tandem rex creatur; Antiochi nomen assumit, Hypsaeum Romanorum ducem vincit, Ennae a Rupilio circumsessus fugit; captus et in carcerem detrusus a pediculis absumitur 526. 600.

Eupalamus Erechthei filius IV, 76.

Eupatridae Athenis I, 28.

Euphrates fluvius nobilis II, 11. Hostis Nini II, 27.

Euphron Sicyonis dominatum occupat XV, 70.

Eupolemus, dux Cassandri, infeliciter Ptolemaeo, Antigoni nepoti, insidias struit XIX, 68. Graeciam Cassandro adservat XIX, 77.

Eupolis versus de Periclis eloquentia XII, 40.

Euripides Anaxagorae discipulus; eiusdem erroris de Nilo, cuius praeceptor, notatur I, 38. Ex Melanippe eius versus I, 7. Interitus XIII, 103.
Euripus obstruitur a Boeotis XIII, 47.
Eurybiades Lacedaemoniorum dux ad Artemisium XI, 4. Navarchus iterum ad Salaminem XI, 17.
Euryclus, vide *Euryelus*.
Eurydicen uxorem ab inferis revocat Orpheus IV, 26.
Eurydice uxor Arrhidaei, imperiosa mulier, multa curiose agit XVIII, 33. Exercitum ducit XIX, 11. Suspendio vitam finit ibid.
Euryelus, sive Euryalus, Syracusanae urbis pars XX, 29.
Eurymedon dux Atheniensium in Sicilia XII, 54. XIII, 11. Occumbit XIII, 13.
Eurystheus Herculi certamina imponit IV, 10. Eurysthei imperio ut Hercules subiiceretur, qui factum IV, 9. Interitus IV, 57.
Eurytion Centaurus violentus, ab Hercule interfectus IV, 33.
Eurytus, Augeae filius caesus IV, 33. Eius regnum Phyleo traditum ibid.
Eurytus Oechaliae princeps IV, 30. Filii ab Hercule caesi IV, 31. 37.
Euterpes etymon IV, 7.
Euthydica, ex posteritate Miltiadis Atheniensis, uxor Ophellae XX, 40.
Execestus, classis Rhodiae praetor, in potestatem Demetrii venit XX, 88.
Exercitus Nini ingens recentioribus exemplis comprobatur II, 5. Exercitus Semiramidis numerus incredibilis II, 17. Exercitus Xerxis incredibilis numerus XI, 3. 5. Exercitus ordinatio nova apud Lacedaemonios XV, 31.
Expiatio Aethiopum mirabilis II, 55.
Extispicium Iovis V, 71. Aegypti sacerdotibus usitatum I, 73.
Exundationes Graeciae XII, 59.
Faba Aegyptia I, 34.
Fabii trecenti simul interfecti XI, 53.

Q. Fabius dictator contra Samnites XIX, 72. Iterum XIX, 101.
Fabius consul Romanus quantas strages Hetruscorum, Gallorum, Samnitum ediderit 490.
Fabius cum Viriatho bellum gerit non feliciter; pactio ignominiosa 524.
Fabius Aemilianus Scipionis frater 587.
Fabricatio instrumentorum et armorum Vulcani inventum V, 74.
Fabulae priscae multa dissentanea habent IV, 44.
Fabulosarum narrationum veritas non ad amussim examinanda IV, 44.
Falsariorum poena in Aegypto I, 78.
Famae velocissimae exemplum, sed refutatum XI, 35.
Fati inevitabilis necessitas V, 59.
Feciales a Mercurio instituti V, 75.
Felem interfectam miles Romanus supplicio luit I, 83. Feles contra aspidum morsus et serpentes utiles I, 87.
Feminae Sacarum bellicosae II, 34. itemque Scytharum II, 44. Feminarum amatores eximii Baleares V, 17.
Ferarum carnibus victitant Aethiopes III, 25.
Ferentum Apuliae captum a Romanis XIX, 65.
Ferrarii fabri clientes Vulcani V, 74.
Ferrum et aes a Dactylis Cretensibus inventum V, 64. Ferri natura omnium robustissima III, 35. Ferri durandi ratio Celtiberica V, 53. Eliquatio in insula Aethalia V, 13.
Ferulam cur Bacchus gestet IV, 4.
Figulinae rotae inventor Talos IV, 76.
Figurae dictionis immodice usurpatae vituperantur XII, 53.
Filiorum interfectores ut puniti I, 77.
Fimbria flagitiose rem in Asia gerit 615.
Fistula Cybeles inventum III, 58.
Flamininus (Titus) pacem dat Nabidi 619. Responsum eius, Antiochi M. legatis datum ibid.
in Floribus colorum differentiae unde II, 52.
Fluvii in Peloponneso a terra absorpti XV, 49. Fluvius aurifer in Arabia III, 45.

Fodinarum aqua in Hispania ut exhauriatur V, 37.
Fons Hammonius mirabilis naturae XVII, 50.
Formae elegantiam Gratiae conciliant V, 73. Formae dignitas in maximo pretio habita Indis XVII, 91.
Fortitudinis signum a Sesostri bellacibus populis relictum I, 55.
Fortunatae Arabum insulae III, 47. Fortunata insula in mari Atlantico V, 19. Situs, fertilitas, amnes, horti, saltus, arbores, ferae, pisces, a quibus investigata V, 20. Carthaginiensibus cara ibid.
Fragrantiae aromatum in Arabia insignis *αἰτιολογία* III, 46. Fragrantia Arabiae excellens III, 47. Iuxta Ennam Siciliae V, 3.
Fretomanorum urbs occupatur a Q. Fabio XIX, 101.
Freti Siculi traiectus quot stadiorum IV, 22.
Frigidissimae orbis plagae a calidissimis quantum distent III, 34.
Fructus in India bis proveniunt II, 35. Per totum annum maturi in Taprobana II, 56. Fructibus esculentis cur abstineant Aegyptii I, 89.
Frugalitas Taprobanitarum II, 59.
Fruges ab Iside inventae I, 14. A Cerere in Sicilia V, 2. Fruges primum Siculis monstratae V, 4. Deinde Atheniensibus ibid. Frugum inventorem suae terrae adscribunt Aegyptii, Attici et Siculi V, 69.
Frumenta Ceres invenit, de loco tamen controversia V, 69.
Fulminum interpretes Hetrusci V, 40.
Fulvii (Marci) in Ligures violentia 575.
Fundae Balearium arma V, 18.
Funditores egregii Baleares V, 18.
Funebres Aegyptiorum ritus I, 91. Funebris lex Atheniensium et ludi XI, 33.
Funeratio principum honorifica I, 72.
M. Furius Camillus dictator ad Veios XIV, 93.
Furta-Mercurius excogitavit V, 75. Lege concessa Aegyptiis I, 80.
Gabiene orientis regio XIX, 26. 34.

Gades 510. a quibus condita V, 20. Templum ibi Herculis magnificentissimum ibid.

Galates Herculis filius, Gallorum conditor V, 24. Inter Galatas et Celtas quodnam ex sententia Diodori discrimen V, 32.

Galearum inventores V, 65. Galeae Gallorum V, 30.

Galerini subsidio venientes Entellinis occidione pereunt XVI, 67.

Galerensis Syracusanorum clades XIX, 104.

Gallinarum artificialis exclusio I, 74.

Galliae gentes V, 25. Frigus et glacies; fluvii Rhodanus, Rhenus; ventorum violentia; auri proventus et usus ibid.

Gallograecia in Asia V, 32.

Gallorum descriptio luculentissima V, 25.

Gallorum nomen unde profectum V, 24. Conditor Galates Herculis filius ibid. Comestionis et conviviorum ratio, monomachiae, pugnandi modus V, 27. Avarissimi V, 28. Tropaea, vestitus, arma, ingenia, mores, Poëtae, Philosophi, vates; divinandi genus V, 29. Bifariam divisi; mulierum statura, puerorum capillus, ferocia, res gestae, crudelitas in sacris V, 31. 582. Amores nefarii V, 32. A Caesare victi V, 25. Iactantia militaris V, 29. Gallorum breve, sed nervosum eulogium V, 32. Galli in Etruriam irrumpunt XIV, 113. Pugna cum Romanis XIV, 114. Romam capiunt XIV, 115. Capitolio conscenso deturbantur XIV, 116. A Camillo castris exuti fere delentur XIV, 117. Subsidio veniunt Corinthiis a Dionysio missi XV, 70. Galli Graeciam invadunt ductore Brenno 497. Funesta regressio ibid. Romanis bellum faciunt initio felix, tandem calamitosum, cum Celtis coniuncti 511.

Gallus Cappadocum rex 517.

Gandaridae, gens Indica, invicti et ab Alexandro M. intacti II, 37. XVII, 94.

Gangetis transitus Alexandri M. ut impeditus XVII, 94.

Ganymedes IV, 75. Iovis pincerna ibid.

Gaos imperator Persarum contra Evagoram XV, 3. Navali

pugna Evagoram vincit ibid. Rebellis Artaxerxi Aegyptios et Spartanos sibi adiungit XV, 9. Obitus XV, 18.
Gargaza urbs Bospori XX, 24.
Garrulitatis poena IV, 74.
Garyndanei Arabes ut deleverint Maranitas III, 43.
Gasandae Arabes III, 44.
Gaulus insula V, 12.
Gaurium castellum in Andro XIII, 69.
Gazam capit Alexander M. XVII, 48. Demetrio ademtam occupat Ptolemaeus XIX, 84.
Gedrosii erga Alexandrum humani XVII, 81. Sibyrtii provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 6.
Gelliae Agrigentini opulentia, hospitalitas, forma, ingenium, acute dictum XIII, 83. Vinaria cella ibid. Prudentia in ultimo vitae discrimine; interitus XIII, 90.
Gellius, Samnitum dux, capitur XX, 90.
Gelo humanitate principatum sibi conciliat XIII, 22. Ad Himeram Carthaginienses vincit XI, 21. Strategema ibid. Felicitas perpetua XI, 23. Eulogium per comparationem cum Themistocle et Pausania ibid. Opera et donaria post victoriam de Carthaginiensibus XI, 25. Victoria eius et Leonidae interitus in unum diem cadunt XI, 24. Siciliam spoliis Carthaginiensium ditat XI, 25. Humanitas erga omnes; pax cum Poenis XI, 26. Aequitas, obitus, funus, sepulcrum, eulogium XI, 38. 67.
Geloi Camarinam occupant XI, 76. In pristinas sedes revertuntur ibid. Dionysio conciliantur XIII, 93. Gelam obsident Carthaginienses XIII, 108. Apollinis statuae mirabilis casus ibid. Obsessorum virtus ibid. Frustra a Dionysio sublevantur XIII, 109. Vrbem vacuam Dionysii ductu relinquunt, et Syracusas migrant XIII, 111. Ad Leontinos migrant XIII, 113. Diohis socii XVI, 9. Vrbs obsidetur a Syracusanis, et defenditur a Sosistrato XIX, 4. Hanc occupat Agathocles, et crudeliter tractat XIX, 107.
Gemmarum varietatis ratio physica II, 52.
Genealogia regum Cappadociae 517. Genealogiae principum antiquorum Graeciae incipiunt IV, 67. ut sunt Aeoli, Me-

lampodis, Nelei, Penei, Centaurorum, Lapitharum, Aesculapii, Aeaci, Tantali, Teucri seu Dardani etc.
Genii boni in conviviis apellatio unde IV, 3. Genii orientales in Rhodo V, 56.
Gentile signum cauda III, 72.
Gentium seu nationum origo prima I, 10.
Geometria Aegyptiorum inventum I, 69. Vtilitas I, 81.
Geomori Syracusani 549.
Gerrhaei Arabes III, 42.
Geryonis boves abduxit Hercules IV, 17. Templum in Sicilia IV, 24.
Gesco ab exsilio revocatus dux fit Carthaginiensium XVI, 81.
Getarum legislator Zamolxis I, 94.
Gigantes Aegyptii I, 26. Cur *πολυσώματοι* ibid. Etymon ibid. Gigantum cum Iove bellum triplex V, 71. Eius causa ibid. A Iove sublati ibid. Quales fuerint ibid. Gigantum in Deos pugnae Hercules interfuit IV, 15. A Diis superati III, 69. Gigantes Phlegraei ab Hercule delentur IV, 21. Cur Terrigenae ibid.
Glaciei durities in Gallia V, 25.
Gladiorum inventores V, 65. Gladios Atheniensium longiores fecit Iphicrates XV, 44.
Glauca, secunda Iasonis uxor IV, 54.
Glaucias Illyriorum rex vincitur a Cassandro XIX, 67. Epidamnum accipit XIX, 78.
Glaucias praefectus Cassandri necat Rhoxanen cum filio Alexandri XIX, 105.
Glaucus Deus marinus Argonautis tempestate afflictis succurrit, Herculi et Dioscuris vaticinatur IV, 48.
Glycera meretrix Attica, concubina Harpali XVII, 108.
Gnomones in Indiae parte umbram non reddunt II, 35.
Gnephachthus rex Aegyptiorum luxuriam exsecratur I, 45.
Gnosus a quo condita; situs V, 78. Certat de principatu insulae Cretae 594.
Gorgiae Leontini eloquentia et rhetorica inventa XII, 53.
Gorgonum natio III, 52. Domita ab Amazonibus III, 54.

Captivarum facinus strenuum ibid. Atlanteos infestant ibid. Debellatae a Perseo; deletae ab Hercule III, 55.
Gorgus Morgantinus una cum filio necatur 602.
Gracchus cadit in insidiis 569. Eius reliquiae ab Hannibale Romanis reddantur ibid.
Gracchus (Tiberius) in Celtiberia rempublicam bene gerit 577. Legatus ad Antiochum 583.
Gracchus (Tiberius) mota Romae seditione interficitur 606. Eius illustre genus 601.
Gracchus (Caius) interficitur 604.
Graecos esse primos artium inventores, etiam nescientes V, 57. Graecis aditus in Aegyptum patefactus I, 67. Heroum Deorumque fabulas ab Aegyptiis desumsere I, 23. Leges et studia ab Aegyptiis petiverunt I, 69. Graecorum sapientes qui Aegyptum adierint I, 96. Philosophandi ratio vituperatur II, 29. Coloniae in Siciliam V, 6. A Graecis terram et aquam Xerxis nuntii deposcunt XI, 2. Eorum excubiae contra Persas ad Tempe ibid. Ad Artemisium et Thermopylas expeditio XI, 4. In pugna ad Thermopylas fortitudo XI, 9. Pugna navalis ad Artemisium cum Persis et fortitudo XI, 12. Deus manifeste illis auxiliatur XI, 13. Ad Salaminem de sui defensione consultant XI, 15. In Isthmo coniuratio de Persis propulsandis XI, 29. Contra Mardonium expeditio et conflictus XI, 30. Commune aerarium in Delo XI, 47. Graecia quando maxime floruerit XII, 1. Doctissimi Graecorum quando exstiterint ibid. Vrbes Graecas in Asia liberant a Persarum dominio Athenienses XII, 4. Pax triginta annorum XII, 7. Foedus in bello civili quinquaginta annorum XII, 74. Oppositum illis sociorum foedus XII, 75. Graeciae populi contra Lacedaemonios conspirant XIV, 82. Pugna cum illis anceps XIV, 84. Graecarum in Asia urbium defensionem suscipiunt Lacedaemonii contra Tissaphernem XIV, 36.
Graeci auxiliares Cyri minoris in acie contra Artaxerxem victores XIV, 24. Duces capti necantur XIV, 26. Per Carduchos iter molestissimum XIV, 27. Infestantur a

Tissapherne ibid. Foedus cum Teribazo; laetitia viso mari XIV, 29. Foedus cum Macronibus; pugna cum Colchis ibid. Iter per Cappadociam; reditus bipartitus XIV, 30. Liberalitas Graecorum in eos XIV, 31.

Graeci in Italia contra Dionysium se muniunt XIV, 91. Profligantur ab eo XIV, 102.

Graecorum conspiratio in Lacedaemonios XIV, 82. Defectio a Spartanis ibid. Asiatici Persis Antalcidae transactione iterum subiiciuntur XIV, 110. Pax communis ibid. Turbatur a Lacedaemoniis XV, 4. Civitatum adversus Lacedaemonios conspiratio in bello Thebano XV, 28. Communis senatus Athenis ibid. Decreto communi *αὐτονομία* Graeciae iterum conceditur XV, 40. Civitates propter democratiae instaurationem tumultuantur XV, 45. Pax iterum a rege Persarum constituta XV, 50. Viri docti circa finem belli Boeotici XV, 76. Ad pacem invitantur per Artaxerxem XV, 70. Duces clarissimi velut in synopsi recensentur XV, 88. Pax a pugna ad Mantineam ibid. Italici Graeci Dionis auxiliares XVI, 10. Adriaticae urbes Graecae a Dionysio conditae ibid. Gentes pleraeque enumerantur XVIII, 11. Proditiones increbrescunt XVI, 54. Contra Alexandrum M. insurgunt initio regni XVII, 3. Alexandrum imperatorem belli Persici creant XVII, 4. Vt antea Philippum XVI, 89. Cum Thebanis quidam rebellant Alexandro XVII, 8. Tumultuantes compescit Antipater XVII, 63.

Graecas in Sicilia urbes a Carthaginiensibus liberat Timoleon XVI, 82. Graecos mutilatos in Persia ut tractarit Alexander M. XVII, 69. In Bactriana et Sogdiana Graecorum defectio ab Alexandro XVII, 71. In ulteriore Asia Graeci ducibus Alexandri rebellant XVIII, 4. Hi proditione vincuntur a Pythone XVIII, 7. Cum Antipatro bellum Lamiacum XVIII, 8. 12. Bis funduntur in mari a Macedonibus XVIII, 15. Male instructi male pugnant cum Antipatro XVIII, 17. Pacificatio cum eodem ibid. De libertate illis restituenda decretum regium a Polysperchonte promulgatum XVIII, 56. Ad Cassandrum defectio a

regibus XVIII, 74. Graecos liberare successores Alexandri certatim student XIX, 78. Senatus constitutus a Demetrio XX, 46. Carthaginiensium commilitones capti et mactati ab Agathocle XX, 39.
Grammatica Aethiopum et Aegyptiorum qualis III, 4.
Gratiarum munia a Iove tradita V, 73.
Gratissimi hominum Aegyptii I, 90.
Greges et armenta qui primi coëgerint V, 65.
Grynium a Parmenione captum XVII, 7.
Gylippus dux Spartanorum Syracusis XIII, 7. Strenue rem gerit contra Athenienses XIII, 8. Oratio contra Athenienses captivos acerrima XIII, 28. Furtum in patriam XIII, 106. Patris eius simile flagitium ibid.
Gymnasia urbs Ponti XIV, 29.
Gymnesiae insulae, alias Baleares V, 17.
Γυναικοκρατούμενοι in Africa III, 53.
Gymnasia Palaestrica non curant Aegyptii I, 81.
Hagnon Atheniensium dux Potidaeam recipit XII, 46.
Halicarnassus refugium Persarum ad Granicum victorum, oppugnatur ab Alexandro M. XVII, 24. Capitur XVII, 27.
Halicyaei Siculi Dionysio se adiungunt XIV, 54.
Halicyaei Siciliae populus 502. Sic enim legit Rhodomannus pro *Ἁλιηναῖοι*.
Halcyone, Eurysthei soror, ab Homado stupratur IV, 12.
Halia, Telchinum soror, a filiis strupratur V, 55.
Hammon, vide *Ammon*. Hammonis lucus, templum, accolae etc. XVII, 50. Oraculi ritus, fons admirabilis naturae, oracula ibid.
Hammoniorum sedes XVII, 50.
Hannibal dux Carthaginiensium contra Syracusanos XIII, 44. Selinuntem oppugnat, capit, diripit, exscindit XIII, 56. Eius gesta contra Agrigentinos XIII, 80. Cruore hostium patri Hamilcari parentat XIII, 62. Sepulcra diruit, et statim peste exstinguitur XIII, 86.
Hannibal Carthaginiensium praetor in Sicilia decepto Hierone servat Mamertinos 500.
Hannibal Amilcaris filius cum fratre servatur 511. Impera-

tor ab exercitu creatus 512. Quousque bellando progressus 568. Vincit Minucium, Romanosque vexat pro virili ibid. Eius ingenii dotes 575. Laudesque ibid.
Hannibalici belli origo et causa, excidium Sagunti contra foedus 512.
Hanno, dux Carthaginiensium, Entellam obsidet XVI, 67. Galerinos opitulatores Entellinorum in itinere concidit ibid.
Hanno dux Carthaginiensium contra Agathoclem XX, 10. Occumbit XX, 12.
Hanno, dux Carthaginiensium, Aeschrionem, Archagathi ducem cum exercitu caedit XX, 60.
Hanno, Hannibalis filius, praetor Carthaginiensium in Sicilia 500. Agrigenti arcem communit ibid. Foedus cum Hierone facit de pellendis e Sicilia Romanis ibid. Infeliciter bellum in Sicilia administrat 503.
Hanno Hecatompylum in Africa occupat 565. Eius virtus et prudentia ibid. Mari vincitur ab Lutatio 509.
Harmatelii Indi, strategemate vincuntur ab Alexandro XVII, 103. Venenata tela, eorumque remedium ibid.
Harmodio aeque cultus Athenis Antigonus XX, 46.
Harmoniam abolitam quis restituerit III, 58.
Harmonia Dardani soror unde nata V, 48. Monile peplum IV, 66.
Harmostae Spartani civitatibus praetores dati XIII, 70.
Harpali luxus, rapinae XVII, 108. Largitiones erga Athenienses ibid. Pecunia eius adiuvantur Athenienses in bello Lamiaco XVIII, 9. Interitus XVII, 108.
Harpalus Persei ad Romanos legatus 623.
Harpasus fluvius XIV, 20.
Hasta fidei pignus apud Macrones XIV, 29. Longiores fecit Iphicrates XV, 44.
Hecataeus Aegyptiae historiae scriptor I, 46. De Nilo I, 37. Fabulosae historiae auctor II, 47.
Hecataeus interficit Attalum iussu Alexandri M. XVII, 5.
Hecates historia IV, 45. Persae filia, veneficiis et crudelitate infamis ibid. Parricida ibid.

Hecates Scotiae fanum in Aegypto I, 96.
Hecatomnus, Cariae regulus, bellum facit Evagorae regis Persici iussu XIV, 98. Clam adiuvat Evagoram XV, 2.
Hecatompylos urbs Africae ab Hercule condita IV, 18. Occupatur ab Hannone Carthaginiensi 665.
Hector Troianorum fortissimus IV, 75.
Hederae inventor Osiris I, 17.
Hegelochus Atheniensis, auxiliariorum ad Mantineam ductor XV, 84.
Hegelochus dux copiarum Ptolemaei Physconis 603.
Helena rapta a Theseo IV, 63.
Helepolis Demetrii, eiusque descriptio XX, 48. 91.
Heliadae Astronomiae et Nauticae doctores V, 57. Heliadarum ex Rhodo natorum nomina V, 56. Eorum inventa ibid.
Heliades, dux Alexandri regis Syriae, proditor domini 519.
Heliadum transformatio V, 23.
Helicensium in Peloponneso impietas in Neptunum XV, 49.
Helice et Bura submersae XV, 48.
Helicen in Hispania obsidet Amilcar 510.
Heliopolis a quo condita I, 45.
Helius Hyperionis et Basileae filius III, 57. Interitus et metamorphosis in Solem ibid.
Hellanicus de Nilo quid sentiat I, 37.
Hellen Deucalionis filius IV, 60.
Hellenogalatae V, 32.
Hellenes Rhodi incolae IV, 58.
Hellesponti nomen unde IV, 47.
Helles submersio IV, 47.
Heloris Syracusanus, Graecorum Italicorum imperator contra Dionysium fortiter occumbit XIV, 104.
Helorius campus in Sicilia XIII, 19.
Hemitheae fanum in Chersoneso religiosissimum conditur V, 62.
Hemodus mons Indiae II, 35.
Hephaestio, Alexandro unice dilectus XVII, 37. 114. Tyro novum regem imponit XVII, 47. Magister equitum socio-

rum XVIII, 4. Res gestae in India XVII, 93. Ductor exercitus pedestris navigante Alexandro in India XVII, 96. Drypetim, Darii filiam, uxorem ducit XVII, 107. Crapula extinguitur XVII, 110. Funus sumtuosissimum XVII, 115. Rogus amplissimus ibid. Apotheosis ibid.

Heraclea Siciliae, Heraclidarum colonia, ut condita et destructa IV, 23.

Heraclea seu Herculana via in Italia IV, 22.

Heraclea Thessaliae, prius Trachin, a Lacedaemoniis civibus frequentatur XII, 59. Clades XII, 77. Seditio a Spartanis sedatur XIV, 38. Boeoti occupatam a se exsulibus restituunt XIV, 82. Evertitur ab Iasone tyranno XV, 52. Non admiscet se bello Lamiaco XVIII, 11. Ab autonomia, Graecis concessa a regibus Macedoniae, excluditur XVIII, 56.

Heracleotarum in Ponto liberalitas erga Graecos redeuntes ex Persia XIV, 31. Tyrannis parent; vide *Clearchus*, *Dionysius* etc. Commeatu iuvant Lysimachum XX, 109.

Heraclea Italiae condita XII, 36.

Heraclea a Pyrrho subacta 498.

Heracleum Cariae exscindit Ptolemaeus XX, 27.

Heraclidae ex tota Graecia relegantur IV, 57. Atheniensium auxilio Eurystheum caedunt IV, 58. Peloponnesum invadunt ibid. Pacto quodam per L annos Peloponneso cedunt ibid. Heraclidarum pars Argis, pars in Tricoryntho substitit ibid. Coloniae in Sicilia IV, 23. Quo iure partem Siciliae occuparint ibid.

Heraclides navarchus Dionis XVI, 16. Imperator Syracusanorum XIX, 4.

Heraclides Leontinorum dynasta 496.

Heraclides Tarentinus, Philippi regis amicus, homo nequam 572.

Heraclides Byzantius, Antiochi M. legatus 620.

Heraea castellum a Phialensibus exsulibus occupatum XV, 40.

Heraei Siciliae montes amoenissimi IV, 84.

Herais, Diophanti Macedonis filia, Samiadae uxor 519. Fit ex puella vir; discedit a marito; vocata in iudicium, virili-

bus ostensis a marito absolvitur; Diophanti nomine adscito fit eques et heres mariti ibid. et sqq.
Herculana bonorum decimatio felices reddidit IV, 21.
de Hercule narrationis difficultas IV, 8. Hercules tres III, 74. Primus Aegyptius, secundus Cretensis, postremus ex Alcmena ibid. Postremo superiorum res gestae assignantur III, 74. Hercules Graecus Aegyptio multo recentior I, 24. Hercules Graecus Alcaeus primum dictus, unde et cur alterum nomen sibi adsciverit ibid. Herculis Graeci attributa Aegyptio Herculi convenire ibid. Hercules ultimus Iovis filius e mortalibus IV, 14. Aegyptius I, 17. Argivus recentior ceteris V, 76. Herculis Cretensis res gestae ibid. Hercules Dactylus V, 64. Inventum ibid. Indus, eiusque posteritas II, 39. Herculis laudibus non detrectandum IV, 8. Genealogia, ortus, natales, aerumnarum causa IV, 9. Educatio mirabilis, nomen, res gestae ibid. Alcaei initio nomen habuit IV, 10. Aegritudo et insania IV, 11. Bellum Amazonicum IV, 16. Argonautarum socius ibid. Cum Atlante cur coelum gestare dicatur IV, 27. Bestiae, quibuscum decertavit, non fabulosae III, 30. Certaminum Herculis recensio IV, 11. Cum Centauris pugna IV, 12. Classis in Iberiam IV, 17. Columnae IV, 18. Cur constructae ibid. Hercules a Diis ipsis muneratus IV, 15. Divinis honoribus colitur adhuc vivens IV, 18. 21. Erginum tyrannum proelio victum occidit IV, 10. Cur Eurystheo subiectus IV, 9. Herculem in exsilium pellit Eurystheus IV, 33. Exsilium apud Arcades ibid. Peloponneso sponte emigrat IV, 34. Fretum Siciliae transnatat IV, 25. Furiosus liberos trucidat IV, 11. In Gigantum pugna Deos adiuvat IV, 15. *Γυναικοκρατίας* osor III, 54. Ob homicidium pulsus in exsilium IV, 36. In Latio res gestae IV, 21. Cur ita monstris infensus IV, 17. Morbus a Deo immissus ob crudele facinus IV, 31. Herculis nefarium facinus et poena ibid. Non nudus, sed cum exercitu orbem peragravit IV, 53. Olympici agonis institutor IV, 19. in omni certaminis genere victor ibid. Bellum cum Spartanis IV, 33. Troianos vincit, urbem capit IV, 49. Herculis uxor Deianira

IV, 34. Dolores ex philtro IV, 38. Impatientia vivum se concremat; divini post mortem cultus ibid. Iunonis filius adoptivus IV, 39. Apud Divos modestia ibid. Hercules priscus Aornon petram frustra oppugnat XVII, 85. Quos reliquerit in India post tentatam Aornon XVII, 96. Similis ei Dioxippus Atheniensis XVII, 100.

Hercules Alexandri filius ubi educatus XX, 20. Arcessitur a Polysperchonte ibid. In gratiam Cassandri ab eodem necatur XX, 28.

Hercynii montes in Europa maximi V, 21.

Herippidas Spartanus res in Thessalia tyrannice administrat XIV, 38.

Hermae Athenis detruncati XIII, 2.

Hermaphroditi ortus IV, 6.

Hermaphroditorum exempla duo insignia 520. s.

Hermeas historicus XV, 37.

Hermeas Atarnensium tyrannus, a Mentore ditione exutus XVI, 52.

Hermes quid significet V, 75. Aegyptius I, 15. Eiusque inventa ibid. Artium inventor I, 43.

Hermocrates Carthaginiensis in Sicilia urbes et territoria oppugnat XIII, 63. Strategemate fallit Athenienses XIII, 18. Consilium de illis mite XIII, 19. Praetor classis Syracusanae in subsidium Lacedaemoniis missae contra Athenienses XIII, 34. In exsilium actus, multa deinceps in Sicilia praeclare gerit XIII, 63. Carthaginiensium in Sicilia urbes et territoria oppugnat ibid. Reditum tentans occiditur XIII, 25. Filiam ducit Dionysius XIII, 96. Haec contumeliosissime trucidatur a rebellibus Dionysii XIII, 112.

Hermocratis sophistae responsum ad Pausaniam Macedonem aculeatum XVI, 94.

Herodotus causam incrementorum Nili haud assequitur I, 38. Fabulositatis taxatur I, 69. Mendacii arguitur I, 38. Eulogium I, 37. Herodoti seculum II, 32.

Heroici honores Althaemeni tributi V, 59.

Hesione cur balaenae exposita IV, 42. Liberatur ab Hercule ibid. Telamonis praemium IV, 32.

Hesioneus ut interemtus ab Ixione genero IV, 69.
Hesperiae descriptio III, 52. Amazonum Africanarum sedes ibid.
de Hesperidum malis diversa opinio IV, 26. Draco ibid.
Hesperis Atlantis uxor IV, 27.
Hesperitis regio IV, 27.
Hesperus frater Atlantis IV, 27.
Hetoemaridae senatoris Lacedaemonii consilium de imperio maris omittendo XI, 50.
Hetrusci, vide *Tyrrhen.*
Hetruscorum cum Romanis bellum XX, 35. Induciae XX, 45. Cum Romanis bellum funestum 490.
Hicetas, Syracusarum princeps, Carthaginiensium amicus XVI, 67. Eiicitur a Dionysio iuniore ibid. Syracusas obsidet XVI, 68. Vincit Dionysium, profligatur a Timoleonte ibid. Cum Timoleonte transigit XVI, 77. Exitus eiusdem XVI, 82.
Hiero, rex Syracusarum XI, 38. Cum fratre inimicitiae et reconciliatio XI, 48. Cumanos adiuvat contra Hetruscos XI, 51. De Thrasydaeo victoria XI, 53. Fidelis amicus Anaxilae etiam defuncti XI, 66. Avarus et violentus XI, 67. Catanae conditor XI, 49. Mortuus XI, 67. Divinis honoribus affectus XI, 66.
Hiero Mylas expugnat, Ameselum diruit, Alesam deditione capit, Mamertinos in angustias cogit, Cion Messeniorum ducem victum capit, a Poenis deluditur 499. Cum Hannone Messenios et Romanos oppugnat 500. Carthaginiensium societatem deserit 501. Ad Romanorum amicitiam se applicat ibid. Beneficentia erga Romanos post naufragium ad Pachynum 505. Frumento sublevat Romanos ad Lilybaeum 507. Ad bellum Celticum 512. Rhodiis terrae motu afflictis succurrit 513.
Hieronymus, Gelonis filius, Syracusanis praeest summa nequitia 569.
Hieronymus Cardianus, historicus, Eumenis amicus et legatus XIX, 44. Captus ab Antigono benigne tractatur ibid.

Hierosolymitanum templum ab Antiocho Epiphane profanatum 525.
Hierosolyma obsidentur ab Antiocho Eupatore 524.
Hilotes cum Messeniis Spartae bellum inferunt XI, 63. Fraude Spartanorum paene deleti XII, 67.
Himera desolata occupatur a Doribus, Theronis iussu XI, 49. Eiecti in patriam revertuntur XI, 76. Obsidetur ab Hannibale, post validissimam expugnationem capta solo aequatur XIII, 59. s.
Hippalcimus Boeoti filius IV, 67.
Hipparchus Pisistrati filius 557.
Hipparinus, Dionysii f. regnum recuperat XVI, 36.
Hippias, Pisistrati f. tyrannus 557.
Hippius cur nominetur Neptunus V, 69.
Hippocentauri unde IV, 69.
Hippocoon Tyndarum fratrem expellit IV, 33.
Hippocoontiadae Spartani ab Hercule profligati IV, 33.
Hippocrates, Gelae tyrannus 558. Bellum fecit Syracusanis ibid.
Hippocrates dux Atheniensium ad Megara XII, 66. Victus cum Demosthene a Thebanis XII, 70.
Hippodamiae, Oenomai filiae, proci IV, 73. Pelopi nubit ibid.
Hippolyte, Amazonum dux, capta II, 46. Baltheum eius Hercules asportat IV, 16.
Hippolyte, Oleni filia, tentatur a Centauro IV, 33.
Hippolytus a noverca amatur IV, 62. Falso accusatur, violentaque raptatione currus perit ibid.
Hippomedon Argivorum dux IV, 65.
Hippomenes Atheniensis animadvertit atrocissime in filiam 550.
Hipponiatis urbem restituunt Carthaginienses XV, 24. Transferuntur Syracusas a Dionysio; causa XIV, 107.
Hipponiatae subacti ab Agathocle 491.
Hipponicus dux Atheniensium ad Tanagram XII, 65.
Hipponous Oleni in Arcadia princeps IV, 35.
Hippopotami descriptio et venatio I, 35.

Hippostratus contra rebelles Eumenianos ductor XIX, 46.
Hippotes Creontis filius IV, 55.
Hippotes Mimantis filius IV, 67.
Hippu Acra, Africae urbs XX, 57. Hippacrini a Poenis desciscunt 567.
Hirci barba ad quid salubris in Arabia aegrotantibus III, 47.
Hispani, vide *Iberi*. Hispani Himeram primi capiunt XIII, 62. Auxiliatum mittuntur Lacedaemoniis XV, 70.
Hispania ab Hercule subacta IV, 18. Metallis abundat V, 35. Quo modo haec elaboret V, 36.
Hispanicorum metallorum redundantia V, 35.
Historia prisca quantum difficultatis afferat scriptoribus IV, 1. A quibus praeterita ibid. Vniversalis eulogion I, 1. Cum particularibus collatio I, 2. Vtilitatum congeries I, 1. Historia providentiae divinae, quae omnia sapientissimo ordine digessit, assimilis ibid. Vsus politicus ibid. Rhetoricus I, 2. Historiarum lectione acquisita cognitio experimentis propriis anteferenda I, 1. Historiarum lectio regibus Aegyptiis familiaris I, 70. Historiis oeconomia necessaria V, 1. Historia ceteris disciplinis praefertur I, 2.
Historici primi barbari I, 9. Vniversales commendantur I, 1. Historici universalis officium et hoc, referre discrepantias aliorum I, 56. Quid a Diodoro in superioribus desideretur I, 3. Historicorum qui accusandi, qui venia digni XIII, 90. Errata quaedam condonanda ibid. Qui desinant cum pugna Mantineensi XV, 89. Narrationes historicae continuandae XVI, 1. Historiae infirmitas, quia res uno tempore gestas non uno loco recitare possit XX, 43. Crebris orationibus interrupta molesta est, minusque grata XX, 1. Similis corpori animato XX, 2. Rhetoricationes immodicae reprobantur XX, 1.
Holophernes Cappadocum princeps 518. Vide *Orofernes*.
Homadus Centaurus stuprator IV, 12.
Homerus in Aegypto fuit I, 96. 97. Antiquissimus fere poëtarum III, 2. Compilator Daphnes Thebanae IV, 67. De Deorum cum hominibus congressu I, 12. Orphei imitator I, 96. De expeditione Herculis in Troiam IV, 49. Homeri

locus explicatur I, 96. Prodigiosae eius de Diis fabulae 633.
Homicidae servorum aut liberorum in Aegypto ut puniti I, 77.
Homicidia etiam propinquorum exsilio punita apud Graecos V, 50. 57.
Hominum origo, et diversae philosophorum de hac opiniones I, 6. Homines primi in Aegypto I, 10. In India II, 38. Primaevorum vita I, 8. Victus, consociatio, nomenclaturae rebus inditae, elocutio, eiusque diversitas; aerumnosa vivendi ratio, et in meliorem conversio ibid. Hominum mactatrix Hecate IV, 45. Homo lacustre animal I, 46. Hominum natura proclivis ad otium et luxum 514.
Horus Osiridis filius I, 21. Deorum ultimus, qui in Aegypto regnavit I, 25. Apollo est ibid.
Hospitalitas Gallorum insignis V, 23. Celtiberorum V, 34. Indorum II, 42.
Hospites mactantur apud Tauros et in Colchide, eiusque rei causa IV, 45. 47. Hospites tractandi mos Homericus V, 28.
Hostilius (Tullus) rex Romanorum bellum Albanis infert 618.
Humana Carthaginiensium sacrificia in Sicilia XIII, 86. In Africa XX, 65.
Humanis carnibus Galli quondam victitarunt V, 32. Britanni ibid.
Hyacinthi Atheniensis filiae pro patria se devovent XVII, 15.
Hyala urbs, et reipublicae forma XVII, 104.
Hyccara Siciliae ab Atheniensibus capta XIII, 6.
Hydaspis et Acesinae confluentes XVII, 96.
Hydrae Lernaeae descriptio, ut subacta ab Hercule IV, 11.
Hyionus, Licymnii filius, Herculis amicus IV, 63. Vide *Oeonus*.
Hyllus filius Herculis ex Deianira IV, 36.
Hylli cum Echemo monomachia et interitus IV, 58.
Hylogoni Aethiopes III, 25.

Hylophagi Aethiopes III, 24.
Hymetio (Metio) Daedali pater IV, 76.
Hymni Deorum in Panchaia quales V, 46.
Hypanis fluvius Indiae XVII, 93.
Hypates et Parhypates, tonorum musicorum, inventores III, 59.
Hyperboreorum insulae descriptio II, 47. Amicitia cum Graecis ibid.
Hyperides, excellens orator, funebrem de Leosthene orationem habet XVIII, 13.
Hyperion, Titan; inventa, astronomus insignis; cur Solis et Lunae parens dicatur V, 67. Interitus eius III, 57.
Hyphasis, vide *Hypanis*.
Hypsaeus, Rom. imperator, a servis vincitur 528.
Hyrcania ab Alexandro subacta XVII, 75. Mare ibid. Regio in ea fertilissima ibid. Phrataphernis satrapia XVIII, 3. Maris Hyrcani situs XVIII, 5.
Hystaspes, Xerxis filius XI, 69.
Iactantia militaris Gallorum V, 29.
Iaculandi ars a quibus inventa V, 65.
Iaculari retro Amazones solitae III, 54.
Iambuli peregrinatio mirabilis II, 55. Reditus II, 60. Indicae historiae scriptor ibid.
Iapetus Titan, Promethei parens V, 66.
Iapyges Tarentinos vincunt XI, 52. Socii Agathoclis 490.
Iapygia invaditur a Romanis XX, 80.
Iardanus rex Maeonum IV, 31.
Iasion Dardani frater, mysteria Samothracica a Iove edoctus; coniugia, filii V, 48.
Iason Argonautarum dux IV, 40. Qua re impulsus ibid. Eius res gestae in Colchide IV, 48. Iolcum occupat IV, 52. Clementia ibid. Corinthum migrat IV, 53. Repudiata Medea Glaucen ducit IV, 54. Filiorum interitus et sepultura ibid. Iasonis mors spontanea IV, 55.
Iason Pheraeus adiuvat Neogenem tyrannum XV, 30. Successus XV, 57. Heracleam Trachiniae captam evertit etc. Principatum Graeciae Thessalos sibi vindicare iubet XV,

60. Imperator Thessalorum dolo necatur ibid. Caedes diversis attribuitur ibid.
Iberorum fodinae auri, aeris et argenti V, 35. Iberos bello premit Amilcar 510.
Ibidis in Aegypto utilitas I, 87.
Iborum Indiae origo XVII, 96. Vide *Sibae.*
Icari cum Daedalo fuga et submersio IV, 77.
Ichneumon crocodili pestis I, 87. Divinitas I, 83.
Ichthyophagi Aethiopes III, 15. Quidam ibid. Aborigines III, 20. Ichthyophagi ἀπαθεῖς, qui nulla re afficiuntur III, 18. Habitationis modi, sepultura III, 19.
Idae montis descriptio XVII, 7. Mirabilia in eo ibid.
Idaea Phinei pallaca IV, 43. Eius interitus IV, 44.
Idomeneus Deucalionis filius, Minois nepos, res gestae, epitaphium, honores V, 79.
Idomeneus Rhodius, Antigoni legatus XIX, 57.
Idrieus, Cariae dynasta, contra Cyprios rebelles mittitur ab Ocho Persarum rege XVI, 42. Successor Artemisiae XVI, 45. Obitus XVI, 69.
Iehovae nomen Diodorus in Iao mutat I, 94.
Ietini Siculi se tradunt Romanis 505.
Ignaviae signum a Sesostri timidis gentibus relictum I, 55. Ab Osymandua I, 48.
Ignigena Bacchi cognomen IV, 4.
Ignis a Dactylis in Creta inventus V, 64. Elementorum prima origo I, 7. A Vulcano ut inventus I, 13. Ignis cur Vulcanus dicatur V, 74. Ignis eruptio in Aeolidum insularum una V, 7. Ex Aetna et Vesuvio IV, 21. Igni quae fabricantur ad Vulcani curam pertinent V, 74. Igniaria Prometheus invenit V, 67.
Illyriorum in Epirum irruptio XV, 13. Vincunt Macedones XVI, 2. Victis a Philippo pax datur XVI, 4. Cum Paeonibus et Thracibus in Philippum conspirant, sed profligantur XVI, 22. Subiiciuntur Alexandro M. XVII, 8. Militant Atheniensibus ad Lamiam XVIII, 11. Victi a Romanis libertate donantur 581. 643.
Ilus Ilii conditor IV, 75.

Imagines Iudaeis interdictae 543.
Imbrum libertate donat Antigonus XX, 46.
Imilcar dux Carthaginiensium in Sicilia XIII, 87. Agrigenti hiemat XIII, 91. Pacem cum Dionysio facit XIII, 94.
Imilco, navarchus Carthaginiensium, naves Dionysii in portu Syracusano corrumpit XIV, 49. Classi Dionysii damnum infert XIV, 50. Erycem et Motyam recuperat XIV, 55. Messanam subito oppressam capit et diruit XIV, 56. Syracusas terra mariqne obsidet XIV, 62. Sacrilegia et fortunae conversio XIV, 63. Sepulcra demolitur ibid. Classem, exercitum et castra amittit XIV, 73. Fuga nocturna XIV, 75. Miseria XIV, 76. Inedia vitam abrumpit ibid. Strategema XIV, 55.
Imilco, Carthaginiensium dux Eumachum debellat XX, 60.
Inarus rebellium Aegyptiorum ductor XI, 71.
Incendia insularum Aeolidum subterranea V, 7. Incendium Medeae magicum IV, 51. Voluntarium Marmarensium Cilicum XVII, 28. Isaurensium in Pisidia XVIII, 22.
Indi aborigines et hominum primi II, 38. Indorum tribus septem, Philosophorum, Agricolarum, Pastorum, Artificum, Militum, Ephororum, Senatorum II, 40. Hospitalitas II, 42. Osiridem sibi arrogant I, 19. Cum Semiramide bellum II, 16. Indicorum boum peregrinatio et venatio III, 31. Indorum lex de cremandis uxoribus vivis una cum maritis defunctis XIX, 33.
Indiae chorographia II, 35. Commoditas 16. Cur fluviosa II, 36. Magnitudo, fertilitas, elephanti II, 35. Fructus, agricolae, fluvii II, 36. Cur tam fertilis ibid. Indiae locorum ab Indo usque ad Gangem conditio XVII, 93. Gentes quaedam se dedunt Alexandro XVII, 102. Reliquae subiiciuntur ibid. Descriptio XVIII, 6. Poro illam Antipater relinquit, quae Indo contermina est; quae Hydaspen attingit, Taxili confirmat XVIII, 39. Paropamisadis vicina Pythoni Agenoris assignatur ibid.
Indus fluvius II, 35. Transitur ab Alexandro XVII, 86.
Indortes, Iberorum dux, captus et trucidatus ab Amilcare XVII, 52.

Inferorum fabulam Orpheus ex Aegypto ad Graecos transtulit I, 92. Inferorum rex cur Pluto V, 69.
Institutio literaria sancitur legibus Charondae XII, 12.
Instrumenta agricolatoria Osiris et Isis invenerunt I, 15.
Insula Aethiopum fortunata II, 55. Insula fortunata versus Africam V, 19. Insulae fortunatae Arabum III, 47. Insulae Graeciae maiores quae V, 17. Insulae Centum vocatae in mari Aegaeo XIII, 77.
Inundationes in Peloponneso horrendae XV, 48.
Iolaus Thespiadarum coloniam in Sardiniam ducit IV, 29. Iolai templum religiosum in Sicilia IV, 24.
Iolaeum, regio Sardiniae IV, 29.
Iolcus, patria Iasonis IV, 42.
Iolen ambiens Hercules repulsam patitur et ulciscitur IV, 31. Iole Hercules tandem potitur IV, 37.
Iollae sepulcrum ab Olympiade eversum XIX, 11.
Ionum ex Asia in Graeciam transferendorum consilium, sed irritum XI, 37. Eorum luxus 551.
Iphicli interitus IV, 33.
Iphicrates Atheniensis, ductor mercenariorum in Aegypto XV, 41. Auctoritas et gesta in Aegypto ibid. Dissidium cum Pharnabazo XV, 43. Vtile ac prudens consilium a Pharnabazo repudiatur; in patriam reditus, eulogium, navarchia, solertia, inventa militaria ibid. Dux in bello sociali cum Timotheo et Charete XVI, 21. Res feliciter gestae Corinthi XIV, 91. Dux auxiliariorum Spartanis missorum XV, 63. Inter optimus duces recensetur XVI, 85.
Iphigenia Taurorum sacerdos IV, 44.
Iphitus Eurysthei frater, in Colchide occumbit IV, 48.
Iphitus Euryti filius, ab Hercule praeceps datus IV, 31.
Iris, Britanniae insula, ferocissimos homines alit V, 32.
Isaurenses obsessi incensa urbe se cum opibus cremant XVIII, 22.
Ischolae Spartani heroicum facinus XV, 64.
Isea festum Aegyptiorum I, 14.
Isiae (Asiae) Italiae urbs, ab Italiotis oppugnata 510.
Isidis variae interpretationes I, 25. Isis eadem, quae Ceres

I, 13. Aegyptiis luna I, 11. Cur habeat cornua ibid. Epitaphium I, 27. Frugum inventrix et legum I, 14. Gubernatio benigna, et sepultura ubi I, 22. Isis Iuno I, 13. 25. Isidis insula in Arabia III, 44. Medicina etiam post mortem I, 25. Saturni filia I, 13. Quid significet I, 11.
Isidorus praefectus regis Alexandri Balae 628.
Ismenus Asopi filius IV, 72.
Ismeniae Boeotarchae contra Phocenses gesta XIV, 82. Pelopidae collega ab Alexandro Pheraeo capitur XV, 71.
Isocrates oratorum doctissimis accensetur XII, 2.
Isocrates, caedis Cn. Octavii fautor, deditur Romanis 626.
Issa, postea Lesbus V, 81.
Issus occupatur ab Alexandro XVII, 32. Pugna ad Issum Alexandri et victoria memorabilis XVII, 33.
Isthmus muro contra Xerxem praecingitur XI, 16. Munitur contra Thebanos XV, 68.
Istolatius, dux Celtarum, oppetit 510.
Istri duo IV, 56. Minoris fontes ibid.
Istriorum gens a Romanis debellata IV, 56.
Istrianorum in Ponto cum Lysimacho bellum XIX, 73.
Itali nihil relinquendo aliis vicerunt omnes V, 38. Itali adversus Romanos belligerantur; quibus de causis, quibus sociis, quo successu, qua prudentia, quibus magistratibus; inclinatio; legatio ad Mithridatem, res gestae, finis 612.
Itali Graeci bello petuntur a Dionysio XIV, 103. Vincuntur ab eodem XIV, 104. Vide *Graeci*.
Itinera dirigit Semiramis II, 13.
Itones ab Hercule subiugati IV, 31.
Itonus, Boeoti filius, liberique IV, 67.
Iudaei Aegyptiaca colonia I, 28. Ideo circumciduntur ibid. Ob leges et mores gentibus discrepantes in odio fuerunt universorum 524. Fuga ex Aegypto cum causis; occupatio regionis, leges, legumlatoris imago; lychnus perpetuo ardens (omnia falsissime) ibidem. Iudaei propter luem pestiferam, et peregrinam religionem, istius causam, ex Aegypto expulsi colonias in Graeciam, Danao et Cadmo ductoribus, et in Iudaeam Mose duce mittunt 542. Iu-

daicae gentis deletio suadetur Antiocho, et causae adduntur; hoc falso, illud frustra 524. Iudaeorum migratio in Iudaeam duce Mose; metropolis, respublica duodecim tribuum, imaginum abominatio, Deus illorum coelum, sacrificia, senatus, pontifex summus, huic tributa adoratio, sacerdotes, aristocratia, assuefactio ad laborum tolerantiam et fortitudinem, sacerdotum praerogativa, patrimoniorum adstrictio ad gentiles; prolificationi addicti, mores circa matrimonia et exsequias peculiares; multorum tandem in legibus obliteratio 542. s. de Iudaeis narratio Diodori maximam partem vana, ut lector Christianus videbit ibid.

Iudices Indorum accurati et severi II, 42. Iudicis seu praetoris imago apud Thebaeos Aegyptios I, 49. Iudicis insigne veritas I, 75. Iudicibus Persarum iniustis vivo corpore cutis detracta XVI, 10. In causa Teribazi ut examinati XV, 11.

Iudicia Iovis institutum V, 71. Non ex affectu, sed norma legum administrentur I, 71. Iudicii processus apud Aegyptios non perplexus I, 76. Iudiciorum in Aegypto accuratio et integritas I, 75. Iudicium de praestantia tibiae et citharae III, 58. Iudicium Athenis omnium primo largitionibus corruptum XIII, 64. Mirabile duarum Indarum de praerogativa concremationis cum marito defuncto XIX, 34.

Iugurtha Adherbalem Cirtam ingressum capit et necat 605. A Mario victore Romam ducitur 529.

L. Iulius Magister equitum Postumii XII, 64.

Iunius Cos. cedit Poenis 508. Naufragium ingens patitur ibid. Erycem occupat ibid.

Iuno, Isis I, 25. Iovi nupta ubi V, 72. Liberi ibid. Perfectrix V, 73. Herculem inscia lactat IV, 9.

Iupiter spiritus Aegyptiis I, 12. Homero quid ibid. Aegyptiis Osiris I, 13. De Iovis mythologia discrepantes sententiae V, 70. Iupiter priscus, frater Coeli, Cretae princeps, eiusque filii Curetes, alter totius mundi dominus III, 61. Saturni filius ibid. Iupiter posterior, regnum, res gestae, cur *Zenos* cognomine insignis ibid. Iovis Cretensis regnum post

Ammonem et Bacchum III, 74. Iupiter ut educatus, ubi, cur Aegiochus, merita in homines, bella cum Gigantibus, et causa et honores V, 70. Nomen et epitheta V, 72. Nuptiae cum Iunone, ubi ibid. Liberi ibid. Perfector V, 73. A quibus custoditus V, 65. 70. Iovis et Innonis complexus unde I, 97. Cretensis filii tres IV, 60. Iovis filii Hercules et Bacchus IV, 15. In Aethiopiam profectio ab Aegyptiis translata I, 97. Iovis filii cur dicti Hercules et Bacchus IV, 15. Iovis prima et ultima concubina ex mortalibus IV, 14. Cum Iunone concubitus ex Aegyptiorum caerimonia I, 97. Iovis servatoris appellatio in conviviis quid significet IV, 3. Iovis Aetnaei arae 602. Triphylii templum 633.
Iuramenti Graecorum formula de patriae defensione XI, 29.
Ius fabulam ab Iside Aegyptiorum Graeci mutuati I, 24.
Iustitiae doctor Iupiter V, 71. Iustitiae simulacrum absque capite in Aegypto I, 97.
Ixion Periphantis nepos IV, 69. Socerum crudeliter necat, expiatur a Iove, Iunonem tentat, Centauros gignit, rotae impositus torquetur ibid.
Labdacus munitur XIII, 66. Vide *Lampsacum*.
Labdalum, locus Syracus. XIII, 7.
Labyrinthi Aegyptii exemplar Cretensis I, 61.
Laccius portus Syracusanorum XIV, 7.
Lacedaemoniorum invidia erga Athenienses ob virtutem, discordiae inter illos origo XI, 27. De imperio maris bellum Atheniensibus illaturi revocantur XI, 50. Iniquum in Athenienses iudicium XI, 55. Graecorum Spartae consessum corrumpunt ibid. Terrae motus; bellum cum Hilotibus et Messeniis XI, 63. Socii horum belli Peloponnesiaci initio XII, 42. Atticam vastant ibid. Secunda in Atticam expeditio XII, 45. Colonia in Trachinem XII, 59. Victoria de Atheniensibus ad Amphipolin XII, 74. Instructio contra Argivos et socialis belli consortes XII, 76. De Atheniensibus et Argivis ad Mantineam victoria XII, 79. In Argolidem expeditiones XII, 81. Auxilia mittunt Syracusanis contra Athenienses duce Gylippo XIII, 7. Deceliam muniunt XIII, 9. Legatio Athenas de pace XIII,

52. Praesidium Byzantii partim caeditur, partim capitur ab Atheniensibus XIII, 67. Debellant Athenienses XIII, 106. Athenas capiunt XIII, 107. Qua de causa imperium Graeciae amiserint XIV, 2. Inhumanitas erga victos Athenienses XIV, 6. Oligarchias in Graecia instituunt XIV, 10. Cum Eleis bellum XIV, 17. Cyro auxiliantur XIV, 19. 21. Graecos in Asia contra Persas defendunt XIV, 36. Cum Tissaphene bellum gerunt in Ionia ibid. Syracusanis iterum auxilia mittunt contra Poenos XIV, 63. A Graecis undique impetiti Agesilaum ex Asia revocant XIV, 83. A Conone ad Cnidum victi ibid. Imperium maris amittunt XIV, 84. Illud sibi denuo vindicant XIV, 97. Reprehensio superbiae et inhumanitatis illorum XV, 1. Pace conturbata Graeciae civitates sibi mancipant XV, 5. Cum Mantineensibus bellum ibid. Gaum Artaxerxi rebellem iuvant XV, 9. Reges inter se moribus dissident et sententiis XV, 19. Amyntae opitulantur contra Olynthios ibid. Foedus Graecorum commune frangunt ibid. Quando potentissimi fuerint XV, 23. Contra Graecorum conspirationem in bello Thebano se praeparant XV, 31. Piraeeum tentando novum bellum accendunt XV, 29. Aciem melius ordinant XV, 31. Vincuntur ab Atheniensibus prope Naxum pugna navali XV, 34. A paucis Thebanis validum praesidium vincitur; nunquam antehac a paucioribus victi XV, 37. Ad Corcyram ab Atheniensibus profligantur XV, 47. Ruinae prodigium XV, 50. Bellum Thebanis inferunt XV, 51. Legatio ad Thebanos et expeditio in Boeotiam ibid. Pugna ad Leuctra et clades irreparabilis XV, 55. In Arcadia bellum et clades XV, 62. Sparta a Thebanis oppugnata strenue defenditur XV, 65. In summis periculis Atheniensium alias inimicissimorum auxilium implorant XV, 63. Isthmum frustra muniunt XV, 68. Victoria de Arcadibus incruenta XV, 72. Communi Graecorum foederi propter Messenios se eximunt XV, 90. Ob Cadmeam occupatam grandi pecunia damnati XVI, 23. Item XVI, 29. Phocensibus sacrilegis auxilia mittunt XVI, 33. Bellum cum Argivis XVI, 34. Adiuvant Phyllum

XVI, 37. Cum Megalopolitis et Thebanis bellum XVI, 39. Sacrilegiorum participes XVI, 57. Opitulantur Lyctiis XVI, 62. Alexandro Magno adversantur XVII, 3. Cum Antipatro conflictus infelix XVII, 63. Iudicium de illis Corinthi XVII, 73. Veniam ab Alexandro petunt ibid. Lacedaemoniae urbis moenia demoliuntur Achaei 622.

Laches Atheniensium dux in Sicilia XII, 54. In Arcadia XII, 79. Navarchus Atheniensium territatur ab Epaminonda XV, 79.

Lacinius, fur boum Herculis IV, 24.

Laconia post quingentos annos populationem experitur primam XV, 65.

Laconica Endii Spartani oratio XIII, 52.

Lacrates dux Thebanus XVI, 44. Res fortiter ac prudenter gestae in Aegypto XVI, 49.

Lactis coagulatio Aristaei inventum IV, 81.

Lacus Aethiopiae mirabilis II, 14. Lacus Moeridis descriptio I, 52. Lacus in Sicilia ab Hercule factus IV, 24.

Laërtes Argonautarum socius IV, 48.

Laesini, populus Siciliae 501. Melius *Alesini*, quos vide.

Laius Oedipi pater IV, 64.

Lamachus dux Atheniensium infelix XII, 72. Naufragium in Ponto ibid. Interitus eiusdem XIII, 8.

Lamiae fabula XX, 41.

Lamiaci belli origo XVIII, 8. Causae ibid. Lamia refugium Antipatri XVIII, 12. Obsidetur ab Atheniensibus ibid. Belli finis XVIII, 17.

Lamius Spartanus militat Nectanebo in Aegypto XVI, 48.

Lamponius praetor Italicorum 540.

Lampsacum munit Thrasyllus Atheniensis XIII, 66. Romani ob Lampsacum et Smyrnam atque Alexandriam Troadis Antiocho bellum movent 620.

Lampsacenos liberos esse iubet Lysimachus XX, 107. Recuperat Demetrius XX, 111.

Lamus Herculis ex Omphale filius IV, 31.

Lanae in Pityusa mollitie commendabiles V, 16. Item in Panchaia V, 45.

Lanassa Agathoclis filia Pyrrho nupta 490. 496.
Lanceae Gallorum V, 30.
Laomedontis perfidia in Herculem et poena IV, 49. Laomedon rex Troianorum IV, 32. 75. Ab Hercule caesus IV, 32, Equi IV, 42. 75.
Laomedon Syriae praepositus XVIII, 3. Capitur a Ptolemaeo XVIII, 43.
Laomedon Messenius revocat milites a bello contra Dionysium XIV, 40.
Laosthenides rerum Creticarum scriptor V, 80.
Lapidum Arabicorum excellentia II, 52. Lapides pretiosi ut formentur II, 52.
Lapithes, gentis Lapitharum conditor IV, 69.
Lapithes Aeoli Hippotadae filius, pater Lesbi V, 81.
Lapitharum cum Centauris bellum IV, 70. Violentia, clades, fuga ibid. Cum Doriensibus et Hercule bellum IV, 37. Origo IV, 69.
Lapithum in Cypro expugnat Seleucus XIX, 62.
Larandaeorum urbs excisa XVIII, 22.
Largitionibus res magnas peragit Philippus XVI, 3.
Larissaeis a Demetrio libertas restituitur XX, 110.
Lasion, alias Triphylia XV, 77.
Lasthenes Cretenses in Romanos inflammat 632.
Latona Coei et Phoebes filia V, 67. Patria eius Hyperboreorum insula II, 47.
Latrones ut puniti I, 77. Latrones egregii Celtiberi V, 34. Galli V, 32.
Latrocinia Gallorum V, 32.
Lavinii expugnatio XIII, 6.
Lautities Hetruscorum V, 40.
Leandrias Spartanus Thebis exsul XV, 54.
Lechaeum a Boeotis expugnatum XIV, 86.
Lechaeus Corinthiorum portus 497.
Legati a Fidenatibus necati XII, 80. Herculis indigne tractati IV, 49. Legatio Indorum ad Semiramidem II, 18.
Legio apud Romanos 513.
Leitus Electryonis filius IV, 67.

Lemniorum constantia in fide erga Antigonum XIX, 68. A Seleuco subacti ibid.
Lenaei etymon IV, 5.
Lentulus Spinther senatum in Cretenses accendit 632.
Leocritus, regis Pharnacis dux 576.
Leones infesti Rhizophagis III, 23. A culicibus fugantur ibid.
Leonidas Spartanorum dux ad Thermopylas XI, 4. Perplexum ad Ephoros responsum ibid. Animosum ad Xerxis legatos XI, 5. Aliud magnificum de Spartanorum officio XI, 9. Xerxis castra invadit, et heroica morte cum suis occumbit XI, 10.
Leonides Ptolemaei praefectus XX, 19.
Leonnatus dux Alexandri M. XVII, 104. 105. Agminis ductor in India XVII, 104. Vexatur a Barbaris XVII, 105. Phrygiae Hellespontiacae satrapa XVIII, 3. Antipatro succurrens profligatur et occiditur XVIII, 15.
Leontini contra Syracusanos Atheniensium opem implorant XII, 53. In civitatem a Syracusanis recepti XII, 55. Atheniensibus favent XIII, 18. Frustra hos Dionysius subigere tentat XIV, 14. A Dionysio Syracusas transferuntur XIV, 15. A Philisto oppressi Syracusanorum ope hostes expellunt XVI, 16. Incassum oppugnantur a Timoleonte XVI, 72. Hicetam defendunt contra Timoleontem ibid. Iussu Timoleontis Syracusas commigrant XVI, 82. Amilcari se adiungunt deserto Agathocle XIX, 110. Premuntur ab Agathocle XX, 32. Pyrrhum receptant 496.
Leosthenes ob res male gestas ad Peparethum capite damnatus ab Atheniensibus XV, 95. Atheniensium dux in bello Lamiaco XVIII, 9. s. Victoria de Boeotis XVIII, 11. Antipatrum obsidione inclusum tenet XVIII, 13. Lamiam obsidet, occumbit, laudatio funebris ibid.
Leotrophides dux Atheniensium ad Megara XIII, 65.
Leotychidas navarchus Spartanorum in Ionia XI, 34. Strategema ad Mycalen, et victoria de Persis XI, 34. 36.
Lepidus triumvirorum unus 540.
Leptines navarchus Dionysii XIV, 48. Cum Carthaginiensibus pugna temeraria et infelix XIV, 60. Thuriorum reliquias

conservans abdicatur XIV, 102. In proelio cum Magonis filio heroice pugnans occumbit XIV, 17.
Leptines Syracusanus, cum Callippo Rheginos a Dionysii praesidio liberat XVI, 45.
Leptines, tyrannis Engyi et Apolloniae in Sicilia, dedit se Timoleonti et in Peloponnesum relegatur XVI, 72.
Leptines, Cephaloedio praefectus ab Agathocle XX, 56. Succurrit Agathocli contra Xenodocum ibid. Xenodocum vincit XX, 62.
Leptines Cn. Octavii necis auctor deditur Romanis 626.
Lesbus Aeolides Lesbo nomen dedit V, 81. Lesbi incolae antiqui ibid. Principes, nomina vetusta ibid.
Lesbii ab Atheniensibus deficiunt XII, 55. Mitylene dedita Atheniensibus, insula sorte dividitur, praeter Methymnam ibid. Crudelis in devictos sententia Cleonis retractatur ibid. Exsules, Antandro occupata, bellum Atheniensibus faciunt, sed infeliciter XII, 72. Post defectionem ad Spartanos ad officium rediguntur a Thrasybulo XIV 94. Vrbes insulae Memnon capit XVII, 29.
Letanum Propontidis urbs condita ab Atheniensibus XII, 34.
Lethes aeneae portae in Aegypto I, 96.
Leucae urbis possessio strategemate Cumaeis praeripitur a Clazomeniis XV, 18.
Leucadii militant Atheniensibus in bello ad Lamiam XVIII, 11.
Leucas urbs Cassandro associatur XIX, 67.
Leucippus coloniam in Rhodum duxit V, 81.
Leuco rex Bospori XIV, 93. Huic Spartacus succedit XVI, 31.
Leucophrys insula V, 83.
Leucothea ut divinitatem sortita V, 55.
Leuctri et Scedasi filiarum stupratio XV, 54.
Leuctricum proelium exitiale Spartanis XV, 56.
Lex morte legislatoris sancita XII, 19. XIII, 33. Legum Charondae rigidissima observatio, auctoritas sacrosancta, correctio cum vitae periculo coniuncta XII, 16. Diocleae severissimae XIII, 35. Romae primum sancitae XIII, 23. Duodecim tabularum, et stilus harum XII, 26. Leges ali-

quot Aegyptiorum I, 77. Aethiopum III, 5. Legum bona constitutio Iovis beneficium V, 71. Leges Cereris beneficium V, 5. Ab Iside seu Cerere inventae I, 14. V, 68. Quae optimae I, 93. Themidis inventum V, 67. Legum encomium V, 5. Latio cur Diis adscribatur I, 94. Inventio Cereri tribuitur V, 68. Legumlatores Aegyptii Mnevis I, 94. Sesostris ibid. Sasyches ibid. Bocchoris ibid. Amasis 95. Darius ibid. Horum sapientia et Graecarum legum vituperatio I, 93. Legumlatores eximii qui I, 94. Leges Charondae XII, 11. Zaleuci XII, 19. Dioclis Syracusani XIII, 33. Duodecim tabularum Romae XII, 26. Vt correctioni suarum legum caverit Charondas XII, 17.

Libani initium a Cilicia XIV, 21.

Liberorum communio II, 58. Liberorum educationis inprimis ratio habita in legibus Mosis 544.

de Libertate omnium lex Indorum II, 39. Libertas Graecis Antigoni decreto restituitur XIX, 61. Et ante hoc Polysperchontis XVIII, 55. Itemque Ptolemaei XVIII, 62.

Lichanon in cithara quis repererit III, 58.

Lichas Herculis minister IV, 38.

Licymnius Electryonis f. IV, 58.

Lilybaeum, Aequorum urbs, a Romanis occupatum XIV, 102.

Ligurum habitus et laborum tolerantia IV, 20.

Liguriae sterilitas et victus difficultas V, 39. Habitatio, robur, arma ibid.

Lilybaeorum cum Egestanis bellum XI, 86. Lilybaeum Siciliae promontorium, puteus atque urbs XIII, 54. Frustra tentatur a Dionysio XV, 73. A Pyrrho acriter oppugnatum, acrius a Poenis defenditur 497. A Carthaginiensibus quando conditum ibid. A Romanis diutissime obsessum tandem expugnatur 506. 509.

Linguae bifidae Taprobanitis II, 56. Linguarum varietas unde I, 8. Linguam Persicam Themistocles cito discit XI, 57.

Linus res Bacchi primi descripsit III, 67. Rhythmos et melodias invenit ibid. Discipuli eius, et interitus ibid.

Lipara urbs Aeoli opus IV, 67. A quo condita et initio possessa V, 7. Liparae insulae respublica, incrementa,

horumque causa V, 10. Thermae, alumen, fertilitas ibid. Res gestae V, 9. 10. Liparam colonia Cnidiorum obtinet V, 9. Lipara potitur Imilco XIV, 56.

Liparus conditor Liparae V, 7. Surrentinam regionem occupat ibid.

Lipodorus Aenian, proditor Graecorum in oriente rebellium XVIII, 7.

Lissus in Adria conditur a Dionysio XV, 13.

Literarum eulogium XII, 13. Genera duo apud Aegyptios I, 81. Hieroglyphicarum exempla III, 4. Literae hieroglyphicae Aegyptiorum et Aethiopum quales III, 4. Literae Graecae cur Pelasgicae vocentur III, 67. Phoeniciae cur dictae ibid. Literae et artes in Aegypto inventae I, 69. Inventum Mercurii I, 15. Literarum inventio Musis vere adscribenda V, 74. Literae Taprobanitarum, septem figuris, potentia duodetriginta II, 57.

Litus quoddam Arabiae importuosum et ingentem strepitum aquarum excitans III, 44.

Livius Drusus senatus paene patronus laudatur 611.

Locri, inconstantes in bello Xerxico, modo ad Persas, modo ad Graecos transeunt XI, 4. Fusi ab Atheniensibus XII, 44. Italici ab Atheniensibus vexati XII, 54. Clades a Phocensibus illata XII, 80. XVI, 24. 28. Cum Boeotis et Thessalis semel atque iterum victi Philomelum tandem superant et ad mortem adigunt XVI, 31. Sectantur Athenienses in bello Lamiaco XVIII, 11. Italicis benefacere studet Dionysius, et quare XIV, 106.

Locustae cibus hominibus et mors III, 29. Locustis victitantes Aethiopes III, 29.

Loetanus Siciliae fluvius 499.

Logicae inventio V, 67.

Longaevi Taprobanitae II, 57. Indi III, 68.

Longaevitas Democriti XIV, 11.

Loquelae humanae initium I, 8.

Lotus Aegyptia I, 34.

Lotus praealta III, 43.

Lucani cum Thuriis bellum gerunt et victoriam obtinent memorabilem XIV, 101. Cum Dionysio iuniore bellum et pacificatio XVI, 5. Bellum cum Tarentinis XX, 104.
Luceria, Romanorum colonia XIX, 72.
Lucretia, post Sexti Tarquinii scelus mortem sibi ipsa infert 558.
Lucinae officium V, 73.
Luculli decimatio bonorum IV, 21.
Lucullus debellat Minucium servorum regem in Italia 535. Vincit Salvium regem servorum in Sicilia, negligenter rem administrat, repetundarum damnatur 536.
Lunae solisque cursum observavit primus Hyperion V, 67. Lunae cursus II, 31. Lumen, eclipsis ibid. Proxima terrae quare ibid. Ἔξοχαὶ in eius facie II, 47. Lunae et solis utilitas I, 11. Luna ut appareat Hyperboreis II, 47.
Lupus cur sacer Aegyptiis I, 18. 88. Cur inter Deos Aegyptiorum 88.
Lusitani V, 34. Arma eorum, bellandi ratio ibid. Latrocinia ibid. Metalla V, 35. Saunium iaculi genus V, 34. Lusitani ductore Viriatho fortes ac celebres redditi 591. Debellati 524.
Lutatius consul navali proelio Carthaginienses vincit ad Erycem 509.
Luxuriae in Aegypto inventor Menas I, 45. Damnator Tnephachtus ibid. Luxuria Hetruscorum V, 40.
Luxus virorum ut et feminarum refrenatus Zaleuci lege XII, 21. Luxus et mollities Agrigentinorum XIII, 82. Sybaritarum 550. Ionum et Atheniensium 551.
Lycaoniae situs XVIII, 5.
Lycastus Minois primi filius IV, 60.
Lychnitis palus XVI, 8.
Lycia Antigono designatur ab Antipatro XVIII, 39. Antigoni provincia XVIII, 3.
Lyciscus dux Cassandri contra Olympiadem XIX, 36. Cum Aetolis belligeratur XIX, 67. Alcetam Epiri regem oppugnat XIX, 88.
Lyciscus, dux Agathoclis, seditionem excitat XX, 33. In-

terficitur; milites propter eum tumultuantes Agathoclem capiunt ibid.
Lycomedes Tegeata, suasor mutandae reipublicae Arcadum XV, 59.
Lycomedes Mantineensis, praetor Arcadum XV, 62. 67.
Lycon navarchus Antigoni XIX, 73.
Lycophron Pheraeorum tyrannus XVI, 14. Oppugnatur a Philippo XVI, 35. Phocensium auxilium implorat ibid.
Lycopolitana praefectura in Aegypto I, 88.
Lyctiis Cretensibus succurrunt Lacedaemonii contra Phalaecum XVI, 62.
Lycurgus Spartanus ab Aegyptiis leges mutuatus, cui leges adscripserit I, 94. 98.
Lycurgus Thrax ab Osiride peremtus I, 20.
Lycurgus, rex Thraciae, Baccho insidias parans ut punitus III, 65. Non Thraciae, sed Arabiae rex Antimacho ibid.
Lycurgus Atheniensis quantus orator XVI, 88.
Lydi olim Maeones IV, 31.
Lydia Meleagri provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5.
Lyrae inventor Mercurius V, 75.
Lyra olim τρίχορδος I, 16.
Lysander, dux Spartanorum contra Athenienses, ut se ad bellum praepararit; expeditio, amicitia cum Cyro iuniore XIII, 70. Vincit Antiochum legatum Alcibiadis XIII, 71. Arati legatus XIII, 100. Classi post Callicratidam iterum praefectus XIII, 104. Victoria ad Aegos potamos XIII, 106. Vates largitionibus tentat, et Heraclidis regnum Spartae abrogare nititur XIV, 13. Violatae religionis reus ibid. Interitus XIV, 81.
Lysander Atheniensis, Leucadiae praefectus XIX, 88.
Lysias rhetor, Olympiacam in conventu Graecorum orationem habet XIV, 109.
Lysicles dux Atheniensium ad Chaeroneam capite damnatur XVI, 88.
Lysimacho Thracia assignatur XVIII, 3. Cum Seutha pugna anceps XVIII, 14. Cum ceteris ducibus in Antigonum conspiratio XIX, 56. Bellum cum Callatianis et finitimis XIX,

73. Ab Antigoni legatis impetitur, sed minus prospere ibid. Rhodios commeatu sublevat XX, 96. Cassandrum adiuvat XX, 107. Cedit Antigono XX, 108. Milites ad Antigonum transeunt XX, 113. Capitur a Dromichaete Thracē, et dimittitur 559.
Lysimachia conditur XX, 29. Situs eius opportunus 571.
Lysis Pythagoreus, Epaminondae praeceptor 556.
Lysitheides, Themistoclis hospes, tutaeque ad Xerxem profectionis conciliator XI, 56.
Macae Afri III, 49.
Macedoniae regum inter se parricidia XVI, 2. Graecos debellant ad Chaeroneam XVI, 86. Persas tribus ingentibus proeliis XVI, 21. 31. 60. Phalanx Macedonum instituta a Philippo XVI, 3. Pertaesi militiae ut animati ab Alexandro M. XVII, 74. Seditiosi in exercitu separantur XVII, 80. Phalangis cum equitatu dissidium post Alexandri mortem XVIII, 2. Provincia Antipatri XVIII, 3. Egena militum propter bella Alexandri XVIII, 12. Phalangis perfidia in Eumenem a pugna cum Cratero XVIII, 32. Post ultimam cum Antigono pugnam XIX, 43. Regem illorum se facit Cassander XX, 53. Macedonia a Romanis in IV partes describitur 643.
Macedo Osiridis comes I, 18. Rex Macedoniae I, 20.
Macareus, eius genus, res gestae, coloniae V, 81. Virtutes, lex V, 82.
Macaria Arabiae III, 38.
Macariae, id est beatae, insulae, cur sic dictae V, 82.
Macer, Solis filius V, 57.
Machaon, Graecorum ad Troiam medicus IV, 71.
Machinae bellicae sub Assyriorum imperio nondum inventae II, 27. Machinas Graecorum bellicas primus adornavit Pericles XII, 28. His varie et acerrime res geritur in bello Demetrii cum Rhodiis XX, 85. s.
Macronum gens in Asia XIV, 29.
Madetes Darii propinquus et praefectus in Vxiana XVII, 67.
Madinaei Dionis socii XVI, 9.
Maeander fluvius limum, ut Nilus, egerit I, 39.

Maenon, familiaris Agathoclis, veneno ipsum tollit 491. Post Agathoclem tyrannidem Syracusis sibi arrogat, auxilioque Carthaginiensium bellum Syracusanis movet 493.
Magi Dactyli Idaei V, 64. Magorum studia quae V, 55.
Magistratus de animorum curatione inprimis sollicitus esse debet XII, 13. Lex Zaleuci de magistratibus XII, 20. Magistratuum conniventia ad scelera publica 526.
Magistri artium in Aegypto parentes I, 81.
Magnesia capitur a Thimbrone Lacedaemonio XIV, 36.
Mago navarchus Imilconis in Sicilia contra Dionysium XIV, 59. Pugna navalis cum Leptine infelix XIV, 60. Res in Sicilia fulcit XIV, 90. Vincitur a Dionysio ibid. Pacem cum illo facit XIV, 96.
Mago Carthaginiensium praetor belli cum Dionysio occumbit XV, 15.
Malefici a Gallis ut plectantur V, 32.
Malienses auxiliantur Atheniensibus in bello Lamiaco XVIII, 11.
Maliferi Persae XVIII, 27.
Malli acerrime repugnant Alexandro XVII, 98.
Mallos Ciliciae a Ptolemaeo capta XIX, 79.
Malorum consortium quanta pestis XII, 12. Vetatur lege Charondae ibid. Actio contra hoc ibid.
Mamercus Catanaeorum tyrannus Timoleonti se adiungit XVI, 69.
Mamertinorum nefaria ingratitudo et perfidia in Messenios hospites et benefactores 495. Vnde appellati; novi incolae Messanae ibid. Decium iuvant in occupando Rhegio 562. In arctum coacti ab Hierone 499. Carthaginiensium amici Pyrrho obsistunt 495. Vide *Messenii*.
Mancipiorum Punicorum multitudo in Sicilia post Gelonis victoriam XI, 25.
Mandane Xerxis soror Themistoclem capitaliter accusat XI, 57.
Mandauces rex Mediae II, 32.
Manlii Capitolini virtus XIV, 116. Supplicium XV, 35.
Manlius Cn. Galatarum legatis quid responderit 622.

Mantias dux Atheniensis Argaeum reducens in Macedoniam vincitur a Philippo XVI, 3.
Mantinea et Mantineenses, bello petiti a Lacedaemoniis vincuntur XII, 79. Vrbs a Spartanis obsidetur XV, 5. Ex urbe in pagos remigrare coguntur XV, 12. Dedunt se Lacedaemoniis ibid. Vt sacrilegium defendant, belligerantur cum Tegeatis XV, 82. Pugnae apparatus et descriptio XV, 84. Victoria anceps XV, 86. Cum Megalopolitis bellum XV, 94.
Maranei Arabes a Garyndaneis deleti III, 43.
Maratheni ab Aradiis impie adfliguntur 628.
Marathonius taurus IV, 59.
Marathonia Persarum clades XI, 2.
Marcellus Syracusas occupat 569.
Mardi ut domiti ab Alexandro XVII, 76.
Mardonius Xerxici belli concitator XI, 1. Atticam invadit, urbemque exscindit XI, 28. Fortitudo in pugna XI, 31. Occumbit ibid.
Mare stratum ad iter terrestre a Xerxe XI, 2.
Mare album ubi III, 47.
Marias vicus Aegypti I, 68.
Marienses Paphum transferuntur XVIII, 79.
Maris prima origo I, 7. Maris negotia princeps Neptunus invenit, ideoque maris Deus V, 69.
Marius rem prudenter gerit in Africa 608. Victor Bocchi et Iugurthae regum Africae 529. Marius contra Cimbros auxilia a Nicomede Bithyno poscit 531. Marii et Cinnae de pace instauranda consultatio 542. Marius obsidione conclusus ut perierit 541.
Marmaridae Afri III, 48.
Marmarenses Lycii obsessi una cum urbe se concremant XVII, 8.
Maron, Osiridis comes, bonus vinitor I, 18.
Maroneae urbis in Thracia conditor I, 20.
Marsicum bellum unde nuncupatum, causa, successus varii, confoederati, et cetera in titulo Italorum et 612.
Marsos oppugnatos a Samnitibus defendunt Romani XX, 44.

Marsyas Cybeles familiaris III, 58. Tibiae inventor ibid. Cum Apolline certamen musicum et interitus ibid.

Marsyas dux Alexandrinorum contra Physconem regem 633.

Martis inventa et res gestae breviter V, 74.

Masinissae vivacitas, fecunditas, robur, tolerantia, agriculturae studium, diuturnitas in regno 523. Sophonisbae, quam festinatis nuptiis duxerat, venenum mittit 571.

Massagetae, gens Scytharum II, 43.

Matris Deûm sacerdotes ut amicti et ornati 537.

Matris Deûm in Phrygia fabula III, 58. Furor unde III, 59.

Matrum in Sicilia templum a Cretensibus conditum IV, 79. Quae fuerint, celebritas, cultus, reditus amplus V, 35.

Matrimonium cum sororibus in Aegypto I, 27. Matrimonia Aegyptiorum I, 80. Indorum ex suo dumtaxat ordine II, 41.

Matronae fortis exemplum Eurydice XIX, 11.

Mauri Lilybaeensibus auxilio veniunt 534.

Mausolus Cariae regulus XV, 90. Adiuvat confoederatos contra Athenienses XVI, 29. Obit XVI, 36.

Mazaeus Ciliciae princeps XVI, 42.

Mazaron, castellum Siciliae 503.

Mazarus fluvius et emporium Siciliae XIII, 54.

Mecybernam Olynthii Atheniensibus eripiunt XII, 77.

Medea hospitalis a patre domo ejecta IV, 46. Argonautas consilio adiuvat ibid. Cum Iasone pactum init ibid. Consilium de ulciscendo Pelia, et facinus audacissimum IV, 51. In urbe et aula Peliae praestigiae mirabiles ibid. Peliam iuventae se restituturam pollicetur ibid. Medeam repudiat Iason IV, 54. Medeae ultio immanis de Iasone ibid. Ἀστοργία et naticidium ibid. Aegeo nupsit IV, 55. Fuga e Graecia et posteritas ibid.

Medi cur a Xerxe in prima fronte collocati ad Thermopylas XI, 6. Crudelitate sua imperium evertunt XIII, 22. Atrapae provincia XVIII, 3. Hinc Pythonis XVIII, 39. Situs XVIII, 5. De Medorum imperio discrepantiae II, 32. Cum Cadusiis bellum II, 33. Cum Sacis II, 34.

Media a Nino subacta II, 2. Mediae monarcharum catalogus et successio II, 32.
Medica III, 43.
Medica ars per Aesculapium exculta V, 74. Apollinis inventum ibid.
Medici Aegyptii publici et gratuiti, legibusque adstricti I, 82.
Medicina per contraria III, 47. Medicina Aegyptia omnium facillima I, 82. Isidis miraculosa I, 25. Medicinae perita Medea IV, 46. Medicina per artem fatidicam Apollinis inventum V, 74. In somno monstrata V, 63.
Medicamentorum confectio Aesculapii inventum V, 74.
Medii Larissaei in Lycophronem Pheraeum bellum XIV, 82. Adiuvatur a Graecis et Pharsalum occupat ibid.
Medus filius Medeae, gentis Medorum conditor IV, 55. Patres duo assignantur ibid. Eius res gestae IV, 56.
Medimnaei in Sicilia Messenen translati XIV, 78.
Medius navarchus Antigoni XIX, 75.
Medocus rex Thraciae XIV, 94.
Megabates classis Xerxicae navarchus XI, 12.
Megabyzus dux Persarum contra Aegyptios XI, 75. Praefectus bello Cyprico XII, 3.
Megacles Dionis frater XVI, 10. Alius Dionysii socer. Eius dictum de retinenda tyrannide XX, 78.
Megallis, uxor Damophili Ennensis, crudelitate in servos cum viro certat; capta excruciatur ab ancillis et praeceps datur 527. s. 600.
Megalopolis Arcadiae conditur XV, 72. Cum Mantineensibus bellum XV, 94. Translati in eam in pristina oppida redeunt irrito conatu ibid. Bellum cum Spartanis XVI, 39. Bellum cum Polysperchonte XVIII, 68. Fortiter se defendunt XVIII, 70. Exsules a decreto libertatis exclusi XVIII, 56.
Megalopolis Africae capitur ab Agathocle XX, 8.
Megara Creontis, uxor Herculis prima IV, 10. Iolao nuptum data IV, 31.
Megara; Megarenses laborant in pugna Plataeensi XI, 30. Atheniensium ope Corinthios vincunt XI, 79. Defectio ab

Atheniensibus XII, 5. Occupantur ab Atheniensibus per proditionem XII, 66. Liberantur per Brasidam XII, 67. Nisaeam occupant, et ab Atheniensibus vincuntur XIII, 65. Seditio XV, 40. Libertatem illis reddit Demetrius XX, 46.

Mel amarum V, 14.

Melampus vates et medicus IV, 68. Argivorum regni particeps, uxor, liberi; Crethei ex Amythaone nepos ibid. Quid ex Aegypto in Graeciam transtulerit I, 97.

Melancholia Althaemenis V, 59.

Melanippe Amazonum regina IV, 16.

Meleager Oenei filius IV, 34. Atalanten amat ibid. Aprum Calydonium interficit ibid. Thestiadas interficit; per diras matris perit ibid. Virtus in Colchide IV, 48.

Meleager ductor ordinum ad Arbela XVII, 57. Lydiae praefectus XVIII, 3. Ob seditionem capite plexus XVIII, 4.

Meleager Macedoniae rex 641.

Meleagridum copia III, 39.

Sp. Maelii interitus XII, 37.

Melitae insulae descriptio V, 12. Portus, opes, artifices, domus, incolae unde ibid.

Melliflua arbor XVII, 75.

Mellificium qui primi docuerint V, 65.

Melodia Lini inventum III, 67.

Melpomenes etymon IV, 7.

Melum insulam frustra obsident Athenienses XII, 65. Civium contrucidatio XII, 80.

Memmius praetor Romanus a Lusitanis victus 519.

Memnon cur ex Aurora natus dicatur IV, 75. Interitus ibid. Assyriorum dux ad Troiam II, 22. Memnonem Aethiopes sibi vindicant ibid. Memnonis regia Susis et via ibid.

Memnon Sycnites statuarius I, 47. Vide not.

Memnon Rhodius dux praeclarus XVII, 7. Cum Artabazo rebellat regi Persarum XVI, 34. Fugit ad Philippum; reconciliatur per Mentorem fratrem XVI, 52. Soror, Artabazi uxor, fecundissima ibid. In Phrygiam contra Alexandrum mittitur XVII, 7. Res gestae ibid. Vtile consi-

lium negligitur a Persis XVII, 18. Summus Persarum imperator factus XVII, 23. Defendit Halicarnassum fortiter XVII, 24. Alexandro formidabilis XVII, 31. Moritur in primo rerum amplissimarum progressu XVII, 29. Morte eius res Persarum labefactatae ibid.
Memnon Thraciae dux rebellis Alexandro XVII, 62.
Memoriae cultum Mnemosyne invenit V, 67.
Memphis a quo condita I, 50. Situs, munitiones, lacus, incrementa ibid.
Mena urbs Hesperiae sacra III, 53. Gemmis fecunda ibid.
Menaenum Siciliae a Deucetio conditum XI, 78.
Menas primus ex hominibus Aegyptiorum rex, luxuriae inventor I, 45. Cur obscurae famae ibid. Ciborum ex fructibus inventor I, 43. A crocodilo servatus I, 89.
Menda urbs Thraciae, ab Atheniensibus deficit et recipitur XII, 72.
Mendes rex Aegypti, eiusque labyrinthus I, 61.
Mene Luna III, 57.
Menedemus imperator Crotoniatarum XIX, 10. Rhodii contra Demetrium res gestae XX, 93.
Menedemus Crotonis princeps decipitur ab Agathocle amicitiae praetextu 490.
Menelaus imperator copiarum navalium Ptolemaei XIX, 62. Dux in Cypro, vincitur a Demetrio XX, 47. Tardius Ptolemaeo succurrit XX, 52.
Menes accusator ducum Agrigentinorum de proditione XIII, 87. Pellaeus Babyloniae satrapes Alexandri XVII, 64.
Menippus Antiochi M. legatus ad Romanos 629.
Meniscus Graecus dux Satyri Bosporani XX, 23.
Meno Thessalorum dux in bello Cyri XIV, 19. Solus ducum Graecorum dolo captorum dimittitur XIV, 27. Ἀφιστεία Menonis in pugna cum Leonnato XVIII, 15.
Menodotus Perinthius historiae conditor 513.
Menoetas, rebellis Antigono, occumbit XIX, 47.
Menonnes, primus Semiramidis maritus II, 5. Se ipse suspendit II, 6.
Mensium ratio ab Urano inventa III, 56.

Mensurae a Mercurio inventae V, 75.
Mentor Rhodius prodit Sidonios XVI, 42. Vrbes Aegypti strategemate recipit XVI, 49. Coniunctio cum Bagoa et summa potestas XVI, 50. Orae Asiaticae praefectus, res pie ac solerter gerit XVI, 52. Reditum Memnoni et Artabazo conciliat ibid. Hermeam, Atarnensêm tyrannum, ut circumventum oppidis exuerit ibid.
Menyllus, primus Macedonum Athenis praefectus praesidii XVIII, 18.
Meon pater Cybeles III, 58.
Meones postea Lydi IV, 31.
Mephitis Babylonica letalis II, 12.
Mercatura inventum Mercurii V, 75.
Mercurii Aegyptii inventa, loquela, literae, nomenclaturae, sacrificia, Astronomia, Musica, lyra, topi, oleae I, 15. Mercurius Aegyptius artium inventor I, 43. Osiridis scriba I, 16. Isidis consiliarius I, 17. Animarum deductor Homero unde I, 96. Maiae filius III, 60. Iuventa, officium; Hermes cur dicatur; Communis V, 75.
Meridianus fervor propter aëris crassitiem visum adimit in Troglodytica III, 34.
Meriones Moli filius, Minois nepos; res gestae, honores, epitaphium V, 79. In Sicilia substitit post bellum Troianum ibid.
Meroë insula I, 33. Meroës insulae in Nilo descriptio, magnitudo ibid. Vrbs, munitio, nomen, metalla, longitudo, latitudo ibid.
Merula consulatu concordiae causa se abdicat 541.
Merus, id est femur, Indiae locus II, 38.
Meschela urbs Africae, Graecorum colonia XX, 57.
Mesen in cithara quis invenerit III, 59.
Mesopotamiae etymon II, 11.
Messeniorum cum Spartanis bellum XI, 64. Naupactum transferuntur XI, 84. Tota Graecia exterminantur a Spartanis ibid. Internecio apud Cyrenen XIV, 34. Siculorum e Peloponneso translatorum incrementa XIV, 78. Expeditio in Dionysium, sed interrupta XIV, 40. Dionysius

sibi hbs conciliat XIV, 44. Vrbs obsidetur ab Imilcone et capitur XIV, 56. Diruitur XIV, 57. Novas sedes a Dionysio accipiunt XIV, 78. Instauratur a Dionysio ibid. Vrbs nova oppugnatur a Rheginis XIV, 87. Dionem adiuvant XVI, 9. A Poenis ad Timoleontem transeunt XVI, 69. Decepti ab Agathocle et frustra circumsessi XIX, 65. Vrbe per dolum Agathocles potitur XIX, 102. Ab hoc ad Carthaginienses deficiunt XIX, 110.

Messene in Peloponneso consilio et ductu Epaminondae instauratur XV, 66. In bello Lamiaco Atheniensium partibus adhaerent XVIII, 11.

Messenia defenditur contra Pyrrhum 499. Ad extrema redacti ab Hierone, servantur a Poenis 500. Dux ipsorum ab Hierone debellatus capitur ibid. Oppugnati a Poenis et Hierone simul, defenduntur a Romanis 501.

Metalla ex Panchaia efferre non licet V, 46.

Metallorum fabricatio per ignem Vulcani inventum V, 74.

Metallorum in Attica et Hispania collatio V, 36. Operatio in Hispania qualis ibid. Metalla Hispanica eruentium miseriae V, 38. Par miseria eorundem in finibus Aegypti III, 11.

Metapontinos amicos argento emungit Cleonymus Spartanus XX, 101.

Metellus Numidicus in exsilium pellitur 609.

Metellus Venusiam expugnat 609. Cur Pius dictus 539.

Meteororum prodigiosorum ratio astrologica XV, 50.

Methodi historicae commendatio XVII, 1.

Methone Thraciae a Philippo exscinditur XVI, 34.

Methymna Macarei filia, Lesbi uxor V, 81.

Methymnaeis civitatem restituit Callicratides XIII, 76.

Metio, Daedali pater IV, 76.

Metietes Iupiter V, 72.

Metonis Enneadecaëteris XII, 36.

Metropoles sacris transmissis honoratae a coloniis suis XII, 30.

Micatani Numidae 569.

Micipsas Masinissae filius 607. Eius filii Hiempsal, Adherbal et Micipsas ibid.
Micythus tutelae rationes fideliter reddit XI, 66. Obitus ibid.
Micythus dux Cassandri XIX, 88.
Midas rex Phrygiae III, 59.
Miletus; cum Samiis bellum XII, 27. Cruenta seditio XIII, 104. Receptaculum Persarum ex clade ad Granicum XVII, 22. Deditur Alexandro ibid.
Milites Indorum II, 41. Militum Aegyptiorum fundi I, 54.
Militiam detrectantes ut puniat Charondas XII, 16. Disciplina corrigitur a Philippo XVI, 13. Ordo reformatur a Spartanis XV, 31. Arma nova et meliora invenit Iphicrates XV, 44.
Milo dux Crotoniatarum XII, 9. Robur, habitus, fortitudo in bello Crotoniatarum cum Sybaritis ibid.
Miltine, urbs Africae, infeliciter tentata ab Eumacho XX, 58.
Mimas Aeolidis rex IV, 67.
Mindarus navarchus Lacedaemoniorum vincitur ab Atheniensibus XIII, 39. 45. Naufragium XIII, 41. Iterum victus heroice occumbit XIII, 51.
Mindyrides Sybarita ambit Clisthenis filiam 550.
Minerva Bacchi nutrix cur Tritonis III, 70. Artium inventrix ibid. Aegidem domat ibid. Quare γλαυκῶπις Aegyptiis I, 12. Aër ibid. Tritogenia propter tres anni tempestates dicitur ibid. Minervae ortus unde et ubi V, 72. Inventa V, 73. Cur Tritogenia V, 72. Sacrum apud Rhodios V, 56. Templum in Rhodo a Danao conditum V, 58. Minervae quae Siciliae loca sint consecrata V, 3. Minervae Alexander Magnus scutum sumit XVII, 18.
Minervalia magistris lex Charondae constituit XII, 12.
Minnaei Arabes III, 42.
Minoa urbs Siciliae IV, 79. XVI, 9. Cretensium in Sicilia colonia IV, 79.
Minois genus IV, 60.
Minos primus, Iovis filius IV, 60. Secundus Lycastae filius

ibid. Classis, imperium maris, uxor, filii ibid. Parentes, urbes, leges, classis, imperium, bella, obitus V, 78, Posteritas V, 79. Potentia in mari amplissima V, 84. Expeditio in Siciliam et interitus IV, 79. Sepultura magnifica ibid.

Minos Cocali hospes XVI, 9.

Minotauri nati ἀφορμὴ IV, 77. Minotaurus IV, 60. A Theseo caeditur IV, 61.

Minucium profligat Hannibal 568.

T. Minutius puellam, quam deperibat, emit; dum solvendo non est, bellum servile excitat in Italia, regem se declarat, Lucullum vincit; proditus a suis, manus sibi infert 529. s.

Miraculis mundi VII annumeratur pyramis Chembae in Aegypto I, 63. Obeliscus Semiramidis II, 12.

Misaei, vide *Nisaei*.

Misericordiae aram primi Athenienses consecrarunt XIII, 22.

Mithridates Eunuchus caedem Xerxis adiuvat XI, 69.

Mithridates, Sinopae regiam habet XIV, 31. Ariobarzanis successor XVI, 91. Ab uno ex VII viris Persicis oriundus in exercitu Eumenis XIX, 40.

Mithridatis Pontici auxilium frustra imploratur ab Italiotis 540. Romam legatos mittit 631. Romanos obterit in Asia 613.

Mithridatici belli imperium certatim ambitur 540.

Mithrines, praefectus Sardium, ultro dedit urbem Alexandro M. XVII, 21. Armeniae praefectus ab Alexandro XVII, 64.

Mithrobarzanes, proditor Datamis generi, ut punitus XV, 91. Alius Cappadocum dux ad Granicum caesus XVII, 21.

Mithrobuzanes in Sophenes regnum ab Ariarathe restituitur 594.

Mitram cur Bacchus gerat IV, 4.

Mitylene ab Atheniensibus obsessa deditur; ad internecionem damnati liberantur XII, 55. Bona publicantur ibid. Fortiter a Cononе defenditur contra Spartanos XIII, 78. Obsidetur a Callicratida ibid. Portus ibid.

Muaseas curator Phalaeci interficitur a Boeotis XVI, 38.

Mnasicles Cretensis a Thimbrone a Cyrenaeos deficit XVIII, 20. Res gestae ibid. Cyrenensium ductor XVIII, 21.
Mnasippus dux Lacedaemoniorum et classis praetor in Corcyra XV, 46. Interemtus XV, 47.
Muemosyne, Titanum soror; nomen, inventa V, 67.
Mnevis bos sacer I, 21.
Moeris rex Aegypti. Vide *Myris*.
Molpadia Staphyli filia, Hemitheae nomine assumto, Castabi magnifice culta V, 62. Templum eius inviolatum et opulentissimum; remedia aegris in somno monstrat V, 63.
Molossi opitulatores Atheniensium ad Lamiam XVIII, 11.
Molycus dux Cassandri XIX, 54.
Momemphis urbs Aegypti I, 66.
Monarcharum in Media catalogus et successio II, 32.
Monetas adulterantium poena in Aegypto I, 78.
Monomachia Gallis usitata V, 29. Monomachia Darii cum Cadusio XVII, 6. Erigyi cum Satibarzane XVII, 83. Dioxippi Atheniensis cum Corago Macedone XVII, 100. Eumenis cum Neoptolemo XVIII, 31.
Mons rubricosus III, 39. Mons Africae avium expers XX, 58. Atho perfossus XI, 3. Montes duo in Media perfossi a Semiramide II, 13. Montes pyramidum forma III, 45.
Monumentum Alexandri ante discessum ex India relictum XVII, 95.
Mophis, rex Indorum, dedit se Alexandro XVII, 86.
Mopsus, Thraciae rex, cum Amazonibus bellum gerit III, 55.
Morborum prophylactica in Aegypto I, 82. Morbus insolens e cibo locustarum III, 29.
Mores et instituta Aegyptiorum I, 69.
Morgantina Siciliae capitur a Deucetio XI, 78. A servis oppugnata strenue se defendit 533.
Morituri futura praesagiunt et praedicunt XVIII, 1.
Mors voluntaria Megabareorum III, 33. Taprobanitarum II, 58. Mortis contemtus apud Gallos V, 29. Mors voluntaria Cii, ducis Mamertinorum 500.
Mortui cur in potestate Plutonis V, 69. Mortuorum historiam desumunt poetae ab Aegyptiorum funeratione I, 96.

Iudicium apud Aegyptios I, 92. Mortuorum crudeliter tractatorum exempla: Philistus Dionysii navarchus XVII, 16. Iollas Antipatri XIX, 11.
Moschion Antigoni legatus XIX, 57.
Moses primus leges scriptas promulgavit I, 94. Eius eulogium ibid. Iehovae nomine Iudaeis tulit leges ibid. Mosi Diodorus tribuit aliena, partim falsa, partim aliis tribuenda 543. Mosis imago in templo Hierosolymitano 525. Moses Hierosolyma condit et templum 543. Leges fert Iudaeis. Rempublicam ordinat, gentem distinguit ibid. Dogma de imaginibus et Deo, sacrificiorum ritus 543. Studium rerum bellicarum, expeditiones et bella etc. ibid.
Mosynoecorum pugna cum Graecis, metropolis, arx, mos circa regem, extrema barbaries XIV, 30.
Motya, urbs Siciliae XIII, 54. Motyeni ab Hermocrate victi XIII, 63. A Dionysio urbs oppugnatur XIV, 49. Capitur XIV, 52. Recuperatur a Poenis XIV, 55.
Motyum, Siciliae castellum XI, 91.
Mucius Scaevola Asiam summa laude administrat 610. Compescit publicanos ibid. Perit 616.
Muliebre imperium Scytharum II, 44. In gente Libyca Amazonum III, 52. Herculi intolerabile visum III, 55.
Mulieres bellatrices, Amazones, Gorgones, Bacchae in Africa III, 52. Procerae et viriles in Gallia V, 32. Viris imperant in Aegypto I, 58. Mulierum raptus Butae exitialis V, 50. Mulierum intemperantia lege Zaleuci coërcita XII, 21. Indignissima tractatio Selinunte XIII, 58. Earundem et puerorum in propugnatione virtus XIII, 55. Mulieri regnum Macedoniae non permittendum, praemonet Antipater XIX, 11. Mulier heroica Cratesipolis XIX, 67. Polypragmon Eurydice XVIII, 39.
Mundi rerumque in illo origo I, 7. Mundi corpus sua membra habet, ut corpus humanum I, 11. Partes quinque ibid. De mundi origine diversae philosophorum sententiae I, 6.
Munychia praesidio Macedonum occupata XVIII, 48. Exscinditur a Demetrio XX, 46. Vnde eius nomen 636.
Mures in Aegypto sponte nascuntur I, 10.

Murus Epipolarum triginta stadia longus mira celeritate a Dionysio conficitur XIV, 18.
Musae comites Bacchi IV, 4. Osiridis comites I, 18. A μυεῖν appellatae IV, 7. Cur virgines ibid. Musarum parentes, numerus, officia, nomina, inventa IV, 7. Musarum ludi in Macedonia XVII, 16.
Musaeus Cereris Atticae sacerdos IV, 25. Orphei filius ibid.
Musaeus a Gigantibus deficit V, 71.
Musagetes Apollo I, 18.
Musica acroamata Bacchi inventum IV, 7. Musicae honor a Baccho habitus IV, 7. Aegyptiis improbatur I, 81. Apollinis inventum V, 74. Inventum Mercurii I, 16.
Musici congressus artificum Liberi patris institutum IV, 5.
Musicani regnum in India XVII, 102. Interitus ibid.
Mutuum negans ut ab Aegyptiis absolvatur I, 79.
Mycalensis pugnae descriptio XI, 36.
Mycenas Argivi solo aequant XI, 65.
Mycerinus Aegyptiorum rex benignus I, 64. Pyramidis tertiae structor ibid.
Mylae Siciliae incolas mutant XIV, 87. Deduntur Agathocli XIX, 65. Subiiciuntur ab Hierone 499.
Mylinus Gigas in Creta V, 71.
Myris rex Aegypti, eiusque lacus commodissimus I 51. Lacus quotidianum vectigal I, 52. Sepulcrum et pyramides in Myride lacu ibid.
Myrina Amazonum imperatrix III, 54. Expeditio in Asiam III, 55. Vrbes ab ea conditae ibid. Interitus ibid.
Myrina Amazonum urbs in Africa II, 54. In Asia II, 55.
Myrmidon Atheniens. praefectus Ptolemaei XIX, 62.
Myronides Athen. prudens, strenuus et felix imperator; sapiens eius responsum XI, 81. Vincit Corinthios ad Tanagram, Boeotiam vastat, Phocenses et Locrenses subigit XI, 80. 81. Par Miltiadi, Themistocli, Cimoni XI, 82.
Myrrhae descriptio V, 41.
Myrtilus Oenomai auriga IV, 73. Dominum suum prodit ibid.
Myso Maliensis e VII sapientibus 551.

Mysteria intacta profanis V, 48. 49. Referri a profanis nefas III, 62. Mysteria parva Cereris IV, 14. Mysteriis Samothracicis initiati heroës qui et quare V, 49. Horum utilitas ibid.

Mystratum Siciliae frustra obsident Romani 503. Tandem capiunt ibid.

Nabataei Arabes II, 48. III, 43. Praedones, invicti II, 48. Eorundem vita, lex, opes, bellandi ratio, alimenta, castellum XIX, 94. Antigoni ducem cum exercitu securum opprimunt XIX, 95. Literae ad Antigonum XIX, 96. Cum Demetrio bellum XIX, 97. Dissuadent hosti bellum, et cum eo transigunt ibid.

Nabarzanis cum Besso fuga XVII, 74.

Nabis Spartanorum tyrannus in cives grassatur 570. Pacem impetrat a Romanis 619.

Narbonensium urbs V, 38.

Nasamones populus Africae III, 49. Nasamonum situs XVII, 50.

Natura dux et magistra conservationis et propagationis animantium II, 50. Mirabilia plurima generat, quae mens humana non intelligit III, 30. Naturae perscrutatores Hetrusci V, 40.

Navalis pugnae descriptio Demetrii cum Ptolemaeo XX, 51. Syracusanorum cum Atheniensibus XIII, 16. Lacedaemoniorum cum Athen. XIII, 41. 45. Cononis ad Mitylenen XIII, 78. Ad Arginusas, Graecarum omnium maxima XIII, 99. Lysandri ad Aegos potamos XIII, 106. Chabriae cum Pollide, prima post bellum Peloponnesiacum XV, 34. Item Leptinis Syracusani cum Magone Poeno XIV, 59. Dionysii et Agathoclis cum Carthaginiensibus XVI, 74. XX, 6. Demetrii tandem cum Rhodiis et Ptolemaeo XX, 51. 88.

Naves Indorum ex arundinibus praestantissimae II, 17.

Navium Xerxis incredibilis numerus XI, 3. Aedificatio in Sicilia navium magnifica et sumtuosa XIV, 42.

Naumachiae cum valentioribus ubi commodissimae XI, 15.

Nauplia Argolidis portus IV, 33. Nauplius ibid.

Nausicles dux Atheniensis XVI, 37.
Nautarum in sinu Arabico detentio et miseria III, 40.
Nautica res Neptuni inventum V, 69. Excolitur ab Heliadis V, 57.
Naxi historia, nomen, incolae veteres, Bacchi in ea nativitas V, 50. Incrementa unde V, 52. Vinum generosissimum; opera in bello Xerxico Graecis navata ibid. Olim Dia IV, 61.
Naxus Naxo nomen indit V, 52. Eius posteri ibid.
Naxii Siculi transferuntur XI, 49. Vrbem proditione capit Dionysius XIV, 15. Mylas translati eiiciuntur XIV, 87.
Naxum Dionysius exscindit XVI, 7.
Neander Coae insulae princeps V, 81.
Neapolis, oppidum Carthaginiensium in Africa XX, 17.
Nearchus ad Oceanum lustrandum ab Alexandro M. mittitur XVII, 104. Navigationem in Oceano continuat XVII, 107. Alexandro vaticinium indicat Chaldaeorum de fatali in urbem Babylonem ingressu XVII, 112. Primi agminis per Cossaeos apud Antigonum ductor XIX, 19.
Nearchus Creteusis, consiliarius Antigoni XIX, 69.
Nearchus Eleates crudelissimus tyrannus 557. Vt eum ultus fuerit Zenon 558.
Nebris amictus Bacchi quid significet I, 11.
Nectanebidis regis Aegypti bellum cum Artaxerxe felix XV, 42.
Nectanebos a patre Tacho deficit, vincitur ab Agesilao XV, 92. Ab Ocho deficit XVI, 41. Copiae XVI, 47. Imperator rudis et ignavus ibid. Rem infeliciter gerit XVI, 48. In Aethiopiam exsulatum abit XVI, 51.
Neleus Pylum condit; eius filii IV, 68. Cum Pelia de regno concertatio ibid.
Nemeaei leonis descriptio; eius interitus, exuviae IV, 11.
Neogenes Actiae Euboicae tyrannus XV, 30. Expugnatur ibid.
Neoptolemus Eumeni subsidio mittitur XVIII, 29. Deficit ab illo ibid. Eius cum Eumene monomachia acerrima et interitus XVIII, 31.
Neoritae, vide *Oritae.*

Nepenthes Aegyptium, eiusque vis I, 97.
Nephele, id est, Nubes, Centaurorum mater IV, 12.
Nepherens rex Aegypti commeatu adiuvans Spartanos contra Persas a Rhodiis intercipitur XIV, 79.
Neptuni inventa et beneficia. Cur maris Deus V, 69. Ara ad sinum Arabicum III, 42. Neptunus terrae motuum et diluviorum potens creditur XV, 49. Sacrificiorum in mare demersione ei litatur XIII, 86.
Neptunium fretum III, 42.
Nerva, praetor Siciliae, multos ingenuos libertati restituit 531. A proposito desistens bello servili causam praebet 538. Proditione hoc exstinguit 532. Segniter bellum cum servis in Sicilia administrat ibid. Castra servorum occupat, sed rursum amittit 533. Vincitur a Salvio ibid. Morgantinorum decretum de servorum manumissione imprudenter retractat ibid.
Nessi, Centauri libidinosi, caedes et hostile in morte commentum IV, 36.
Nexus debitorum ab Aegyptiis vetitus I, 79.
Nicanor, Munychiae praefectus, dolo Piraeeum occupat XVIII, 6. Mandata Olympiadis eludit XVIII, 65. Cum classe Antigono succurrit contra Clitum Polysperchontis legatum XVIII, 72. Dolo necatur XVIII, 75.
Nicanor Cassandri frater, ab Olympiade sublatus XIX, 11.
Nicanor, Mediae dux, a Seleuco strategemate vincitur XIX, 92.
Nicanor Parmenionis, dux Argyraspidum ad Arbela XVII, 57.
Nicaea Antipatri, Perdiccae uxor XVIII, 23.
Nicaea in India condita XVII, 95.
Nicephorium prope Pergamum evertit Philippus rex Macedoniae 573. et Prusias Cynegus 588.
Niceratus, Niciae Atheniensis filius, interficitur a tyrannis Atheniensium XIV, 5.
Nicias, dux Atheniensis, Melum obsidet, Thebanos vincit XII, 75. Corinthios bis fundit ibid Expeditio in Peloponnesum; Cytheram insulam capit ibid. Bellum Siculum dissuadet XII, 83. Administrat id ipsum XIII, 2. Res iui-

tio feliciter gestae XIII, 7. 8. Successus subinde infeliciores XIII, 10. Superstitiosus XIII, 13. Strenuitas et gravissima ad milites exhortatio XIII, 15. Victus, fugam cum suis incassum tentat XIII, 18. Capitur cum Demosthene a Syracusanis XIII, 19. Miserabilis fortunae conversio XIII, 27. Studium erga Syracusanos; humanitas viri summa ibid. Captus necatur XIII, 33.

Nicoclis Paphiorum regis defectio a Ptolemaeo, et tragicus cum familia interitus XX, 21.

Nicocreon dux Cypro impositus loco regum a Ptolemaeo XIX, 79.

Nicodemus, Centorippinus tyrannus, fugatur a Timoleonte XVI, 82.

Nicolai Syracusani de conservandis Atheniensibus captivis oratio inculenta XIII, 20. s.

Nicomachus exoletus insidias Alexandro M. structas prodit XVII, 79.

Nicomedis regis Bithyniae querela de publicanorum iniquitate 531. Parricidium 523.

Nicostratus Argivus, alter Hercules XVII, 44. Descriptio ibid. Militat Ocho contra Aegyptios XVI, 48.

Nileus fluvio Aegyptio nomen ut indiderit I, 63.

Nili cursus, insulae I, 32. Cataractae ibid. Ostia I, 33. Fossa in mare rubrum ibid. Paludes fructusque I, 34. Bestiae I, 35. Pisces I, 36. Exundatio ibid. Olim Aegyptus vocitatus I, 19. et Oceanus ibid. Cur aquila ibid. Astapus Troglodytis I, 37. E tenebris aqua dicitur ibid. Beniguitas I, 10. Decrementum ut notetur I, 36. Exundatio ab Hercule Aegyptio repressa I, 19. Exundationis tempus et commoda I, 36. Fontes incogniti I, 37. De fontibus Nili sacerdotum Aegyptiorum et Troglodytarum commenta ibid. De fontibus Nili Herodotus ibid. De incrementis Nili sententiae discrepantes, Hellanici, Cadmi, Hecataei, Ephori, Theopompi I, 37. Thaletis, Anaxagorae, Euripidis I, 38. Herodoti, Democriti, Ephori I, 39. Philosophorum Aegyptiorum I, 40. Oenopidae Chii, Agatharchidis I, 41. Nomen unde I, 19. Oceanus Aegyptiis I, 12. Nilus prae-

ter naturae suae morem cur iusto altior in transitu Perdiccae XVIII, 35. Aegyptum munit 630.
Ninus rex Assyriorum, eiusque res gestae II, 1. Gentes ab eo devictae II, 2. Nini in Bactrianos expeditio II, 4. Mors et sepulcrum II, 7.
Ninus, condita II, 3. Figura, ambitus, murus, turres ibid. Obsidio et expugnatio per Arbacem II, 26.
Ninyas heres Nini II, 20. Mollities et prudentia in tutando regno II, 21.
Niobes superbia et poena IV, 74.
Nireus Symae princeps, in bello Troiano Graecorum socius V, 53.
Nisaea (Nicaea) urbs Corsicae V, 13.
Nisaea Atheniensibus erepta XIII, 65.
Nisaei Megarenses XI, 53.
Nisyri insulae habitatores antiqui V, 54.
Nobiles in Aegypto pariter omnes I, 92.
Nomae, Siciliae castellum XI, 91.
Nomenclaturae inventum Mercurii I, 16.
Nomina rerum quis invenerit V, 67.
Nominis apud magistratum professio et mentientium poena I, 77.
Nora, castellum Eumenis XVIII, 41.
Novam urbem sive Neapolin in Africa subigit Agathocles XX, 17.
Novercam liberis superinducere ignominiosum Charondae legibus XII, 12.
Nubium formae III, 51.
Nucerini ad Samnites deficiunt XIX, 65.
Numa Pompilius rex Romanorum 549.
Numantini legatis missis pacem Roman. rogant 629.
Numen terrae motus causa XV, 48.
Numerus annorum Aegyptiorum fabulosus I, 23. 24. 26. 44. 63. Chaldaeorum II, 31.
Numidae a Carthaginiensibus ad officium redacti XX, 38. Castra Graecorum diripiunt XX, 39. Ex parte amici Aga-

thoclis XX, 55. Rebellant Carthaginiensibus et caeduntur ab Asdrubale 510.
Nummi usus quando Spartae fuerit XIV, 10.
Nuntiorum Persicorum incredibilis celeritas XIX, 17.
Nuptiae Veneri commendatae a Iove V, 73. Nuptiae omnium magnificentissimae Agrigenti XIII, 84. Nuptiarum ritus absurdissimus in insulis Balearibus V, 18.
Nymapharum antrum III, 69.
Nymphodorus Centorippinos liberaturus occiditur XVIII. 103.
Nypsius, Dionysii praefectus, sublevat Dionysianos obsessos XVI, 18. Clades et victoria XVI, 19.
Nysa Arabiae, Osiridis patria I, 15.
Nysa Indiae, Osiridis opus I, 19.
Nysae urbis situs amoenissimus V, 50. Patria Bacchi ibid.
Nysa, Aristaei filia, Bacchi nutrix III, 69.
Nysaeum antrum inter Syriam et Nilum IV, 20.
Oarus dux servorum [illegible] civilia 531.
Obscoeniloquium in festo Cereris, eiusque causa V, 5.
Oceanus visitur ab Alexandro M. XVII, 96. Lustratur a legatis ipsius XVII, 104. Mirabilia in eo reperta XVII, 106. Reciprocatio, insulae, balaenae ibid.
Oceanus apud Aegyptios Nilus I, 12. 18. Ita humorem nuncupant Aegyptii I, 12. Et interpretantur alimoniam matrem ibid.
Ochus Artaxerxi succedit XV, 93. In Aegyptum expeditio, ἀφορμὴ et causa XVI, 46. Graecorum auxiliis contra Aegyptios se confirmat XVI, 47. Aegyptum recipit XVI, 49. Exstinguitur cum omni familia XVII, 5.
Ochimus Solis filius, Rhodi princeps V, 57.
Ocni seu Oni funus I, 97.
Octavianus Augustus bellum gerit cum Bruto et Cassio 541.
Oculus symbolice quid in Aethiopia III, 4. Oculi excussi poena XII, 17.
Odoratae venae in Arabia II, 49.
Odores fructuum a calore solis II, 52.

Oeagrus, Tharopis filius inque regno successor III, 65. Mysteria Bacchi propagat ibid.
Oechaliam subigit Hercules IV, 37.
Oedipi ortus, abiectio, nomen, conservatio, res gestae, cum matre coniugium etc. IV, 64. Liberi qui ibid.
Oenia Asopi filia IV, 72.
Oenomai genus, filia, certamen cum procis filiae, interitus IV, 73.
Oenopidae Chii sententia de augmento Nili falsi arguitur I, 41. Fuit in Aegypto I, 98.
Oenopion Chii possessor, eius filius, studium V, 79.
Oeonus Licymnii filius interimitur IV, 3 .
Oetaei in Thessaliam sedibus expulsi migrant XIV, 38. Adiuvant Athenienses in bello Lamiaco XVIII, 11.
Oicles Melampodis ex Antiphate nepos IV, 68.
Oicles Herculis navarchus ad Troiam cadit IV, 32.
Oleae cultura Minervae inventum V, 73. Oleae inventum Mercurii I, 16. Oleastris insitae V, 16.
Oleum e schino seu lentisco V, 27.
Olenus urbs Achaiae IV, 33.
Olivae insolentes III, 44. Olivarum cultura Aristaei inventum IV, 81.
Olympici ludi ab Hercule Dactylo inventi IV, 14. Locus, praemium victoriae ibid. De optima horum ratione Amasis responsum I, 95.
Olympiae nomen in Elide quando coeperit IV, 57.
Olympias Alexandri M. mater; prudens ei consilium dat Eumenes XVIII, 58. Revocatur ibid. Frustra ad Nicanorem Munychiae praefectum scribit XVIII, 65. Reditus ex Epiro in Macedoniam, et saevitia in Arrhidaeum et Eurydicen aliosque immanis XIX, 11. Pydnae a Cassandro circumsessa XIX, 36. Eius ibi comitatus ibid. Deseritur a Macedonibus ibid. Fames in obsidione horribilis XIX, 43. Militum ab obsessa transitio XIX, 50. Deditio ibid. Accusatio illius et interitus XIX, 5 . Eulogium summarium XIX, 5 .
Olympium Iovis fanum magnificentissimum Agrigenti XIII, 82.
Olympium Syracusis ab Hierone conditum XVII, 83.

Olympius agon, ab Argonautis Herculis consilio institutus IV, 53.

Olympus magister Iovis III, 73.

Olynthii bello petuntur ab Amynta Macedoniae rege XV, 19. Causa, repetitio agri quondam concessi ibid. Lacedaemonios vincunt aliquot pugnis XV, 21. Subiiciuntur iisdem XV, 23. Vrbs haec materia contentionis Philippo et Atheniensibus XVI, 8. Proditione capitur a Philippo XVI, 53.

Omen Alexandro ante primam cum Persis pugnam oblatum XVII, 17. Ante obitum XVII, 114. Omina mortis Philippi XVI, 92. Timoleontis ante pugnam cum Carthaginiensibus XVI, 79.

Omphalae reginae servitutem servit Hercules IV, 31. Illa eidem nubit ibid.

Omphalus et Omphaleus campus in Creta V, 70.

Oni funis I, 97

Onomarchus Phocensis XVI, 32. Somnium, res gestae XVI, 33. Boeotos vincit, a Philippo et Thessalis victus occumbit XVI, 35.

Operantium circa pyramidem Chemmis incredibilis numerus I, 63.

Opes Aegypti immensae I, 45. Agrigentinorum immensae XIII, 81.

Ophellas Cyrenaeos Ptolemaei imperio subiicit XVIII, 21. Ad societatem belli Agathoclis cum Poenis se adiungit XX, 40. Auxiliares eius, itemque copiae et iter XX, 41. Dolose ac perfide circumventus ab Agathocle occiditur XX, 42. Vxor ex nobilissima Miltiadis Atheniensis familia XX, 40.

Opifices Aegyptii suis tantum artibus vacant I, 74.

Opimius consul Gracchi caput auro se repensurum edicit 604.

Oppigneratio cadaverum in Aegypto I, 93.

Opulentia Erichthonii IV, 75. Sabaeorum III, 47.

Opuntii Locri domiti a Myronide XI, 83. A Ptolemaeo Antigoni oppugnati XIX, 78.

Oracula absurda apud Sabaeos de lapidatione regum III,

47. Apud Meroitas de abdicatione funesta regum pro lubitu III, 6. Oraculorum princeps et auctor Themis V, 67. Oraculis olim sanati aegroti V, 74. Oraculum Ammonis a Baccho filio conditum III, 73. Oraculum Ammonis Semiramidi redditum II, 14. Herculi IV, 11. Laio V, 64. De Nino capienda II, 26. Oenomao redditum IV, 73. Sesostri secundo de uxorum castitate exploranda I, 59. Oraculum Solis Rhodiis et Atticis datum V, 56. Oraculorum apud Diodorum recensio: Alexandro Magno ab Ammone editum XVII, 51. Clazomeniis et Cumaeis de Leuca XV, 18. Dionysio de morte XV, 74. Eumelo Bosporitae de obitu XX, 26. Helicensibus XV, 49. Ionibus ibid. Lacedaemoniis de Pausaniae necis expiatione XI, 45. Messeniis in Sicilia perperam intellectum XIV, 56. Philippo in apparatu belli Persici paulo ante interitum XVI, 91. Philomelo vi extortum a Pythia XVI, 27. Satyro Bosporitae de mortis genere XX, 26. Seleuco a Chaldaeis XIX, 55. Aliud de imperio eius XIX, 90. Spartanis de victoria Thebanorum XV, 54. Aliud de claudo imperio XI, 50. Thebanis de victoria in Leuctris XV, 54. Ante excidium XVII, 10. Timoleonti de successu in Sicilia a Cerere editum XVI, 66. Oraculum Apollinis Sarpedonii Alexandro redditum de Androgyno 519. Oraculi Delphici initia et progressus XVI, 26.

Oratores sophistici Syracusis XI, 87.

Orbae puellae a propinquis ducendae lege Charondae XII, 18.

Orbis frigidissimus a calidissimo quantum distet III, 34.

Orchomenon Hercules solo aequat V, 10.

Orchomenos Arcadiae capta a Thebanis et Argivis XII, 79. Deficiunt a Polysperchonte XIX, 63.

Orchomenos Boeotiae oppugnatur a Thebanis XV, 37. In societatem a Thebanis recipiuntur XV, 57. Cur illis ex antiquo infensi Thebani XV, 79. Thebani Orchomeniis vectigales quondam ibid.

Ordinum in acie desertores ut plectat Charondas XII, 16.

Orestes puer, rex Macedoniae XIV, 37.

Oreum obsidetur a Cassandro, defenditur a Telesphoro et Medio XIX, 75. Obsidione liberatur XIX, 77.
Orientalis mundi plaga calidior et pinguior II, 53.
Oriouis robur, studium, res gestae et apotheosis IV, 85. Quomodo evectus ad sidera ibid.
Orisso, rex Iberorum in fugam vertit Amilcarem 510.
Oritae Indi domantur ab Alexandro XVII, 104. Eorum mirabilis sepultura 105.
Orneae colonia Argivorum XII, 81. Captae a Lacedaemoniis XVI, 39.
Orontes mons Mediae perfossus II, 13.
Orontes calumniatur Teribazum XV, 8. Calumniae damnatus et infamis XV, 11. Tachi copiarum summus imperator socios prodit XV, 91.
Orontobates dux contra rebelles Eumenianos XIX, 47.
Orophernes Ariarathem fratrem regno evertit 588.
Oropus a Thebanis subacta XIV, 17. Atheniensibus ademta fit iuris Thebanorum XV, 76. Libera pronuntiatur XVIII, 57. Capitur a Cassandro, sed libertas ei ab Antigono restituitur XIX, 77.
Orphanorum tutela Charondae legibus XII, 15.
Orpheus a patre Bacchi sacra accepit et multa immutavit III, 65. Orphei historia perstringitur IV, 25. Versus de Cerere I, 12. Versus de Dionyso I, 11.
Orphici ritus III, 65. Cur feras cantu delinisse dicatur IV, 25. Aegyptiorum theologia imbutus I, 23. Bacchi natales Thebanis adscripsit ibid. Dactylorum Idaeorum discipulus V, 64. Encomium I, 23. V, 64. Quid in Graeciam ex Aegypto attulerit I, 96.
Ortygia insula Siciliae Dianae sacra V, 3.
Orygum cornua pro armis III, 28.
Ostracismi lex et ratio XI, 55.
Osiris Saturni filius I, 14. Sol I, 11. Etymon ibid. Nomina ibid. Osiridis inventa, agricultura, Thebae hecatompylae, templa, arma et instrumenta, vinum I, 14. Expeditio in totum orbem et res gestae I, 17. Militia absque pugnis I, 18. Osiridis et Isidis merita I, 13. Honores divini I, 21. In-

teritus ibid. Sepultura, epitaphium I, 27. Osiridis anima transmigrat in taurum I, 85. Sepulcrum ignotum, et tamen ubique religiose habitum I, 21. Osiridis variae interpretationes I, 25. Idem qui Bacchus I, 13. Iupiter ibid.
Osteodes, id est, Ossuaria insula nominisque causa V, 11.
Otus et Ephialtes Aloidae Naxum occupant V, 51. Interitus ibid.
Ovium usus I, 87.
Oxathrae, Darii fratris, virtus ad Issum XVII, 34. Fratrem fideliter amat ibid. Satelles Alexandri M. XVII, 77.
Oxyartes rex Bactrianorum II, 6.
Oxyartes, Bactrianorum rex, confirmatur a ducibus XVIII, 3. Paropamisadarum satrapes constituitur XVIII, 39.
Oxydracae subiguntur magna cum difficultate ab Alexandro M. XVII, 98.
Oxythemis ad Agathoclem missus a Demetrio, ut res Siciliae exploret 491. Agathoclem adhuc spirantem cremat 492.
Paches dux Atheniensium in Lesbo XII, 55.
Pacis studia Themidis inventum V, 67.
Pactyae in Thracia exsulat Alcibiades XIII, 74.
Padus olim Eridanus V, 23.
Paeones hostes Macedonum XVI, 2. A Philippo vincuntur XVI, 4. Cum Thracibus et Illyriis infeliciter contra Philippum conspirant XVI, 22. Subiugati ab Alexandro XVII, 8. Auxiliatur his Cassander adversus Autariatas XX, 19.
Palaestina Arabiae III, 41.
Palaestram Aegyptii repudiant I, 81. Inventor Mercurius V, 75.
Palibothra, Indiae metropolis, condita II, 39.
Palica urbs Siciliae a Deucetio conditur XI, 88. Incrementa et destructio XI, 90.
Palici templi crateres exaestuantes, religioque circa iuramenta et mancipia XI, 88. Servorum asylum 531.
Paliuri copia ubi, et usus V, 41.
Palladium coelo demissum 640.
Pallantis Atheniensis filiorum potentia Aegeo suspecta IV, 60.
Pallenen Laconiae occupant Arcades XV, 67. Pallenii in Thracia prope Isthmum XII, 34.

Palmae fertilissimae III, 42. Palmarum in Arabia et Babylonia luculenta descriptio II, 53.
Palmetum Arabiae III, 42. Eius fertilitas ibid. Palmeta iuxta Asphaltiten II, 48.
Palus Babylonica inenatabilis II, 12.
Pammenes, Atheniensis dux, Megalopolitis auxiliatur XV, 94. Alius, dux Thebanorum felix, opitulatur Artabazo XVI, 34.
Pamphylia Antigoni provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 6.
Pan Osiridis militiae comes I, 18.
Panara urbs Panchaiae libera, et Iovis Triphylii templum ibi magnificentissimum et religiosissimum V, 42.
Panares Cretensis cives concitat in Romanos 632.
Panchaeae insulae habitatores, urbs, principes, templum, ager, nemus, campus, horti, arbores, bestiae, respublica, sacerdotes, donaria etc. V, 42. 633.
Panchaei trifariam partiti V, 45.
Panchaei Arabes turis et myrrhae venditores V, 42. A Cretensibus oriundi V, 46.
Pancratis Aloèi filia rapta, cui cesserit V, 50.
Pandora alias Rhea III, 57.
Panes cur arrectis pudendis I, 88.
Panicus terror in castris Carthaginiensium XX, 65. In urbe XV, 24. In castris Agathoclis XX, 67.
Panionia, festum Ioniae XV, 49.
Panis Aegyptius ex loto I, 34.
Panopolis, alias Chemmis I, 18.
Panormitae ab Hermocrate infestati XIII, 63.
Panormus ad sinum Arabicum III, 38.
Panormus Siciliae unde nominata 497. A Pyrrho subacta ibid. Panormitani aliquamdiu obsessi tandem pactione se dedunt Romanis 505.
Panticapaeum, regia Bospori Cimmerii XX, 24.
Pantodas Boeotarcha XII, 69. Vincit Athenienses ad Delium ibid.
Papa idem qui Attis III, 58.
Paphicorum regum familia exstinguitur XX, 21.

Paphlagonia cum Cappadocia Eumenis provincia XVIII, 3. 16.
Papiria Scipionis Aemiliani mater 586.
Paradisus in India terrenus III, 68.
Paraetacene regio Asiae II, 11.
Paraetaca Asiae XIX, 34.
Paralus Minoae praefectus, Dionis amicus XVI, 9.
Paraschistes in Aegypto cadaveris sector I, 91.
Pardales Arabiae II, 50.
Parentum dirae efficaces IV, 34. Magisterium optimum II, 29. Severitas excusatur IV, 44. Parentum defunctorum honor in Aegypto I, 91.
Parii, colonia in sinum Adriaticum ducta, Pharum occupant XV, 13. Bellum cum finitimis XV, 14.
Parianis libertas redditur a Lysimacho XX, 107. Hos recuperat Demetrius XX, 111.
Parmenionis res gestae in Phrygia XVI, 91. Procreationem liberorum Alexandro suadet ante expeditionem Persicam XVII, 16. Inter necessarios regis natu maximus XVII, 56. Periclitatur XVII, 60. Mediae princeps et thesaurorum in Ecbatanis maximorum custos, insidiarum suspectus dolose trucidatur XVII, 80. Milites, seditiosi propter ipsum, ab aliis separantur ibid.
Paro imperator Crotoniatarum XIX, 10.
Paropamisadarum regio gelidissima XVII, 82. Occupatur ibid. Princeps illis confirmatur Oxyartes ab Antipatro XVIII, 39.
Paropamisus, nunc Caucasus XVII, 83.
Parsodes Persa a Medis deficit II, 33. Primus Cadusiorum rex ibid.
Partheniae Sparta profecti, Tarentum possident XV, 66.
Parthenopaeus Argivus dux IV, 65.
Parthenos, Staphyli filia V, 62. Servatur ab Apolline, colitur Bubasti ibid.
Parthenius mons IV, 32.
Parthia Phrataphernis provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Philippo illam assignat Antipater XVIII, 39.

Parysades Spartaco fratri in Ponto succedit XVI, 52. Obitus et filiorum bella intestina XX, 22.
Pasiphaë Minois uxor IV, 60. Taurum amat IV, 77. Vt cum Tauro congressa ibid.
Pasiphilus, Agathoclis praefectus, dolo circumvenit Messenios XIX, 102. Ab Agathocle deficit XX, 77. A Dinocrate interfectus XX, 90.
Pasitigris XVII, 67. XIX, 17. 21.
Pastores Indorum II, 40. Pastorum in Aegypto studia et solertia III, 19.
Patras a praesidio liberat Aristodemus XIX, 66.
Patricidae ut puniti I, 67.
Patrimonia ad successionem heredum gentilium adstricta 544.
Patrocles, Seleuci praefectus, prudens consilium dat Babyloniis contra Demetrii impressionem XIX, 100.
Pausanias Lacedaemonius, imperator Graecorum ad Plataeas contra Mardonium XI, 30. Graecas urbes liberat a Persis XI, 44. Cum Xerxe foedus init; mores mutat ibid. Tabellarios suos a Persis interfici curat XI, 45. Proditio eius detecta et punita ibid. Fame necatus in templo; matris eius magnanimitas ibid. Vituperatio morum XI, 46.
Pausanias rex Lacedaemoniorum Pleistonacti succedit XIII, 75. Cum Eleis bellum gerit et repellitur XVIII, 17. Athenis democratiam restituit XIV, 33. Exsul XIV, 89.
Pausanias rex Macedoniae XIV, 89. Interit ibid. Alius Philippi aemulus in capessendo regno Macedoniae XVI, 2.
Pausaniae satellitis iniuria et dehonestatio per Attalum non vindicata a Philippo XVI, 93. Insidiae in Philippum; causa, modus, exsecutio XVI, 94. Interitus ibid.
Pausanias dux Antigoni XIX, 73.
Pax ubique gentium XII, 26.
Pecorum congregandorum auctores Curetes V, 65.
Pecunia interdictum Balearibus V, 17.
Pelasgicae literae III, 66.
Pelasgi qualis gens V, 80.
Pelasgia dicebatur olim Lesbus V, 81.

Pelasgus Asopi filius IV, 72.
Pelei exsilium IV, 72.
Peliae et Nelei dissidium de regno IV, 68. Filiarum nomina IV, 53. Honestissime elocatae ibid. In familiam Iasonis absentis grassatio IV, 50.
Pelias a filiabus mactatur IV, 52.
Peliae regnum ubi IV, 68.
Pelinnaei Thessali abstinent a bello Lamiaco XVIII, 11.
Pelopidas dux Thebanorum cum Epaminonda in Laconiam XV, 62. Larissae arcem occupat XV, 67. Cum rege Macedonum foedus init ibid. A Pheraeorum tyranno Alexandro capitur XV, 71. Liberatur XV, 75. A Thessalis dux expetitur XV, 80. Prodigium ei oblatum; de Alexandro tyranno victoria et interitus; eulogium et rerum gestarum summa ibid.
Peloponnesiaci belli causa et origo XII, 38. Socii utriusque partis XII, 42. Redintegratio XII, 77.
Peloponnesus terrae motibus obnoxia XV, 49. Civitates propter democratiam restitutam tumultuantur XV, 40. 45. Rebellant Alexandro XVII, 3. Deficiunt ab Antipatro XVIII, 11.
Pelops, Oenomai victor, Hippodamiae coniux IV, 73.
Pelops, Lycurgi filius, a Nabide necatur 570.
Peloriadis promontorium ab Orione eductum, ut et templum IV, 85.
Pelusium ut munitum XV, 42. A Thebanis adiuvantibus Persas oppugnatur XVI, 49. Capitur ibid.
Peneleos Hippalcimi filius IV, 67.
Peneus ubi sedem habuerit IV, 69. Parentes ibid.
Penis Aegyptiis sacer I, 22.
Pentathlus Cnidius, coloniae in Siciliam princeps V, 9. Genus et interitus ibid.
Penthesilea Troianis opitulatur; causa; postrema Amazonum bellatrix II, 46.
Peparethum Alexander Pheraeus oppugnat XV, 95.
Perdiccas, Macedonum rex, Chalcidensibus auctor est defectionis ab Atheniensibus XII, 34. Bello petitur a Sitalce

Thracum rege XII, 50. Pax et affinitas cum eodem XII, 51.
Perdiccas rex Macedoniae fratricida XV, 77. Caesus ab Illyriis XVI, 2.
Perdiccas dux ordinum in Arbelis XVII, 57. Cadaver Hephaestionis Babyloniam deportat XVII, 110. Regni Alexandri procurator XVIII, 2. Provincias distribuit ibid. Turbulentos milites capite multat XVIII, 4. Molitionem Pythonis impedit XVIII, 7. Vincit Ariarathem Cappadociae regem XVIII, 16. Cum Pisidis bellum XVIII, 21. Duas uxores ducit XVIII, 23. Regnum affectat ibid. Conspiratio ducum in illum XVIII, 25. In Aegyptum expeditio ibid. Res infeliciter gestae XVIII, 33. Mores cum Ptolemaei moribus comparati ibid. Interitus XVIII, 36.
Perdiccas quidam deficit ab Eumene et capitur XVIII, 40.
Periander, Corinthi tyrannus, ex VII sapientibus eximitur 552.
Periarchus, dux Spartanus, a Conone victus XIV, 83.
Periboea filia Hipponoi, Oenei coniux, Tydei mater IV, 35.
Pericles, expeditio in Peloponnesum et res gestae XI, 85. Samios subigit XII, 27. Rebellantes domat ibid. Ducum primus machinis usus XII, 28. Peculatus belli Peloponnesiaci causa XII, 38. Accusatur sacrilegii et violatae religionis, et effugit XII, 39. Suadet bellum XII, 40. Orationis vehementia ibid. Olympius cognominatus XIII, 98. Spartanos a populatione agri Attici avertit XII, 42. Megaridem vastat XII, 44. Secunda eruptio in Peloponnesum XII, 45. Abrogata praetura multatur ibid. Iterum dux ibid. Moritur XII, 46.
Pericles, oratoris filius, dux Atheniensium XIII, 98. Callicratidae navem praetoriam capit XIII, 99.
Perilaus, dux Antigoni, capitur a Polyclito XIX, 64.
Perinthus a Philippo oppugnatur XVI, 74. Fortis defensio, itemque auxilia Persarum ibid.
Periphas, Lapithae filius IV, 69. Eius filii ibid.
Periurii poena apud Aegyptios I, 77.
Persae expilatores Aegypti I, 46. Dianam apprime colunt

V, 77. Graecorum templa spoliant V, 63. In membranis res vetustas conscriptas habent II, 32. Persarum acies et pugna cum Graecis ad Thermopylas, horumque strenuitas XI, 7. Qui immortales dicti inter militum ordines, omnium fortissimi ibid. Victi ad Salaminem XI, 17. Ad Plataeas XI, 30. Dedititii maximo numero trucidantur XI, 32. Ad Mycalen Ioniae XI, 35. Expeditio in defectores Aegyptios infelix XV, 90. A Cimone victi in Cypro XII, 3. Adiuvant Perinthios contra Philippum XVI, 75. Belli cum Macedonibus initium XVI, 91. Duces consultant et Alexandro occurrunt XVII, 18. Vincuntur ad Granicum XVII, 19. Ad Issum XVII, 33. Captivarum in castris Darii miserabilis conditio XVII, 35. Vincuntur ad Arbela XVII, 60. Macedonibus praeferuntur ab Alexandro XVII, 108. 109.

Persepolis capta, regia direpta, arx incensa XVII, 70.

Perses, Solis filius, Tauricae rex IV, 45.

Perseus Herculis proavus IV, 9.

Perseus, Macedoniae rex, multa imperite et negligenter agit 578. Persei strategema irritum 579. Debellatur ab Aemilio 515. s. In extremis miseriis vitae percupidus est 516. In Albano carcere ut se gesserit ibid. Custodia illi mitigatur ibid. Vitae exitus ibid.

Persia Peucestae provincia XVIII, 3. Confirmatur illi ab Antipatro XVIII, 37. Tractus cuiusdam amoenissimi et fertilissimi descriptio XIX, 21.

Persica Aegyptia I, 34.

Persici regis certissimum fidei pignus quod sit XVI, 43.

Persicum, Cariae castellum ab Antigono occupatum, recuperat Ptolemaeus XX, 27.

Pessinuntium Cybeles fanum III, 59. Sacerdos Pessinuntiae magnae matris Battaces 537.

Pestis Graeciae precibus Aristaei expiata IV, 82. Pestis in Rhodo et causa V, 81. Pestis Attica prima XII, 45. Causa ibid. Secunda XII, 58. Causa, etesiae non spirantes: item putrefactio pravumque nutrimentum: adde religionis violationem ibid. Pestis Carthagine vehemens XV, 24. In

castris Hannibalis propter irreligiose habita sepulcreta XIII, 86. In castris Imilconis, et causa XIV, 71.
Petalismus Syracusis ortus et abrogatus XI, 87.
Petrae vario omnis generis colore resplendentes III, 69.
Peucestes Persiae dux XVIII, 3. 39. Eumeni se adiungit contra Antigonum XIX, 14. Inter duces sibi principatum vindicat ibid. Tumor eius ab Eumene ut compressus XIX, 23. Timorem eius ab Antigono corrigit Eumenes XIX, 38. Eumenem in ultimo periculo deserit XIX, 43. Satrapia Persica exuitur XIX, 48. Ducum Alexandri nobilissimus XIX, 14. Gratia valuit apud Alexandrum ibid.
Peucetii Agathoclis socii 490.
Phaeaces unde appellati IV, 72.
Phaeax Neptuni et Cercyrae filius, Alcinoi pater IV, 72.
Phaeax Siculus, architectus insignis, cloacis nomen reliquit XI, 25.
Phaedra Thesei uxor IV, 62. Amor, interitus ibid.
Phaestus, Cretae urbs; conditor, situs V, 78.
Phaëthontis fabula V, 23.
Phalaecus, imperator Phocensium, Phayllo succedit XVI, 38. Bellum cum Boeotis infelix XVI, 39. Succumbit ad Chaeroneam, et urbem amittit, ibid. Nefaria avarities XVI, 56. Oberrat, et tandem punitur divinitus XVI, 61.
Phalangiis infesta regio III, 30.
Phalanx Macedonum inventum Philippi XVI, 3. Fidem Eumeni datam frangit post victoriam de Neoptolemo XVIII, 32.
Phalaridis taurum vere exstitisse confirmatur XIII, 90. Vbi fuerit XIX, 108. Huic similis machina Agathoclis XX, 34.
Phalarium castellum Phalaridis, ubi taurus ille famosus XIX, 108.
Phalericum, Atheniensium emporium XI, 41.
Phallus Graecis sacer I, 22.
Phanes, Dionysus, Sol, idem I, 11.
Phanomachus Atheniensium dux in Thracia infelix XII, 47.
Pharacides Lacedaemoniae classis praefectus Dionysio auxiliantis XIV, 63. Obstat libertati Syracusanorum XIV, 70.
Pharcadonii in decreto regum Macedoniae damnati XVIII, 56.

Pharax, Lacedaemoniorum navarchus XIV, 79. Gesta quaedam contra Cononem ibid. Consilium in acie ad Mantineam XII, 79.
Pharnabazus, dux Persarum, initio Lacedaemonios, postea, conciliante Alcibiade, Athenienses adiuvat XIII, 37. Iterumque Spartanos duce Mindaro XIII, 46. 49. Cyri molitiones regi prodit XIV, 22. Cononem Atheniensem classi Persicae praeficit XIV, 39. In fidem regis accipit satrapias maritimas XIV, 35. Bellum cum Aegyptiis et rebellibus administrat XV, 41. Acutum eius responsum ibid.
Pharnaces, dux Persarum, ad Granicum occumbit XVII, 21.
Pharnaces Cappadociae rex 576. 517.
Pharus, insula in Africa, frequentatur XV, 13.
Pharus Aegypti 630.
Phaselis Ciliciae, in Antigoni potestate, recuperatur a Ptolemaeo XX, 27.
Phasiani populi XIV, 29.
Phayllus dux Phocensis XVI, 36. Auxilia, clades XVI, 37. Lycophroni Thessalo auxilia Phocensium adducit XVI, 35. Res gestae ceterae et mors laboriosa XVI, 38.
Phayllus, dux Syracusanus ignavus, re male gesta exsilio multatur XI, 88.
Phegei, regis Indorum, promtitudo erga Alexandrum XVII, 93.
Phellinam Africae Eumachus, legatus Archagathi, capit XX, 57.
Pherae in Elea captae ab Atheniensibus XII, 43. Thessalicae traduntur Philippo XVI, 37. Libertatem per eundem recipiunt XVI, 38. De tyrannis eius urbis, Iasone, Alexandro, Lycophrone, vide suis locis.
Pheraemon Aeolides, ubi regnarit V, 8.
Pheredates, dux Persarum, trucidatur a Graecis XI, 61.
Pheres Crethei filius IV, 68.
Phialensium seditio XV, 40.
Phidias egregius statuarius XII, 1.
Phila Antipatri, Crateri uxor XVIII, 18. Eulogium XIX, 59. Nupta Demetrio post Craterum ibid.
Philae, sacer Osiridi Isidique locus I, 22.

Philemon comicus, longaevus et πολυγράφος 502.

Philinus historicus 502.

Philippi, urbs Macedonica; eius origo, amplificatio et aurifodinae XVI, 3. 8.

Philippus Amyntae, rex Macedoniae; historiae eius epitome seu brevis summa XVI, 1. 589. Educatio proba et liberalis; qua occasione ad regnum pervenerit; regnum adflictissimum confirmat XVI, 2. Mores, inventum, acta principio regni XVI, 3. Bellum cum Atheniensibus et pacificatio XVI, 4. Bellum cum Illyriis et victoria ibid. Amphipolitas subigit, itemque Potidaeam XVI, 8. Pydnam in servitutem redigit et Olynthiis donat ibid. Crenidas amplificat, et de se nominat Philippos XVI, 3. 8. Aleuadas Thessalos adiuvat contra tyrannos XVI, 14. Thessalos a tyrannis liberat ibid. Tres reges coniuratos subigit XVI, 22. Thessalis opitulatur contra Phocenses XVI, 35. Chalcidicas Thraciae urbes oppugnat XVI, 52. Olynthum capit XVI, 53. Cum Atheniensibus belli initium XVI, 54. Liberalitas ibid. Boeotis contra Phocenses succurrit, et finem bello sacro imponit XVI, 59. Gesta per Illyriam et Thraciam XVI, 69. Thracibus tributum imponit XVI, 71. Perinthum oppugnat XVI, 74. Ab obsidione Byzantii Athenienses eum depellunt XVI, 77. Atheniensibus imparatis bellum infert XVI, 84. Debellat eos ad Chaeroneam XVI, 86. Insolenter se gerit XVI, 87. Clementer se gerit erga Demadem reprehensorem et Atheniens. ibid. 589. Imperator Graecorum contra Persas designatur XVI, 89. Oraculum ei datum in apparatu belli Persici XVI, 91. Epulum et ludi magnifici; ominosi de illo versus XVI, 92. Insidiae illi structae et causa modusque XVI, 93. Caedes XVI, 94. Eulogium affabilitatis et philanthropiae XVI, 95. Nomen eius Arrhidaeus assumit XVIII, 2.

Philippus Demetrii filius, rex Macedoniae, multa prave agit 572. Attalum Pergamenum, Athenienses, aliosque infestat 573. Demetrium filium a Romanis recipit 619.

Philippus Balacri, dux ordinum, et Thessalis praefectus ad Arbela XVII, 57.
Philippus Bactrianae et Sogdianae satrapes XVIII, 3. Parthiae XVIII, 39. Alius Cassandri legatus, Epirotas et Aetolos vincit, Aeacidam interimit XIX, 74.
Philippus medicus Alexandrum curat et honoratur XVII, 31.
Philippicus nummus XVI, 3.
Philippopolis, olim Thebae Phthioticae 513.
Philiscus Artaxerxis legatus ad Graecos de componendis bellis civilibus XV, 70.
Philistus Dionysii praefectus XVI, 11. Quaedam acta et interitus XVI, 16. Historiae Siculae scriptor XIII, 91. 103. Praes Dionysii ad solvendam quamlibet Syracusanis summam XIII, 91.
Philocles dux Athen. XIII, 104. Eius imprudentia debellantur Athenienses ad Aegos potamos XIII, 106. Iugulatur ibid.
Philodicus, harmostes Spart. Rhodi XIV, 97.
Philomelus concitat Phocenses XVI, 23. Delphicum fanum occupat ibid. Pugnat cum Locrensibus XVI, 24. Oraculum vi extorquet XVI, 26. Ad Graecos se excusat XVI, 27. Pecunia Delphos emungit et Locros vincit XVI, 28. Templum Delphicum spoliat XVI, 30. De rupe se praecipitat XVI, 31.
Philo Aenian, Graecorum in Asia rebellium ductor XVIII, 7.
Philoctetes armorum Herculis heres IV, 38.
Philonides exsulum Syracusanorum dux, collega Dinocratis, in proelio cadit XIX, 104.
Philophron dux praesidii Aegyptii in Pelusio XVI, 46.
Philophron Rhodiorum legatus Romae 515.
Philopoemen, Achaeorum praetor, laudatur 575.
Philosophi Indorum vates II, 40.
Philosophorum auctoritas apud Gallos V, 31. Pythagoreorum virtutes et laudes 555.
Philosophia apud Thebas in Aegypto inventa I, 50.
hiloxenus poëta dithyrambicus XIV, 46. Libertas in re-

prehendendo et periculum XV, 6. Alius, Ciliciae praefectus XVIII, 39.
Philtrum Deianirae Herculi exitiale IV, 38. Inde Hercules misere excruciatus perit ibid.
Phinei crudelitas et poena IV, 43. Vxor ibid. Conflictus cum Argonautis, interitus; filiis regnum vindicatur IV, 44.
Phineidae Argonautarum socii IV, 44.
Phintias, Agrigentinorum tyrannus, ab Hiceta victus 495. Phintiadis conditor, expellitur ibid. Somnium de vitae exitu ibid.
Phintias Pythagoreus 554. Eius amicus Damon 555.
Phlegraeus campus ubi IV, 21.
Phliasiorum seditio XV, 40.
Phocarum insula III, 42.
Phocae hominibus familiares III, 18.
Phocis a Xerxe vastatur IV, 109.
Phocensium cum Doriensibus et Spartanis bellum XI, 79. A Myronide subacti XI, 83. Bellum cum Boeotis XIV, 81. Thebanis aggregati XV, 57. Ob profanatos Dei agros mulcta irrogata, iudicio Amphictyonum; hinc bellum, concitatio, auxilia XVI, 23. Fanum Delphicum occupant XVI, 24. Spoliant XVI, 30. Captivorum supplicium XVI, 31. Profligantur cum Philomelo ibid. Philippum cum Thessalis victum in extremum periculum adducunt XVI, 35. Profligantur a Boeotis XVI, 37. 38. Auxiliantur Lacedaemoniis contra Megalopolitanos XVI, 39. Regio diripitur a Thebanis XVI, 56. Animadvertunt in sacrilegos et depeculatores ibid. Delphicam pecuniam ut tractarint ibid. Fugati a Philippo in templo exuruntur XVI, 58. Decretum de his Amphictyonum XVI, 60. Quantum vectigal eis impositum a Graecis ad solvendum quotannis Apollini ibid. Belli Lamiaci adiutores XVIII, 11. Libertatem recipiunt Ptolemaei beneficio, Antigoni ducis XIX, 78.
Phocion Atheniensis, dux Persicorum auxiliorum in Cypro contra rebelles XVI, 42. Demostheni contrarius XVII, 15. Consilium de voluntaria oratorum deditione ibid. Legatus ad Nicanorem in Munychia XVIII, 65. Exsilium XVIII, 66.

Consilium contra patriam Alexandro Polysperchontis datum ibid. Iudicium de illo, et supplicium XVIII, 67.
Phoebe, Titanum soror, Coei uxor, Latonae mater V, 67.
Phoebidas, Spartanorum dux, Cadmeam occupat XV, 20. Abdicato frater succedit XV, 21. Praesidii Thespiensis praefectus in eruptione fortiter dimicans occumbit XV, 33.
Phoenices quomodo literarum Graecis inventores V, 74. Φοινίκια literae, et quare III, 66. V, 74. Phoenices plura acquirendi studio cunctos superarunt V, 38. Phoenicum coloniae V, 20.
Phoenices, pars classis Xerxicae XI, 2. Peritia rerum nauticarum excellunt XI, 18. Dextrum cornu tenent in pugna ad Salaminem XI, 17. Ocho rebellant XVI, 41. Subiguntur denuo XVI, 43. In Alexandri potestatem veniunt XVII, 40. Ptolemaei imperium accipiunt XVIII, 43. Hos irrito effectu recuperare nititur Eumenes XVIII, 73. Antigono iterum subduntur XIX, 94.
Phoenices situs XVIII, 6.
Phoenix Tenedius, Eumenis legatus, Perdiccam rebellem capit XVIII, 40.
Phoenix, Antigoni dux, cum Ptolemaeo ad Cassandrum deficit XX, 19. Oppugnatur ab Antigoni filio ibid.
Phoenix, Antigoni dux, ad Lysimachum cum Docimo desciscit XX, 107.
Pholoë a Pholo dictus IV, 12.
Pholus, Herculis hospes; eius vinum a Baccho datum, mors et sepultura IV, 12.
Phorbas, Lapithae filius IV, 69. Rhodios a serpentibus liberat V, 58. Honores illic heroici ibid.
Phormio Atheniensium dux XII, 37. Peloponnesios incursat XII, 47. Classem Lacedaemoniorum vincit XII, 48. Ambigua eius victoria ibid.
Phrataphernes, Parthiae et Hyrcaniae satrapes post Aexandrum XVIII, 3.
Phryxi aries quid IV, 47. In Colchos fuga ibid.
Phrygia ad Hellespontum Leonnati provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 5. Hanc postea Arrhidaeo destinat Antipater XVIII,

39. Magna Phrygia Antigoni satrapia XVIII, 3. Confirmatur illi per Antipatrum XVIII, 5. Situs XVIII, 3.
Phyromachus statuarius 588.
Phthiotae Atheniensium socii in bello ad Lamiam XVIII, 11.
Phylas rex Dryopum IV, 37.
Phyleus, Augeae filius, iniuriae patris in Herculem obsistens, regn eiicitur IV, 33.
Phyleus rex Thesprotiae IV, 36.
Phyton, Rheginorum dux XIV, 108. Supplicium immane a Dionysio irrogatum et fortitudo stupenda XIV, 112.
Pilei regum Aegyptiorum et Aethiopum quales; cur aspidibus involuti III, 3. Romanorum liberti album sumebant 621.
Pinarii, Herculis hospites, familia Romae IV, 21.
Pinnenses Marsico bello adfliguntur 612.
Piraeeus Themistoclis consilio fit portus XI, 41. Frustra tentatur a Lacedaemoniis XV, 49. A Cassandro occupatur XVIII, 68. A Nicanore Munychiae praefecto occupatus eripitur Atheniensibus XVIII, 64. Restituitur Atheniensibus per Demetrium XX, 45.
Pirene Asopi filia IV, 72.
Pirithoi historia IV, 63. Pater, uxor, filius, raptus Helenae, descensus ad Plutonem et captivitas ibid. Parentes IV, 69. Nuptiae, funestae Lapitharum caede IV, 70. Ab inferis per Herculem liberatus IV, 26.
Pisarchus, sexcentorum praeses Syracusis XIX, 6.
Pisatarum cum Eleis de ludis Olympicis pugna et victoria XV, 78.
Piscina Agrigentinorum magnifica et amoena XI, 25.
Piscium prima origo I, 7. Ingens copia in quodam Aethiopiae tractu III, 15. Pisces sacri ubi V, 3.
Piscivori Aethiopes, horumque mores, habitatio, piscatio III, 14. Cibus, potus III, 16.
Pisidiae situs XVIII, 5. A Perdicca bello infestatur XVIII, 22. In Alcetam benevolentia Pisidarum et gratitudo insiguis XVIII, 46.

Pisistrati exemplum imitatur Dionysius Syracusanus XIII, 95. Filii Thessalus, Hipparchus, Hippias 557.
Pistura Cereris beneficium V, 5.
Pitane, Amazonum opus III, 55.
Pithecusae urbes Africae XX, 58. Simias venerantur ibid.
Pitholaus tyrannus Pheraeorum XVI, 37.
Pittacus Mitylenaeus, vir sapiens etc. 552.
Pityusae insulae nomen, situs, magnitudo, proventus, urbs, domus, portus V, 16.
Pixodarus Cariae princeps Adam sororem pellit XVI, 74.
Planetae Chaldaeis interpretes II, 30. Quare ibid. Quid significent ibid. Effectiones II, 31. Cursus ibid. Planetarum in Aegypto observatio I, 81.
Plataeae a Xerxe exuruntur XI, 14. Ad has Graeci cum Mardonio depugnant XI, 30. Cum Boeotis bellum; proditae Boeotis libertatem recuperant XII, 41. Obsidentur a Spartanis XII, 47. Obsessorum nonnulli evadunt, urbs exscinditur XII, 56. Eiectis e patria Scione traditur incolenda in Thracia, Atheniensium beneficio XII, 76. Iterum desolantur a Boeotis XV, 46. Eiecti e patria civitate Attica donantur ibid.
Plato leges ab Aegyptiis sumsit I, 98. A Dionysio venumdatus XV, 7. Ex Graecorum doctissimis unus XII, 1.
Plautius praetor male rem gerit in Hispania 592.
Pleiadum nomina III, 60.
Pleistarchus Cassandri dux XIX, 77. Naufragium XX, 112.
Pleminius Locrenses premit, Proserpinae fanum expilat 570. Coniicitur in carcerem et moritur 571.
Pleurias rex Illyriorum XVI, 93.
Pluti ortus, inventum V, 77. Cur Cereris filius V, 49. Plutum habere, de opulentis proverbium V, 77.
Plutonis inventa; cur mortuorum Deus V, 69.
Pluviae copiosissimae in Aethiopia Troglodytica Etesiarum tempore III, 32.
Podalirius Graecorum ad Troiam medicus IV, 71.
Poena variorum delictorum apud Aegyptios I, 77.
Poësis Musarum inventum V, 73.

Polemo captus ab Antigono XVIII, 45. Denuo capitur cum Attalo XIX, 16.
Polemo, dux Antigoni, mittitur in Graeciam XIX, 77. Res gestae XIX, 78.
Polemo dux Carmaniae XIX, 14.
Polichna, locus Syracusis XIII, 7.
Pollis, Spartanorum navarchus a Chabria victus XV, 34.
Polyaenetus Megalopolites, proditor XVIII, 56.
Polybiadas, dux Spartanorum ad Olynthum XV, 23. Olynthios Spartanis subiungit ibid.
Polybius Megalopolitanus Scipionis Aemiliani praeceptor 586.
Polybus nutritor Oedipi IV, 64.
Polychares Messenius cum Euaephno Spartano societatem init, unde Messeniaci belli origo 548.
Polycles, dux Antipatri, vincitur ab Aetolis XVIII, 38.
Polycles, Eurydices consiliarius XIX, 11.
Polyclitus Ptolemaei navarchus XIX, 62. Successus XIX, 64.
Polyclitus historicus XIII, 83.
Polycrati Samio Amasis rex Aegypti cur amicitiam renuntiarit I, 95.
Polydamas Scotusaeus, mire robustus 640.
Polydori insula XIII, 51.
Polydorus interfecit Iasonem fratrem XV, 60. Pheraeorum tyrannus XV, 61. Alius, legumlator seu interpres Syracusanorum XIII, 35.
Polydorus rex Thebarum XIX, 53.
Polyeidus musicus et pictor XIV, 46.
Polymniae etymon IV, 7.
Polynicis affinitas cum Adrasto et bellum cum fratre IV, 65.
Polypoetes Pirithoi filius IV, 63.
Polysperchon dux ordinum in pugna Arbelensi XVII, 57. Vincit Aetolos XVIII, 38. Tutor regum XVIII, 48. Olympiadem revocat XVIII, 49. Consultatio et decretum de liberandis Graeciae civitatibus XVIII, 55. Ad civitates Graeciae scribit XVIII, 56. Eumenem regum tutorem designat XVIII, 57. Expeditio in Cassandrum irrita XVIII, 68. In Peloponnesum ibid. Acta: bellum cum Megalopolitis in-

felix XVIII, 69. Enervatur XIX, 36. Metu Cassandri in Aetoliam secedit XIX, 52. Ad partes Antigoni transit XIX, 58. 60. Herculem Alexandri filium arcessit XX, 20. In Cassandri gratiam illum necat XX, 28. Cum Cassandro transigit ibid. Oppugnat plerosque Graeciae tractus XX, 100. Bellum ipsi et Cassandro infertur a Demetrio ibid. Praefectum eius Strombichum in crucem agit Demetrius XX, 103. Filii Alexandri gesta require suo loco.

Polytropus dux Lacedaemoniorum in Arcadia XV, 62. Occumbit ibid.

Polyxenus, affinis Hermocratis, gener Dionysii XIII, 96. Dionysio auxilia a Graecis petit XIV, 62.

Polyzelus Hieronis frater XI, 48.

Q. Pompaedius consul et imperator Italorum contra Romanos 539. Cum Mamerco, Romanorum duce, proelium ibid. Asias cum ceteris ducibus Italicis obsidet 540. Romam pergens impeditur 612.

A. Pompeius, tribunus plebis, propter irreverentiam erga sacerdotem matris Deûm febri exstinctus 537.

Cn. Pompeius consul vires Italorum in bello Marsico frangit 539.

Pompeii res gestae bello Numantino 596.

Pompeii cum Caesare bellum summatim 540. Interitus ibid. Eius virtutes et facta egregia 615. 617.

Pondera Mercurii inventum V, 75.

Pontia insula Romanorum coloniam accipit XIX, 101.

Pontii Cominii audax per hostes in Capitolium evasio XIV, 116.

Pontus olim lacus V, 47. Vt ruptus ibid. Cur axenos, inhospitalis IV, 41.

Populonium Hetruriae oppidum V, 13.

Pori cum Alexandro bellum XVII, 87. Statura et virtus heroica XVII, 88. Nepos eius deficit ab Alexandro XVII, 91.

Portae Syriae XIV, 21.

Porticani reguum in India XVII, 102.

Porticus domorum ab Hetruscis inventae V, 40.

Posideum a Ptolemaeo in Syria captum XIX, 79.

Posidoniatarum regio IV, 22.
A. Postumius dictator contra Aequos XIII, 64. Severitas in filium ibid.
Postumius Tyrrhenus pirata, a Timoleonte supplicio affectus XIX, 2.
Potami Carum, urbs Syriae capta a Ptolemaeo XIX, 79.
Potana Indiae urbs III, 47.
Potidaeatae instinctu Corinthiorum ab Atheniensibus deficiunt XII, 34. Obsessi ab Atheniensibus ibid. Subacti et expulsi XII, 46. Ad Chalcidenses in Thraciam commigrant ibid.
Potidaeam colonia Atheniensis mittitur V, 46. Subigitur a Philippo XVI, 8.
Praegnantium damnatarum lex I, 77.
Praetor in Aegypto simulacrum veritatis collo gestat I, 75.
Praetoria castrensia Semiramidis II, 14.
Praxippus, rex Lapethiae, a Ptolemaeo captus XIX, 79.
Prepelaus, Cassandri praefectus, conciliat Alexandrum Polysperchontis Cassandro XIX, 64. Corintho eiicitur XIX, 102. Res gestae in Caria et Phrygia XX, 107.
Priamus ab Hercule in regnum collocatus IV, 49. Iusti et aequi observans ibid.
Priapus quid IV, 6. Cur Bacchi et Veneris filius ibid. De Priapo Aegyptiorum fabula seu nugae ibid. Priapi seu penis cultus unde ortus ibid. Nomina et officia seu beneficia et cultus ibid.
Prienen Amazones condiderunt III, 55.
Procles Naxiorum dux et proditor XIV, 15.
Procrustes a Theseo interfectus IV, 59.
Prodigia oblata Alexandro ante mortem XVII, 116. Atheniensibus ante cladem in Sicilia irreparabilem XIII, 12. Epaminondae ante victoriam Leuctricam XV, 54. Hannibali post sepulcrorum violationem in Sicilia XIII, 86. Pelopidae ante interitum XV, 80. Spartanis ante cladem Leuctricam XV, 50. 54. Thebanis ante excidium XVII, 10. Timoleonti profecturo in Siciliam XVI, 66. Ante pugnam cum Carthaginiensibus XVI, 79.

Proditio Myrtili IV, 73. Agrigenti per suos duces XIII, 81. Byzantii XIII, 67. Naxi XIV, 15. Sidonis per suum regem XVI, 43. Thebarum, sed detecta a coniuratis ipsis XV, 79. Vsitatissima Philippo Macedon. XVI, 53.
Promachus, frater Iasonis, obtruncatus IV, 50.
Prometheus ignis surreptor; fabulae explicatio V, 67. Praefectus Aegypti I, 19. Eius aquila quid ibid. Prometheum vinculis exsolvit Hercules IV, 15. Promethei specus in Caucaso XVII, 83.
Pronapides, Homeri praeceptor, Bacchi res melice descripsit III, 67.
Pronas Thessaliae Demetrius sibi adiungit XX, 110.
Prophthasia, festum Clazomeniorum XV, 18.
Prophylactica Aegyptiorum medicina I, 82.
Prorus Cyrenaeus 554.
Proscriptio Sullana 616.
Proserpinae educatio cum Minerva et Diana V, 3. Raptus ubi ibid. Sacrum ab Hercule institutum IV, 23. quae loca Siciliae sacra V, 3.
Prosopitis insula Aegypti intra Nili brachia XI, 77.
Protagoras Evagorae in regno Cypri antefertur XVI, 6.
Proteus Aegypti rex I, 29. Cur multiformis ibid.
Prothoenor Archilyci filius IV, 67.
Providentiae divinae tribuitur constitutio et gubernatio omnium a Chaldaeis II, 30.
Proxenus Boeotorum dux in expeditione Cyri XIV, 19. Animosum responsum ad nuntium Artaxerxis XIV, 25.
Prusias, rex Bithyniae, Cynegus bellum infert Attalo 588. Corpore deformis 591. Adulator turpis 625. Parricidio tollitur a filio 523.
Prytanis, successor fratris Satyri, cum Eumelo fratre bellum gerit, victusque occiditur XX, 24.
Psammetichus XII viratum ad monarchiam revocat I, 66. Eius opera ibid. Primus mercenarium militem alit I, 67.
Psammetichus Aegypti rex, ex posteris antiqui Psammetichi XIV, 35. Tamon supplicem iugulat ibid.
Psaon universalis historiae conditor 490.

Psebaea promontoria III, 41.
Psebaci montes III, 41.
Pseudochrysus lapis ut fiat II, 52.
Pseudophilippus, Romanis victis, crudeliter agit 590.
Pteleum Demetrio subiungitur XX, 110.
Ptolemaeus Evergetes Aethiopiae maritima explorat III, 18.
Ptolemaeus Alorites, rex Macedoniae, fratricida, a fratre interimitur XV, 77. XVI, 2.
Ptolemaeus Lagi, rex Aegypti I, 84. Agmen tertium ducit in India XVII, 104. Sanatur divinitus XVII, 103. Satrapiae Aegypti praefectus XVIII, 3. Humanitas et praeparatio ad maiora XVIII, 14. Ductore Ophella Cyrenaeos ditioni suae adiungit XVIII, 21. Magnificentia circa sepulturam Alexandri XVIII, 28. Tutatur Aegyptum contra Perdiccam XVIII, 33. Arrhidaeo et Pythoni imperium confirmat XVIII, 36. Confirmatur in gubernatione Aegypti ibid. Phoenicen subigit XVIII, 43. Argyraspides ad defectionem ab Eumene sollicitat XVIII, 61. Conspirat cum Seleuco, Lysimacho et Cassandro in Antigonum XIX, 56. Postulata ipsius et ceterorum ducum ab Antigono XIX, 57. Variis locis Antigonum oppugnat XIX, 60. Decretum de liberandis Graecis XIX, 62. Cum Antigono colloquium ad Ecregma XIX, 64. Cyrenen recipit XIX, 79. Expeditio in Cyprum, Ciliciam et Syriam, resque prospere gestae XIX, 79. Bellum cum Demetrio XIX, 80. Acies XIX, 83. Pugna et victoria ibid. Supellectilia, cadavera et familiares Demetrio restituit XIX, 85. Magnanimum ad Demetrium responsum ibid. Phoenicen denuo subigit XIX, 86. Clementia erga Andronicum conviciatorem ibid. Aequitas et beneficentia ibid. Antigono Phoenice cedit et Syria XIX, 93. Bellum cum Antigono XX, 19. Res gestae in Lycia et Caria XX, 27. Civitates Graeciae in libertatem asserit XX, 37. In Cyprum expeditio et pugna cum Demetrio navalis XX, 51. In pugna Cypria virtus, ex dimidio victrix XX, 52. Clades et reditus in Aegyptum XX, 53. Regem se nominat XX, 53. Antigono fortiter resistit Aegyptum oppugnanti XX, 75. Milites eius ad defectionem pellicit ibid. Laetitia ob repulsum An-

tigonum XX, 76. Fideliter Rhodios obsessos sublevat XX, 96. 98. Ἀποθέωσις apud Rhodios XX, 100. Cavam Syriam recipit XX, 113.
Ptolemaeus Philometor Syriam armis repetit 624. Ab Antiocho regno evertitur 418. Bellum facit fratri 626. 588.
Ptolemaeus Physcon, rex Aegypti flagitiosus 593. Eius filius Memphites et concubina Irene 595. Cur *Physcon* dictus 597. Filium necat 602. Bellum infert Alexandrinis 603. Scipionem magnifice excipit 629. Regni spatium 645.
Ptolemaeus Antigoni nepos ex fratre et legatus XIX, 57. Amisum obsidione liberat XIX, 60. Alia eius acta ibid. Insidiatores suos opprimit XIX, 69. Chalcidem liberat XIX, 78. Res in Peloponneso gestae XIX, 87. Ab Antigono deficit XX, 19. A Ptolemaeo Aegyptio necatur XX, 27.
Ptolemaeus Ceraunus imperitus rei militaris 562. Interfectus a Gallis ibid.
Publicani in Asia ingenuos servituti addicunt 531.
Pudenda mulieres Apidi ostentant I, 85. Pudendorum religiosus cultus I, 22.
Puerorum educatio in Aegypto I, 81. Apud Chaldaeos II, 29. Amazones II, 45. III, 53. Taprobanitas II, 58. Hylophagos III, 24. Aethiopes III, 3. Graecos II, 29. Baleares V, 18.
Puerperarum curatio viris impenditur in Corsica V, 14.
Pugnae Martis inventum V, 74. Pugnae modus Gallicus V, 29.
Punicum bellum primum XXIII.
Purgandi corpus ratio Aegyptiorum I, 82.
Pydna subacta a Philippo XVI, 8. Prius ab Archelao Macedoniae rege XIII, 49. Nobilis obsessa et mactata Olympiade XIX, 36.
Pygmalion, rex Cypri, necatur a Ptolemaeo XIX, 79.
Pylae (portae) Ciliciae XIV, 20.
Pylus a Neleo condita IV, 68. Contra Lacedaemonios munitur ab Atheniensibus XII, 62. Oppugnatur incassum a Spartanis ibid. Messeniis restituitur XII, 63. Recuperatur a Spartanis XIII, 64.
Pyrrhi, Romanorum hostis, mentio XIX, 35. Expeditio in Siciliam 496. Siculorum ad hunc de societate legationes

ibid. Carthaginienses in Sicilia oppugnat 497. Quanti tunc eius copiae ibid. Quas urbes in potestatem accepe rit ibid. Herculis imitator ibid. Bonum eius propositu a consiliariis impeditur ibid. Lilybaei obsidionem solver cogitur ibid. Aegas diripit et regum sepulcra spoliar patitur 563.

Pyrrhus, Achillis filius 494.

Pyramis Zarinae II, 34. Pyramidum magnificarum, quas Chembes exstruxit, descriptio I, 63.

Pyrenaei montes describuntur V, 35. Nomen ab incendio; argenti in illis copia ibid.

Pythagoras quae ab Aegyptiis acceperit I, 98. Sacer eius sermo ibid. Quo fuerit genere et quando vixerit 554. Eius pietas in Pherecydem ibid. Prohibet iusiurandum 555. Instar numinis est Crotone ibid. Sectatorum eius mores et studia 556.

Pythagoras Evagorae filius et legatus XV, 4.

Pythagoreus philosophus, Epaminondae et Philippi Macedonis praeceptor XVI, 2. Postremi huius sectae quando vixerint XV, 76. Egregii eorum mores, continentia, suos iuvandi studium etc. 554. s.

Pythagorica opinio de metempsychosi apud Gallos V, 28. Vnde adlata I, 98.

Pythes Corinthiorum navarchus in Sicilia XIII, 7. 13.

Pythiae sacerdotes cur non amplius virgines XVI, 27.

Python orator Philippi XVI, 85.

Python Parthyaeus, Mediae satrapes XVIII, 3. 39. Rebelles in Asia Graecos proditione vincit XVIII, 7. Eulogium ibid. Molitionem Perdiccae irritam facit ibid. Administrator tutelae regum XVIII, 39. Ei succedit Antipater ibid. Philotae interfector XIX, 14. Bello victus a satrapis orientis, ad Seleucum confugit ibid. Consilium dat Antigono de transitu redimendo a Cossaeis XIX, 19. Antigono equos et iumenta colligit per Mediam XIX, 20. Vltimi agminis ductor Antigono per Cossaeos ibid. Laevum cornu regit in proelio Antigoni cum Eumene XIX, 29. Novis rebus studet XIX, 46. Fraude captus interfici-

tur ab Antigono ibid. Familiarium conatus irritus XIX, 47.

Python Agenoris praefectus Indiae citeriori XVIII, 39. Babyloniae praetor ab Antigono constitutus XIX, 56. Consiliarius eiusdem XIX, 69. Consiliarius et legatus Demetrii XIX, 80. Occumbit in proelio Demetrii cum Seleuco et Ptolemaeo XIX, 85.

Pythonice, nobile scortum Athenis XVII, 108.

Quinda, vel Coinda, castellum firmissimum, ubi thesauri Alexandri M. repositi, quos aufert Antigonus XVIII, 62. XIX, 56.

Quinqueremes quando usurpari coeptae XIV, 41. 42.

Radix incendii vim habens IV, 54. Radicum vires Aesculapius perscrutatus est V, 74. Radicibus vescentes Aethiopes III, 23. Leones his infesti ibid.

Ramivori Aethiopes II, 22.

Ratiocinandi artem quis invenerit V, 67.

Reciprocatio maris in Oceano describitur V, 22.

Reges currum trahunt I, 58. Reges primi qui fuerint incertum I, 9. Regum Aegyptiorum successio I, 44. Vivendi ratio mirabilis I, 70. Regis novi subrogatio apud Aethiopes III, 5. Successio regum Cappadociae 517. Reges Aegypti, tanquam Dii, honorati I, 71. Regibus apud Sabaeos exire capitale III, 47. Regum amici simul cum ipsis moriuntur in Aethiopia III, 7. Carthaginiensium reges XIII, 43. XIV, 54. XV, 15. Iudaeis reges fuisse negat Diodorus 543. Rex e scriba XIII, 96. Ex hortulano XVII, 47. E figulo vid. *Agathocles*. Indignissima regum tractatio XIX, 11.

Regna tantum benefactoribus quondam tradita I, 43.

Reguli procos. Romani in Africa successus 504. Superbia et inhumanitate sua quid effecerit 563. 504.

Religionis studium compensatum III, 2. Neglectae poenae, aper Calydonius IV, 34. Lex Zaleuci de religione XII, 20. Religionis violatio publicis calamitatibus punitur XII, 58. XIV, 76. 77. XV, 48.

Remphis Aegyptiorum rex avarus I, 62.
Respublica in Panchaia omnia habet communia V, 45. Nihil proprium, praeter domos et hortos ibid.
Reipublicae Atticae munera pro census ratione collata XVIII, 18.
Rhadamanthi parentes V, 78. Iustitia, severitas, res gestae, filii V, 79. Iudex inferorum quare ibid. Iovis Cretensis filius IV, 60. Munificentia erga duces V, 79. Filiorum nomina et ditiones ibid.
Rhadamanthus Cretensium legislator IV, 60.
Rhapsodi, carminum recitatores in Olympiis XIV, 109.
Rhea filia Coeli et Terrae III, 57.
Rheae Titanidis et Saturni filii V, 68.
Rhea Aegyptia I, 13. Vxor Ammonis III, 68. Post Ammonem Saturno fratri nubit III, 71.
Rhegium unde dictum IV, 85. Frustra ab Italiotis tentatum 540.
Rhegini, Anaxilae filiis eiectis, in libertatem se vindicant XI, 76. Potentes classe XIV, 8. Auxilia contra Dionysium Syracusanis mittunt ibid. Chalcidensium colonia XIV, 40. Cum Messeniis bellum facessunt Dionysio, quod interrumpitur ibid. Affinitatem Dionysii repudiant XIV, 44. Messanam oppugnant XIV, 87. Pacem a Dionysio redimunt XIV, 106. Contumelia in Dionysium, oppugnatio, virtus XIV, 107. Fames et deditio XIV, 111. Dediti inhumanissime tractantur XIV, 112. A tyrannis liberantur XVI, 45. Favent Timoleonti XVI, 68. Contra Sosistratum et Heraclidem adiuvantur ab Agathocle XIX, 4. A Decio Campano perfide opprimuntur, neque impune tamen 562.
Rhenus fluvius Galliae V, 25.
Rheomitres XV, 92. XVII, 34. Vid. *Arrheomitres.*
Rhetorica quatenus concessa in historiis XX, 2.
Rhinocerotis descriptio III, 35. Pugna cum elephanto ibid.
Rhizophagi Aethiopes III, 23.
Rhodanus fluvius Galliae V, 25.
Rhodos Neptuni et Haliae filia, insulae nomen dedit V, 55.

Rhodus eiusque incolae, Telchines, Gigantes, Heliadae V, 55. Rhodus tripartita IV, 58. Tres urbes ibid. Diluvium sub Telchinibus V, 56. Prisci incolae a Macareo immissi V, 81. Nomen a Rhodo puella V, 55. Templa a Danao et Cadmo condita V, 58. Vrbes tres a quibus conditae V, 57. Rhodiorum princeps Phorbas V, 58. Althaemenes ibid. Tlepolemus V, 59. Rhodiorum sacerdotes ex Phoenice oriundi V, 58. Rhodus ex Tripoli fit una civitas XIII, 75. Desertis Lacedaemoniis Cononi se adiungunt XIV, 79. Ab Atheniensibus iterum ad Lacedaemonios desciscunt XIV, 97. Ingens diluvium XIX, 45. Belligerantibus inter se Alexandri ducibus, cum omnibus amicitiam colunt XX, 81. Bellare contra Ptolemaeum recusant XX, 82. Cum Demetrio bellum ibid. et deinceps. Praeparatio ad bellum XX, 84. Obsidio et propugnatio fortissima XX, 85. Cum Demetrio pugna et victoria XX, 88. Clades, sed mox correcta XX, 88. Novi apparatus et expeditio navalis XX, 93. Antigoni et Demetrii honores etiam bello tutantur ibid. Commeatu sublevantur XX, 96. Machinas Demetrii invadunt ibid. Classem emittunt feliciter XX, 97. Induciae, sed irritae XX, 98. Pacificatio cum Demetrio et belli finis XX, 99. In benefactores honores XX, 100. Vrbis instauratio ibid. Rhodus terrae motu convulsa 513. Sublevatur ibid. Rhodii Perseum contra Romanos clam adiuvant 515. Deprecantur culpam, veniamque vix impetrant 624. Proelio decertant navali cum Mithridate 613.

Rhodopidis meretricis sepulcrum I, 64.

Rhoxane, Alexandri M. uxor, cum filio indigne tractatur XIX, 52. Necatur a Cassandro una cum nato ex Alexandro XIX, 105.

Rhythmi Lini inventum III, 67.

Rogus Hephaestionis omnium amplissimus XVII, 115.

Roma a Romulo condita IV, 21. Palatinus mons ibid. Roma a Gallis capta V, 32.

Romanae potentiae amplitudo I, 4.

Romani in multis Hetruscos imitati V, 40. Copiae numerosissimae bello Hannibalico II, 5. Ad Cremeram victi a

Veientibus XI, 53. In Aventinum secessio XII, 25. Prima militibus stipendia solvunt XIV, 16. Populus senatui primum refragari coepit XIV, 113. Legati stant in acie contra Gallos, et exposcuntur ad supplicium ibid. Pugna cum Gallis funesta ad Alliam XIV, 114. Vrbe amissa in Capitolium perfugiunt XIV, 115. Capitolium defendunt, Romam instaurant XIV, 116. Thuscos opprimunt ibid. Bellum cum Samnitibus et Apulis XIX, 10. Duas tribus addunt ibid. Cum Samnitibus iterum vario eventu XIX, 72. Prudentia in deducenda colonia Luceriam ibid. Victoria de Samnitibus XIX, 76. Q. Fabio dictatore feliciter contra Samnites rem gerunt XIX, 101. Hetruriam populantur XX, 35. Dissidium inter nobilitatem et plebem XX, 36. Cum Samnitibus et Hetruscis bellum XX, 41. Samnites vincunt XX, 90. Aequos subiugant XX, 101. Quantas strages Hetruscorum, Gallorum, Samnitium, ediderint consule Fabio 490. Clypei horum veteres et novi 501. Mamertinos defendunt 501. Legationem de pace ad Hieronem mittunt ibid. Ob defensionem perfidorum male audiunt ibid. *Πλεονεξία* illorum belli Siculi causa ibid. Naufragium post reditum ex Africa 505. Res in Sicilia gestae post infelicem in Libyam expeditionem ibid. Altera in Africam classis instruitur, alterumque naufragium ibid. Navali proelio vincuntur a Carthalone 508. Lilybaeum obsidione longa et difficillima premunt 506. Cum Celtis bellum initio calamitosum, postea felix 511. Romanorum in republica principum contentio per comparationem cum aliis 515. Romani superstitiosissimi 537. Romanorum error circa androgynos 522. Mortuorum imagines repraesentatae 519. Bellum cum Italiotis 538. Senatusconsultum de ingenuis non mancipandis 531. Degeneratio a modestia maiorum 538. Luxus incredibilis 609. Respublica ex Aristocratia fit monarchica 540.

Romuli Sylvii impietas et poena 546.

Romulus et Remus in alveo exponuntur 547. Martis filii IV, 21.

Rosaces, dux Persarum in Aegypto sub Ocho XVI, 47, A VII

viris Persicis oriundus, collega Lácratis ibid. Vulnerat Alexandrum ad Granicum, et manum amittit XVII, 20.
Rufus capillitii color Gallis artificialis et nativus V, 28.
Rupilius imperator Romanus capto Tauromenio servos debellat 528. Enna potitur, Eunum regem capit, finemque bello imponit 529. Serapion servus arcem Tauromenianam Rupilio prodit ibid.
Rutilius, Scaevolae in Asia legatus 610.
Sabae, Arabum metropolis III, 47.
Sabaco, rex Aegypti pius et humanus I, 65. Eius somnium ibid.
Sabaei Arabes III, 46. Sabaeorum morbus et curatio III, 47. Reges, opulentia, thesauri, domus magnificentissimae ibid.
Sabazius Bacchus quis IV, 4.
Sacae gens Scytharum II, 34. Feminae bellatrices II, 34. Cum Medis bellum ibid.
Sacerdotes regibus Aegyptiis semper praesto sunt I, 73. Sacerdotes Iudaeorum etiam iudices 543. Eorum praerogativa in distributione terrae 544. Sacerdoti primario quae reverentia tribuatur a Iudaeis 543. Sacerdotibus Panchaiae exire capitale V, 46.
Sacra Arabiae insula V, 41. Nominis ratio, thuris ingens copia ibid.
Sacra Gallorum crudelia V, 32.
Sacri belli in Graecia causa, Phocensium damnatio XVI, 23.
Sacrificia inventum Mercurii I, 16. Humana Gallorum circa divinationes V, 32. Sacrificia Diis probatissima XII, 20.
Sacrilegi variis modis a Diis puniti XVI, 31. 36. 58. 61. XX, 101. 570.
Sacrilegium divinitus prohibitum XI, 14. Mox punitum XIV, 63. XX, 101. Defensio eius bellum excitat XV, 82. Terrae motu inhibitum XVI, 56. A tyranno exprobratum Atheniensibus XVI, 57.
Sacrorum bonorum reverentia apud Gallos V, 27.
Sacrum Cereale magnificum apud Siculos V, 4. Sacrorum in Creta caerimoniae in propatulo fuerunt V, 77. Quae-

nam in insula Samothracia V, 48. Sacrorum ritus a Cretensibus propagati V, 77. Themidis inventum V, 67.
Sagittandi ars Apolliuis inventum V, 74.
Saguntini obsessi auro et argento corrupto in hostem erumpunt, et heroica dimicatione occumbunt 512. Matronae cum liberis se suffocant ibid.
Sain Aegypti Athenienses condiderunt V, 57.
Salaemenes affinis et dux Sardanapali II, 26.
Salamin receptus extorrium Atheniensium sub Xerxis et Mardonii impressionem XI, 13. 28. Ad Salaminem Graecorum cum Persis pugna et victoria insignis XI, 18.
Salamis Asopi filia IV, 72.
Salamis insula unde nominata; eius rex primus Cenchreus IV, 72. Salamis a Polysperchonte defenditur contra Cassandrum XVIII, 69.
Salamis Cypri a Demetrio oppugnatur XX, 48.
Salmonei genealogia, res gestae IV, 68. Vxores Alcidice, Sidero, filia Tyro; iniuriae in homines, impietas in Deos, interitus ibid.
Salmonia urbs Elidis IV, 68.
Salmus Indiae urbs XVII, 106. Hic scenicos ludos edit Alexander ibid.
Salmydessus, sinus Thraciae naufragiosus XIV, 37.
Saltatio armata a quibus inventa V, 66.
Salvius, rex servorum rebellium in Sicilia ex tibicine creatus 533. Siciliam populatur, Morgantinam oppugnat ibid. Praetorem Romanum vincit ibid. Eius strategemata; rex creatus, Trypho nominatur; senatus, insignia, administri 535. Bellum cum Lucullo ibid.
Sambana, locus Mesopotamiae XVII, 110.
Sambi, Indi, regnum XVII, 102.
Sami prisci incolae V, 81. Princeps Cydrolaus a Macareo constitutus ibid.
Samiades, Heraidis maritus, uxorem accusat, et post transformationem dimittere coactus, heredem facit, ac sponte a statione vitae discedit 520.

Samii a Graecis vindicias petunt XI, 34. Cum Milesiis belligerantur XII, 27. In Atheniensium potestatem veniunt ibid. Seditio et defectio ab Atheniensibus XII, 28. Obsidio et subactio ibid. Iterum deficiunt ab Atheniensibus XIV, 97. Insula sorte dividitur inter Athenienses XVIII, 8. Vrbs agrique civibus restituuntur a Perdicca XVIII, 18.
Samothraciae nomen, incolae, loquela, diluvium, legumlator, heroës illic nati etc. V, 47. Etymon III, 55.
Samothraces initia, incolae, mysteria, templum III, 55.
Samothraciorum mysteriorum sanctimonia et utilitas V, 49. A matre Deûm inventa III, 55. Samothraciorum Deorum cultus a Glauco marino praecipitur II, 48. Samothraciis Diis vota Argonautae faciunt II, 42. Nautae periclitantes hos invocant ibid.
Samnitium cum Romanis bellum vario eventu XIX, 72. Victi a Romanis XIX, 76. Bellum continuatur XIX, 101. Vincuntur a Romanis ad Talinum XX, 26. Insigni clade iterum afficiuntur XX, 90.
Saon legislator Samothracum V, 48.
Saporum varietas a calore solis II, 52.
Sardanapali mulierositas, luxuries et ignavia II, 23. Mollitiem Arbaces ut deprehenderit II, 24. Duorum defectio ibid. Tres victoriae de rebellibus II, 25. Interitus II, 27.
Sardibus hiberna Xerxis XI, 2. Occupantur a Prepelao XX, 107.
Sardiniam Thespiadae Herculis filii occupant IV, 29. V, 15. Exculta per Aristaeum IV, 82. Libertas perpetua, et quomodo hanc conservarit V, 15. Romanorum coloniam accipit XV, 27.
Sarpedon, Iovis Cretensis filius IV, 60. Lyciae dynasta; filius, nepos V, 78. 79. Sarpedon secundus V, 79.
Sartores Minervae clientes V, 74.
Sasanda, Cariae castellum XIV, 79.
Sasyches, legislator Aegyptius; eius inventa I, 94.
Satibarzanis cum Besso conspiratio XVII, 78. Areis defectionis auctor XVII, 81. Bello petitur ab Alexandro ibid. Monomachia cum Erigyo XVII, 83.

Satricula in Romanorum ditionem venit XIX, 72.
Saturnus rex Aegyptius I, 13. Saturno pueri caede litatum XIII, 86. Idolum Carthagine XX, 14. Saturni Rheaeque in Aegypto filii I, 13. Saturnus Titan V, 66. Regnum, sub ipso vivendi ratio, beneficia, honores ibid. Liberorum interfector V, 70. Saturnus a Baccho Ammonis victus III, 71. Saturnus Atlantis frater III, 61. Eius impietas et avaritia; imperium ubi ibid. Cum Iove bellum ibid.
Satyri comites Osiridis I, 18. Cur Bacchi comites IV, 5. Cur religiose colantur I, 88.
Satyri, Bospori regis, mors XIV, 93. Alius, rex Bospori, cum fratre gerit bellum infelix XX, 22. Regiam oppugnans fortiter occumbit XX, 23. Oraculum de eius morte XX, 26.
Satyrus, dux servorum rebellium post Athenionem 536.
Saunii teli descriptio V, 30.
Sauria, Acarnanum urbs XIX, 67.
Sauromatae unde, et quid egerint II, 44.
Scamander, fluvius Troadis, Teucri parens IV, 75.
Scaturigo Babyl. mortiferae exhalationis II, 12.
Scenitae Arabes II, 54.
Sceptrum Aethiopum et Aegyptiorum aratri forma III, 3.
Scholastica institutio, lege Charondae sancita XII, 12.
Scionaeorum defectio ab Atheniensibus XII, 72. Oppugnatio irrita ibid. Expugnatos tandem crudelissime exscindunt Athenienses XII, 76.
Scipio Asiaticus Antiochum vincit, et victo pacem dat 621.
Scipio Africanus in crimen incidit ob Pleminium 570. Syphacem capit 571. Hannibale victo pacem dat Poenis 572. Eiusdem laudes 576. Filium recipit ab Antiocho 620.
Scipio Aemilianus, iuvenis egregia indole 585. Studia, liberalitas, et pietas in matrem, fratrem, sorores ibid. et s. Rem optime in Africa gerit 590. Carthaginem evertit 591. Taurum Phalaridis Agrigentinis restituit ibid. Legatus abit in Orientem 629.
Scipio Nasica, vir optimus, bellum Punicum dissuadet; eius laudes atque posteri 605.

Sciritae Lacedaemonii quasi cohors praetoria XX, 103.
Sciron a Theseo sublatus IV, 59.
Scironides petrae IV, 59.
Scorpionibus infesta regio III, 30.
Scotussaeos Thessalos per dolum immaniter trucidat Alexander Pheraeus XV, 32.
Scribendi mos deorsum in Taprobana II, 57. Inventum aut Pelasgorum aut Phoenicum III, 67. V, 74.
Scuta in peltas mutata Iphicratis solertia XV, 44. Scuta Gallorum V, 30.
Scutini populi non longe a Ponto XIV, 29.
Scyrus insula a Cimone subacta XI, 60. Vrbs Achaiae, libertatem recuperat beneficio Demetrii XX, 103.
Scytalismus Argivorum XV, 57.
Scythes, Iovis filius, stirps Scytharum II, 43.
Scythae bellum gerunt cum Lysimacho XIX, 73. Caesi exterminantur ibid.
Secreta hostibus enuntiantium poena I, 78.
Seculum aureum Saturni V, 66.
Σεισάχθεια Athenis unde I, 79.
Selene, id est Luna, Hyperionis et Basileae filia III, 57. Interitus et transformatio in lunam ibid.
Seleuco Nicatori a Chaldaeis vera praedicuntur II, 31.
Seleucus, rex Bospori, Spartaci successor XII, 36.
Seleucus Macedo, agminis sodalium praefectus XVIII, 3. Babyloniae satrapes constituitur ab Antipatro XVIII, 39. Postulata Eumenis repudiat XIX, 12. Strategema contra Eumenem ibid. Tentat Argyraspides XIX, 13. Induciae cum Eumene ibid. Dissidium cum Antigono, et fuga ad Ptolemaeum XIX, 55. Chaldaeorum de illo vaticinium ibid. Expeditio navalis in Antigonum XIX, 58. In Cypro res gestae XIX, 62. Cum Ptolemaeo Demetrium vincit XIX, 84. Magnanimitas post hanc victoriam XIX, 85. In Babyloniam reversio; animosa ad suos oratio itemque humanitas XIX, 90. Oracula de imperio illius XIX, 91. Babyloniam recuperat, Nicanoremque strategemate profligat

ibid. Diademate se cingit XX, 53. Expeditio in Antigonum et cum sociis coniunctio XX, 113. Captum Demetrium et Pellae asservatum dimittere cogitat 561.
Seleucus Antiochi filius, rex Syriae 576.
Selinuntiorum cum Egestanis bellum V, 9. Cum iisdem de finibus contentio XIII, 43. Bello premuntur ab Egestanis Carthaginiensium ope, atque vincuntur ibid. Ab Hannibale obsidentur et oppugnantur XIII, 54. Adiutores Carthaginiensium contra Gelonem XIII, 55. Strenua horum defensio in urbe ibid. Vrbs tandem capta XIII, 57. Profugi in patriae rudera revertuntur XIII, 59. Vrbs instauratur ab Hermocrate XIII, 63. Subacta a Dionysio XV, 73. Pyrrho auxiliantur 497. A Carthaginiensibus Lilybaeum transferuntur 506.
Sella curulis ex ebore, Hetruscorum inventum V, 40.
Selybriam Alcibiades capit XIII, 66.
Semele cur σεμνη et Thyone III, 62. Cum Iove concubitus et conflagratio III, 61. IV, 2. Partus qualis I, 23. Semelen ab inferis reducit Bacchus IV, 25. Post mortem Thyone ibid.
Seminibus vescentes Aethiopes III, 24.
Semiramidis historia II, 4. Patria, genus, expositae nutricatio ibid. Repertae educatio, nomen, matrimonium II, 5. Astu regnum occupat II, 20. In Bactrianos profectio II, 6. Stola ibid. Eius virtute arx Bactriana capitur ibid. Fit uxor Nini II, 7. Babylonem condit ibid. Emporia II, 11. Obeliscus ibid. Expeditio in Mediam II, 13. Horti in Media ibid. Voluptates tyrannicae II, 13. Expeditio in Indiam II, 16. Zarcaeum perfodit ibid. Victoria de Indis II, 18. Conflictus cum Indis, et fuga II, 19. Obitus II, 20.
Sempronius Gracchus interficitur 569. Occisi reliquias Hannibal Romanis mittit ibid.
Senatores Indorum II, 41.
Senonum Gallorum emigratio XIV, 113.
Septemtriones ubi non conspiciantur et quando III, 47.
Sepulcra regum Aegypti I, 46. Sepulcris Aegyptii cur ope-

ram dent impensius I, 51. Sepulcra Hannibal violat; prodigia inde et pestis, horrendaque expiatio XIII, 86. Imilco diruit sepulcra XIV, 63.

Sepultura Aethiopum insolens II, 15. Aquatica III, 19. In mari II, 59. Sepultura Balearium mirabilis V, 18. Itemque Megabareorum III, 33. Barbarica Oritarum XVII, 105.

Serbonis Aegypt. palus exitiosa I, 30.

Sermo inventum Mercurii I, 15. Gallorum brevis et obscurus V, 31. Vt primum distinctus coeperit I, 8.

Serpentaria insula III, 39. Vt exculta ibid. Habitatorum miseriae ibid.

Serpentes Aegyptum vastant III, 50. Aethiopici sunt magnitudine vix credenda III, 36. Immanes, elephantis infesti III, 10. Serpens immanis Alexandriam deportatus et cicur factus III, 37. Vt captus ac nutritus ibid. Serpentes innocui et cibo apti II, 59. Mortiferi III, 47. Rhodios infestant V, 58. Serpentum in Africa multitudo III, 50. Exuviae pro armis III, 54. Serpentes Indiae maximi et venenatissimi XVII, 90. Africae XX, 42.

Serrae inventor Talos IV, 76.

Servile bellum in Sicilia primum duce Enno 527. Secundum duce Oario; causa et ἀφορμὴ; proditione finitur a Nerva 530. Tertium duce Salvio omnium gravissimum 533. Aliud, cuius auctor et dux Athenio 534. Huic finem Aquillius consul imposuit 537.

C. Servilius succedit Lucullo in praetura Siciliensi; res non feliciter gerit contra servos 536.

Servius Tullius rex Romanorum 553.

Sesostris rex Aegyptiorum I, 53. Educatio eius; aequales simul educati, tirocinia; orbis imperium ambit ibid. Benignitas; Aegyptum in praefecturas distribuit; expeditio, classis, res bello gestae I, 54. Totum fere orbem subegit I, 55. Cippi, horumque titulus et signa impressa ibid. Opera togata, templa, urbes, aggeres, fossae, murus Aegypto obductus I, 56. Navis magnifica, statuae, vitae periculum, obitus et gloria I, 57. Sesostris currum trahunt reges I, 58.

Rex regum, dominus dominorum I, 55. Sesostri inferior Darius I, 58.
Sesostris secundus coecus ut visum receperit I, 59. Obelisci ibid.
Sestum Athenienses cum Ionibus adimunt Persis XI, 37. Capitur a Charete XVI, 34.
Seuthes, rex Thraciae, ancipiti proelio cum Seleuco decertat XVIII, 14. Deficit a Lysimacho XIX, 73.
C. Sextius bellum in Gallia dextre gerit 603.
Sibae sive Sibi, populus Indiae, ab Hercule deducti XVII, 96.
Sibyrtius, Arachosiae et Gedrosiae praefectus XVIII, 3. Eumeni se coniungit XIX, 14. Iudicio capitis arcessitus fugit XIX, 23. Argyraspides, Eumenis proditores, delet XIX, 48.
Sibyllae nomen unde IV, 66.
Sicani indigenae V, 2. 64c. Ab Hercule victi IV, 23. Eorum vetustas, habitatio, respublica, virtus V, 6. Dionis socii XVI, 9. Dionysio se adiungunt XIV, 55.
Sicilia olim Trinacria et Sicania V, 2. Vnde Sicilia; ambitus eius, dedicatio, fertilitas ibid. Incolae V, 6. Principes V, 8. Herculi cedit in possessionem IV, 23. Olim peninsula, ut avulsa ab Italiae continente IV, 85. Cereri ac Proserpinae sacra V, 2. Siculorum in Siciliam immigratio V, 6. Siculi Graeci semibarbari ibid. Civitates pristino libertatis iuri ac vigori suo restituuntur XI, 76. Exsules Syracusani reducunt ibid. Siculi Athenienses invitant XII, 53. Apparatus contra Hannibalem et bellum XIII, 80. Bellum cum Hamilcare XI, 20. Cum Imilcare XIII, 87. Cum Imilcone XIV, 49. Cum Hannone XVI, 67. Cum Hamilcare XIX, 106. Inquilinos Carthaginienses crudeliter tractant XIV, 46. Vrbes per pacem a Timoleonte restitutam incrementa capiunt XVI, 83. Vrbes quaedam in bello Dionysiano Carthaginiensibus adhaerent XIV, 48. Dionem adiuvant XVI, 9. Timoleontis opera libertatem recuperant XVI, 70. Insula tyrannis obnoxia XIX, 2. Contra Agathoclem conspiratio, et pax inita XIX, 70. 71. Hamilcaris humanitate ad societatem Carthaginiensium alliciuntur XIX, 110. Liber-

tas vindicari coepta XX, 31. Vrbes in libertatem assertas denuo subigit Agathocles XX, 56. Vindex novus Dinocrates XX, 57. Vrbes Agathoclis pactione Carthaginiensibus denuo subiiciuntur XX, 79. Sicilia, insularum pulcherrima, imperium capessentibus opportuna 500. Vrbes pacem a Romanis petunt 501. Quaedam expugnantur ab iisdem ibid. Aliae se dedunt Romanis 505. Notanda variarum urbium nomina, in hunc indicem non relata 501. Siculi post eversam Carthaginem florent; bello servili vexantur; inhumanitas erga servos 525. Siciliae status calamitosissimus tempore bellorum servilium 534.

Sicyonis rex Epopeus 545. Tyrannus Euphron XV, 70. A Pericle sine effectu obsessa XI, 88. Opitulantur Megalopolitis XVI, 39. Opem ferunt Atheniensibus in bello ad Lamiam XVIII, 11. Ptolemaeo urbs occupatur XX, 37. Recipit hanc Demetrius XX, 102. Alio translatam Demetriadem vocat ibid.

Sideritae lapidis copia in insula Aethalia V, 13.

Sidero noverca Tyrûs IV, 68.

Sidonem capit Apries I, 68.

Sidoniorum defectio ab Ocho XVI, 41. Iniuriae in regem ibid. Produntur a Mentore Rhodio XVI, 45. etc. Apparatus; voluntarius interitus ibid.

Sigeum occupatum a Lysimacho XX, 107.

Signum pugnae Atheniensibus vexillum punicenm XIII, 77.

Sileni Nysaeorum nobilissimi III, 72. Vnde orti ibid. Gentile signum cauda ibid. In exercitu Bacchi ibid.

Silenus rex Nysae primus III, 72.

Sillae fluvii natura mirabilis in India II, 38.

Silvium, urbs Iapygiae, capitur a Romanis XX, 80.

Simiae Indicae XVII, 90. In Africa alicubi ut Dii cultae XX, 58.

Simonidis epigramma in Spartanos, qui ad Thermopylas pro libertate patriae occubuere XI, 11.

Sinis a Theseo trucidatus IV, 59.

Sinistra hieroglyphice quid III, 4.

Sinope Asopi filia IV, 72. Rapta ab Apolline urbi nomen dedit ibid.

Sinope a Milesiis condita XIV, 31. Liberalitas in Graecos reduces e Persia ibid. Mithridatis regia sedes ibid.

Sinus Arabiae immundus III, 39.

Sipylus Scytha Mopsum contra Amazones adiuvat III, 55.

Siris oppidum Italiae XII, 36.

Sirius est Osiris I, 11.

Sisygambris, Darii mater, captiva XVII, 36. Luctus ob filium ibid. Cum Alexandro colloquium et error XVII, 37. Defuncto Alexandro inedia se necat XVII, 118.

Sisyphi versutiae 545.

Sitalcis, Thracum regis, incrementa; bellum cum Macedonibus et Chalcidensibus XII, 59.

Sitta Mesopotamiae regio XVII, 110.

Sittacena fertilis regio XVII, 65. Situs XVIII, 6.

Sittana a Romanis occupatur 503.

Smaragdus ut coloretur II, 52.

Smerdis Cappadociae rex 517.

Sociale bellum XVI, 7. 21.

Socratis condemnatio XIV, 37. Accusatores capite multati ibid. In extremo vitae discrimine Theraineni succurrit XIV, 5.

Socrates dux Achaeorum in Cyri expeditione XIV, 19. Sapiens responsum XIV, 25.

Sogdiana, situs XVIII, 5. Graeci in ea deficiunt ab Alexandro XVII, 99. Philippo destinatur XVIII, 3. Praeses constituitur ab Antipatro Stasanor XVIII, 39.

Sogdianus Xerxis successor XII, 71.

Sol et Luna quomodo inter sidera et Deos esse coeperint III, 57. Sol qua forma oriatur Arabibus III, 48. Prius sacer in coelo ignis appellatus III, 57. Prima origo I, 7. Cursus et effectus II, 30. Eclipsis ratio ex opinione Chaldaeorum II, 31. Efficaciae insigne eulogium II, 52. Solis et Lunae motum primus observavit Hyperion V, 67. Vtilitas I, 11. Circulus et cursus I, 98. Solis efficacia in animalibus, fructi-

bus, gemmis etc. II, 52. Ardor ubi intensissimus III, 34. Filii e Rhodo quo dispersi venerint V, 57.
Sol Rhodon amat, et ex ea liberos procreat V, 56. Explicatio ibid.
Solon leges ab Aegyptiis accepit I, 98. Eius genus, virtutes, leges 551.
Solstitiali circulo Cancri India maxime subiecta II, 35.
Solus in Sicilia a Messeniis Peloponnesiis occupatur XIV, 78.
Sophili ducis apud Cyrum argutum dictum XIV, 25.
Sophocles dux Atheniensium in Sicilia XII, 54. Poëtae obitus admirabilis XIII, 103. Filius ὁμώνυμος Tragicus XIV, 53.
Sopithae Indi regnum et mirabilia inibi; proceritas eius et munificentia in Alexandrum M. XVII, 91.
Sophonisbam Syphacis ducit Masinissa 571. Mittit illi venenum ibid.
Sorores ducere Aegyptiis lege mandatum I, 27.
Sosana Nini filia II, 6.
Sosarmus rex Mediae II, 32.
Sosicrates rerum Creticarum scriptor V, 81.
Sosistratus imperator Syracusanus XIX, 3. Agathoclem praemio fraudat XIX, 4. Vrbe pulsus Gelam, a Syracusanis obsessam, defendit ibid.
Sosilus rerum Hannibalicarum scriptor 513.
Sosthenes Macedoniae rex 64.
Sostratus tyrannus Siculorum cum Thynione Pyrrhum in Siciliam arcessit 4. 5. 496. Vrbes Siciliae quasdam Pyrrho tradit 497.
Soter (sospitalis) portus III, 40.
Soteria Diis persolvit Alexander XVII, 100.
Spartacus, Bospori Cimmerii rex XII, 31. Obit XVI, 52. Alter eiusdem rex Eumelo succedit XX, 100.
Spartani succurrere Atheniensibus contra Persas mature negligunt XI, 28. A Persis contra Athenienses sollicitati non auscultant XI, 74. Ad Thermopylas caesorum eulogium XI, 11. Crudele psephisma in Athenienses exsules XIV, 6. Quomodo imperium Graeciae consecuti, et quo-

modo amiserint XV, 2. A maioribus degenerant, Cleonymus XX, 104. Vide *Lacedaemon.*
Sparta a Thebanis primum oppugnata XV, 65. Quadripartito agmine invaditur ab Epaminonda, sed heroice se defendit ibid. Iterum a Thebanis, sed frustra, tentatur XV, 82. Spartae regnum quo iure ad Herculem eiusque posteros devenerit IV, 33.
Spartorum gens Thebis XIX, 53.
Spectra in acie apud Libyas III, 50. Et ratio physica III, 51.
Spermatophagi Aethiopes III, 24.
Sphacteria insula, Lacedaemoniorum receptus contra Pylum XII, 61. Circumsessi illic fame expugnantur XII, 63.
Sphingis aenigma solutum ab Oedipo IV, 64. Sphinges Troglodyticae III, 35.
Sphodriadès, dux Spartanorum, Piraeeum tentat XV, 2[illegible].
Spithrobates, Ioniae satrapa, Hyrcanorum ductor ad Granicum, ferit Alexandrum et ab eo confoditur XVII, 19. 2[illegible].
Σπονδαὶ unde dictae et ortae III, 71.
Sponsae Baleares convivis nuptialibus prostituuntur V, 18.
Spurii pro liberis in Aegypto I, 80.
Stabrobates Indorum rex II, 18.
Stannum Hispanicum III, 38.
Staphyli et Chrysothemidis filiae V, 62. Vide *Molpadia.*
Stasander, Ariae et Dranginae satrapa XVIII, 39. Eumenis in conflictu cum Antigono equitatus partem regit XIX, 27.
Stasanor Solius, dux Alexandri Magni, cum Erigyio contra Arachotas et Areos mittitur XVII, 81. Arianae et Dranginae satrapes XVIII, 3. Bactrianae et Sogdianae XVIII, 39.
Stasioecus, Mariensium regulus in Cypro XIX, 62. Capitur a Ptolemaeo XIX, 79.
Statiram Darii Alexander ducit XVII, 107.
Statuae artificiosae quales esse debeant IV, 76. Statuae Daedali quasi vivae ibid.
Statuarii laus insignis IV, 76. Statuarii Graecorum excellentes Aegyptiorum discipuli I, 98.

Stellarum origo I, 7. Distributio et effectiones apud Chaldaeos II, 30. 31. Dispar ortus in Arabia III, 48.
Stiboetes fluvius XVII, 75.
Stilpo, dux Agathoclis, naufragium patitur 491.
Strategema elephantum factitiorum Semiramidis II, 16. Frustratio II, 18. Strategemá Indorum regis ibid. Egestanorum, quo Athenienses inescant XII, 83. Agathoclis contra Geloos XIX, 4. 107. Contra Carthaginienses XIX, 110. XX, 4. 8. 11. 17. 34. 61. Contra Sosistratum XIX, 3. Alcibiadis, quo, Deceliam ut muniant, Spartanis suadet XIII, 9. Alexandri M. in dissolutione classis XVII, 22. Ad Granicum XVII, 23. Contra Harmatelios Indos XVII, 103. Amilcaris contra Agathoclem XX, 15. Antigoni contra Clitum navarchum Polysperchontis XVIII, 72. Contra Eumenem XIX, 25. 26. 37. Contra Cassandrum, sed irritum huius praevisione XIX, 77. Atheniensium in occupando Syracusanorum portu XIII, 6. Carthaginiensium contra Dionysium XV, 16. Chabriae contra Agesilaum XV, 32. Cimonis contra Persas egregium XI, 61. Clazomeniorum contra Cumaeos XV, 18. Clearchi contra Persas XIV, 23. Cononis adversus Callicratidam XIII, 77. Cyzicenorum contra Arrhidaeum XVIII, 51. Darii, quo evadit ex pugna Arbelensi XVII, 61. Aliud in relinquendis thesauris XVII, 65. Datamis satrapae contra proditorem in acie XV, 91. Dionysii contra Syracusanos obsidentes ipsum XIV, 9. Epaminondae contra Spartanos XV, 54. Contra superstitionem militum XV, 53. Duo ab hostibus elusa et frustrata XV, 82. 84. Eumenis, quo mortuum Alexandrum rerum administrationi praeficit XVIII, 60. Quo dissidium de primatu tollit XIX, 15. Quo Peucestae fastum et tumorem comprimit XIX, 23. Quo duces sibi obnoxios et fideles reddit ibid. Contra Antigonum et vicissim XIX, 25. 38. Gelonis contra Poenos XI, 21. Hermocratis contra Athenienses in Sicilia, quo tutum illis discessum impedit XIII, 18. Hamilcaris contra Syracusanos XIII, 88. Imilconis contra Dionysium XIV, 55. Leotychidae Spartani contra Persas XI, 37. Mentoris, quo urbes Aegypti recipit XVI, 49. Persarum in Aegypto con-

tra Athenienses XI, 77. Polycliti, Seleuci legati, contra duces Antigoni XIX, 64. Seleuci contra Eumenem XVIII, 73. XIX, 13. Quo Nicanorem profligat XIX, 92. Timoleontis, quo bellum in hostium ditionem transfert XVI, 77. Quo Poenis elabitur XVI, 68. Quo Carthaginienses vincit XVI, 79. Quo Hicetam superat XVI, 68. Aliud, quo Syracusas occupat, ibid. Themistoclis contra Persas XI, 19. Contra Spartanos XI, 39. Contra Xerxem ad extremum pro salute patriae XI, 58. Tolmidae in delectu militum civicorum XI, 84. In oppugnatione Tyri XVII, 40. etc. Strategema Hannibalis 500.

Stratonice, uxor Antigoni XIX, 16. Eius fuga cum Demetrio, post Antigoni mariti interitum 489.

Stratonice filia Antiochi Dei, regina Cappadociae 518.

Stratus Acarnanum urbs maxima XIX, 67.

Strombichi, ducis Cassandri, contumelia in Demetrium et supplicium XX, 103.

Strongyle, postea Naxus V, 50.

Struthas, Persarum dux, Thimbronem Spartanum interficit XIV, 99.

Struthocamelus Arabicus II, 50. Qua forma, celeritate, astutia; cur caput abscondat ibid.

Struthionum descriptio III, 28.

Struthophagi Aethiopes III, 2[3].

Stupri violenti poena in Aegypto I, 78.

Stymphalicae aves ab Hercule fugatae IV, 13.

Subterranei habitatores, Iolaei in Sardinia V, 15. Balcares V, 17. Aethiopes quidam III, 19. Ligures V, 39.

Succini fabulosa origo V, 23. Verus ortus ibid.

Superstitiosus Romanorum et Atheniensium error circa androgynos 522.

Supplex Tamos propter opes necatur XIV, 35. Leges ab Atheniensibus introductae XIII, 27.

Susa Alexandro tradita XVII, 65. Divitiae Susianae XVII, 66. Susianae situs XVIII, 6. Antigono assignatur ab Antipatro XVIII, 39. Arx expilatur ab Antigono XIX, 48.

Susiades petrae, difficulter superatae ab Alexandro XVII, 68.

Sutrium a Romanis expugnatum XIV, 98. Occupatum a Tyrrhenis recuperat Camillus XIV, 117. Defenditur a Romanis XX, 35.
Sybaris deleta a Crotoniatis XII, 10. Instauratur ibid. Reduces iterum exturbantur XI, 90. Reliquiae delentur XII, 10. 22.
Sybaritarum potentia et bellum cum Crotoniatis XII, 9. Luxus 549.
Sycaminus vel Sycomorus Aegyptia I, 34.
Syennesis, Ciliciae regulus, Cyri conatus regi Persarum prodit XIV, 20.
Syleus tyrannus ab Hercule occisus IV, 31.
Sylla Italos in bello Marsico cum Pompeio debilitat 538. Bellum gerit cum Mario 613. Nobilissima Graeciae fana expilat 614. Scipionem dimittit 616. Syllae cum Mario iuniore bellum summatim 541. Cognomentum Epaphroditi adsciscit; mors eius peculiaris ibid.
Symes insulae habitatores antiqui et recentes V, 53. Vnde appellata ibid.
Synada urbem Docimus, Antigoni dux apostata, subigit XX, 107.
Synetus Lacedaemoniorum dux in Thessalia contra Xerxem XI, 2.
Syphax capitur et a Scipione tractatur humaniter 571.
Syracusani, expulso Thrasybulo, democratiam sibi et aliis Siculis instaurant XI, 68. Incrementa post restitutam democratiam XI, 72. Seditio ab inquilinis excitata, ob honores denegatos ibid. Seditiosos vincunt XI, 76. Seditio petalismum gignens XI, 86. Expeditiones in Tyrrheniam XI, 88. Ducetium debellant XI, 91. Trinacriam diruunt XII, 29. Apparatus contra Athenienses XIII, 4. Obsidentur ab Atheniensibus XIII, 7. A Corinthiis et Lacedaemoniis suppetias accipiunt ibid. Athenienses aliquot proeliis navalibus vincunt XIII, 10. Consultatio de captivis Atheniensibus XIII, 19. In captivos inhumanitas XIII, 33. Leges ibid. Bellum cum Carthaginiensibus post cladem Atheniensium, eiusque origo XIII, 43. Arbitri litis inter

Seliunsios et Egestanos ibid. Legatio ad Carthaginienses de pace XIII, 79. Victoria de Poenis navalis ibid. Agrigentinis opitulantes Poenos vincunt XIII, 87. Duces suos proditionis Agrigentinae damnant XIII, 91. Tyrannidi Dionysii subiiciuntur XIII, 96. Equites deficiunt a Dionysio, regiamque diripiunt, et caeduntur XIII, 112. Arx Syracusana conditur a Dionysio XIV, 7. Bellum cum Dionysio ibid. et deinceps. Exsules cum Rheginis bellum inferunt Dionysio XIV, 40. Ad bellum Carthaginiense accenduntur a Dionysio XIV, 45. Promtitudo ad bellum Punicum ibid. A Dionysio deficiunt XIV, 58. Victoria navalis de Imilcone XIV, 64. Ad libertatem adspirant ibid. Instigantur a Theodoro ibid. Impediuntur a Pharacida Spartano XIV, 70. Castra Dionysii deserunt XIV, 96. Vt a Dionysii iunioris tyrannide fuerint liberati XVI, 9. 70. Vt Dionem exceperint XVI, 9. Inermes facti a tyrannis, armantur a Dione XVI, 10. Fraude circumventi a tyranno opprimuntur XVI, 11. Victoria de Dionysio XVI, 12. 16. Cum praesidio arcis pugna navalis et victoria XVI, 18. Dissidium ibid. Per imprudentiam ab obsessis in arce opprimuntur XVI, 19. Vrbs diripitur a Dionysianis ibid. Auxilia a Corinthiis accipiunt duce Timoleonte XVI, 65. A quatuor simul exercitibus obsessi XVI, 69. A Dionysii tyrannide prorsus liberantur XVI, 70. Respublica reformatur ibid. Iovis famulatus ibid. Novae coloniae Syracusas ductae a Timoleonte XVI, 82. Bellum cum exsulibus XIX, 4. Gelam obsident ibid. Democratiam instaurant XIX, 5. Sexcentorum senatus per Agathoclem sublatus XIX, 6. Vrbs foedissime diripitur a militibus Agathoclis ibid. Imperator eius fit Agathocles XIX, 9. Exsules caeduntur a legatis Agathoclis prope Galariam XIX, 104. Plurimos suorum urbe pellunt XX, 15. Magna strage vincunt Carthaginienses cum Hamilcare XX, 29. Fames et clades a Poenis illatae XX, 32. Tyrrhenorum auxilio vincunt Carthaginiensium classem, a qua obsidebantur XX, 61. Supplicia civibus inflicta propter Agathoclis filios in Africa a militibus Syracusanis trucidatos XX, 72. Ex-

sulum, Agathocli deditorum, laniena XX, 90. Post mortem Agathoclis se in libertatem vindicant 492. Tyranni post Agathoclem, Hicetas 495. Thynion et Sostratus ibid. Bellum cum Poenis 493. 496. Pyrrhi auxilium implorant 496. Pax XV annorum cum Romanis 502. Expugnatis parcit Marcellus 569.

Syracusius portus Corsicae V, 13.

Syri literarum inventores V, 74.

Syria Laomedontis provincia XVIII, 3. Situs XVIII, 6. Laomedonti confirmatur XVIII, 39. A Ptolemaeo subigitur XVIII, 43. In Antigoni potestatem venit XIX, 94. Vrbes in ditionem Ptolemaei redeunt XX, 113. Regum Syriae mores perditi 592. 606.

Syrus, Apollinis et Sinopes filius, Syrorum conditor IV, 72.

Tabernaculum in castris Carthaginiensium sacrum, in quo religionis peragebatur cultus XX, 65.

Tabraesii (Praesii) gens Indiae XVII, 93.

Tachos Gao succedit XV, 18. Contra Persas molitiones et interitus ibid.

Tachos, Aegyptiorum rex, cum Artaxerxe bellum gerit XV, 90. et deinceps. Socii ibid. Rebellio filii XV, 92. Redit in gratiam cum Artaxerxe ibid.

Talium, urbs Samnii XX, 26. Vide not.

Talos, rotae figulinae, serrae tornique inventor IV, 76. Interitus ibid.

Tamos, navarchus Cyri XIV, 19. Fuga in Aegyptum funesta XIV, 35.

Tanagra, Asopi filia IV, 72.

Tanagreusis Atheniensium victoria de Spartanis et Thebanis, eiusque exaggeratio XI, 81. Alia eorundem de Thebanis XII, 65.

Tanais Europam et Asiam disterminat I, 55.

Tantali historia breviter IV, 74.

Taprobanes insulae descriptio II, 55.

Taprobanitarum natura, vita insolens, corporum habitus, aures, linguae, sermo, fructus, communitates, victus, fontes II, 56. Disciplina, longaevitas, statutum vivendi

tempus II, 57. Communio uxorum et liberorum, bestiae, exploratio liberorum, magistratus, frugalitas, religio II, 58. Vestes, diaeta, sepultura II, 59.
Tapyri a Nino victi II, 2.
Tarentinorum cum Iapygibus bellum infelix XI, 52. Confoederatas Siciliae urbes contra Agathoclem adiuvant XVIII, 70. Antigono contra Eumenem militant XIX, 29. Cum Lucanis bellum gerunt duce Cleonymo Spartano XX, 104.
Taricheutae Aegyptii I, 91.
Tarquiniensium pax cum Romanis in annos quadraginta XX, 44.
Tarquinius Priscus, regis Anci amicus 551.
Tarquinius superbus 558.
Tartessiis bellum facit Hannibal 510.
Tascutini; vide *Scutini*.
Tasiaces, praefectus Aegypti, cadit ad Issum XVII, 3.
Tauri, gens ad Pontum III, 43. Hospites mactant IV, 45. Causa ibid.
Tauri in Colchide igniyomi quid IV, 47. Tauri sanguinem bibere letale IV, 50.
Tauri promontorium III, 2.
Tauri collis, habitatores adeptus, Tauromenium appellatur XIV, 59.
Tauricae Dianae templum Hecate exstruxit IV, 45.
Tauromenium conditum XVI, 7. Colonia Romanorum facta per Caesarem ibid. Obsidetur a Dionysio XIV, 87. Incrementa XVI, 7. Amilcari se aggregant deserto Agathocle XIX, 110.
Tauromenii dynasta Tyndarion 425.
Taurus Asiae mons 576.
Taurus carnivorus, indomitus III, 35. Taurus Cretensis per Herculem abductus IV, 14. Marathonius IV, 59. Pasiphaës IV, 77. Taurus Phalaridis Carthaginem deportatur XIII, 90. Redditur Agrigentinis a Scipione 531.
Tautamus, successor Viriathi 524.
Taxiles, rex Indiae XVII, 86. In nomen filius succedit, ut in regnum XVII, 87.

Tegeatarum cum Mantineensibus bellum XV, 82.
Teiorum urbs a Callicratida diripitur XIII, 76. In potestatem Prepelai veniunt XX, 107.
Telamon, Hetruriae portus IV, 56.
Telamonis exsilium IV, 72.
Telchinum ortus, inventa, praestigiae, praesagia et discessus e Rhodo V, 55. 56.
Telecles, statuarius egregius I, 98.
Telephi cum matre Auge mirabilis fortuna IV, 33. Nomen unde ibid.
Telephus Herculis filius, rex Mysiae IV, 33.
Telesphorus, Antigoni dux XIX, 74. 75. Ab Antigono deficit XIX, 87.
Telestes, dithyrambicus poëta XIV, 46.
Teleutiae, ducis Spartani, interitus XV, 21.
Telys, dux Sybaritarum XII, 9.
Tempe in Thessalia ab Hercule desiccantur IV, 18. Ad Tempe transitus a Graecis occupatus XI, 2.
Tempestatum moderator Iupiter V, 72.
Templum Thebis in Aegypto amplissimum I, 46. Templum Iovis Triphylii religiosissimum in loco amoenissimo V, 42.
Tenages, Solis filius, a fratribus interemtus V, 57.
Tenedos, olim Leucophrys V, 83.
Tennes, Tenedi rex sapiens et beneficus V, 83. Templum, parens, fortuna mirabilis, lex, honores, interitus ibid. Novercae calumniis Tennes in mare abiectus ibid.
Tennes, Sidoniorum rex, a Graecis auxilia arcessit XVI, 42. Sidonem prodit XVI, 43. Interitus XVI, 45.
Terias, Siciliae fluvius 495.
Teribazus, Armeniae satrapes, icto foedere pacificum Graecis e Persia reverteutibus transitum praebet XIV, 27. Conouem in vincula coniicit XIV, 85. Calumniis ab Oronte petitus XV, 8. Solemni iudicio absolvitur XV, 10. Merita in Persarum regem et honores XV, 11.
Teridates, Persepolis praefectus XVII, 69. Gedrosiis et Arimaspis satrapes datus XVII, 81.

Termessus Pisidiae circumsessa ab Antigono XVIII, 46.
Termestini Romanos pacem rogant, nec conditioni acquiescunt 629.
Terpander citharoedus Spartanorum seditionem cantu sedat 639.
Terpsichores etymon IV, 7.
Terra Ceres III, 62. Thyone antiquitus nominata ibid.
Terrae prima origo I, 7. Figura e sententia Chaldaeorum 31. Terrae quaedam diversis bestiis infestae III, 30. Terrae proprietas unde II, 52. Terrarum naturas, quae in illis proveniunt, imitantur ibid. Terram et aquam, symbolum deditionis Persae flagitant XI, 2.
Terrae motus Spartae horribilis XI, 63. Terrae motus cum exundationibus coniunctus in Graecia XII, 58. Insulam facit ex peninsula XII, 59. In Peloponneso, eiusque physica et theologica causa XV, 48. Irati numinis ultio XI, 63.
Testudinibus victitantes Aethiopes III, 21. Testudinum capturae in Aethiopia ibid.
Teucer, rex Troiae IV, 75.
Teucer Epirota, Alcetae filius XIX, 88.
Teucri unde appellati IV, 75.
Teutamus, rex Assyriae II, 22.
Teutamus, Dori filius IV, 60. V, 80.
Teutamus, Argyraspidum ductor XVIII, 59. Corruptus ab Antigono resipiscit XVIII, 62.
Teuthras, rex Mysiae IV, 33.
Teuxus in Italia, condita a Micytho XI, 59. Verius *Buxentum*.
Thais meretrix Persepolis exustionem persuadet Alexandro XVII, 72.
Thales, incrementum Nili etesiis adscribens, confutatur I, 38.
Thalestris, Amazonum regina, Alexandrum sobolis causa convenit XVII, 77.
Thaliae etymon IV, 7.
Thamudeni Arabes III, 44.
Thamyris musicus III, 67. Excaecatus ob superbiam ibid.

Tharops, Lycurgi Thracis successor III, 64. Orgia didicit a Baccho III, 65.
Thasii ab Atheniensibus deficiunt XI, 70. Coloniae in Thracia XII, 68. Vrbs subigitur a Thrasybulo; excidium XIII, 104. Crenidas inhabitant XVI, 3.
Thearides Leptini in navarchia a Dionysio subrogatur XIV, 102. Decem Rheginorum naves capit XIV, 103.
Theatra Bacchi inventum IV, 5.
Thebae Aegyptiae, Osiridis opus I, 15. Alias Diospolis I, 45. Magnificentia ibid. Cur ἑκατόμπυλος ibid.
Thebaei Aegyptii, insignes philosophi et astrologi I, 50.
Thebanorum dissensio sub irruptionem Xerxis in Graeciam XI, 4. Persarum fugientium receptatores XI, 31. Auctores defectionis ad Persas dedunt XI, 33. Ignominiam abolere conantes magnis sese damnis involvunt XI, 81. Ad Tanagram a Myronide Atheniensi vincuntur ibid. Virtute horum Athenienses ad Delium victi XII, 70. Plataeenses bello impetunt XII, 41. Ad Tanagram ab Hipponico Atheniensi vincuntur XII, 65. Erga Athenienses exsules benignitas XIV, 6. Arx contra foedus occupatur a Spartanis XV, 20. Vires nullis Graecorum olim secundae XV, 26. Exsules, Cadmeam oppugnantes, Atheniensium opem implorant ibid. Arcis oppugnatio et deditio XV, 27. Thespias frustra tentant XV, 33. Pugna cum Agesilao anceps ibid. Numero pauci validum Spartanorum praesidium fundunt ad Orchomenon XV, 37. A communi Graecorum pace se eximunt XV, 38. Terrae imperium sibi vindicant, et quare XV, 39. Iterum a communi pace se segregant XV, 50. Natura bellicosi ibid. Belli cum Lacedaemoniis origo et causa XV, 51. A Graecis deserti ibid. Prodigia illis exhibita XV, 52. Consultatio XV, 53. Oraculis confirmati adversum Spartanos XV, 54. Leuctrica de Lacedaemoniis victoria ibid. Expeditio contra Orchomenios XV, 57. Ab Arcadibus invitati, Spartam invadunt XV, 62. In Laconia bellum XV, 63. Thessalis contra Alexandrum tyrannum succurrunt XV, 67. Alia expeditio in Peloponnesum XV, 68. Ad Isthmi murum pugna et victoria XV, 68. Denuo pacem commu-

nem Graecorum reiiciunt XV, 70. Expeditio contra Alexandrum Pheraeum infelix XV, 71. Alia in Peloponnesum expeditio, itemque in Thessaliam ibid. Imperium maris sibi vindicant XV, 78. A Tegeatis contra Mantineenses arcessiti, et bellum in Arcadia XV, 82. Artabazo perduelli opem ferunt XVI, 34. Proelia aliquot cum Lacedaemoniis XVI, 39. Phocidem diripiunt ibid. Megalopolitis auxiliantur contra Archidamum ibid. Pecunia sublevantur a Persa XVI, 40. Artaxerxi contra Nectanebum auxilia mittunt XVI, 44. Res gestae in Aegypto XVI, 47. Pugna cum Phocensibus XVI, 56. Thebis praesidium a Philippo imponitur XVI, 87. Pellitur XVII, 3. Rebellant Alexandro magno XVII, 8. Pertinacia XVII, 9. Ante excidium prodigia et oracula XVII, 10. Pugna cum Alexandro difficillima XVII, 11. Vrbs astu capitur, et miserrimum in modum afflictur XVII, 12. Atrox senatus Graecorum de Thebanis sententia XVII, 14. Eversio XVII, 15. Persarum adiutores XVII, 14. Athenienses non iuvant in bello Lamiaco XVIII, 11. Ager divisus inter Boeotos post excidium ibid. Vrbs instauratur a Cassandro XIX, 53. Variae eius mutationes, ab ultima inde usque memoria ibid. Principatus eversio et reparatio XIX, 54. Thebanorum cum Argivis bellum IV, 65. Ab Epigonis expulsi ubi manserint IV, 67.

Thebis Hercules educatus IV, 10. Thebas Hercules ab Ergini tyrannide liberat ibid. A iugo Macedonico liberat Ptolemaeus, dux Antigoni XIX, 78. A Demetrio post rebellionem captae et muris nudatae 491.

Thebe Asopi filia IV, 72.

Themesio Eretriensis tyrannus XV, 76. Oropum occupat et amittit ibid.

Themis, Titanum soror; inventa eius V, 67.

Themiscyra Amazonum regia II, 45.

Θεμιστεύειν quid proprie V, 67.

Themiso navarchus Antigoni XIX, 62.

Themistocles Atheniensium dux XI, 2. Classis Atticae praetor; eius consilium ad Artemisium, et eulogium XI, 12. Consilium prudens ad Salaminem XI, 15. Commentum ad

detinendum Graecos ad Salaminem XI, 17. Strategemate Xerxem ad fugam impellit XI, 19. Praeturam ei populus abrogat XI, 27. Astus in perficiendis Athenarum moenibus XI, 39. Consilium de muniendo Piraeeo vulgus celat XI, 42. A Spartanis proditionis primum insimulatus XI, 54. Relegatio XI, 55. Iterum proditionis accusatus fugit ad Xerxem XI, 56. Capitis in Persia arcessitus evadit XI, 57. Vltimum strategema, quo Xerxem decepit XI, 58. Liberalissime a Xerxe habitus XI, 57. Eius obitus ibid. et eulogium XI, 59. Exsilium an iustum ibid. Patriam vitae anteponit XI, 58.

Theodorus hortatur Syracusanos ad libertatem oratione insigni XIV, 65. s.

Theodotus, Antigoni navarchus, profligatus capitur XIX, 64.

Theopompus quando vixerit IV, 1. Circa Nili incrementum errat I, 37. Theopompus historicus XIV, 84. Vbi incipiat XVI, 3. Vbi historia eius Sicula desinat XVI, 71.

Theori qui IV, 53. Theori Dionysii ex Olympiis eiecti XIV, 109.

Theramenes dux Atheniensium XIII, 98. Socratis discipulus XIV, 5. Democratiae instaurator Athenis XIII, 38. Exacta ab hosticis urbibus pecunia, Athenienses sublevat XIII, 47. Democratiae incassum patrocinatur XIV, 3. Propter fidele reipublicae studium a xxx tyrannis occiditur XIV, 5. Eius descriptio XIII, 38. Res gestae XIII, 49. 50. 51. 66.

Theren, fluvius Cretae V, 72.

Thericles, Archon Athenis 553.

Therimachi Lacedaemonii interitus XIV, 94.

Therippidas, Lacedaemoniorum dux, Actiam in libertatem asserit XV, 30.

Thermae Cocali subterraneae, Daedali opus IV, 78. Liparenses iucundae et salubres V, 10. Siculae Himeraeae, et Egestaeae IV, 23.

Thermarum proditio infeliciter cedit Romanis 506.

Thermodon, fluvius Amazonum II, 45.

Thermopylae a Graecis occupantur XI, 4. Occultus transitus Xerxi proditur XI, 8.

Theron, Agrigenti regulus XI, 20. Obitus et laus XI, 53. 558. Sepulcrum fulmine disiicitur XIII, 86.
Thesaurus a Remphi amplissimus in Aegypto relictus I, 62. Thesauri Persepolitani XVII, 71. Susiani XVII, 66. Arbelis ab Alexandro reperti XVII, 61.
Thesei genus, certamina et ceterae res gestae, uxores, liberi, interitus, cultus IV, 59. Herculis aemulus ibid. Amazones in Attica vincit IV, 28. In Creta res gestae IV, 61. Thesenm apud inferos liberat Hercules IV, 26. Theseus exsul perit, et divinis honoribus colitur IV, 62.
Theseum asylum Athenis IV, 62.
Thesmophylaces et Thesmothetae qui, et unde nuncupati V, 67.
Thespia, Asopi filia IV, 72.
Thespiadarum ortus IV, 29. Familiae in Graecia ibid. Thespiadarum coloniam in Sardiniam Iolaus ducit ibid. Sardinia expulsi Cumanos agros insederunt V, 15.
Thespiarum urbs IV, 29. A Lacedaemoniis occupata, frustra tentatur a Thebanis XV, 27. 33. Expugnatur XV, 46.
Thespius, Erechthei filius IV, 29.
Thespius Persa, amicus Peucestae, interimitur XIX, 48.
Thessali Xerxi adhaerent XI, 3. Iasonis consilio ad imperium Graeciae adspirant XV, 60. Bellum cum Alexandro Pheraeo, auxiliantibus Boeotis XV, 67. A Philomelo victi XVI, 30. Vincunt Onomarchum XVI, 35. Tyrannide liberantur per Philippum XVI, 38. Alexandro M. se adiungunt XVII, 3. Atheniensium socii in bello Lamiaco XVIII, 11. Contra Antipatrum se Aetolis adiungunt XVIII, 38.
Thessalia, quondam Aeolis IV, 67. Thessaliae nomen unde IV, 55.
Thessalio, legatus Tennis ad regem Persarum, periculum capitis adit, sed evadit XVI, 43.
Thessalonica, Philippi filia, cum Olympiade obsidetur XIX, 35. Cassandro nupta XIX, 52.
Thessalus, Herculis filius, Calydnae et Nisyri dominus V, 53.

Thessalus, Iasonis filius, Iolci regnum avitum repetit IV, 55.
Thessalus, Pisistrati filius 557.
Thestiadae IV, 34.
Thimbro, interfector Harpali XVII, 108. Cyrenaeos vexat XVIII, 19. Eius clades XVIII, 20. Iterum se confirmat XVIII, 21. Cyrenaeos vincit et capitur XVIII, 21.
Thonis emporium Aegypti I, 19.
Thorax Lacedaemonius, dux Callicratidae XIII, 76. Sami praefectus XIV, 3.
Thorax, collis 499.
Thraces Chersonnesum pervastant XIV, 38. Perfidi in Aberitas XV, 36. Cum Illyriis et Paeonibus in Philippum conspirant XVI, 22. A Philippo tributarii facti XVI, 71. Thracia Lysimachi provincia XVIII, 3. Militant Atheniensibus ad Lamiam XVIII, 11. Cum Lysimacho bellum XIX, 73.
Thrasius seditionis auctor in exercitu Timoleontis XVI, 78.
Thrasondas Thebanus, dux Boeotorum ad Arginusas XIII, 98.
Thrasybulus, praefectus militiae sub Alcibiade XIII, 69. Res feliciter gestae XIII, 72. Somnium ante proelium Arginusanum XIII, 97. Exsul Phylam occupat XIV, 32. Frustra sollicitatur a triginta tyrannis ibid. Generosum ad eos responsum XIV, 32. Munychiam occupat et Piraeeum XIV, 33. Navarchus Atheniensium, et res gestae XIV, 94. Interitus XIV, 99.
Thrasybuli tyranni cum Syracusanis bellum XI, 67.
Thrasydaeus Agrigentinorum princeps XI, 48. 53. Bellum cum Hierone, et interitus XI, 53.
Thrasymedes, dux Lacedaemoniorum ad Pylum XII, 61.
Thriambus cur dicatur Bacchus IV, 5.
Thronion Locridis expugnant Athenienses XII, 44.
Thucydides ubi exorsus et ubi desinat XII, 37. XIV, 42.
Thurii conditi XII, 9. 10. Seditio et leges XII, 11. Cum Lucanis bellum, et horrenda clades XIV, 101.
Thuris collectio et natura V, 41.
Thuscia. Vide *Tyrrheni.*
Thymelici ludi a Baccho inventi IV, 5.

Thymoetes, insignis peregrinator et Phrygiae poëseos auctor, res Bacchi descripsit III, 67.
Thynion (alias Thoeno) tyrannus Siculorum 495. Cum Sostrato Pyrrhum in Siciliam invitat ibid. et 496.
Thyone dicitur Semele inter Deos IV, 25. A sacrificiis III, 62. Thyone terra ibid.
Thyraeas commigrant Aeginetae XII, 44.
Tibiae inventor Marsyas III, 58.
Tibicini templum apud Tenedios intrare nefas V, 83.
Tigres Babyloniae II, 50.
Tigris, fluvius nobilis II, 11.
Tilphossaeum a Thebanis exsulibus occupatum IV, 67.
Timaenetus, pater Timoleontis XVI, 65.
Timaeus historicus 492. Ob nimias reprehensiones Epitimaeus nuncupatus V, 1. Ob easdem taxatur XIII, 90. In Agathocle lacerando asper et iniquus 560.
Timarchus, dux Atheniensium ad Megara XIII, 65.
Timasithei Liparensis pietas in Deos et benignitas in Romanos XIV, 93.
Timocles, piratarum dux, a Rhodiis captus XX, 97.
Timoleon, dux Corinthiorum in Sicilia; fratricidium; res gestae breviter XVI, 65. Profectio Syracusas et ostentum in via oblatum XVI, 66. Strategemate Poenis elabitur ibid. Hicetam profligat, Syracusas ingreditur XVI, 68. In angustias redactus dublevatur XVI, 69. Dionysium expellit, et Syracusarum rempublicam instaurat XVI, 70. Cum Hiceta et Leptine bellum; Siculis libertatem reddit XVI, 72. Res praeclare gestae ibid. Copiae contra Poenos, et strategema XVI, 78. Seditio in castris, magnanimitate eius et prudentia sedata ibid. Strategema, et victoria de Carthaginiensibus egregia XVI, 79. Trepidatio Carthagine, ab ipso excitata XVI, 81. Defectores punit, tyrannos Siciliae exstirpat, pacem Carthaginiensibus reddit, Siciliam libertate donat, et fertilitatis atque magnificentiae per insulam auctor est XVI, 82. Obitus eius, et magnifica Syracusis parentatio XVI, 90.

Timoleontium Syracusis XIX, 6.
Timophanes, frater Timoleontis, tyrannidem affectat XVI, 65.
Timotheus, poëta dithyrambicus XIV, 46.
Timotheus, cum Chabria dux Atheniensis in bello Boeotico XV, 29. Prosperi in Peloponneso successus XV, 36. Zacynthios exsules adiuvat XV, 45. Praetor navium in Corcyra et Thracia XV, 47. Cum Iphicrate naves Dionysii intercipit ibid. Res gestae in Thracia XV, 81. Dux cum Iphicrate et Charete in bello sociali XVI, 21.
Timotheus, tyrannus Heracleae XVI, 36.
Tiresiae consilium de relinquenda urbe Thebanis datum IV, 66. Filia Daphne ibid.
Tiryns, Herculis patria IV, 10.
Tisiphonus, Pheraeorum tyrannus XVI, 14.
Tissaphernes fortiter rem gerit contra Cyrum in acie XIV, 23. Consilium deletione XIV, 26. Honoratur a rege; Graecorum duces dolo interficit ibid. Graecos in itinere infestat XIV, 27. Cum Agesilao bellum in Asia minore XIV, 80. Viridarium eius ab Agesilao vastatur ibid. Victus ab eodem, decollatur XIV, 88.
Titaea, Tellus III, 57.
Titanum mater Titaea V, 66. Vxor Vrani, seu Coeli III, 57.
Titanes Africani III, 57. Saturni auxiliatores III, 61. Pugna I, 97. A Baccho Ammonio delentur III, 72.
Titanes in Creta, habitatio ubi, nomina, parentes, sorores, inventa, honores V, 66.
Tithonus Laomedontis, in Oriente militavit IV, 75. Memnonis parens II, 22.
Tithraustes, Tissaphernis successor XIV, 80.
Titinius Gadacus, imperator servorum in Sicilia, proditione sua adiuvat Nervam in debellandis servis 532.
M. Titinius, dux contra servos missus, fugatur 532.
Tlepolemus Rhodi imperium obtinet IV, 58. Quomodo V, 59.
Tlepolemi ortus IV, 36.
Tlepolemus, dux Carmaniae XVIII, 3. 39.

Tnephachtus; vide *Gnephachtus*.
Tocas, urbem Africae, expugnat Eumachus 607.
Toga praetexta Hetruscorum inventum V, 40.
Tolmides Atheniensis Laconiam incursat XI, 84. Res feliciter gerit XI, 84. Mors XII, 6.
Toni inventum Mercurii I, 16. Quot? unde sumti ibid.
Topazion ubi? eiusque effossio III, 39.
Torni inventor Talos IV, 76.
Toronem, Thraciae urbem, Brasidas Atheniensibus eripit XII, 68. Recipitur XII, 73. A Philippo occupatur XVI, 53.
Trachis urbs, ut Herculis, ita et Heraclidarum refugium IV, 57. Trachinis instauratio, et causae XII, 59. Heraclea nominatur ibid.
Trachinius quidam Leonidae copias Xerxi prodit XI, 8.
Tragelaphi Arabici II, 51. Tragelaphorum capita inter ornamenta
Tralleis expugnat Antigonus XIX, 75.
Trallienses in exercitu Alexandri XVII, 65.
Trapezus quorum colonia XIV, 30. In Graecos e Persia reduentes humanitas ibid.
Triballorum excursio in Thraciam XV, 36. Repulsi a Chabria ibid.
Tribuni plebis Romae primum creati XI, 68. Deinde XII, 25. militares XII, 37.
Triocala castellum, regia Salvii 535. Nominis ratio a triplici commoditate ibid.
Triccaei damnati a regibus Macedoniae XVIII, 56.
Tricorynthus Attica, Heraclidarum receptus IV, 58.
Trieterica Bacchi sacra IV, 3.
Trieterides Bacchi III, 65.
Trinacria urbs quam potens XII, 29. Excisa a Syracusanis ibid.
Triopas Solis filius V, 57. Ab hoc Triopion Cariae ibid. In Chersonnesum Cariae profectio, et genus controversum V, 61.
Triopas Phorbantis, coloniam Hellenum in Rhodum ducit IV, 58.

Triopium a Cleonymo expugnatum XX, 105.
Triphylia pomum Eridos Arcadibus et Eleis XV, 77.
Triphylii Iovis templum in Panchaia V, 42. Huius sacer lucus et ara, hortique etc. ibid. et 43.
Triphylius Olympus, mons Panchaiae, his epithetis appellatus V, 44.
Tripolis Phoenices XVI, 41.
Triptolemus, Atticae primus agricola I, 20. Osiridis comes I, 18.
Tripus Gelonis Delphicus XI, 26. Tripodes Delphici e spoliis Persarum XI, 33.
Triton, fluvius Cretae V, 70.
Triton, Libyae rex IV, 56.
Tritonis palus unde dicta III, 53.
Triumphum omnium primus egit Bacchus IV, 5.
Triumviri Romani, post interfectum Iulium, bellum civile renovant 540.
Troadis urbes occupantur a Dercyllida Spartano XIV, 38.
Troezen bello infestatur ab Argivis, defenditur a Lacedaemoniis XII, 78.
Troglodytae, Nomades; coniugia, victus, vestitus, circumcisio III, 32. Bestiae III, 35.
Troglodytae ad sinum Arabicum III, 39.
Troiam oppugnat et capit Hercules IV, 32. 49. Causa, classis, conflictus cum Laomedonte, victoriae praemium IV, 32.
Troianorum cum Hercule pugna IV, 49. Regum prosapia IV, 74. Troianis auxilia mittunt Assyrii II, 22.
Tropaea Gallorum V, 29. Tropaea cur è lignis, non saxis XIII, 24.
Tros, unde Troiani IV, 75.
Tryphon Syriae regnum scelere sibi quaerit 629.
Tuba Hetruscorum inventum V, 40.
Tullus Hostilius, rex Romanorum, bellum Albanis indicit 618.
Tunetem capit Agathocles XX, 8. A Carthaginiensibus irrito conatu obsidetur XX, 17. Occupatur a rebellibus Agathoclis XX, 34.

Tychon, idem qui Priapus IV, 6.
Tydeus exsul Argis IV, 65. Legatus ad Thebanos insidias fortiter superat ibid.
Tympana Cybele invenit III, 58. Bacchus II, 38.
Tyndareus ab Hippocoonte fratre expellitur IV, 33. Ab Hercule in regnum reducitur ibid.
Tyndario, tyrannus Tauromenitarum, Pyrrhi *σύμμαχος* 495.
Tyndaris, urbs Messeniorum ex Peloponneso in Sicilia XIV, 78.
Tyndaritae sublevant Timoleontem XVI, 69. Hieronem recipiunt 499. Ad Romanos desciscere volentes a Carthaginiensibus impediuntur 502.
Typhon Saturni nepos I, 13. Homo violentus I, 21. Vt victus ab Iside I, 88.
Typhon Gigas in Phrygia V, 71.
Tyrannorum Atheniensium triginta institutio, munus, grassatio XIV, 3. Infamia perpetua XIV, 2. Contra exsules cum Thrasybulo reversos conatus XIV, 32. Abdicatis x viri seu tyranni sufficiuntur XIV, 33.
Tyrastiadas Cumaeus Leonidam de circumventione Persarum praemonet XI, 8.
Tyrcaeus mons ad sinum Arabicum III, 38.
Tyrias (Terias) amnis Leontinorum XIV, 14.
Tyronis forma, parens, filii, maritus IV, 68.
Tyrrhenorum potentia, inventa, studia, victus, terrae foecunditas V, 40. A Syracusanis bello petiti XI, 88.
Tyrtaeus poëta, dux Spartanorum XV, 66.
Tyrus ab Alexandro M. obsidetur XVII, 40. Portenta in obsidione XVII, 41. Fit peninsula XVII, 43. Machinae oppositae Alexandro XVII, 44. Inventa, et fortitudo invicta XVII, 45. Capitur XVII, 46. Antiqua urbs destruitur XVII, 40. Post expugnationem instauratur XVII, 46. Ab Attalo, Perdiccae navarcho, occupatur XVIII, 37. Ab Antigono obsidetur XIX, 58. Occupatur XIX, 61.
Vaccaeorum natio Celtiberica V, 34.
Valeria, matronarum optima, Deam Pessinuntiam excipit 605.

cinandi ars a Themide inventa V, 67.
oreus, rex Aegypti, Memphim condidit I, 50. Eius reiae I, 51.
entes Romanos vincunt ad Cremeram XI, 53.
orum expugnatio XIV, 93.
lleris aurei historia IV, 47. Vellus aureum quid ibid.
nandi artem qui primi docuerint V, 65.
nenatae Indorum sagittae; vulnera ut curentur XVII, 103.
nenum in India praesentissimum XVII, 103.
ntorum causae III, 51.
enus Iovis filia I, 14. Veneris officium, a Iove patre traditum V, 73. Cognomenta quaedam a locis V, 77. Dona funesta Amphiarao et Eriphylae IV, 65. Veneris urbs et templum Eryeinae in Sicilia magnificentissimum IV, 83. A Daedalo conditum IV, 78. Portus in Troglodytica III, 39. Venus aurea Aegyptiorum, eiusque campus I, 97.
Venusia a Metello expugnata 539.
Venustas Gratiarum munus V, 73.
Veretrum Osiridis consecratum I, 22.
Verginia Romae a patre interemta XII, 24.
Veritatis porta I, 97. Simulacrum I, 75.
Verruginem amittunt Romani XIV, 98.
Vestae inventum quod? Cur in aedibus collocetur V, 68.
Vestes ex animalium pellibus I, 43. II, 38. 49. Vestium consarcinatio, Minervae inventum V, 74.
Vesuvius, mons Campaniae, ignem efflat IV, 21.
Victus primaevorum in Aegypto I, 8. In India II, 38. Initio agrestis I, 8. Mitior ut primum inventus ibid. Victus regum principio frugalis I, 70.
Vinum Osiridis inventum I, 15. Vini hordeacei inventor Osiris I, 20. Vinum Bacchi seu Dionysi nomine intellectum III, 62. Decoctio, eiusque finis ibid. Vinum ad Gallos ex Italia V, 26. Vinum robustiores reddit V, 3.
Viragines Gallicae V, 32.
Virgo monstrosa in Scythia II, 43. Virginum cura Veneri tradita V, 73.
Viri ubi muliebria tractent III, 53.

Viriathus Lusitanorum dux 523. Studia primae aetatis, habitudo corporis, exercitatio; praedonum ductor; scientia militaris, iustitia, incrementa 523. s. 597. Successus contra Romanos ibid. Proditione suorum occisus 528.

Vita regum Aegyptiorum qualis I, 70. Vitae simplicitas aetate Saturni V, 66. Cultiorem Saturnus invenit ibid. Vitae societates et ordines qui invenerint V, 65. Vitae certum tempus Taprobanitis praefixum II, 58.

Vitellius Gracchi capiti plumbum infundit 604.

Vitis olim sponte nata III, 62.

Vitri copia in Aethiopia II, 15.

Volam, Aequorum urbem, capiunt Romani XIII, 43.

Vox articulata hominum ut initio coeperit I, 8. Vox omnium generum Taprobanitis II, 56. Vocis clamosae praeco XI, 34.

Vrania Cypri a Demetrio capta XX, 47.

Vraniae etymon IV, 7.

Vranus primus Atlanteorum rex III, 56. Astrologus insignis ibid. Eius inventa ibid. Anni rationem docuit ibid. Coeli nomen quare obtinuerit ibid. Filii eius III, 57. Vide *Coelum*. Vrani (Coeli) diversatio ubi V, 44. 633.

C. Vrbanus, Isiarum urbis praetor, Rhegium contra Italicos defendit 540.

Vrbes ad viaticum a regibus Persarum donatae XI, 57.

Vrina corpus et dentes fricandi mos Celtibericus V, 33.

Vsurarum modus in Aegypto I, 79.

Vticae oppugnatio memorabilis et contra Agathoclem defensio, itemque expugnatio XX, 54. Cives capti ad ictum suorum de machinis suspensi ibid.

Vulcanus ignis I, 12. Ignis inventor I, 13. Inventa; et a quibus colatur V, 74.

Vxii invaduntur ab Alexandro M. XVII, 67.

Vxorum et liberorum communio II, 58. Vxores Indorum vivae cum maritis cremantur XVII, 91. Duae iudicio contendunt de combustionis cum marito praerogativa XIX, 34.

Xanthippus, Themistocli suffectus in praetura navali XI, 27.

Xanthippo duce Carthaginienses vincunt Regulum Romanum in Africa 564.
Xanthus, Triopae filius, Pelasgorum princeps, Lesbi dominus V, 81.
Xanthus, unus Titanum 634.
Xanthus recuperata a Ptolemaeo XX, 27.
Xenocles, legatus Agesilai, insidiis Persas excipit XIV, 80.
Xenodicus, Agrigentinorum dux, civitates Siciliae liberat XX, 31. Victus ab Agathocle XX, 56. A Leptine XX, 62. Gelam exsulatum abit ibid.
Xenophilus, Susianae gazae custos XIX, 18. 48. Denegat Antigono pecuniam XIX, 18.
Xenophon, Atheniensium dux in Thracia infelix XII, 47.
Xenophon historicus incipit XIII, 42. Desinit XV, 89. Dux fit Graecorum e Persia reversorum XIV, 37. Vincit Thraces; copias suas cum Thimbrone coniungit ibid.
Xenopithes, custodiae Attali praefectus, a captivis praeceps datur XIX, 16.
Xermodigestus regis Andoleontis thesauros Lysimacho prodit 611.
Xerxis copiae innumerabiles II, 5. Belli cum Graecis occasio XI, 1. Apparatus, expeditio, copiae XI, 2. Terram et aquam a Graecis deposcit ibid. Iter eius in Graeciam et copiae XI, 3. 5. Quae gentes illum secutae XI, 3. Copiarum multitudo XI, 3. 5. Nuntius ad Thermopylas, et Graecorum responsum XI, 5. Cum Demarato de fortitudine Graecorum colloquium XI, 6. A Mardonio ad inferendum Graecis bellum incitatus XI, 1. Classem in Graecos movet ad Artemisium, et pugnae XI, 4. 12. Pugnae cum Leonida XI, 6. 10. Castra invaduntur a Spartanis, et regis periculum ibid. Iter per Phocidem et Boeotiam XI, 14. Pugna ad Salaminem cum Graecis et offensio XI, 16. Fuga ex Lydia versus Ecbatana XI, 37. Per insidias trucidatur XI, 69. Expeditio in Graeciam quantum Graecis commodaverit XII, 1.
Xerxes secundus Artaxerxi succedit XII, 64.
Xuthi Aeolidae ditio V, 8.

Xuthia regio V, 8.
Zacynthi seditio et bellum XV, 45.
Zaleuci historia et leges XII, 20.
Zamolx, Zamolxis, Getarum legislator I, 94.
Zanclaei tyrannidis iugum excutiunt XI, 76.
Zancle, postea Messene IV, 85.
Zanclus rex, unde Zancle IV, 85.
Zarcaeus mons perfossus II, 13.
Zarina, Sacarum imperatrix II, 34.
Zathraustes, Arimasporum legislator I, 94.
Zeira (Gira) castellum Thraciae XVI, 52.
Zenon, Rhodiacae historiae scriptor V, 56.
Zenon Eleates excarnificatur a Nearcho 557.
Zenos appellatio cur Iovi tributa III, 61.
Zibelmius, sive Ziselmius, Thraciae rex admodum crudelis 602.
Zuphones Numidae subacti a Carthaginiensibus XX, 38.
Zythus Aegyptiorum potus I, 34. Alterum vinum IV, 2. Inventio I, 20.
Zythi laus III, 73.

INDEX
ARCHONTVM ATTICORVM
ET
OLYMPIONICARVM.

Numeri monstrant paginas Wesselingianas.

ABION sive Bion, Olymp. LXXX, 4. Tom. I, pag. 464.
Acestorides LXXVI, 3. I, 442.
Adimantus LXXV, 4. I, 436.
Agathocles CV, 4. II, 88.
Agesias, sive Hegesias CXIV, 1. II, 249.
Alcaeus LXXXIX, 3. I, 529.
Alcisthenes CII, 1. II, 41.
Alexias XCIII, 4. I, 626.
Aminias LXXXIX, 2. I, 528.
Anaxicrates CXVIII, 2. II, 438.
Andromenes Corinthius *Στάδ.* Olymp. CXIX. II, 471.
Anticles CXIII, 3. II, 246.
Anticles Atheniensis *Στάδ.* Olymp. CX. II, 141.
Antidotus LXXXII, 2. I, 472.
Antigenes XCIII, 2. I, 601.
Antilochides LXXXVI, 2. I, 500.
Antipater XCVII, 4. I, 720.
Antiphon XC, 3. I, 534.
Apollodorus LXXXVII, 3. I, 507. et CVII, 3. II, 117. et CXV, 2. II, 290.
Apollonides Tegeates *Στάδ.* CXVIII. II, 432.

Apsephion LXXVII, 4. I, 451.
Apseudes LXXXVI, 4. I, 501.
Archias XC, 2. I, 533. et CVIII, 3. II, 128.
Archidemides LXXIX, 1. I, 457.
Archippus CXV, 3. II, 300.
Aristocrates XCV, 2. I, 627.
Aristodemus CVII, 1. II, 110.
Aristolochus Atheniensis Στάδ. CIX. II, 136.
Aristomnestus XCI, 1. I, 536,
Ariston LXXXI, 3. I, 469. et LXXXIX, 4. I, 530.
Aristophanes CXII, 2. II, 197.
Aristophon CXII, 3. II, 208.
Aristophylus XC, 1. I, 532.
Asteius CI, 4. II, 39.
Asylus Syracusanus Στάδ. LXXV. I, 402.
Bion LXXX, 4. I, 464.
Calliades LXXV, 1. I, 402.
Callias LXXXI, 1. I, 467. et XCII, 1. I, 567. et XCIII, 3. I, 605. et C, 4. II, 22.
Callimachus LXXXIII, 3. I, 482. et CVII, 4. II, 122.
Callimedes CV, 1. II, 82.
Callistratus CVI, 2. II, 99.
Cephisodorus CIII, 3. II, 61. et CXIV, 2. II, 257.
Cephisodotus CV, 3. II, 86.
Cephisophon CXII, 4. II, 217.
Chabrias XCI, 2. I, 542.
Chaerephanes LXXXV, 1. I, 473. V. not.
Chaerondas CX, 3. II, 146.
Chares LXXVII, 1. I, 443. et LXXXVI, 3. I, 500.
Chariander CI, 1. II, 30.
Chariclides CIV, 2. II, 67.
Charinus CXVIII, 1. II, 432
Charondas CX, 3. II, 146.
Chion CIII, 4. II, 62.
Chremes CXIII, 2. II, 228.
Cleocritus XCI, 4. I, 548.
Cleomantis Clitorius Στάδ. CXI. II, 151.

Conon LXXIX, 3. I, 459.
Corcinas Larissaeus *Στάδ.* XCIV. I, 640.
Coroebus CXVIII, 3. II, 459.
Crison Himeraeus *Στάδ.* LXXXIII. I, 481. et LXXXIV. I, 492. et LXXXV. I, 496.
Ctesicles CXI, 3. II, 172.
Damon Thurinus *Στάδ.* CI. II, 30. iterum CII. II, 41.
Dandes Argivus *Στάδ.* LXXVII. I, 443.
Deinomenes Spartanus *Στάδ.* CXVI. II, 330.
Demetrius Phalereus CXVII, 4. II, 424.
Democlides CXVI. I. 331.
Demogenes CXV, 4. II, 318.
Demophilus XCIX, 4. II, 19.
Demostratus XCVI, 4. I, 711. et XCVII, 3. I, 717.
Demotion LXXVII, 3. I, 449.
Dexitheus XCVIII, 4. II, 9.
Dicon Syracusanus *Στάδ.* XCIX. II, 13.
Diocles XCII, 4. I, 583.
Dionysiodorus Tarentinus *Στάδ.* C. II, 19.
Diophantus XCVI, 2. I, 705.
Diotimus LXXXVIII, 1. I, 511. et CVI, 3. II, 103.
Diotrephes XCIX, 1. II, 13.
Diphilus LXXXIV, 3. I, 494.
Dromoclides LXXVI, 2. I, 441.
Dyscinetus CII, 3. II, 47.
Elpines CVI, 1. II, 93.
Epaminondas LXXXVII, 4. I, 509.
Evaenetus CXI, 2. II, 191.
Evander XCIX, 3. II, 18. V. not.
Eubatus Corinthius *Στάδ.* XCIV. I, 594.
Eubulides XCVI, 3. I, 709.
Eubulus CVIII, 4. II, 133.
Eucharistus CV, 2. II, 84.
Euclides LXXXVIII, 2. I, 513. et XCIV, 2. I, 648.
Euctemon XCIV, 1. I, 595.
Eudemus CVI, 4. II, 106.

Evippus LXXIX, 4. I, 460.
Euphemus XC, 4. I, 535.
Euthippus LXXIX, 4. I, 460.
Euthycritus CXIII, 1. II, 223.
Euthydemus LXXXII, 3. I, 479. et LXXXVII, 2. I, 502. et LXXXVIII, 3. I, 517.
Euthymenes LXXXV, 4. I, 499.
Euxenippus CXVIII, 4. II, 464.
Exaenetus XCIV, 4. I, 654.
Exaenetus Agrigentinus *Στάδ.* XCI. I, 436. iterum XCII. I, 567.
Glaucides LXXXV, 2. I, 497.
Glaucippus XCII, 3. I, 574.
Gryllus Chalcidensis *Στάδ.* CXII. II, 189.
Hegesias CXIV, 1. II, 249.
Herodes CLXXX, 1. I, 8.
Hieromnemon CXVII, 3. II, 407.
Hippodamus CI, 2. II, 51.
Hyperbius Syracusanus *Στάδ.* XC. I, 532.
Isarchus LXXXIX, 1. I, 523.
Ithycles XCV, 3. I, 677.
Laches XCV, 1. I, 669.
Leostratus CXIX, 2. II, 480.
Lyciscus CIX, 1. II, 136.
Lysanias LXXVIII, 3. I, 454. et LXXXIV, 2. I, 493.
Lysiades XCV, 4. I, 679.
Lysicrates LXXXI, 4. I, 470.
Lysimachides LXXXIII, 4. I, 492. et CX, 2. II, 144.
Lysistratus LXXVIII, 2. I, 453. et CII, 4. II, 50.
Lysitheus LXXVIII, 4. I, 456.
Menander XCIX, 3. II, 18.
Menon LXXVI, 4. I, 443.
Micinas Rhodius *Στάδ.* CXIV. II, 249.
Micion XCIV, 3. I, 652.
Mnesitheides LXXX, 4. I, 465. Aliis *Mnesitheus.*
Molon CIV, 3. II, 73.
Myrichides LXXXV, 1. I, 496.
Mystichides XCVIII, 3. II, 4.

Nausigenes CIII, 1. II, 57.
Nausimachus LXXXVI, 1. I, 499.
Nausinicus C, 3. II, 21.
Niceratus CXII, 1. II, 189.
Nicocles CXIX, 3. II, 482.
Nicocrates CXI, 4. II, 181.
Nicodorus CXVI, 3. II, 369.
Nicomachus CIX, 4. II, 139.
Nicon C, 2. II, 20.
Nicophemus CIV, 4. II, 77.
Nicoteles XCVII, 2. I, 716.
Parmenides Posidoniates *Στάδ.* LXXVIII. I, 453.
Parmenio Mitylenaeus *Στάδ.* CXVII. II, 378.
Pedieus LXXXII, 4. I, 480.
Phaeon LXXVII, 4. I, 451. V. not.
Phaedon LXXVI, 1. I, 440.
Phanostratus XCIX, 2. II, 14.
Pherecles CXIX, 1. II, 471.
Philiscus LXXXIII, 1. I, 481.
Philocles LXXX, 2. I, 463. et XCVII, 1. I, 714. et CXIV, 3. II, 277.
Phocides Atheniensis *Στάδ.* CIV. II, 63.
Phormio XCVI, 1. I, 684.
Phrasiclides LXXX, 1. I, 462. et CII, 2. II, 43.
Phrynichus CX, 4. II, 150.
Pisander XCI, 3. I, 546.
Polemon CXVII, 1. II, 378.
Polycles Cyrenaeus *Στάδ.* CVIII. II, 123.
Polymnastus Cyrenaeus *Στάδ.* LXXXI. I, 467.
Porus Maliensis *Στάδ.* CVI. II, 93.
Polyzelus CIII, 2. II, 123.
Praxibulus CXVI, 2. II, 360.
Praxiergus LXXVII, 2. I, 444.
Praxiteles LXXXIV, 1. I, 492.
Pyrrhion XCVIII, 1. I, 723.
Pytheas C, 1. II, 19.
Pythodorus LXXXVII, 1. I, 501. et CXI, 1. II, 151.

Pythodotus CIX, 2. II, 137.
Pythostratus Atheniensis *Στάδ.* CIII, II, 58.
Scamandrius Mitylenaeus *Στάδ.* LXXVI. I, 440.
Simonides CXVII, 2. II, 398.
Smicrinas Tarentinus *Στάδ.* CVII. II, 110.
Socratides CI, 3. II, 33.
Sophron Ambraciotes *Στάδ.* LXXXVII. I, 502.
Sosicles CXIII, 4. II, 248. Vid. not.
Sosigenes CIX, 3. II, 138.
Sosippus Atheniensis *Στάδ.* XCVIII. I, 723.
Sosistratus LXXXI, 2. I, 469.
Stratocles LXXXVIII, 4. I, 519.
Symmachus Messenius ex Sicilia *Στάδ.* LXXXVIII. I, 511. iterum LXXXIX. I, 523.
Terires Cyrenaeus *Στάδ.* XCVII. I, 714.
Theagenides LXXVIII, 1. I, 453.
Theodorus LXXXV, 3. I, 498.
Theodotus XCVIII, 2. I, 725.
Theophilus CVIII, 1. II, 123.
Theophrastus CX, 1. II, 141. et CXVI, 4. II, 75.
Theopompus XCII, 2. I, 572.
Theopompus Thessalus *Στάδ.* LXXXVI. I, 499.
Thericles LXI, 4. II, 553. Vid. not.
Thessalus CVII, 2. II, 112.
Timarchides LXXXIII, 2. I, 481.
Timocles LXXXIV, 4. I, 495.
Timocrates CIV, 1. II, 63.
Timosthenes LXXV, 3. I, 433.
Tlepolemus LXXIX, 2. I, 458.
Toryllas Thessalus *Στάδ.* LXXX. I, 462.
Xanthippus LXXV, 2. I, 425.
Xenaenetus XCIV, 4. I, 654. Vid. *Exaenetus.*
Xenippus CXVIII. Vide *Euxenippus.*
Xenophon Corinthius *Στάδ.* LXXIX. I, 457.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

Vol. I. p. 9. v. 38. l. ἐπετελ. 28, 4. τὰς τῷ 29, 11. *γεγεννῆσθαι* 32, 3. *ἐνιαυτὸν* 52, 17. *μαρτυρεῖν* 54, 38. quam omisi cum Eichstadio ante hunc v. inscriptionem, *τιμῆμα δεύτερον τῆς πρώτης τῶν Δ. βίβλων*, eam a librariis profectam esse iam minus probabile videtur. 73, 21. *ἡλικιώτιδας* 75, 16. *μείζονας* 85. 15. praestat fortasse interpunctionem post *γενέσθαι* poni, ut *πρὸς τούτοις* referatur tam ad *παρατήρησιν* quam ad *εὕρησιν*. Ita vanus omnis emendandi conatus. 102, 32. *τουτοις* 109, 37. malim *οὐδὲ* 112, 16. praestat, opinor, *δάνειον*. conf. 68, 6. *πρὸς ἀργύριον συγκεκλεισμένους*. 119, 25. immo *κατικάνωσι* 178, 25. *τόπους τούτους* 157, 28. scribendum *γινομένας*, ut recte Coraës ad Plutarch. 3. 357. 232, 37. *ἀναγράφωμεν* 249, 10. *καὶ ποτὲ* 251, 21. *ἐν* pro *ἐπὶ* 257, 25. etc. immo *Βασίλειαν*, ut vulgo. conf. Aristoph. Av. v. 1537. 1753. 260, 14. 22. *Ἀπόλλω* pro *Ἀπόλλωνα* Eichstadius. [illegible] utrumque fluctuant libri, ut tuto id fieri posse videatur. Sed nihil [illegible] mutandum est, etiamsi recentioris prosae scriptores ne omisso quidem articulo formam *Ἀπόλλω* refugiunt. 271, 32. *πηρῶσαι τὸν ἄνδρα*: sic enim libri verba collocare videntur. 329, 27. *μεθεστάσθαι* 340, 38. tolle comma in fine positum: sed talia omittam deinceps. 364, 27. *Οἰκλέους* 392, 18. *Σύρρεντον* 400, 4. correctioni a me propositae iam praefero Wesselingii *νῆσος*. 411, 6. *ὀβελοὺς* 430, 16. *χαλκοῦ καὶ κατττιτέρου*: ita haec libri secundum annot. Wesselingii collocant: in textu tamen ipsius *χαλκοῦ* et *κατττ.* locum permutant: recte, si quid colligi licet e silentio excerptorum Vindobonensium. Quanquam illa etiam ad alia tacent, ubi de codicum illorum assensu vehementer dubites. ibid. 25. immo *θύας* cum Vind. et Schneidero ad Theophr. III. p. 431. 432, 28. *Ἠλέκτραν*.

Vol. II. 18 9. malim *τῆς δυνάμεως*. 25. 12. *ἀνοικοδ.* conf. Abresch. Dilucid. Thuc. 356., qui inebitur etiam illud *ἀνοικοδομοῦντες* vol. III. 207, 24. 28, 6. post *ἐξωγρ.* tolle colon. 64, 19. *πόλεως* 83, 38. *Μιλτιάδη* 89, 12. *Παλίκη* et *Πάλικοι* oxytona sunt alibi. conf. Bekk. Anecd. p. 1369. a. 117, 10. *Μυριχ.* 124, 29. *τῶν δώδεκα θεῶν* suspicatur Meinekius Quaest. scen. (Berol. 1826.) p. 15. Nihil desiderarem si *τῶν τῶν θεῶν βωμιῶν*

scribi liceret (cf. 91, 37.) 127, 38. *καὶ τινὲς* 183, 7 *ποιήσαντες*, 209, 29. *νῦν* 255, 3. *τῶν δ' ἀετῶν — ἐχόντων ἐχόντων* quidem cum Coisl., Gallus C., qui nescio an Curerius sit, Diar. Class. XXX. p. 372. 299, 7. *ἄνδρα παγκρατιαστὴν* idem. [342, 27. *χρῆσθαι* non opus videtur mutari.

408, 30. quod *τὴν πόλιν* scripsi pro *πόλεν*, vereor *ut* recte fecerim. Neque inter soloecismos aut idiotismos Dionysii referre debebat Reiskius genus loquendi Atticorum optimo cuique nonnunquam usurpatum. Erravit idem apud Lysiam c. Agorat. p. 137. St. *ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν* reponens pro *εἰς πόλιν*. Est tamen, ut arbitror, liberior hic usus articuli certis quibusdam formulis astrictus, inter quas non puto esse eam cui illum restitui p. 198, 6.] 453, 7. *τόπων* idem, ut ego. 462, 7. *νομίζων: κηρύττων* idem, sensus tamen, ut videtur, *κηρύττων* quod sequitur. Caeterum etiam *τυφλόν* in *δοῦλον* mutabat. 473, 26. *οὗτος δὲ εἷς τῶν ἐπιφανεστάτων Σπαρτιατῶν* idem. 490, 6. *Τεγύραν*

Vol. III. 97, 16. *κατακτήσασθαι*, 123, 15. *δυσπ.* 185, 5. similiter ac Reiskius vir doctus in Diar. Cl. p. 374. *τὰς ὄψεις* desiderabat. Equidem talia et aliorum et mea [illegible] ut sententia quid postularet monerem, non quod ea ipsam scriptoris manum referre putarem. Hic quidem vix dubito quin *φθείρεσθαι* simpliciter positum sit in eundem sensum, in quem non meliori [illegible] *φροῦσθαι* saepissime dicitur.

Vol. IV. 2, 35. *Φιέων* 70, 21. *μιμούμενος* 76, 17. 84, 27. 88, 29. pro uncis quadratis pone rotundos. 103, 7. immo *δοὺς* 116, 4. *ἀγαγόντες*, ut recte Wessel. reponebat. 149, 11. *συνεβίω* 180, 9. 10 post *χρυσοῖς* et *εἶναι* pone cola. et 11. comma post *πολυτεχνίαν* 183, 33. fragmentum ex Syncello appositum de Eusebio ille sumpserat, cuius interpretationem Armeniam qui nuper latine reddiderunt (Euseb. et Samuelis Chronica p. 210. s. Mediol.), idem post illud *ἀποστῆναι τῆς προθέσεως* auctum prodiderunt his quae infra apposui.

Post huius obitum populum dissensio tenuit ob duos de sceptro certantes. nam et Iulius Ascanii filius ad se regnum pertinere dicebat et Silvius Ascanii frater Aenea genitus et Silvia, quae olim fuerat Latini uxor, pari iure se uti putabat. huic post Aeneae obitum insidias Ascanius struxerat, ideoque puer nutritus fuerat ab armentariis in monte, unde et nomen ei factum Silvius de nomine montis Latinorum, cui Silva nomen erat. in hoc partium conflictu tandem suffragiorum numero praepotens regiam dignitatem Silvius occupat, Iulius autem dominatu exclusus summum pontificatum adeptus est, qui erat

nor a regali secundus. ex hoc aiunt gentem Iuliam ad inc usque diem Romae propagatam. Silvius autem quum principatu suo nihil commemoratione dignum egisset, ost regni annum quadragesimum nonum obiit. successit in nperium Aeneas filius, cui Silvio cognomentum erat, que annis plus triginta regnavit. Exin potestatem deptus est Latinus, cognomento item Silvius, annis L. ic rebus gestis domi bellique inclaruit. idem adiacentia ppida sustulit: tum veteres illas urbes, quae Latinorum lim dicebantur, exstruxit octodecim, Tibur videlicet, Praeneste, Gabios, Tusculam, Coram, Pometiam, Lanuvium, Labicum, Scaptiam, Satricum, Ariciam, Tellenas, Crustumerium, Caeninam, Fregellas, Cameriam, Medulliam, Boilum, quam nonnulli Bolam dicunt. Latino mortuo rex creatus est filius eius Alba Silvius, qui annis octo et triginta potestatem retinuit. postea imperavit Epitus Silvius annis viginti sex. quo defuncto regnum delapsum est ad Capyn, idque ei mansit annis duodetriginta. postea Calpetus filius eius annis tredecim dominatus est. mox Tiberius Silvius annis octo. is adversus Etruscos expeditione suscepta, dum Albam fluvium cum exercitu transmitteret, gurgite eius mersus obiit: ex quo nomen fluvii deinceps fuit Tiberis. eo vitae erepto imperavit Latinis Agrippa quadraginta annis et uno. hunc consecutus est Amulius Silvius annis undeviginti. hic traditur in omni vita superbe se gessisse, et cum ipso Iove de potentia aemulanter certasse. quare et interdum fructuum tempore, quum frequentia et vehementia tonitrua exaudirentur, is exercitum suum iubebat signo edito clypeos unanimiter gladiis percutere, atque ita putabat se graviorem tonitru fragorem excitare. quare et superbi in deos animi poenas luit fulminibus enectus, cumque domo universa sub lacum Albanum mersus (cf. Exc. de Virt. et. Vit. p. 546.). etiamnum Romani lacus illius accolae vestigia quaedam demonstrant, columnas nimirum aqua eminentes, cuius in fundo regia domus sita erat. Exin lectus est Aventius, qui annis septem supra triginta regnavit. is proelio finitimorum magnopere pressus in Aventium collem fuga se subduxit, qui ex eo nomen contraxit Aventii. hoc obeunte dominationem excepit filius eiusdem Procas Silvius tenuitque annis tribus supra viginti. quo item naturae satisfaciente filius natu minor Amulius tyrannidem usurpavit, quia Numitor maior natu frater, regni heres, longinqua in regione versabatur. regnavit Amulius annis paulo plus quadraginta tribus, donec a Remo et Romulo Romae conditoribus interfectus est.

183, 35. Dele illud καὶ post *Διόδωρος*, quod recte abest ab ed. Paris. Syncelli Eius loco comma ponendum. 186, 31. *κιθαρίσῃ* cum codd. ap. Kiesslingium p. 17. 187, 11. 1390. 188, 4. *τοῦ* ib. 16. scribe *οἱ*, omisso quod recte ignorat Syncellus *ἐβασίλευσαν*. 189, 35. Fortasse leg. *ἐφ' οἷς Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀναξίους ἑαυτοὺς ἐδόκουν — χειρωθέντας*. ibid. 38. *σὺν τῷ Π.* 190, 1. *δμ. δὲ καὶ* 198. (43.) 42. 199. (88. 10.) praestare *βασιλειῶν*, si in libris reperiretur, etiam nunc existimo: sed *βασιλέων* non satis idoneo argumento impugnavi. 202. (149. 23.) *Σαρδανάπαλλος* Athenaeo ex optimi libri sui auctoritate restituit Schweighaeuserus vol. III. p. 237. IV. p. 7. et sic statua ap. Winkelm. hist. art. p. 467. ib. (154.) 153. et illa proilli ib. (156. 11.) libri optimi: lege librorum duorum. In Diphili loco fugerat me Porsono Adv. p. 285. et Piersono ad Moer. p. 442. *ὥστ' οὐ* placuisse: quod mihi quoque in mentem venerat, sed repudiabam, quod necessarium non putarem: nec Bentleium vulgata scriptura offenderat epist. ad Hemsterh. p. 286. Mirum autem ni etiam Euripidis locum restituta negatione ereptum mihi quis eat. 207. (202.) 6.—*καταφθ.* dele. 213. (257.) 2. 214. (267.) 25. 218. (371.) *ὀνομαζομένων* etiam Poggium reddidisse suo *unus ex his qui Erechthidae dicuntur*, monuit Sibeliesius. ib. (379) 15. 219. (387. 1.) unus *ὁρᾶν* 221. (461. 17.) Assyrius erat Memnon: sed Asia tum parebat Assyriis 224. (3[illegible]. 16.) 16. 227. (62.) 37. 229. (104.) 20. 230 (113.) 24. 233. (148.) ante 17. inserendum 149. ib. (157. 8.) ita *τἄλλα* et *ἅμα* permutata Herod. VII. 104. 234. (167.) adde 1. 183. 38. etc. dele. 239. (221.) 18. 240. (232.) 12. etc. dele. 241. (243. 11). *πλοίων* pro *πλείων* 243. (251, 16.) immo scr. *τετολμηκότες* ib. (254. 9.) *ἀμπελῶνες* 244. (269.) 25. 247. (305.) 30. (316) 15. 255. (364.) 20. ib. (367.) 37. 260. (408.) 31. 265. (456.) *προκαλεσάμενος*. (462.) 37. 266. (470.) 3. 268. (505.) *Διονυσιόδωρος* 276. 1. *κατάκλεισι*. (173.) 4. 277. (180.) 37. 281. init. add. *Κεβαλῖνος* etiam Valckenarius ad Herod. VI, 45. 282. (410.) 17. 283. (452. 15.) articulo quidem transposito non opus. 284. (460.) 10. 285. (467, 3.) adde Appian. vol. I. p. 241., ubi recte Schweighaeuserus vol. III. p. 353. 286. (471.) *καὶ διαπολεμῆσαι*. (481.) add. 23. 287. (510.) 25. 289. (1.) De illo *νεῶν* dubito. 290. (14.) 25. (17.) 13. 293. (80.) 18. *κατισχ.* 294. (88.) 29. pro 31. 297. (115.) add. ut monuit Toupius ad Longin. IX, 7. 299. (147.) 27. etc. pone post 23. etc. 300. (168.) ad v. 26. apposita illuc non pertinent,

nec quo pertineant nunc in promptu est: quare alibi indicabo. ib. 169. 22. 171. 17. dele, quum graviore correctiones illae nitantur auctoritate MS. Monacensis. ib. 173. 5. frustra tentatur. 298. 122. add.: 26. *προὐτετύπωτο* Schaef. ad Dionys. p. 27. Legebatur *προὔπετυποῦτο* 301. (1-5.) 3.

Supplevimus et emendavimus hic quae, si mature fieri potuisset, suis locis reposita et correcta mallemus: multa autem multorum, quae cum Wesselingii disputationibus coniuncta essent, illis apponenda reservavimus.

Digitized by Google

BRARIES

A 66142 6